

כוונת שבת

במש"ש לעיל ח"ט נסוד ישרי צ"ח בקדושת רב"ח וחס קוד המקדש סגנונות סגנונות הם סוד יי"ן והמקדים הם סוד מיי"ס הנמזגים את יי"ן ולח נקרא יי"ן טעם חמור דשקט על דורדיי"ה כמנוח צוהר לאמר עמיק יומין יחיצ על כורסיי' לנורא דיתבי לאכפייא דינא דכורסיי"ה כסודי חמר סב דיתבי על דורדיי"ה והוא נמחק הגזרות של כוקצ' הנק' נפש כמנוח צוהר צבור ממנה נפשי כי מקד אתי וסידא סוד יי"ן הנמזגת ח"ט ובמנוח"ה טע"ה דצ"ה חסד"י נפשא ישרר לן שופריה : וגחזי חנה אחר שהי' כוונתו להמשיך השפע מע"ק לז"ח אתו ביקריה ויחזי לן מתפללי' שיעמד ע"י ז"ח השפע עליו שיהא אור פני מלך סתרי' : דאתאמ' בלחישא : מיס אור הנמשך מן הסגים פעליוני' דלכיון חרין מקרובתא דלכיון יאין למחזי שיש בהם צ"ח מלך ח"ל צני' ש"ע ס"י ש"ע כסודין הנמשכי' מרשימו עלמא קוד רל"ה שערס שסס סוד ד' מלווי הוי"ה צני' יס"ו חו"ר ובחור פניך יסלכון - והסג' ש"ע ורל"ה צני' שופרי"ה ח"ט ישרר לין שופרי"ה - וגם ימשוך עליו אור יי"ן ומכילין דרמתי שסס יי"ב מקונו דיקנא הנקרא יקירותא דכולא ח"ט ומחזי ציקרי"ה - והסג' כבד ידוע שער' אינו מנוול רק קוד הראש והזקן - אלל ז"ח שבו הם מאתרים וקתוניה צפרותי' מחסונים כנווע - ומשם נמשך השפע ליסוד אצל ויז"ח משם צבור נחלי שמן צבור הזוג שסוד לשון אמירה לגזום וס"ו נלמישו כמ"ז כבד - ח"ט ויחזי לין סתרי"ה דאתאמ"ר בלמישו :

יגלה לן טעמיה : דבתריסר הגה כבד נח' צבור הי"ז למחין דליל שבת שסס נגד נחמי דאיון את יי"ב יומין דשערי דרישא דל"ה וסס לנורך הנוק' בשמיה : בפילא וקלישא : ועסה הי"ז למחין הם סוד יי"ב חורתי דרישא שסס הארמים המפושטין צין הנימין - צבור הכתוב כל ארמות כי מקד ואמת - והוא לנורך חז"ה כמנוח צוהר - והסג' הא"ה כולל צעננו כל ד' מלווי הוי"ה שסס נגד טעמים נקודות חגין אותיות - השעונים נגד ע"ב - נקודות נגד ק"ג - חגין נגד מ"ה - אותיות נגד צ"ן - והטעמים הם דרישא כמנוח צבדני האר"י ז"ל שסס הם הי"ב חורתי דרישא שסס נמשך טעמי סקעודא ליז"ח שהי' סוד ו' רבתי ו' יי' וואו זעירא ו' צני' יי"ב - ואות ו' קרא את צמנו של הקצ"ה צבור ויתן לקין את וארז"ל אות ו' נקד לו ואות ו' הוא ו' רבתי ואקרי כשילא שסס צ' אותיות כסולות יי' הוי"ו ו' וי' תלמעל שסוד הראש של ס"ו הרוזא לישראל שהי' נטריקין ליי ראש ו' זעירא הוא ו' למוד צלל יי' למעלה הרוזא ליעקב ויעקב הוא הקצ"ן ונקי' קליבא בלשון חז"ל ממעל דקלישתא - שסוד צלל ראש - ח"ט יגל"י לין טעמי' דבתריס"ר כסמי' דלכיון ת"ח צבדני"ה כשיל"ה וקלישא :

צורא דלעילא : דביה בתיב לרור הנור דודי לי צין שדי ילין - הוא סוד יסוד חיי כולא דיתרבי ז"ח שנק' לרור הסיים שבו לרורים כל הנשמות והוא חילא : ותיסק עד רישא לרור עליון שהוא מכוון נגד הסג' דנוקבא כי עמידתה מתחלת מן שלים ת"ח דז"ח א"כ יסוד ז"ח הוא מכוון נגד הסדריים וסו צין שדי ילין - ועוד יש לרור מחמון והוא יסוד דנוקבא שסס לרורים כל הנשמות אחר מומן וגם אותה הנשמה שעולות צבור מ"ח אליה צמקרת נפשא של דליקים צמייס צבור המיתה ונקי' ג"כ לרור הסיים - וע"ז נאמר והיתה נפש אדוני לרורה צלרור הסיים - והסג' כבד כחצאר שיש צ' עיני זוג לז"ח אי' צבור שנחלק חז"ל לבי' פרופי' ישראל ויעקב וגם וק' לאה ורחל וכל צמי' מהם נקרא זוג מחמון - סג' כססם כלולים צפרלוק אי' ז"ח וקומתן שסס צבדני וס נקי' זוג עליון - והסג' כשכלולין צפרלוק אי' אי' צמקים שהי' ראש פרלוק מחמון עמה הוא יסוד של פרלוק הכלול משכסם צבור צדית בלשון - וכן בנזק' צמקים שהי' ססס של מחמון עמה הוא היסוד שלה - צבור שפרז"ל ס"ד לאלתר צבור שחוק צמך פיה - ח"ט לרור"ה דלעילא הוא יסוד דז"ה דצ"ה סמי' כול"ה דיתרבי' חיל"ה כי צווג עליון נחוסק לו כס והאדרה גדולה ועולה עד עקום שהי' מתחלה הראש ככ"ל ח"ט ומיסק עד רישא :

חרו חצרי חקלא : ברבור בתיב ענדו את ס' צממסה - סכוונה ששגזרת האדם ובקלא ומללו בילא : לעסוק צמורה וצמלות ממך שמשא טע"ז יתעורר במתיקא בדובשא שמשא לעילא צז"ח את ס' א"ח נוקבא ס' ז"ח - שסס סוד חורא ומלוס כנווע וסס ג"כ סוד דצור וקלל במבואר

כמנצח צוהר . ותי"ח נק' מפלגי חקלא סכמו שהלכו עונד אלמס לרין לכסיר כל און
לסקל מן הכסה שחלסל הכנולס יס כן ס"ח צעק חורס סלסס כס כנחיס כל המחיס
וכקוליס מחסרס חסר צרכו ס' וז"ס חידו חלד"י חקילס דצדנד ונקילס כמ"ס לפ יל ע"י
הדנד וקול של חורס כלומר פתח פין וילירו דנרין . ונלל"ו מינ"ל נמתיק"ל כלוצס"ל
לס לדנד דנרס בעלי"ו ס"ו על השולמן חלס דנרי חורס המחוקס מדנש ונוסז לופיס :
קדס רבון עלמין : במילין בזורר חמרז"ל כל מלס ומלס דלחמסס צאורייתס דנרי
סתימין תגלין פתגמין דלורייתס לחסער קדס קנ"ס וענדר מנכון סמיל
ותירון חידושא סדחל . ונפסטי דלורייתס לחסנדר מנכון חרעס חמס' .
וקיימן חדיר קמי קנ"ס כמדיס חלס' סמ"י חמדי"י וסלרץ

המסרס וגו' וסכוני' נזס כי מכל חידוש סנחמסס צאורס נכר' ממנו מללך ח' סעונד ומסרס
לפני קנ"ס וסנס חמורס נחלקת לרי חלקיס סוד פרד"ס פסע רמו דרוס סוד . ומי סמסד'
חזיס דנר ע"י ספסע נכרל מלס מללך בעולס עס"ס וצרמו צינרס וצדרוס צנריסס וססוד
צחילוט . וסנס פסס ציוס סנח ססול כל סכוניס צחיל' לכן נצטי עיקר סלימוד קנלס כי
כסנח קודס סול לסי וכתיב 'ססחמו 'ליסוס 'צסדרת 'קודס ר"ח קנל"ס . וז"ס קד"ס רצו"ן
עלמין צחילין סתימין תגלין פתגמין וסתימין חידוש' כי עיקר סול לסנח חזיס דנר
צסנח וסר סנחמלך מננו חוסמס ססמס של סנח סולין חוסס וס ססידס נזס ססנח :
לעסר פתורס : ברזא צריך לעסר ססולמן דנרי חורס . סכוניס לעסות כסר לעלכות
יקירא עמיקא ססיל סוד ססולמן כנודע ע"י חורוס יסוד חנל כי כל
וממירא : ולאו מילת' רזל סול ציסוד כי ר"ז סול חזיר וכתיב וירל חלסיס חל סלוד
כי טוב וכתיב חנור לנדיק כי טוב ויסוד חנל נק' רזל יקירא .
וז"ס לעסר ססורל דנרי יקירא ויסוד חנל נק' עמוק דכתיב

עמוק פמוק מ"י ימלכו ססניס סנ' מ"י סול ימלכו וסול סמיר ציסוד ז"ל . וציקוד
חנל סס סוד רזי חורס לכן לריקין סולס ולל לסרסס מלס וסול סוד ססמרו כל סמלס
רזי חורס למי סלינו כדלי סללו סוליס זרע לצנל' ננין דלחמס חור זרוע לנדיק חזיר סול
רזי וסול חור יסוד חנל וסול זרוע לנדיק סוד יסוד ז"ל וסלינו יולל למון . וז"ס עמיק"ל
ועמיר"ל ולל"ו מלח"ל חור"ש כמ"ס כנר סלורוס יסוד חנל מכוני' צסס סמן ססול צסח"י
וללו לחוסס מילחל :

ואלין מיליא . יחון בבר נח' כי ע"י חידוש דנרי חורס נכרל מלס מללך בעולס
לרקייע' וחמן מלן סללי' וססע' כי נס עול' סללי' ענמו נחמן ג"כ לרי עולמוס
שריא הלס הריס חזי"ע כנוד' וסלל סול סוד סללי' סנללי' ססול סוד סמיס סע"יניס וצ"ע
סמסש : סנללי' נקדריס צערכו לסרלות ונקרלו לסרלות סמיס כי כנ צח' סללילות
סס סוד סמיס וסנל חזי' נקדלת גן עדן סעלין ססס עילין ססממוס צסנחוס וי"ע דכתיב וסס
מדי חורס צסדסו וסנח צסנחו יסולו כל צסר לססחמוס לפני ס' לפני ס' דייקל ססול סוד
חזינל ססול לפני ז"ל ססול סוד סוי"ס וסני ג"כ כתיב חסלך לפני ס' צלרלות סמיס סרי
מסמנ סלימל ססיל לפני ס' נקדלת ג"כ חרץ סמיס וסנל צסדסו רזי ססורס ססול סוד
חורוס יסוד חנל לכן נכרל מננו סמיס חדסיס סיינו מללכיס וססרטי עילין צחילוט צמקו'
חנל ססול סוד סמיס נגי' סמ"ן כמ"ס לעיל סלורוס יסוד חנל נק' סמ"ן ססול צמסלי
כי סול סוד וז"ס וסליין מילי"ל סי' חלו סדנריס סלמרנו לעיל סלריך לעסר ססולמן דנרי
ססורס יסוין לרקייע' סנכרל מלס סמיס חדסיס : וסנל כנר נחצאר סציוס סנח סז"ל
עולס צמקו' חנל מלס . וז"ל נקדל סמס כנודע וז"ס וס"מן מל"ן סרי"ל
כל"ל ססול סמ"ש ססול סוד יליר' סנללינו ועסס עולס צסוד חילוט סנללילות :

רבו יתיר יסגי לעילל מן דרגיה בתיב כי גדול ס' ומסולל מלד צסיר חלסינו סר קדסו
ויסב בת זוגיה דהות פרישא סכוניס כי ז"ל ססול סוד סוי"ס סול גדול ומסולל
מלוד חזינל כססול צסיר חלסינו ססול מטרונחל דילי' דכתיב עיר לנו מיל וסמונל כמנצח'
צוהר ועכ"ז חין סמסיס סוין לסיוס כי צייני ססול חל"ש ג"כ זיווג לז"כ סול רק ליסרלל'
וללס חו יעקב וסמל ולל לז"ל עס צח זיווגי' כי לעילס לל יססור חליו צסיס פסס כנודע
חנל צסנח סמס סניקסל עולס צנ"ר דלימל וסול סול חליו מלס וסיל עומדל צסר קדסו סוד
חזינל ענלס חזי סול גדול ומסולל מלוד וז"ס רצו יחי"ר יסנ"י לע"לל מן דרגי' מן ססלדריגס
גיס לו צמול וחומי סעטי' כי ויס"ב צ"ח ז"ג"י דסו"ח פריס"ל צמול :

כוונת שבת

וישול ידיו בכרכה ויברך המוציא :

בזמנא דהשחרית של שבת . כחנ פרנרסו"ל שום הסעודה נק' סעודה דע"ק סעודה
סעודה עלו עד מקו' חו"א שמחמילין מן הגרון דל"א צדור קנס סחמא קנס צינא
ואו"א חו"א כלום ניזונים מן הסע דל"א סנק' ע"ק . ולכן עמוד צמקונק ותאמר דל חסו
סעודה שלית' דע"ק עכ"ל . ובראשית זאת אשתחנא על המראה ופליא' כגנא צעני' לא
אוכל לירד לסוף עומק סענין : לא די שדגרי סותרים את דגרי הראשונים אלא שדגרי
סותרים זה את זה כי זה מנאר חמלה בשם האר"י ז"ל ששנא יש עליה בכל הא"י לבו
ספרוסי' וכאשר עולה הז"א כל מדרג' סא"א עולה לעומתו יתשאו ג"כ פרנאסי' עליוני
ח"כ כאשר יעלה הז"א מדרגה ח' שהוא כה"ל דאנא מיד יעלה גם האנא מדרגה ח' ולעומת
יתשאו גם הא"א מדרגה ח' ח"כ לעולם הז"א רסוק סרמק שום מן הא"א ששנא כמו צמול
ואיך אומר כאן סז"כ ואו"א כולם ניזונין מן הסע דל"א כנ"ל . הרי כי דגרי סותרים את
דגרי רנו . ועוד שדרי כחנ ענמו צעני' סעודה שסע ליל שבת שהוא סעודה דחקל סעומין
לפי סניזונות מן הסע דז"א וגם צונאס דשנא שהוא סעודה דז"א ששולס דיקנא דל"א
הרי צ' סחירות דגרי ח' סנליל שנת אמר דל"א סעודה דח"א סניזונא מוסס דז"א הרי
כי הסעודה נק' ע"ש האופל וסכנא מן הסעודה ולא נק' ע"ש סמכין מזון ומסרנס סל"כ סיס
לדיך לקרוא הסעודה דליל שבת ע"ש ז"א שהוא המסרנס וכאן אנו' סנק' סעודה . זו דשחרית
דשנא ע"ש ע"ק לפי סניזוני' ממנו וסדין נוסן סיקרל הסעודה ע"ש הז"א שהוא האוכל זו
הסעודה כמו צליל שנת סנק' ע"ש האוכל ולא ע"ש המסרנס ועוד סחנא סס צליל שנת סל"ל
וע"ק ח"א אחו לסעודל צהס כסווי' לפי סעיק' סחיקון ליל שנת הוא ללורכי' הרי מוס סניני
הספע לכל הא"י סס רק אגב . וסנא עסס ציוס שנת סעיקר סחיקין הוא ללורכ' ז"א שהוא
סוד יוס ססנא כח"ס כנר ח"כ ראוי סיקרל הסעודה ע"ש וע"ק סיס אגב ג"כ כמו צליל שנת
ועוד שגס כחן אומרי' ח"א וס"א אחו לסעודל צהס ססני' סעיקרל הסעודה סיס של ע"ק
ח"א וס"א וסס רק אגב וסס חו"א חו"א לסי דגרי ענמו ועוד אס נקרא הסעודה זאת שסס ע"ק
לפי סז"כ עלו עד כתר חו"א וסווי' מן ע"ק ענמו איך חור וכחנ צסעורי' מוסס סנק' סעודה
דז"א לפי ששולס עד דיקנא דל"א וניזון מוסס דל"א ח"כ לפי סנרסו סיס ג"כ ראוי סיקרל
סעודה דע"ק כמו שסחרית לכן אסני' לצב סמני' לי חמלס , חלני' לסניך מעמד הספרנאסי'
וסחלנאסוס זס צמון זס וסדר מדרגות עלייתם . ואס"כ ינאר מאליו סוד סני' סעודה למניני

דעת :

ידו"א כי חרע כי חמלס סכל סחחקן צכדור סססירו סססס שהוא סחמא עיוס סססלנא
סחחקן ספרנא ח' דניוקנא קדישא דלרס ונקי' ח"ק לכל סקדומיס . וסלוא מוס סל"ק
אורות דרך סניזונות כי חור ח"ס מוסלנא צסני' ויול"א דרך נקב סלוא דרך לדי ססני' סניזונא סזון
גס ילוא אורות מן נקני ססוס' ועוצרים דרך מעשר סלחון ומניע עד ססוס גס ילוא אורות דרך ססס
ועוצרים דרך מעשר אורות סלחון ואורות ססוס' ומניע עד סצור וסיוסס סח"ע סניזונא
ססוס' עסור וסנא זס סל"ק הוא כולל י"ס ומן סס"י סמלי' שלו סחחקן ג"כ ספרנא ח' צי"ס
סלימות כמו סל"ק ענמו ומסחיל מן כח"י שלו ולמסס חסו נקי' ע"ק וס"ר שלו סס סוד ג'
דיסין דל לעילל מן דל ח"א שלו נקרא עסין יונין וסנא עולס סל"י מסחיל מן ססרל וסול
ח"א שהוא סוד כתר סל"י ח"א של ע"ק סנק' עסין יונין מסלנא צוס סל"א שהוא כתר
סל"י וסנ' ריסין דע"ק נסאר למעלה מן ח"א מנוליר חס סל"א יס צוב"כ י"ס רק סססרס
הוא כי סג"ר דע"ק שסס כח"צ סס ג' ריסין זס לנעלס מוס ונקראיס ראש אחר ח' סל"א
איך צראשו רק סיד צ' ריסין שסס כ"ח סוד גולגל"א ומוסס ססני' סל"א סניס כדסלס
למסס צגרון ועסמס ונימוקס סכל ציארתי צסצורי' סג"ל וסנא זס סל"א ג"כ ראש מנולס
ומן סגרון ולמסס מלניסין חו"א אסנא מניינו וסני' ססמאלו וסלניסין חו"א עד סניצור
ומן סניצור ולמסס מלניסין חו"א וסנא סל"א וסנא סל"א וסנא סל"א וסנא סל"א וסנא סל"א
דז"א עד למסס וסגלס סכל ספרנאסי' סווס למסס סנינו אחר ססמלנאסי' כח"י דל"א ח"א
עד קרקע סלנילות ססוס ססניס של סגריסל סחנאר לך סדר ענידסס וסחלנאסוס

ועסס נצאר סדר עלייתם :

הגה אמרו רז"ל ססמסס חו"א מוסנא סדר סלוכו סכל סלנאס פעניס סולכס דרך ארוכס
וסעניס דרך קלס דכתיב סמס ידע מנולו ולא סלנאס ואסנאר לך זס ססוד כי
סיהר"א

קנ

ראש דבריו של האריז"ל אחת והאמנים דבריו עצמים השנים ים עליה לכל הפרטונים עד
 א"ק ונס זה הדבר שאמרנו ששיעור קומת ז"ל הוא כ"כ גדול כשיעור מקום עמידת
 אצלו שבו מן הכבוד עד הכבוד והז"ל הוא והעבור ולמעט ששיעורן שום שלכן נקרא עמוד
 שבו המרכז אך הענין הוא כ"י כי כבר נת' כי כאשר רולים אר"ל להלכת צו"ל לתת לו
 מחוץ

שחרית של שבת

מומין לריבין גם הם לקבל תחלה מומין חדשים מא"ל מן הזוג שנעט' בל א וניס וצ"י כבוד' ולא מתרנס אור ודול דלוא"ל וסם קוד המומין של אור"ל והנס כמו שהקובץ שפי' קר' קווי' מאור כנודע וכספי' מקבלי' המומין מ"ל היל מתגדלי' בכל שיעוי קווי' הו"ל מנח רצוי הארה שנחוסף זה ומתרחצים כלים בצד הכתוב הרמיזי עוקר אהלך וסוף קוד הכנסת כלב מתוך הסמטה . ולזה היה עיקר מיקון הפרלופים צדיוקנא האדם שסם בצד קוים שאף שילטרכו להרביז כלים כדי לקבל תוספת הארה גדולה לא יתפרקו כמו שפי' בצד שצרי כלים שמתוך רצוי האור' שהגיע אליהם וכולטרכו להרביז כלים מתפרקו ונשדדו לפי שפי' בקו' נקודות זה תחת זה ולכן היה התיקון שיהיו בצד קוים ואיש את אחיו יעזרו כמו שהרמזי בלריכות צמצורי שג"ע . וא"כ אחר שנקבלים אור"ל המומין ענ א"ל ונחוסף בזה הארה גדולה סם נגדלים ג"כ נאור וא"ל לעלות להם למעלה שא"כ יכסו כל ראש א"ל וזה א"ל ומנח טעמים וא"כ סם בזהרם שיחפסטו למטה מן הטבור דא"ל במקום שמועד שם הו"ל וזה גורם בחלבוטת כספי' דלוא"ל דלוא"ל ולפי שיעקר האור יורד אל היסודות כי שם לוי ה' את הברכה והוא מאיר ל"ה וזה גורם להפססטי' כפי' דלוא"ל בכל קומת ז"ל וא"ל א"כ אחר שנקבל גם הו"ל המומין מא"ל ה' הרי נחוסף צו' ג"כ הארה גדולה וסוכרת הוא להתגדל ג"כ וסדרת קושיא לדוכתים . זה אינו קושיא כי בשלמא אור"ל דלוינן כסדל נפקין וכסדל שריין וטניסם מקבלים המומין בשום מן א"ל ומתגדלי' שניהם בשום . אבל הו"ל הוא מקבל בעצמו המומין ענ אור"ל ולא פוקב' היל קר' קוים מאור והו"ל נומן כל הארה שלו לנוקבא כדי שמתגדל כעצמו בצד כספי' וכל אשר לאיש יתן צעד נפשו זה הנוק' הנק' נפשו כנודע וזה היל מתגדלת והוא נשאר בשיעורו וזה יומרו כל הסלוי' ויחורלו כל הקישוים לעניני דעת שאין לורך לסארין למדין : והנה אחר שילאנו ידי חובת ציאר הקושיא הנ"ל של עלינו חובת ציאר קדר עלייתם ולצאר איך עיקר שערות שמרים דעת הוא דוקא לע"ק ו"ל וספי' קדישין אמו לסעלה בזהים ועכ"ל כולם ניזונים מהפס של מעלה ממנו כנ"ס ככל לפיך ומתחיל לצאר ואחר כי אחר שקיבלו אור"ל מומין ונא"ל צליל שנת ללורך זיווג זו"כ ומתלבשים כפי' שלסם בכל קומת ז"ל כנ"ס לעיל . ועדיין אין עליה לז"ל כנ"ל רק העלים צליל שנת לנוקב' המוכנה אליה בצד שומר את יום השבת . והנה אחר"כ ציוס השבת המוכנה לז"ל בצד זכור את יום השב' . הוא עליית הו"ל והנה תחלה הוא עולה בזה"ל דלצא אין רלוינו בזה"ל דלצא מנח שרי כצר מלובשים במוכו אך הכוונה שפולה מן הטיבור דא"ל במקום עמידת כפי' דלצא שפוף מקום שיעור עמידתם חמיר קודם שנחפסטו למטה . ומיד שפולה הו"ל מדריגה א' מיד עולה גם אצא ומתנשא לעומתו למת לו מקום שיוכל לעלות ואז עולים כצ"ד דלצא למעלה ומגיל' במקום כצ"ד וכפי' שלו במקום הגי' ונשאר מקום כפי' שלו מקום ספוי רק שנשאר רשימו צום המקום וגם העלמות של איסם שהיה מאיר צום המקום נשאר במקומו כנ"ס כצר וצום המקום עולים כצ"ד דז"ל ומלבישים לאותו מקום של כפי' דלצא ומאיר צו הרשימו דנכ"ל דלצא וגם העלמות דנכ"ל דלצא והנה בזהר שצא עולה למעלה הרי צצר ציארנו שאינו יכול לעלות ולעצור למעלה מן הגרון דא"ל כי חמיר הג"ר דא"ל לריכים להיות מנולים לכן סוכרת הוא שגם הא"ל יתנשא לעומתו אך לריך להעריך כל הפרלופים בליכות הקומה שלסם ולפי ליכות הכמות כך הוא עליוסם והוא כי הו"ל כצר אמרו שפיעוי קומתו הוא כשיעוי' המקום של עמיד' אצא א"כ כשעולים כצ"ד שלו למעלה מן הטבור דא"ל ממזיק צמצ"ד שלו כל מקום כפי' דלצא . אך אצא הוא קטן הכמות לערך א"ל שברי כל מקום עמידתו רק מן הגרון עד הטבור א"כ כשעולה מדריגה אחי' לא יספיקו כל כצ"ד שלו אלא להלביש הגרון דא"ל חלק שלמעלה שסם מקום צינה דא"ל והוא למעלה מהחלפת עמידתו שהוא חלק החתחון מהגרון דא"ל כי לעולם ג"ר דא"ל סם מנולים ולכן הוא מתחיל מחלק החתחון של הגרון . ואז עולה גם הא"ל ומתנשא לעומתו כפי שיעור עליית אצא להיות חלק הגרון שהוא מקום צינה של א"ל מנולי' . ואז יכספ חלק ראש א' החתחון דע"ק ולא כל ראש החתחון מנ"ר דע"ק שברי הע"ק הוא ג"כ יותר גדול בליכות מן הא"ל שברי ז"ס דע"ק הנקראים עתיק יומין מפסיקים להתלבש בכל קומת הא"ל אצא אינ' כ"כ יותר בליכות כמו הא"ל נגד אצא כי הא"ל מפסיקי' ז"ס שלו להתלב' בזהר שהוא רק עד כשנ"ו שלו ומן הענ"ו הוא מלביש לכל קומת א"ל ולכן יתנשא לעומתו הע"ק ג"כ רק כפי שיעור שפולה הא"ל היינו כי החלפת הע"ק הוא מן כפי' דא"ל ועולה ע"ק ומכסה חלק חתחון מן ח"ת דא"ק חלק מועט כי הא"ק הוא גדול הכמות מאד מן הע"ק שברי כפי' שלו לצד מפסיקים להתלבש בכל קומת הע"ק . והנה אחר שפולה הו"ל עלי' שפי' היינו דה"ר

חז"ל היו במקום חג"ח דאזא אז לריך האזא להחנשא לעומתו ועולים חג"ח שלו במקום חז"ל שלו וחז"ל שלו עולים למעלה ומלבישים למק"י שהיה ראש החתחון דא"ח כי הא"ח אין לו רק צי ראשון כמ"ס למעלי ואינו מלביש רק הני חלק החתחון מזה הראש דא"ח וזה הא"ח ג"כ מתחנא לעומתו כפי שיעורו זה ומלביש לכל מקום של הראש החתחון מן ג' רישין דע"ק . וע"ק מתחנא לעומתו עוד למעלה בחלק החתחון של ח"ת דא"ק . ועל"ה ג' שיעולים חז"ל דא"ח במקום חז"ל דא"ח אז מתחנא לעומתו גם א"ח עד שחלבים חלי ראש העליון מראש החתחון דא"ח שסם מקום הפה דא"ח . וא"ח מתחנא לעומתו ומלביש למקום ראש שני דע"ק שסם ג"כ מקום הפה דע"ק . וע"ק מתחנא ג"כ לעומתו עד שנגיע לעבור דא"ק שעד שם מביעים אורות הפה דא"ק כמ"ס למעלה :

והנה עתה נשים לב להשכיל כל מדרגה ומדרגה מה ים יתרון לכל א' בעליהו . ונחמיל מלמטי למעלי : יתרון הנוקב הוא כי נחגדל' בכל קומת הו"א ועלמח למעלה וירסה כל מקום אימי והגיע צמי' הפה שלה במקום שהי' צמי' הפה של אימי' . ויהי כזוית מהפס דא"ח לא מן הפה דא"ח ממש שהרי גם היא עלמח כנר למעלה והניחה לה מקום לעלות רק שניזונת מן הרשימו של צמי' הפה של אימי' שנשארת במקומה . וגם מן העלמות של צמי' הפה דא"ח כי העלמות לעולם נשארה במקומה כי קו הישר אור א"ס הנמשך מראש המדרגות דרך חלון של ראש הטהירו הוא נמש' ציוס' חמ"י בלי הפס' עד קרק' עולי אימי' כי לזה עולם הא"ח נקרא עולם היסוד והוא אלהו' גמור ממש חוט א"ס המימדו ומלדו נעם' אלהו' גמור והנה חמ"י לפעמי' צוסי' כי גם הצריח' הוא חלבים וכן הילרס הוא לעסם זה כי צמח עולם כל הצריח' במקום ז"א דא"ח וגם ג"ר דילירס שיעולי' במקום נה"י דא"ח ונשפעי' מן הרשימו והעלמות של מקום ז"א דא"ח אלא שאור א"ס אינו נפסק לעולם ולכן נשארה העלמות במקומו אלא דלא שויין רגלי דמלכא לרישא דמלכא כמבואר בזוהר . ולכן אינו שום העלמות של א"ס צרגלו כמו צרגלו ולכן הוא עליו גדול לפרטופי' החתחונים שיעולים איזה מדרגה וירשי' מקום פרטוף העליון ויונק האור מרשימו ועלמות העליון של פרטוף העליון . ומחזור אל הענין . כי בעליות כנוקבא דז"א היא כזוית מהעלמות ורשימו של צמי' הפה דא"ח . ובעליות הו"א הוא כיוון ג"כ מרשימו ועלמות צמי' פה של א"ח . ועליות א"ח גורם ליזון א"ח מצמי' עלמות ורשימו של צמי' פה דא"ח . עליות א"ח גורם ליזון מצמי' פה דע"ק אצל כולם אינם כזוית : נאורות ממש של הפה של פרטוף שלמעלה ממנו אצל ע"ק כיוון נאורות עלמח של צמי' פה דא"ק כי הא"ק אינו עולה כלל כי כל ועליות ע"ק הוא רק עד הכניו דא"ק שסם אין שום אורות ענולים כמ"ס לעיל וחדרסה שנמש' לו למעליחא שחלבים' את חלק החתחון דח"ת שלו עד הטבור וזה הלבנה הוא נעלה גדולה לפרטוף עליון . שהרי ר' יוסהן קרא למלמי מכבדחא כמ"ס צמחרי שנה"ע ולכן ע"ק כשעולה צמי' עליו' עד הטבור דא"ק כיוון מן אורות הפה ממש של א"ק ולא מרשימו והעלמות כנו הפרטופי' שלמעלה ממנו ולכן א"ח א"ק לעלות למעלה לחמ מ"פ לנורך עליות ע"ק כי גם כנר היה זה המ"פ כמ"ס לעיל והוא כוונ' הוואליל העליון להיות סע"ק כזוית מאלו' הפה דא"ק והוא קוד חספת שנת צמחרי' דשנת וגם סע"ק שואב איזה אורות ממש מן אור' המוכס ואורו' הארון דע"ק כי צמחרי' אורות הפה דרך שני אורות אלו כי הוא צמחרי' א"ח הוא שואב דרך מעבר של א"ח . ושואב ממש אורות ממש וממס וירשי' ג"כ עד הטבור דא"ק שאורות הפה מוליכים אותם עומכם עד הטבור . ולכן נק' סעודה זו ע"ס ע"ק כי הוא לבדו כיוון מן הפה דא"ק ממש משא"כ כל פרטופים שלמעלה כמ"ס ואין להאריך לנציין דעתו .

ועתה נחזור לנאר כל סעודה ממש' סעודות דשנת והוא כי בליל שנת הוא עליות הנוק' דא"ח לבד ואין עדיין עליה לכל פרטופי' עליוני' כמ"ס כנר כמ"ס והנה לבלי שני' שהנוק' עולה עד צמי' הפה דא"ח וכזוית מן אורות הפה ממש כי עדיין הו"א נשארה במקומו כראשון וכפס דנוק' הוא טוב אל צמי' הפה דא"ח צמוד הכחוש פה אל פה אדנר זו כמבואר צמחרי' שנה"ע אצל אין עליה לשום פרטוף שלמעלה כעוד רק שסם נהנים ג"כ דרך מעבר שום האור חמיר נמשך ממדרגה עליונה אם רצ אם מעט ולכן סעוד' ליל שנת הוא סעודתח' דמח"ק כי חק"ל נקרא' צהיזתה מקבל' נה"י דא"ח שסם קוד שדה כעודע' . וחפומין נק' כשהיא מקבלת ממש' דא"ח כמ"ס כנר . וקדישין נק' אחר שמקבלת ממש' ממש של ז"א שסם קוד המומין דאיקרון קדישין . הרי נחנאר לך כוונת סעודה ליל שנת הוואנה לחמ"ק אצל ע"ק וז"ל שסם כללות כל הפרטופים של עולם אימי' צאים לקעדה צהרם צאגז : ועתה ננאר ריוות סעודה שחרית

שחרית של שבת

ספרית השנה . והוא כי בתפלת שחרית ומוסף עלה הו"א וירש כל מקדש אבא ומוק, כל מקו
איתא וכוונתו והפסד דלוי"א כח"ש לעיל ודלוי"א עולים עד הפס דלוי"א וכוונתו מן הפס דלוי"א
ודלוי"א עילי עד הפס דע"ק וכיוון עמם פרי כולם ניווני מצחי הפס של פרנף שלמעלה . אך
שכל הפרנפים עד ע"ק אינם כוונים רק מהרשימו והעלמות שנשאר צנוקות אך הע"ק ניוון
מאורות הפס דלוי"א עמם שנמשכים תמיד עד הצבור דלוי"א . ועמם צעלות הע"ק עד הצבור הוא
ניוון מאורות הפס דלוי"א עמם אצל כל הפרנפים שכללים וזו"ג הם מתחבים דרך אבא כח"ש
וז"ש קבורתם דל אינו דע"ק וז"א ומוקציה אחיין לסעדה צדיה : פרי נפגד קעורת שפריה
שהוא דע"ק :

ועתה נבאר כוונת סעודת מנחה דשבת דע לך כי מן סעודה דשמיית עד מנחה כל העולמות עומדים במקומם ואין להם עוד שום עליה והטעם כי כבר הע"ק עלה עד הסעודה דל"ק שם סיום ג' עילמות עקודים נקודים וצרודים והם אורות היוצאים מאח"פ דל"ק כמ"ס כבר והם אורות גדולים מאוד ונעלמים מאד ואח"ל לע"ק שיעלה במקום אורו' אלו ואיני יכולים לכתוב גם מאור הראשית ועלמות שלהם ולכן אין ע"ק שילם למעלה מן הסעודה דל"ק - וכיון שע"ק עומד במקומו לכן גם כל הפרטופים שלמתי' ממנו עומדי' צמקוען כוודע אך הבינה של אח"ל נדחית צדדון שלו ולא צדוד רישא כוודע שלכן הוא נקראת שירותא דשאלתא צדוד ע"י והוא ממנו גלוי והנה ראשית הגלוי הוא הצעלם פ"י כ"א לא יתלבשו אורות של מעלה באורות שלמתי' אח"ל לקבל ממנו האור הגדול וצתלצשו באורות שלמתי' וממלם צבם הוא מוצא להסתלות האור למטה ויכולין לקבל ע"י מתק צדוד הכפ"צ שמש ונגנן ה' אלהים כעצמא צדודי' שגב"ע ולטעם זה יכול הו"א שצבר עלה וירש מקום אצא יוכל הוא לעלות עוד עליה מועטת ועולה צמנחה עד דיקנא דל"א שהוא סמוך לפס דל"א ומלביש ממנו למקום הבינה דל"א לטעם בג"ל ויזיון מהרשימו והענינו' של הפס דל"א ואף שאינו יזיון מאורו' הפס ממנו כי הא"ל כבר נסחלק ג"ה למעלה כג"ל עכ"ל למעלה גדולה יחסצ' לז"א כי צהיכוו יזיון מעלמות הפס דל"א הוא רק שירות מקום אצא ויזיון צדדך עלה ועלול וסודא האור מן אח"ל ע"י אמלני' שם אורות אצא ואינו יזיון מן הא"ל עלמנו צלי אמלני' אצל עתה הוא כוון מהפס דל"א צלי' אמלני' דרך עלה ועלה עלותו . אצל כל הפרטופים אין להם שום ענלה שירות צמנחה וזה יקו' דז"א אינו עולה עמו ונשארת סמוכה לפי שאין לכוין צדדי' דיקנא כמ"ס לקמן תפלת מנחה . והנה צדיקנא ים צ' מולות שםם כולו ונקב כוודע וסם צדדי' ודוויגים מנייה וציה וציהשכים הארה דרך כל המדרגות עד מקום הדיקנא וזה האור יורד דרך כל המדרגו' עד שם ונהנים עמם דרך מעבר ולכן סעודה מנחה נק' סעידתא דז"א וע"ק עם כל הפרטופים שכללו צו וגם מח"ק אחיין לכעודא צדדי' כי סעודתא הוא רק דרך אגב הרי נתי' לך כל ה' סעודות צדדך כוון . ואפשר שגם הרמ"ז ז"ל כיון ג"כ לזה אך הלשון אינו מחייב על מכונו והאל הטוב יכפר צעדי ואם שגיאתי אחי תלין כי צלצתה חשבה חמדי :

סדר ה"ב לחמין כסדר של ליל שבת רק צליל שבת היה הכוונה לסוריד הארז וגו' הו"ה
גני' לנ"ס ובהם י"ב ארמיות והם סוד י"ב כימין דשערי דריש"ל ד"א כי צין כל כימין
ונימנא ים אורח תפולש צלל שיער והם י"ב ארמין אשר עליהם נאמר כל ארמות ה' חסד ואמת
הכוונה כי אלו הארמות שהם י"ב פורתי והם יותר מעולים מן הכימין כי הכימין הם סוד
אור חסד שהם חיקון ולכן צליל שבת שהוא חיקון הנו"ל הכוונה צ"ב כימין והפורתי
הם סוד אור ישר שהוא חיקון הו"ה עלמו של חסד ואמת כבודו ח"ש כל ארמות ה' חסד ואמת
ולכן עמם שהוא חיקון ז"ל לריד לכוון ל"ב פורתי ושאר הכוונות כמו צליל שבת גם כיוונת
המולי' כמו צליל שבת רק צמלת לחם יכוון ל' הו"ה צ"ב לחם והם צ"ב פורתי גם שאר דיני
כעורה וכוונת' כד נחנאל הכל כעורה ראשונה צליל שבת ואוכל צממח לממן' אשר
כעורה חמיר מ' פרקים וממכת שבת צמק' פסימנת צליל שבת והוא קשיתי כלל ומכוון כי
פרק ט' קשיתי י' לכלל' הוא פירוש שבת ג"כ כ"ד כמין כ"ד פרקים צממכת שבת והם
סוד כ"ד קשיתי כלל וזירוק הו"ה הוא דנא"י את י"י (ג"א דנ"א) פרק עשרה הוא קישוט
עשר לכלל והלירופי' דנ"א את י"י (ג"א דנ"א) פרק י"א קישוט לכלל והלירופים
דנ"א ב' שה' יה' (ג"א דנ"א) פרק י"ב קישוט י"ב לכלל והלירופים דנ"א ו' לל
(ג"א דנ"א) פרק י"ג קישוט י"ג למלל והלירופים נאד"ו לב' הן

פר' י"ד קיסוס י"ד לכלה והמרוס נא"ד הר את פרק ט"ו
 והמרוס נדא"י הה י"ה (נ"א נא"ד)
 פרק ט"ז קיסוס ט"ז לכלה והמרוס נדא"י
 נא"ד

קנב

בוונת מנחה של שבת

בא מאורות והנה דאק ושא המנוחת ונאמר כל ימי ימינו
בכניסתך לבה"כ תבין בדלעיל רק שצריך לכוון בשם שקוצי"ת השולט בשבת
ונהלק לגי' חלקים ש"ק כליל שבת וי"צ בשהרית י"ת במנחה ויכן תבין כאלו
כ' אותיות י"ת ואומרים פרשת התמיד ופיסום הקטורת אשרי הכל עפ"י כוונות
המבוארים כבר כל א' במקומו אח"כ אומרים וכו' לציון והנה כבר נתבאר כי
כוונת וכו' לציון החול הוא הארת להמשיך אצ"י בכריאה כמ"ש במקומו וגם
עתה הכוונה להמשיך הארה מן הו"א שעומד במקום אבא שהוא סוד אצ"י דאצ"י
אל הכריאה כדי שיהיה בה כח לקבל אח"כ הארת ג"ר דו"א בהוצאות ס"ת מן
ההיכל כמ"ש והכריאה תאיר ביציר' ויצירה בעשיה וכולם יקבלו הארה מן רצון
עליון ולזה אומרים ואני חפתי :

כבר נתבאר שע"ק שכבר קבל הארה גדולה מן אורות א"ק ייורד הארה זו דרך החדוה עד יסוד דע"ק שהוא הצמר המתהפך רצון בני א"ל שר"י ע"ה שהוא כיסוד כנודע והוא מתלבש במצח דא"א ששם מקום הרעת שלו הכולל

כוונת מנחה של שבת

הכולל ד' מוהין כנודע והנה כללות א"א שהיא סיד בינה המקוריות הם שמות אהי"ה רק שהם בערך הוי"וית לערך הוי"וית תחתונים וכללות ע"ק כולם הוי"וית ולא כל הוי"ה שוה כמבואר בזוהר דלא דמי רגלי דמלכא לרישא אף דבולא מלכא איהו ויש ביסוד ע"ק כללות כל ע"ק והם עשר הוי"וית וכדעת דא"א שיש בו ג"כ כללות כל א"א כנודע יש בו עשר אהי"ת הרי י"פ הוי"ה וי"פ אהי"ה בגי' ע"ת ואז נקרא ע"ת רצון וזה האור מתפשט כדיקנא דא"א במזל עליון שהוא נוצר הסיד שזה התיקון הוא סיד החסד דייג תיקוני דיקנא דא"א ובו שם הוי"ה דיודי"ן ויש ד' יודי"ן בכללות עשר הוא תי' ועם כללות י' אותיות של הוי"ה דיודי"ן הוא תי"י בגי' קדו"ש שהיא שואב מן תי' נימין דשערי דרישא בגי' ישעי"ך והנה הו"א שואב מהחיותי דרישא והנוקבא מן הנימין והנוקבא הוא סוד אלה"י ישעי" שמקבלת עי' ז"א שנקרא שמים בגי' ישעי" ותכונן שהז"א יאיר לנוקבא ג"כ מאותו ע"ת רצון שהיא סוד הדעת דא"א כנ"ל לר' שמות שכוונקא שהם ע"ב ק"ל ע"ב קד"ם והם ב' אחוריים של כ' הוי"וית פשוטות הם ב' ע"ב ובי' אחוריים של מ"ה וב"ן הוא ק"ל קד"ם ועם ד' כוללים בגי' תכ"כ ועם שם כ"ן שבה הוא בגי' דע"ת להאיר ברעת שלה מודעת עליון ואז נמתקים כל הגבורות השולטים במנחה ונעשי ע"ה רצון ובתיב כעת רצון עניהך ובזה נבא אל הביאור : ואני ו' הוא ז"א אני נוקבא כנודע : תפלתי כל תפלה היא לשון חסיד וזווג הכוונה שהז"א יעלה עד מזל עליון שרוא נוצר הסיד ויתחב' שם עם המזל לישאב הארה שנעשי שם מן דעת עליון ומזל זה הוא סוד חסד הוי"ה דיודי"ן כנ"ל וזה תפלתי תפלת י' ומשם ימשך לנוקבא הארת תי' נימין ע"י הוי"ה דיודי"ן כנ"ל לר' יהו"ה הוא סוד יסוד ע"ק להמשיך הארתו ברעת א"א ואז מגלה מצאה דיליה ונקרא ע"ת רצון כנ"ל אלה"ים סוד הגבורות השולטים במנחה דחול ועתה יומתקי ע"י החסד שבמזל עליון שהוא נוצר חסד ונקרא רב חסד כנודע וזהו ברו"ב חסד"ך ענני והוא ע"י שימושך עלינו שפע רצון מזו"ג וזהו באמ"ת ז"א בסוד תתן אמת ליעקב ישעי"ך נוקבא כמ"ש לעיל והא לך כוונה בקצור :

זו"ג יקבלו מן י' יסוד דע"ק נלחם דל"ה דיניים יחמקו ע"י נולד חסד ונשם יענש גם לני ע"י ס"ת ומ"י

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברוב חסדיך ענני באמת ישעך : פתחו לי שערי צדק צלותי דרעו קמיה עתיקא דעתיקין סתימי רבך סתימין יתגלה רעיו דעתיקא קדישא ומשח' דרבותא בחר דאתכליוו אבא ואמי' עילא חכמה ובינה ומן יבולא יריק על דיקנא דאהרן כהנא חסד וליואי גבורה וישראל תפארת על הררי ציון נצח הוד יריקין כחרא על יוסף יסוד יודו מלכא מלכות יקבלון ממלכותא האי ינוקא עבדין ובל עמך בית ישראל ונשמתי דאיהי תאיבה לאסתחאה בהאי משחא חריק עלי מיניה ותתן לי חכמתא יקירתא ומנרעו וסכלותנו בני חיי ומזונא ריחא ועותרא למפלח קמך ולזיונא למטרוניתא כמה דאיצטרך ותבשר לעמך דאיהו זמין לחי' עלמא דאתי ובכעו מינך ובכטו מינך דלא אתפר' ולא התפרשי מנאי כגין דלא אחוב קמך ונחדי השתא למטרוניתא עורי עורי יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין את היא המחברת מי תהום רבה העימה מעמקי ים דרך לעביר גאולים זפדויי יהוה ישובן וכאו ציון ברנה ושמחת עולם על דאשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגין ואנחה אמן בן יהי רצון :

כוונת הוצאת ס"ת מן ההיכל וג' גברי העולים בתורה היא כי כבר נודע כהיות הז"א למטה מן חטבו' דא"א ומתפשטים שם נה"י ראבא שנחלקים לג"פ ומתפשטים בגי' קיים של ז"א כמ"ש כבר ועתה שעלה הז"א במקום אבא נשאר רשימו דיליה והעצמות שלו במקומו וגם הרשימו דנה"י ראבא וכבר נתבאר שני פרקים עליונים דנה"י ראבא המתלבשים בחכ"ד דז"א שם האורות סתומים ביסוד אימא ועד"ז נשאר גם הרשימו ראבא אורות סתומים ברשימו דיסוד אימא והנה עתה שהבריאה עולה במקום ז"א אינם יכולין לקבל אורות ג"פ על ונים ונה"י ראבא

דאבא שהיה מלובשים בחב"ד דז"א כי הם סתומים רק הו"ת שלו כבר נתגלו בהוצאת ס"ת דשחרית אחר שעלה הו"א בחג"ת דאבא ומחמת הארה גדולה נבקע יסוד אימא ונתגלו אורות אבא סוד ס"ת ויוצא מן ההיכל סוד יסוד אימא אך שבמיוסף עלה הו"א למעלה במקום חב"ד אבא והיה ראוי שיתגלו גם אורות ג"ר דאבא רק שלא היה הוצאת ס"ת והוא לבוונה כדי לגלות אותם במנחה שיקבל הבריאה במנחה אוחם גלוי אורות של ג"ר דאבא להמתיק הדינים השולטין במנחה לכן עתה הוא כוונה הוצאת ס"ת מן ההיכל לגלות אותם אורות של רשימו בג"פ עליונים המתלבשים ברשימו של חב"ד דאבא והבריאה אחר שקבלה הארה ע"י כוונת ובא לציון כמ"ש יש בהם עתה כח לקבל אותם אורות מגולים דאבא כי קודם זה לא היה בהם כח לקבל ע"י הארת ע"י רצו"ן עליון המאיר ברצון החתני שהוא המצא דז"א ששם היא שליטת הדינין דמנחה כמביאר בזוהר ועתה נעשה ג"ב ע"ת רצו"ן וכולו רחמים ומושם מאיר גם אל מקומו שואף זרח הוא שם ומקבל הבריאה הארה זו ויכולין לקבל אותם גלוי אורות של ג"ר דז"א ולכן אחר ואני מוציאם הס"ת מן ההיכל לטעם הנ"ל ובוה תבין הסוד כי לעולם הוצאת ס"ת הוא אחר תפלת העמידה וכאן כמנחה קודם תפלת העמידה לפי שזה נעשה כבר ע"י חזרת עמידה דמיוסף רק שנתעבכ עד חמנחה לטעם הנ"ל לכן מיד אחר שאימרים ואני תפלתי מוציאם הס"ת מן ההיכל והא לך כוונת חג' גברי בהן הבריאה מקבלת מן חכמה דז"א שבו מתגל' אור פ"ע דנצח דאבא והכל מן הרשימו. לוי הבריאה מקבלת מן הבינה דז"א שבו מתגלח אור פ"ע דהוד דאבא ישראל הבריאה מקבלת מן הדעת דז"א שבו מתגלה אור פ"ע דיסוד דאבא :

התפלת העמידה וכיוונתה כבר נתבאר

מנל, נקבלת ונ"ס דז"א ע"י אורות אבא וסנל, מושבת סכסס לנריאס ;

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך .

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עזיז גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם קמען שמו באהבה :

צעש"ס זכרנו מלך עוזר ומושע ומגן . ברוך אתה יהוה מגן אברהם . א יהוה דמרגל

ע"י זרכס זו מתגל רישא דז"א ועולם חכמה דיליס צחיקון י"א דדיקנא דל"א סכסס וספע סכסס נלס דדיקנא אלס סול נשאר צמקונו רק כרשימו דחכמה דלנצח עולם עמו כי חס לל יתגל אלל יעלס ח"כ ישאר חלל ומג"ת נס"י מנלללס נקומו וסנן זס :

אתה גבור לעולם אדני מתייה מתיים אתה ורב להושיע . משיח הרוח ומוריד הטל בחורף ומוריד הגשם מכללל חיים בחדס מתייה מתיים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקוים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתייה ומצמיח ישועה .

(צעש"ס עי כמוד) ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מתייה המתים .
ה יהוה דמרגל

ע"י זרכס זו עולם כזכס דז"א צחיקון י"א דדיקנא דל"א סכסס ומנ"לס סכסס סוד דדיקנא דל"א וסול עמנו נשאר צמקונו רק כרשימו דזכס דלנצח עולם עמו :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה . ברוך אתה יהוה האל הקדוש (צעש"ס סמנך כקדוס) יי מצפין דמרגל

ע"י זרכס זו עולם סדעס דז"א צחיקון י"א דדיקנא דל"א סכסס ונקס סכסס יסוד דדיקנא דל"א וסול עמנו נשאר צמקונו רק כרשימו דדעס דלנצח עולם עמו .
אח"כ

כוונת מנחה של שבת

אחיכ אתה אחר : ותחלה נקדים הקרמה אחת
הנה כבר נתבאר שאי"א עלו ג"כ למעלה במקום א"א שהוא סוד הכתר דאצי
הנקי אחד ואין שני לו כנודע . ועתה עלה גם הז"א בדיקנא דא"א שיש
בו י"ג תקונין כמנין אח"ד ולזה הוא ג"פ אחד בדרך זה . אתה הוא אבא בסיד
כי אתה אבינו כי אבא הוא אב לאבהן ועלה כא"א סוד אחד . ושם"ד אימא
עלתה ג"כ ככתר סוד אחד . ישראל גוי"ז ז"א שנקרא ישראל גוי"ז ג' בסוד נה"י
ו' בסוד נה"י חגית ז' רישא דליה כמ"ש בחבורי שנה"ע ועלה ג"כ בדיקנא דא"א
ששם י"ג תיקונים כמנין אח"ד כאר"ץ רומז למלכות שנשארת למטה כמקומה
ומקבלת מן חגית נה"י דז"א שנשארו ג"כ במקומם כנגדה ומקבלי תפארת גדולה
עטרת ישועה מנוחה וקדושה במקומה ומשבת שפע לעמך . ונגד חגית נה"י דז"א
עצמו אמי אברהם יגל כיו והנה רית של אברהם יגל יצחק ירגן כג"י א"ל . ורית
של יעקב וכגיו ינחו כג"י הוי"ה הרי א"ל הוי"ה שהוא כז"א עתה הוא נותן לנוקבא
זה השם והוא מקבל שם חדש שהוא א"ל שד"י שהוא הארת יסוד ע"ק שעה
כג"י רצון והוא גרמז כרית של מנוחת שלום ושלווה וגם מקבל ממזל עליון שהוא
נוצר אויתות רצון וחוא גרמז כרית של וכלל מנוחה שלימה ומה הרצון ימשך
גם לנוקי וז"ש שאתה רוצה בה שגם רצון העליון רוצים להאיר אליה כמבואר
בזהר דכולהו תאבו לאנהיר לה . ומעתה יכירו בניך וכיו כי רצונו של ישראל
הי' במדבר לאנהי' עליה מרצון העליון שהוא אי"ן ולא מז"א שהוא סוד י"ש
כששואב מאבא שהוא סוד י"ש מאי"ן וז"ש הי"ש הי' בקרבנו אם אי"ן . ועתה
כשתאי' עליהם השפע מרצון עליון אזי יכירו בניך וידעו כי מאתך הוא מנוחתם
מאתך רומז לכ"ע שהוא סוד אי"ן . וע"י רצון עליון הוא סוד זיווג או"א ע"י שני
מזלות שבריקנא . וכבר נ"ת כי לזיווג ז"י מספיק מסירת רוח ונפש למיתה אבל
לזיווג או"א צריך למסור נשמתו על קדושת השם כי או"א הם סוד קודש כנודע
וזיווג או"א הוא ע"י רצון עליון כמ"ש מאתך היא מנוחתם סוד זיווג או"א ע"י ד'
הרומז לכתר ולכן אמר וע"ל מנוחתם יקרישו את שמך . והנה יש כאן ג"פ אחד
כג"י ט"ל כג"י יו"ד ה"א וא"ו יו"ד רומז לאבא . ה"א לאימא . וא"ו לז"א שכולי
בסוד אחד .

והא לך קיצור הכונה

אזל עלה צל"ח אינאל עלתה צל"ח
אתה אחד ושם"ד אחד ומי בעמך ישראל גוי אחד
בארץ כשארם לנטה
מנוחה וקדושה לעמך נתת אברהם יגל יצחק
ירגן יעקב ובגיו ינחו בז מנוחת אהבה ונדבה
מנוחת אמת ואמונה מנוחת שלום ושלווה
השקט ובטח מנוחה שלימה שאתה רוצה בה
יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל
מנוחתם

לזיווג אלו"א

מְנוּחָתָם יִקְדִּישוּ אֶת שְׁמִךְ :

והנה במנחה אין אומרים ישמחו במלכותך כי בליל שבת ובשחרית שזו"נ עומדים ביחד וקומתה שזה לקימתו ויש שמחה במלכותך אבל עתה שהז"א עלה למעלה בדיקנא והיא נשאת למטה במקומה כמ"ש לעיל לכן אין אומרים ישמחו :

אלהינו „ואלהי „אבותינו „רצה „במנוחתינו קדשינו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטיבך ושמחנו בישועתך וטרה לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת „קדשך וינחו בו ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

ה' דלסיים פיינו ה' אחרונם דלסיים י"ה אדנ"י דמרגלא .

עמם מקבל סדרם כתר דמוקדל מן ת"ת דז"א שלל עלם לדיקנא כמ"ס לעיל וסוף עמוד נגד כתר דנוק' .

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך . ותהזנה עינינו בשוכך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון : יי דיה"ו אל דמרגלא :

כבר נודע שהנוק' מקבלת מוסין ממש שלל ע"י כס"י דז"א ואף שאמרנו כ"ס שנקבלת מן סג"ת אלו סג"ד הוא סדרם צלמי ולא מוסין ממש והנה עמם מקבלת מוס סכסס מן נלם דז"א סדרם נה שקבל' מדיקנ' דל"א :

טורים אנוחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צויר חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור . נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נסדך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : הטיב כי לא בלו רחמיו והמרחם כי לא חמו הסרף מעולם קיונו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד : (נעשי"ת וכוונת) וכל החיים יודוך סלה כאמת ויהללו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : ה' דיה"ו אלהים דמרגלא :

עמם מקבלת הנוקבל מוס צינס מן סוד דז"א שמועד צנוקמו מוץ לדיקנא :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלוש עלינו ועל כל ישראל עמך ברמנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (נעשי"ת נספר) ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלוש :

ו' דיה"ו מוצפן דמרגלא עמם מקבלת הנוק' מוס דעת מן יסוד דז"א שמועד צנוקמו מוץ לדיקנא אלס' נלור :

בחזרה נזכרת אנוס ה"א עולם סכסס שלו נחלל עליון לדיקנא דל"א סהול כו"נר ססד צמ"י סס"ד לדיקנא ונזכרת מסיס מתי עולם צינס שלו צמ"י נזכרת לדיקנא סהול לללסיס ונזכרת סלל סקדוס עולם ז"א צמ"י ת"ת לדיקנא סהול נוי"סל ע"ן .

קדושה דמנחה . סכוון צ"י קדוש לסמשיך מן סדיקנא לז"א ואף סלון סז"א עולם למעלה מן נולר ססד עכ"ז סכוון לסמשיך נקדוס א"י מן צמ"י סססמס

לדיקנא ססול ור"צ סס"ד . קדוש צ"י מן צמ"י ת"ת לדיקנא . קדוש ג' מן צמ"י יסוד לדיקנא וססס ססזרת ג' נזכרות אסרונוס וכן צלמלעו סכוונס כמו צלמל רק סנקבל' הנוקבל סעס סמס סלרס מנסי" דז"א מנסי סקיבל מן סדיקנא . ומכוון כי סז"א סל"ס סד"י צמילי ג' אל"ף ססול ניסל אל"ף אורוס וסיל סלל שרי פסיע :

וצדקתך יוסף כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה : וצדקתך מנסי אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך צדקתך

כוונת מנחה של שבת

צדקתך דוד צדק לעולם ותורתך אמת :

הנה צחול ים נפילת אפים אחר בעמידה להעלות מ"נ לזו"נ חזו"ן עולים צבור מ"נ לאז"א כמ"ס צננומו ועמה בשבת שאין נפילת אפים אנו אומרים לדקדק צמקום נפילת אפים וסנה צחול עולה זו"ן יחד לנ"נ לאז"א אבל עמה סכו"א עלה דדיקנא ומתעבדן סם מן הסעודה סז ע"ק ואינו עולה עם הנוקבא למ"נ ואנו מעוררים לג' לדיקים ססס יוסף ומסע דוד טיעלי כשמתם עם המלכות למ"נ לאז"א צמקום ז"א ולזה אומרים ג' לדקדק ח' נגד יוסף וכו"א מרומם צהררי אל כי כ"פ אל"ל ע"ס ג"י יו"ספ כי הוא מלקט ח' כספ ס"ס מן ה"ס מנ"ס כ"ס וכל ספ"י נקרא בר וכל סקד הוא סוד אל"ל וזכו כהררי אל * לדקדק צ' נגד מסע אשר עשה גדולות ונספלות צמלרים וצ"ס ועלה למרום * והוא כרמו צזס ספ' * לדקדק ג' נגד דוד ססווא סוד מל' הנקרי' לדק צבור סממו לי סערי לדק וסווא מקבלת סלרסס מן ס"ס סוד מורס סעס : והוא כרמו ג"כ צססוק ג' : עלינו כו' * סח"כ סרקים או צרכי נפסי

בשבתא כבה"ב לבית תקיף השולחן דרך ימין ותביון להמשיך אור מקיף לז"א מנחה דדיקנא שעלה הז"א שם עליה א' בתפלי' הלחש אח"כ תקח ב' אגודות הדס ותברך עליה ותריח ותחבר הב' אגודות שהם בב' ידיך יחד ותקיף עמהם פעם ב' השיויחן להמשיך אור מקיף לז"א מן חג"ת דדיקנא נגד עליה כי שעלה שם בחזרת העמידה * ובהקפה ראשונה תביון בג' הוי"ו"ת בגי' מו"ל לא נגד נה"י דדיקנא ששם הוא מולא תתאה שהוא ונק"ה וג' הוי"ו"ת אלו מנוקדות בנקודת דיריק שוריק מלאפוס * ובהקפה ב' תביון לג' הוי"ו"ת בגי' מו"ל לא נגד חג"ת דדיקנא ששם מו"ל"א עלאה שהוא נוצ"ר חס"ד וג' הוי"ו"ת מנוקדות בנקודת סגול שבת חולם ותאמר זבור ושמור בדבור אחד נאמרו ותעמוד במקומו ותאמר : אתקינו סעורתא שלימותא חרותא דמלבא קדישא דא איהו סעורתא דזעיר אנפין ועתיקא קדישא וחלל תפוחין קדישין אתי לסעדא כהדיה :

אח"כ תאמר מו"מור לדוד ה' רועי

בוונת סו"צ למנ"ס ליור כנחמס וכונחס כזר נח' רק עמה צמנחס כוונת סו"צ לחמין סס ג' סויו"ס צג"י מו"ל"א וכו"א סוד מול עליון דדיקנא דל"א ססווא נולר סקד סעז סס עלה סז"א וניזון מוסס דל"א וכו"א סויו"ס סס נגד מנ"ס דדיקנא כנ"ס לעיל סנקודחס סגו"ל מול"ס סצ"א ולפי סעסס צמנחס כזר נחמקו כל הנגזרות וכל סדיני' כספין וסס"א יורדת למסע צנוקבא דסכ"ר לכן אין לריק יין לקידוש סכוונת סיון הוא למחק הנגזרות כמ"ס לעיל ועמה כזר נחמקו כולס ע"י סערת סמלס סוד רגון עליון כמ"ס סך צלמלע סעודה לריק לססוח יין כזי לסמטיך סלרס מן ז"א מ"ס סיקבל מן סמול עליון וסווא סמרי' סנא דסקיט לססווא כוס ססווא סנוקבא סעודתא נגד מנ"ס דז"א סססלרו צמקום סלנא לכן כסמק סכוס צידיך סקס צג' ידיך וסנזיס נגד סססס וכוונחס לג' ידות ססס יד סגדולס יד סמקס יד רמס ססס עוד מנ"ס * וסנה ג"ס י"ד וג' כוללים סס ג"ס י"ס ססס סוד סנומין דנוקבא כנווד וסכוון כי סלו ג' י"ס סס צמלוי סלפ"ן סכל י"ס כוס יו"ד ס"א צג"י סויו"ס סרי ג' סויו"ס צג"י מול"א לסמטיך סלרס מן מול"א עללס ססס עלה סז"א לג' מוחין דנוקבא גס סוז לסכול דג צסעודה זו לרמו לעינא סקיחא דל"א סעסס סווא סלר צעיני ז"א סצחול סס צג' גוויין ועמה סס רק צגוון סוור כמו עינא סקיחא דל"א * ססווא סוור גו סוור צבור סכמוז עיניו כיוניס על ספיקי מ"ס דוסחוס צמלציוסנח על מללוח סזס קלי על סז"א כסעולס דדיקנא דל"א כנוצור צווסר :

אחר הסעודה צריך ליומר ה' פרקים אחרונים של מסכת שבת פרק י"ז קישוט י"ז לבלה (ניא"ר לה בס) (כ"א דל"א) מ' י"ס קישוט י"ס לכלס (ניו"א סתוס) (כ"א דל"א) ס"י י"ס קישוט י"ס לכלס (יאר"ג די הי) מ' י' קישוט י' לכלס (יאר"ג סם ער) מ' כ"א קישוט כ"א לכלס (ידא"ג לך ל"ן) (כ"א ינד"א) מ' כ"צ קישוט כ"צ לכלס (ידנ"א מ"י לר) (כ"א ינא"ר) מ' כ"ג קישוט כ"ג לכלס (ינא"ר א"ר עו) (כ"א ידל"ס) מ' כ"ד קישוט כ"ד לכלס (ינא"ר סם א"י) (כ"א ינ"א) סרי סלמנו כל סכ"ד קשוטי כלס : סח"כ סומרי' ססיר סל סרז סלרי' ז"ל וס נוסגס ללומרו קודס סלכילס כמו צג' סעודות ראשונות :

ב"י היכלא דבספין : בבר נודע סצחול סף ס"ס עליה סל סיכלות סווא רק צבור למחזי זו זעיר

ספנינייות ססס סספ"י סלל סללכיס נסלרו צמקום צבור סן סלרל"ס לעקו מולס * סלל סצנח עוליס גס וסללכיס סל סיכלות סנדיסלס וג"ר דינרס * ועומדים צמקום ז"א דל"א וסלריס צסס סרסמו וסעצמות

והעלמות של ז"ל דל"ל ששאר צדקונו וגלוי אורו חז"ל דרשינו של ז"ל שנתגלו צדקת דשנח והם נכספים לראות עוד צדו פניו של ז"ל היינו גלוי אורות של ג"ר שלו שאין מתגלגל אלא צמחה כח"ש לעיל צדונו הולאת ק"ם צונחה ואלו הנולכים בקראים בני היכלא למלכא ח"ש צני היכל"א דכסיפין למחז"ל ז"ר זע"ר אנפין :

יהיו הכא בהאי תבא • הנה עתה נצטרות מנחה שכבר עלה ה"ל צמח עליון דדיקנא דל"א דביה מלכא בגילופין ונחגלו האורו של ג"ר דז"א ומאירי אל הצריח והילירה והז"א

מקבל מן הרשימו דלכא וגם מהרשימו דדיקנא דל"א וגילופין הוא לשון רשימו • ח"ש יהו"ן הכא אלו צני היכלא שהיו נכספין לראות צדו פני מלך עת שיצו לזה • צה"ל חכ"ל צלותו קצירה וחכא לשון כפא • שושבין על כסאות ליזון מלחמו סגור של המלך לז"א שמתענג מן הרשימות של אורות אלא וא"ל • ח"ש דצ"ה מלכא בגילופין : צבו לחדא • בהאי ועדא צב"ו מלשון שמש פ"י עתה יש שמש צלותו ועד שנת צדו כולם להנות נקטרות המלך והם הנולכים דצריחא בגו עירין • וכל גרפין וילירה שמועדי צמקום ז"ל דל"ל כנודע ח"ש לז"ו

למד"א צה"ל ועד"א צג"ו עירין מלכאים דצריחא • וכ"ל גרפין מלכאים דצריחא : חרו השתא בהאי שעת' הנה עתה יש שמש גם אל המלכאים ששאר צדו צה"ל דביה רעואולית זעפין ששם שולטין ממיד דינין והרנחא • ועתה שנואיר הרנחא העליון כחשלו דינין והרנחא ח"ש חד"ו ששח"ל צה"ל שעת"ל דצ"ה רעו"ל ולי"ת זעפין :

קריבו לי חזו חילי דלי' הוא ע"ל לנלך חדיר ותקף נחרי נלמין ונעל חיימם שצדיו דינין דתקיפין :

אלהים סיקרינו אלו ולא יראו מלפניו כי אף שהוא חדיר ותקף לא ינלחו בו שום רנחא ודין והנה מלכא עלאה שהוא כז"ל ציני חול נק' איש מלחמות נוקם ונעל חיימם מתמדת דינין תקיפין דלי"ת צ"ה צמח כנודע כנודע צלדא צלדא אכל עתה שהוא עת רנחא אף הגבורות שבו מתחיים ופניו מאירים מן הארת הרנחא העליון ונעשה מלך מלא דחיים כמו הא"ל כנודע צלדא וסוף מלאח ז"ו פניו לזני היכלא כח"ש לעיל וכלו קורא להם קריצ"ו ל"י חז"ו חיל"י פ"י חרלו הגבורות שלי שכבר נחמקו דלי"ת דינין דתקיפין :

לבר נטלין • ולא עאלין פ"י כי צמח קרא איש מלחמה כי סביבו נעשה מלאו ולרדך הני כלבין דחציפין לחיים ממיד עם הא"ל הסובב"ל חת הקדוש ועמ' צצח צפרט צמח"ה שצ"ק מנחה דלי"ת וכל הקליפות שהיו

צעלמו' נחיים מן הקדוש ולא עלו עתה ונשאר צמח לכן חתה המלך שכבה ונראה כזקן מלא רחמי' • ח"ש לבר נטלין שדמו לחץ • ולא עאלין שלא עלו מן הקדושה צפנים סכ"י כלבין דחציפין הוא סמאל וסייעו סנ"ק כלב רע איש צליעל חת"ק קניי שמי"ה •

והא אומין עתיק יומין למנחה פ"י לפי שחתיק יומין שהוא מתלבש צה"ל ועתה שהוא קיבל הארת גדולה מהארת ח"ק ונחמדה חור היסוד שבו שהוא מלוב צדעת ח"ל שהוא קוד המלא שלו

ומאיר שהוא רנחא עליון ח"ש וס"ל חזי"ן עתי"ק יומי"ן למנח"ה ח"ש גורם שכל דיני' יס"ן מלפ"ן :

רעו דיליה דגלי ליה לבטלה כל זה מנח"ה שהרנחא שלו שנתגלה הוא ונעל כל הקליפות קליפין ישו לון בגוקביהון וגם משה אוחס צנוקא דמח"ר ונחמחצין צנכני ויטמרון בגו כיפין ארי השתא סלעים ונחמחצות ונחמחצות גם מנח"ה כי צניעול דינין במנחתא בחירותא דזעיר אנפין : הוא מדוע לז"א :

מן המנחה ולמעלה יזכר מלשמות מים :

כוונת מוצאי שבת

כוונת מוצאי שבת היא להמשיך הארה מאור חוור של תוספות הארת שבת לכל ימי השבוע וזה האור חוור אינו כמו שאר אור חוור שאור בנ"מ הוא אחר שהוא יורד למטה אור דרך ישר הוא חוור למעלה אבל זה האור

כוונת מוצאי שבת

האור הזור מעצמו להיפך שאחר שהארת תוספת שבת מסתלק למעלה ושרשו במ"ש חוזר ממנו מעט למטה כי בהסתלקותו למעלה חוזר ומסתכל למקומן שזרח שם ויורר מזה ההסתכלות מעט הארה למטה ואנו ממשיכי אותו הארה לכל העולמות לכל ימי השבוע שיהיו נזונים בכל יום מאותו הארה ולכן צריך לזכור את יום השבת בכל ימי השבוע דבתיב וזכור את יום השבת ולכן בכל שיר של יום מימי השבוע צריך להזכיר את יום השבת ואומרי' היום יום א' בשבת וכן בכל ימי השבוע במ"ש במקומו . וזה האור חוזר נרמז בסוד הכתיב כרח דודי ורמזה לך לצב' ואמרזו רז"ל מה צבי בשחיתא ברח חזא מחזיר פניו לאחיריו להסתכל למקום שברח משם כך קב"ה והוא סוד זה האור של תוספת שבת במ"ש לעיל והנה במ"ש יורדים כל הפרצופין דאצ"י למקומם ואזבהרח יורדים כל העולמות למקומם נ"ב וצריך לחמשיך מאותו אור חוזר שהוא באצ"י ששם היה מקומו בשבת לכריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה והנה הבריאה הוא סוד שבת במ"ש בסוד וביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו שהוא הבריאה שהוא עולם הכסא כנודע ובשבת הו"א נתעלה במקום אב"י והבריאה' עלה במקומו ונעשה כסא לז"א וכן היצ"י ג"ר שלו עלו נ"ב כנה"י דאצ"י במ"ש כבר ואם יכולין לקבל אותו אור אף במקומם אבל העשיה שנשארה מבחוץ אין יכול לקבל זה האור לכן צריך להעלות העשיה ע"י שם מ"ב שביצ"י אל הכריאה לכלול העשיה בכריאה כרי שתוכל לקבל שם אותו אור וגם לשעם שבעש"י מדור הקליפות צריך להעלות לכריאה שתקבל שם זה האור ואחר תרד למקומה וזה ההמשכה אנו עושים כו"ה נועם בי א"י עלאה שהיא סוד נועם עליון מקננת בכריאה ומהחזא נעם אנו ממשיכים אותו הארה לכל העולמות לכל ימי השבוע במ"ש לקמן במקומו ואנו מתפללים שימשוך גם עלינו מהחזא נעם שימשוך עלינו זה האור חוזר מתוספת שבת שלא יסתלק ממנו תוספ' נפש רוח ונשמה שנתוסף לנו כיום שבת מיד ו"ק שיסתלקו מעט מעט בכל יום עד יום ד' במ"ש כבר במקומו :

ושאר המונות יתבארו במקומו :

תפלת מ"ש והוא דחום כ"י ברבו כ"י מעריב ערבים : ואהבת עולם : ק"ש אמת ואמונה עד גמירא כמו בחול תפלת עמידה בלחש ג' ברכי ראשונ' הבל ע"פ כוונת חול אתה חונן וכו' עד לאנוש בינה ותאמר אתה חוננתנו : וסוד ההכדלה בתפלה כי עתה יורדים העולמות למטה וכבר נודע כי בין כל עולם ועולם יש מסך הפרכת להבריל בין קדושה קרה לקדושה חמורה ממנה ובשבת נכנסו כולם לפניו מן הפרכת שנכללו באצ"י ועתה שירדו נעשה מסך בפני כל עולם וכנגד ד' עולמות יש ד' הברלות בין קודש לחול א' : בין אור לחושך ב' בין ישראל לעמים ג' בין יום השביעי ד' :

וגומר כתפלה ע"פ כוונת המבואר כמעריב דחול אח"כ אומרים ויהי נועם וצ"ל ויהי נועם מעומד וכל המזמור של יושב בסתר יעב"פ פסוק ויהי נועם צ"ל מעומד לפי שכוונתו כבינה שחזא א' מג"ר וככ"מ שהכוונה בג"ר שהם סוד הכוונת צריכה עמידה ועיקר הכוונה להמשיך אור הבינה דאצ"י שהיא סוד נעם במ"ש לקמן להאיר לבריאה ובריאה ליצ"י והיצ"י לעשי' מן הארת תוספת שבת לכל השבוע וכן מן הארת כ' זוגים של או"א וזו"ג דשבת לתת הארה בכל השבוע לצורך זוגים במ"ש כבר :

ויהי נעם יהיה אלהינו עלינו ומעשי' הנה כבר נת' כי צננת היו צ' מיני תוספת הארת ידינו כונני' עלינו ומעשי' ידינו כונננו שבת הלא' נסוד התפלת הלא' נסוד כג' סעודות וסנה כנגד סעודות אלו אלו עושים סעודת צו"מ נעם להמשיך הארת תוספת שבת על סעודות נ"ב לכל הסעודות ונבאר ענין הכיון של ויהי נעם : והוא כי צננת ויהי נעם נרין לכוון להמשיך הארת תוספ' שבת ונל"י לנריהם וצננת סי' אלהינו תכוון להמשיך הארת זו מנריהם לנריהם וצננת מעשי' להמשיך מן נריהם לעשים אף מנריך לכלול גם העשי' מנריהם כי עיקר הארת שבת הוא מנריהם ואל' לעלות העשים מנריהם ב"ה נ"י ג' ידות מנריהם כנודע לכן נרין לכוון צננת ידינו כונננו להעלות העשים לנ"י ואח"כ

ואה"כ צמלת ומעשה ידינו כוננכו הכוון לכלול העשים ג"כ צדריאה כנ"ש הכל לפיכך :
וגרתיחיל לצאר . הכס ידעת כי בשבת מאיר האלי צדריאה יס"ו דצריאה ועי"ז יול"א מן
ז' אותיות אלו ז' שמות מרגלית כנודע . ועשה שכוונתנו להמשיך הארץ מתחשף
שבת שצאלי אל הצריאה כנ"ל א"ל לכוון בז' שמות מרגלית שבת הארץ שבת מתחשף
לרד לכוון להמשיך הארץ מנוולעת שבו פחותה מהארץ שבת ויותר מנוולת מהארץ מל
ולכן הכוונה הוא כי צמלת ויכ"י נע"ס יס ז' אותיות נגד ז' אותיות שיש צדריאה יס"ו וגם
כרמו צאלו צ' חיות כי סס תקף י' אחרונה מן ויכ"י ויח"י ותחצר לנע"ס הוא ינע"ס צג"י אה"י
דיו"ק"ן עם י' אותיות ושאר מן ויכ"י ויח"י הוא אותיות יס"ו כרי אה"י יס"ו : ולרד לכוון
מן נע"ס דאלי שבו אה"י דיו"ק"ן צג"י נע"ס אצל לא כל נע"ס שבו הארץ שבת מתחשף אלא
ג' יודי"ן ואל"ף א' שיש צדריאה דיו"ק"ן בזה אה"י ה"י יר"ד ב"י וסוף שם קדוש כזה אי"י
צג"י א"ל וסוף צג"י ויכ"י להמשיך הארץ זו שבו הארץ מנוולעת אל הצריאה לז' אותיות
אה"י יס"ו שצדריאה כרמו צ' חיות ויכ"י נע"ס כז' אה"י כז' אה"י כז' אה"י כז' אה"י
ליגיר ע"י ג' חיות יס"ו אה"י ע"י ג' חיות . זכר . כי ידעת מן שם הוי"ה פשוט
יול"א ד' מלואים שם ע"ב ס"ב מ"ס צ"ן וס' מאירים בשבת ועשה אין אנו ממשכים הארץ
אותיות הספרים מן כז' מלואים כנ"ל רק המלואים לצד שהמלואים לצד צג"י אה"י וסוף
ה' אה"י להמשיך הארץ זו אל היגיר כרמו צמלת עלינו כי ידעת כי שם ס"ב הוא
פנימיו הצריאה ואחרים אל ס"ב צג"י קס"ו הוא מאיר צ"י"ר כי לעולם האחרון שלמעלה
מאיר שלמעלה וכן קס"ו צג"י עלינו . הרי הכוונה להמשיך מן הצריאה ליגיר אה"י אנו
ממשכים הארץ זו שבו ויכ"י צג"י א"ל מן היגיר לעשים צמלת ומעשה כי וינע"ס צג"י ח"ך
ע"ה וח"ך צמלת צ"ס הוא א"ל רומל א"ל רומל וגם כי שם ס"ב יס צו ג"כ אי"י צג"י
א"ל . והכוונה להמשיך הארץ זו לעשים וסוף ומעשה . אה"כ לרד לכלול העשים צדריאה
ולרד להעלות ע"י ג' יודי"ן שצ"י"ר שבו צמלת ש"י כג' יודי"ן כנודע ויס צלל א' מתק"ח
סם מ"ה כנודע שבו מאיר צלל היגיר וצ"ס מ"ה פשוט ומלוי ומלוי דמלוי יס צו מ"צ
אותיות כנודע כרי ג"פ מ"צ כרמו צמלת כוננ"ה כי כוננ"ה צג"י ג"פ מ"צ וס"י של כוננ"ה רומל
לעשים שיהי קוד ה' אחרונה כנודע שעי"י היגיר הוא כוננ"ה לעשים ומעלה אותה אל
היגיר . אה"כ כוון להעלות אל הצריאה ולכלול אותה צדריאה כנ"ש לעיל אך שצדריאה
הוא מדור כס"א וס' קוד הסיכות הצריאה שמועכים ה' אותיות הצריאה לעלות צדריאה וה'
אותיות רומל לסי' שצדריאה ולכן לרד להמשיך עליהם הארץ מיליר עמ"ה לנצל הקליפות
שצדריאה וכוונה צמלת ומעשה כי אס תקף אותיות וע"ש מן ומעשה הם אותיות עש"ו
קוד הקליפה ושאר אותיות מ"ה מן ומעשה הוא סם מ"ה מאיר צ"י"ר ותכוון להמשיך
לסם מ"ה זה הארץ מן הצריאה ביינו מו"נ דצריאה שיש צ"ס אה"י כי כל הצריאה
הוא צ"י אה"י צג"י הכסא כנודע . וכן צ"ס אה"י צג"י קע"צ וע"י אותיות הוא קס"ו
להמשיך ליגיר צמ"י יעקב צג"י קס"ו וגם אחרים של ע"ב שבו מאיר צדריאה כי ע"ב
עמ"ה הוא צאלי אחרים של מ"י צדריאה וסוף צג"י עש"ו שם המצולו ומ"ה כנשאר יס צו צמלוי
קל"ד להאיר ג"כ צ"י"ר וכן קס"ו קל"ד צג"י עש"ו שם המצולו ומ"ה כנשאר יס צו צמלוי
מלואו מ"צ אותיות שם ג' ידות המעלים את העשים לצריאה ואז העשים מקבלת כוונת
מן צריאה שם קוד י"ה כנודע ובעשים הוא קוד אה"י כרי יס"ו צג"י יודי"ן ומתחלף
סם אה"י צדריאה צג"י כוננ"ה ומקבלת מן ג"פ מ"צ ביינו מן מ"צ שצ"ב ומ"צ שצ"ב שג"פ
מ"צ צג"י כוננ"ה ואז תעלה העשים שיהי קוד ה' על ו' שבו קוד יגיר ומכלל צדריאה וסוף
כוונה . ועי"ז יס"ו רוס הארץ שבת שצדריאה נע"ס לנודע כל הסוד . גם לרד לכוון
כי יס צכס"י זה ה"כ כ"ו אה"י עלינו ויח"י עלינו ויח"י עלינו ויח"י עלינו ויח"י עלינו
הגדורות מלפ"ך ע"י הארץ נע"ס עליון . גם לרד לכוון להעלות ג' מיני הארות . א' הארות
א' הארץ שבת וסוף ויכ"י נע"ס ה' אה"י עלינו . ז' הארץ שמועכים ע"י מעשים שצ"י
לנודע שבת וסוף ומעשה ידינו כוננ"ה עלינו . כג' צ"ס שעה חיה קטל ומעשה הארץ
שיהי ראוי לנא ע"י מעשים שמועכים הפסס ויחזיר אותו הארץ שיהי כל ה' הארות עלינו
שצדריאה וסוף ומעשה ידינו כוננ"ה כי עיקר כנס הוא צ"ב שם קוד ה' וסוף כוננ"ה
שיכון לה' . גם אמרו שרד לכוון להמשיך הארץ צ' זוגים שבת שם א"ל וסוף לרד
זוגים

כוונת מוצאי שבת

זווגים צחול וכזר נודע שזשצח כעסח זווגים שלח ע"י מעשינו רק נוכח חוססח הארס שצח כמ"ס צכקדמח כוונח שצח וחנו מחסללים שיסאר הארס זו ללורך זווג חול הכעסח ע"י מעסח ידינו ח"ס ויכי כעס ה' אלכינו עלינו כלוונר אוחו כעס שכעסח ע"י ה' אלכינו ימסוך לזווג אוח"ל שכעסח צחול ע"י מעסח ידינו וגס לזווג זוח"ל חסו ומעסח ידינו כונכס"ו :

יושב צככר עד גמירח . ויכוון כי צזה כנונמור עס מ' ויכי כעס ועס כפילח הפסוק של אורך ימים יש צכס ק"ל חיצוח כמנין כמח"ל הפסר א' שצו חול כמו כנודע ועיקר סונו כמ"ל כקנח' כמ"ל אוחיו' למ"ס שכן קורין לכלצ למ"ס וצזה המזנוח' מנצטלין כמו שחול נמסורר לככנצ' צמ"ס . גס חכוון צולח חלונח חליך רעס זו ליליח וגנע לל יקרב צאכלך זה כמח"ל ויחל קודמח לו צכוד יוסרס על הכצד כמ"ס צוחר ויכנס צליליח אחר חליך כי היח מוסמחח לזכריס ויולדח רוסוח רעוח . וצכמחל אחר צאכליך כרונוח ללסח שכוה מוסחס לנסיס ויולדוח נגעי צני חרס . וכמנצטליס חס צ' סונוח יכו"ך כל"ך ולכן חכוון צס"ח כי מללכיו ילוס לך כרי ס"ח יוח"ך לשמך צכל דרכיך כרי כ"ח כל"ך . גס חכוון סן סנוק צאנן אנו נקח חול ליליח שחיח סוד כוקצח דקליפס שכנגד צקושה אצ"ן שחיס . על שחל וסמן חול כנחש כעקלחון סמח"ל . כפיר וסנין חול סנין עוור חול יסוד דקליפס . וצטולס ע"י הארס מנ"ר כח"צ כנרמו צר"ח כ"י צ"י חס"ק :

ועתה קדוש יוספ חכלוח יסרלל עד גמירח ע"פ כוונח חול . אה"כ ויסן לך כנוכסח אשכנזיס ולל כנוכסח כספרדייס סלומריס אוחו אחר כצדלח . רק חס כלנכס חו כסחסלל צין כספרדיס חזי יסאר אוחו אחר כצדלח צנימו :

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ
וְרוֹב דָּגַן וְתִירוֹשׁ : יַעֲבֹדוך עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לָךְ לְאֱמִים הוּא גִבִּיר לְאַחִיד וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲמֶת
אוֹרְרִיק אֲרוֹר וּמִבְּרִכְיָךְ בְּרוּךְ וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אוֹתְךָ
וַיִּפְרֶךְ וַיִּרְבֶּךְ וְהִיִּית לְכֹהֵל עַמִּים : וַיִּתֵּן לָךְ אֶת
בְּרִכַּת אֲבֹרָהֶם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ דִּרְשֶׁתְךָ אֶת
אָרֶץ מְגוֹרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : מֵאֵל
אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי יִבְרַכְךָ בְּרִכּוֹת שָׁמַיִם מֵעַל
בְּרִכּוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תַּחַת : בְּרִכּוֹת שְׂדֵים וְרַחֵם :
בְּרִכּוֹת אֲבִיךָ גִּבְרוּ עַל בְּרִכּוֹת חֲזוּרֵי עַד תֵּאוֹת
גִּבְעוֹת עוֹלָם תִּהְיִין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶקֶד גִּזִּיר
אֲחִיו : וְאַהֲבֶךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְכֶךָ פְּרִי בִטְנְךָ
וּפְרִי אֲדָמָתְךָ דִּגְנְךָ וְתִירוֹשֶׁךָ וַיַּצְחֶרְךָ שֹׁנֵר אֲדָפֶיךָ
וַעֲשִׂתָּרוֹת צֹאנְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְתֵת לָךְ : בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ
עָקֵר וְעֵקָרָה וּבְבִהְמָתְךָ : וְהַסִּיר יִהְיֶה מִמֶּךָ כָּל
חֲזוּרֵי

חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר לא ידעת לא
ישימם כך ונתנם בכל שונאיה :

המלאך הגואל אותי מכל רע ויברך את הנערים ויקרא בהם שמותי וישם אבותי אברהם
ויצחק ויידגו לרוב בברך הארץ . יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי שמים לרוב . יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם :

ברוך אתה פֿעיר . וברוך אתה בֿשִׁרָה . ברוך אתה כבֿאף . וברוך אתה בצאתך . ברוך
שנאך ומשארתך . ברוך פרי בטנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגור אלפיד ועשתרות
צאנך . יצו יהוה אתך את הברכה באסמך וכל משלח ידך וברכה בארץ אשר יהיה
אלהיך נתן לך . ופתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו
ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואמה לא תליה . כי יהיה אלהיך בברך
כאשר דבר לך ויעבדת גוים רבים ואמה לא תעבד ומשלח בגוים רבים וכך לא ומשלח :
אשר ישראל מיבסוף עט נישע ביהוה מגן עזר ואשר חרב גאותך ויפחשו איבך לך
ואמה על במותימו תדרוך :

מחיתי קעב פשעך ובענן המאריך שוכה אלי כי גאלתיך . רנו שמות כי עשה יהוה
הרעו מחטות ארץ פצחו הרים רנה גער וכל עץ בו כי גאל יהוה את יעקב
ובישראל יתפאר . גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש וישראל :

ישראל נושע ביחודה תשועת עולמים לא תבשו
ולא תכלמו עד עולמי עד : ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא ולא יבשנעמי לעולם וידעתם
כי בברך ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד
ולא יבשו עמי לעולם : ופדני יהוה ישוּבון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה : כי בשמחה תצאו ובשדום
תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל
עצי השדה ימחאו כף : הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה :
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו זמרו יהוה כי גאות
עשה

כוונת מוצאי שבת

עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורנוי וישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בית - יעקב לבו ונלכה באור יהוה. והיה אמונת עמך חסן וישועות חכמת ובעת יראת יהוה היא אוצרו. והיה דוד לבך ודביו משכיל ויהוה עמו. פדה בשלום גפשו מקרב לוי כי רבים היו עמדי ויאמר העם אל שאול היוצתן ומות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישאל חלילה חי יהוה אם יפול משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום היה ויפדו העם את יונתן ולא מת. ופדונו יהוה ישבון ובאו ציון ברחמי ושמחת עמך על ראשם ששון ושמחה ושיגו וגסו וגזו ונצחו. הפכת מספדי למחול לי פתחת עקי ופתחתי שמחה. ולא אבה יהוה אלהיך לשמוע אל בלעם ונחפוץ יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך. או תשמת בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדיו והפכתי אכלם לששון ונחמתיים ושמחתים מיגונם:

בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אגד יהוה ורפאתיו. ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך דוד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעוירך. כי עירך אלהיך ונקבלם דוד ויתנם פראשי הגדוד. ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום. יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנות דבר זה כתוב בתורה ושני בנביאים. ומשולש בכתובים:

כתוב בתורה כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האבות ואדוני האדונים האד הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד. וכתוב בתורה עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמחה. שני בנביאים דכתיב כי כה אמר דם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דבא ושלל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים. משלש בכתובים דכתיב שירו לאלהים ומרו שמו סולו לרובב בערבות כיה שמו ועלו לפניו. וכתוב בתורה אבי יתומים וריון אלמנות אלהים במעון קדשו. יהי יהוה אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל יעקבנו ואל ימשינו. ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום. כי נחם יהוה ציון נחם בך חרבנותיה וישים מדרבה בעדן וערבתה בגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה. יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

שיר המעלות: אח"כ הברלה: עלינו לשבח ע"פ כוונת חול

כוונת הברלה ודיניה

האד"י ז"ל היה נוהג ליתן כביסו לקנות יין וגר להברלה: צריך שיהיה גר של שעה מיוחד להברלה ושהגר יהיה אבוקה: צריך שיהיו ג' הדסים קשורי' ביחד כנגד תוספת גר"ג שמן הריח אין הנוף נהנה רק גר"ג והג' הדסים כל אי יהיה משולש כי תוספת גר"ג דשבת אינה מסתלקת אלא אחר סעירת מוצאי יוהר שבת:

יזהר להבדיל על יין ולא על שאר משקים שהוא סוד מיתוק הגבורות המתעוררי
במש"ש לא ימויג כיום הכדלה של יין במים משום לא תחכים שור ברישו ומיווג
המים שהוא סוד לכד הוא מבטלו מכל וכל רק המיתוק הוא ממויג ע"י ההדס
הרמוזי לבל חגית שהוא מיתוק אמצעי : צריך למלאות הכוס מלא וגדוש עד
שישפוך על שפת הכוס כי כיום מלא ברכת ה' וממנו מתברך כל השביע : והא
לך כונת ההבדלה :

כשתרליק האציקה של טעם חכוון כי הטעם הוא קוד הארת הצריכה נעשים גס חכוון
כי טעם נהורין מלידין צו"ג דעשים טעם קוד ו"ס כרי טע"ע ו"ס. גס דו"ג
גני"י ק"ג ג"כ האר' הצריכה כנודע. והדינים כדונג ימקו ומניי האס טאס של אנוקס הוא
קוד אלסי"ס שצנריאס צמלוי ויד"ן גני"י צרמני"ס וט"ס גני"י א"ס : הפחילה של אנוקס הוא
ג"כ אלסי"ס צידו"ן עם האותיות והכולל גני"י טד"י ואלסי"ס צרנוע עם ה' אותיות הארשים
והכולל גני"י ר"ו ק"ס גני"י פחיל :

גם חכוון כי טעם דו"ג גני"י מד"ס גני"י ג"פ אל"ף אל"ף סג"י אלסי"ס שצנריאס ואל"ף
ד' הוא אל"ף של מלוי ואל"ף דס"ג שהוא ג"כ צנינים המלידי' צנריאס ומסס ילידי אל
העשים טעם קוד הסדלי' כמ"ס לקמן : שהוא קוד הארית הימים קץ סימין צקור הודיעני נא
קני"י ומד"ס ימי האמר דוד קוד המלכות המקננת נעשים הנקרא' נר מלוא טע"י הסדלה שהוא
פירוד וסג"ל פחות יתימרו הטעם טעם יכו"ס אלסי"ס יט"ס אלסי"ס יכו"ס אלסי"ס גני"י נ"ר :
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה :
ושאבתם מים בששון מטעני הישועה ליהוה הישועה על עכך ברכתך סרה
יהוה צבאות עבני משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר
כן תהיה לנו כיום ישועתי ובשם יהוה אקרא :

אה"ב תאחו הכוס בימיך והדס בשמאלך ותברך על היין
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני עצי בשמים
ברוך אתה יהוה יוד הי יודי הי קוד האלילות להאיר צנריאס אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

ומכוון צמחריים של כו"ס טכאל מלידי צנינים גני"י צי"ן ומכוון להמשיך מן היין המשוומר
צנינו שהוא קוד צריאס הארת הצנינים אל המלכות קוד העשי' הנק' כוס של צרנס כנודע
ונקראת גפן כנודע אס"ב חמליק ומסס הכוס צמחלך והסדס ציניניק ותמנך על הסדס צורע
מיני עלי נעמים וחרים ג"כ נגד חסד נר"י ומכוון כי קוד כרים הנכנס הוא צמולס קוד הארת
סדינים אל טרסס צמולס ואל ונמחקים אס כנודע אס דים נחום לה' כמ"ס לעיל כנחום כרים
של סדס צנ"ס ומכוון כו"ס של צרנס זו למלוי ק"ג שהוא צנריאס להאיר נעשים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני עצי בשמים
אח"כ תניח החרס מימיך ותכפה ד' אצבעותיך על האגידל ותראנו לפני האבוק'
להראות האצבעי' עם הצפרני' לפני נר מצוה כי סוד הצפרני' הוא סוד
ההשמ"ל גני"י מלבו"ש הנשאר באצבעות להגין מן הקליפות שלא ינקו מן האצבעו'
שאחיותם בקצוות כנודע והוא נקרא מאורי האש ולא מאורי האור ויש ברי' אצבעי'
אלפיים ח"ק בוחות חציני' היינקים מן האצבעות וכולם נכנעים מפני השכינה שנק'
אש אוכלת אש ולכן אני מראים אותם לפני האבוקה של נר מצוה הרמוזי לשכיני'
להכניעים ואנו מכריכים בורא מאורי האש כלומר אין לנו חלק בהם רק בבורא
אותם :

גם ד' אלנצות דמונים לרי' פיות הקודס נייכאל גבריאל רפאל גבריאל וימי הסנצס מתכנסים
עליהם ונשניסנצס כי המל' מתכנס למעלה צמקוס סלין להס דעות לעלות וזו חיות
הקודס הם הארשים וחר גבוים מן אל"י והם שואלים איה מקום כנודע ונמס צמ"ס חזרים
למלכותם ומקנלים כח מן הסכינס טיאל קוד נר מלוא לכן מראים ד' אלנצות לפני אנוקס
של נר מלוא סיקנלו כח מן כר מלוא לפעול פעולתם כל ימי הסנצס :

גם כמ"ס נקרא אור כנודע וכל הכוחות המסתעפים וממנו נקראים מלאכי אור וסג"ל נקראת
אש אוכלת אש וכל הכוחות המסתעפים וממנה נקראים מלאכי האש וסג"ל נשנס כנר
קודס שהסנצס ע"י מ"ס נעלמו אלל צמול הוא הסנצס ע"י ונעשרו"ן שהוא קוד עץ הדעת
מור"ר

כוונת מוצאי שבת

טו"ר שמהלכו ולמעלה כולו טוב ונהליו ולמטה כחלש נרע כדוע והמלכות מחלש כד"ק ראשוני שבו נסוד כי שמי נקדו וסוף מקבל כח נמנה להכניע את הרע ולהכריע על הטוב והוא מתחנף ג"כ נמנה נסוד חנוך בן ירד והמתעבים ממנו נקראים מאורי האש ולפי שעתה צמ"ש מתחיל הכנסה ע"י אלו מראים ד' אלצנות לרמוז לד"ס שהמלכות מחלשצח זו לפני כר מלוא שיקבל כח נמני להכניע חלק הרע המלכיים אותו מחזיו ולמטה ומראים את האלצני כשהם כפופים להרלות שכולם כפופים לנר מלוא ומראים רק אחורי האלצנות כי קוד האמוריים הם אל הכוחות הנמסעפים מן הכר מלוא אצל פנימי האלצנות רומזים לפנימי וכן כוחות של הס"ס שהוא הפנימי וע"י כחיו ורליתי את אחורי ופני לא יראו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
הנה נצרכה זו לרדן לכוון צמ"ס הוי"ה צמילי אלפין שהוא ציורה שסס הוא סוד מעטרו"ן אח"כ נוטל הבוס בימינו ומכרך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנה חמד כי הצלם זו הוא צעפים וסוד המכריל בין קודש לחול בין הסדלם זו להפריד נמנה הקליפות אור לחושך בין ישראל לעמים בין שמעוררים עם הקדושה צמ"י . וסנה צעפים יום השביעי לששת ימי המעשה : עלמה יש זה ג"כ צמי אצ"ע כדוע וכנגדם ברוך אתה יהוה המכריל בין קודש ד' הצלות ולכן נצרכה זו מחוץ צמ"ס הוי"ה לחול :

כביאך לביחך טוב לומר פטים הקשירת שהוא מבטל החיצונים ויכוין ע"פ בוי"ה המבואר במקומו גם יאמר ק"ל פעמים אליה הנביא וטוב לומר כל הפסוקים שנזכר בו שם אליהו גם יש לומר אליהו התשבי אליהו התשבי אליהו התשבי י"פ הוי"ה ל"פ אח"כ אליהו הגלעדי אליהו הגלעדי אליהו הגלעדי ג"כ י"פ הרי ל"פ אח"כ אליהו הנביא אליהו הנביא י"פ הרי ל"פ . אח"כ א"ל יהו"ה נביא . א"ל יהו"ה נביא . א"ל יהו"ה נביא ג"כ י"פ כיא אלינו משיח בן דוד הרי ק"ל פעמים אליהו הנביא אח"כ פי השבוע ופי וישלח וכמו שמשורר בסידורים . אח"כ יבריל בביתו ע"פ כוונת הנ"ל . אח"כ יאמר .

אשבעית עליך פורה שר של שבחה שתסיר ממני כל מיני שבחה ותפול יתיה לטורא רמתא פורה ררבתו לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ארמ"י בחמתי ארמ"ימם רמ"ימם מ"מס ימ"ס מ"ס . וכן מוצא חן בעיני ה' :

י"ג פוט"ה שהוא צמ"י ק' והוא נמונה על הסכנה נסוד שארז"ל אינו דומה סונה פרקו מלם פעמים לסונה מלם ופי' כי מלם ופי' צמ"י מ"כ אל המנונה על הזכירה ועיקר הנרמז היא פו"ר כי הוא המקבל כח מן דרגת מחלם דק"ך לרופי אלסים שמענו יש יניקה גם לס"א שנה' על הסכנה וסנה אלסים פשוט הוא פ"ו ונרצו ד' ופי' אותיות הרי פו"ר ותכוון מלם צליל נקרא מ"ס והוא יונק מאחוריים דצינח כשמתלשל למטה כי מינה דינין מתערין וסנה נודע כי מאחוריים דצינח הוא רצוה אלסים צמ"י ד' כננין מ"ס סמ"ך צמ"י ד' : וכשהדינים גוזרים הוא מקבל גם מן אחורי הוי"ה פשוט שהוא ע"צ ומן אחורי מ"ס שהוא צמ"ימריא ק"ל ומאחורי צ"ן שהוא צמ"י קד"ס כי מן ע"צ ס"ג אין זו כח לינק כי שם אין אחיזה דמיונים כדוע הנה צמ"י מאחוריים יש בכל א' צ' כוללים כולל א' מלחמות השורם וכולל א' מן אותיות הנקפות סס ו' כוללים וסנה ע"צ ק"ל קד"ס צמ"י שמו"ו ועס ו' כוללים הוא סכ"צ צמ"י ארמית"ס ע"ה שהוא צמ"י ש"ן ע"ה נסוד וש"ן צממות משלם צס . ולכן נמנעים שמו"ו שהוא ג' מאחוריים הנ"ל לסקיר כמו וישלח רק מ"ס . שכן זה לא יחנצל עד צלע המות ללגס . ופוט"ה צמ"י מ"ס שהוא ג"כ נמונה על הסכנה . ותכוון נפסקו מורה דרכי לצדי פור"ה הוא השר של שכה וידרך אותו ע"י הצלם שהוא צמ"י אלסי שהוא צמ"י מלוי ע"צ שהוא באצח שהוא מנרם כל הסמיונים כדוע וזהו לצדי צמ"י הצלם . וארמית"ס רומז לשר שנקרא ארמית"ס אותיות ארמית"ס שירמס אותו מצינו ע"י שם קדוש פל"י וזהו צמ"י והוא ע"י הארת זמ"ן שהוא קוד הוי"ה אדני צמ"י פל"י ארמית"ס שר חיקון וזמירות כמו שמקורר צחקון שנה :

אחר כל זה יש קדר שולמו ויסדר צ' מלות וכשירלה לנצוה סמוליל יקח רק א' צידו וינצו ואל יעשה פוס מלכא אשילו לבקוק צמורה קודס הסעודה כ' הנר"ן מקוד חוספת שנה נלינה מתחלקת אלא אחר הסעודה . וכשתערוך שכולן מאמר דא ליבו סעודה' דוד מלכא . כי דוד עלכא כנר נודע שהוא קוד יקוד שכולמות נסוד ליון עיר דוד כי מלכות שכולמות הוא

הוא סוד ירושלים ויסוד שמלכו, הוא קוד ליון כמ"ס צמזרי סנה"ע : וזיכר הנוקבא
 סס הוא קינוץ הדינים ולאו עושים בעוה"ז צמ"ס להמשי' מן חוספי הארת שנת מן הארת
 כני בעוה"ז של שנת לעוה"ז זו שהוא קוד יסוד הנוקבא למחך דינין שחוכה ונמנע יחנך
 כל בעוה"ז של כל השנה. ולר"ך ישימח בעוה"ז זו כמו בעוה"ז שנת כי בעוה"ז זו יז
 נה ג"כ הארת שנת' ברכת המזון כמו צמול' : ואשר קדיין אחר הבעוה"ז כמו צמול עש"י
 כוונת הבעוה"ז כנר :

כוונת קידוש החודש

קידוש החודש יש בו קודות גדולות רק שלר"ך ביאור רמב' מאד' ואין לנו כאן ציטורו
 רק מה שלר"ך לעניינו ואנא רק ריש מילין ומחוסס יחנארו כמה קודות ונפלאות
 מתורמיו הקדוש' : ויחנארו קוד קידוש החודש שאינו אלא אחר ששם ימים ונשעת הדמך
 מקדשים אחר ג' ימים' כמו צמ"ס בנשמים ששנים מתרנים ויש ששם שאל לעזור זמן קיד' ש
 שהוא אחר י"ד יום : וטעם למה הוא עובר זמן' ולמה אין מקדשין אותה מיד צמ"ס שמתחשש
 ועוד כמה דברים יחנארו הכל מתוך הביאור דרך קלרה :

חנא ר' ישמעאל חומר אלמלא לא זכו ישראל אלא לקבל מני אבינו שנשמים אלא פעם
 אחת בחודש דיים' והנה לר"ך להצין אגרי צינה ודברי חכמים ומדוע כי הנה זה
 הבעוה"ז הוא קושי' הננה' : אי' מה זכו צמ' ומה חושלת יש להם צמ' : צ' מה הקבלת מני
 אבינו שנשמים יש בקידוש החודש : ג' מה לשון אבינו ולא אחר סחם מני קצ"ה או מני שכינה
 ונבאר לך זאת אנא לך חמלה קוד תיעוט הירח ומידועה וקוד שנקרא יום חידוש ראש חודש
 וקוד פיוסה שפייסה הקצ"ה וזה להציג שער צדאש חודש למשלת ואמר משלת לה' וארז"ל
 אחר הקצ"ה הביאו עלי כפרה על שנתעבתי את הירח' : והנה חמלה לר"ך לנאר שני כתובי
 הנא"י כאחד ומחשבים זה את זה : דכתיב ויעש אלהים את שני מאורות הגדולים' את הנואר
 הגדול למשלת היום ואת הנואר הקטן למשלת הלילה : כרי צ' דברים בכתוב אי' קוחרים
 זה לזה' שמשלת אחר את שני מאורות הגדולים משמע שהם שנים בגדולתם ואפ"כ אחר את
 הנואר הגדול כו' ועוד לר"ך למה טעם מה שארז"ל שנים ד' שנתלו צו המאורות ונחמשי'
 הירח נולד צו אסכרה' וכן ריא' ויכר יאמר יהי מארת חסר חסר כד"ד מארת ה' צניח
 רשע וגו' ומאריך ג"כ שעי' תיעוט הירח מהגדרה הכ"א ולר"ך למה טעם לזה ולכן מדע מה
 שכתבתי ריש מילין צמקדמת זה הכ"א ומשם חרפה אפס קלבו וכולו חרפה צמזרי שג"ע :
 שה"ס דלג"י בג"ר שסס כמ"צ נכנה מכל אי' פרלוק שלם' : אך מן ו"ס שהם חג"ס נה"י נכנה
 עכולך רק פרלוק אי' הכ"א זמ"א ומקודת המל' נכנה ממנה ג"כ פרלוק שלם וזמ"א נוקבא דז"א
 וכיו עומדים שניהם יחד פנים צפנים ושנים צקומתם וכן הנואר דל"א ולמטה עד כיום רגליו
 ומן הנואר דל"א נעשה כחר לשניהם כמו שני הגרון דל"א נעשה כחר לאו"א כן מן הנואר
 דל"א נעשה כחר לזו"ג וזו"ג שניהם משמשים כחר אחד ולא עשו פרי הטעם עפ"י קוד שארז"ל
 נמות דרגא וצול אחת' : הכוונה כ"א יזדווגו איש ואשת ושניהם הם צדגא חל או שניהם
 יש להם נשמה מקטרת דדכורא או שניהם מככרא דנוקבא אינם יכולים
 להוליד' : אך אם אחד מהם נמות דרגא או הוא או היא אז יכולין לילד ואף כי הוא
 יהיה מקטרת דנוקבא עכ"ל יכולין להוליד כנואר צמזרי : האר"י ז"ל צמול הכתוב שאמר המילדת
 לרעל כי גם זה לך צן' : והנה הנוקבא דז"א קוד רמל צדאומה שאין זוגם עולה יפה ואין
 עושה פירות' : והנה חרפה כי לא נכרה נעשה צדאומה שום צריה מי או מדבר עד יום חמשי'
 אחר שמתעטת הלילה. ולכן סהרה קדיצא קוד רמל נוקבא דז"א צדאומה זאת חננה לפני
 הקצ"ה א"א לצ' מלכים שישמחם צכח אחד' וישתמחו דייקא' לפי שנים היו צדגא חל
 גמריהם קבלו הארה בפ"ע כי היה להם כחר אחד ול' היו לריכ' זה לזה : דעשה היה צדאומה
 מעלתה שגזית פרלוק שלם מקודת אי' כמו בג"ר וזמ"א חיותה נכדגלות משה"כ א"א שיהיה לר"ך
 לו' נקוד' לפרלוק אי' והוא קוד אלה שגזית מקודת אי' לכן היה צדגא חל שיהיה כחרה
 גדול מכתרו והוא ימות דרג' : וזו"ג שיהיה דרגא אז שיתמסר יעשה פרי' : והנה שאלת היתה
 כהוגן אך שמה שיהיה צדגא חל גדול מכתרו איך כוונתה רצויה לפני צמל ברלון
 לפי שציקר צנין הנוקבא הוא וכן בהגרות וננין הדוכרה מן החסדים כנווע ונשמיט' האת
 שהוא ששעת הסד והדינין שולטין כמ"ס צמזרי סנה"ע ואף היתה עש"י הנוקבא על הדוכרה
 לא

כוונת קידוש החודש

לא היה קיום לעולם תחומת חגגות הדינין ולכן אמר הקצ"ה לבי ומעמי את עמך שהיה תחומת דרגא ולא הוא. ועתה נדון ימיו אחרות ה' שמחלם אמר את פני המאורו כגדולים זה קאי על מחלם אגילות ז"ל שם קוד שמש וירח ואח"כ אמר את המאור כגדול וגו' זה קאי אחר שנתמנעם. ואין לסקטות למס לא היה תחילות באגילות על חכלית הכוונה. זה אינו קושיא כי מחלם הממנעם הוא סוף כמעשה כי תחילת אגילותו עדיין לא היה אדם צאריך לעבוד את האדמה וגם לא נברא עדיין הילכ"ר שלא נברא חלל ציוס וי' במחלם צריאת האדם דכתיב לפתח מחלם רוצץ ושם נאמר וירא אלמים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד טוב זה יל"ט מאוד זה ילכ"ר ומחלם הממנעם יהיה כוף כמעשה כאשר יגיע רלון הצורא סהיה צלע תמות נלמס זה ילכ"ר אחר ויהי אור הלכ"ר כאור המנה שישמשו פניהם צכחר א'.

וזהמנעם הקצ"ה עמוק עמוק מי ימלאנה :

הנה עמה לר"ך לצום לצ ולסקוט עינים על מאמר הקצ"ה שאלר לבי ומעמי את עמך ולא אמר דרך קלרס מעמי את עמך ומכו לבי. לכן דעו אחי ודעי כי צכוד מיעוט הירח היה כמה מדריגות האחד שמה שהיה מחללם פנ"פ עמו תמיד הולדכס לכלוך עפניו ומעמוד המאורו שעתידת הנוקבל הוא צמחורי ז"ל. וז"ש לבי שמלך מפניו ומחזור למאורו מדרגה צ' שהיה קומתה סוב לקומתו וזממנעם קומתו ואין שיער קומתה רק נשלים ח"ח של ז"ל ולמטה כנודע. זה ומעמי את עמך. מדרגה ג' שלפעמי' מתמנעם עוד רק צכוד נקודת מחס היכוד כנודע. מדרגה ד' שהולדכס לירד צצריאס צכוד ככחוז לליך נך צעקצי הללך. והוא קוד אסחר שמתמחרת צכילך ק"ק דצריאס כמנזאר צכור. והנה מיעוט כרלשון היה פ"י מאמר ונעמי את עמך. אבל צ' מיעוטים אחרונים נכסו אחר שמתמנעם מיעוט כרלשון ואז לא האירו זה הארת ג"ר של ז"ל ומיד שלטו הדינין והמלונים כנלחמים זה כי עיקר אחריותם כס צכוקצל צכוד הכתח כנחש נחוש וגולדלס האסכרס וגנרס יד כרשעס ושפחה חירס את צצריאס וכשארס צכוי נקודי. והוא אלה"ר נעשה פ"י הכתח כנחש לנוקצי' וכולדכס לירד צצריאס וזה כדרוס חרוך מאוד ולקלר צלנו. אבל אס היה זה הארת ג"ר לא היה אחרים למלונים שאלין לכס שום אחרים צכ"מ ששופע אור ג"ר. והנה צמורין הצית כתיב ומרד פללים פליל אלף פללים אלפים. הכוונה צכון כדור ירדס עוד צ' מדרגות כיינו צירדס מן היכל ק"ק דצריא' להיכל אכנס ומן היכל אכנס להיכל זכוי שהיכל אכנס הוא נגד כפי' הכמד דצריאס ויכל זכוס נגד צכורס דצריאס. וכל כפי' הוא קוד אלף צכוד הכלילות ומזרי' גלגל האלמס ציחא מאחד לאלף צכוד איכס ירדוק אחד אלף וירדס צ' כפי' כס אלפים כי מיעוט אלפים שנים והנה זה כמעוט נעשה צמחלי' וצכוונות אחרותיו והנה צכתיס האר"י ז"ל מנזאר כי צמחא אלה"ר ירדו העולמו' י"ד מדרגו' וכנגדס י"ד עמים לרעס צככלת וצעלייתס מתקומס עוליס י"ד מדרגות וכס י"ד עמים לעונס צככלת וכנגדס י"ד ימים שכלצכס הילכת ומתמנעם י"ד ימים שכולת ומתמלאת. ואימתי הוא מחלם עלייתס אחר שחמד י"ד מדרגות שסס עטר צלילות וד' דצריאס שהיה היכל קדשי קדשים ככולל ד"ס רלשוניות דצריאס. אז כתיב כי שמה לעשר כפשינו קומס עזרחה לנו ואז ציוס כ"ע שכוו אחר י"ד לירידחס שכוו כוף ירידחס אז מתחלס לעלות. וכיוא עולה מדרגס צמר מדרגס עד שמתגללס אך ציוס חידושס שאלו הוא חדושת דקצ"ה כמנזאר צכתיס כאר"י ז"ל אז יס לה עליס גדולה מלגנס על סהרס מקפץ על כנצנות עד שמתנעם לכחר ז"ל וז"ש כחר צמוקף דר"ס אך שכוו רק לפי שסס ואחר מרד ועולם זעיר שס זעיר שס :

ובזה תבין מהו סוד ר"ח בי כתיב ובראשי חרשיכם תקריבו עולה לה'. וסוד העולה היא העולה סוד רחל שעולה מן הבריאה לז"א סוד הוי"ה וזהו לה' וכתוב בראשי ובי כמה ראשין אית לה לסיהרר. כמי שהקשה זה ג"כ כזוהר. אלא הוא הדבר. בי בהיותה למטה בבריאה כהיכל ק"ק שהוא סוד המטה כמ"ש בכוונת השוכיבו. ואז הראש שלה היא יסוד ז"א ונק ראש המטה ות"ת ז"א הוא על ראש המטה. ובה תבין מ"ש הזוהר בסוד הכתיב וישתחו ישראל על ראש המטה לדרגא דיליה סגיד ליה. שהוא ת"ת דז"א שהוא על ראש המטה והוא דרגא דיעקב כנודע. ובעלותה למעלה בעלייה ראשונה שעולה כנה"י דז"א אז הת"ת דז"א הוא ראש שלה הרי נתחדש לה ראש חורש מה שלא היתה לה בחול בעת היתה בבריאה ואז"כ כשעולה בחג"ת הרי הבחר דז"א הוא ראש שלה הרי נתחדש לה ראש חרש שני. וזהו ובראשי חרשיכם. אך מה שאנו

קם

שאנו קוראים רק ר"ח ולא ראשי חודשים • כי הת"ת היה לה ראש תמיד אחר מעוטה הראשון שהיתה עמידתה מאחורי ז"א נגד נה"י שלו אך שבהטא אדם הראשון ירדה בכריאה כמ"ש לעיל ועיקר הראש המתחדש הוא הבתר דז"א ולכן נק' ראש חודש והבן כ"ז ועתה נשים לב להבין סוד שער החטאת בר"ח • והכוונה כי הגה בירירת המלכות בכריאה יולדת גם המלכות דכריאה ביצירה ומלכות דיצ"י בעשיה ומלכות עשיה מתלבשת כמ"א והוא למעם כירור הניצוצות והוא היות הס"א שנעשית ראש לשועלים כמ"ש כבר בסוד י"א סכני הקטנות וזה החיות שלהם א"א להעלות מהם עד עת קץ שאז יהיה בלע המות לנצח שיסתלק מהם זה החיות ויתבטלו לגמרי וקורם שיעלה רצון הכורא לסלק מהם החיות זה אם לא שניתן להם איזה חיות כדי שלא יתבטלו לגמרי וז"ס השעיר החטאת שנקרא זה השעיר שהוא דגא דעשו איש שעיר ונקרא חטאת ע"ש שע"י יש להם איזה חיות בכדי שאחר שתעלה החיות שהוא המלכות דעשיה המתלבשת בתוכם והיא עולה ג"ב בעלות המלכות דאצ"י מן הכריאה שאז לא המלכויות עולים למקומם • והנה אם לא היה מיעוט הראשון של הירח שגרם שלא תאיר בה הארת הג"ר לא היה גם ירידה האחרונה בכריאה כמ"ש לעיל • וז"ש חקביה הביאו עלי כפרה כי חקביה הוא סוד ת"ת והכפרה הוא השעיר שע"י שנעמטעה הוצרכה להתלבש במ"א וצריך שעיר שע"י תעלה למעלה מן הת"ת עד הבתר וזה הביאו עלי פ"י בשבילי שבשבילי נתמעטה ועוד עלי דייקא שע"י תעלה למעלה מן הת"ת והוה פיוסה :

ותנה מן הראוי הים לקדם המדע ציון המדע כי קור קירוס המדע הים לפיוסם בשביל
הקצ"ם כח"ם לקמן בזכות המדע אך שא"ל שחיי עיקר פיוסם הוא שמענה מן
הבריאה ותהיה עולה ל"י וזהו רק ציון המדע לפי שעה צומק כח"ם והוא צבור ושרגל
צויה"ר זה אחי כמענה ענינם של הסיסרף ואחר מוסף מיד חדר לנושם ועולה מעט מעט
תדרגה בחר תדרג' והנה עתה הים צהיכל זכות דבריהם כח"ם ו"י ו"י תדרגות סה"ו ו"י ספירות
דבריהם עד שמעלה לא"י וכנגד זה אלו מקדשין אותם אחר ו"י ימים שאז כבר עלתה בא"י
ואז תשייסיס אותה . והנה כשהיה צהיכל זכות אין הסוונה שהיה סם לנה רק מתפשטת בכל
כח"ס דבריהם עד שמתפשט' גם צהיכל זכות . א"כ אחר ו"י ימים כבר עלתה כולה מן הבריאה
אל קירוס זה אלו עולה רק מעט מעט מן הבריאה ולכן בשעת הדקא מקדש' אחר ג' ימים
שכבר עלתה ג' תדרגות מן הבריאה ועומדת בנה"י של ז"ל ואז הת"ת שלה הוא ראש חודש
ג"כ אף שאינו חדש עמם עכ"ז מותר לקדם בלשון שער"פ בהתקדם לה ראש חדש תה שלל הים
לה צהינות כולה לנוש' . ואחר ו"י יום שכבר עלתה כולה מן הבריאה ועלתה עד חג"ת
דז"ל ואז נתחדש לה ר"ת . תנשם שהוא בחר דז"ר . אז הוא זמן קסלה לכל לקדם אותה .
והנה כל י"ד ימים יש לה עליהם נהדשם שנתמללה מתסרוכה ואחר י"ד שכבר נתמללה אין לה
שום חודש אדרשם תש"ו ואילך סולך תסור . לכן עבר זמן קירוס . ודע והנני"ה שאמרנו
שנעשה לה ר"ת ציון ו"י אלו צפועל כי כל ימי המול אין שום עליה בערצות רק שכל יום
מן ר"ת עד ט"ו יום תגיע אליה איזה הארה נוספת יום ויום צמקומה צבריהם עד ט"ו ולזה יש
דמות לקדשה לכל עיקר הקידוש ראוי להיות ציון א' למדועה שאז יש לה עליה ונתחדש לה ר"ת
רק שא"ל בלשון שער"ן נכסית ואין נהנין לאורה :

ועתה נבא לביאור המאמר של ר' י'מנחםל כי נבאר שם הקצ"ה לביאור קרבן כדי לפייס
על מעוהו וחמיו מה נעשה שנמרנו לה מעוהו אה' מעוהו ק"ו שיש לנו לפייס' אך
סהפיוס מה שאלו תפייסין אלו תפייסין אחזה תחלה עצור המלך ונתוך זה היל' מחשיבת
גם לנו . והוא ע"פ המשל כהרז"ל תשל לבת מלך ש:טרדה ונצית המלך והא"כ העלו צנים וכעת
המלך עליהם וגזר להרסיק את אהם שהיל' בחו להרסיק עור וכשצט שלא יקרה עד שצ קץ
וכצנים הסליך מעל פניו לארץ לא להם . מה עשו הצנים החמילו תחלה לפייס אהם עבור
המלך וינמנו אחזה וידברו על לבם דברים המתחייבים על הכל ואמרו לה כי המלך מתחדע
על שלוחיה וכי דבר טוב עליה להשיבה באתריה' ונה שגרר צם תחלה זאת היחה קנחתו
שהוא יודע שיליחסך תצית אציק הוא לבוונתך ולהנלחך להשיבך באתריהך ושענה אהם ותאמר
ואיך אבא אל המלך שלא כדת ואני לא נקראתי לבא אל המלך זה שלשים יום . וילכו צנים
ויבאו עד שער המלך וינעקו בקול גדול ויחמילו לשגר בצבת אהם זו בחו אשר רבות צנות
עשו

בוונת קירוש החודש

עשו חיל והוא עלתם על כולכם . וככה רצו חכור נא כי הו' בנת ימיו אשר אלהים
ועתה יושבת גלמודי . ועכ"ז הו' מזהרת ומשכחת ששנת המלך וכשמוע המלך קול צניח
מקפריס בשכחה וינחם על הרעה ולו' שחנא נחו לפניו . ובנוחה אל המלך ויחנך אותה המלך
וינחם לה ויאמר לה נתי מה אעשה לך כבר נשבעתי לעת קץ . לכן לא יורעי את גדיומך
על משכנות הרועים ולא חעירי ולא חתעוררי עד שתחפץ . ואיניך באחרית הימים שחסיס
נכון צראש הכרים וגם בניך מרחוק אצלו ונלכים על כתף ישארו להביאם צמירות קדשי .
וככה וככה יימומים רבים . וככה זה המשל הוא ארוך מאוד כדי להמתיק הענין להיות דומה
למשל מעט אך שאני צניחור ספר זה אין דרכי לסאריך לכן קלרתי צמורים . וככה יוסף לקח
וינין מדעמו :

ועתה נדמה המשל למשל . המלך הוא אלה עלתם עולם מלך עולם שהוא מולך על ז"ל הנקרא
עולם צבור ו"ק שלו שם סוד ר' רמות מעלה ונוטה כנודע צכוונת ק"ם . ונחו
הוא תיבאר קדישא דעלה אחרת זה הו' להצרכה וכל שמה . ונעדרה מלת המלך שאמר
לה לך ועשיתי את עמך ואח"כ תחלו צניח אלו ישראל שם צניח עונש עמוסים מני צניח כמ"ס
זה הסוד צמורי שנה"ע צקוד הכתוב נר ה' נשמת אדם מופש כל חדרי צניח . ולו כתב
וצפפעכס שלמה אמנם שלום להרמיק אותה עוד מהיכל ק"ק דצריאה עד היכל זכות . ובניח
השליך מעל פניו לארץ אחרת וכשנע של לקרצ אותם עד עת קץ וככה ישראל אחרי שמועם
מפי עזרו כלונן ציחו שאמר הו' לך לפיך את צחו צמור להקריצ תחלת לר' הם מוזרזים
למלוא זו ונשייכים לאותה ונמחמים אותה ומדגרים על לבה דצרי נמומים כנ"ל וגם מפייסים
לכמלך הוא אצלו ששמועם שחנא הוא אז לצנחן ויושג על כסא נורא ומרום זה הו' דכתיב
כיוצני צמורים . וכתיב יושג צמורים ישקק הרוצח לאצלו כמנצור צמורי הארץ"ל ולו צרוב מסדו
הוא עלתה שחנא נחו לפניו . הוא סוד העליה צרי"ת שהיא עולה עד הכתר דז"ל ובאה לפני
אצלי ואומר לה נתי מה אעשה לך כבר נשבעתי אלה לך ורעי את גדיומך אלו צניח על
משכנות הרועים צמירות העמים וננשיית לה להיטיבה באחריות ואחריות ישנה מאוד שחסיס
עשרת חסרת וננין מלוכה ויהיו כל מלכים אומנותך ויניחו בניך מרחוק ושלל ירחיק אותה
עוד עולמות . וככה אין תועלת גדולה לישראל מזה וכאלו הם צמורים קיבלו פני אצלים ששמועם
דורן גדול ונח נחנאר כמאמר דמי ר' ישמעאל וד"ל ובאלה הדברים נא דרך סלולה
לציחור הצרכה של קירוש החודש :

קודם שיקרש הלבנה יאמר זה המזמור

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללויה במרומים הללויה כל מלאכיו הללויה
כל צבאיו הללויה שמש וירח הללויה כל כוכבי אור הללויה שמי השמים
והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד
לעול חק נתן ולא יעבור :
הריני מוכן ומזומן לקיים המצוה לקרש הלבנה לשם יחור קביה ושכינתיה ע"י
ההוא טמיר ונעלה בשם כל ישראל :

ויאשר רגליו ויראה ראיה אחת קודם שיחמיל לצרך . וכשיתחיל לצרך לא יראה זה כלל
פ"ס ר' מסד ח"ת נצורה צניח מלכות
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
צמאמר ו' שהוא ז"ל עול' הצריח' ע"י זיוו
אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו
ו'נ עולם היורה עולם עשיה
כל צבאם חק וזמן נתן להם שלא
פקדות זיו"נ כל העו' צ"ע
ישנו את חפיקדם ששים ושמוחים
שמים ושמועם של אלו"ל
לעשות רצון קונם
כנודע . העולם מלכות שחנאצמראש הכרים
צמאמר צרי"ת שהק"ם זה הוא הפנים על מעוטה שמועם הו' לטובה שמועם פרי כי
ע"י מעוטה אלו אחר שמועם זה הו' חמאר שהוא לשון קירושין צמאמרו צמאמר ו' שהוא ז"ל
סוד ו' צמא שחקים הוא עולם הצריחא ששם שמועם מן לנדיקים לעמיד לנא . הכוונה כי צניח
היבנות

קמא

ז"ל מלכות ועתה נחמיל כפיוס עזר נחו ו"ס פועל
אמת שפעילתו אמת : אמת שפעולתו אמת פועל

זקל בנה

כוונת קידוש החודש

למלכות הצניע
וללבנה אמר
הכח של ז"ל הלדיקיי שנקרלו בני' מונס שיעלו ג"כ
תפארת לעמוכי בטן שהם עתירין
בעולמו' שלמעלה כמו שמעלה היל
להתחדש במות' ולפאר ליוצרי'
ר' כ"ס

על שם כבוד מלכותי ברוך
אתה יהוה מחדש חדשים :

צטן ממש שהם עתידים להתחדש כמותם כדכתי' מתחדש כנשר בעורייכי וקודם הקידוש של
קיסר קדישא ונביא הוא שאמר ולפאר ליוצרי' פי' כי לעתיד יעלו כל העולמו' עילוי גדול
כמו בשנת ויהיו חמיר בעלייה אין שטן ואין פגע רע ולכן אמרו שנת הוא מעין עולם הבא
וכבר נודע כי בשנת ז"כ שהיה עלו צמקום או"ת והצריחה והילירה יורשים מקום ז"ל כנודע כן
היה עמידת עולמות לע"ל וז"ל ויהי אור הלצנה כאור החמה פי' שהיה שור אליו ולא כשהוא
צמקומו למטה מן הסודר אלל כמו שהוא למעלה צמקו' או"ת וז"ל ואור החמה שצמק' כאור שצב'
הימים שאור שצמק הימים הוא קוד או"ת שצמק לז"ל שהם קוד ז' ימי' שצמק כנודע
ועוד תחמדם שמעלה למעלה צ"ח דע"ק שהוא קוד שצמקיים כאור ז' ימים שהם קוד ז"ח
דעמקוד המהלכים צח"ן ואר"ן וזהו קוד שצמקיים וזהו יעמוד הצריחה צמקום ז"ל למעלה
וילירה צמקום ח"ת דז"ל וזהו לפאר ליוצרי' שהיליי תעמוד צמקום פל"ר שהוא ח"ת . וגם
הלדיקים יתחדשו כמותם שאמר שילירה מעלה צח"ן צמקום ח"ת אזי העשים תעמוד צמקום
צריחה שכבר עלתה והלדיקים יעלו צמקום ילירה שהיה ח"ת מקנן שם וזהו ג"כ לפאר ליוצרי'
שהלדיקים יעמוד צמקום ח"ת צלירה . וכמו שהיליר' מעלה לעשי' ע"י שם מ"צ כן יעלו גם
הלדיקים ע"י ש"ס כנוד' מלכות' כי ש' צח"ת צ"ש הוא צ' ועם מ' הוא כ"ס רמז' למ"צ גס
מ"צ שציליי הוא חצ"ג ית"ן ועם צ' כללי' בני' תק"ח בני' מלכות' . וכס"ו הצרכ' יכוון כמו
בהחל' צריך רק שיקרי' כוונ' ר' שהוא רצונ' אלטי'ם כ"ח שהוא ס"ג לרמז' שאמר שיתחדשו
מעלה למעלה ונחמ' ס"ג כחמ' ואומר ד' צריך עושך כו' נגד ד' עולמות חצ"ע ומעלה
ג"ס למעלה הצריחה צח"ליו וילירה צריחה ועשים צלירה יולר' עושך קונן צורלך ר"ח יעקב

הוא הפיוס יעקב הקטן . וד"ל :

(נגד עש"י נגד ילירה נגד)
ברוך עושך ברוך יוצרך ברוך
(צריחה נגד אל"י)
בוראך ברוך קונך בשם שאני
רוקד (ויכוון שלא יגע זר בקדוש
צב"ע צ"ע) בנגדך ואיני יכול
ליגע כך כך לא יוכלו כל אויבי
לנגוע בי לרעה תפול עליה'
אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו
באבן : כאבן ידמו ורועך בגדול
ופחד אימת : עליהם תפול :
דוד מלך ישראל חי וקים :
(ואומר למצורו שלום עליכם
ומצורו משיצ) עליכם שלום .
ואומר ג"פ סימן טוב ומזל טוב
יהא לנו ולכל ישראל אמן :

ואומר כסם שאני רוקד כו' להליל המלכיי' דצ"ע מן
הקליפו' ואומר תפול כו' ישר וספך צדוק רמז
פיפיות ישר להליל מהקליפות חרבה דמ"ע וספך להפך
זה המרצ על שונאי ישראל צדוק מרצם חנל צללם .
ואומר דוד מלך ישראל חי וקים שהוא צני' רש"ח צני' דוד
מלך ח"י וקיי"ם שאמר סיכלו כל הפשונות שנגוף שהם
קוד הצירורים וחרפ"ם נלוות אזי יהיה דוד מלך חי
וקים ואז יהיה שלוי על ישראל אין שטן ואין פגע רע .
ואומרים סימ"ן עו"צ ומז"ל עו"צ פס האותיות והכולל
צני' דוד מלך ח"י וקיי"ם . צריך עושך נגד עשים .
צריך יולר' נגד ילירה . צריך צורלך נגד צריחה' צריך
קונן נגד חלילות . וכשרוקד יכוון שלא יגע זר בקדוש
צני' עולמות צ"ע :

יהא רעווא שמוכי לאור החמ' שצמקיים ואור הלצנה
כאור החמה :

קול דודי הנה זה בא . מדלג על ההרים . מקפץ על הגבעות . דומה דודי לצבי
או לעופר האילים . הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות . מציץ מן
החרבים :

תנא דבי רבי ישמעאל . אלמלא לא זכו ישראל : אלא להקביל פני אביהם שבשמיים פעם אחת בחדש דיים . אמר אביי הלכך צריך למיכרא מעומר . מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה : ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי למלאו פגימות הלכנה . ולא יהיה בה שום מיעוט אור ויהי הלכנה כאור ההמה שבעתיים כאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קודם מיעוטה . שנאמר את שני המאורות הגדולים ויתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלהיהם ואת דור מלכם אמן :

ולאחרים ענינו לשנא . קדים יתום : שיר למעלות אשכנז וגו' אלסים יפננו . כלנו אל נקדשו אלף צבם וינער שולי נגדיו לרמו שלעיל כשיחמדם אור הלכנס מחנער נעמר קוד סקליפוס סוללו צמיעוט הלכנס כמ"ס לעיל . סליק

כוונת י"ב קטן

כתיב אך בעשור להרש השביעי יום כפורים הוא וגו' תנא ר' אלעזר שאל לר"ש אכוי א"ל האי יומא אמאי הוא כההוא אחר תלי ולא כדרגא אחרא דיאות הוא למחוי כדרגא דמלכא שארי ביה יתר מכולא (פ"י כי סוד ויה"כ הוא הרי במשמע דאימא נהיר לברתא כי סוד חודש השביעי הוא סוד המלכות ואחר שנשלמת בכל בנינה דאיהו עשי ואז היא באה אל המלך לאזדוגא במלכא ושאל אמאי היא תלי בההוא אחר כי מלכוי היא סוד דינא דמלכותא וכינה ג"כ דינין מתערין מינה ויאות הוי דיהו' תלי כדרגא דמלכא שארי ב"י היינו שיהא מאיר הארי אבא בז"א שהוא כולו רחמים) א"ל ת"ה מלכא קדישא שביק היכליה ובית' בידא דמטרונית' ושבק לבנוי עמה בגין לברא לון ולאקא' לון לאדבר' לון באורח מישור ולמשרי בגווייהו ואי זכאן ממרונית' כהר ות' ביקר' לגבי מלכ' ואי לא זכאין היא ואינן אתהדרו בגלותא ועל דא אית' יומא חד בשת' לאשגחה בהו ולעינא בהו וכר אזרמן האי יומא אימ' עלאה דכל חירו בידהא אזרמנת לאסתכלא בהו בישראל וישראל מזדרזין כההוא יומא בכמה פולחנין בכמה צליתין בכמה ענייין . כדן אזרמן להן חירו מאתר דכל חירו בידהא דמטרונית' בגין דבני מלכא כההוא דאחפקרן בידהא כולהו זכאין בלא חובין כלל כדן אזרונת מטרוניתא לגבי מלכא בנהירו כהדוח כ"י (פ"י כמבואר בזהר דכר מטרונית' אזרונת לגבי מלכא מאשתכחת פגימו בישראל לתתא מיד אזרמן מאשתכח במטרוניתא שפת דם כחדל כ"י כי עיקר היוונ דז"י הוא ע"י התעוררו' עובדא דלתתא והם סוד מ"נ כנודע דאמרת ראי במאי כרא אתינא לגנך לכן ככל פעם שיש עת רצון למעלה להיות זיוג שלם ואמיתי לזיוג צריכין ישראל להזדרז ולעורר עצמם בחשובה שאז נאחזים במדת התשובה שהיא אימא עלאה דכל חירו בידהא ואז כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים שהם סוד המים הנאים מן המקוה שהוא אהי"ה דההי"ן שביסודי אימא בגי' מקו"ה ואז וטהרתם מכל טומאתי' וגו' ומטרוניתא אזרונת במלכא בנהירו כהדוח וכו')

הנה כבר נודע שמייעוט הלכנה נעשה ע"י קטרוגה וירידתה ככריאה גרם דמא אדה"ר והנה במעמד הקדוש בקבלת התורה פסקה זוהמת הנח' ונתתקן חטא אדה"ר ואח"כ ע"י חטא עגל נתעורר החטא של אדה"ר כבראשונה בסוד הכתיב אכן כאדם תמותון . אך הנשים באשר שלא רצו לפרוק נימיהן ולהת זהב לעגל עשו קצת תקון שככל עת שהמל' היא בתכלית המיעוט והירידה שהוא יום ב"ט לחודש תתחדש כנשר ותעלה עד למעלה ממקום ז"א שהוא באימא בסוד הכינא עלי כפרה דייקא כמ"ס כבר בסוד קידוש החודש בסוד הכתיב כי שחה לעפר נפשנו סוד קליפת נוגה דאצ"י שגק' עפר כסוד ונחש עפר לחמו כמ"ס כבר דבקה לארץ כסודנו סוד ירידתה מן האצ"י אח"י קוניה עורתה לנו אז היא מזרונת במלכא ולכן קודם המולד שהוא עת חירושית ועלייתה להזדרז במלכא מזרזין ישראל בפולחנין דקב"ה ובצללותין ובענייין למחוי זכאין כנ"ל ובגין דסלקת לעיל' עד אימא שהוא סוד התשובה דכל חירו בידהא ולכן נק' י"ב קטן וסוד קטן הוא כי ביה"כ במש' היא אתנהירא מן אימא עלאה סוד כינה אבל בר"ח אתנהירת רק מן אימא סתם סוד התכינה כמ"ס כסוד עליות התפלה בר"ח ולכן נק' י"ב קטן ולפי שביה"כ היא אתנהרת מאימא עלאה נעשת כאמה כבתה ושניהם הם

כוונת קידוש החדש

הם בסוד התשובה וכל חירו כיראה ודתרוייהו אתמסרג ולכן נקרא יום כפורים תרי במשמע אימא וברתה : אבל כר"ח דלא אתנהרת רק מן א"י סתם סוד התכונה אינה מאיר בה כולי האי שיהיה גם כידה כח החירות והכפרה רק מעט חירו) וכפרה שבא מן התכונה ולכן נק' כלשון יחיד יום כפור ונק' יו"כ קטן כג"ל ודי בזה : אם חל ער"ה קידם המולד צריך להתענות בו ולהרבות בתפלות ותחנונים וכידם ובנתיני' צדקה ולהשתתף עצמו בצער השכינה סוד סהרא קדישא על מיעוטה וירידתה ונפילתה ואנחנו מאריכין גלותה • ואם המולד קודם ער"ה יש להקדים התענית :

כזונת ר"ח

חתיב ושער הקדים יהיה נגזר כל ימי המעשה וציוס השנת יפתח וציוס המודש יפתח • שער הקדים הוא קוד שערי לזק שהם קגורים כל ימי המעשה לפי שכל ימי המעשה • היא יורדת למטה ולריכה לקגור דלתות שעריה ונק' צחולת ישראל כמנזר' צוה' קגור הכמו' כי הול' סס רע על צחולת ישראל • אלז צחודש ושנת שהוא עולה למעלה באל' אשר סס נאמר חמך לא יגורך רע וסס נאמר וכזדי לאחר לא אחך וחסלתי לפסילים אינה לריכה לקגור דלתותיה • ולכן ניוס השנת וציוס המודש יפתח • והנה צוה הכחוד מרמז קוד מעלתה צר"ס שאליו כמו שכל יוני השנה כי כל ימות השנה אף בשנת וי"ט ג"כ עד הכתר עכ"ז היא חורבלת משולתן המלך וכל עלייתה על ידו ומקבלת ממנו הארחה והשפעה והיא טעלה אליו • ולכן בשנת כחיד בקרבן מוסף שאלו היא עולה עד הכתר כחיד על עולת החמיד ונסקה צה' לשון נקבה כי כל מקבל מזולתו הוא נעשה נוקבא אליו כנודע • אלז צר"ס היא עולה האליהואין לריכה לו ומשמיים שניהם צבחר א' ומקבלים ב"א לעלמו צלל חננלעי וסוה אליו ולזו כחיד בקרבן מוסף על עולת החמיד ונסכו לשון זכר כי אינה לריכה אליו ואינה מקבלת מנוגורק מקבלת הארס לעלמו כמנוה • והנה צב נודע שהארס ז"א הוא מן אבא קוד י' של הוי"ה והארס נוקבא מן איה"א קוד ה' ולכן חרזה בפסוק שהחלנו שהויות שנים רמזים בהם מעלתה בכל ימות השנה ומעלת' שיה' לה צר"ס כי כל ימות השנה וגם בשנת שהז"א הוא עיקר והיא מקבלת ממנו ולכן יש חגבורת לאלז על אימא וכויו"ד קודס לה' ונרמז בהויה הרמזות צר"ס ימי' המעשה וציוס' המצות שר"ס הויה י' קוד' ה' • ויש הויה' אחר' וכו' נרמז צר"ס השנ' יפתח וציוס' המודש' שצרימ' ג"כ הויה' רק שה' קודס ל' ולפי שצרימ' עיקר העליה הוא לזורכה ואף שהוא עולה גם כן עמה הוא לזורכה לאזווג עמה ולכן יש חגבורת לאימא על אבא וקדמה הי' ל' • ולכן צרימ' לריך לכוון שעיקר כוונתינו לזורכה ולכן לריך לכוון חמיד צר"ס לשם שד"י צמלוי שצולה כמנין רא"ש חד"ש ע"ה ובקוד קמץ כי הקמץ קוד הכתר כנודע והיא עולה צר"ס צבחר שסוה ראש מודש שלה כמנזר' צב צקדוש המודש :

גם לריד אחת לידע כי צימי השניע יעקב יורד בנלח ויהא עולה צהור ומדווגים יחד אלל עמה צרה גם היא עולה בנלח וסם נמדווגים יחד * ולכן אומרים יעלה ויבא צרה בצרכה זו נגד כלל ה"א כח"ש כזר * והוא בחפלת לשם * ובחזרה עולה עד חג"ת ה"א * ויבן שמה שאלו אומרים שהיא עולה בנלח היינו בנלח כלמים סוד כלל דל"א המכללש בנלח ה"א ולכן ככל חפלה ערצית * שחרית * מנחה שאינו עולה יותר מחג"ת אף בחזרה שאלו היא עלתה עד חג"ת עכ"ל אלו אומרים יעלה ויבא צרה * משא"כ במוסף שכבר עלתה עד הכתר שם יקור ל"א שנק' מוסף הוא סוד יסוד סוד יוסף לכן א"ל ליעלה ויבא צרה שהרי עתה במוסף שניהם עולים למעלה ז"ל צ"ש"ס ונק' בחזונה כח"ש במקומו :

והנה לאומרים כלל בני אדוניי שהוא על הכס שאמר שהיא צחכית הירידה והמעטות העלה ומשגל ומחשש, עד לעולם לראש י ואומרים רק חזי כל לפי שקבלתה רק מן חזי כינה שהיא עוד החזונה ולא עשימה עלאה לכן אומרים חזי כלל :

ר"ח הוא י"ט של נשים שהנשים אמורים כמלאכה בר"ח ושעמו נתי לעיל כי הנשים גרמו זה התקין ע"י שלא רצו לפרוק נזמיהם לעגל .

הזיווג מותר כר"ח כמו בשבת אף שאין מעלתו כמו בשבת עכ"ל מקור הנשמות פתוח :

בר"ח קודם רבית נהגו הספרדים לומר מזמור ק"ד ברכי נפשי • והוא מנהג נכון
לכ' מזמרים : אי שר"ה הוא רק הארת כח"י הנפש שהוא רק לצורך הניקוב
שהוא כח"י הנפש כגורע • ב' ע"פ הבתוב כי מרי חודש בחדשו יבא כל כשר
להשתחוות

להשתחוות לפני ואמרו כי בכל ר"ח עולים הנשמות לקבל פני שכינ' ואומרים ברכי נפשי וכו' :

תפלת ערבית וק"ש וברכותיה הכל בכונת חול רק שאומרים יעלה ויבא ברצה למעם המבואר לעיר . שחרית ברכת השחר וב"ש יוצר ק"ש הכל בכונת חול . רק שתכוין שעתה מאיר בה שם אל"ף למ"ד אר"י בני נ"ר ולכן נהגו להדליק נרות בר"ח כמו ב"ש : גם תכוין כי ראש חודש הוא סוד כיתוק אחוריים ראלהי בני ר' וימלוי אלהים גי' ש' וא' רומז לאלהים פשוט הרי רא"ש ויומתקו ע"י ב' אה"ייה קס"א קנ"א עם ב' כוללים בני חר"ש . תפלת לחש כמו בחול רק שתכוין שעתה יעקב ירחל בנצח דו"א שלבן אומרים יעזי ברצה כנ"ל ומאירים בהם חג"ת ובחזרת הכונה ג"כ כמו בחול רק ששניהם בחדר דו"א שהוא נצח דא"א ומאירים בהם חכ"ד דו"א :

סדר הלל בראש חודש

לדין לכוון להאיר מעלכות תצננה צמי' נפש לרפל קוד אל"ף צמי' סל"ל וסוף צמי' החרטה צר"ם ותכוון להמשיך אליה החרט מן ט' תיקוני דיקנא דו"א הנרמזים צמן כענר כמ"ס לקמן :

אלו ימים שגומרים בהם את הלל . ב' ימים ראשונים של פסח . ב' ימים של שבועות . תשעה ימים של חג הסוכות עם שמיני עצרת . שמונה ימים רחמיבה והסימן הוא בכמ"ח

יסוד לו"א סקד פ"ט נצנורה צינ"ס מעלכות צינ"ס דעת
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו לקרוא את הלל :

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : רם על-
כל גוים יהוה על השמים כבודו : מי ביהוה אלהינו
המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון להושיבי
עם גריבים עם גריבי עמו : מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה הללויה :

סס יהו"ס מצר"ך ר"ת צמי' קפ"ד קס"ו אחורי דע"ב וס"ג . יהו"ס מצר"ך צמי' רפ"ס וע"ס
סס צ"ן שבעלכות צמי' ס"ס וס"ו יהו"ס ס"ס יהו"ס מצר"ך ולכן קנ' העלכות סס ס' . וז"ס
מצר"ך שמש עד מצנול לפני שהיא עולה עד הכתר ומקבלת החרט מן כל הו"א הנק'
שמש ועי"ז תכלל סס ס' . על הסמ"י כבודו שכבודו עולי למעלה מן מקום ז"א הנק' שמים
כס' כי רומז לכתר שהוא מנגיט לסב' ובסוד הענוט תשפילי לראות צמנים ובארץ זר"י .
שעל ידי הסתכלותו הוא מאיר צמס כבודו מקימי מעפר דל מקליפת כוגס ד"ל לוחיות הסלוי
דמלוי אל"ף . תלשפות תפסה ציסא תפסה מעונות . ירים אציון קוד לדיק שהוא אציון ציוני
סכול וסנן זס . להושיבי עם גריבים חג"ת גריבי עמו מצדל מושיבי שבעס לה יסוב לרפל
סנק' עקרת הציט . אס הסנ"י חנוכה שמשס ומאירס צס :

בצאת

כוונת ראש חודש

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוֹעֵז :
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
היום ראה ויגם הורדן יסב לאחור : ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן : מה לך הים כי תגום
הורדן תסוב לאחור : ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן : מלפני אדון חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב ההפכי הצור אנם-מים חלמיש דמעיניו
מים :

לא לנו יהיה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך : למה יאמרו חנונים איה נא
אלהיהם : ואהינו בשמים כל אשר תמץ עשה : עצמיהם בסם וזהב מעשה ירי אדם :
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף קהם ולא ירחיו :
ידיהם ולא ימישון בגליהם ולא יתלכו לא יתנו כפרונם : כמותם יהיו עושיהם כל אשר בושם
בהם : ישראל בשח ביהוה עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בשח ביהוה עזרם ומגנם הוא :
יראי יהוה בשח ביהוה עזרם ומגנם הוא : ע"כ דולג

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
את בית אהרן : יברך יראי יהוה הקטנים
עם הגדלים : יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם :
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ : השמים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם לא המתים
יהללויה ולא כל יורדי הומה : ואנחנו גברך יהוה
מעתה ועד עולם הללויה :

בר"ח דולג
אחכתי כי ישמע יהוה את קולי תתנוני : כי חטה אינו לי וקומי אקרא : אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגין אמצא : ובשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה נפשי :
חנו יהוה וצדיק ואלהינו מבתם : שמר פתאים יהוה כלותי ולי יהושוע : שוכי נפשי
דמנוחתי כי יהוה גמל עליוכי : כי תלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי
אתבלק לפני יהוה בארצות החיים : האמנתי כי אברך אני עיני מאר : אני אסרתי בתפני
כל האדם בלב : ע"כ דולג

מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני יהוה המותה

כוונת ראש חודש

לְחִסְדֵּי : אֲנֵא יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן
אֲמֶת־פִּתְחָת לְמוֹסְרִי : לֵךְ אֲזַבְחָ זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁמֵם
יְהוָה אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדֶה־נָּא קָבֵל
עִמּוֹ : בְּחֲצֹרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַּיִם
הִלְלֶיהָ :

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כָּל הָאֲמִים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ וְאֲמֵת יְהוָה לְעוֹלָם
הִלְלֶיהָ :

הַזֶּה לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לֵח : יוֹד הִי וְיוֹ הִי אֶלֶף הִי יוֹד הִי
יֹאמֶר נָא וְיִשְׂרָאֵל כִּי ח : יוֹד הִי וְאוֹ הִי אֶלֶף הִי יוֹד הִי
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי ח : יוֹד הִי וְאוֹ הִי אֶלֶף הִי יוֹד הִי
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי ח : יוֹד הִי וְהֵא אֶלֶף הִי יוֹד הִי

הַגָּה כוֹדֵד צִנִּי אֲכִיִּים וְדִיִּם כוֹדֵד כֵּס דִּי מַלְאִים שֶׁל אֲכִיִּים קִסְלָא קִסְלָא קִסְלָא קִסְלָא
דִּי מַלְאִים דְּלִימִי כוֹדֵד וְכֵס כֵּס טוֹב צִנִּי אֲכִיִּים וְדִיִּם כִּי טוֹב כֵּס דִּי מַלְאִים
כִּיִּים וְדִי מַלְאִים אֲכִיִּים וְכֵס דִּי מַלְאִים דְּלִימִי . חֶסֶד צִנִּי נִי אֲכִיִּים נִי מַלְאִים לְכַתְּמִין סִרְיָא
מַלְאִים עִילָא :

מִן הַמִּצַּר קִרְאֵתִי יְהוָה
עָנֵנִי בְּמִרְחֶב יְהוָה :
יְהוָה לִי לֹא אֵיכָא
מִה יַעֲשֶׂה לִי אֱדָם
יְהוָה לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאִי
טוֹב לְחַסּוֹת בֵּיהוָה
מִכְּמוֹת בְּאֲדָם
טוֹב לְחַסּוֹת בֵּיהוָה
כִּבְיָחָה בְּנִדְבִיכִים :

חִיקוֹן אִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל אַרְךְ טַעֲרוֹת טַחֲמַת טַחֲמַת
חִיקוֹן צִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל אַפִּים טַעֲרוֹ טַעֲרוֹ טַעֲרוֹ טַעֲרוֹ
חִיקוֹן גִּי דְּדִיקְנָא דְּזִיל וְרַב חֶסֶד אֲרַם טַעֲרוֹ טַעֲרוֹ טַעֲרוֹ
חִיקוֹן דִּי דְּדִיקְנָא דְּזִיל נוֹשָׂא עֵין טַעֲרוֹת טַחֲמַת טַחֲמַת
חִיקוֹן הִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל וּפְשַׁע צִי חֶסֶד חֶסֶד לְחַסּוֹת
חִיקוֹן וִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל וְנִקְהָ מִלִּי עוֹנִי זָקֵן כִּנְגֶלָה
חִיקוֹן זִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל לֹא יִנְקָה פּוֹנָא לְחַסּוֹת טַעֲרוֹ
חִיקוֹן טִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל פּוֹקֵד עֵין אֲבוֹת עַל בְּנִים טַעֲרוֹ דַּחֲמִי
עַל גְּרוֹלָה
חִיקוֹן טִי דְּדִיקְנָא דְּזִיל עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים מִלִּי עוֹנִי
זָקֵן כַּמְכּוֹסָה :

כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כֹּחַ כִּי אֲמִילָם : סָבּוּנִי
גַּם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה לַעֲמֵת כִּי אֲמִילָם : סָבּוּנִי
כְּדַבּוּרִים דַּעֲכוּ כֹּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה חֲסִיד כִּי
אֲמִילָם : דָּחָה דָּחִיתִנִּי לְגַפּוֹל וְיְהוָה יִסּוֹד עֲזָרְנִי : עֲזִי
וְזִמְרַת יְהוָה וְיְהוָה לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה
בְּאֱהָלֵי צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה חֲכָמָה עֲשֶׂה חֵיל : יִמִּין
יְהוָה חֶסֶד רִזְמָמָה יִמִּין יְהוָה גִּלְגָּל עֲשֶׂה חֵיל : לֹא
אֲמוֹת כִּי אֲחִיָּה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה בֵּינָה יִסַּר יִסְרֵנִי
יְהוָה

בוזת ראש חודש

יְהוָה גְּבוּרָה : וְדַמּוּת לֹא נִתְּנָהּ : פָּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק :
 אֲבֹא בָם אֲוֹדָה יְהוָה סוּד : זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה מַלְכוּת
 צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ : אֲוֹדֶה כִּי עָנִיתָנִי : וַתְּהִי לִי
 לִישׁוּעָה : אֲוִיד : אֲבֵן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
 פֶּגֶה : אֲבֹ מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹאת הִיא גַּפְלַת
 בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּידָה וְנִשְׁמָחָה
 בּוֹ : זֶה

אָנֹכִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא † וּמַלְכוּת שְׂהִיָּא סוּד שֶׁס צ״ן מַקְצֵלָת מִן הוּיָה דע״ב
 אָנֹכִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא † שֶׁס צ״ן צב״י אֲנִי מַקְצֵלָת מִן הוּיָה דק״ב
 אָנֹכִי יְהוָה הַצְלִיתָהּ נָא † שֶׁס צ״ן שְׂהִיָּא ג״י אֲנִי מַקְצֵלָת מִן הוּיָה דע״ה
 אָנֹכִי יְהוָה הַצְלִיתָהּ נָא † שֶׁס צ״ן צב״י אֲנִי מַקְצֵלָת מִן כֻּלּוֹת ג״י וּמַלְכוּת סֶהֱכַל
 בְּרִידָהּ הִבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה † בְּרִיד
 אֵל יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֻבּוֹתֵינוּ עַד
 קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ † אֵל אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהַלְּךְ אֱלֹהֵינוּ מִמֶּךָ †
 אֱלֹהֵינוּ לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוִלָם חֲסִדוֹ † דְּהוּ

	מסד	גבורה	חיות	כלל	כוח	יסקוד
ישראל	ויברכו	וישבחו	ויפארו	וירוממו	ויעריצו	ויקדישו
ברנה יודו						

עולם אתה אל : כרוך אתה יהוה מלך מהולל בתשכחות :
ואברהם זקן בא בימים ויהוה כרך את אברהם ככל זכריה

ישגורכי ויהייכי כיה"ר לפסיד אלהי" מים ומלך עולם אשר צידו כפס כל חי זמן : ויאמר ג"פ ומולילין ס"מ וקורין ד' גברי ע"פ כוונת זה"פ

כהן • חסד דז"ח שצו מחלצת פרק אומני דלנח דלחצא המחלצה עשה •
 לוי • גבורה דז"ח שצו מחלצת פרק אומני דכוד דלחצא המחלצה עשה •
 ישראל • ח"מ דז"ח שצו מחלצת פרק אומני דיסוד דלחצא המחלצה עשה •
 רביעי • מלכות רגל רביעי שצב מחלצה עושה יסוד לחצא היולא ויסקוד דז"ח •
 קדיש אחר הקריאה עפ"י כוונת צב"צ

אחרי קדיש קודם ונוסף לריד לחנוך הספילין והטעם כי צנוסף יש עלי לרחל בתצונו וז"ל
ועומדין בארץ ונוסף שבו יתור לנעלה ונחיי ספילין ססס רק צנסי דאז"ל כנודע
אשרי וצא לליון קדיש יחסי וחספלין ונוסף :

כוונת ה"ג' זרכות הכשמוולות וגס הזקופות ושאר כונת כזר נחצאר

אֲדַנִּי שִׁפְתַּי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל

כּוֹנֵן לַאֲשֵׁר חִוּדֵשׁ

הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֶל עֵדִיּוֹן גּוֹמֵד חֲסִדִּים מְזֻכָּרִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְיִזְכֵּר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִכֵּיט גּוֹאֵל לְכֵנִי בְּנֵיהֶם דְּמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבֹרֶתָּם •

אמן במזרח יאהדונהי

ערה עולה חכמה דיעקז נחמד דישראל סנא וחכמה דרחל נחמד דחזונה
ובחזרה עולה חכמה דיעקז נחמדי די"ס וחכמה דרחל נחמדי דחזונה :

אָמַר גְּבוּר לַעֲלֹם אֲדֹנֵי מַרְיָה מִתִּים אָמַר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטֶּל כְּחוֹרֶף וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם מִכֻּלָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים יוֹרֵפֵא חוֹלִים וּמַחֲיָה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה •

וְנֹאמַן אֶתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים •

צמזרס אמן : יאהרונה

עֲתָה עֵינֶיךָ דִּיעֶקֶז צִגְזוֹרֶס דִּי"ס • וְצִינָה דֶרְחַל צִגְזוֹרֶס דִּתְחוּנָה :

ובחזרה עולה צינה דיעקצ צצינה די"ס וצינה דרחל צצינה דחצונס :

אָמַת קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּק סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִמְצָה אִמֶּן : יֵאָדְוֶנָּה

עתה עולה דעת דיעקב צמ"ח די"ס • ודעת דרמל צמ"ח דחזו"ס :

ובהזרה עולם דעת דיעקב זלעט די"ם • ודעת דרחל זלעט דחזונו :

ראשי ה'דשים געמך נתת זמן כפרה לכל תולדותם : בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון וישעיהי חטאת לכפר בעדם וקרון לכלם יהיו ותשועת נפשים מיד שונא : מביח חדש בציון תבין ועולת ראש חדש נענה עקיו וישעיהי עוים נעשה ברצון ובעבדת בית המקדש נשמח כלנו ובשירי דוד עבדה הנשמעים בעירך האמורים לפני מביחה : אהבת עולם תביא להם : וברית אבות לבנים תזכור : והביאנו רציון עירך ברנה וגירושלים בית מקדשך בשמחת עולם : ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו תמידים בסדרם נגד חג'ת ומוספים בהלכתם נגד יסוד : ואת מוסף יום ראש החודש הזה נעשה ונקריב לפניך באתרה במצות רצונך : כמו שפיתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור : ראשי ה'דשים ליעמך ר"ת ר"מל טענה עולם מזריחה לאלי ונעשו לה ראשי חדשים שם ח"ת וכחר - וזאל לפני אציל וונקטם על צניה וכיון טעולה צבוצי סוד סמירות לכן הוא זאון כפרה •

ועולת ראש חודש כסיון למלוי שד"י שין דלת יוד

גם תכונן למתק ג' גבורות שהם תמוריי' לתלמים גי' ר' . ולתלמים דיוחין גי' ט' ולתלמים פסוק גרונז זא' הרי ראש ע"ו קק"א קנ"א עם ז' כוללים גי' חד"ש :

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנִי
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבַע
תְּמִימִים

ומנחתם ונסביחם במדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנכבו ושעיר לכפר ושני חמירים כהלכתן ועיין בזוהר סינחם :

אלהינו

כוונת ראש חודש

אלהינו ואלהי אבותינו חרש עלינו את החורש הזה לטיבה ולכרבה לשון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה להיים ולשלום לכהילי חטא ולסליחי עון (ולבשרת פשע) ויהי החורש הזה סוף וקץ לכל צרותינו חללי וראש לפדיון נפשינו כי בישראל עמך בחרת מכל האומות וראשי חדשים להם קבעת ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חדשים : נמזרס אמן יאהדונהי : נשגמ אומרס אסמינרס

אתה יצרת עולמך מקדם : פלית מלאכתך

ביום השביעי : אהבת אותנו ורצית בנו :

ורוממתנו מכל הלשונות : וקדשתנו במצותיך :

וקרבתנו מלפני דעבורתך : ושמך הגדול והקדוש

עלינו קראת : ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה :

שבתות למנוחה : וראשי חדשים לכפרה : ולפי

שחטאנו מלפניך אנחנו ואבותינו : חרבה עירנו

ושמם בית מקדשנו : וגדה יקרנו : ונוטל כבוד

מבית חיינו : ואין אנו יכולים לעשות חובותינו

בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא

שםך עליו מפני היר שנשתלחה במקדשך :

בסוד שממית בידים תתפש והיא בסיכלי מלך • והוא סוד החלון זכרתי לך

שבו נורת יי יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו שתעלינו בשמחה לארצנו ותשענו

בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

תמידים פסדרם ומוספים בהלקתם : את מוסף

יום השבת הזה שכולם באו ואת מוסף יום ראש חודש

הזה שמשמשים בכתר א' נעשה ונקריב לפניך באהבה

במצות רצונך : כמו שפתבת עלינו בתורתך : על

ידי משה עבדך : מפי בבודה באמוד :

וביום השבת שני כבשים בני שנה חמישים נגד ז' יסודות חזונ פגרים ומוסף ושני

עשרונים סולת מנחה כלולה בשבין ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת

התמיד וגםכה זה קרבן שבת וקרבן חיים כאמור :

ובראשי חדשיכם תקריבו עולה תלכס ליהוה סיס פרים בני בקר שנים שני תלכס

זו"כ ואיל אחד ילחק כבשים בני שנה שבעה חמישים ז' דגני דילס :

ובמנחתם ובסביהם כבדובר שלשה עשרונים לפר מית דילס ושני עשרוני לאיל לים דילס

ועשרון לבבש סוד דילס ויין בנסכו ושעיר לכפר דון לזדגל דעשו ושני תמרי

בהלקתם : ישמחו במלכותך וכו' :

אלהינו

קמו

חז"ל למען דהויסה

חחודרשהזה לטובה ולברכי לששון ולשמחה

רצה כלם דיעקנ ורמל זגלס די"ס ותצונה : תודים סוד דיעקנ ורמל זכור י"ס ותצונה .

סליק כוונת ר"ח : כוונת חנוכה

כיונת חנוכה

סליק ביונת ר"ח :

739

כוונת חנוכה

מן הסוק הוא כי כבר נודע שהלכות הזוונות נמשכות כל היום א"כ נמשך הארמון אל ההוד
 שהוא סוד שוק כל היום והנה הלכות הקשר הא' שהם חנ"ד שהם סוד הנומין הוא עיקר
 ההלכה שהנומין נמשכות כל היום כנודע. והוא סוד יסוד הו"ה אלהים נמלוי יודין בני
 רג"ל ולכן נעזר יום שמשכות הנומין נמשכו ועדיין לא חכלה רג"ל מן הש"ק א"ל להלכות
 הנרות. אלא אחר שכלל היום אזי חכלה רג"ל וכן הש"ק והלכות יורדת צדריאם שהוא סוד
 עולם הפירוד סוד רס"ר כי א"ל הוא עולם כיחוד רס"י משא"כ משס"ולמטה כחצי ומשס"י פירד
 והוא נקי ש"ק רס"ר ואינו נגיע שם הלכות הנומין ומתחילו צדלקת הנרות שהם נר חמיד
 כדולק ציום וכלילה חיקן זה שהמשך הלכות הנומין גם אל המלכות צדקה ולכן עיקר נעזר
 עד שחכלה רג"ל מן הש"ק. ולכן עיקר הכתוב צדקה הנחת נולד שנאל הרומז להסוד להמשך
 הלכות מן רג"ל אל הש"י השמאל שהוא סוד :

כוונת חנוכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קרשנו בכחותיו וצונו להדליק נ"ר
 חנוכה

הנה בזכר שם הו"ה תבין לשלוב הו"ה אלהים במדוי יודין כוח יוד"א א"ה ה"י
 ה"י וי"ד ה"י יסוד הראשון והנקוד' שלה יתבא' בכל לילה בפ"ע ובאומרי
 להדליק תבין לג' מלואים ע"כ ס"ג מ"ה שעולים בני' להדליק להמשיך מהם
 הארה לשם כ"ן והוא המשכת הארה מא"א וז"א למלכות כנודע. ובאומרי
 נ"ר תבין לג' יחידים הו"ה אלהים הו"ה אלהים בני' נ"ר חנוכה
 תבין להמשיך הארה משם ס"ג סוד חנה לז"א סוד כ"י. גם חנו' הוא ס"ג
 סוד אימא וא' יותר סוד ז"א כי א' צורתו יו"י בני' ב"ו למלכות הנק' כ"ה :
 כמבואר בזוהר בסוד כ"ה תכרכו והיא נקי' נ"ר מצוה שמקבלת מן ג' יחידים
 הג"ל בני' נ"ר ובג' יחידים הג"ל יש בהם כ"ה אותיות והו' חנוכה. גם תבין כי
 ר"ת להדליק נר חנוכה הם אותיות נחל שם קדוש ונורא והוא סוד המשכת
 אור אימא לז"א הנק' נחלי שמן בסוד מאשר שמנה לחמו כמבואר בזוהר והוא
 סוד דם האדם שהוא נפש הז"א הנק' אד"ם ולכן צריך לכוון לשלוב הו"ה דמ"ה
 בני' אד"ם עם רכוע אלהים בני' ד"ם והוא באופן זה : יאודה אהוי אאוהיה
 הרי דם אדם בני' נחל ע"ה גם תבין כי בברכה זו יש י"ג תיבות רומז לז"ג
 מכילן דרמתי ותבין כי בח' ימים ע"י ה' נרות אתה ממשיך הארה מן ה'
 תקונים הראשונים מן א"ל עד גוצ"ר חס"ד שהוא סוד מול' עלאה המעורר כל
 היחודים וממנו קבלת אבא כנודע וממנו מאירים כל הנרות שהארת אבא כבר
 נת' שהוא סוד שבין ולכן עיקר מצות נר חנוכה בשמן זית שהוא סוד הארה
 אבא באימא כמ"ש בשרי של הרב האר"י ז"ל בשבת :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה גסים לאבותינו בימים בזמן
 הזה :

הנה צפויים זו תכוון לסו"ה דס"ג ושם אלהי' כזה יודאלהיהואיהם יסוד הסני
 ובאומרי שש"ס תכוון ש"ע ש"ה שהוא סוד המחקת הנצור' של אלהים ע"י הו"ה
 ולכן לר"ד לכוון כי חנוכה הוא חנ"ה כ"ו שהוא סס ס"ג והו"ה פשוט. ותכוון כי הו"ה
 פשוט עם ד' אותיות וכולל בני' א"ל ובס"ג יש צה נ' יודין וא' שהוא סס קדוש י"א
 ב"כ בני' א"ל הרי ז' א"ל ונעלום הם בני' ש"ע והוא ש"ע מן שש"ס ותכוון להמשיך מן
 ש"ע כהורין שהם ז' א"ל המאירים צפנים שלמעלה להמשיך הנצורות של אלהים שנמלוי
 יודין בני' ש' וז' אותיות של אלהים הרי ש"ס מן שש"ס ותכוון להמשיך מן חנוכה סוד
 חנ"ה לז"א סוד א' ומז"ל לנזק"י סוד כ"ה הרי חנוכה ע"י ש"פ לנורות שיש צפויים אלהי'
 כנודע הנצורות צד"ת שש"ס נסים לנצחיות ומקבלת המלואים של ע"כ ס"ג מ"ה שהם בני'
 ק"צ כמנין צינז"ס ומקבלת הארה מן נש"צ צדוק חנוכה שהז"ל שהוא יסוד נמלוי אלהיין
 בני' ט"ל ומקבל מן חנוכה סוד נש"צ הרי ט"ל וז' בני' חנוכה וזהו הסס בני' י. וכל זה
 מקבלת הנקצ"ל חנ"י זמ"ן צדוק דינים ונועדים דנסיכ"ל חליל כמבואר בזוהר והוא מקבלת
 ע"י יסוד הנק' טו' צדוק אמרו ללדיק כי טו"צ בני' חז"ל וזהו צמז"ן סו"ה :

כוונת חנוכה

קסז

ע"י יסוד ע"י נ"ה ע"י מלכות

ברוך אתה יהוה מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :
 כוונת זו לריך לכוון למנוח הו"ה אל"ה שאל יאסדנו"ה אך הו"ה זו בעלי חלפ"ה
 כ"ה

יוד אהא דוא וג האי ואומרים הנרות הללו וכו' . מעוה צור וכו' .
 ועתה נבאר כל לילה ולילה כוונת הנקודות של כל לילה :

הנה כבר נתבאר כוונת כל ה' נצרות וס' שריד לכוון בכל הו"ה של כל צרכה וצרכה
 שס' ג' יחודים סיני צרכה א' שילוב הו"ה אלהים צרכה ג' שילוב הו"ה אלהים . צרכה
 ג' שילוב הו"ה אל"ה . אך שכבר נתבאר שכל הו"ה לריך לכוון בנתינתו הו"ה ובקריאתו
 אל"ה וכו' סוד היסוד של ז"ה וכו' עיקר הכוונה והעצוד' של אדם כוונ' ולכן לריך לכוון
 בכל לילה כוונ' דצרכו לזה היסוד וגם לריך לכוון להאיר להם מן א"ה' שיהי סוד אס
 כנ"ה שס' שנעם ועמם סוד מ' שלום הטעם סוד מ' יניס . וכל הארס הוא צמוד הנקודות
 שס' צמוד נשמה להם כי כונו שהנשמה פועלת בצידי האדם כרלונו כך הנקודות' פועלים
 בנאותים כפי נקודתם דרך משל אם אם אם עם עם וכיוצא בזה ששנשמה כמלה בצידי
 ע"י נקודתם . ולכן לריך לכוון בכל

מן בינה עד מלכות :

כוונת הצרכות עם נקודתם מלמדי בנוספת העתקת הסיודים של האר"ה ז"ל וצנולס הם
 נוספת א' ולא מלמדי חון לי למנוח נפתח הנסגר לנא לפתח שער הפנימי להבי
 טעם בנקודות ולפענ"ה יס לנקודות אותם בדרך אחר ולכן אליג לפיכך בנוספת כאשר מלמדי
 וגם כד"ה אשר לפי דעתי עפ"י כוונ' של מנוכ"ס שריד להמשיך מכל ה' זווגים אל הכור
 לפקן הפגם טעו ולאחר שיתקן הפגם ע"י צרכה שיהי אנו מעלים את הנוק' שעומדת בצד
 דרך המנוח עד א"הא עלאה . וכל לפיכך ג' בנוספות ועמם חסדר ומקרה :

נוספת ושינה	נוספת חדשה
ליל א יהוה יאהדונה אל	ליל א יהוה יאהדונה אל
ליל ב יהוה יאהדונה רחום	ליל ב יהוה יאהדונה רחום
ליל ג יהוה יאהדונה וחנן	ליל ג יהוה יאהדונה וחנן
ליל ד יהוה יאהדונה ארץ	ליל ד יהוה יאהדונה ארץ
ליל ה יהוה יאהדונה אפים	ליל ה יהוה יאהדונה אפים
ליל ו יהוה יאהדונה ורב חסד	ליל ו יהוה יאהדונה ורב חסד
ליל ז יהוה יאהדונה ואמת	ליל ז יהוה יאהדונה ואמת
ליל ח יהוה יאהדונה נוצר חסד	ליל ח יהוה יאהדונה נוצר חסד

פירוש טעם הנקודות של נוספת חדשה בי כבר נתבאר שכנראה ראשונה צריך
 לכוון להמשיך הארה מן ג' יחודים הו"ה אהיה אלהים הו"ה ארנ"ה
 לתקן הפגם שבהוד ששם עמידת הנוקבא . והנה יחוד הראשון הו"ה אהיה
 הוא סוד יחוד א"ה ולעולם אבא בולל לאימא ולכן נקוד הו"ה הרימו לאבא
 הוא בפתח שהוא נקודת הכמה בנודע ואימא נכללת בו . ויחוד ה' הוא הקשר
 סוד החלבוש אימא ב"ה ואו א' נעשה עתה בחי' הו"ה וז"ה בחי' אלהים בסוד
 ה' הוא האלהים והוא יחוד ה' ולכן ה' ראשונה הרימו לאימא נקודתה צירי
 שהוא נקודת בינה וז"ה נכלל בה ויחוד ה' הוא הו"ה ארנ"ה ז"ה ונוק' ולעולם
 היא נכללת בו ובז"ה יש בו ז' מדות חג"ת נה"ם ונחלקים לז' לילות וכן כל
 מדה כלולה מו' ונכלל לילה נחתקן מדה א' ולכן אות ו' של הו"ה
 הרימו לז"ה נקודתו ע"פ ז' בדות בו' לילות והנוקבא נכללת בו ואות ה'
 אחרונה של הו"ה רומז להוד שבו עמידת הנוק' סוד ה' אחרונה של הו"ה
 נקודתו בכל לילה בשורק נקוד' ההוד שכלל לילה נחתקן מדה א' מז
 מדות שבו ע"י ג' יחודים הנרמזים בג' אותיות יהו כנ"ל והנה אחר שנחתקן
 ההוד אזי בליל ה' מקבלת הנוקבא מן הוד ז"ה עצמו ולא ע"י יעקב כמו בכל
 ימות

בוונת חנוכה

ימות השנה שצריכה לקבל דווקא ע"י יעקב והיא טפילה אליו משא"כ עתה היא שוה לזולתן נקוד' הוי"ה של ליל ח' בנקוד' צבאוי' כנודע : והא לך ב' גוססאוי' של ברבא שניה :

נוסחא ישנה
ליל א הויה בנקוד' לזכאות ושלוב הויה אלני **ליל א יהוה יאהדונהי**
נוסחא חדשה
ליל ב הויה בנקוד' מלאפוס ושלוב הויה אלני **ליל ב יהוה יאהדונהי**
ליל ג הויה בנקוד' שורק ושלוב הויה אלני **ליל ג יהוה יאהדונהי**
ליל ד הויה בנקוד' חירק ושלוב הויה אלני **ליל ד יהוה יאהדונהי**
ליל ה הויה בנקוד' חולם ושלוב הויה אלני **ליל ה יהוה יאהדונהי**
ליל ו הויה בנקוד' שבל ושלוב הויה אלני **ליל ו יהוה יאהדונהי**
ליל ז הויה בנקוד' בגול ושלוב הויה אלני **ליל ז יהוה יאהדונהי**
ליל ח הויה בנקוד' לירי ושלוב הויה אלני **ליל ח יהוה יאהדונהי**

טעם לנקודו' ע"פ נוסחא חדשה הוא כי כבר נתבאר שכל עליה לירך מחלה לכוון להמשיך לאותה מדה שאתה מכוון להעלות' להאיר לה ממעלי' דרך המדרגות כדי שיהיה לה כח לעלי' למעלה כנודע . וע"י עלייתה הוא עיקר תקוה ומיחוק שלם . וכנה צרכה א' כיחס הכונה להמשיך לה אור אל הכיק' העומד' צדו דז"א מכל בני יחיד' ועי"ז יחוק הפנס דכוד ואז תוכל לקבל האר' מחד ז"א עלמו צלי אמנעי כח"ש ועי"ז יהיה זה כח להעלות' דרך המדרגות שהם ז' עדרגות מן מל' דז"א עד חסד שבו ותקבל האר' מל' עלאה שזוהו קוד כלל גמור שמומרים צנוכה ע"ש הנם הנדול שמשפיות ירים אציון להושיצי עם נדיבים כח"ש כבר . וזה העלי' הוא ע"י צרכה שניה שבו קוד מיחוק הגבורות ע"י חסדים כח"ש למעלה וכנה כבר נתבאר שיש ג' קשרים קשר א' ממשע למעלה הוא נה"ס והדינים שצמל' והוד נמתקים ע"י החסדים שצנלח והמכריע שלהם המחדר את החסדים עם הגבור' וממתקים הוא יסוד כנודע . קשר בג' הוא חסד' והגבורות שצנורה נמתקים ע"י החסדים שצמלח והמכריע הוא החס"ת . קשר בג' הוא חסד' והגבורות שצנורה נמתקים ע"י החסדים שצמלח והמכריע הוא דעת ולכן נקודות ליל א' י' צמיריק כי י' הוא קוד הוי"ה כנודע והם קוד החסדים שצנלח שנקודתו חיריק . ונקודת ה' צשורק כי ה' קוד אלחי' קוד הגבור' שצמל' דז"א ונקודת הו' צמלאפוס כי ו' קוד המכריע שנקודתו מלאפוס . וטעם נקודת ה' דאשונה גד' לילות הכל צשורק כי כל הגבורות שצננה"ס הכל הם מן הוד קטורא דשמאלא כמו שכל החסדי' דנה"ס מן הכלל קטורא דמינא . והיסוד מכריע צבולם . והצן כ"ז . ונקודת ס' אחרונה בניקוד לזכאות שהוא נקודת המל' דז"א וצלי א' היא עולה צמל' דז"א . ואל יקשה צעניך מה שהוא מומרים שצלי א' היא עולה צמל' דז"א והרי אמרנו שהיא כבר עומדת צדו דז"א שהוא למעלה מיסוד ומל' זה אינו קושיא שהרי כבר נתבאר שכל פעם שהיא רולה לעלות איזה עליה לריכה להקטין עלמה ולירד צדו נקוד' חמ' עקרת יסוד דז"א כמבואר במאמר הינוקא והצן כ"ז . והנה עד"ז חצין כל הנקודות של ד' לילות ראשונים ברומזים לנה"ס ממשע למעלה . וכן עד"ז חצין הנקודות של ג' לילות שאחר זה שהם נגד חמ"ס בהסדי' הם בנקודת חסד שהוא סגול והגבורות בנקודות גבורה שהוא שבל . והמכריע בנקודת ח"ת שהוא חולם . ונקודת ליל ח' הוא קשר בג' מיחוק גבור' שצנני' ע"י הסקדי' שצמכמה לכן נקודת ה' צמח נקוד' הסכמה ונקודת ה' צמרי נקודת הצניה והו' שהוא המכריע בנקודת דעת שהוא חולם . ונקודת ה' אחרונה של כל הס' לילות הוא עפ"י המדרגות שהיא עולה מן המל' עד צניה . והצן כ"ז :

סליק בוונת חנוכה : בוונת פורים

בוונת פורים . הנה כבר נודע צדו הכתוי' ויפל תרדמ' על האד' וישן ויקח אחת מללעותיו ויצן ה' אלכיס את כללע' כי הנוקצ'ה כיחס צדו נקוד' דנוקס צאמורי' ז"א וכשעלה צריון המל' לצנו' אותה צמרנף שלם ולכציהא פנ"פ עם הז"א סולך להסיל תרדמה כו' פו' כי

ביונת חנוכה ופורים קסח

כי הננוחין של ז"ל שהם נשמתו ומי העלך הם בלחיים ע"י החלכשו' כה"י דלוי"ל בז"ל כנודע
 ואור עלמותו של ז"ל שיש לו זולת מה שמקבל מלוי"ל הם רק צפי' רוח חיים' וקוד התדרמה
 הוא שכונו שסלדס האנושי כשהוא יטן משחקל מננו כשנמו ולא נשאר צו רק רוח חיים וכל
 האידרים בעלין ממלכתם כך כניכול דוגמתו בלחם העלין שהוא ז"ל כי נסתלק ממנו כה"י
 דלוי"ל שהם קוד נשמתו ומחלכשו בנקודי' המלכות ועי"ז נבנית צפרוף שלם ונאה אל כל
 פנ"ס' ולא חוזרים כה"י דלוי"ל להחלכש בז"ל כה"ש כבר' והוא קוד בנין צימ' המקד' שהוא
 בנקודת צבור הכחוש מקדש אלמ"י כוננו יד"ך הם קוד חו"ל שהם קוד ילדים של א"ל כנודע
 והם בחורבן צימ' ראשון שבהם גם בנין צה"י של נעלה חזרה הנקודת להיות צבור נקודה
 מאחורי ז"ל' והם הסליקים והמסידים שהיו בלוחם דור החרש והמקנה תקנו אותם זעיר שם
 זעיר שם' והם גבורי כח עושי דברו כמבואר בזהר במאמר היקוף שהם עושי דברו ומש' .
 עד מלכות שבעים שנה' שהוא קוד בנין פרופה שהיא קוד שביעית וכל מדותיה צבור
 שביעית יוד פעמים ז' הוא שבעים ומחלכש בנייה ולינה לריכ' עוד תיקון רק להביאה עם הז"ל
 ולא כפיז איס יהודי' הים בשופן הנייה ושמו מרדכי הקוד הגדול הוא כי זה המעשה מנאור שהיה צבור
 ע"י שנה של גלות צבל' וכל זמן הגלות הז"ל צבור התרומה שהוא צבל ומחלכשו ממלכתו הוא להשליע
 את ישראל על כל אומה ולשון ובגלו' כהפך אשר ישלשו שונאי' ישראל על ישראל ואנו חוזרים
 עורה למח חישן ה' הקליפה וגו' . והנה ממלכת שבעים שנה אז נגמרו להכנס המוחי' דלוי"ל
 בנקודה הנול' שבהם זעיר וזעיר וכיון שנגמרו ליכנס מיד נחלה הארת יקוד אצח ממוץ
 ליסוד נוקבא' כי כבר נחנאל שיסוד אצח הו"ז עמיר וגניז עמיר ציבור לימא ואחר שיוכל
 מיסוד לימא לפי שיסוד אצח הוא ארוך ויסיוד לימא קלר הוא גנוז שמתלכש ציבור ז"ל שהוא
 ג"כ ארוך ולימא מתחלה אצח כשה"י דלוי"ל מתחלקין מן הז"ל צבור שהינה ומחלכשין בנקודה הנול'
 לצנות את הללע ולא כה"י נגמרו להכנס צה יונל יקוד אצח ממוץ ליסוד נוקבא שיסודה ג"כ
 קלרה מתלכשה ואז מתחלה יקוד אצח וינה הארה הוא עיקר תקון הנקבא דכתיב נחללה
 יקר ארץ באצח יקר ברתח' ועי"ז היא בלח פנ"ס עם הז"ל וחוזרים הנה"י דלוי"ל להחלכש
 בז"ל והוא מנודע עונם פנ"ס ונזה חלוי קוד גאולה ישראל כנודע' והנה קוד גלוי יקוד אצח
 נקרא מרדכי ומתרגמין מרי' דכיה כי הארה יקוד אצח הוא זך ונקי צלי שום תערוצ' הדינין
 צבור שגן זית זך כה"י ויסיוד אצח כולל ה"ס וה"ג וכולם צבוי' הו"י"ת כי עיקרו הו"י"ת ולפי
 הגבור' שבו הם חסדים א"כ הם י" הו"י"ת צגי' ס"ר' צבור וירא ה' כי קר לראות הנאמר
 צמח שהוא קוד יקוד אצח כנודע ונקרא איש דכתיב כי זה נשם האיש . ועם ד' אותיות
 השרפים של הו"י"ת וי' אותיות שיש צמלי' הו"י"ת הוא רע"ד צגי' מרדכי' והוא המצבל הנך
 ער"ד קליפה הקצה המצקס להרוס בנין צה"ק מקד"ש אלמ"י ששנחמללח צנינה אזי נחמלל'
 אלמ"י צלי' אותיות כהשפן שם הקדוש אגל"ל ולכן מרדכי נקרא איש יסודי' צגי' ל"ה שהוא
 הים בשופן הניר' שמתלכש בתלכות קוד שופן עדות ללנד' ושמו מרדכי' וגו' איש ייניני ומקטרה
 דימיני' . ונשמת מרדכי' הים אחיזתו בזהר הנח' והי' כח צמחשיו לתקן המל' ע"י אחיזת נשמתו
 ולהביאה פנ"ס שעי"ז גאלו ישראל ויצנה צה"י והנה המן הים ייקחו מן שהוא זיכר דק"ל
 כי א"ל אלמ"י הנאמר צמחשיו ומשם מקבל שהוא זיכר דק"ל עיקר חיותם וכל הס"ל מקבלי'
 ממוץ ולכן המ"ן שעי"ה הוא צגי' ל"ו אלא עי"ז קוד שהוא זיכר דק"ל ל"ו צגי' א"ל אלמ"י
 ולכן נחגל על כל השרים כי הוא מושל צבל' . ובנאותו שמרדכי יגרום צמחשיו לעורר
 יקוד עליין קוד מרדכי להחלכות ולבנות צה"י ואז יחצבל הארתו שכל זמן הגלות
 החלכ'י דעשים מחלכש בקליפה צבור ענד עי' ינלוך ושפחה כי חירש את גזירתה' שהוא
 קוד כה"ן שהיה ענד למרדכי' ולכן חישב המן צעו' שהדורמיטא קיים ערם שיחזרו כה"י דלוי"ל
 להחלכש בז"ל לזוג' פנ"ס שעי"ז גאלו ישראל ויצנה צה"י ומצבל הארת' ויארר מהם שלטנותם והם
 ישארו פגרים מצי' שישחקל החיות מהם ויצקס להרוג את מרדכי' ואח עמו הם הארה יקוד
 אצח שבו ככללו מ"ר אלק נשמות ישראל כנודע' . והוא ויאמר המן ישבו עם אחד וארז"ל אחד הען
 יטן הוא אלוה של אלו' י"טן דייקא קוד הדורמיטא וציקס שישחקל אותו הארה המתחלה ממוץ
 ליסוד רחל צבור מיר עובר על כחות המנעול . ואחר ואצמעותי מור' עובר . והמענין יצין וישחקל
 אותו הארה למעלה ציבור לימא ויהיו שם סתומים והוא שצקס לחלות את מרדכי' על הען
 גביה נ' אמה הען קוד יקוד אצח צבור הכחוש צמקום ששכל שם הען שם יס"ו ושיכיה למעלה
 נ' אמה צביד יקוד לימא קוד נ' שעי' צינה ובאשר שאלה שדור מרדכי' יס צה"ס הרבה
 סקידים ואנשי מעשה שיוכלו ג"כ לתקן כמו מרדכי' בקס לשלות יד צבל עם מרדכי' שהוא י"ד
 שששתתרחח

כוונת פורים

שנשתלמה במקדש להרוס צנינה ונקם להשמיד כ"י. שאז יתבטל אחוז הארץ שבו נאחזים נשמות ישראל וצנינה לא יצנה עוד. ובעל הרמזים צרור רמניו וחשדיו קלכל מתשבתו וספר עלת ערומים והשיג לו גמולו צראשו ראש קדקד עשו מתהלך צאשניו ואדרב' הגדיל הקדו וטובו עמנו שאחוז הארץ היולא נמוץ אינו מתגלה לעולם אלא צגמ' הדורמיטא ואח"כ מתהלך מן הנוק' אלז עתה הגדיל חסדו שאף אחר הדורמיטא לא נסתלק אחוז הארץ ממנה ואז נתבטל כל חיותם של כ"א ושארית פגרים תמיט שאחוז הארץ של יקוד אלז המתגלה הוא מניית אח כל הקליפות הקשות וחלו אחוז ועשרת צניו הם עשרי קפירי דקליפי שהם צניו של המן על העץ פ"י צשגיל העץ וצכומו עמו כולם. ויהא קוד מנילה אסתר קוד המתגלה הארץ אלז מוץ מן הנוק' קוד אסתר והאר' זו מתעוררת תמיד בכל שנה ושנה צומן הזה שנשאר הארץ אלז צנוק' אף אחר הדורמיטא לקיים וימי הפורים האלה לא יעצרו וזכרם לא יסוף מזרעם כי כל זכרון הוא ציבור כנודע זה התעוררות לריכין אנו להתעורר בכל שנה ושנה צומניהם והם ג' צמי' הא' להמשיך אל הנוקצא הארץ יקוד אלז והוא ע"י נחיתת הלדקס קודם מקרא מנילה צבור והיה מעשה הלדקס שלום כמ"ש כבר צמי' צ' להוליל הארץ יקוד אלז מוץ ליסוד הנוקצא לנרוך צנין פרלופס ולהציאה פת"פ והוא ע"י מקרא מנילה כי יקוד אלז המתגל' למוץ נקרא מנילה כי מנלה צני' ג' היותו ש"סוד כולל אותם הם קיד ג' מומין שהם נה"י ויסוד כולל אותם ולשוך מקרא כמל"א ולמקרי העדה בכל מקציהם שפי' להוליל' למיץ צמי' ג' הוא להכניס הארץ זו צומחין שלה אחר הדורמיטא שצכל שנה אף צשגת וי"י הם מתהללקין ממנה ונכנסים צמ"א אחר הדורמיטא ועתה נכנסים גם צומחין שלה והוא ע"י אכילה ושמים שהם קוד שחי מומין שלה כי אין לנוקצ' אלז ג' מומין כי דעתן של נשים קלה ואין נוח צדעת שלה. רק צמו"צ והם צ"פ י"ת כנודע. וזהו אלז י"ה שח י"ה. ולריך להיות השחי' מרובה עד ללא ידע כ"י הכוונה כי אכילתם הוא קוד הלש"ס קוד ג' היותו שציקוד אלז. והשמים הוא קוד י"ן שצציקוד חיונא כנודע. והנה עתה שמתגלה הארץ גדולה נאוד ומאיר צומחין שלה מתבטלי' כל הדיקין וכמעט שנחצטל כל הקליפה כי נסתלק מהם כל החיות שלהם ועדיין לא הגיע זמן צטול' לגמרי עד כי צלע הנוות לגלח. ואם היה אכילה מרובה ינשוך עוד הארץ אלז הרצ' נאוד עד שיחצטלו לגמרי הק"א ולכן השמים מרוב' קוד הארץ חיונא דונינה לייך מתערין ומזה מניע אליה מעט חיות עד כי יצא עת רומן ציטולס לגמרי וצג"כ לא ידע כ"י אלז שנומן גם מעט מהצרכה לקוד זכרל דק"א קוד המין ולכן אמרו כי צמורי' כל הפוטט יד כותמים לו אף לעכו"ם והוא קוד פשיטת י"ד אחוז זכרל דק"א המין ולכן אמרו כי צמורים כל הפוטט יד כותמי' לו אף לעכו"ם והוא קוד פשיטת י"ד אחוז זכרל דק"א שבו לורח י"ד כמ"ש כבר ובקטודת פורים הוא משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאציונים. שני מנות לאיש אחד ושתי מתנות לג' אציונים. ואמר מנוי צמי' אחד. ומתנות צצ' חו"ן הכוונה הוא כי ח' אחרונה לריכה למלה להראות הרצוי וקחם רצוי הוא שמים כנודע אלז ח' שצצמלע המיכה חיונא לריכה והוא לרמו כי תמיד אות ח' רומן למית הנוקצא כנודע. קוד ד' וי' מתצטרין כחדא. והוא רומן ליסוד חיונא והנה ציבור ז"א כשמתלצטין צהם נה"י דלוח' צבור מומין אינו מניע וניקוד אי' ליסוד ז"א צבור יוסף שהוא כשאר יחוס מלאו כנודע כי יקוד אי' קרר ומסתחיים צח"ת רק יקוד אלז שהוא ארוך ומתפשט למטה ומתלבש ציבור ז"א והוא קוד מנלות ונות איש קוד יקוד אלז שנק' איש יסודי ככ"ל לרעהו קוד יקוד ז"א ונקרא רעבו צבור הס"ת כשמתלבש צמטטרוך ציזירה כתיב ושלף איש נעלו ונתן לרעהו כידוע לי"ת. ואמר מנות לשון רצים שמים יקוד אלז עלאה ויקוד י"ק. ומתנות לאציונים הם נ"ה דליונא כי חיונא עד הוד אחפשטת והם שני מתנות לשני אציונים. ולזה צא רמו האות ח' יחירה. ועתה נצאר כוונ' הצרכות שלפני המנלה וכוונ' המנלי והשמות היולאים מן המנלה:

יקוד לוח' חסד ח"ת צבורה צינה צינה דעת נלח כוד יסוד
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על
להוליל הארץ יקוד אלז מוץ ליסוד נוקצא
מקרא מגלה:

הנה נקוד ה"י שהוא רומן לאלז הוא פתח שהוא נקוד חכמה והם קוד הארץ אלז מתלצטים צמוך הארץ חיונא ויהא קוד ה' ראשונה כנודע ולכן נקודתה ירי שהוא נקוד צינה וכו' הוא שוד ה' ראשונה כנודע ולכן נקודתה ירי שהוא נקוד צינה. וכו' הוא קוד יקוד אלז הארוך המתפשט למטה ומתלבש ציבור ז"א לכן נקודתו מלאשום שהוא נקודת יקוד. וכו' אחרונה

אחרונה עלי יקוד רומז למלכות כנודע להוליל הארת יקוד אצא מן יקוד נוקצא •

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה • • • :

הנס הגדול הוא כמלך ארים נימי מי יתגלה לכל וזהו הנס שנעשה עתה צפורים שנחגלה יקוד אצא מן יקוד הנוקצא וזה נעשה ציני אנוחינו וגם עתה בזמן הזה שנחשורר זה הנס בכל שנה ושנה :

יקוד אצא מן יקוד אצא	מ"מ	גבורה	זינה	יקוד אצא
ברוך אתה יהוה	אלהינו	מלך	העולם	שהחיינו

כ"ה לאצא שילא מן יקוד נוקי וגם נחשורר בזמן הזה וקימנו והגיענו לזמן הזה •

הנה נקודת הו"ה דברכה שני ושלשית יש נוסחיו שונות ולא אחישינו כלני ונאשר שחמלאכי מרובי עלי וסופעל עלל נעדרת הזמן הצוגד צי כחמתי חלק עד אשר יערה עלי רוס ממרוס :

אלו הן השמות היוצאים מר"ת וס"ת מן המגילה

"יום" וצמלחא "הימים" כאלה ר"ת י"הס "ותמלך" המלכה "שמי ר"ת וס"ו • לזדו" עומה" המלכה "ושתי" ס"ת וס"י "היל" וכל "הנסים" תמו ר"ת הו"ה ושתי" המלכה" לפניו" ס"ת יס"ו • ור"ת וס"ת של "ושתי" המלכה" יס"ו • "תמו" יקר "לנעליהן ר"ת סס קדוש יל"י • יעשה "צכל" מלכותו ר"ת סס יצ"ס • "המלך" וידתו "ויצקצק ר"ת סס כו"ו "ובשרים" ויעש "המלך ר"ת סס וו"ה • "בצירה" אלל "יד" חגי ר"ת סל"ה לרוך סס אה"ה "המלך" וישנה "ואת ר"ת סס כו"ו • אציה" ואמה" לקס" ס"ת סס סס"ה • וצז"ה הנערה" צא"ה ס"ת סס סס"ה "היודים" ה"ה" ר"ת וס"ת יס"ה • "הצירה" ושמור" ר"ת וס"ת כו"ה" הרי טיכס צ"פ כו"ה • ומה" יעשה" צה" ס"ת סס סס"ה • "ויצא" הסך" ויגד ר"ת וס"ו • מרדכי" לכסיר" שקו" ס"ת סס יר"ו • "ויצוקס" הסדר "וינלל ר"ת סס וס"ו • "מדינה" ומדינה" כחצב"ה ס"ת סס סס"ה • "זה" אינו" סו"ה ל"י ס"ת סס סס"ה • "ויצא" המלך "והמן" "היום ר"ת יס"ה • "המלך" וסמן "אלל ר"ת אה"י • "המלך" וסמן "אלל" המעשה ר"ת אה"י • וגדולה" למרדכי" ס"ת סס זה" ויאמרו" ס"ת סס כו"ה הרי כו"ה • "ציד" ח"ש" משרי" ס"ת סדי • "המלך" וסני "המן ר"ת סס כו"ה "את" הלנוס "ואת" הכסות ר"ת אה"ה • אפסדרפני "המלך" ואלל "הפסחו" ר"ת אה"ה • "אלל" ה"יודים" ואלל הפסדרפניס ר"ת אה"ה • פני" המלך" אפסדרפ" ס"ת סס כ"ש • מלפני" המלך" צלנוס" ס"ת סס יכ"ש מרדכי" ולכסיר" שקו" ס"ת סס יר"ו נופל" על" המע"ה ס"ת סס לל"ה • כ"ה כלתה" חל"י" כרעה" ס"ת יס"ה "אשר" יסלנו "היודים" "המן ר"ת לרוך אה"ה כ"ה גדול" מרדכי" ס"ת יל"י "את" ימי" הכפורים "כאלל ר"ת לרוך אה"ה "הפורים" "הזאת" "השנית ר"ת סס סס"ה • כל אלו הם שמות קדושים וכאלל רבות ע"י משגון ולרוך כי המגלה כאלל רבת בערך ונרות יקודס נאמרה ויש צהס קדוה גדולה ונפלאות • הסס יאיר עיינו צתורתו :

על הגסים וכו' בימי מרדכי וכו' הנס שנעשה לאבותינו הוא שנחגלה יקוד אצא מן יקוד אצא מן יקוד רחל וסארה זו נאשרה צמותין שלל אף אחר

סדורמיטס הוא מחשורר ציני הפורים בכל שנה ושנה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והרן את דיננו והנוקם את נקמתנו • • • : והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו : והנפרע לנו כצרינו • ברוך אתה יהוה האל הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע : אשר הניא שושנת יעקב וכו' :

הנה צנכס זו יש צה סי לשונות של ריבס ודין ונקמה וגמול ופורענות נגד ה"ג של מלפ"ך ולכן יש כאן ה"פ כ"ו צגי פ"ר ריצני" דינ"ו נקמתיו" נפשינו" מליר"ו סס פ"ר דיני" של מלפ"ך כולס צעל ריב וכולס נחמקו ע"י הארת יקוד אצא שנחגלה ונפסכו כולס לעזרס וישועס ולכן כו"ה ראשונה צקוד צנא ססוא נקוד כגזורה וסו"ה סני צקוד אלכיס קוד כוס ישועות שוטנס עלאס דיתצס על ה' עלין חקסיין דקשרין לה ואקרון ישועות וסוא קוד אלכיס ראשון של צראש"ת צרא אלכ"ס שמן אלכ"ס זס כרומז לאימא עלאס עד אלכיס שני כרומז לנלכות שוטנס מחאס יש ה' מינות שסס ח"ת הסמ"ס וח"ת האר"ץ ויאמ"ר סס קוד ה' עלין חקסיין שסס ישועות לשוטנס מחאס כמזכר צזכר : סליק בוונת פורים :

שער מקרא קודש

אלה מועדי ה' ונקראי קודש אשר תקראו אותם צמועדים . וארז"ל אחס כחיד אין לך זמנים
אלא אשר תקראו אותם כו' להצין כל זה לר"ך אחת לידע הפסד שיש בין קדושת שבת
לקדושת י"ט כי בשבת כחיד ושבתם את השבת כי קודש הוא הרי כי השבת הוא קודש ומש
מעלמו ולא נקרא קודש שקדושת שבת בא מאליו לא ע"י הוונתו כמ"ס כנר צבונות שבת .
אבל כל המועדים נקראי רק ונקראי קודש ע"י קריאתו אלו קוראים ומזמנים את הקודש
בין ידוע מדע כי כל הזמנים והמועדים אינם נקראים כי הם ראש הקצ"ס לקדש אלו הימי
יותר מכל ימי השנה וא"ת שהוא לעם השטני כדכתיב שמור את מודם האזני ימי לאתך מלחך
מלרים ושבועות הוא זמן מתן תורתנו גוסף לעזבל חיקשי לנהם הים זה דוקא באלו הימים .
ועוד מה נעשה שבת הסוכות כי בסוכות הושגה את בני ישראל וכי דווקא באלו הימים ישנו
בסוכו ולא בכל ימות השנה ומה זכו אלו הימים להתקדש יותר מכל הימים אלא הוא הדבר
שכתבנו כבר צבונות שבת ומשם חרף אפס קליבו וכולו לא חרף כי קוד נעלם הוא שם
תנוע' הגלגלים הסובבים את הטיירו ומזדמן שיהיה כל החלונות של הגלגלים מושלשין זה כנגד
זה וכפי רבוי החלונות המושלשין כן מתרבה האור באל"י ובאיהם מקומן של שבת המגיע זה
האור הקופץ דרך החלונות ומאיר באיהם מזה הוא עיקר ויום את התקדש ע"י זה האור ונקרא ע"ס
כי זה האור בא מאור ח"ס עלמו ואז אור הישר של ח"ס אשור עיקר האור של ח"ס המאיר
בכל העולמות דרך חוט המחלה הנקרא רישא דכסופא לכל כסופין בראשו שצאחו מזה הגיע
אור ח"ס דרך החלונות אזי כל האורות שצאף המדות אף שהם למעלה מאותו מדה עכ"ל
כולם נכפסים להאיר עליה ולהתדבק בה כי שניהם באים משורש אחד אך שיש הפרש בין אלו
כו' אורות . והוא כי אור העולמות של העולמות הנמשך להם דרך ישר דרך חוט המחלה
והוא עיקר חיות העולמות וקדושתן שעל ידו הם נעשים אלוהות גמור כי זה האור אינו נפסק
אלא שופע ממיד מאור ח"ס עלמו והוא דבוק בו צלי הפסק ולכן בכל עולם ועולם ופרלוק
ומדה שהי' שופע הם צלי הפסק ומשך מנדיל אזי אותו מדה נעלמה נקרא' קודש ממש למי
שנשכיל שזה האור שופע הם צבור פנימי ומקף הוא מוכך את הכלי ג"כ שג"כ הכלי נעשה
זך ונקי ומא"י מאור והמקף והפנימי ים להם כנר' דרך ישר צלי מוכך ועליו נאמר כי עמך
מקור חיים ב' ורך נראה אור פ' שמתנו ולמטה צאורך נראה אור שכולם שלמה מננו ומקבלים מננו
האור דרך מוכך מדרגה למטה ממדרגה דרך כמה מסכים יפסי רבוי המסכים יחממנו האור
כי אין יכולת בתחתונים לקבל האור ח"ס צלי מסכי' צבור הכחוש שמש ומנן ה' אלהים .
וע"ל אחר צוהר עלמא עלאה דליבו ברזא דלג' ליבו ומייסוד צבון וקאי על כל העולמות
עד אצא דלג' דכלסו ליטין צבון דלג' כמ"ס זה הסוד דליכיו צבנורי שג"כ שמן אצא
ולמטה נשתי' שם אל"י כי אינא היא סוד צבון' שצאל"י ח' לי' שצאל"י וטוק' עש"י שצאל"י
כנר' משא"כ אצא שהוא עדיין ברזא דלג' שצאל"י לכן אצא נקרא עלמו קודש ממש אף בכלי
שלו שהוא הפרלוק דלג' ח' לי' ליבו ומייסוד הד צבון פ"י ליבו הפרלוק שלו המד' עלמו
ומיחו את ח"ס סוד' היותו הד צבון שגם המד' עלמה הוא קודש כמו שאור מיוחד הוא קודש
ממש . משא"כ מן אינא ולמטה אין המדה עלמה נקרא' קודש כי אין אור ח"ס ממש שופע
בהם רק שמקבלין דרך מסכי' ולכן אלו המדות אינם קודש ממש רק ונקרא קודש ופי' נקרא
כדפרשנו לעיל כמו לנקרא המדה שהם מזמנים לקודש היינו ע"י קריאתו וכוונתו אלו
קוראים ומזמנים לקודש שהוא אצא להחלש באליו המדות ולהא"י להם מאור עלמותו אבל זה
לא היה כח צידיו וכוונתו לזמן ולקרוא לקודש שחלש באלו המדות ע"י החלשות זה
מתרבה האור והגדל השמחה בכל העולמות ומנעלים כח הפ"א שזה חלוי כל הנסים והישועה
לשראל אלא באלו הזמנים שצמנים הללו מגיע אל איזה מד' אור ח"ס דרך החלונות ולכן
יש כח צחות זמן לקרוא ולזמן לקודש כי באשר שמשקו למצ' ולהצדי' צבור ח"ס ששניהם
הם משורש אחד ולכן נקרא מועד כי הוא לעת מועד באלו הימים ולא צבון אחר . וחסו
אלה מועדי ה' שאור ח"ס היורד להאיר אל העולמות שמתלשטו מתוך העולמות שמו הוי"ה
המעידי על היותו הים הים ויהיה ואז אשר תקראו אותם ונקראי קודש כי ע"י שמיג באלו
המועדים אור ח"ס יש כח צידים לזמן ולקרוא לקודש שחלש צמות שלמה אכן אם אין
קוראים ומזמנים לקודש אינם קוראים ונקרא קודש ורי צום ועתה כנזא לציאו' הפסד שיש בין
שבת ליום שיש הפרש צניהם צבון צמי' ובה מה שארז"ל אין בין י"ט לשבת אלא אוכל
נפש בלבד ועם להחיר מלאכה לאוכל נפש צי"ט ועם ששבת יש הוללות ס"ת גם
צממנה משא"כ צי"ט ועם הנצרת את שמואל צי"ט אף שאינו ללורך אוכל נפש ועם הוללות
והכנסה

והנבנה מרשות לרשות שוחר צי"ט משא"כ בשנת והכל יתנצר צדקה ומחאה :

ל באר כ"ז לריכין לנו למודעא רצא והוא כי כנר נחצ' כי ששת ימי המעשה הוא קוד ששה קלוות של ז"א המהלצים צילירה ולכן כהכנת חול הוא ע"י מטערו"ן שהוא ציליר' וצ"ש קלוות דילירה ממנו יניקת המילונים שבעש"י ששם הוא שם א"ל אדכ"י צנ"י מלאכה כי מלכות דיל"י כנר נודע שמתלצת צד' ראשוני' דעשיה ומלכות דעש"י מתלצת צד' ראשוני' דס"א לקיים ומלכותו בכל משלה והנה כל עבודה ומלאכה הוא מס"א שאין להם מנוחה והשקט דחצי וברשעים כיס נגרס לא יוכלו השקט וענג נספך להם לנגע אצל מסערא קדושה הוא מנוחה ושמחה וענג והנה אונורו ארבעי' אצו' מלאכו' א' והם נגד ד' ראשוני' של ס"א שצ"א כלול מעשר הם ארבעים אצל הם חסר א' ה"א נגד נהר שנבחר של ס"א שהוא זכרה עלאה דס"א שהוא ממוחק ובו עיקר הניחוך קדושה ויש בו מנוחה ולא מלאכה ולכן אמרצעים חסר א' ולא אמר ל"ט כי צאמה הם מ' וכולם נס"א אך שמאר א' . ולכן הם נקראי' אבות שהם ד' ראשונות הנק' אבות והנה אותם מלאכות באשר שיש בהם נלוץ קדושה מותרים בחול ויש מלאכות האסורים גם בחול כגון לא תחרוש צפור ובחמור וכיוצא בו ומלאכת אילנים והם מלד סס"א ממש שאין בהם נלוץ קדושה והנה אותם ל"ט מלאכות המותרים בחול הם אסורי' בשנת והטעם הוא שצרי כנר נודע ששנת עולים כל העולמות למעלה למקומם האמיתי ומקומם האמיתי הוא זה שצרי כנר נודע ששם עולם האל"י נתקל ל' צמי' היינו אצל אל"י שצאלי' אימא צריאה שצאלי' ז"א ילירה שצאלי' נוקצי' עש"י שצאלי' וכנר נודע שבהנוק' עמידה נגד נהי"ם דז"א שהם ד"ס והנר בשנת עולה הו"א עד חיקון מ' דדיקנא דא"א ואף שיה אינו רק בננוחה דשנת עכ"ז באשר שעליה זו יש בשנת יש בכל השנת קדושה זו דלא לפלוג בשנה עליונו לעשות חלוק בקדושתו והנה תחלה עולים ז"א צאלי' היינו ז"א באצל ונוקצי' צאלימא כמ"ש כנר ואז נשאר מקום ז"א דאלי' מקום פנוי ואז עולה הצריאה במקום ז"א וילירה היינו ד' ראשוני' שלו במקום נוקצי' שכל מקום עמידה ד' ספ"י כנ"ל ואחר שעולה הו"א דדיקנא דא"א ונשאר עוד מקומו שהיה באצל פנוי אזי תעלה נוקצי' מאי' באצל במקו' שהי' עמידה הו"א כי אין הנוק' עולה דדיקנא שאין להשים צמי' זקן כמ"ש כנר ולכן תעמוד במקום ז"א באצל וז"ס ושמרתי את השנת כי קודש היא היא ולא הוא והוא קוד הכוץ הנכללת בקדש היינו אצל שהוא קודש ממש כמ"ש לעיל ולכן אמר ושמרתי כי כל שמירי צניק' וזכירה דזכרה כנודע ראה תראה שאף שעלי' זו לנוקצא אינו כ"א בננוחה דשנת עכ"ז איחמור שמירה בשנת כולו שצרי כחצי ושמרו צני ישראל את השנת שזה קאי על לילה של שנת שבו' קוד שמירי' שבו דרמו ציאה צרי' צנ"י ישראל אי"ת ה"שנת שז"ס עונת ת"ת בשנת כנודע . והנה אחר שעולה הנוק' צמיק צניה בשנת ונכללת בקדש אזי עולה הצריאה צאלי' במקום שהי' עמידה הנוק' שהוא קוד צריאה דאלי' הרי מקומה האמיתי ויז"י עולה במקום ז"א תחת הו"א שהוא יז"י דאלי' והוא ג"כ מקומה האמיתי וד' ראשוני' דעש"י עולים במקו' עמידה הנוק' שהיא ד"ס והוא עש"י שצאלי' והוא ג"כ מקומה האמיתי ושם תחתונות דעשיה נשאר בחוץ בצריאה ואין להם מקום לעלות צאלי' . והנה ו"ת דעשיה הם צו' ראשונות דצריאה ונלוץ המלכות דעשיה שצמי' החול היה מתלצת צד' ראשונות דס"א עולה ונכלל מהס"א ועולה במקום ד"ס תחתונות דצריאה . הרי לפניך כי הילירה שהוא קוד ימי המעשה צבור כי ששת ימים עשה ה' ככללו צאלי' ששם מקום המנוחה והשנוחה והענג . וגם הצריאה היא ג"כ קוד צגרי' שנת וי"ט כנודע שזה נכלל בעש"י שאין אחיזה בה לס"א ונפרד הקדושה מד"ס ראשונות דס"א שם ל"ט אבות מלאכות ולכן אסורים בשנת כל הלי"ט מלאכות ואף אוכל נפש אסור בשנת . כי קוד אוכל נפש הוא ונה שמקבל העשיה מן הילירה והנה צילירה הוא שם א"ל הוי"ה צו"ק שלו שהוא צנ"י אוכל' ועש"י הוא צמי' נפש כנודע ולכן זה הארה שמטפיע ילירה לעשיה הוא קוד אוכל נפש . ועשה נכללו במקום המנוחה לכן אסור גם אוכל נפש . ולפי שאין בשנת סוס אחיזה לס"א רק שמשאר מעט נלוץ מיות שבהוא זכרה עלאה דס"א כדי מיות' עד אין סוף שצנא זמן צטולס לגמור לכן כל הדיני צטלים ומצטולין . ולכן נאסר כל הנעדרת אש בשנת שאל לעבור סוס דין בשנת : והנה גיר' הם קוד רב"י שהוא צבור אחת אחת וזאת הרווח לג"ר כמבואר צו"ר . וז"ת הם קוד רב"ר צבור אחת ושמים א' ושלם כמבואר שם . הרי כי עולם האל"י הוא קוד אצל קוד אל"י הוא רב"י גמור . וגם הצריאה שבו תקנתה א' עלאה שהיא קוד אחת כנ"ל היא ג"כ רב"י שאין שם אחיזה לס"א כנודע רק קדושה וכל קדושה הוא דא דמחאה משא"כ יז"י ועש"י שהם קוד שנים ושלם כו' ושם יש אחיזה לס"א דאיונו אולין צפרודא הוא נקרא רב"ר . והנה בשבת

שער מקרא קודש

שבת מנחלם הקדושה מילי נאלי כנ"ל ולא כסדר צילי ועסיס שסס סוד רס"ר
 שסס קדושה רק כס"א צלצד . ואלף שסס צטליס צססס ויורדין ומחמנאין
 צנוק' דסס"ר עכ"ז שסס הוא מקוס ידורן וכל כמוליל מרשות לרשות צין כך
 וצין כך כוז יוליל אסס בקד סס למדיר סס"א א' מכניס בקליפס לקדושה אף לפי שסססס אין
 לסס סליפס לכן סולאס מלאכס גרועס סול סרי נחצאר לך סוד קדושה שסס כי רסס סול
 וסונן גרמל סע"י מנוסס סנגליס ככל סניעי מניע אור א"ס צמקיס אצא ומחמנר קודש
 צקודס גנור ונחצרס סאור ככל סעולמו' ויס לסס עליס גדולס וצוס סנין מ"ס צזוסר צרוס
 דורקל דל איכו סכול אצנל דלחמנר עלי אצן סליפס ומסע דלדורק' מחמל לעילל לעילל
 עד סכול אחר דלחמנר מחמנ דליכו א"ס וסס קלי על צמו דלצרסס צכל סני"ס רול דצ"ן
 וכד מניע אליס נכורל דלעילל מרוס דל' דליכו א"ס אחקרי אצ"ן סליפס' ומסע סולו סיל
 נוסעס מחמקוס לעלסל עד סעלסס צמיק אציס שסס סול אור א"ס דליפי אסמנרס מחמנ כמ"ס
 זס סקוד צמנורי סגס"ע וז"ס וסמנר "צני "סרלל" אסס "סססנר ר"ס אצ"ס וסמנר סול רול
 דקוצ' עולס צמ"ק אצ"ס ולכן כי קודס סול קודס מנעס וולל מקר' קודס סכל עליוס שסס
 נעסי' מליפס' סלל ע"ס קריאסנו וכוונתנו כמ"ס כצד צכוונס שסס מנע"כ צ"ע סלינו קודס
 מנעס אלא מקרל קודס ולינו גדולס כ"כ כמו קדושה שסס ולכן סוסרס צסס קלס מלאכס כי
 כזמן גרמל סכלוסס ס' מניס אור א"ס מניע לנסי"ס דל' וולל לללל וכצד ציארנו סמנרס אימלל אינסי
 קודס מנעס רק מוונן לקודס סכול סוד מקרל קודס ולכן קרל גרליס כי נס"ס סס סוד
 סרגליס ולכן כל סמועדיס סס צרוס דלימל . כמ"ס לקמן . וז"ס אלא מועדי ס' ר"ס אמי'
 אסר מקרלו אי"ס צ' סמועדיס ר"ס א"כ כי ע"י קריאסנו אנו מוונניס לללל סוד קודס לסג"ר
 צלימל וולל נקרל ונקרל קודס :

והנה טרם נבא לביאור קדושת י"ט מה הוא נבאר תחלה ההפרש שיש בין קדושת
 שבת לקדושת י"ט שיש בה כמה בחי' . האי הוא כי כבר נודע שנה"י
 דא"י הם נעשין מוחין לז"א אך שיש בהם בי בחי' . כי כבר נתבאר שע"י זיווג
 א"י הם ממשיכין המוחין ממוחא עלאה סתימאה עד שיורדין המוחין בנה"י
 דא"י והנה בחי' א' שנה"י עצמן דאבא וכתוכן המוחין שלו מתלבשין במוחין
 דנה"י דא"י בחי' הבי שאין נה"י דאבא מתלבשין במוחין דנה"י דאימא רק המוחין
 דאבא מתלבשין במוחין דאימ' והמוחין דאבא מגולין בלי לבוש שהם הנה"י
 עצמו דאבא וכ"ז הזמן גורם שבשבת שיש הארה גדולה שנתרבה באבא כמ"ס
 לעיל ואז אין יכולת במוחין דא"י לסבול המוחין דאבא בלי לבוש לכן הם מתלבשי'
 תחלה בנה"י דאבא וסתימיס שם בנה"י שלו ואין מאירים כ"כ ויש יכולת במוחין
 דא"י לסובלם . משא"כ בייט שאין מתרבה האר' גדולה באבא רק באימא אז יש
 יכולת במוחין דאימא לסובלם מוחין דאבא מגולין וזה מורה גריעותא בקוד' עצמו
 שהוא אבא שאם היו מתלבשין בנה"י דאבא עצמו והיו סתימיס שם לא היו
 מאירים כלל ואיני צריכ' למקר' קודש שיהא קודש עצמו נאיר באימ' לכן הם
 באים מגולין וכוה תבין חומר קדושי שבת מייט כי האיר מחר' בקודש עצמו
 ועכ"ז גדול' שמה' י"ט משבת דכתיב ושמח' כחגך כי הנה סוד השמחה היא
 סוד זיווג זוג' כמ"ס כיוונת ישמחו במלכותך וכבר נודע שהזיווג של זוג' הוא ע"י
 שמקבלים מן הארת אבא בסוד אמנם אחותי בת אבי היא וגו' ותהי לי לאשה
 כמבואר כוזהר . והנה בשבת שהמוחין דאבא הם מלוכשין בנה"י שלו אי"כ יש
 לו ג' לבושינ' . א' נה"י שלו בי נה"י דאימא ג' גוף הו"א ואינו יכול להאיר כ"כ
 בנוקבא . משא"כ בייט שבאים מגולים מאירים יותר אל הנוקבא ולכן גדולה
 השמחה בייט יותר מבשבת אך הקדושה עצמ' המורה בשבת מייט כנ"ל הרי

לך בחי' א' הפרש שבין שבת לייט :
 בחי' ב' כי בשבת מתגלה אור אבא ומאיר בכל העולמות ויש עליה לכל
 העולמות מאליהם שלא ע"י קריאתנו וכוונתנו משא"כ בייט שאינו מתנא'
 הארת אבא מאליו רק שמתגלה הארת אימל לכד מאליו ואין כח בהארת אימל
 לכד להעלות לכל העולמות אלא אחר קריאתנו וכוונתנו אנו מווננין למוחין
 דאבא שיכנסו בתוך מוחין דאימא ואז מאיר לכל העולמות ומעלה אותן וכולם
 נקראו מקראי קודש . ולכן כל המועדים תלם בקביעות ע"י כ"ד שלמט' משא"כ
 שבת :
 צקי

בחי' ג' כי בשנת בא גם הרעת דאכא מלוכש כיסוד אימא שזה בהכרח בכל זיוג כי גם נפש בלא דעת לא טוב . וכאשר שהם באים מלוכשים בנה"י עצמו דאכא יכול הדעת להתפשט באורך יסוד אכא המתפשט למטה בז"א ע"י סיום יסוד ז"א והוא מאיר בכל קומת הז"א משא"כ בייט שהמהין דאכא באים מגולין בלא לבוש נה"י דאכא ומתלבשין בנה"י דאימא א"כ הדעת שהוא כיסוד אימא כי מוח הרעת הוא האמצעי והיא כיסוד אי' ויסודה קצר במ"ש כמ"פ ואם תפשט הדע' דאכא למטה ויהיה מגולה בלא לבוש לא יכול הז"א לסבול כי הוא אור גדול מאוד ולכן הוא צריך לצמצם כיסוד אימא למעלה כרישא דז"א ולהתכנסות שם ואינו מאיר בכל קומת הז"א וזה גורם שאין לז"א עליה בייט כמו בשנת כמ"ש לפניך . ובין שאין לז"א עליה כמו בשנת' גם העולמות אין יכולים לעלות כמו בשנת ונשארו קצה מהם ביצירה ששם הוא סוד המלאכה כמ"ש שהוא מלאכת אוכל נפש שהותרה בייט משא"כ בשנת כמ"ש לעיל :

בחי' ד' כי בשנת כאשר שאור א"ס מתרבה כאכא אור גדול מאוד המאיר בכל העולמות וכבר נודע שהאר' אכא מגרש כל הקליפו ומכיל כל הדינים לכן בשני כל הדיני' שביתין ושיקין . משא"כ בייט שאי' א"ס אינו מתרבה באכא רק באימ' והארת העולמות הוא רק מאימ' ולא מאכא וכבר נודע שאימא דינין מתערין מינה ולכן אין להם כשול רק מחמת מעט הארה של אכא המתלבש באי' ע"י קריאתינו לכן עדיין יש להם מעט שליטה בייט . ואין נפקותא בהכערת האש שבל"ז יש להם התעוררת מסטרא דאי' ולכן הותרה הכערה לצורך בייט ומאחר שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך :

בחי' ה' כי בשנת עולה הז"א באכא ונוק' באימא וכ"א מקבל כתר שלם לעצמו כי כ"א מקבל ממדי' שלמה זה מאכא זה מאי' משא"כ בייט כי אין הז"א עולה באכא כלל רק באימא כי שם נתחדש האור של א"ס כמ"ש לעיל : ועולים שניהם ז"א באימא לכר היינו ז"א כימינה ונוק' בשמאלה בדרך שעולים יעקב ורחל שניהם בז"א יעקב מיימנו ורחל משמאלו א"כ במוסף י"ט אף שאנו אומרים כתר יתנו לך והוא עדיין אין עליה במוסף לזו"ג בכתר רק כבב"ד אך שבמנחה עולים בכתר ואף גם זאת בהיותם עולים בכתר הוא רק בכתר אימא ושניהם מקבלים רק כתר א' ואין לכל אי' כתר שלם כמו בשנת ולכן אין הז"א עולה בייט בריקני דא"א ואינו מתגלה הרצון העליון לכן א"א ואני תפלתי במנחה בייט כי אימא לז"א לדלוג איזה מדרגה שהוא הולך תמיד דרך המלך ממדרגה למדרגה כמ"ש כבר ובין שעדיין לא עלה בכתר אכא אך יעלה בריקנא משא"כ בשנת שבמוסף הוא עולה בכתר אכא ולכן במנחת עולה עוד מדרגה והוא בריקנא דא"א ואז מתגלה רצון העליון לכן אומרים במנחה דשבת ואני תפלתי ולכן ג"כ זה הטעם שאין הוצאת ס"ת במנחה דייט כי כבר נתבי' שהוצאת ס"ת במנחה דשבת הוא לרמוז אור יסוד אכא שהיא סוד ס"ת שיוצא ונתגלה מיסוד אימא למעלה במקום הסתום אחרי שעזר זו"ג בכתר דא"א במוסף כמ"ש שם אבל בייט שאין נה"י עצמו מתלבשין רק המהין והם באים מגולים וגם אין זיוג עולים במוסף בכתר לכן איצ' הוצאת ס"ת והבן :

בחי' ו' בכחי' עליות העולמות כי בשנת כבר נתבי' שבמנחה דשבת כבר עלו כל העולמות כ"א למקומו האמיתי ואז נשאר עולם היצירה והעשיה פנוי מן הקדושה ולכן נאסר גם מלאכת אוכל נפש כמ"ש לעיל אך בייט אין עליה לזו"ג אף במנחה רק בכתר אימ' ולא באכא א"כ אין יכול הכריאה לעלות למקומה האמיתי שהוא מקום אימ' שהיא סוד כריאה דאצי' לפי ששם עתה עמידת זו"ג ומוכרח הוא שיעמוד למטה במקום שהיה עמידת ז"א בחול ואז גם היצי' נרחה ממקומה אמיתי שהוא ז"א יצירה דאצי' כי שם עתה עמידת הכריאה ומוכרח לעמוד במקו' הנוק' והוא רק ד"ס ראשונות דיצירה כי מקום הנוקבא הוא רק שיעור ד"ס נהי"ם דז"א . א"כ נשארו ו"ס תחתונות דיצירה שלא יוכלו באצי' כמו בשחרית ומוסף דשבת שע"ז נאמ' הן אראלים צעקו חוצה ועומדי' בוי"ס ראשונות דכריאה וד"ס ראשונות דעשיה עומדי' במקום ד"ס תחתונות דכריאה ויששה

שַׁעַר מִקְרָא קוּדֶשׁ

וַיַּעַשׂ תַּחֲתוֹנוֹת דִּעֲשִׂיָּה בַּמָּקוֹם ד' סִיר דִּיצִירָה וּמִלְכוֹ' דִּעֲשִׂיָּה בַּמָּקוֹם ד' סִיָּת
דִּיצִירָה חֲרִי בִי נִשְׁאָר בִּיצִיר' שֶׁשֶּׁם סוּד הַמְּלָאכָה אוֹכֵל נֶפֶשׁ נִשְׁאָר שֶׁם הַקְּדוּשָׁה
וְלִכֵּן הוֹתֵרָה מְלָאכָה אוֹכֵל נֶפֶשׁ בִּי"ט :

בחי' ז' צנח"י המלצות המדות של עולם עליון צבולם תחתון. והוא כי צנח"י מתצטלם
 כל פעולה הי"י והעש"י שהם סוד ו' ימי המעשה לפי שהאר"י צנח"י צבא ומכ
 האר"י אצא שאורו רצ' מאוד וכתיב כולם צנח"י עשית ש"י אצא שהוא סוד חכמה דל"י ומאירים
 כל המדות של א"י והם מתלכדין צנח"י ומאירי' גם כל המדות של צנח"י האר"י גדולה מאוד
 וכאשר מתלכדים הצנח"י צנח"י מתצטלם כל פעולה הי"י ש"י הכנה גדולה צדק צנח"י ישראל כי
 הם צטלים נגד האור הגדול ההוא כי שגור נטייתו מאי אהני דעיון הלכנה כשנמנית ציוס אין
 שופלת שום פעולה לא די שאין מאירי' אלא אף שאר הפעולות צטלין מנהיג ציוס כמו מנהיג ירחים
 כנודע לחכמי הטבע. כן כל פעולה הי"י אצא שהוא מלאכת חול מתצטלם צנח"י וגם הכנה העש"י ש"י
 הכנה חול צחוף לצדק כשמתלכד הי"י עם זה האור שקיבלה מצנח"י צנח"י בעש"י מתצטלם פעולה
 העש"י ולכן אף דבור של חול אסור צנח"י אף שמה שצדק לצדק אסור לצדק צנח"י חול צנח"י
 הרמות ליסוד אצא הנק' לשון קודם צדק צנח"י. לכן צנח"י מלאכה חסד'י ודבר דבר. מלאכה
 צנח"י שאין אור אצא מאיר צנח"י רכ"י דל"י המתלכדים צנח"י. וכפי הזמן והרגל שפוגע
 אור אצא צנח"י צנח"י זה הוא ההכנה. ד"מ צנח"י פוגע אור. צ"מ דרך המלות צנח"י עליון
 דלכא דל"י. וכשמתלכדין כה"י דל"י צנח"י א"י מתמלא חסד ד"א אור גדול מאוד מאוד
 א"מ וחכר כי חסד ד"א הוא עליון נעשה חכמה ד"א כח"מ כד שמן חג"ת שלו נעשה חכ"י
 וזה חזין שיש דעות שונות צנח"י מועדי כגון פסח יס' מי שאומר שהוא צנח"י. וי"א צנח"י
 וי"א צנח"י. ואלו ואלו דברי אלהים חיים. כי מי שאומר צנח"י היינו צנח"י חסד'י. וי"א
 שאומר צנח"י היינו צנח"י חסד'י חסד'י של ז"א כשהוא צדק וי"א. וי"א שאומר
 צנח"י הוא אחר שנעשה חסד'י ז"א חכמה שלו כשהוא צדק בגדלות כנודע. וכן כיוצא בזה
 צנח"י המועדים כנ"מ כ"א צנח"י. ונחזור לעניינינו ונאמר צנח"י הנהגות ומנהיג חק"י לשאר
 המועדים. כי צנח"י מתמלא חסד'י של ז"א אור גדול. אצל לא שאר המדות שלו. ולא כמו
 צנח"י. ולכן בהתלכד הא"י צנח"י צנח"י צנח"י. יתבאר רק פעולת חסד'י של י"י אצא לגמרי
 אצל שאר המדות אף כי לא יצטרך חסד'י א"י שמתקבל י"י אור מלא חסד'י לא לעול' כה"י
 כ"א כלול מחכריו ומאירי' זה צנח"י הנלכות שיש מזה לזה כח"מ צנח"י צנח"י על צדק
 עכ"ל חסד'י דומה מי שפוגע צו פעולה העליונה לני שמתקבל מנהיג. לכן אין כח צנח"י המדות
 לצטלם שאר המדות של י"י אצא שפועל מכל וכל וישארו קלת פעולה שאר המדות שפועלים
 שפועלים והכנה כמו צנח"י זה גורם הימ"ר קלת מלאכות שמתור צנח"י מה שאסורים צנח"י
 ודי זה למצין. והסכם יוסף לקח. סליק שער מקרא קודש

שַׁעַר חַג הַמִּצּוֹת

בתיב משבו וקחו לכם צאן וארז"ל משבו עצמיכם מן ע"ז וקחו לכם צאן • ובוחר משבו וקחו לכם צאן משבו יומין עלאין לגבי יומין תתאין • יומין עלאין אינון שס"ו בחושבן משבו יומין תתאין אינון שס"ה בזה הפ' ובמאמר רז"ל והוזהר נרמז גלות מצרים וגאולתם ובעוד חמץ והשבתת שאור וענין פסח כמ"ש הבל לפניך באר היטיב ושרם נבא לכבד זאת נבאר תחלה דכתיב ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמייך ואומר לך בדמייך חיי :

והוא כי אל"ר ה' מעלה שנים צדעת עליון ע"י אכילתו מעץ הדעת טוב ורע ועירב טוב ורע והוא נשגמו כל הנשמות שהיו יולאים מדעת עליון בכל הקומה עלימה כי הנשמות יולאים ממנוא קמיעאה כוודע עד שיערדי' למטה צביוס הקומה שהם עשר בכלל' כל א' מעשר והם מלה שנגנסם הם קוד מלה צרכות שצריך האדם לקיים בכל יום צקוד מה ה' אלשיך שואל ממעך אל תקרי מה אלה מלה וכן' בלוחן ק"ל שנה שפיר' מלשחור וילא ממנו ילול' קרי מנס עוד שנית צדעת עליון כמ"ס כבר צכוונת ק"ס על המטה והמשיך לוחם הנשמות שהם צאים מן קוד טו"צ להבוא קליס' תקיפא לזקרי רע צקוד ויהי עד צבור יהודה רע צעני ה' והוא הכוכב של דם הנקרא רעה כפי' רש"י צמלמר פיעה ראו כי רעה נגד פניכם ויעירב שנית טוב צרע' והנה כתיב כי לא ידע ממנו נדס' כי לוחם נשמו' היו נשמות קדושים רק שחשלו

שפאלטן של אדם גרם שטלכו זכס הקליפות ואחר שינטרפו ויחלצנו יחזרו אל הקדושה והנס לריבין ללירוף וליניון כדל"א וירפחים כלרוף את הכסף ונחמתי כנחמן את הזכר כדי לטער אותם משני מיני דם קוד דם פסור ודם ימא כמ"ט לקנן והנס הלרוף היה שפואם נשמות נחגלגלו צב' דורות וקצלו עונשן היינו זכור המצול ודור אלוש ודור הפלגה שרי"ט מצול א"ינש ה"פלגה הוא מא"ה שהוא קוד בשמו' מכל הקומה שהוא קוד מא"ה כנ"ל . כרי נלטרפו וקצלו עונשן . אח"כ נחמנו נחגלגלו זכור האוה שירדו גלותו מלרים ונשחמדו ממח יד פרעה כי כאשר יגרום האדם איזה פגם בליזה מדות ומעלות של מעלה נחמנו הוא נותן כח ונמשל לסי"א לאותו מדה של ק"א שהוא נגד מדה הקדושה שפגם זה כי את זה לעומת זה עשה אלהים כבודו . והנס השפע שירד מהמדות הפכינה הוא צית קבול לכל קוד צית הכנסת ויהי מקבלת ע"י ש"ס לנורות צבור הוי"ה אלד"י כנודע והנס עשה שפגם היה צראש הקומה שהוא דעת עליון שמתנו יורד השפע לאות ה' אחרונה ע"י ש"ס לנורא הרי שפ"ה צגי' שכינ"ה ואז ירד ע"י הפגם לסי"א לאותה מדה שהוא נגד דעת עליון והוא הערך שהוא בלחור הראש נגד מקום הדעת כי הסי"א יניקוהו ממד מן המקור כנודע . והוא פרע"ה אחרית הערך ומלך צמרי"ם צגי' ש"ס מקיבל השפע מכל ש"ס לנורות צגי' מלרי"ם . והעשה מלכות לשכינה ואותו הדור שהיו גלגול אותן הנילוות של אלה"ר נשחמדו ממח ידו . והנס כנר נודע צבור הכחוד עת אשר ישלוב האדם בלדס לרע לו שכת"י ישלבו האדם בליעל בלדס דקדוש' ונולע בחוכו הנילוות קדושה הוא לרע לו שחמר הלירוף והליניון לא די שמוילאים ממנו זה הנינוץ אלל שמקית ממנו גס שאר נינוץ קדושה שהיו צו מחלה קוד הכיות שהיה ממיס אותו ונשאר מת והוא לרע לו ודאי כמ"ט זה הסוד צמזורי שבה"ע צבור הכחוד חיל צלע ויקלנו ונעטנו מורישנו אל ולכן צילות מלרים אשר שנחנו ונחלצנו שס כחצי ויכללו את מלרים שלא נשאר זכס שום נינוץ קדושה ונחלצו כולם שכלן נאשר לחזור למלרים דכתי' לא חוקיעו לראות עוד עד עולם כי נודע שנכל מקום שגלו ישראל הוא לטעם להוליא הנילווי' עכס ואחר שנמלרי' לא נשאר שום נילווי' לכן נאשר המזרי' לשם כמצול' נכחצי הארז"ל בלריכו' :

והנה לבאר לך זה ביותר ביאור לריך אחי לידע כי קוד הטא אלה"ר צעץ הדעת כמ"ט לעיל שפגם דדעת המחנך לאו"א . והנס כנר נחמר שהדעת מתפשט ציבור אצא ומחמר יסוד אצא עם יסוד אימא . ויסוד נקרא עץ הדעת כנודע סיפור נקרא ע"ץ וכשהדעת מתפשט צו נקי' עץ הדעת טוב ורע לפי שכן היסוד מה שיואל לו"א בפנימיותו הוא כולו טוב ומה שיואל מחוץ לו"א אל הנקבא כנודע יש צו אחי' מהס גם להחלונים הנקראים רע . והכוונה כי מן הדעת יורדים ה"ס והי"ג ה"ס מתלכדים ציבור אצא והי"ג ציבור אימא וכנר נודע שבה' כלולים גם ונה"ג שהם קוד הקדים שנחמדים וגזורות שנחמד"י . וכן הני' כלולים ונה"ג הייב מקדים שנבצורות וגזורות שגזורות . והס יורדין צבור המומין לו"א שהם קוד חרין עשרין דירית צרא מאל"א כנודע ומתלכדין דדעת דז"א . והנס כנר נודע שיש מומין מלך עיבור ומומין דקטנות ראשון וקטנות שני וגלות ראשון וגלות שני . והנס צילות מלרים ה"ס ה"א רב צבור עיבור כי ע"י הפגם נחמלקו ממנו הארת כל צמי' המומין ולא נשאר צו רק צמי' המומין דעיבור ראשון שהוא קוד דם הכפס' . והכוונה כי מומין דעיבור הם רק לנשים מלונים דלימא שהוא אסוריים דסם אלה"ה כז"א א"ה אכ"י אלה"ה כנוד' והוא צגי' ד"ס . והנס ה"ס והי"ג דלימא צממי' זו למלונות כס עשר שמו' אסוריים דלה"ה שסם י"פ ד"ס צגי' מ"ח והוא קוד ה' דם טוהר וי' דם טווא שזאש כי ה"ס הם קוד דם טוהר בי אף ש"ס גם זכס איזה אחיזה לסי"א הנקי' מ"ח צבור הרשעים צמייסם קרואים ממים פירוש צמייסם היינו שנקבלים שפע שהוא מיוחס אינם מתקלנין רק מן עשרה דניים הנ"ל שהם צגי' מ"ח . והנס ה"ס שהם קוד דם טוהר אשר שמתלכדין ומתלרשים מוהרים כולם אל הקדושה ולכן נקראים ה' דמים של טוהר . משא"כ ה"ג שאף אשר הליניון והלירוף איז מה שמתחבר האוכל ממוך הפסול' מוזר אל הקדוש' ומן הפסולת נעשים קלימות ולכן הם נקראים ה' דמים של דם טווא . והנס ה"א צעת גלות מלרים שהם מתנוקם באלו צ' מיני דמים בלחור עליו ואעבור עליך ואראה מהציקסא צדעיק חרתי משמע שהם צ' מיני דמים כנ"ל . ואומר לך וגו' כי כשעלה צדעיק העליון להוליא ישראל מן הגלות והוא קוד ואעבור עליך לוב מחלה את ישראל לקיים שני מלות והוא דם מילה ודם פסח . וזהו המשיכו אל ה"א גם מומין דלצא שהם קוד הכי"ס צגי' חכמי"ה קוד אצא . והנס ה"ס והי"ג מלך יסוד אצא שהם ה' הוי"ה כנודע וסם צמלוי אלפי"ן צגי' אלה"ס אך שהם מומין שחמניס' דלצא נחמר ה' מן אות וא"ו הרוזו לו"א ונשאר ד"ס א"ך שהם קוד

שער הג המצות

סוד כהי"ס. וז"ש. וזאת לך צדמייך מיי צדמייך מיי ר"ל ע"י ה"ס וז"ס שנו"י אצל שש סוד
 כהי"י נחמקו גם ה"ס וז"ס דליתא. ונעשו ג"כ סם מייס דחו כפל לטון צדמייך מיי צדמייך
 מיי. וכנס ישראל שכיני צלמות דור שכיני חוץ הנילוות שילאו מוסוד עליון ע"י הפנס סכסוד
 ע"י אלה"ר ששגס צעץ סדע' ונכסל צג' עזירות סהס ע"ז וז"ל ע"י כידוע. ונלרפו צג'
 דורות סהס עזול אלוס הפלגס ואס"ב נחלצנו צלמות דור צלמות מלרים חקלנו עולס מן שני
 דורות סהס עזול ספלגס כי עושס סמזול כל כגן סילוד סילודס ססליכוכו. ועושס ספלגס
 נסחעצדו צמומר ולצניס. וסחלר עוד דור אלוס סנחמנר צכס אז סוכל לקרוא צכס ה' סעצדו
 לנוללכט שניס וארץ סכסוד כ"ז. וע"ז נחמנר מוסכו ענמיכס וע"ז סלל די סלל סקנו ע"ן דור
 אלוס אלא שגס כס סיס קסס לכס לפרוש מע"ז וסיו עוצדס לנולל עילס כמ"ס סכל לפניך.
 ונחזור אל סענין כי ע"י ספנס סכסוד נסחלקו סחרט סמויין דלצל ולל נסחרו צז"ל רק מוסין
 ססחוניס דל"י סוד דס ספנס ונוללצניס חוך כז"ל סחלס דעמס סלו. וככר נודע ססחרט ליתל
 יולל דרך סחורי ז"ל מנל"כ סל אלא. וכנס נסחלצנו דעמס ז"ל יולל סחלר' נסחמורי נגד
 סענין שס ענימל ללס סוד קשר סל ספילין כנודע. ונכס יניקס ססלונים וסוד יניקס פרע"ס
 סוד סענין כמ"ס לעיל. וסח"ז נלמס אל סגרו"ן סכסוד עוד סמילר כמ"ס צכוד מן סמילר
 קרלמי י"ס. וסחרט סיוול מן סגרון למין דרך סלחמרייס סול יניקס מלרים ופרעס סכסוד
 למעלס נגד דעמס סל ז"ל סול מולך על מלרים. ולפי שסורס יניקסס סיס מלחמרי סכיס
 צג"י ד"ס לכן סיו עוצדס לנולל עילס וסוד כוכ"צ סל ד"ס. וסוד רלס סמולות סכסוד נגד
 דעמס ולכן נקרא סדס סלצ"צ ח"צ י"צ רלס לכל ס"צ נולות. וכנס כל זקן ססיו סחלן
 סנילו"י סנקרל' צכס ישראל כנוד' סכס סוד יס סס' רנול סחמיוס למורס נטריקון סחלן
 סכס חוץ סנילו"יס סירדו צעמקי גלות מלרים סיו גס ישראל סלנעס סחמל דל פרע"ס צמלרי"ס :
 הנה ראה וסבן כי הפגס סיה שנסחלקו מוחין של אימא שרם עשר שמוות אה"ה בג' רד"ו
 וסיה עיקר הפגס כמחין של אימא שרם עשר שמוות אה"ה בג' רד"ו
 ולכן הוצרכו לחיות בגלות מצרים רד"ו שנה וסנה משה שהווא בחי' יסיד או"א
 כנודע סיה סכר שהפגס שלס גס באורות אימא סוד הו"ה כמלוי אלפ"ן בנ"ל
 וסם עשר הו"ה בג' ס"ר וסו וירא ה' כי ס"ר לראו. וסו שאלו משה שסמנר
 וכי יסמרו לי בני ישראל מ"ה שמו שהווא סוד הו"ה כאלפ"ן ג' מ"ה וסשיב לו
 סקב"ה כה ססמנר לבני ישראל אה"ה שלחני אליכס. וסו מוכן ונחזור אל
 סענין כי יניקס סחצוניס סיה כה"ה וס"ג וס"ג ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס
 וסגרון של ז"ל וסנה כס"ס יס כ"ג ד"ס וס"ג וס"ג וס"ג וס"ג וס"ג וס"ג וס"ג וס"ג
 סיה סוד יסחרט על סככר כי סוכר יניקסו מן ה' דמיס שרם סוד ה' דמיס של
 דס מוחר שרם ה"ה של אימא וסו סוד סמין. כי נודע סככבי סרל' וס"ל כי
 סוד מצה וס סוד הנוקבא ללס שסככל' ה' הו"ה שרם ה"ה וס שרם כולס
 אסו"ה ססמנר דל' עכ"ז ססכדיס כערך סגכירות נקרא הו"ה וסגכירות נגד
 ססכדיס נקרא אלל"ס. וסנה ה' הו"ה עס ה' כולריס נג' קל"ה כסוד דעתן
 של נשים קל"ה וסו בג' מצ"ה וסכ"ה שסווסת סחלון של ה' כנודע ונעשה
 מן מצ"ה ח"מין הנוקבא דס"א כסמקבלת סמנו נקראת סחנצט שסו"ה מ"ס
 סרומז ל"פ ד"ס ססגבים סל סוכר וסו יונק מן סירור סרמיס שהווא סוד סככר
 שכו סוד דס ספס כנודע וסו יונקת מן סמוסרט שרם ססכולת וסן ה"ג סה
 סוד ה' דמיס סממיס וס יונק ג"כ מן סכרור ונקרא שסור וסאר ססר ו' כתיב
 רומז אל ה"ג שרם כערך אלל"ס כנ"ל וסנה ש' רוכז למלוי ארל"ס בג' ש' ר'
 וס רכוע אלל"ס בג' ר' א' רומז לאלל"ס פשוט כי כסשר שהווא פשוט אינו
 צריך לרמו רק כסות סרסשון של אלל"ס שהווא א' כמ"ס כככבי סרל' וס"ל
 וניקבא דס"א יונקת מן ססכ"ה שהווא יסחרט על סככר סוד מ"ס ונעשה מסאר"ת
 וכנגד סרוכר יס לטון כגון לא יסכל ונגד סנוק' לא ססכל וסו סוד כערך סמין
 וסשכבת שסור שהסמין די ככער שהווא סוד דס ססור מנל"כ שסור שרם סוד
 דס סמא צריך סשכבת לנכרי : וסנה כדי לסוציט ישראל כסצריס שרם סוד
 סניצוצות שהיו מוכלעים כקליפות סצריס סיה קסשה ססור כסשר שהווא יניקסס
 סכוד אימא שכו סוד נש"ב שעי"ז סיו נשקעים בג' שער' סימס וסן לא סיה
 ז"ל

זה לא ע"י מלאך ולא ע"י שליח אלא הקב"ה בכבודו ובצמיו פ' שעתיקא קדישא
 שהוא עצם שם הוי"ה והוא סוד מל' דא"ק שהוא עצמו שנגלה בכבודו הוא
 המל' שלו שנקרא בכידו כנודע שנאמר אני ה' וכבר נודע שאני רומז אל המלכות
 בכ"מ שהוא וזהו אני ה' בכבודו ובצמיו אני הוי"ה ר"ל אותו אני שרומז למלכו הוא
 מלכו דא"ק שהוא נסת' ונעלם בלשון הוי"ה הרומז אל הנעל' והאיר הארה גדולה
 עד שבאו כל בחי' המוחין גדלו' לז"א שלא כדרך הטבע כי בכל ימות השנ' ^ו
 ואף בשבת אין לז"א מוחין אלא דרך הדרג' תחל' מוחין דקטנות ואח"כ גדלות ראשון
 ואח"כ גדלות שני אבל בכאן להוציא את ישראל ממצרים היה ע"י נפ' ונפלאו' שלא
 וכדרך הטבע ובאים לו כל בחי' המוחין בפעם א' ומרוב האור לא יכלו הם"א
 של מצרים לסיכולם כי באו פתאים ונתכסלו ואז נתקיים חיל בלע ויקאנו ומכסנו
 תורישנו אל והנה תהלה הוצרך שההאר' היוצא ללאה שיהזור זה הארה לתוך
 הז"א כדי שלא יהיה להם יניקה ממנה כי זה עיקר חיות' ונכנס בתוך זעיר כי כל
 זמן שההארה זו מכווין הוא סוד מצ"ה סתם שצריך שמיר' מן החימוץ אבל
 אחר שנכנסת בפנים הוא סוד מצ"ה שמורה כי בפני' אין שום אחיזה אל החצינים
 והנה אחר שנכנס הארה זה בפנים יורדת למטה בז"א עד החזה שלו ויוצאת
 דרך אחורי החזה ששם עמדת רחל והיא נקראת ג"כ מצ"ה שמורה כי כבר
 נח' שעמיר' רחל היא אחר כאחור עם הז"א כדי שלא יהיה אחיזה באחוריים
 כנודע כי מן הפנים אין להם אחי' משא"כ לאה שעומדת פניה כנגד ז"א ואחוריה
 נגד הקריפה כנודע . והנה הארת רחל נק' צאן כמד"א והנה רחל באה עם הצאן
 כי היא מקבלת מן אחוריי' של שם מ"ה גני' ק"ל ועם ' אותיות המלוי והכולל
 בגימט' צאן והו' משכו עצמכם מן ע"ז פי' שישיכו אותה הארה שממנו יניקת
 הס"א שהוא ע"ז יקחו לבס צאן שישיכו את' האר' לרח' כנ"ל וז"ש בזוהר
 משכו יומין עלאין לגבי יומין תתאין יומין עלאין אינון שס"ו כמנן משכיו הכוונ'
 כמי שכתב בעל המאמר' מאמ' חקור דין פ' ז"א בשם הראב"ע כי יש שם"ה
 לאוין כמנין שס"ה עורקי' השקטים בכונת סוד מרע שהם שוקטים וכנגדם שס"ה
 עורקים הדופקים על דרך עשה טוב והוא עפ"י שאמרו רז"ל מי שבא עביר' לידו
 וניצול ממנו מעלה עליו הכתוב כאלו עשה מצוה והם למעלה מאותם עורקים
 השקטים ונקראים רוחניים נגד אותם שלמטה שהרדוף דופק בהם ובתם ככלל
 עוד לאו א' שהוא לאו הבא מכלל עשה שהוא ג"כ עשה ונכלל בכלל עשה
 טוב הרי כי למעלה הם שס"ו ולמטה שס"ה וז"ש משכו יומין עלאין שהם הארת
 לאה שהוא למעלה ליומין תתאין להאר' רחל סוד צאן' שהיא למטה ויומין
 עלאין שהוא הארת לאה הם שס"ו לאוין' כי כל סוד לאוין' הם כנוקב' ויומין
 תתאין הארת רחל הם שס"ה כנ"ל . והנה רחל יש בה עתה הארת עצמה מן
 מוחין דא' המתפשט' בז"א ויוצאים לרחל וגם הארת המוחין מה שקיבלה לאה
 וחזרו ונכנסו בז"א ויצאו ג"כ לרחל כנ"ל . והנה כשמקבלת רחל אותו הארה דרך
 אחוריים ובוקעים דרך פניה כי היא עתה הארה גדולה ובוקע דרך הפה שלה
 ויוצא לחוץ ונעשה בסוד אור מקיף לרחל והוא סוד פס"ה פ"ה ס"ח כיו"ה הארה
 באה מתכונת שבה שם ס"ג עט ד' אותיות והכולל הוא ס"ה ונעשה בסוד פום
 ממלל רברבין וזהו פ"ה ס"ח ולכן כל המרכה לספ' כו' וכוה תבין סוד ארבעה
 בנים שבשמתחב' מוח לאה שהוא האר' לאה שקיבל מן הכידור של ה' דם טיהר
 עם הארת רחל ג"כ מהארה זו נקרא בן חכם וכשמתחבר הארת לאה מן המותרות
 של דם טיהר שגם המותרות אחר הליבון עול"י בסוד מ"ג לרחל שהיא נק' ת"ם
 בסוד פרה תמימה בסוד יעקב איש ת"ם בעלה דת"ם כמבואר בזוהר ומתחבר
 עם אותה הארה שברחל נקרא בן ת"ם כי מן אותיות מ"ה נהפך לת"ם וכשמתחבר
 הכידור של דם טמא הארת לאה ורחל נקרא שאינו יודע לשאול ולכן תשובתו
 כמו לבן רשע כי בא ג"כ מצד דם טמא אך שהוא מן הכידור וכשמתחבר
 המותרות של דם טמא שממנו נעשים קליפות הוא בן רשע שאין לו גאולה עולמית
 וז"ש אלו היה שם לא היה ננאל :

והנה אחר שנכנס הארת לאה כרחל הוא סוד כיעור חמץ שהוא כליל י"ד שהיה
 סוד

שער חג המצות

סוד אשלמותא דסי'הרא סוד רחל שנתמלאה מאותה הארץ והוא ביעור חמץ ושאר שנה ההארה שהיה לסי'א נתבער מהם ונתבטל בהם ואז קיימו ישראל ב' מצות פסח ומילה והמשיכו לרחל עוד הארת מוחין אבא כמ"ש לעיל כי דם פסח הם סוד ה"ג דאבא ודם מילה ה"ח דאבא כמבואר בכתבי האר"י ז"ל נצטוו לאכול הפסח בחפזון והוא סוד שמיד בא הארה גדולה מע"ק ובאו פתאום כל כל מוחין דגדלות ואז ו' הבה כל בכור בארץ מצרים ואין בית אשר אין שם נת ואמרו הרי כלנו מתים שלא יכלו לסכול אותה הארה ונתבטלו כולם ויצאו כהם הניצוצות קדושות שהיו מובלעים ביניהם ואז ישראל שלמטה ג"ב יצאו כמצרים והוא הגם הגדול אשר הפליא הכור עלינו שהביא כל הארת המוחין יחד שלא כדרך הטבע כמ"ש לעיל ולכן אומרים הלל הגדול באותו לילה ע"ש הגם הגדול כמ"ש הכל במקומו ולכן כל כוונת ליל פסח הוא ברחל ולא בלאה כ לאה אורכה שנתבטלה הארתה ודי בזה ועתה חל עלינו חובת ביאור הב נוסחו' של כל חמירא שהוא בטול הלילה ובטול היום כמו שמצאתי ביאורו רובו בכתבי יד מורי אחי ז"ל ואקצר באמרים :

כל חמירא וחמיעא דאיתיה ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה לבטל ולהוי כעפרא דארעא :
זס נוסח סליס

כל חמירא וחמיעא דאית' ברשותי דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולהוי כעפרא דארעא :
זס נוסח בטול כיום

תאנא אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הגר בו' ובודקין בחורין ובסדקין כו' :

בספר עוללת אפרים כתב וז"ל סוד החמץ רומז על הרשע רע דכתיב ובערת הרע בקרבך והרשע אסור להסתכל בפניו ולכן נאמר לא יראה לך חמץ ושאר הוא היצה"ר כמשרז"ל מי מעכב שאור שבעיסה והנה חרונם שאור חמירא היפך אתיון אחרים רומז לאלהים אחרים הוא היצה"ר וזהו כל חמירא כ"ל רומז לנ' שערי טומאה ועוד כתב טעם למה שאמרו רז"ל ד' מיני ביטול בחמץ הא' הוא ביטול בלב ה' אין ביעור חמץ אלא שריפה הג' זורק לים הר' מפרד וזורה לרוח הם בנגד ד' יסודות שהאדם מורכב מהם ג' נכרים באד' והא' נעלם והנה ביטול הוא שיאמר ליבטל ולהוי כעפרא דארע' והוא נגד יסוד העפר ומדאורייתא ביטול בלב סגור שחכמינו ז"ל הצריכו לאמר בפה כי השבתה שהוא ביטול בלב נאמר אצל שאור אבל לא אצל חמץ לכן תיקנו לומר בפה נגד חמץ דאפשר דלא סגי ביטול בלב ה' שריפה הוא נגד יסוד האש הג' זורה לים נגד יסוד המים הר' מפרד וזורה לרוח נגד יסוד הרוח וזה הג' תיקונין הוא מתיקוני חכמינו ז"ל אבל מדאורייתא סגי בכיטול בלב ורמז בפסוק לב נשבר ונדכה אלהים לא תכזה וד"ל וכתב מורי אחי ז"ל כי הג' יסודות הנכרים באדם הם החומר שהוא יסוד העפר ויסוד המים ויסוד הרוח משא"כ יסוד האש שהוא נעלם בו ור"ת של אלו הם רמ"ח רומז לרמ"ח אברים שבאדם שבהם מתדבק היצה"ר בסוד שאור שבעיסה כנודע והנה ג' יסודות אלו הם ברמ"ח אברים ולכן אמרו רשע עונותיו חקיקים לו על עצמותיו והם הנכרים באדם שהם חמיר הגוף ובהם נדבק היצה"ר ומשלי' על האדם הס"א שהם סוד י"א קליפות בסוד עשתי עשרה ידועות עיזים שהם מכסה לאהל לא אהל אלא מכסה כר' דקליפה המכסה את המוח והוא נרמז בתיבות חמירא חמיר י"א ויסוד האש הוא בלב ובעינים שיסוד אש דרכה לעלות למעלה והוא עין הגאווה גבה עינים ורחב לב גבה לב ועינים רמות והוא ראש לכל העונות היא העולה על מוקדה ולכן נאמר גבי המן ויאמר המן בלבו למי יעשה המלך יקר יותר ממני וכתוב גבי' ויכבדו לשלוח יד וגו' והם תרין סריסורין דחטאה ורפואתו כמו רפואת הגוף שצריך לנגד הכל נגד טבע החולי כנודע לבעלי הטבע כן רפואת הנפש צריך לנגדו שאם יגבי' כארז ישפיל עצמו כאיוב שהוא סוד האוב הנאמר בטהרת רטמאים וכזריקת הרים על המזוזות וז"ס בטול החמץ בסוד לב נשבר ונדכה אלהים לא תכזה והנה ג' יסודות אש רוח מים הם מתבטלים ע"י יסוד העפר שצריך להשפיל עצמו עד שיאמר ונפשי כעפר

קעד

כלל העולה מכל זה שהחמץ והשאור הוא הרשע סמאל ונוק' 'יצה"ר' • ולכן אמר התנא אור לייך בודקין את החמץ כי כבר נודע שהיצה"ר נבנס באדם תיכף בצאתו לאויר העולם דכתיב לפתח חטאת רובץ • והיצ"ט אינו בא לאדם אלא אחר י"ג שנה שאז נעשה בר מצוה • והטעם כי כבר נודע בסוד אמלאה החריבה ובסוד ורב יעבוד צעיר כשזה קם זה נופל • ובכר נודע שלעולם הקליפה קדמה לפרי ולכן מיד לפתח חטאת רובץ ושולט על האדם וא"א לגרש אותו ולהכניע כדי שיכנו' בו היצ"ט כי כ"ז שהוא שולט א"א ליצ"ט ליכנס בנבולו כי מלאו שניהם אל תאמין רק כשחרבה צ"ר אז תתמלא 'ירושלי' • והכניע' יצה"ר אינו כ"א ע"י עסק התורה במשול אם פגע כך מניול זה משכיהו לכ"ה ואם אכן הוא אכן במשול נמוח ומתפיצץ והנה אמרו בן עשר שנים למשנה ואז ע"י משנ' מתחיל להתנוצץ באר' הנשמה' אותיות משנה' הם עדיין שלש שנים בסוד שלש שנים ערלים יהיו לכם ובשנה הרביעית קודש הלולים ולכן אחר י"ג שנה ע"י התורה תורה אור לארבעה עשר אז בודקין את החמץ ומנטלים אותה ע"י אור התורה ואיזהו אור תורה שהוא תורה לשמה לשם מצוה היינו ללמוד לשמור ולקיים את המצוה שנמשלה לגר דכתיב גר מצוה ותורה אור • והיא נקראת או"ר הג"ר שיפה לבריק' הכוונה כמ"ש לעיל כי ביטול החל"ק רע הוא ע"י חל"ק טיב' כי יצ"ט מסטרא דשכינת' נקרא חלק טוב סוד אלהים ושם ב"ן גנ' חלק ובשנה' מקבלת ע"י ג' יחודים שהוא הוי"ה רק אהי"ה הוי"ה אלהים הוי"ה ארנ"י גנ' ג"ר ונקרא ג"ר מצוה' מ"צ בא"ת כ"ש י"ה הרי מצוה' הוי"ה שם הוי"ה רק אותיות י"ה הם בטמיר כמבואר בוהר ולכן אחר יום י"ג שהוא אור לייך שאז נתמלאת י"ה הם בטמיר כמבואר בוהר ולכן אחר יום י"ג שהוא אור לייך שאז נתמלאת הלכנה ע"י ג' יחוד' בודקין את החמץ הוא הס"א ע"י אור הג"ר ואז היא מטהרת מטמאתה להזדווג בליל פסח עם הדרה ולכן בודקין בחורין ובסרקין כדי טהרת אשה מטומאתה כנידע :

דקדושה כי ה"ס"א הוא הענן המכסה את האור כסוד ספיות בענן
לך מעבור תפלה והאי תפלה הוא תפלה לעני סוד מצי"ה לחם עוני וס"א שהוא
רזא רמות עולה בחלון ה' שהוא החלון ששם נכנסים בעלי תשובה וסיותם החלון
ונעשה מן ה' ח' כסוד הכתוב עלה מות בחלוניו ה' מצי"ה ח' חמ"ן : וכן אין
חילוק בין הר"ן לחר"ן שמן ה' נעשה ח' וחר"ן רומז לס"א חרון אף וחרו"ן רומז
לקדושה שממנו יוצא אור שהוא דוד שיצא מלוח בן הר"ן : יהוא ג"כ יש לרמו
בוה הלשון של התנא : אור ליי"ד בגי' רז"ר שהוא סוד עני"י כנודע : סוד מצה
לחם עני שמקבל מן אחרונים דמ"ה ג' עני"י לאור הנ"ר אותיות ור"ן והוא יכער
את החמ"ן סוד עמל"ק בגי' א' אל אחר דכתיב ויכס דוד מנשף ועד הערב ואז
באבוד יצעים ריה ואז יקוים ולא יראה לך שאור כי אותיות שניות של שא"ר הם
אותיות שבי"ת וכאשר יבא העת שנאמר בלע חמית לנצח ורוח השומאה יעביר
מן הארץ אז לא יראה שא"ר רק יתגלה אור השבת : ודי כזה :

ועתה נבאר ההפך בין בטול לילה לבטול היום והוא כי בטול הלילה הוא נגד הי"ג שנה שעדיין אינו בר מצוה ויצה"ר שולט בו לבדו שנמשל ללילה כסוד כסיל בחושך הולך שהוא מלך זקן ובטיל ולכן ער הי"ג שנה אינו בר עונשין כי אנוס הוא שיצרו אונסו ועדיין אין לו עור כנגדו מצד היצ"מ

כוונת בעור חמץ

היצ"ט • וביין שאינו בר עונשין אזי העכרות מה שעשה הם נעלמים כנודע .
שהקב"ה מעלים אותם שאם לא ישוב לכסלה עוד אחר שנעשה בר מצוה אין לו
עונשים אליהם כסוד כסוי חטאה ולכן בנוסח הלילה שהוא ליל י"ד אמר רק
דלא חמיתיה ודלא בערתיה ויש בנוסח זה י"ג תיבות נגד י"ג שנים שעדיין אינו
בר מצוה • משא"כ ביום י"ד שכבר נעשה בר מצוה ונכנס בו היצ"ט הנמשל ליום
ואז מבטל ליצה"ר ביום שהוא יצ"ט ונעשה בר עונשים ואם עשה איזה עבירה
קודם י"ג שנה וחזר ושינה בה אחר י"ג שנה אזי מתגלה גם אותו עבירה שקודם
י"ג שנה ולכן בנוסח בטול היום צ"ל דחמיתיה ודלא כיו' ויש בנוסחת היום מ"ו
תיבות כג"י י"ה שמתגלים ב' אותיות כמ"ז מן מצוה ועם ב' אותיות הוא י"ז
בג"י טוביב לרמוז ליצ"ט שכבר נעשה עזר לו נגד יצה"ר ועתה נכאר כל מלה
ומלה :

ב"ל ז"ל האר"י ז"ל כתיב קוונותיו תחלים שמירות כעורב בה כשהוא צדוק הקטנות כל י"ט שנו
הם צדוק שם אלבי"ם והנה י"פ אלבי"ם צני' תחל"ו ויש צדק ב' אותיות צני' י"ט הרי תחל"ם
וכולם ל"ן חקפין ולכן הם שמורות שהשערות הם קוד הדינין שמהם יונקים דינים לרחמא
וכשמחלצין צו המוחין לדינא שם קוד נש"צ כדודע אזי מתצטרין פדינין ונמשקים כל ה' ה'
אותיות של י' שנות אלבי"ם שם צני' כ"ל ונפכים לרחמים ונפך ממד"הר למד"הר שם י'
היו"ת צני' ס"ד וז"ס ותמשים עלו צני' ישראל נארץ מלרים שני' שמתחו להם נש"צ נחבטלו
נ' שערי טומאה של מלרים וינאו נשם ולכן נזכר ב' פעמים יל"מ נהדה הרי צמלח כ"ל נרמז
צטול ב' שערי טומאה ע"י ב' שערי צדקה :

חמירא אומות אחרי"ם כי אליה"ם נתפסעו על אלבי"ם אחרי"ם ולתויות שניות של אחרי"ם
 הם ז"ך שט"ן והמנעלו צדוק יעזר ה' כך השטן כי הוי"ה אומות הקודמות הם
 טד"ז זג"י ז"ך וטד"ז צל"ח ז"ס זג"י הוי"ה טד"י והמנלל הוי"ה וחסר הוי"ה שזכר
 לקחת אותו צדיקים אומות טד"ז וחסרלל הנעלו לזכ שהוא זג"י יט"ס ק"ה שט"ן וחסר יעזר
 ה' ז"ך שט"ן וחסר שט"ן טד"ז לרמזים ע"י ה' הוי"ה זג"י מניירלל ע"ה. הדי נרמז
 צמלת מניירלל צמול השאור אלבי"ם אחרי"ם ע"י ה' הוי"ה :

וּחִבֵּי עַם זֶל הָאֲרִיזָל מְרֻסָּה שֶׁל שְׂאֵר חַמִּימָה הִיא הַקּוֹקְבָה יִלְחָד הִוא הַשֶּׁטֶן וְחֲרָגָה שֶׁל חֲמֵץ חַמִּימָה הִוא קִמְחָלִי וְהִנֵּה וְחַמִּיעָה גִּבִּי קִמְחָלִי עִם ה' לְאֻמִּיּוֹת וְהַכּוֹלֵל וְהַמְצַטֵּל הִוא קוֹל יַעֲקֹב שֶׁהִוא בְּקֻדְשָׁהּ לְעֻמְתָּהּ גִּבִּי וְחַמִּיעָה עִם וְהִיא קוֹד הִיא שֶׁהִיא ה' הַיּוֹנִת גִּבִּי קָל עִם ה' כּוֹלֵלִים וְהַכּוֹלֵל גִּבִּי קוֹל הִיא נִרְמָז צִטוֹל הַמִּמְחָץ צִנְלָה וְחַמִּיעָה . דְּאִתִּירָה גִּי מִלֵּל הִיא הִיא מִלֵּל אֲלֵהִים גִּבִּי מִלֵּל וְהִיא מִמְחַמְקִים עִם הִיא ה' הַיּוֹנִת כֹּל חֶסֶד הִוא הַיּוֹנִת דַּעַץ עִם יי לְאֻמִּיּוֹת וְזֵי לְאֻמִּיּוֹת הַשְּׂרָשִׁים הִיא פִּרְוֹ וְהִיא פִּרְוֹ גִּבִּי דְּלִיתִיהֶם הִיא נִרְמָז נִפְסָה הִיא עִם הִיא צִנְלָה דְּלִיתִיהֶם וְעִינֵי מִתְנַכְלִין הַדִּיּוֹן חֲמִיץ :

ברשותי כי הכל בידי אדם ברשותו שניתנה לו הצמירה להדע או להטיב • "והל הארץ"ל ויקח שש מאות רכב צמור שפרע' קוד הערך לקח שש מאות היינו ו' מן אות רכב" פ'י שמיכר ו' מנוספר רכב" ונשאר רייון צג"י צמור צג"י בצורה שלקח מוק"ף הדין להלחם עם יכראל ומיכר הקצ"ה אל' ונחם דכתיב ויסר אלפ"ן מנרכבותיו אלפ"ן ג' סמ"אל ונשאר רי"ה ולחם עמו צע"ב שנות הקדושים שכל שם מהם יס' ג' אותיות הרי ג"פ ע"ב צג"י רייון צג"י יר"ה וליירק זכות סצ"ת ולז מרכבות פרעה וחילו יר"ה צי"ס • וזה כרנו צנראשי"ת שכול יר"ל סצ"ת וכול קוד הסנה עם הים מן ששת ימי צראשי"ת • והנה ברשותי"י הם אותיות רייון סצ"ת • הרי נרמז כאן צטול פרעה צמלת ברשותי"י :

דלא ז"ל הארז"ל סם הבזורה שבו נלחם הקצ"ה עם פרעה הוא חב"ל היולא מרת חנה גבוי לעולם אדני ועי' סם זה כל הגוים כאין נגדו כלל השיצין והנה ד"ל גבוי זה השם חב"ל שבו ציטוט כח פרעה :

חביתיה ז"ל האריז"ל השכינה נק' כ"ה צדוד יצרכו כ"ה והנה כתיב כ"ה חמר ה' כחלות
 כלילת כח שלצטו גבורה נון ד"פ יצ"ק שהם צגיי חת"ם צדוד שימני כחות' על
 זרועך וזהו זרוע הנעויה על מלכים - והנה כ"ה חת"ם צגיי חמית"ה שעי"ז היה צדוד כח
 מרעה ומלכים :

וידלא ז"ל הלאריז"ל חתירת ה' לרופה כי הוי"ה באלפ"ן ע"י לרד"ף היינו יו"ד פ' יו"ד
ה"א פ' ה"א וז"ו פ' וז"ו ה"א פ' ה"א בנ"י חתרת בנ"י שח"ש ע"ה כחצוהר
בחוהר

כוונת בעור חמץ

צוהר צדוד שחז ומנן כי אלהים • והוא קוד הקצ"ה מנ"י"א חנ"ה מנחמה ורע"ה נדו"ם
זה ולדיקס מנחמ"ה זה כמו שיהי בצמרים נבון ורשון נבון למלרים ורשון לישראל וסנה
ודל"ה צמליי כזה וי"ו דל"ה למ"ד אל"ף ב"י אהר"ה :

בערתיה ז"ל הלארי"ל ב"ה כשהוא בקוד הקטנות דיין תלמיד יונקן ממנו וסוכני ישראל מתגברין על ישראל ומתעצבין תחת ידו כמו שנים כסא"ל הם בקוד הקטנות והיו ישראל בגלות תחת מזרים ולאחר פרעה נ"י לא שר לאשע בקולו כלומר ה"ל שחור קוד הקטנות צמ"י ל"מא בקוד הצינור שהוא קטנות השמון וזו ה"י מ"י הוא ל"מא בקוד מ"י ברא אל"ה וכל זמן שהוא בעלם צמ"י אין קולו נשמע כנודע וזו מ"י ה' אשר לאשע בקולו שהוא קוד ז"ל כאשר יולא מן הצינור בקוד ע"בין מ"י ילא הקר"ת הזה אז יולא קול השופר בקוד ז' קולות המצולרי' צמזמור הנו' ובאשר מתלבשין ב"ל עוסין לגדלות דל"ל ס"ס ד' שמוע ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בנ"י לר"ב וג' שמוע מלואי אסי"ה בנ"י חמ"ה בנ"י תרע"ה ע"ה והאמותיות ולז' לחיב תרע"ה צמ"ב ב"ל וכלי יולר תמ"ל' הרי מנא"ר כי ע"י ז' שמו' אלו ס"ס בנ"י לר"ב חמ"ה היה ציטול כה פרעה וס' בנ"י צערתי"ה :

לבטל ז"ל הארצ"ל ויחיה"ל הכה כל צדור וכו' הוא לירוק הוי"ה כזה יהוה"ה בגי' ל"ב קוד
הארץ אבא כחצו"ה בצדור כוונת ל"ב חטי"ן של גילית וכו' ככללו כל הדי' ונולדו"י שיש
צדקם ט"ל אוחיו' טל אורות וכה"ל ל"ב ט"ל בגי' קצ"ב שם א"י ששם ע"ב ששם זה ונעדר הס"א
הרי כחצו"ה חצ"ל ל"ב ט"ל

ולר"י ז"ל שהר"י ז"ל אל ה' ויחזקו לכוני צבאי אלהים סיד הדינים ונחמקו ע"י הסכ"ד סוד ח"ל ה' ויחזקו זה לקמן בסוד כוונת אפרו חז' וסגה ולסודי גי' ח"ל יהוה : בעפרא ז"ל הר"י ז"ל ונעשרו ירד כחם שם אלהים שהוא ח"ך עוז לישראל ומעשרו"ן הוא ח"ך צ"ן ירד צב"י עשר וזכח שם אלהים בעל כח פרעה שהוא אומות העפ"ר וסגה כעפר"א הוא אומות ח"ך עשר וזהו ציבור היל"ר שיזכר לו שם העימה דכתיב ואל עפר חסוב :

[illegible]

יְסוּד לֹא־לִי חֶסֶד תִּתֵּנִי בְּצוּרָה צִינָה בֹלֵךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּרִיךְ אֹתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קוֹדֵשׁ כִּי־יִתְּצֶר הַסֹּמֵךְ

ביעור חמץ : ויאמר כל חמירא כנ"ל

חכוון כי ח"מץ בגי' אלהים צ"ן וסס קוד ימיין דקטנות שונסס יש יניקס לכלזניס וסמץ כולל גס לשאר ססס ג"כ קוד ג' אלהים בגי' חר"ן ססס צגרו"ן קוד סורירי"ן קוד סרינין וכסרס היוולד ללסס קוד ח"ס וססספן למ"ס כססוסיס צסס סססוני" ונעסס מן חמ"ץ סססוני"ס ויין סס"ר וסססר"ס סססססו ויטססרו ע"י לור סרס קסס סססיס ססססר סססס ע"י סוי"ס א י"ס סוי"ס אלהים סוי"ס אד"כ בגי' כ"ר וסססר ססס יססור צ"ל לפניס וססיס כסוד מל"ס סססרס ויולד לרסל וכסס סססרס זו וסססרס אס סססוניס . וינדק צסורין וכססדיקס לססר כל סוועלס עגריס ססי' אסיוסס ציכוד ניקסל כסוד סססרס סססרס סססרס לל"ס וססס ללסיס וססס ססססי פס ססץ צויוס ססי' וללסרס ויכוון לצסר י' כסרי"ן סססין דססססססס ולססניל סקסססס ססס ויטססס כסוד לכסס ססססרסעיס וי' כסרי"ן ססס סססרס סססס עד כסוד ססססס :

(סססס גלס לוורר לססר דיקס ססץ) :

וְיָדִי רָגֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵי וְלֹאֵשִׁי בָּסֵם שְׁלֵמִי מַעֲבֵר הַסּוּמָן מִיָּמִי כִּן כִּי אֲלֹהֵי וְלֹאֵשִׁי אֲשׁוּמִי מַעֲבֵר כֹּל הַדּוֹשִׁים בְּסוּדֵיכֶם אֲתָם הַשּׁוֹמֵם וְרוּחַ הַשְׁוֹמָה חֲשִׁבִי מִן הָאָרֶץ וְלֹא יִלְנֶנּוּ הַרֵעַ מִחֲבִירֵנוּ עִמָּנוּ וְחֲפִי עֲנֹנוּ לֹב הַלֵּבן וְחֵן לֵב לֹב בְּשִׁי וְכֹל הַרְשִׁי כֹּלֵי בְּשֵׁן חֲכָלָה וְהַעֲבִיר מִתְשַׁלֵּם וְזֶקֶן מִן הָאָרֶץ וְכֹל הַנְּעִיקִים עֲלֵינוּ וְעַל נַפְשֵׁינוּ מַעֲבֵר בְּרוּחַ מַעֲבֵר וְרוּחַ מַשְׁפֵּט כֶּסֶם שֶׁהַעֲבֵרָת אֵת פֶּרַעַה וְחִירוֹ וְלֹא אֲוִיבִים בְּיָמֵינוּ הֵסֵם בְּזֶמֶן הַסֵּם כֵּן חֲשֵׁשׁ עִמָּנוּ כֶּסֶם שֶׁהַנְּעִיקֵנוּ בְּיָמֵינוּ לֹאֲסֵךְ מֵהָרֶץ מֵהָרִים אֲרָאֵנוּ כְּפִלְאוֹת אֲכִי"ר :

כתב

כוונת בעור חמי

כתב הרב באר"י ז"ל שיזכר הלא' בחמץ נעשהו בכל הסומרי' והוא אי' מעשרה דברים המביאים לידי קדושה וסוד נעשהו הוא הנקודה שיש בחמץ יותר מן מלה כמ"ס : לישת המלה ועשייתן הוא מלה ועוב שיעשה אותם בזירות וכנס עד שיזיע והוא טוב לתיקון קרי ועוב לומר נשעת עשייתן כלל המלרי זכר לקרבן פסח שהיו לומרם אותו נשעת שמעט הפסח .

יזהר לגלג ראשו צע"י ויכוון להסיר כל הדיקין הנאחזים בשערות הראש של ז"א כמ"ס כבר ככוונ' הגילום וגם יסיר הלפרניים כמ"ס כבר בכוונת ערב שבת : **יזהר** לטובל עלמו צע"י לכבוד הרגל וכוונת הטבילה כבר נחנאל בכוונת ע"ש ויטובל עלמו ג"ס בפעם ראשון יאמר הריני טובל לאצער' ומני לזושין דוהמא פ"ב יאמר הריני טובל שנית לאצער' דמול פ"ג יאמר הריני טובל שלישי לקבל עלי קדוש' הרגל ויכוון בשם ע"ב וקס"ח צני' רג' ושאר כוונת הטבילה והמקוה ולבישת הכנדים נח' בכוונת ע"ש :

בגדי י"ט לריבין להיות חסודים משל שבת כונו ששמות י"ט גדולה ונשבת והכוונה כי בשבת היגידה מלשבת מקום עמיד' כז"ל משל"כ צ"ע מלשבת הכריא' כו"ס כבר לעיל . והכן זה :

טוב ללמוד אחר מלות ומסכת פסחים ויחשבל שיהא שים שפחותיו חשוב ומקובל לפני הקד"ה כאלו הקריב קרבן פסח . ואם אפשר להשלים גם נשבת הגיגה מה טוב ואם לאו ישלים אותה צלילה קודם כיום שלישי :

סדר השולחן וכוונתו כבר נח' בכוונת ע"ש אך עתה צע"ס לריך לומר מיד אחר הטבילה לערוך השולחן והכרות מלח וצמחים . ויכין כסות טויות ויקרות לקידוש משום זה אלי ואנוהו ויכוון לכבוד המלכות הכי' כוס של זרבה שמיקונה עתה צליל פסח כמ"ס . ויקה קערה גדולה ויניח משה יפה על הקערה ויניח עליה ג' מלות המסומנים אצ"ב . לא באותיות כי אחר שיעבר המלות הוי כמקום אותיות צ"ע . אלא באיזה סימן אחר ויניח אותה מלה שיש בה סימן ג' למטה וסימן צ' בלמעלה וסימן אי' למעלה וזין כל מלה יהי' הפסק בנפשה לא כמו בשבת כי בשבת כל ה"ב ככרות מלה אי' ורומזים לכוונה אי' משל"כ עתה בג' מלות כל אי' מלה צע"ע וכ"ל רומז לכוונה מיוחדת לכן לריך הפסק בין כל אי' ואי' וגם יהיה משה למעלה לבקת כולם . ובגד ימין הונו' יניח המרובע הצהיין מן אי' פיל צ"לרין כ"סין ע"ינגר צ"מרינד . וסימך חרובת אצ"ב וחרובת ע"ץ . ובגד השמאל יניח הכרסא עם הקטרי' קטנה של חומץ לטיבול ומחמיו המרור ועל בגי המלות החרוב וצילס למעלה :

אם חל י"ט ציוס וי' יעשה עירוב חצילין ויזהר ליקח דג או צפר חשוב שלא יהיה מלות צויות עליו ולא יהיה כנף אוחז לא צפר זרוע ויהיה שם שנובעין עליו שמות וינרך :

פרוך אפה יהיה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו עד מצת גירוב : **ברין** יהא שרא לא לאהוי ולב'שולי ואטמוני ולאדדקני שרנא ודתקנא ולמעבר כל צרכנא מיומא טובא לשבתא לא לא ולכל ישראל תהריס בעיר תואת :

ויזכר ע"י אי' גדול לכל בני עיר ולא ע"י אשמו וקטנים **בבניסתך** לזה"כ חכוון כי בזה"כ הוא סוד רמל שהיא צית כטופל לכל האורות שלמעלה ועתה צליל פסח כל העליות על שמה ואף כי יש עליה גם לז"א הוא לזרוב כמ"ס בכוונת ליל שבת ולכן נקרא חג המלות כי מלה היא סוד רמל שהיא סוד לחם עוני כמ"ס ולכן מקריבין בפסח לחם שעורים ומבל כהנה סוד בזה"כ הרבוע צאלף הרים סוד שם צ"ן צג"י בזה"כ . והנה עתה היא מזלוגת עם דודה ומתקדשת מנומאחה ונבדקת צמנא קנאות וקידו צילרתי צמזרי שג"ע והנה כבר נח' שנפשה כחובא האור צפרק עליון כלל דלוי' המתלבש בחכמה דז"א לכן חכוון בשילוב הוי"ו אה"ה כי חכמה דז"א הוא סוד הוי"ו וכלל דלוי' סוד אה"ה ונקודתה ע"פ נקודות המדות כוס 'אחתי' . והנה חכמה דז"א מאיר במסד שלו והוא מאיר בכל קו ימין דוקי' ולכן חכוון ג"כ בשילוב הוי"ו **אלהי** כי מסד דז"א סוד הוי"ו המאיר לנוקי' סוד אלהי' ע"פ נקודת' כוס 'אחתי' ומשלח וגשלמה פרים שפתינו ע"כ חקנו אנשי כנסת הגדולה משלס' כנגד חמדין ורחמא

מנחה הוא כנגד חמיד של צין הערצים וכנס צומן ט"ז קיים היה כפסח נשטח
למר חמיד של צין הערצים וכדי שישלמו פרים שפחנו ראו לעסוק בסדר קרנן פסח למר
חפלה מנחה • וכל לך סדרו נקלדס כפי מה שבעמיק בסדר היום וז"ל •

קרנן פסח מביא מן הכבשים או מן העזים זכר בן שנה ושוחטו בעזרה בב"מ
אחר הצות י"ד דוקא ואחר שחיטת חמיד של בין הערבים ואחר הטבת הנרות
של בין הערבים ואין זורקין דם הפסח עד שישחטו דם החמיד ואח"כ זורק דם
הפסח ואין שוחטין את הפסח על החמין וזורק דם הפסח זריקה א' כנגד היסוד
וביצד עיטין שחט השוחט וקבל הכהן הא' שנראש השורה ונותן לחבירו וחבירו
לחבירו והכהן הקרוב אצל המזבח זורקו זריקה אחת כנגד היסוד וחזרו הכלי
ריקן לחבירו וחבירו לחבירו כקבל כלי המלא החלה ואח"כ כהויד הריקן והיו שורות
של ביכי כסף ושורות של ביכי זהב ולא היו לבזיכין שולים שמה ניחוח ויקרש
הדם אחר כך תולין את הפסח ומפשיטין אותו וכמהין אה קרבו עד שיצא הפרש
ומוציא את האמורין והם החלב שעל הקרב ויותרת הכבד ושתי בלויות והחלב
שעליהן והאליה לעזות העצה וניהנם בבלי שרת ומילחם ומקטירם הכהן על גבי
המזבח כל אחד לכדו והשחיטה והזריקה ומחוי קרבו והקטיר חלבו דוחין את
השבת ולכן אין מוליכין אותם לבית כשחל בשבת אלא בת האחד הם מתעכבים
עם פסחיהם בהר הבית והבת הב' יושב לה בחיל והג' במקומה עומדת חשכה
יצאו וצלו פסחיהם שנשלשה כמות הפסח נשחט ואין בת פחות מל' אנשים
גבוסה בת הא' נתמלי העזר; נועלין אותו ובעוד שהם שוחטין ומקריבין הדיוס
קיראין את ההלל אם גמרו אותו קוד' שיקריבו כולם שונין אותו ואם שנו שלשו
ועל כל קריא' תוקעין שלשה תקיעות תר"ח גמרו להקריב פותחין העזר' יצאת
בת א' נכנס בת ב' נועלין דלתית העזר' גמרו פותחין יצאת בת ב' נכנס בת ג'
ומעשי' כולן שוין ואחר ש'יצאו כולן רוחצין העזר' ואפילו בשבת כפני' לבלוך
הדם שה' בה וביצד הית' הרחיצ' אמת המים הית' עוברת בעזר' והיה לה מקום
לצאת ממנו וכשרוצין להדיח את הרצפ' כותמין מקום יציאת' והיא בתמלאה על
כל גדות' כפה ומפה עד שהמים עולין וצפין מכאן ומכאן ומקבץ אליה כל דם
וכל לבלוך שהיה בעזרה ואחר כך פותחין מקום יציאתה והכל יוצא עד שנשאר
הרצפה נמוקה ומשופה זהו כבוד הבית אם הפסח נמצא טריפה לא עלתה לו
עד שמביא אהר ואפילו מאה •

זה הענין נקלט גדול ולריך סלסל הירא ומרד על דבר כי לקרוא אותו צומן שחפלה קריאתו
צמקום קרננו • וילגלג דלגס על מורנן כזית וימנן לפני כי כנורא עולם שיננס אותו
צמכרס צימניו ח"ם עכ"ל •

תפלת ערבית דליל פסח במו בליל שבת

מעריב ערבים   כיכל לננת הספיר יסוד נוקצא דנריאס וכולל ג' היכלות :
אהבת עולם   כיכל לננת מסד דנוקצא דנריאס וכולל גס לסיכל זכות :
קריאת שמע שמע והיה אם שמוע ויאבד   כפי כוונת המזכיר כנר :
אמת ואמונה   כיכל רנון ח"ת דנוקצא דנריאס :
השביבו   כיכל ק"ק •   חז"ל דנוקצא דנריאס :
קורם   העמידים אומרים קדים כפי כוונת הקדים דליל שנת חן סהמרגלל ד"ט סס ז' אותיות
לסיכא יס"ו וללו כנ'   שנות נכנסין צמנין כז' שנות דמרגלל היינו טז' שמו' דמרגלל
ססס הוי"ס צנקוד לסיכ"ס וסס י"ס נעלמים צמקונס ונחגלים צמקונס צ' שנות לסיכ"ס יס"ו
ועתה נסלס כמספר שכולי' ז' שנות דמרגלל סהס צמספר חכל"ת סוד צגל חכלס סהיו פורסין
על המסכן וסוד סס"סמלל חכלצ"ס ליכ"ד סלל סמנו סמלונ"ס • וסילאור רסס וסמנין צין
מעלנו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

פרוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול

כוונת תפלות הפסח

הגדול הבור יבורא אל עקיון גומל ודכדים מוכים וקונה הכל ויזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :
בילך עזר ומשיע וקנן . ברוך אתה יהוה מנן אברהם .
אמן יאהרונה

א דלסי"ה י"ה דמרגל אל"ף כ"י יו"ד כ"י
ערבית נלח דל"י מאיר זכמה דז"ל ומכמה ומסד ז"ל מאיר ז"ל ונלח ז"ל מאיר
זכל קו ימין דנוקצא :
שחרית מכמה דז"ל עולה למעלה זמקוס נלח לימא שכול למעלה ממקוס עמידתו זכול
ומוס של חמה דלזא זלי לזוס מחלז' זו היינו מוס נלח שלו זמוס נלח דלימא
היינו חמה דלזא זנלח דלימא :
חזרה דשחרית עולה חמה דז"ל זמקד דל"י ולז יורד נלח דל"י זמקד דז"ל ומוס לזא
מחלז' זחוכו :
מנחה חמה דז"ל זכחר דלימא ולז יורד נלח דל"י זנלח דז"ל ומוס לזא ומחלז' זחוכו
חזרה דמנחה עולה חמה דנוקצא זכחר ל"י ולז עומדים פז"פ ז"ל זימין ל"י וקוק' זשמאל
לימא פ"י סענין כוא כך כי זעריזת ושחרית נכנסים רק ג"ס מחלין דנ"ס דל"י
זז"ל וזחרז ג"ס סניי' וזמוסף ג"ס סליסים וסנן זס :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להשיע . משיב הרוח ומוריד השל
בחורף ומוריד הגשם . מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
ורופא חולים ומחיה אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כבוד בעל גבורות ומידומה
ךך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים
אמן : יאהרונה

ה' דלסי"ה י"ה דמרגל : אלף ה"י יו"ד ה"י
ערבית כוד דלימא מאיר זכמה דז"ל וזינה דז"ל מאיר זכמה דז"ל וזכור זכוד וזוד
ז"ל מאיר זכל קו שמאל דנוקצא :
שחרית זינה דז"ל עולה זכוד ל"י לזעלה ממקו' עמידתו זכול ומוס לזא של זינה זלי
לזוס ומחלז' זו היינו מוס כוד דלזא שכול מוס זינה זכוד דלימא שכול מוס זינה
שלס :
חזרה דשחרית עולה זינה דז"ל זכזכר דל"י ויורד פ"ח זכוד דל"י זכזכר דז"ל ומוס לזא
זלי לזוס מחלז' זו :
מנחה זינה דז"ל עולה זכחר לימא ויורד פ"ח זכוד דל"י זכוד ז"ל ומוס לזא זלי לזוס
מחלז' זו :
חזרה דמנחה עולה זינה דקוק' זכחר דל"י ועומדים פז"פ עס ז"ל כנ"ל :
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללך בלה ברוך אתה יהוה האל הקדוש
אמן יאהרונה . דלסי"ה י"ה דמרגל אל"ף כ"ל יו"ד ה"ל :

ערבית יסוד ל"י מאיר זכמה דז"ל ודע' מאיר זכמה דז"ל וז"ל זכוד ז"ל ויכוד ז"ל מאיר
זכל קו למנעי דקוק' :
שחרית דעם דז"ל עולה זיסוד ל"י למעלה ממקוס עמידתו זכול ומוס דעם דלזא זלי
לזוס מחלז' זו וזיינו מוס יסוד דלזא שכול מוס דעם זיסוד דלימא שכול מוס
דעם שלס :
חזרה דשחרית עולה דעם דז"ל זכמה דל"י וז"ל זכוד ל"י ומוס דעם דלזא זלי
לזוס מחלז' זחוכו וסנן כ"ז :

כיונת תפלות הפסח

כִּנְחָה   דַּעַת   ז"ל   עוֹלָם   כִּכְרָה   אֵימָנָה   וְיִוְרָד   מ"ב   דִּיקוּר   א"ל   בַּח"מ   ז"ל   וּבְאֶרֶם   פ"ח   דִּיקוּר
כ"ב   דִּיקוּר   ז"ל :

חזרה למנחה עולה דעת דוקנדא נכחתי אימא ועוונדיס פנ"פ עם ז"א זה צימין וזה נשואל :

[illegible]

הַדְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ

בְּמִצּוֹתַיִךְ וּקְרַבְתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ:

בשחל יום טוב במוצאי שבת אומרים באן ותדיענו :

וְתוֹדִיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמִדָנוּ
לַעֲשׂוֹת חֲבֵי רֻצֻנָּה : וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה

אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצוות
טובים : ותגהילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי
נדבה : ותורישנו קדושת שבת (מוחין 7אבא מלובשין בכה"י

לאבא עמנו) **יבבור מועד וחגיגת הרגל** (מוחין לאי' עס לבושיהון

וּבְחֹכֶם מוֹחִין לֵאמֹר כְּלִי לְבֹשֶׁת וְתַבְרֵךְ יִהְיֶה אֵלֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ אִמָּה בֵּין
קוֹדֵשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים:

בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת
שבת מוחין לאכל עלמנו יולאי' ומנהגים לקדשת יום טוב מוחין

לְאִימָא מַחְגָּלִים וּמוֹחִין לֹאבֵא עַלמִים בְּחוּס הַבְּדִלָּה וְאֵת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁה : הַבְּדִלָּה

וְכַדְשֶׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְוֵי שְׁתֶּהָ *
 חֲנֻכָּה חֲנֻכָּה

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבתות למנוחה
(ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

את יום (השִׁשִּׁית הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה ר"ת
בג'.

כוונת פסח

בג' אָח"ל וס"ת ת"ג כי ז"ל שניהם עולים בכתר אחד לאימא שבה שס כ"ג עם
 י' אנהיות בג' יום טוב זמן חרותינו : כי בפסח נתגלה הארת אימא מלך
 כ' שערי בינה שבה שהוא כוד היוכל שנו כוד החירות לעבדים • בשבעות חג
 השבעות הזה זמן מתן תורתנו : בסוכות חג הסוכות
 הזה זמן שמחתנו : בשמיני עצרת שמיני עצרת החג
 הזה זמן שמחתנו (באהבה) מקרא קודש מוחין לאבא
 קרואים להתלבש במוחין לאימא : זכר ליציאת מצרים : שהנילוות
 קדושה שהיו מובלעים בין הקניעות של מצרים ילאו נחירות אל הקדושה •

אלהינו ואליה אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
 ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדיך וזכרון ירושלים
 עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
 ולהיים ורשלים ביום חג המצות הזה (לשבעות ביום חג השבועות הזה) (לסוכות
 ביום חג הסוכות הזה) (לשמיני עצרת ביום שמיני עצרת חג הזה) זכרנו יהיה
 אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים ובדבר ישועה
 ורחמים חום וחנני ורחם עלינו והושיענו בי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחים

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית
 ואמרת לברכנו : (אלהינו ואלהי אבותינו רצה

במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך

שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו

מלכות נק' ל"ב ששהי טהורה שלא יגעו בה הקולונס כלי שמזדווג עם הס"ת

הנקרא אמת לעבדך באמת : והנחילנו יהוה אלהינו

(באהבה ובכרצון שבת) מועדי קדשך בשמחה

ובששון הנחלתנו ברוך אתה יהוה מקדש (השבת

) ישראל והזמנים : אמן יאהדוניה' ה' לאהיה יס"ו דמרגל

אלף הה יוד הה

ערבית כתר דנוקבא עולם זיכוד ז"ל שבו הארת יסוד אבא צלי לזוט :

שחרית כתר דנוק' עולם בק"ת ז"ל שבו פ"ג יסוד אימא ובסוכה מוח אבא צלי לזוט :

חגרה דשחרית כתר דנוקבא עולם גדעם ז"ל שבו פ"א יסוד אימא ובסוכה מוח אבא צלי לזוט :

בגדה כתר דנוקבא עולם בכתר ז"ל היינו כחלי כתר ז"ל למטה מן ס"ת אימא :

חזרה

חזרה למנהל כפר לכוונת עולה בכתר ז"א למעלה במקום ח"א ד'א ולא סניס סויס

רצה יהיה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשבעבורה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל כרצון ותהי לרצון תמיר עבודת ישראל עמך . ותחונה עינינו בשוכך לציון ברחמים : כרוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון : אמן יאהרונה

י' דאסי"ה יס"ו דמרגלית אלף למד הי יוד ממ

ערבית מכמה דנוק' בנלם ז"ל וכל זה למטה במקום עמידתו : שחרית מכמה דנוק' בנלם ז"ל בלח לאינל והוא ג"כ למטה במקום עמידתו בחול : חזרה דשחרית מכמה דנוק' בנלם ז"ל למטה במקום עמידתו בחול והוא בנלם דלימל : מנחה מכמה דנוק' בנלם ז"ל והוא בחסד דז"ל למעלה מן מקום עמידתו בחול : חזרה דמנחה - מכמה דנוק' בנלם ז"ל למעלה והוא ג"כ בנלם דלימל :

מורים אנחנו לך שאתה הוא יהיה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור
חינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור . נודה לך וגספר תהלתך על
היינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נסיד שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : השוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרימום ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד :
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתינו ועזרתנו סלה
 האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :
 אמן יהארוגינהו' דלכ"ס יס"ו למרגל אלף למד הה יוד מס
 תתק"ל

ערבית צינה דמוקנא צהור דז"א :

שחרית זינס למוק' בגזר' דז"ל כנ"ל • חזרה זינס למוק' צינס דז"ל כנ"ל : מנחה
זינס למוק' בגזר' דז"ל לעמל' וסוף צדור לעמל' : חזרה • זינס למוק' צינס דז"ל
לעמל' וסוף צדור דז"ל כנ"ל :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלוש עלינו ועל כל ישראל עמך
ברבנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת
חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :
שלוש רב וכו'

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום: אמן 'אתדונה'

וי' דאסי"ס יכ"ו דערגנא · אלק · למד הא יוד מם · ערבית דעמ דנוקנא ניסוד ז"א
כנ"ל :

שחרית. דעת הסוקנא דח"מ ז"ל למטה כ"ל : חזרה דעת דנוקנא דעת ז"ל למטה כ"ל :
 מנחה. דעת דנוק' דח"מ ז"ל למטה : חזרה : דעת דנוק' דעת ז"ל למטה וכל זה הוא
 דיסוד אימא :

ואתה ז"ל ואף שאמרנו שגליל פסק נכנסו פעם א' כל צמחי המושין ואף גדלות שני שזה הוא הנס הגדול הנעשה ביציאת הנזרים כנעם כדר . אך הענין הוא כי צוודאי א"ל שייכנסו המושין לגדלות שני קודם גדלות ראשון וגם צימד ג"כ א"ל רק שלריך שייכנסו חמלה מושין לגדלות ראשון ואח"כ קטנות שני ואח"כ גדלות שני וכן היה ג"כ גליל פסק אך הנס היה ששני אופנים . הא' שצכל המועדים והזמנים ואף בשבת לא יכנסו כל המושין בז"ל רק לדרך מדרגה מדרגה א' גלילה ואח"כ מדרגה יומה בשקרים ואח"כ מדרגה יותר צק"ש ובחפלה המועדים ובמוסף כח"ס כ"א בעקבות משא"כ עתה גליל פסק אף שייכנסו ג"כ מדרגה אחר מדרגה עכ"ז נגמרו לייכנס כל צמחי המושין בצוהם לילה . ולזה לנו מכוונין שכן נכנסים ג"כ צכל שנה ושנה אך לא בפעם אחת רק מדרגה צמר מדרגה ועד עתה נכנסו המושין

כוונת פסח

גדלות ראשון ואח"כ קטנות שני וגדלות שני ע"י ההגדה כע"ש לקמן • ועכ"פ הוא הנס
הגדול שנקב"י כל צד"י המוחין גליל זו • ולכן גומרים את הלל גליל זו • אופן הב' • שהנס
שבי' גליל זה הוא שכבר אנוניו שא"ל שיכנסו מוחין גדלות ראשון קודם שיכנסו מוחין
דקטנות ראשון • אך שמוחין דקטנות ראשון יש צו אחיהם לחלונים כנודע ואלו הם כנכנסים
תחלה אלו המוחין דקטנות ראשון לא די שלא ידמו החלונים עליהם מן הקדושה אלא אדרבה
היו נותנים להם כח שפ"ז הם להם כח ליקח אף ממוחין גדלות ראשון ולכן הפליג הקב"ה
צדק מסדר והכניס המוחין גדלות קודם הקטנות ואז נדמו החלונים שאינם יכולין לקבל אור
גדול שנה פתחו ואז אף שיצאו אה"כ למוחין דקטנות אין להם אחיהם צדק בזה"ש שכבר
נמחקו הדינין דקטנות ע"י הגדלות • וז"ל וזה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות כע"ש לקמן •
והוא נס פלא : והנה אחר שנתבעלו כל הדינים וילאו כל הנילוות קדושה מתוך בלעם שהוא
סוד יליאת מלרים שנבעה גליל זה חזר לדבר לקדמותו להיות נובח דרך הסבב והמוחין
נכנסים מדרגה צמר מדרגה כע"ש לקמן צמקונו ודי צדק והנה נריך לכוון להל"ה מן כל
צד"י המוחין אלו כפי כניסתם לז"א גם לנודקת ותעשה פתחם שלם והוא סוד הלה"ל שלם
כי הלה"ל צד"י אה"י רוחו לפרט"ף נוקי' משלם • ולכן אחר חפלת ערצית אומר' הלה"ל
שלם גליל פסח ותכוון כי צמקית הלה"ל נכנסים פנימיות נקט לז"א

יור הי ויו הי יור הי ויו הי זמכמז דז"ל יהוה

בבואו לביתו מבה"ב יראה לאשתו ובניו ובני ביתו פנים יפות בשמחה ויאמר בקול רם :

אתקינו סעודתא דא דאיהו סעודתא מהימנותא דמלכא עלאה דא איהו סעודתא
דקב"ה ושכינתא :

וצריך לכונן לשם ס"ג שעם יי אהותיות כגיי יי"ם טי"ב שכל הארת המועדים הוא כצד אימא שבה שם ס"ג כנודע והארת אכא נעלמים בתוכה כמ"ש וזה הבוונה הוא מצד יום טוב שזה שיה בכל המועדים ושאר הכוונות השייכים עתה כליל פסה יתבאר במקומם כסדר ההגדה :

מבואר בכתבים סדר השלחן יסוד הקערה בנ מצות זעני ישראל סיד הרעת על הקערה ועליו הלוי סיד בונה ועליו הכהן שהוא הכמה והם סיד ג' מוחין דאבא עולה סוד הביר ועל הכהן תניח לימכד הזרוע והוא נגד החסד ובנגדו לשמאל הביצה והיא גבויה ותחתיהם באמצע המרור במקום הת"ת וההדרוסת יניח תחת הזרוע במקום נצה ובנגדו תחת הביצה הכרפס במקום ההור והחזרת שעמה יעשה כורך תחת המרור במקום יסוד והקערה עצמה היא מלכות הכוללת הרי כל עשר ספירות דאבא :

סדר הגדה של פסח

קדש * רחץ * כרפס * יחץ * מניד * רחצה *
מוציא * מצה * מרור * כורף * שולחן * עורף *
צפון * ברך * הלל * נרצה *

קדש . הנה כנאוך מבח"ב צריך שיהא השולחן ערוך עם כל צרכיו כמ"ש כבר . ותקח הכוס מלא יין בירך הימנית . ותבזון כי כו"ם בנ"י אלהי"ם . והוא סוד הכנסת מוחין דקטנות שני דז"א שאחר גדלות ראשון והנה קטנות ראשון כבר נודע שהם ג' שמות אלהי"ם בנ"י כו"ם שהם בחי' חצוניות דהצניעות דנה"י דאו"א בחי' כלי' . אבל עתה הוא קטנות שני שהוא יותר ממותק והם ג' שמות אבד"טס שהם ג' מוחין דק"ש . והוא כי שם הוי"ה הוא סוד הרחמים ואם תתחלק באותיות אחרות מורה על חלוקה הרחמים ומורה מעט דין כפי בחי' החלוקה בושא"ב בשם אלהי"ם שהוא בעצמו שורש הדין וכשמתחלק באותיות אחרות מורה חילוק

חילוק הדין ומירה מיתוק כפי בחי' החלוק' והנה שם אלהים אחר המיתוק
 בתחלפים האותיות לאותיות הקודמים • והנה אות א' אין בתחלפית לקידמת כי
 אין מי שיסדרם אליו ונשאר במקומו וגם אות ס"ם סתימה הרי היא מתחלפת
 בפתוחה הקודמת אליה : אך באשר שחבא בסוף התיכה תתחפף שוב לסתימה
 הרי נשארת ג"כ במקומה • והמתחלפים הם רק ג' אותיות אמצעי' שהם להי' ו
 ומתחלפ' לאותיו הקודמ' שהם כד"ס • ונעשה מן שם אלהים שם אבד"ס
 שמור' על מיתוק דין • ושם זה בני' ע"ד בסוי' הכתי' ושבת ע"ד ה' אלהיך מאותיות
 המתחלפים הם בני' ג"ל והוא סוד הכתיב ויעקב קרא שמו ג"ל ע"ד • לכן צריך
 לבזון כי זה הכוס הוא רומז לכלי שהוא חציניות דחציני' • חגית דאוי' • וזה
 השם נקרא אלהים היים בכל מקום שרומז אל המיתוק • וכוה תבין סוד הכתיב
 וחרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים שדיים גכנו • והוא ביהנוס הגדול שהיה כליל
 זה שנתגדל הו"א במחין של או"א ויבאו לו בחי' מוחין דקטנות שני אחר
 הגדלות ראשון בפעם א' משא"כ בכל הלילות של כל ימות השנה וזהו ותגדלי בחי'
 גדלות ראשון ותרכה קטנות שני שהוא מרובה הארה יותר מגדלות ראשון ותבואי
 בעדי עדיים הם ג' מוחין של ג' שמות אבד"ס כל א' בני' ע"ד הרי ע"ד' חר
 עדיים תרי הרי ג"פ ע"ד והוא סוד חגית ששם הוא מקום החזה מקום שדיים
 וז"ש שדיים גכנו ולכן צריך לבזון עתה כי זה הכוס הוא שם אלהים בני' היים
 אך שנתחלף לשם אבד"ס ובלקחך בידך הימנית כיוונך להגביר בח החסד שהוא
 בחגית להאי' נחבמה דוא' ולכן לבזון בשם אבד"ס בנקודת כגול שהיא נקודת
 חסד ותבזון בשם הוי"ה שהוא חכמה דוא' • בנקוד פתח שהוא נקודת
 חכמה וזהו הבזון בבזים שהיא הכלי שהוא בחי' חציניות דחציניות אח"כ תבזון
 בזונה אחרת בין שבתוך הכוס שהיא בחי' הפנימיות הבלי שהוא פנימיות החציני'
 רחגית דאוי' והבזונה היא שצריך לבזון עיין עם ה' אצבעות שהכוס עומד עליו
 הוא בני' ע"ה והיא בני' שם אבד"ס ע"ה ושם יתה כזה וע"י המעשה נכנס אור
 הפנימי עצמו שבתוך החציניות • וע"י הדבור • נכנס אור הכקף ולכן צריך
 לבזון בשם ע"ב בולו כסגול שהוא פנימיות חסד דאוי' הנכנס בחכמה דוא' שהוא
 זמ"ה ומתפשט בכל קו ימין דוא' לא כמו בשאר הזמנים שנכנסים פרק פרק כגור'
 אבל עתה נכנסים כל הג"פ של נצח דאימא שנה מוח החכמה ומתפשטים
 בחכמה חסד דוא' ולכן צריך לבזון לגי' שמות הוי"ה שבג' ספרים דוא' אי מנקרי'
 בפרת ואחר כסגול ואחר בחציק ומשם חזור הארה זו כסוד אור חזור ויורד
 דרך הגרין דוא' למטה בחזה שלו והשם יוצא מאחוריו לרחל ונוטלת חלקה וגם
 חלק לאה כמ"ש בבר • וע"י המעשה נכנס בה אור פנימי וע"י הדבור נעשה לה
 אור מקיף שהאורות יוצאים ממנה דרך הפה בסוד פיה ס"ח נעשה אור

מקף :

והנה אדו"ל שנים של ברכה צריך שפיפה מבחין והדחה מפנים • ולכן צריך
 לבזון בי כוס של ברכה הוא סוד רחל שהוא בסוד הדינים שמקבלת מאימי'
 סוד אלהים בני' כו"ם וצריך לבזון להאיר אליה מבחין ולשטפה מזוהמתה ע"י
 שם הוי"ה בנקוד אלהים שהנקודות הם בני' ע' והפנימי הוא סוד ז' יודיין
 שבע"ב ס"ג היא ג"כ ע' והנה ע' והוי"ה אלהים בני' יעקב' שהיא סוד י' בקע
 שאורות הו"א בוקעים לחוץ ומאירים בכל יים של רחל ועושה אותה כוס של
 ברכה ע"י ע"ב ס"ג שיש בהם ב' אותיות ובי' כוללים בני' קנ"ז ועם ז' יודיין
 שהוא ע' בני' ברכ"ה והנה הכוס הוא סוד הבלי שיש בו פנימיות וחציני' ועצמו'
 במדע והם ג"פ אלהים סוד כו"ם ומתמקקים ע"י גי' הוי"ה הרי ג"פ יכ"ק • ואם
 המלא אותם יש בהם ס"ט אותיות ועם ו' כוללים של ו' שמות הרי ע"ה בני'
 השם אבד"ס ע"ה והם סוד מוחין דקטנות שני שאחר שנרחו החצינים ע"י סוד
 השטיפה ורהדחה נכנסו המוחין שרם סוד היין שבכוס בני' ע' ועם ה' אצבעות
 הוא ע"ה ורי כזה : והא יד סדר הקידוש עם כוונתו בקצור מופלג בשבת
 מתחילין ויכולו :

כוונת סדר של פסח

"יום" הששי "ויכולו" השמים
 והארץ וכל צבאם ויכל
 אלהים ביום השביעי מלאכתו
 אשר עשה וישבו ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה :

ביונת ויכולו כנר נחצאר צמקומו אך ככוונה צקילור
 לכמטיך אור מקיף לרחל מצחי' אור פנימי דז"א
 כיוולא מפיו דז"א וכוול נמשך נוסכמיות ג"ר ד"א דרך
 ג' קוים עד הספ ויוולא דרך כספ לנוקבא :

וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ עָשָׂה מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת .

הריני רצה לקיים מצות כוס ראשון של ארבע בימות לשם יחוד הקב"ה ושבינתי על ידי ההוא טמיר ונערם בשם כל ישראל :

סברי מרגן ורבנן ורבותי : סברי לבמשיך ה"ט וה"ג לז"ל וחס יי' הווי"ט צניי' ס"ד
 יסוד חז"ל ח"ט גזירה
 ברוך אתה יהוה אלהי' מלך
 הרי ס"ד מן סדר"י ז' ז' כוללים של ה"ט וה"ג
 יי' הווי"ט

צִיָּה עֲנִי יִסּוּד מַלְכוּת הַגִּבּוֹן צִיָּה עֲנִי יִסּוּד מַלְכוּת הַגִּבּוֹן
הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגִּבּוֹן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל לשון וקדשנו בכבודו ואתה יהוה אלהינו (באהבה שבתו למנוח) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת ואת יום חג המצות הזה זמן חרותנו) (באהבה) מקרא קודש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת ו) מועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנהלתנו . ברוך אתה יהוה מקדש (השבת) וישראל והזמנים :

ואם חל במ"ש אומרים זה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול בין איז לחושך
בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום
טוב הברלה : ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת : הברלה וקדשת
את עמך ישראל בקדושתך : ברוך אתה יהוה המבדיל בין קודש לקודש :
(יְסֻד לַחֹם סָפֵד חֶסֶד נְגִידָה צִנִּיף) בְּרֹךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַיּוֹמוֹת וְאֵת הַיּוֹם

ע"י כ"ה יסוד נלכות) שהיינו וקימנו והגיענו לימון הזה :

וְעַתָּה עֲלֵי הַקִּדּוּשׁ נִכְנָס פְּנִימִיּוֹת מִסֵּד לְאִימָא סְבִילָא

יור	שם	סקולר	כנען	פליטים	מסל	לחימה	שפוט
הי	הי	הי	הי	הי	הי	הי	הי

צמחמה 17"א ומחפשת בכל קו ימין 17"א צפע' אקת שהם חבונה מסד נח ויויא הארה 17"א לרחל

ונוטלת חלקה וחלק לאה וע"י מעשה אור הפנימי וע"י הדבור נעשה אור המקיף ויכוון צהי"ה

צנקור תלבי"ס טעם ז' נקודות בגי' ע' ופנימיות שלו הם ז' יודיין מן צ' שניות ע"כ ס"ג -

יכוון בשם שמות ג' הוי"ו וג' אלכיים צמלוא' יש צבס ס"ט לחיתוי ועס'ו' כוללים שלוי
שמות הוא ע"ה דגוי אצדע"ה ו"ה ארוא חלוף זה אלהים ונחמה נחמה

שמות הוא ע"ה גבי' אכדע"ס ע"ה שפוא חלוקה של אלה"ס מוסין דקטנות שני שוכנים עתה ע"י הקידוש - וסדע כי מוסין דל' שפס 17 מוסין ודמיון 771 רוחות רג"ל ב"א ודמיון ודמיון

ולדע כי מוסיף לה' שם ד' מוסיף נרמזין ד' כוסות כנ"ס כ"א במקומו ומימין
לחצא נרמזים כנ"ס לקמן . ובהנה עשה ע"י כוס ראשון הוא בהנ"ס נ"ס דל"א חללה

טעוה ספד לחצונה מוח חכמה צכל קו ימין של ז"א ככ"ל: וע"י הדצור נכנס גם מוח חכמה

דבולות שני לחינוך וגם גדלות ראשון לחצא: יטול ידיו צלח צרכה :

הנה אה"כ כשנוכחים מוח חכמה דליתא גם בצמ"י גדלות שני וכו' ואלל הסמ' שזה צקו ימיו של ז"ל אז הוא נוהל דני בחסד נאמן) היום שמונה דני לנאמן

צקו יתין של ז"ל אז הוא נוטל ידיו צסוד נשיא' כפיים שונגציה ידיו לנועלה נגד הראש
שעם הוא סידר הטברה כדי שלא יהיה שום תחצוה לתלמיים שבהם יונתים ובהליות של ידיו

כנענים - כנר • חמ"ס ר"הן כי המות חבמה דז"ל הוא ונחמי' שורש ע"ג טבחמה דז"ל ואיך הם

י"ה שהוא שם הכחונה כמדוע והוא קיד שני אותיות יו"ד ה"י של ע"ב ואם תכה יו"ד דה"י

עולה ש' והנה ר"ח ע"ס ג' אלוהות צב"י ש' ע"ה. ולכן לר"ח לכוון ברחיטה זו שהיא בלא צרכה למי שצבר ורבונו הוסיפו אצלו מה חסדו על חסדו של ר' חיים.

צרכה לפי שכבר נכנסו המוסיון צאיינא שווא וואס חכמה זאל הצמי' לכן אל' צרכה דק רחילה

זכר

ונטי למעלה שיחזרו המומין אל שרשם בראש * ויאירו אל יסודם שהם למעלה נגד בראש ועי"ז יסדרו מכל הקינים :

ברפס נוכל פתח מנחית כרסם וטובל בחומץ ומצרך עליה :

יבדל אור"ל חסד ת"ת בצורה צינה מלכות ע"י יבדל מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו בלך העולם בורא פרי האדמה

הזה כבד נחשאר שהמומין דקטנות ראשון לא נכנסו חסלה כמו נשאר לילות ושאר הזמנים שמחיד קטנות ראשון הוא נכנס חסלה כבודע . משא"כ הלילה הזה נשחנה מכל הלילות

שלא נכנסו המומין דק"ר שלא יהיה שום אחיזה לחינוכים כמ"ס אלא אחר שיכנסו חסלה כל

צ"י גדלות דליונא וגם גדלות ראשון דלדא כי לא נשאר רק צמ"י גדלות שני דלדא והיא נרמז

צמלה כמ"ס לקמן . אצל כל הצמ"י אף של אצל כבד נכנסו צמות חסלה דז"ל ולכן עשה נכנס

ע"י אכילה הכרסם והכרסם גם נותן חסלה דקטנות ראשון דלדא צמח"ס דז"ל כי עשה אין

חסם נשאר שכבד נכנסו מומין גדלות שהם רמזים גדולים והדינים דקטנות נחמקים צמח"ס

ואין צמח"ס אחיזה לחינוכים . והנה כבד נודע שמומין דק"ר הם ג' צמות אלה"ס היינו אלה"ס

דיוד"ן מוח חסמה . אלה"ס דלד"ן מוח צינה . אלה"ס דלד"ן מוח דעת . והנה עשה שהוא

מוח חסמה דק"ר לכן לריך לכוון אלה"ס דיוד"ן נקודת חיריק שהוא נכלל דלדא שבו מוח

החסמה . והנה אלה"ס דיוד"ן גי' טי' ומתחלה טי"ן כי זה המוח נכנס בכל ו"ק של ז"ל סוד

סי' גי' י"ן של טי"ן והנה טי"ן צמ"י כרס"ס ודי צמ :

יצלע מלה שנים ויגות חליה לאפיקומן וחליו ישאר לבין שני המלות :

יחץ הנה כבד נכנסו שהמומין דלדא נרמזים צמלה והנה הם ג' מומין שהם חז"ל . והנה

מומין דגדלות דלדא הם ג' מלואי הוי"ו ע"צ צמח"ס ס"ג צמ"י מ"ה דעת כמ"ס לקמן

והמומין דקטנות ראשון דלדא הם ג' מלואי אלה"ס דיוד"ן צמח"ס דלד"ן צמ"י . דלד"ן

דעת . וכנגד ג' מלות העליונה נגד מוח החסמה . האמלעית נגד מוח צינה השלישית נגד

מוח הדעת . והנה כבד נח' צמות יהא שניה דלדא שכל השמות שהם שוין רק שיש הפרש

ציניהם צמות אחת א"ל לרמז רק צמות אות שיש הפרש ציניהם כגון הכל שה"י אלה"י צמלה

אין הפר' צמ"י רק צמ"י כי לבד או ציו"ד . או צמ"י או צמ"י ולכן א"ל לרמז רק לאותו אות

שיש הפר' צמ"י . והנה כמ"ס דלד"ן צמ"י צמ"י כי ע"י ג' ליו"י שיש לאור ה' א' נורח ד"י

צ' נורח ד"ו ג' נורח ג' ווי"ן . והנה נורח ד"י היא צמות דחמה דלדא צמ"י קטנות ראשון

המתלצש צמח"ס דז"ל . והיא מלה עליונה לי נורח ד"י רומז להשפעת אצל סיד י' בקוד העטה

לנוק' סוד ד' כבודע . ולורת ד"ו היא מלה שניה סוד צינה הרומו לר"ו פרלופים שמתלצש

צמח"ס בקוד והאם רובלת על הצנים . ולורת ג' ווי"ן היא מלה שלישית סוד הדעת המשפיע לכל

הג' קו"ס שהם סוד ג' ווי"ן בקוד ובדעת הדעים יולאו סוד חז"ל ס"ס ד"ן ר"ממים שהם

ג' קו"ס כבודע . והנה מלה עליונה הרומו חסמה נשאר שיהא י' בקוד הקטן יהיה לאחלף

שלימה שאלף אם מתקל לכמה יגלוית לא חסמה מלורת נקודת שהוא י' בקוד הקטן יהיה לאחלף

והשפעת החסמה ציניה אינו נשחק לכן היא שלימה וכן מלה השלישית אף שמתקלת לג' ווי"ן

נשאר ג' שלימה שהרי הדעת ג' חמיד משפיע בכל הג' קו"ס ואינו משפיע בקר א' לבד

או צ' רק חמיד משפיע בכל הג' קו"ס נחמד . אצל מלה השניה הרומו לצינה המשפיע לד"ו

פרלופי היא נפרסת לשנים כי צומן הגלות אזי אות ו' סוד ז"ל מתחלק למעלה ונעלה בקוד

הוי"ו ואזי כעצאר צוהר ואות ד' סוד הנוק' דז"ל נשאר למטה בגלות והיא נק' למח עכ

מה דרכו של עני בצרופה שהשפעת הצינה צומן הגלות נחלק לשנים בקוד צלע חמרתו כמ"ס

סיד זה צמח"ס שה"ע . ולכן קודם שאנו חומרים הא כלחמא עניא הרומו לוח כמ"ס לקמן

אנו פורמין המלה שניה לשנים . ומלק הגדול הוא נגד אות ו' ומעלימים אותו וחומרים

לאפיקומן ומלק הקטן נשאר וחומרים עליו הא כלחמא עניא כי הוא נגד אות ד' הרומו לנוקבא

דז"ל דלה ועניה היתה בגלות מלרים :

והנה לריך לכוון נשאר שיכנסו מומין דק"ר שיש צמח"ס אחיזה לחינוכים ועשה לריך לדמות

אותם שלא יהיה להם אחיזה צמח"ס והוא ע"י אות ה' סוד צמ"י סוד מלה שניה

שהוא פנימיו' בוד דלדא שיחור צמ"י דז"ל וע"י שפורסין וטורדין אותם שיטברו כל כוונות

המלומים שלא יהיה צמח"ס כח לאחז צמח"ס והדינים שצמח"ס דקטנות יומחקו ע"י צמ"י

הגדלות שהם ה' כיו"ת צמ"י ק"ד ועכ"ל כוללים גי' י"ח ודי צמ :

בוזנת סדר של פסח

מגיד הנה אשר שנכנכו כל הנתי' עומין לזינא וגם ק"ר ושי"ק"ר לזנז צו"ל שיהא קיד ק"ל סו"ה צג"י ונז"ר אז נכנס צו עפ"י ציות נצורי' לזינ' עס ס"ב צנינ' שלו וגם עס א"ס ג"ל דקטנות שני לזינא ווא"ס ג"ל קטנות שני לזנז כי חתלה ס"ב הכוונה בקטנות שני לשם אכ"דעס ועתה לר"ך לשלוק יאזוז לשנים עסס א"ס שני אזותיות שחזא אזת ראשון ואזת אחרון של עס אכ"דעס וזותיות אינציו' צג"י ג"ל הרי א"ס ג"ל וזוז רומז סה"ל עלה צרעס הסכונה עסס ג' ראשונות שלה כל אי' ככול מעשר הוא ל' הרי ג"ל וזיא האס שנק' ג"כ לזינא כנודע הרי א"ס ג"ל וזיא הסה דז"ל עגד הסה דתכונות עסס קוד קוד לזינא עללה הסק' פוס ממלל דרברנן כמ"ס זוז הסק' דתכונות שג"ס צו וזוז קוד עס ק"ב ענינו' שכל לזינא עס ד' זותיות וכוכלל צג"י ק"ס זוז ממלל דרברנן קוד קסוד ילינא מערים שכל המרעס לקסר ס"ז משינעס . וקיפור ינ"ע שינאס סארים ומסגרון קוד מערים אל הסה כמ"ס

כבר :

דני מוכן ומזומן לקיים המצוה לספר ביציאת מצרי' לשם יחוד קוביה ושכיני' זה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם בל ישראל :

הָאֵל לַחֲמַא עֲנִיָּא דִּי אֲכָלוּ אֲבִהֶתְנָא בְּאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וְיִיכּוֹל כָּל דְּצָרִין
יִיתִי וְיִפְסַח הַשְׁתָּא הַבָּא לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל הַשְׁתָּא עַבְדִּין לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין *

הנה כבר יודע שמקצלת המלכות שהיא קוד ה' אחרונה הוא מן היסוד שבוה לדיק יסוד
עולם קוד המלכות שנק' עולם כבוד וכתיב ולדיק אובד בלדקו ופי' צוהר כשהשכינה
צגלית ולינו נותנים לה שפע כדי לורכה לשרגם את ישראל כמו שהם צאריך ישראל כי כשישראל
עושין רצונו של מקי' כבודו והשמים יענו את הארץ והמלכות קוד ארץ ישראל תקבלת מן
המ"ת שנק' שמים כבודו שהוא להם מן השמים והוא קוד זרע קודם זרע שם משל"ה בגלות
היא נידונו' רק תפסית' שביעי' שהוא חמנית השפע שמשאר ציבור מן הזרע שנזרע בו כבר
ואינה ניזונית מן השמים ולא גם הדיק אובד בלדקו פי' צעביל לדיקו קוד לדיק כי כשנותנים
לה שפע רב אז כל השפע תקבל תחלה היסוד פרי היא אובד חלקה ח"ש אובד ולא אובד
והיא האוכל פקדון צאריך ובשאיין נותנים אליה פרי היא אובד חלקה ח"ש אובד ולא אובד
כמ"ס צוהר ולא היסוד נקרא עמי ואציון והמלכות היא קוד להם צבור כי אם הלח' אשר
הוא אוכל ונק' צגלות להם עם יעקב צגלות דכתיב איש וציתו צלו תלרימה וכבר כת' שיסוד
תלרימה שהשכינה ירדה עם יעקב צגלות דכתיב איש וציתו צלו תלרימה וכבר כת' שיסוד
נקרא איש שהיסוד יורד עמה תמיד בין העמי' צבור העדו' דכתיב עדו' ציוסף שמו צדדתי
מלרים וכו' הדור ההוא תקבלים השפע מהם וכבר נודע שהשפע היורד מן יסוד מלכות היא
צבור ה' צבור הכבוד היא להם זרע חרעתם את האדמה ולכן כל האמונות הים בהם את
אות ה' מוך מרחל לכן היתה עקרה אך שנלכה שפחת רחל הים ב' הסיין ולכן אשרה רמל

וערחה נבא אל הציבור הא למחא עניא די אכלא צאבסחא צארעא דמלרים • ומ"ש ד"י אכלא
 היא כי המלכות שהוא קוד ה' אחרונה ונטיטיר צ' יורים היינו ד"ו ד"י כבודע .
 והא כשאכלא מן הס'א קוד ו' נטיטיר ד"ו ונגלות שאינו תקבלת רק תקפימי שציעית קוד
 יסוד שהוא קוד ו' זעירא כבודע צבור ו' זעירא שנתה כשנתם צקנאו קנאת ה' נללות אזי
 נטיטיר ד"ו ומ"ש ד"י אכלא והנה אחר שנגאלו ממלרים וכליל פסח נעשה פזווג צעלימות בכל
 הצעי' כמ"ש אלו רמזי' לזה ואומרים עשה כל דכפין יימי וייכול הכוונה כי כבר יעתה ש"ס צ'
 מתיי וזוג הא' צבור צרית המעור וזה הזוג מוכי' צסם אכילס כמד"א כ"א הלסם אשר היא
 אוכל וזכ' צבור צרית הלשון שהיא קוד הסקיין וזה הזוג מוכנה צסם קיפור כמסרז"ל אשה
 מקפחת עם צעלה והנה צגלות מלרים נמנעו כז' זוגינם ואחר יליאת מלרים נעשו כז'
 זוגים צעלימותם וז"ס הא למחא עניא כו' פי' שציוני הנלות היה צבור למס עוני שומעו
 שזוגים עניית המעור וצרית הלשון וזה היה כ"ז שהיו צארעא דמלרים אכל עשה כל דכפין
 מ'.

מ"י היסוד שנקרא כ"ל כנודע הוא ה"ה רעב ללחם עמה ייתי ויכיל והוא סוד יסוד החסות
שכח צדק עני ויסוד עליון שהוא צדק אציון אשר כ"ל דלריך ייתי ויפסס פ"ס ס"ס צדק
כדיבור כי צדק כגלות אשחקל עלוליה ועמה ייתי ויפסס סוד הסיפור ולפי שעתה אלו ג"כ צגלות
ואין זיווג שלם כנודע לכן אשר כנגד צ' זיווגים אלו כשתחבב כל לשנה כהאם צלרעל דישראל
מקטרת דשכינתא תחאס סוד ארץ ישראל והוא סוד זיווג חסותן כשתחבב ענדין לשנה כהאם צני
צני חורין מקטרת דשכינ' עלאה שמשס סוד המידות והוא סוד זיווג עליון צדק צדק
כלשון :

ואש"כ עוקרין הקערה ומסירין הכל בעל הסולחן ומזוגין כוס שני כדי שיטאלו המינוקות
מה נשתנ' ואש"כ תחזירין הכל למקומן ויכיו כמנות מנוליס ולומרים מה נשתנה וכיוצא סוף
לס יס לו צן קטן טיכול להצין פירוש המלות שיאחר מה נשתנה :

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות : **שבכל**
הלילות אין אנו חייבים לטבול אפילו פעם
אחת והלילה הזה אנו מטבילים שני פעמים :
שבכל הלילות אנו אוכלים בין המין בין מזה
הדיקה הזה כולו מצה : **שבכל הלילות אנו אוכלין**
שאר ירקות הדיקה הזה מרור : **שבכל הלילות**
אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הדיקה הזה
פולנו מסובין :

מה נשתנה הלילה הזה שאלה בפני עצמה שכל לילות השנה נקראים ליל
קודם הציות במכואר בזוהר דעד לא קבילת דבר איתקריאת ליל ואחר דקיבל'
דבר אחר הציות איקרי לילה ובליל פסח כתיב הכא הלילה הזה שמורים וגם
אמר הזה הרומז למיתוק כל הדינין וסילוק כל אחיות החצונים במכואר בזוהר
דאמר וכד אתערע כולו איקרי זה ומנוקבא עייל לדבר והקושיא היא שהרי זה
נודע שבכל לילה הו"א שהוא סוד מ"ה עד הציות הוא בסוד הדורמיטא ואין
שום זיווג לא בא"א ולא בזו"ג ועתה מוכח מזה שנקראת לילה ונקרא זה דקבילת
דוכרא ויש זיווג מוכח שהו"א אינה בסוד הדורמיטא רק אדרבה קיבל כל המוחין
הצריכים לזיווג א"כ מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות וקשיא זו כוללת ד'
שאלית נגד ד' עולמיות ונגד ד' בנים כמ"ש הכל לפניך . שאלה ראשונה :

שבכל הלילות השאלה זו הוא נגד עולם העשיה ששם אין זיווג לא בא"א ולא
בזו"ג ומכנה זה הזיווג בלשון ט"ביל שעם ד' אותיות והכולל בגי' ב"ן שהוא
בעשיה כנודע וכלילה הזה מטב"ילים ב"פ מטב"ילים ע"ה בגי' רמ"ב כמגין הו"ה אה"ה
עם ב' כוללים בגי' מ"ט והוא סוד זיווג או"א כנודע הו"ה ארנ"י עם ב' כוללים
בגי' צ"ג כמגין ביל"ם עם הכולל הרי מ"ט בידים רומז לב' זיווגים שנעשה בליל פסח
אף בעשיה מכת הארה גדולה שקיבל הו"א כל המוחין בזה הלילה משא"כ בכל
הלילות שהוא בסוד הדורמיטא ואין זיווג ושאלה זו הוא שאלת הכן רשע בחי'
פרעה ועמו כמ"ש אני ועמי רשעים והוא ה"בן שבעשיה ששם מדור הקליפות .
וכפר בעיקר שאמר לא ידעתי את ה' כי אמר באשר שהו"א סוד הו"ה הוא
בסוד הדורמיטא כמ"ש מ"י ה' אשר אשמע בקולו פ"י שהו"א שהוא סוד הו"ה
הוא בכטן מ"י בסוד הדורמיט' וקולו לא ישמע ואמר כלבו אכר סכרם ולא יצאו
מן הגלות לעולם ותמיד יהיה בקשנות התחתון סוד אלה"ים בגי' העכר"ה שע"כ
שעבדו את ישראל בעבודה קשה כמ"ש כבר וזהו שאלתו מה העכר"ה הזאת
לכם ויתבאר עוד במקומו : שאלה שנייה

כוונת סדר של פסח

שבת ה'תשנ"ב

הפילות לנו חובלים 'כו' הוא נגד עולם הילירה חזונו זה נחמנו צמס חלול
כי אם כלסם אשר הוא חופיל צגי 'חל הויה' שסו ציליר כוודע ' ח
סחויג של ילירס הוא צקול הגבורי' ססס ה"ב וסלסס וסס ונחוסקס וסס וססחוקי' שיי ג'
חסדים ססס ג' הויה' ללספיין ג"פ מ"ה צגי' נל"ה וצ' גבורות נסלירס צלי מיתוק ויונקיס
מסס 'ס"ח קוד מניין' כוודע וזס מיתוק סל מל"ה סו' ע"י הטרס חו"ס קוד י"ה וצל"ס
צ"ס סו' מ"ל ססלרס זו מנעלי' ונחלסס כלי לנחק סוק' קוד ה' סרורס סרי נל"ה ' סרי
סככל היליות ח"ק שיש חזונו כנו צסצס שיש חזונו צלילס ח"ק ססחיו סו' חו'ס
חלד סססדיס וסגבורי' ספ"ל חס"ח' היליס הזס כולו נל"ס סנחחוק סל הגבורות וחין שוס
סחיסס ללסורס ונעסעט נעסלול לגבורי' וכל פיוטי' קרוסס ססיו פקליסח מלרי' כולס יליו
מסס דכחיו וינללו חס מלרס ' וצלסר ספילירס קרולסס וסקליפס שוסס כוודע לכן זס סנ'
חינו יודע לסלול כנ"ס ויסחלד לקינון צמקונו :

שבר
הביתות אלו הכוללים שאר ירקות : הוא נגד עולם הצריחה ששם איך מקבלת
צבורים וכו'. קוד קו ירוק הקובץ את כל העולם והאחר שלם הבנייה
לצריחה נקראים ירקות קוד עולם הכס"א צגי' אלפים צגיו יודין עם האותיות צגי' ט"ב
במנין יר"ק עם ג' אותיות : ולפי שאין זוג בכל הביתות אין השפע יורד אף לצריחה' מאלפי
רק לרך הקוים של ימין ומאלפ' ירקות צבור אחר ירקות בית' קוד המלכו' המשתחרת
לצריחה בכל הביתות כצבור צבור : ואינם מקבלת מקו המלפני אצל צליה הם היו מקבלת
מקו המלפני קוד שם : הו"ה צגי' לירוק צגי' אחרים ועם די אותיות והכולל צגי' מרו"ר
היינו אם תחשוב צג"ז יוד' פי' יוד' ה"א פי' ה"א ואל"ו פי' ואל"ו ה"א פי' ה"א צגי' אחרים
ועם די' אותיות והכולל צגי' מרו"ר ג' אחרים פי' אחרים צגי' אחרים ועם די' אותיות והכולל
צגי' מרו"ר קוד גורם שנמשך המרוו צג"ז הליכה ע"י ל"ב נתיבות חכמה קוד הסיניים שם
א"ו למעלה וי"ו למטה שצ"ל נמשך ה"א דינים כדורע שז"ס אכילת מרו"ר שגרי' ללועז
צגינים כמ"ס לקון והוא שאלת הפן ח"ס צגי' אחרים : קוד הצריחה שזה איננו מקבלת
שם דינין ומעשרין שם קוד ק"ף לרוב אלפים וט"ף דינים כרי צגי' ח"ס כ"ס צמקונו :

שכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין הוא נגד עולם האצ"י שהוזג שנעשה שם בשאר הלילות צריך לכסות מפני ר"ע עי"ן סוד ת' אש שהיו עם עשו והבטוי הוא סוד חשמ"ל בגי' מלבו"ש בגי' אור"י פניאל והוא בגי' יוש"בין ולפעמים הוא בסוד ע"ן הרעת היינו סוד הו"ה י"פ ה' ה"פ 'י היא ק' ו"פ ה' ה"פ 'י היא ס' הרי עי"ן ועם כ' כוללים בגי' מסב"ין והלילה הזו כלנו מסב"ין בגי' קס"ב שם אה"ה דיו"רין ע"ה בגי' מסב"ין שהוא סוד התירות שבה מצד אימא שבה שם אה"ה הנ"ל שששה"א מקבל הב"ת מראימא בסוד עטרה שעטרה לו אמו כי"ס התתונה כנודי' אז נקרא בן חורין ע"ה בגי' הב"ת' כמבואר בזהר בסוד אשר"י ארץ שמלכך בן חורין 'י וזה שאלת הן חכים בגי' כינ"ה ע"ה סוד בן חורין' מסטרא דאצ"י כמבואר בזהר כי מסטרא דכ"ע נקרא עבד כמ"ש במקומו הרי נשלמו בכוונת ד' שאלות ועתה נבאר התשובות :

כל ילדות קדושה   היו נשועזים תחת הכליס   חזק

עבדים   הינני   לפרעה במצרים   ויזניני   יהוה

אֵלֵינוּ מִשֵּׁם בֵּית חֻקָּה וּבְזִוְעַ נְמוּיָה

וַאֲלוֹ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחַדָּשׁ הַזֶּה אֶת

מִמְצָרִים עַד יֵינָם חֲרֵי אֲנִי וּבְנֵינִי וְנִמְנִי לִבִּי הִיוּ מְשׁוּעָבָדִים

יכולין להסתעט רק היו כלולי' חלה בו חלה ועי"ז היינו מעשעזדים לפרעה מלך מות
משועבדים היינו לפרעה במצרים ואפילו כולנו

הכמים כולנו גבונים כולנו יודעים את התורה

לעשות אור מקיף לרחל ע"י יליא' כניולות מקליפ' מצודה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל המרבה

פרעה סבא קוד יליא' מלרים ואז נעשה מזהם זה
לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח :

עברים

היינו זו הוא חסוד' נולחם דרך כלל על כל הד' שאלות סכרי כל הד' שאלות
נבנים על יסוד א' שצליל פסח צלו לז"א כל צמי' המוחין נפסע א' כמ"ס
כבר וגם צלו הגלות קודם הקטנו' ונעשה זוג גמור צליל פסח מה שלא נמלא כזה צכל
סלילי' ומכאן זה נמחקו כל הדינים ונחצטלו כל כח הסלונים שהוא נגד הטבע וגם כחצ לא
תחסיס טור גדישו שצלילס הוא זמן שליטת הסלונים ואין מעצלין אותן מעללכתן מכל וכל
ולכן צא הסעוצה לזה טעם הים מוכרח להיות טכוי הטבע צלילס הזכ וכו'א הים נפללות ונסיס
של צעס"ר כדי להוליא את ישראל מתח' יד פרע' ומלרים צרמניו וצרוו סקדיו ולכן לוס
אותנו לזכור יליא' מלרים כל ימי חיינו כעז"א למען תזכור וגו' וכו'א כי כבר נחצאר שצגלות
מלרים הים הז"א שצכלית הקטנות שהוא עיצור ראשון וס' חלה כלולין צחלת כנודע צסוד
סדורמטטס ולא נשאר רק קיסטט למיחא קוד דס הנפס וכבר נודע שקוד הלידה אי אפשר
להיות חלל ע"י זוג חו"א וכבר נודע שזוג חו"א אף שאינו נפס' היינו רק לנורך חיות
סעולמות צכל לנורך צלי' ולנורך סוללות המוחין זה אינו חסיר רק שצריכין לקבל מוחין חדשים
לעלמס חל"א לנורך זה הזוג . וזה לא הים כלל זמן הגלות כי המוחין חדשים של חו"א הוא
ע"י זיווג חל"א מנייה צבי' צסוד חין וגרון שלו כמ"ס שצצניס דל"א אינו צרישא דליס רק שצגלה צגרון
וכחין שלו הים קוד חכמה ומנודוויין יחד מ"ב שלו ויורד סטפס ומחטפט צצרועי' שלו סלח"א ונלציס
לצרועי' חל"א כנודע וזה סטפס ומקצלים חו"א וסס קוד המוחין שלהם כי כטפס הוא קוד
יו"ד דחית לה חלת קול' צסוד סת"ר וסיה קוד חלת טפין מווריתא דלצדריקת מניחא
סחינאס נקודס חלל כלולא מחלת נקודי' כעצאר צזוכר ומזה נעשה להם קוד חלצ מוחין
סח"צ ודעת וסכס קליפת פרעס שהיה לה אחיס צצורק כמ"ס ה"י מעכצ סטפס שלא יחפסט
לצרועות וכו'א כי צגרון שהוא קוד המילר וסס קוד סוורידין של דס יס צסס קוד סס
חלבי' קוד הדיקין וסכ' סני חותיו' מ"י של חלבי' יולא מחסורי הגרון שהוא צצורק וסס הים
אחיס פרעס קוד סעורק וחחיות חל"ס מחלבים יולא לפני' ואין לו צו אחיס וצחלו צ'
חחיות מ"י ה"י אחיס פרעס סכ"י אחיסו צצורק מן צגרון שהוא המילר ועס מ"י הוא
מלרי"ס ולכן חמר מ"י ה' אשר חסמע צקולי סכל צטוכו ה"י צאשר סטוכצ כס מחחיות
מ"י וסכצ"ס חמר לענען סחי חוחות חל"ס צקרוו ססס חחיות סאין לו אחיס צסס וסס
יצטלו כמו וכו'א כי צצרועות יס טיולאס לחחוריס וסס קיסורי סקיצורת טיולאס לחון
מחחוריס וסס צ' חחיות מ"י י' חלצ מ"ס סחומא חינא ולכן לריך להיות וכל מחחוריס
ציתס ססס לחחוריס יכנכו צפנים ואז לא יסיה להם טוס אחיס ח"ס ה"י ססוקס חרוצ
נטיס סס"י צמלרים ססס לריך סל"א להכניס חצרועות לפניס צסוד סיכל את ידיו כחחמר
ציעקצ צצח סצירק למנסי' ואפרס וכיון ססכניס גס מחורי הדיס לפני' חל"י קצלו חל"א חטיפס
חל"א צלי טוס עיכצ מחקליפס של פרעס ונעשה להם מוחין חדשים לנורך זיווג סלירס ואז
לא חז"א מצטן סחינא קוד יליא' ישראל מלרים . אך חס הים ססכנגה דרך הטבע
צצדרגה שהוא חסר הלידס קטנות ראשון וגלות ראשון קטנות סני וגדלי' סני כמו סכיה
צכל ימות ססנה לא הים אפשר להוליא את ישראל ומלרים כי הים אחיס לס"מ צמוחי
דקטנות ולכן סיה סכצ"ס ונעשה צרשחית סככנכו מוחי גדלות קודס קטנות ונחצטלו כל הדיני'
כמ"ס סכל לפני' זה . וזה סכצק"ס ונחחאר חכ"י ה' חלטיך אשר חולחחין מחרץ מלרים . כי
יל"מ הים דוגנות חידוס סעולס כי חז"א הוא קוד עולס סכולל ד' רוחות ונעלה ומטס צסוד
ו"ק שלו כנודע וכמו סחידות סעולס הים יס מואין סלא כלרך הטבע רק צמקדו אשר גבר
בסוד

כוונת סדר של פסח

צבור עולם צחקר יצנה . והנה צמידות העולם יש דיעות נפסדות המכחישים אותו ואומרים שא"ל לטנות הטבע רק טבעולס קדמון הוא . אצל מיל"מ אשר עיניהם של ישראל רלו ספקצ"ה צרוב מסדו הפליא לטעות עמיהם שלא כדרך הטבע וסידד כל המערכות צכס אל שדי קוד דעת עליון מזלל עלאה דע"ק סגידו לשדד כל המערכות כמזולר צווכר צקוד ככמוצ מה חלעק אלי וגוי ולמחר דנעתיקא חליא מילת . ולכן ביה רלונו דוקא עיי' ונשס סכוא קוד ח"ל סר"י צמספר ססוס : קוד דנעת כמקבל מדעת עליון דע"ק כנודע :

והנה באשר דאחינא להכי נבאר הסוד שפרש"י ע"פ לא יהיה לך אלהים אחרים על פני וז"ל כ"ז שאני קיים והוא כי כבר נתבאר שע"י שנכנס האר"אחוריי' לפנים נכנס גם האר' לאה שה"י נאחזי' בהם קליפ' פרע' סוד הער"ף נכנס ג"כ לפני' וירד לרחל . וזונה נודע שלא מקבלת רק הארת אחוריים . אבל רחל מקבלת הארת פנים ומקבלים שתיהם מן ז"א שהוא סוד הוי"ה בנודע . והנה פנים של הוי"ה היינו אותיות הקידמות הסטרה"ד בגי' כ"ב שהם סוד כ"ב אותיות שמקבלת רחל מז"א בסוד ננילה ונשמחה כך כי היא מקבלת מכל הכ"ב צנורות של ז"א כמו שכארתי בחבורי הגדול בפירושי על הזוהר . ואחור של הוי"ה היינו אותיות המאחורות הם כו"ו בגי' ט"ל שהיא מקבלת משערות הראש של ז"א כי עמידתה נגד ראש ז"א בסוד קשר של תפילין כנודע וכתוב כי ראשי' נמלא ט"ל כמ"ש כבר הרי כ"ב ט"ל בגי' א"י והנה אמרנו שע"י שנכנס הארת לאה בפנים וירד לרחל וקבלה הבל עיי' נתכטל כח החמץ שהוא חמיר"א אלהים אחרים ונתקיים אותיות' א"י ברחל ועיי' סוד יצ"מ וז"ש אנכי ה' אלהיך וגוי' לא יהיה לך וגוי' וזה שפרש"י ז"ל כ"ז שאני קיים . וד"ל . וכבר נתבאר שע"י שנחוסף האר' ברחל שירדו המוחין של לאה ג"כ ברחל יצאו מתוך הפה בסוד פ"ה ס"ח והוא סוד סיפור של יצ"מ כמ"ש ולכן אפילו כלנו חכמים מצד מוח החכמה כלנו נבונים מצד מוח הבינה כלנו יודעים מצד מוח הדעת מצוה עלינו לספר ביצ"מ לחוציא הארת מוחין דרך הפה לעשות לה אור מקוף שנעשה מכח הריבור כמ"ש ואור המקיף הוא עיקר המכטל כח הקליפות כנודע ולכן כל המרבה לספר הוא ממשיך יותר הארה לרחל ואז מנוקבא עייל לדוכרא ונעשה הלילה הזה שמורים לבני ישראל ונק' ז"ה כרזא דדוכרא המשפיע וז"ש הרי ז"ה משובח ולפי שמצוה זו אין לה שיעור כי כל המרבה כו' לכן לא קבעוהו ברכה עליה כמו שלא קבעוהו ברכה על מצות כיבוד אב ואם לפי שאין לה שיעור ובזה ניחרו כל השאלות

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אליעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי מרפון שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

מע ש"ה סס אותיות מ"ה ט"ע מ"ה סוא סז"ל כנודע רזא דלד"ס טכלזמן ססיה צמלר צקוד סדינס סנדרון לא סיו מלידים צו כס"ע נכורין מפנים דל"ל סיס צו צ"פ ח"ל צמלוי צגי' ס"ע והנה אותם סמנים ססס "אליעזר "יסוסע "עקיבא "אליעזר "כרפון ר"ת סלח' צגי' סוי"ס חל"י סוי"ס סוא כ"ו ולדנ"י יש צו כ"ד לרופי' צקוד ח"ל "יסוז ד"ך כ"כלס סרי כ"ו ד"ך צגי' י"ס קוד זז"כ סכיו צמלר וסוא סוד ונלרי"ס וסיו מנסין צצ"י צר"ק עס סאותיות צגי' ס"ע מנסין צגי' קס"ל ע"ס סכוא צלינל וסיו עוסקס לסליר לז"נ לכוילס מן כמלר וסילירו צכס ס"ע נכורין . וז"ש ססיו מנסרים כמל"ל ססמים מנסרים כנוד חל ססוא לסון סלרס מלסון ספיר גורחס כמזולר צזוכר . ודי צז :

אמר רבי אליעזר בן עזריה הרניי כפון שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות : ותכמים אומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך דהביא לימות המשיח :

רבי אליעזר הי' פורש בשמו חסידו ז"ל כעצמא דזוהר וז"ש הריני כבן ע"י שגם כי היסודי כולל ז"מ של ז"ל כ"ל כולל מ"י הרי ע"י שגם"י בגי' ספיר"ה והיה מנקש רמז מן הסודות סי' נח מן המ"ת הנקי תורה שכתב כנודע להיות הזווג כליל פסח אף בעש"ה ספס"י של עש"ה נקראים לילות והוא סוד על מ"שכ"י כלילי' וג"י נקש"ו ולא מלחמו וז"ש ולא זכיתי שחלמתי ינ"ח מלרים כלילי' ולשון שחלמתי הוא מלשון ובי' חלמתיך היום שהוא לשון חזרה סוד הזווג כי אחר שכליל פסח הוא ציטוט כח החלומים אפשר להיות הזווג אף בעש"ה סוד לילות כי אין פחד מן החלומים ולא מלא כח מן המ"ת סוד הסודות והעטם כמו שדרשו חכמים כמ"ס למטה • וכן זומא שפורש בשמו הוא מפורש הדין הפליון המכניע כל הדינים כי אין הדין נחמק אלא בשדרו זומ"ל בגי' ד"ן סוד ד"ן שמוס מרובע"י כמו שגמרתי בפירוש ספרא דל"עושה וכו' מלא רמז מן הסודות דכתיב למען תזכור ולי' תזכור הוא הזווג בפרד וזכרתי לזכור בריח עולם ואמר שזווג הוא ציוס לחמך מלרים שחמך שילאו כל נילולות הקדושה מלרץ מלרים כחנצל כח בקליפה ונעשה הזווג כלילי' שגם הוא הארת חסד עליון סנקי יו"ס וגם כלילי' שגם הארת יסוד הנקי כ"ל וזכו כ"ל ימי חייך לרבו' כלילי' אצל חכמים אמרו באשר שעדיין לא הגיע זמן ציטוט הקליפ' לנמרי והוא מוזר וניער כי מיד מוזר דכנר לכמות שסיב כי זה הכס הגדול שכליו חומרים כלל שלם הוא היה רק לפי שגם לנורף יליחת מלרים צנת שהוא לכן אין זוג בעש"ה עשה אף כליל פסח רק כלילי' אף אחר שיבא עש"ה צ"ב שאז יהיה כלל המות לללח לו יהיה הזווג אף כלילי' • וז"ש ימי חייך העב"ה שזווג הוא רק כלילי' ורמז כ"ל רומזו סיכיה זוג אף כלילי' בעש"י הוא יהיה לימות המשיח • ודי צד :

יסוד חומ"ל יסוד אצל הארתם לח"ח ונלד ח"ח לרחל יסוד אצל ברוך המקום ברוך הוא שנתן תורה לעמו ישראל בקריתו • ברוך הוא בנגד ארבעה בנים בפרה תורה :

בכר נתבאר שיסוד אבא נקרא ברוך והוא גנוי ביסוד אימא הנקי ברכ"ה והנה ביסוד אבא הוא שם ע"ב וכיסוד אימא קס"א הסר הפשוטים שהם כ"ו כ"א נשאר מ"ו ק"ס הוא מקום והוא רומז ליסוד אימא שהוא מקומו של יסוד אבא ויסוד אבא הוא גנוי בתוכה ונעלם ונקי הוא בלשון נסתר וגם ביסוד אבא יש הוי"ה בגי' מקו"ס • היינו י"פ י" ה"פ ה' ו"פ ו' ה"פ ה' בגי' מקו"ס • אך שהוא בהעלם בסוד הוא והנה יסוד אבא בכר נודע שהוא סוד תורה והוא מתגלה בז"א שנקי ישראל ובו סוד המוחין של רחל שנקראה קדושתו בשמקבלת המוחין מסטרא דאבא הנקי קודש כי רחל מקבלת המוחין מן יסוד אבא המתגלה בז"א משא"כ לאה מקבל' מן המוחין מסטרא דאימא כי היא עומדת למעלה נגד מקום הסתים כמ"ש כמ"פ • והנה תחלה אמר ברוך המקום ברוך הוא הוא סוד יסוד אבא החתים ביסוד אימא שמסטרא דא הם מוחין דלאה והם די מוחין די הוי"ה ואח"כ בשאמר שנתן תורה בו' הוא הארת יסוד אבא חזר ואמר ברוך הוא הוא יסוד אבא המתגלה חוץ ליסוד אימא בז"א אשר מזה הם די מוחין דרחל והם ג"כ די הוי"ה והנה עתה כליל פסח שגם המוחין דלאה נכנסו ברחל הרי יש לה ח' הוי"ה שהם ד"פ ב"ן וז"ש כנגד ארבעה בנים דברי תורה גם מקבלת ה"ג גי' מהם ממותקים ע"י גי' חסדים כנודע ובי' בלי מיתוק הרי גי' גבו' וג' חסדים הם וי' הוי"ה שהם גי' בנים ובי' גבורות בלי מיתוק הוא ב"ן רביעי •

אחר חכם

בשמתחבר מוס חכמה דלאה צמות חכמי דרמל הס זי' הוי"ה וזו ז"ן חכם : גם כשמתחבר גבורת הסד, דלאה צנצורת חסד דרמל הס זי' הוי"ה בגי' ז"ן וזכו ז"ן חכם • וכנגדו הכוס שזומרים עליו קידוש : נגד עולם הא"י כנגדו הוא כו"ס ראשון אלפים דיו"ן צעלי' מלואו יש בו ז"ן אותיות • וזכו ז"ן חכם :

ואחר רשע

בשמתחבר מוס גבורה דלאה צמות גבורה דרמל הס זי' הוי"ה וזכו ז"ן רשע • גם

כוונת סדר של פסח

גם כשתחזר גזרות גזרות ללא גזרות גזרות דרסל הס ז' הוי"ת ב"י ז"ן וזכו ז"ן רשע
נגד הכוס שלומרים עליו מתחלה עוזדי עזרה זרע כו' :
נגד עולם כעשים מדור הקליפות כנגדו כוס שני אלהים דרסל"ן יס נז כ"ב ז"ן אומות
זכו ז"ן רשע :

ואחר תם

בשמתחבר מוס חסד ללא עם מוס חסד דרסל הס ז' הוי"ת וזכו ז"ן ח"ת :
גם כשתחזר גזרות ח"ת ללא גזרות ח"ת דרסל הס ז' הוי"ת ב"י ז"ן וזכו ז"ן ח"ת
נגד כוס ג' שלומרים עליו דרסל"ן כי ח"ת כול אילנה דנוון דכולל ביה :
נגד עולם כנריאס נגד כוס ג' אלהים דרסל"ן יס נז ז"ן אומות : וזכו ז"ן ח"ת :

ואחר שאינו יודע לשאול

בשמתחבר מוס זינס ללא צמח זינס דרסל הס ז' הוי"ת וזכו ז"ן ד' ונגדו כוס
ד' שלומרים עליו סמך סמך מסערה דזינס :
גם כשתחזר גז'י ללא וזס ז' פלגי נוסח וזכו הוי"ת א' עם גזרות כ"ס דרסל ג"כ
הוי"ת א' כול ז"ן ד' שאינו יודע לשאול :
נגד עולם כינר' נגד כוס ד' אלהים דרסל"ן יס נז ז"ן ד' שאינו יודע לשאול :
והנה איהם הד' בנים הם סוד ד' רגלי המרכבה העליונה שחם סוד נהי"ם
כנודע' והם נקראים בנים נגד חג"ת שנקרא אבות והאבות הן הן המרכבה
עצמה ונהי"ם שחם הד' בנים הם ד' רגלי המרכבה כי הם בסוד הרגלים והנה
בן חכם נגד קו ימין בן רשע נגד קו שמאל בן הם נגד קו אמצעי שאינו יודע
לשאול נגד רגל רביעי שבגלות נאמר עליו נאלמתי דומיה' והבן כ"ז :

חכם מה הוא אומר מה העדות והחוקים והמשפטים אשר ציה יהיה אלהינו אתכם ואף
אתה אומר לו פהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן :

הנה שאלת החבר הוא על שנכנסו תחלי מוחין גדרלות קודם הקטנות וזהו מ"ה
הרמוז לגדרלות כנודע והם המוחין עדות הוא דעות מוח הדעת שכולל
ב' מוחין חו"ג כנודע בסוד כי אל דעות ה' חוקים מוח החכמה בסוד כי חק
לישראל הוא ומשם הנוקבא לוקחת חק לנערותיה בסוד ממרחק תביא להמה
מאתר רחיקא משפטים מוח הבינה בסוד המלך המשפט והמוחין באים מאו"א
סוד ה' אלהינו ותשובתו כצדו כי היה בחכמה להיות כהלכות הפסח שאם היו
כאים מוחין דקטנות תחלי היה אחיה לחצונים ולא היה סוד פיה ס"ח כמ"ש
לעיל כי הקטנות הם סוד ג' אלהים בנ"י הר"ן הגרמו בס"ת אחר הפסח
אפיקומן הרמוז לדינים כמ"ש לעיל והבן זה :

רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם • לכם ולא לו ולפי שהוציא עצמו מן הכלל
פפר בעיקר ואף אתה הקהה את שיניו ואמר לו בעבור זה עשה יהיה לי בצאתי
ממצרים לי ולא לו אלו היה שם לא היה נגאל :

הנה שאלת הרשע הוא שבר גדרלות כמו פרעה שאמר מי ה' כמ"ש לעיל
ואמר שלעולם ישלטי הריני מצד הקטנות סוד אלהים בנ"י העבדה וז"ש
מ"ה העבדה ואמר הזאת כי ע"י הגדרלות גם הנוק' הוא בסוד ז"ה ולא זאת
כמ"ש לעיל ודבק עצמו בפרט סוד הנוקבא והוציא עצמו מן הכלל שהוא ת"ת
כמבואר כבר בסוד כלל ופרט ועשה ריח בין הרביקים נרגז מפריד אלוף נעוריה
כדי שישלטי הדין ולא הרחמים לבן אף אתה הקהה את שיניו בסוד שיני
רשעים שברת כי רשע הם כי אותיות ר"ע הרמוז אל הקליפה וזאת ש' הרמוז
לקדושה מובלע בין אותיות ר"ע והוא סוד הניצוצות קדושה שהיו משועבדים
תחת יד פרעה והקב"ה הוציא בלעו מפיו בסוד יגמר נא ר"ע רשעים ע"י הארת
הגדרלות כמ"ש ואז נעשו מוזאת ז"ה והו כעבור ז"ה עשה ה' לי סוד הוי"ת שהוא
הגדרלות

הגדלות שאלמלא לא בא הגדלות לא היה אפשר לצאת ממצרים וי"ש כצאתי ממצרים וזהו הרשע שבפר בגדלות בודאי אלו היה שם לא היה נגאל :

תם מה הוא אומך כה זאת ואמרת אליו בהזקק יד הוציאנו יהודה ממצרים .

הנה שאלת מהם הוא מה הוא הכורס להיות זונג זי"ג בזה הלילה יותר משאר הלילות ח"ש מ"ה זל"ה כה"ה זל"ה זאת נוקב"י כי כאשר סב"א"ל היה בגלות צדוק קטנות החמסון צדוק העיבור שהוא סוד גלות מלכים כמ"ס לעיל ח"ק יהיה הזונג והחשונה צדוק יד הוא יד החזקה של א"ל שספיע המומין לחינול העלצות זה יד חזקה ונחשורר האכזה מכה הגזירה יד חזקה צדוק שמאלו חמס לראשי וכתב עורי לפון וגוי כפימי בני וזה גרם ליניחת מלכים כמ"ס לעיל :

ויצינו יודע לשאול את פתח לו שגאמר והגדת בגנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים :

שאינו יודע לשאול הוא כהן כרדניי שהיה צדוק נאלמתי דומים דוס י"ה שאורא מהם קוד מ"ה נסחלק הארץ נעמס ונריך לפתוח לה פתח צדוק אור החכמה שהוא קוד פח"ס כנודע ולחמשיך לה הארץ מאור החכמה . צדוק אלני שפתי חפתה כמ"ס כנר . וזהו והגדת לצנך והגדת לפון המשכת מלך להמשיך לזה כהן ע"י חסד הנקרא יו"ה הכו"ה וע"י"ו הוא הזונג ע"י הסמך המתגלה בפומל דלמה וזהו לאמר קוד הזונג שהוא קוד אמירה כנודע וזהו צעזור ז"ה צדוק ז"ה אלני ואנוכו וע"י"ו ילחמי מעללים :

יכול מראש חודש תלמוד לומר ביום ההוא . אי ביום ההוא יבד מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים בעבור זה לא אמרתי אלא בשעת שיש מצה ומרור מונחים לפניך :

בתיב המודע הזה לכם ראשון וגוי ומנואר צפירות הסכם חנן עזרא שגראס מודע החמיל להסנוץ אור הגאולה ומתקדשה הלכנה ועלמה לעמלה נגד ז"ל ונעשה לה ר"ס במ"ס כנר ככוונת ר"ס . וכנר כח"י שזה העליה הוא רק לפי שעה חלל עיקר עלייתו אחר שנחמלתי ומעמיננה וזהו ציוס י"ד כמ"ס שם שאלו מה שהיה צדוק ד' נחמלתי ומתגדל צדוק עשרה מלימות וזהו י"ד :

והנה צי"ד של ניסן נחמלתי כונו שהוא לעתיד צדוק הקליפות ולו כתב ציוס הסוף יהיה כי אחד ושמו א' כן צי"ד כתיב ציוס הסוף שהסנוץ אור הסמך שנקי יום הסוף ג"כ ציטול הקליפות כנודע : וזהו שאלת העניד יכול ע"י ס' כאשר שער"ס החמיל להסנוץ אור הגאולה ראוי הוא שפאחמו זמן וחסילו לכפר צי"ד והחשונה יהיה כי המידע המודע הוא רק לפי שעה חלל אינה נחמלתי רק אחר י"ד דכתיב ציוס הסוף הסוף דלשחמור' דלחמנר שפ"ס צביה"ר והקסה ח"כ יכול מצעוד יום . היינו אחר שם שכנר היה צדוק החמץ וסיכרל לחמלתי מפנימה הוא עת לכפר צי"ד . אך הענין הוא כי כל זמן שלא נכסר ה"ה בדעת דנוקבא מלך הגדלות לא נשלם הדעת מלך וגם נפש צלל דעת לא עוב זה הדעת לא נשלם אלא צלל פסק אחר חשלוס ה"ה נוסות מהם מוסין דקטנות כמ"ס ואכילת מלך ומרור שכן ג"ה העקוס על גלות ומרורי"י יאכלכו שהפסק שהוא קוד ש"ה כ"ח כמ"ס לעיל לא נעשה אלא ע"י מ"ה ומרור . מ"ה הם קוד ה"ה מלך הגדלות הם ה' הוי"ו צנ"י ק"ל ועם ה' כוללים הוא קל"ה קוד דעמן של נשים קל"ה צנ"י מלך . ואז יש צי"ד מיני זונגים הוי"ה אה"ה הוי"ה אל"ה צנ"י מלך עם ג' אותיות . ומרור רומז על זה הדעת דנוקב' שהוא קוד עץ הדעת מרור שהוא קוד שם הוי"ה ע"י צירוף היינו י"פ יו"ד הוא ר' ה"פ ה"ה הוא ה' וי"ו הוא קל"ז ה"פ ה"ה הוא ה' כ"ה צנ"י מלך ועם ד' אותיות שפדסים וי' אותיות המלוי צנ"י מרור' שהפלקו מחוק וסופו מר קוד דינ"י דנוקבא דלינון ניימין צרישא וחסקרי כולל ז"ה חלל נעשם צדוק דוכרל אקרי זל"ה צדוק לזל"ה יקרא אשם וזהו החשונה צעזור ז"ה לא אחרתי אלא שפעה ממל"ה ומרור' מונחים לפניך . ועם שדיק לומר אלא שפעה כוונתו למרץ לשם הקיסוד דוקא צלל זה ולא ציוס שהוא יום ראשון של חג דכח בתיב

כוונת סדר של פסח

כחיו וסגדה לנגד ציוס הכוז אף הענין הוז כמ"ס כזר כי זה הפס הגדול שנעשה נליל פסח
שנכנסו כל מומין גדלות נפעס א' הוז היה רק לפי שעה ללורך נטול כח הקליפה ולכונת
אז ישראל מונלרים ומיד חזר הדנר לקדמותו לסוד הקטנות כמ"ס לקמן נסוד העומר והוז
סוד הפסחנה של הפס כמ"ס לעיל ולכן דייק נענוד זה לזל אחרתי אללל נעשה דייקל ומיד
חזר הדנר לקדמותו לכן אין נסוד סכוז סוד פ"ה ס"ח אללל נזס הלילס

מתחילה עוברי עבודה זרה היו אבותינו ועבשיו קרבנו המקום לעבודתו שנאמר ויאמר
יהושע אל כל העם בה אומר יהיה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולף אותו בכך ארץ פנען ואברהם את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעייר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרימה :

הנה מכלל הוז חמלת הספור של מסדי ה' אשר נזר עלינו כי אחר שהי' כל הספיקות
וכל השאלות מתחיל לספר נחסי ה' אשר מעולם נזר עלינו כי חמלת עמ"ז היו
אבותינו ויש נזס סוד גדול וכנוד חלבים כסתר דנר : כי מזה היה לרדך יהושע לומר כז
אמר ה' מזה שחטוקי דנות רנן יודעים זה וכנני ארונזי לך נרנזי : כחיו וכזר יולל מעדן
לספוקי חז כנן ונמקו' סלון הכז' יול' נקרי' מענז' הכז' וכיו סמקדי' סחיתז' נמילר כגרון
ומעולי הוז נסוד מעולי ועד עולם : והאזר היה יולל דרך העורף וזסו עבודת חלבים אחרים
וכנן זה מלוד : וכנז זה ספיפור הוז נכוס שני סוד הקטנו' והוז מלי' הכיני' סמלדי' יולל
ישראל למיד : וכוז ננז צ"ן כד' נגד העשוי' מידור הקליפות : והנן כ"ז : ועיין נסדורי
נזס"ע וחמלל נחס :

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך היא שיהקדוש ברוך הוא שחשב את הקץ לעשות
שהיה נגלול חזק"ר וק"ל שנס מנס נזרית סכונל זרע לנעלה ולחוס כיוזי קדוסה
כמיה שנאמר לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים ידוע מדע כי גר יהיה זרעך
בוטרכו לנגלל נגללי לנרנס ולנננס ולמי סמני נזרע כיוזל מוחסל סחיתלס דחמן ד' מלות
בארץ לא דהם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדוך
סקל כסף כנגדס הוז ד' מלות שנס נכל נלולי קדוסה שלל נשאר כלוס פכס מקליפת מלרים
אנכי ואחרי בן יצאז ברכוש גדול :

ברוך יסוד חזס סמר ספעמו שלל יולל לס"ל רק לז"ל סנקרי' ישראל ומז שילל למון וכנני
ונמנו הקליפות עי"ז סחז חז הקץ ק"ץ שנים סכמי' מן מ' מלות שנס ומסז כאלו
נזר נעשה : ומסז ע"י חזר סמחשנס לעשוי' הקץ סוד ק"ץ הימין סננני' ע"י חזר סמחשנס סוד
סמחשנס סע"י ננני' נסוד נסמחנס יננס נים ויללו כל כיוזלי קדוסה אללל סקדוסה וזסו
סרכוס הגדול :

והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחר בלבד
עמד עלינו לבלותינו אלא שבכר דור
ודור עומדים עלינו לבלותינו והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם :

והיא סכוס צידו סרונזי לנזקלל וכוז כוס שני סוד הקטנות ג' חלבים נסכיי"ן ציוזי"ן
נללס"ן כרי כ"ל ונכ"מ נגלוי ישראל סכיני' עמ' ועימדי' לסומר' ע"י הוזס שפע של
ס"ל כי נגלוס הוז רק נסוד הקטנות :

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב
אבינו

קפה
כוונת סדר שד פסח
אבינו שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן
בקש לעקור את הפל שנאמר ארמי אבד אבי
ויורד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב :

צא סוד לכן הארמי הוא כי יש עמים א' צראש העורף הנקרא לו"ו וסוף לכן ונק' לכן
 הארמי שלל נכח' מאכילת עץ הדעת ולכן זה העולם אינו נרקז וממנו יתבנה כל הכורף
 לחמ"י המתיס וסוף למעל' נגד ראש הדעת וממנו היה אחיות לכן מן האחוריים וס' ראש
 לכל הקוסמ' ופרעה ה' אחיותו למטה ממנו מן העורף ממש נגד הגרון ויניקתו מן הנוקצה
 ללא וסוף רנה לעבד השפע היורד לו"ו סיוולא לאסור ללאש שמעס יניקתו לכן גזר כל הכן
 הילוד הילודה חסליכוכו סוד אחוריים של אלהים עם הכולל והאחיות והכולל צני' יאור' .
 וכל סנה חסיון ר"ל להמשיך כל הספי' ללאש חסיון צני' דע"ת שללא יונק' ממנו כנודע .
 אזל לכן שמואל למעלה מהעורף למעלה מלאש נקט לעקור הכל :

ויורד מצרימה אנוס על פי הדיבור : ויגר שם
מלמד שלא ירד להשתקע אלא לגור שם
שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי
אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישובנוא עבדיך בארץ גושן :

ויורד מלרימה . ירידה זו לתלמים הוא סוד המסדי' שעלו צמיח צמקום הסתום וסוף
 חסופים שם ועלייה זו הוא ירידה ממעלה סדרך המסדי' להחפסע ולהתגלות ולא
 ליטב צמחך צניח כלל . והנה מקום הסתום הוא ח"ו ושלש ח"ת כנודע וס' צ' כיו"ת
 צני' צ"ן וסל"י כיו"ת הוא ח"ו הרי ע' סוד ע' נפש שירדו לתלמים וכבר נח' סוף גרם
 חסל אלה"ר שחט' בעץ הדעת טו"ר סוף סוד הדיבור כנוד' . ח"ו"ס חנוס ע"פ הדיבור טע"י
 חטא זה נפלו כל הנילוות צקליפה וסוף ויגר שם צפון הגירות משועבדים ציד הקליפות אזל
 לא להסתקע כי לא ידע ממנו נח . ולא נחרכה הרעצ צארץ כנען כנוד' נעים "עם ככל .
 מנחה סוד הזעירות כנודע ולריכה להחלנש צאוחו סר שישראל חסח ידם כנודע . וישראל
 מתפרנסים ע"י הסר הסוף כנודע :

במתי מעט כמה שנאמר בשבעים גפשי ירדו
אבותיך מצרימה ועתה שמך יהודה אהיך
בכוכבי השמים לרוב :

כבר נח' סוד ע"י נפש שסם המסדי' הסתומים ואחר שנתגלו צליחת מלרים חסיו ונונה
 מספר לכוכבים כי כשירדו ס' ליסוד הנקרא מספר מחלקי' לנילוות ולא נקראים
 כוכבים :

ויהי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצויינים
שם : ועצום כמה שנאמר ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאד ותמלא

כוונת סדר של פסח

וּדְהָאֶרֶץ אוֹתָם :

ויהי כבד נח' קוד גוי' ג' נ' כלילין נב' צבידור אס"כ ו' קוד הטמטפות לוי"ק צקוד היינקה
אס"כ י' צקרי הדלורי טמטלי צייס טלימו' • פארץ אומ' טמט צכרס א' כר"ס
ג' פ"ר וכן זה :

וְרַב כָּמָּה שְׁנָאמַר רַבְּבָה בְּצִמְחַה הַשְּׂדֵה גִּתְתִּיךָ
וּתְרַבִּי וּתְגַדְלִי וּתְבֹאֵי בְּעַדִּי עַדִּיִּם שְׂדִים
נִכְוֹנוּ וּשְׁעָרֶךָ צִמְחָה וְאֵת עָרוֹם וְעֵרְיָה :
וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמִּיךָ וְאֹמַר לְךָ
בְּדַמִּיךָ חַיִּי בְּדַמִּיךָ חַיִּי :

ורב אחורי של הוי"ה הוא ע"ב ואחוריו דמ"ה הוא ק"ל צ"י רב"ש שממנו תקבלת הסדר
אשר צרכו ה' ועי'ז הוא עלמית • וקוד למ"ה הוא ב' יסודים הוי"ה אהי"ה הוי"ה
אלה"י צ"י למ"ה ועי"ז וחרזי מוסין דקטנות ראשון כה"י דיי"ס ותצונת • ותגדלי גדלות ראשון
סבת דיי"ס ותצוני ותצויל צעדי עדיים מב"ת דלוי"ל עללין קטנות שני ג"פ ע"ד כמ"ש כבר
סדיים ככונו גדלו' שני פנימיו' מב"ת דלוי"ל שם קוד השדיים כנודע ושערך למע קוד הס'מני'
סמי פערות המורים על הגדלות • ולת ערוס ועריה חוזר על שבתחלה קודם זה היו שניהם
א"כ ערומים כסוד וידעו כי ערומים הם • ועי'ז אשר ואעצור עליך ואראך ותצונת' דמ"ך
ה' דמים על טברה וה' דמים של טומא' קוד ה"ס וה"ג תסטרט לאחוריים של עשר אהיו"ס
כמ"ש כבר ואומ' לך דמ"ך מיי עיי' דם פסת חיקון הס"ג דלנ"ך מיי עיי' דם עילת חיקון ה"ס
והם מיי כמלך אהי"ה הוי"ה אהי"ה צ"י חיי"ס כמ"ש כבר :

וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה
 קָשָׁה׃ וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּים כִּמָּה שֵׁנָאמַר
 הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֹּה יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה
 מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שׁוֹנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ
 וְעָלָה מִן הָאָרֶץ׃

כבר 'נח' שהי' לו'י' קדושה שהם השונאי' של הקליפה היו נזלעים בקליפה כ"ז הקטנות והיא המסמכות שלהם שלא ירבה שאל יחוסף אור גדול ולא יוכלו לקוצלו ויעלו גם הנילוות מארץ מזרים :

וַיַּעֲנוּנוּ כַּמָּה שְׁנָאִמְר וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרָי מִקִּים לַמַּעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּכְּנוּ עָרֵי מִסְכְּנֹת לַפְּרָעָה אֶת פִּיתוּם וְאֶת רַעְמָסָס :

ערי צבי" מ"ר דינים טע"ו נעשה ישראל מסכן בקוד עניות והסמך נשאר לפדעה פת"ס פי תסוס בלעז נוק' מהנהל רבא' סאס קוד ס"פ אל"ה"ס צנימטריא רעומס"ס :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנָנֵנוּ וְאֶת עֲמֻלֵנוּ וְאֶת רַחֲמָנוּ :

עבודה קשה חוקק הדיני של אלמנים בני עבודה וחבו שבעצמם בני ישראל אותם הנילוות : במרן מרן בני מלוי אלמנים בני מ

ונצעה

וּנְצַעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מִקֵּד מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הַעֲבֹדָה :

סוד כְּנַעֲקָה הוּא לַמַּחֲקַד הַדִּינִי שֶׁל פֶּרֶ"ה אֲדוֹמִי לַעֲקֹ"ה צִנִּי פֶרֶ"ה פֶּרֶ"ה דִּילִים עִם כִּי כוֹלֵלִי וְהַמִּיטוֹק הוּא עִי מִצְרִי הוֹי"ה הוֹי"ה הוֹי"ה הוֹי"ה הוֹי"ה הוֹי"ה עִם הַמִּיטוֹק וְהַכּוֹלֵלִי צִנִּי פֶרֶ"ה חֵי יוֹת סוד הַמִּיטוֹק כְּנוּד :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלָנוּ בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיַּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָתָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :

הוּא סוד הַמִּשְׁכָּת חוּר הַלְוִיִּים שֶׁל חֵ"ח שְׁמֵהֶם יוֹלָא י"ג תִּיקוּנֵי דְרִיקְנָא סַעֲ"י נַעֲ"י חוּזוֹ וְזִכְרוֹ וַיִּזְכֹּר סוד חוּזוֹ כְּנוּד :

וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ זו פְּרִישׁוֹת הַדָּךְ אֶרֶץ בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּרַע אֱלֹהִים :

פְּרִישׁוֹת הַדָּךְ אֶרֶץ לַעֲבֹד חוּזוֹ עֲלִיוֹן וְזִכְרוֹ וַיֹּדַע אֱלֹהִים צִסוֹד כְּנוּד :

וְאֵת עַמְלָנוּ אֱלֹהֵי הַבְּנִיִּים בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַבֶּן הַלְוִי הַיֹּאדָרָה תִּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבֵּת תִּתְחַיֵּן :

אֱלֹהֵי הַבְּנִיִּים הֵם כִּילּוֹ"י קְדוּשָׁה וְרָשָׁה לַהַמְשִׁיךְ הַלְוִיִּים סוד יִחוּר שֵׁשׁ הִיב יִנְיָקוֹ כַּעֲ"ש לִי יִחוּרִי וְלַהַמְשִׁיךְ הַסַּפֵּי לֵלֵל וְזִכְרוֹ כָּל מַצָּה מִסִּין כַּעֲ"ש לַעֲ"י

וְאֵת בְּחֻצֵּנוּ זֶה הַתֵּימָן בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת הַחֵץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לוחֲצִים אוֹתָם : זוֹ כְּדֹמֶק שִׁילָא לַהַמְשִׁיךְ גַּם סַפַּע מִן הוֹי"ה אֱלֹהִים צִנִּי דַּמֶּ"ק :

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְמִוְרָא גְדוֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ שְׂבִי"י וְלֹא עַל יְדֵי שְׂרָף שְׂבִי"י וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ מַטֵּ"ט מו' שְׁלִיחַ שֶׁל ת"ת וְסו' כוֹלֵל לְבִי"ע כְּנוּד אֵלֶּה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעַצְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲבַרְתִּי בָאָרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִפְתִּי כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה : וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה :

הַגָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא מִקְוִי רֹאשׁ הַטּוֹמַחֵה וְלֹא הִיב חֶסֶד לֹא מַלְאָךְ וְלֹא שְׂרָף וְלֹא שְׁלִיחַ שְׂבִי"י יַחַסְדִּי רַק עִי הַסִּכִּי צַעֲמָה שְׁסוֹס סוד אֵשׁ חוֹכֵלֶה אֵשׁ וְשׁוֹרֶפֶת כָּל סִקּוּלִים וְסִינִי עִי הַסִּרְתָּ לֹאשׁ דְּרַחֵל כַּעֲ"ש ח"ס צַכְּנוּדוֹ רַחֵל צַעֲמָנוּ לֹאשׁ כְּנוּד :

וַעֲבַרְתִּי בָאָרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ וְהִפְתִּי כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שְׂרָף : וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר :

כוונת סדר של פסח

כתיב אני ראשון ואני אחרון שבע"ק שהוא סוד מלכו' לא"ק סנק' אני סוד אחריות הקולות
לכו"ס טע"ד והמאמרים כח"ו גני' אני' השע"ע דרך המדרגות לאנ"י האזרון והסב
כל זכור וזכו אני הוא נסתר * וסנן :

ביר חוקה זו הרב"ר כמה שנאמר הנה יר יהוה הו"ה במקנה א"ר פ"ש"ה באס"ס בתמורים
בגמלים בבקר ובצאן דבר בבר מאד :

מלכות הוא סוד ז"ן גני' צפנ"ס ות"ת שלה סו"ס וסנפך סו"ס ה' קודם המורה דין
כנוע * ונחם נח מנח דבר נכל מין הצפנ"ס של מלכים :

ובזרוע נטויה זו התר"ב כמה שנאמר ותר"ב שקופה בידו נטויה על ירושלים :

זרוע נטוי' היא הנז' גזר"ס גני' סר"ב ומנחם נח כח למלכות סנק' ירושלים לזרוע אח
הזכורים :

ובמורא גדול זו גילוי שקינה כמה שנאמר או תנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי
במסות באותות ובמופתים ובמלחמה וביר חוקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים
בכל אשר עשה לב"ה יהוה אלהים במצרים לעיניהם :

וכשמחמזר גזר"ס עלה נחמ"ס סוד ו"ק שלו זר"ק שלה סס י"ב גזולים כ"א כלול מ"י הוא
סוד ק"ך לרופי אלס"ס גני' הנס"ס אלס"ס * ונחם נח שסס דברים הנאמרים כאן בכל
גזול מלכים * וכו' הוא ונמוראים גדולים הוא גלוי שכינה שמה שס"ס נעלם נחמ"ס עמ"ס :

ובאותות זה המטה כמה שנאמר ואת המטה היה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות
מטה הוא סוד ע"ץ הדעת סו"ר שסנפך נמטה למחש וממנו מכה למלכים ורפא לישראל :

ובמופתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי מופתים בשמים ובארץ הם : ואש : ותמרות עשן :
דס ססס ודס מילה סס ז"ס ד"ס גני' ס"ס וספס נסנר ואסננו נמלטנו . ר"ת דס ואש
ותמרות עשן עס ז' כוללי' גני' ס"ס וע"י ז' דמ"ס סס המושטים ססס עשרים מכות
שנלו למלכים עש"ס אלס"ס סלמוריי' דלס"ס הוא ד"ס ולס"ס גני' אל"ב ב"י פסוטה גני'
אס"ר ג"י דצ"ך ער"ש באח"ב :

דבר אחר ביר חוקה שמים : ובזרוע נטויה שמים ובמורא גדול שמים ובאותות שמים
ובמופתים שמים : אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
ואלו הן :

ראיתי לכתוב כאן מה שמצאתי בשם הארזי"ל

כתיב צקונטרס של הארזי"ל הנקרא פלחים רבות נסער יליח מלכים ס"ב דק מ"ב ע"א
וז"ל הנה כבר שמועתיך שפרעם שנלקה עשר מכות צמלרי' היה נאלו ג' אלס"י ור"ב
מנלכי חננה המסננים ג' רקיעים של טומא' ח' נקרא סר"ע וכו' נקרא חנו"ך וכו' נקרא
זיטכ"א ועל כול' שר סנקרא חק"א והנה חקר עשרה מן השלישי ומסר טסה מן הרביעי ומסר טסה
מן החשיעי כחמיו והנה עס שלקו המלכים צמלרים עשר מכות ועל ה"ס חננשים מכות טסה
טכו דוד נן ישי' והסס חמר הכו והכס ומלד ססס חק"ל לקו המלכים צמלרים ארבעים מכות
ועל ה"ס מלחיים מכות : והסס חמר הכו והכס * ומלד ססס אש"ס לקו המלכים צמלרים כ'
מכות ועל ה"ס ר"ן מכות ונחם ססס"ס מכה הוא מרפא גלות מה פסעי ומח משלחי ומח המעל
אשר מעלו ונחמיו להיות זכור הכרזל עד שגאלם צממות סאלו דע"ב לר"ח כס"ס עכ"ל ונחם
עליו הרב רבינו שמשון מגיד מלחוסטרפוליא מירוש על דברים אלו ססס מנחם פלחות רבות
שנחנלה לו צמלים והוא סמ"ס הארזי"ל הנה כבר שמועתיך שפרעם נלקה ע"י ג' אלס"ס ור"ס
מנלכי חננה כוונתו כך כי חמרו צעלי קנלה מעשיו' ז"א ור"ס מנלכי חננה מנוונים לככות
אח הרשעים צענויים ומסכרים אותם וע"י נלקה גס פרעה הרשע ואומר אני סו"ס נפלא
סמססר ד"ס לפרד"ע כ"ס ער"ב דנ"ר שחיו"ן דר"ד אר"ב ס"סך מכו"ס זכורות' אלו עשר
מכות כאשר כתבתי אות נחם עליוס ג"א ור"ס מנחם מכוון רמזו על ג"א ור"ס מ"ס הכ"ל .
וסנה

כוונת סדר של פסח

רבי יהודה דיה נהנין בדם סינינו וצ"ד ע"ש בצח"ב :

אלו פסיעים גנו' אש"ר חסי סינינו פרעס ולל ידע עס כינא שאמר מי כי אש"ר אשמע צקולו ר"ל כשינאלו סמכות טכס אש"ר אז אשמע צקולו . וכנס אש"ר גנו' א"ך סך פשוט וכמינ אך טוב לישראל סמכות כיס מכס למלרים ורפא לישראל כמינ צקוטרס של בארטי ז"ל :

רבי יוסי רגלילי אומר מגין אפה אומר שלקו המצרים במצרים עשיר מכות ועל הים לקו המים מכות : במצרים מה הוא אומר ויאמרו הרמזים אל פרעה אצבע אלהים הוא געל הים מה הוא אומר וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשיח עבדו : בכה לקו באצבע עשיר מכות אומר מעתה במצרים לקו עשיר מכות ועל הים לקו המים מכות :

הנה נדר נודע טכס אלנעות טניד כס סוד כ"ג מנלס"ך וחס כפוליס וכ"א כלול גני לכן באצ"ל ח' לקו עשר מכות וניד טכס כי אלנעות לקו כי מכות כי סוד ה"ס כיס סוד כמלי יס סוף סקנלס טמסיס גנו' כנודע :

רבי אליעזר אומר מגין שילב מכה וכמה שיהיה דקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות שניאמר ישלח בם חרון אפו עברה וועס וצרה משלחת מלאכי רעים ועברה אחת ועם שמים צרה שלש משלחת מלאכי רעים ארבע : אומר מעתה במצרים לקו וצרה ועם מכות ועל הים לקו מאתיים מכות :

כוונת ר"א כוס ספרעס נלקס ע"י ט"ך דיניס טכס כ"פ אלנ"י ונגד די לחויות אלנ"י כיסס כל מכס של די מכות וכל ח' כלול מ"י כרי כי וזו צאלנע ח' וניס צאלנע ח' וניס טסיס צבי אלנעות כ"י ר' מכות :

רבי עקיבא אומר מגין שילב מכה וכמה שלקו המצרים היתה של חמש מכות שניאמר ישלח בם חרון אפו עברה וועס וצרה משלחת מלאכי רעים : חרון אפו אחת שמים : ועם שלש : צרה ארבע : משלחת מלאכי רעים חמש : אומר מעתה במצרים לקו המים מכות ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות :

כוונת ר"ע כוס טלנקו ע"י ט"ר דיניס טכס כי לחויות מנלס"ך ונגד כל לוח כיס כל מכה של ח' מכות . וכל ח' כלול מ"י כרי כי וזו צאלנע ח' וניס כיס כי אלנעות כרי ר"ן מכות : **כמה** מעלות מכות למקום עלינו :

אלו הוציאנו במצרים ולא עשה בהם שפטים
אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם
אלו עשה באלהיהם ולא הרג בכוריהם
אלו הרג בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים
אלו קרע לנו את הים ולא העבירונו בתוכו בחריבה
אלו העבירונו בתוכו בחריבה ולא שקע צרינו בתוכו
אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האבילנו את המן
אלו האבילנו את המן ולא נתן לנו את השבת
אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני
אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל
אלו הכניסנו לא"י ולא בנה לנו את בית הבחירה

כמה מעלות טועות למקום : כס רמל כנר נחצר טליל פסח נעסס לס די צכ"י ד"פ צ"ן גנו' ק"דק"ד וכסמיר י"י לחויות כפשוטים כשאר גנו' מקו"ס טכס עקומו של פולס כנודע . ויש לס י"ד מעלות עד טחעלס למנ"ד של ז"א כי טג"מ של ז"א כלוליס מנהי"ם

כוונת סדר שיר פסח קפת

מנהיגים והם סוד ז' נרות והנהיגם שלו כלולים ג"כ מנהיגות והם ז' קני מנורה לכתוב שנעצ
ושנעצ מולקות . וכנגדם נעשה פסח פסח ז' ח' י"ד ימי חג ולכן הוא לריכס י"ד עליות עד
שחלה למנ"ל דז"ל כמ"ס צדוק קידוש הסדס והנה בכל עלים ועלים כחוקף זה ששע אור
הזה ממשעת גם לישראל בכל עלים ועלים אחת וכנגדה יס כאן י"ד מעלות טיבות לישראל
מן המקום כי כליל סקה עלתם כל המעלות בפעם א' ועוד עלתם למעלה נגד מנ"ל
סכסח מעלה סמ"ל לקבל המוחין סכס סוד י"ה כנודע בגי' ט"ו והמעלה זו הוא טיבה כפולה
על מו"ב ז' מוחין סכס סוד סיר כפול כנודע נסקדמה ומכופלת מלד הדעת שכולל טיבה
וגם כולל ז' עטרין מו"ב כרי היא כפולה ומכופלת וכוון פעלתם צמקום כחששנה והכלימה לכן
אמר ה"ל מעלות צמעה סמ"ז סיים לכפר על כל עונותינו :

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו שהוציאנו ממצרים
ועשה בהם שפטים ועשה באלהיהם והרג בכוריהם ונתן לנו את מבוגם וקרע
לנו את הים והעבידנו בתוכו בהרבה ושקע צרינו בתוכו וס'פק צרכינו במדבר
ארבעים שנה והאבילנו את המן ונתן לנו את השבת וקרבנו לפני הר סיני ונתן
את התורה והבנינו לא"י ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו

רבן גמליאל אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו
ואלו הן פסח מצה ומרור

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים על שום מה על שום
שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי אבותינו במצרים כנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו :

פסח המועד הזה נקרא חג הפסח לפי שהסדרים וגבורות של גדרו נבנסו
קודם הקטנות וזהו חג הסדרים וגבורות . ופסח הוא מלשון דלוג ועייז
נבנית רחל סוד בית המקדש וזיה קיים על תיקונו במילואו מלא וגדוש
עד שיצא האור מן הפה ומה נידונו חג"ת דילה בסוד אור מקיף ועש"נ ג' פס"ח
פ"ה ס"ה כמ"ש לעיל) :

ונוטל הפרוסה בידו

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שרא הספיק בצקת אבותינו להחמיץ
עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם שנאמר
ויאפו את הבצק עינות מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדקה לא עשו להם :

מצה . היא סוד רחל סקיצלס ה"ג גדלות ה' הו"ת גי' ק"ל ועם ה' כוללים בגי' ונ"ה
א"ך נעשה זה כליל פסח . ואמר על שלח הספיק פי' כי הסמך כנר נח' סכסח
יניקת הסגונים מנחמי' דלח וסיו ישראל ניזונין ע"י מזה הסמך ועשה לא הספיק להסמך
כי היו כבר נסקעים צמ"ע סערי עומאה ולא היו מתעכבים עוד מעט היו נכנסים בצער כ'
ולא היה אפשר להם ללחח וסס ולכן לא יכלו להסתמנה עד שנגלה עליהם מנ"ה סקצ"ה הוא עייק
סגילה אורו וסליר אור גדול עד שנאלו מוחין גדלות ולא היה יכולת צמיוני' לבונלו ומוחין
דלחח נכנסו צנים לז"ל ואלו לרחל ונחשטלו צמ"י הסמך ונעשה ונ"ה סוד ימוד סו"ה סכ"ה
סו"ה סלרני צמ"י מלח עם סלוחיות :

ונוטל סעודת בידו

מרור זה שאנו אוכלים על שום מה על שום שמרדו המצריים את חיי אבותינו
במצרים . שנאמר וימרדו את חיהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים
ובבל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עכרו בהם נפרך :

ברך ססר ו' סכ"ז נשפיעס נחוקף סדין סכסח סמוריים בגי' ר' וסיו מנשעגלים ססס יד
ח"ל ססר בגי' מ"ר כרי מר"ר ססו וימרדו סת סיי' צעצוס קסס ענ"דס בגי'
סלס"ס ע"ה ועצורי קסס סוקף סדין סמוריים סל סלס"י ודור סססו סיי' גלגול דור סססס
זכס"ז צסס וס"י לסס סלססס ללסן וססמר לממר . וגם סיו גלגול דור סלס"י ססס לקרוא
צסס ס' וסגנו צסס ולסן עצרו צסס צפרך צסס רך סרך בגי' סלס"ס סלס"י יד"ן ססס
עעס מנחק וסס מ"ס ר"ך מ"ס ע"ס גי' סלס"ס סל ססס רך מנחק עעס סססו רך וססו
קסס כי דינין דנוקסל נימין צריסס וקסין צסס"ל :

כוונת סדר של פסח

בכל יד וידו חייב אדם להיות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאת ממצרים לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים . אלא אף אותנו גאל ע"הם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא איתנו לחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו .

מכסה את הפת ומנכיה את הכוס בידו :

לפיכך אנחנו חייבים להודות לחלל לשבח לפאר לרומם להרר לבדך לעלה ולקדש ולזמל למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלה הוציאנו מעבדות לחירות מינון לשמחה מאכל ליום טוב מאפלה לאור גדול משעבוד לגאולה ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה :

כאן יש עשר מיני שבח נדר י"ס שמה בא מזה למצרים ורפא לישראל וכל הנסים ע"י בינה והוה למי שעשה כי הבינה נקרי' מי' כנודע וזה פור ההירות . אור גדול הוא הארת ע"ק שני' באים אור המוחין דגדלות : עכלל יכוון כי עמם נכנסם פנימיות כול דלוא' עלאין נפלי' גדלות ראסון נניסם דלוא' יור ית ואו הי יור הי ואי הי נפלי' כול י יהוה נפלי' נניסם

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : רם על-
פלגיו יהוה על השמים כבודו : מי ביהוה אלהינו
המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון להושיבי
עם נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוני :
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
הים ראה וינס הירדן וסב לאחור : ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן : מה לך הים פי תנום
הירדן תסוב לאחור : ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן : מלפני אדון חודי ארץ מלפני
אלוה יעקב ההפכי הצור אגס-מים חלמיש למעינו
מים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והניענו הלילה הזה לאכול בו מצה וזמיר : כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ניענו למעדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו שלום שמחים בכנין עידך וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קר

קיר מחבך לרצון וגדה לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשינו : ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

יִקְרָא הַכּוֹס בֵּיל יַעֲיִנוּ וְנִצְרָךְ :

הנני מזמין לקיים מצות בוש של ארבע ביטות לשם יחוד קודשא ביה ושכינתיה ע"י ההוא שמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יְסוּד סו"ס   מַסְדָּה ס"ח   גְּזוּרָה   צִינָה   יֶסֶד   מַלְכוּת

בנרדך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

כַּמְחֲמָה בְּרוֹם חֲזוֹן כִּי כֹ"ס גְּנִי אֱלֹהִיִּים וּבְלוֹעוֹ אֶחָד־עָס וּמִלּוֹךְ מְלוֹכוֹ אִם גַּל אִם גַּל וְכוּ' מִלּוֹנִי

דמיילוני' גבורה דאז"ל עילאין צמות צינה דז"ל יהודה וזה צמי' כלי דקטנות פני אס"כ תכוון

שנים **אם גל** **אם גל** והוא צמי' פנימיות דמילוני' גבורה דלוי"א קוד היין שנכנס י"ן וס' אלכסות

צב"א ח"ס ג"ל ע"ה ונכנס פנימיות גבורה דאימא לצד במוס צינח דז"א יוד ה' ואו ה' צב"א גבורי' לחי' ^{ה' וז"ל}

יְהוָה יֵשֶׁנָּה דְּזִמָּה וּמִתְפַּשֵּׁט כָּל קוֹ שְׂמַלְל דְּזִמָּה שְׂבֹא יְהוָה יֵשֶׁנָּה גְבוּרַת יְהוָה כּוֹד * וְיוֹנָח

מז"ל דרך סגרון לרהל ולוקחת חלקה וחלק לאה כמ"ס כנר : ושוהה בהיטב שמאל

רַחֲצָה כוּסֵּל יָדָיו וְנִדְּחוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה כִּי יִרְמֹץ אֶת הַכֹּהֲנִים בְּנֵי שֵׁשׁ וְכוּלָּם בְּנֵי שֵׁשׁ עָשִׂי כְּכֹלֹּם בְּיָמָיו יִדָּע' ש' וּמִשָּׁם רוֹמֵץ וּמִתְעַר זֶלֶת אֶת יָדָיו כְּמִשָּׁם

לעיל ברחמי רחשונה ' אך ברחמי רחשנה הכוונה ביר"ל היי מן ע"ג שצאנא וכלן יודי היי
מן ס"ג שצאנא לכן החלה חזר רחץ לשון זכר וכלן רחלה בתוספות הי רוחו לאי חסיב
מנזים ידיו למעלי שיחזור בארס זו אל המוחין ולא ינקו נמנו חסיבוי :

יִסְד	אָרַח	מֶלֶךְ	בְּנֵי	זֵכֶה	לֹעַם	כֵּן	יִסְד
בְּרִיךְ	אַתָּה יְיָ	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם	אֲשֶׁר	קִדְּשָׁנוּ	בְּמִצְוֹתָיו וּצְוֵנוּ	עַל

מלכות

נטיילת ידים :

יבויזן יב"ס אלביגלי יב"ס י"ד אומיות יד כגדולה כז"ו צמוכס"ז כז"ו י"ד אומיות יד כמזקס יב"ס י"ד כ"א וז"ו כ"א י"ד אומיות יד רמב" סיכנסו עמנו בלרת ג' שעות

עם הצרכים שמתחייבים ומצרך :

[illegible]

דאזע עלט' ס'זאל אלעמ'ס ס'ז' צייר' ז"ל כזה ה' וואס נרמ' צו' דעמוניאל' - וואס צו' קענטען ראשון זאל נאכ'ס צורעם רק דא' וועט אחר גלות צ' נאכ'ס גס קענטען דאזע וועטעס

בבית קריית יצחק כחמשה ימים נסעו יחד כלל יתירה ויוסף וז"ל לדרך כבוד לראש צבא שלל ונעלה חזק לאל ומלך :

: חצוצה   מנן העליונה   הסלמה   והשנים צמד   ויכוון לפסוק צדק'   א' לשנים' ויצרך
 יכוד   אר"ת מסד ת"ת   לצורה   צינה   יכוד   מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :
ממנו כי נצרכה זו נכנס עלינו נזרם דאנא עלמא ייב יה ואו הי צמים כינא גדלות כי

חלוקה חלוקה היא תהליך של חלוקת משהו למספר חלקים או קבוצות שונים. זה יכול להיות חלוקה פיזית של עצמים או חלוקה לוגית של מידע.

כבוד יידיש ויוגאט מציא דרך בגרון לרמא

၁၈၆

စာအုပ်

דביוולס חלפה

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילי מצה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל :

יְקוֹד אֱלֹהִים מִקֵּד חַיִּים   צִנֵּה צִנֵּה   דַּעַח נִיחַ

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על

אבי'לם

כוונת סדר של פסח

מלכות

אבילת מצה

ואוכל משיבס יחד מנחל כזית צהיבב שמאל :

ברור לוקח מרור וצולב צהרסת ומנער הסרוסת מענו ותכוון להנשיך סחרת המוקין ססס ג' שמות אלהים כו"ם אלהים בני סיי"ס סיי המלך סהוא בני ס"ס מן סרוס"ס ונשאר רוס"ס להנשיך סחרת זו סהיח מנע"ס ללסס סהיח מקצלת סחוסיות סמלוי סל סח"ס סהוא ל"ס ל"ס יין ו"ד בני רוס"ס לרסל סהוא סוד סרניי ולפי סלסס צקוד דינא קסיח סוא מרור ג' סוס"ס נחמקיס ע"ס ג' שמות סני"ל בני ס"ס ועס סכולל סוא סס"ס ולסיוס כי סוק סמר נסמרוסח קיימא מנעיס ססרוס סממרוס גס סכוון להנשיך סמרור ע"י די סלפינ סל די ססי"ס ססס לבוסי סמוקין ונשאי די סלפי ללסס וסנולוס לרסל וסנולוס עוליס בני ס"ס כניקין מרו"ר צלל ו' ולפי סלסס עוסדת נגד סדעס סוד ו' סוא מרור צו' גס סכוון צמס סממרו רוס"ל סרוסס זכר לסיט ס' סיו"ד סל ע"ס עולה לבסן ולססן וסוא ע"ס י"ס וסס בני סולוסיס סל מ"ס עסולה י"ס סלי זכר ללסס סעוסדת נגד סדעס סו סס מ"ס ולי נגד רסל סעוסדת נגד ס"ס סו בני סס מ"ס :

וסמלל כזי מרור ולרין ללועסו ססיי ססס ל"צ למס' סמרור ע"י ל"צ סחינו סחי וינרך : סגני סוכן וסוכון לקיס כזית אביל מרור לשם יסוד קב"ה וסבינתיח על ידי סהיח סמיר ונעלס בשס כל יסרלל :

יסוד סו"ס ס"ס צנורס צינס צינס דעס כ"ס יסוד ברוך אתה יהוה אלסינו מלך העולס אשר קדשנו במצותיו וצונו על מלכות

וא"ל סיבב סמאל

אבילת מרור :

כורך אס"ס סוכל מלס סליסית וצילע מנעס וסוטל כזית מרור וסורסס יסד ולסמר : כן עשה הלל סוכן שבה"ס סיה קייס סיה כורך פסח מצה וסרור וסובל יסד לקיס מ"ס שנממר על מצית ומרוריס יסבלוהו :

סכוון כי מלס סני סוא עוס סני סהוא סדעס סולל סקדיס ונצורוס ולכן מלס ומרור נכריכ' סמס ועסס נכסס סנימיוס ס"ס דלסל עלסס יסד סא סא יסד סה ו' סה צמס דעס דז"ל יס"ס כ"ל יס"ס צס' גדלי' סני גס נכסס סס אלהיס ס' צנורס ג' וויין כוס סה ססדעס סולל ג' קיין צס' קסוטס סלי ומספס צכל קו סמלעי דז"ל דעס יס"ס ס"ס יסוה יסוד יסוה כ"ל כני"ל ויולא מו"ל דרך סגרון לרס' וסוטל סמקי' וסלס ללס :

ואוכל צהיבב סמאל : וסולל וסוס סכרסס ס' ויסמס סמסס גדולס :

צפון סמר כל סחיליו יסלל כזית מן ססחיסס ססרוסס סלסוס לסיקוקון ויכוון כי עסס גמר כניסס סוד צס' סחיו"י דסוד דלסל עלסס סלק ו' סססוק ס' סל אלהי"ס אלהיס ומספסס צכל קו סמאל דז"ל צינס יס"ס צנורס יס"ס כוד יס"ס ויולא מו"ל דרך סגרון לרסל וסוטל סלקס וסלק ללס :

סגני סוכן ומסוכון לקיס מלס אבילת ססיקוקון לסס יסוד קב"ס וסבינתיס על ידי סהיח עינר ונעלס צסס כל יסרלל : וסולל צהיבב סמאל :

בירך סוטל כוס יין ומנרך עליו צרסס סמזון וסוכוס צרסס סמזון כנר נסצנר סך סספס ססכול סכוונס צסס מ"ס ונצמס צסס ע"ס וציי"ס צסס ס"ב סיסס יו"ד סחוסיות וסכולל צנימסריל ע"ד צימסריל סס אסדע"ס ועס סו"ס בני מלס סוד מלס צרסס סססצרך סו"ל : סס"ס ינרך על סכוס :

סגני סוכן ומסוכון לקיס מלס סליס סל סרצע סוסס לסס יסוד קב"ס וסבינתיס על ידי סהיח עינר ונעלס צסס כל יסרלל :

יסוד סו"ס ססד ס"ס צנורס צינס יסוד מלכות

ברוך אתה יהוה אלסינו מלך העולס בורא פרי סגפן :

סכוס כזי ינימס וסכוון כי כו"ס בני אלהי"ס וסלסו אבר"ס אבר"ס ע"ס ג' ס"ס סכוון סחוסיות סיס צני"ס סו"ס אלהי"ס צמלוי סלפינ יס צסס ס"ס סחוסיות וססס סוללס סל ו' שמות סרי ע"ס וסוא סילוניות דסילוניו ס"ס דלוי"ל עלפינ ססכססס צמס דעס דז"ל וסוא כלי סססדי ומסוצר סלי כוס די סיכוס סס"ס וסוא ג"ס צ' שמות אבר"ס אבר"ס

כוונת כדר של פסח

הרל כוס 7' הוא נגד עטרה דגנורה לכן אומרים עליו צמח הממך
שפוך חבתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל הממלכות אשר בשמך לא
 קראו כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו :

יהיה זכרנו יכרך יכרך את בית ישראל יכרך את בית אהרן י^א יכרך יראי יהיה עם הגדולים יוסף יהיה עליכם עליכם ועל בניכם נרוכים אתם ליהיה עושה שמים וארץ השמים שמים ליהיה והארץ נתן לכני אדם לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה .

מֶה אֲשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹתַי עָלַי : כּוֹס יִשׁוּעוֹת
אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה גַּם לְכָל עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה
לַחֲסִידָיו : אֲנִי יְהוָה בִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן
אֲמֵת

כוונת סדר של פסח

אֲמַת דַּפְתַּחַת לְמוֹסְרֵי : לֵךְ אֲזַבֵּחַ זִבְחַ תּוֹדָה וְהַשֵּׁב
יְהוָה אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדֶה־נָּא לְכָל
עַמּוֹ : בְּחִצּוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם
הִלְלוּ־יָהּ :

הִלְלוּ אֵת יְהוָה בְּדִגְוִים שִׁבְחֻהוּ כֹּל הָאֲמִים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאַמֵּת יְהוָה לְעוֹלָם
הִלְלוּ־יָהּ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֶרֶן
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ

מִן הַמִּצַּר קִרְאֵתִי יְהִי עֲנֻנִי כַּמִּרְחֵב יְהִי לִי לֹא אֶרְאֶה מָה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים
יְהוָה לִי כַּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנָאֵי טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹת מִכְּטוֹחַ כְּאֶדֶם טוֹב
לַחֲסוֹת בִּיהוֹת מִכְּטוֹחַ כְּנִרְיָבִים כָּל גִּיּוֹם סִבְכֹנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם סִבְכִּי גַם
סִבְכֹנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם סִבְכִּי כְּדֹבִרִים דּוֹעֵכּוּ כַּאֲשֶׁר קִוְצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילֵם דַּחַח דַּחֲתָנִי לְנִפּוֹל וְיִהְיֶה עֲזָרִי עֲזִי וְזִמְרָתִי יְהִי וְיִהְיֶה לִּי לִישׁוּעָה קוֹל רִנָּה
וְיִשׁוּעָה כְּאֵלֵי צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה עוֹשֶׂה חֵיל יִמִּין יְהוָה רֹמֵמָה יִמִּין יְהוָה עוֹשֶׂה
חֵיל לֹא אֲמִית כִּי אֲחִיהּ וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהִי יִכָּר יִכְרָנִי יְהִי וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי פִתְחוֹ
לִי שְׁעָרֵי צָרָה אֲבֵא בָם אֲוֶרֶה יְהִי זֶה הַשְּׁעָרִי לַיהוָה צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ : אֲוֶרֶךְ כִּי עֲנִיתָנִי
וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה : אֲוֶרֶךְ : אֲנִי מֵאֲמָסוּ הַבְּיָנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנְיָ : אֲנִי : מֵאֵת יְהוָה
הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעִינָיו : מֵאֵת : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמַחַה בּוֹ :
זֶה : אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא : אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא : אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיָּה
נָא : אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיָּה נָא : בִּרְךְ הַכֹּהֵן בְּשֵׁם יְהוָה כְּרַבְנוֹכֶם מִבֵּית יְהוָה : בִּרְךְ :
אֵל יְהוָה וְיֹאדָר לֵנוּ אֲסִכְרוּ חַג כְּעֻבוֹתֵינוּ עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ . אֵל : אֵלֵי אֲתָה וְאֲוֶרֶךְ
אֱלֹהֵי אֲרוֹמְכֶם : אֵלֵי : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ הוֹדוּ לַאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ הוֹדוּ
לְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לִבְנוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
לְעוֹשֶׂה הַשָּׁמַיִם כְּהִנֵּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
לְעוֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : אֵת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִשְׁמַלַּת כִּיֹּם כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ : אֵת הַיָּרֵחַ וְכֻכְבֵּים לְמִשְׁמַלַּת כְּלִילָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְמִכָּה
מִצְרַיִם בְּכַבּוּדֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : וְיוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
בִּירֵד הַזָּקָה וּבִזְרֹעַ נְטִייה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְגֹזֵר יָם סוּף לְגֹזֵרִים כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ : וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵי כִי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : וְנִיעַר פְּרַעְיָה וְהִלּוּ בֵּים סוּף
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְמַלְיָךְ עַמּוֹ כְּמִדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְמִכָּה מַלְכִים גְּדוּלִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : וְיִהְיֶה מַלְכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִי
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : וְלַעֲנֹן מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : וְנֹתָן אֶרֶץ לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ : נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : שִׁכְשַׁפְנוּ וְכָר לֵנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
וּפִרְקָנוּ מִצְרַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : נֹתָן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : הוֹדוּ
לְכָל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

נִשְׁמַח בְּכָל חֵי תִכְרֵךְ אֵת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַם זִכְרְךָ
מִלְכֵינוּ תִּכְבֵּד מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה אֱלֹהֵינוּ וְתִכְבֵּדֵנוּ אֵין לֵנוּ מִיָּד
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פִּידָה וּמְצִיל וּמַפְרֵס וּמַרְחֵם כָּל עַת צָרָה וְצִקָּה אֵין לֵנוּ מִלֵּךְ אֵין
אֲתָה אֱלֹהֵי הָרָאשִׁוִּנִים וְהָאֲחֵרִים אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל הַעוֹלָמוֹת הַמְּהוּלָּל בִּרְךָ
הַשִּׁבְחָנוֹת הַמְּהוּלָּל עוֹלָמֵי כְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְיְהוָה לֹא יֵנוֹם וְלֹא יִשָּׁן הַשֶּׁמֶשׁ
יִשְׁתַּבַּח

ישינים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לברך אנחנו מורים אלו פינו מלא שירה גים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש ובירה וירינו פרושות כנשרי שמים ורגלנו קלות כאילות אין אנו מספיקין להורות לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים השוכות שעשית עם אבותינו ועמנו במצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב וגתנו וכשבע בלבלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלשנתנו ומחלאים רעים וגאמנים דליתנו עד הנה עזרתנו רחמך ולא עזבתנו חסדיך ואל תטשנו יהוה אלהינו לנצח על כן אבריי שפלת בנו ורוח וגשמי שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יורו ויכרכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי כל פה דך יורה וכל לשון דך תשבע וכל כרך דך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה : וכל לבבות יראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך ברבר שכתוב כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגולו מי ירמה לך ומי ישוע לך ומי יעריך לך האל הגדול הגבור והגורא אל עליון קונה שמים וארץ נהללך וגשכחך ונפאריך וגברך את שם קדשך : באמור לרוד כרכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו : האל בתעצומות עוון הגדול כגבור שמך הגבור לנצח והגורא בגבורותיו : המלך היושב על כסא רם וגשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רגנו צדיקים ביהוה לישרים נאיה תהלה . כפי ישרים תתהלל ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתרוטט ובקרב קדושים תתקדש :

ובמקהלות רבכות עמך בית ישראל כרנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הציורים לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו להירות להלל לשבח לפאר לרומם להרר לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחו יוד בן ישי עברך משיחך :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש כשמים וארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה הלל וזמרה עני וממשלה נצח גדולה וגבירה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברבות והוראות מצתה ועד עולם יהללך יהוה אלהינו על כל מעשיך והסדיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל : כרנה יורו ויכרכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי לך טוב להירות ולשמך נאה לומר כי מעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה יהוה מלך מהולל בתשכחות :

הגני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי מארבע כוסות לשם יחוד קב"ה ושכינתיה עלידי ההוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
וניטל כוס רביעי לשחות .

ובשלוש כוסות צדו סימני חסון כי כו"ס צני' אלהים ומלפני אבדמים וסוף מלכותי דמלכותי סוף דלוי צמי' כלי דלד בגבורתי וכו' ומחזיר לז' הסקלים אבדמים אך לז' בגבורות הוא גלגל כולל רק צמקסר ע"ד וזל' הסקלים ע"ס צמקסר ע"ס כנגיד ו' שנות כו"ס אלהים צמלוי אלפין כנ"ל . וכו' צדעת דז"ל : אשכ חסון זה פעם שנית צדוד סיון שנתים פעם כי אלצעות הוא צני' ע"ד . וחסון כי כזר נכנס גדלוי ראשון שסס מנ"ס דיכוד אש"ס שהוא יוד הא ואו הא צניקוד מלאפס יוד הה וו הה ג"ס נקני' מלאפס כנ"ל . ונכנס ב"כ מלכות יסוד א"י לז' בגבורת אלף למד הא יוד בום צניקוד מלאפס ואלף של מלי סוף צני' יו"ד וגם אלף לבד הא יוד סס צניקוד מלי לז' הסקלים וזויר אלף יו"ד וכלן הוא מלכות סקרי צניקוד והצניקוד עיקר ולכן זויר יו"ד סוף עיקר וזויר יו"ד סוף . וכו' נכנס צדעת ז"ל . והנה גם צדוד ב' ונכנס ד' נכנסו הסקרי והצניקודי דצני' ז"ל ונחפסי צלל קו אמצעי דז"ל ולכן לריך לזיון ככל כוס תן חלו ב' כוסות להפחיתות זה לז' כוונה כוס הוה (כ"ס יהוה) יהוה יהיה ויואל מו"ל לרך הגרן ונוטלי סלקי וסלק לז'ס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה ועל

כוונת סדר של פסח

ועל ארץ חמרה טובה ורחבה שרצית והנחת לאבותינו לאכול מפריה ולשביע מטיבה רחם נא יהוה עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בכנינה ונאכל מפרי' ונשבע מטובה : ונברך עליה בקדושה ובטהרה (כשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה : כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

ואחר ברכה אחרונה לא ישתה שום משקה כי אם מים :

נרצה ויהא רצוי מעשיו לפני הקב"ה ויחפץ לפני השם יהי נועם וכ"ו : חסל סידור פסח כהלכתו ככל משפטו וחוקתו : כאשר זכינו לסדר אותו כן מזה לעשותו . וך שוכן מעונה : קומם קהל מי מנה : בקרוב גהל נטעי כנה : פדוים לציון ברנה :

ובכן יהי בחצי הלילה :

אז רוב נסים הפלאת כלילה : בראש אשמורות זה הלילה גר צדק נצחתו בנחלק לו לילה ויהי בחצי הלילה : דנת מלך גרר בחלום הלילה הפחדת ארמי כאמש לילה וישראל ישר לאל ויובל לו לילה ויהי בחצי הלילה : זרע בכורי פתרום מחצת בחצי הלילה חילם לא מצאו בקומם כלילה טיסת נגיד חרושת סלית בכוכבי לילה : ויהי בחצי הלילה : יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פגרוי כלילה : כרע כל ומצכו באישון לילה לאיש חמודות נלה רז : חזות לילה : ויהי בחצי הלילה : משתכר בכרי קודש נהרג בו כלילה . נושע מכור אריות פוטר בעתית לילה . שנאה נטר אנני וכתב ספרים כלילה . ויהי בחצי הלילה . עוררת נצחך עליו בנדר שנת לילה . פורה תדרוך לשומר מה מלילה . צרח בשומר ושה אתא בוקר וגם לילה . ויהי בחצי הלילה : קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה : רם הזויע כי לך יום אף לך הלילה שומרים הפקר לעירך כל היום ובל הלילה . תאיר כאיר יום חשכת לילה : ויהי בחצי הלילה :

בליל שני אומרים זה

ובכן ואמרתם זבח פסח

אומין גבורתך הפלאת בפסח : בראש כל מיערות נשאת פסח : גלית לאירחי חצות ליל פסח ואמרתם זבח פסח . דלתיו דפקת בחום היום בפסח . הסעיר נוצצים ענות מצות בפסח . ואל הבקר רץ וגר לשור ערך פסח . ואמרתם זבח פסח : זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח . חולץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח טאטאת אדמת מופ וניף בעברך בפסח . ואמרתם זבח פסח . יה ראש כל און מחצת כליל שימור פסח . כביר על כן בכור פסחת ברם פסח כללית תת משחית לבא כפתחי בפסח . ואמרתם זבח פסח . מסוגרת סוגרה בעתית פסח . נשמרה מדין בצליל שעורי עומר פסח . שורפו משמני פול ולור ביקד יקוד פסח . ואמרתם זבח פסח . עור היום כנוב לעמוד ער געה עונת פסח פס יד כתכה לקעקע צול בפסח : צפה הצפית ערוך השלחן בפסח . ואמרתם זבח פסח . קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח . ראש מכית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח : שתי אלה רגע תביא לעציות בפסח . תעזי ירך ותרום ימין כליל התקדש חג פסח : ואמרתם זבח פסח .

כי לו נאה כי לויאה : אדיר במלוכה בחור בהלכה . גדוריו יאמרו לו . לך ולך . לך כי לך . לך אף לך . לך יהיה הממלכה . כי לו נאה כי לו יאה . דגול במלוכה . הדור בהלכה : ותיקיו יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה . זכאי במלוכה . חסין בהלכה . טפסריו יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה . יחיד במלוכה . כביר בהלכה . למדוריו יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה : מושל במלוכה . נורא בהלכה . סביביו יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה . עניו במלוכה . פודה בהלכה . צדיקיו יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה : קדוש במלוכה : רחום בהלכה : שאנני יאמרו לו . לך ולך כי לו נאה . חסוף במלוכה חומך בהלכה . תמימיו יאמרו לו . לך ולך . לך כי לך אף לך . לך יהוה הממלכה כי לונאה כי לו יאה :

אדיר

קצב כוונת סדר של פסח לשנה הבאה בירושלים

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב • במהרה • במהרה • בימינו בקרוב • אל בנה • אל בנה • בנה ביתך בקרוב • בחור הוא גדול הוא דגול הוא הדור הוא ותיק זכאי הוא חסיד הוא מהור הוא יחיד הוא בכיר הוא לכור הוא מלך הוא גורא הוא סגיב הוא עזוז הוא פודה הוא צדיק הוא קדוש הוא רחוב הוא שדי הוא תקוף הוא יבנה ביתו בקרוב במהרה במהרה בימינו בקרוב • אל בנה אל בנה • בנה ביתך בקרוב

אחר מי יודע אחד אני יודע אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שנים מי יודע שנים אני יודע שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שלושה מי יודע שלושה אני יודע שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
ארבע מי יודע ארבע אני יודע ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
חמשה מי יודע • חמשה אני יודע • חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
ששה מי יודע • ששה אני יודע • ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שבעה מי יודע שבעה אני יודע שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שמונה מי יודע שמונה אני יודע שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבעה אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
תשעה מי יודע תשעה אני יודע תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
עשרה מי יודע עשרה אני יודע עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
אחד עשר מי יודע אחד עשר אני יודע אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה אחד עשר שבשמים ובארץ :
שנים עשר מי יודע • שנים עשר אני יודע • שנים עשר שבטא אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שלושה עשר מי יודע • שלושה עשר אני יודע • שלושה עשר שבטא אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלושה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

חד גדיא חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי : חד גדיא
חד גדיא :

ואתא שוגרא ואכלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא
ואתא כלבא ונשך לשוגרא דאכלא דגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא
חד גדיא •

ואתא

כוונת סדר של פסח

ואתא הוטרא דהכה לכלבא דנשך לשונרא דאכלה לגדיא דובין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא :

ואתא נורא ושרף להוטרא דהכה לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא דובין
אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא :

ואתא מיא וכבה לגורא דשרף להוטרא דהכה לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא
דובין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא :

ואתא תורא ושחא למיא דכבה לגורא דשרף להוטרא דהכה לכלבא דנשך
לשונרא דאכלא לגדיא דובין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא :

ואתא שוחט ושחט לתורא דשחא למיא דכבה לגורא דשרף להוטרא דהכה
לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא דובין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד
גדיא :

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט דשחט לתורא דשחא למיא דכבה לגורא דשרף
להוטרא דהכה לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא דובין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא :

ואתא מלך מלכי המלכים הק"כ ושחט למלאך המות דשחט לשוחט דשחט
לתורא דשחא למיא דכבה לגורא דשחא למיא דכבה לגורא דשרף להוטרא
דהכה לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא דובין אבא בתרי זוזי חד גדיא
חד גדיא :

בצוה למיזע יעור כל הלילה וירצה בשנתי וזמירות ואם מוטעמו שינה ח"ל לקרות כל
הק"ש רק ברכת המסיל ופ' ראשונה דק"ש ופ' גידך חקיד דוהי . ואסור נחשמים
ני חין אבונ נעש' ע"י מעשה החסידים כי מ"י מעשה החסידים הנומי' נכס"י כסדרן
ועתה לריכין ע"י דילוג בגלות קודם לקטנות וזה נעשה שלא ע"י מעשינו כ"ל נחשדי' ה'
כמ"ש כנר :

כוונת תפלת הג הפסח

בשחרית אומר צרכות קרננות זמירות כמו בשנה . חלל ח"ל לכוונת שנה . נשמת הכל
כמו בשנה . אך בשנה כל הכוונה להמשיך הארץ מאכל סוד קודש חלל צי"ט
הכוונה להמשיך הארץ לחימל סוד מקרא קודש כמ"ש כבר גם בשנה מחלשין המוסין דאגל
צנח"י שלו וכו"י שלו מחלשין עלמן עם המוסין בחור המוסין לחימל ומחלשין שנים צנח"י . חלל
צ"ט מחלשין המוסין דאגל מולין צ"י לבוש של כה"י שלו בחור מוסין לחימל כמ"ש בכל
לעיל : כוונה העמידה כבר נח' נחשלי' הערבים :

בשעת הוצאת ס"ת יאמר י"ג ברות ג"פ ואח"כ יאמר תפלה זו :
רבנו של עולם מלא משאלותינו לבינה והפק רזונו והוילאנו מעצדות לחרות מעצדי
לגאולה מאפלה לאור מאלל ל"ט ונהיה שמים ושמים צננין עירך וצ"ט מקדשך
וחחנו לחן ולמסד ולרמנים צניין וצניין כל רוחינו ותן לנו עושר וכבוד ונכסים לעצמותך
כמו שנתת לאבותינו במרים צימים הם שנאמר וסאלה אלה משכנת' וונגרת צימה כלי כסף
ובלי זהב וסמלות וגליליה בעסקינו וצמחש' ידנו . ותן הללנו וצרכה צכל מאלל ידנו כמו
שנשית במרים לאבותינו שנאמר וישחילום כלי כסף וכלי זהב וסמלות ויכללו את מלכים ונקום
את נקמתנו מיד אויבי נפשו ונצקשי רעותינו ונקום נקמת דם עבדיך כשעך כמו שנקמת
נקמת אבותינו במרים כמה שנאמר ועצמתי בארץ מלכים צלילה הזה וכחתי כל כבוד בארץ
מלכים ואלהם וכד צמח וכלל אלהי מלכים אעשה שפנים אני יהיה וחצש' עמנו נפלאות
ונכסים כמה שנאמר כימי לשון מלך מלכים ארלנו נפלאות . אמן כן יבי רלון : וכן יאמר
צ"ט צ' שמות :

לשבויעות ולסוכות יאמר זה

רבנו של עולם מלא משאלותינו לבינה והפק רזונו ותן שאלתי לי ולכל צ"י צימי לעשות רלוןך
צננן שלם ומלשני מילי"ד ומשגעים דעים ומכל מקרה דע ותן חלקינו צמורתך וזכנו
ללמוד תורה לשמה ותן בלבנו חכמה וצ"ט ודעה להצין ולהשכיל סוד חורחך ולעשות מלכותך
יחש"ט וללכת בדרכי ישראל לפניך למען נמל' חן ושכל טוב צניין וצניין הצדרי' וקדשו
צקושת' וצמחתיך ושמחתיך כלי שזקק למיזע טענים וארוכים למי עולם סנל ושמחנו
מיצח"ר

מילכ"ר וממנעיס רעים ומכל שפות רעות ומיני פורענוי' המחרגנ' לנא צעול' ופזוטס ב'יהוה' חסד יסודנכנו אמן וכן יכי רלון' ויכוון לקבל מות ימיר' :

כוונת ה' גברי וכתפסיר בעולים לס"ת זי"ע :

בהן פ"צ דלגל דלימא . לוי פ"צ דכוד דלימא . ישראל פ"ג דלגל דלי' . רביעי פ"ג דכוד דלימא חבישי הארת פ"ג דיסוד אגל שחול ארוך ויולל סוך ליסוד לימא . מפטיר הארת עטרת יסוד אגל אשר ממנו יולל הארת ללורך צנין הנוקבא . הענין הוא כי פרקי עללין הם צמקוס לר צראס ז"ל ולינס ממגניס רק מן מנ"ת ולמעס שסס מקוס רחב וממגלה ע"י הוללות ס"ת כנודע . והנכ אף שחמרו סיכוד אגל צאטר פנא מגולה מחפשו למשה נז"ל עכ"ז יולל הארת ממנו ולנושא . וכן כ"ז :

במוסף צרכה אגות צכוונת המנואלים כנר רק צסיוס הצרכה יש הפרש וכול כוונת זאת ברוך אלה יהוה מגן אבריהם : מרגל דייט א דלסי"ס יכ"ו אהיה אלה הא יוד הי וכן צמזרס : עתה עולם חכמה דז"ל צמכמה דלי' מלד יעין :

צרכוס נצורות סיוס הצרכס :

ברוך אלה יהוה מחיה המתים : מרגל דייט ה' דלסיס יכ"ו אהיה אלה הא יוד הה עתה עולם צינס דז"ל צנינס דלימא מלד יעין : וכן :

צמזרס סיוס הצרכס :

ברוך אלה יהוה האל הקדוש : מרגל דייט י' דלסי"ס יכ"ו אסי"ס : אלה הא יוד הא :

עתה עולם דעס דז"ל צדעס דלימא מלד יעין : וכן צמזרס . קדוש דמזרס כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים חבוני הגה עמה עולם ז"ל קרוב לכתר לימא מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה וכו' מחלג' הארת כתר אגל יחד בולם קדושה לך ישלשו בכתוב על יד ומקצלים הארת מן הכתר לכן אף שליט עולם ככמר עזבו כנו צצנת עכ"ז אומרים נביאך וקרא זה אל זה ואמר כתר יתנו לך :

קדוש הנוקבא עולם ז' עליות יחד היינו חכמה הנוקבא צמקד דלימא מלד שחלל :

קדוש הנוקבא עולם ז' עליות יחד היינו צינה הנוקבא צננורה דלימא מלד שחלל :

קדוש הנוקבא עולם ז' עליות יחד היינו דעת הנוקבא צמ"ת דלימא מלד שחלל :

יהוה צבאות לפי שחג"ת הנוקבא עלמה צנה"י דלימא מלד שחלל ונכ"י סול יסוס לצלות : מלא כל הארץ כבודו כי נכ"י הנוקבא צמקוס מלכות דלימא שהנוקבא שהיא כנודו היא צמקוי' המלכות שנקראת ארץ הסיס' ולומרים ג' קדושות גדולג לפי שעלמה ז' מדרגות יחד :

כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו לעומתם ברוך יאמרו

לפי שעלמה הנוק' שנק' כנודו כנודו' זו עליות יחד לכן שואלים איה מקוס כנודו :

ברוך כבוד יהוה ממקומו הנוק' מחצרת ממקוס ו' שהוא עלה כנר קרוב לכתר : ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחרים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אימרים :

ממקוס ו' לפי שחלש עלמה צמג"ת דלימא הרי עלמה צמקוס ו' :

מלכות	ח"ת	אגל	לימא	מללל זז"כ	ח"ל	אגל
שמע	ישראל	יהוה	אלהינו	יהוה	אחד	אחד
	לימא	ח"ת	מלכות			

מלבינו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים : אני יהוה אלהיכם :

עתה זז"כ סוס צסוס היינו יפקד ורסל שסיעור קוממס כסיעור קוממו ומזווגים יחד דוגמס אר"ס ולכן חמקור נססך ללורך ע"כ שלסס

ח"ת	יסוד	מלכות	צ"ע	ח"ת
אדיר	אדירנו	יהוה	אדירנו	מה אדיר שכן בכל הארץ :
	יסוד מלכות	ח"ת	מלכות	

בל הארץ כיום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

כוונת סדר של פכה

לפי שצטפת הזוג הח"ס נותן הנצירות ע"י יסוד לנזקל נקראים כולם אדיר ע"ה צני' נצורה
ואז נקרא הח"ס מלך כמבואר בזכר ונעמיד שיהיו שניהם משמשים כזהר א' ויקבלו
שניהם נשוא הארץ מן י"ג חיקוני דל"א אז יהיה כי אה"ד ושמו אה"ד : כעסם שלומרים
אדיר צני'ט ולא נשגת כי צני'ט נקצלת הארץ אינאל שזה סוד הנצורות :
ובדברי קדשך כתוב לאמר : ימלוד יהוה לעולם אלהיך ציון "לדור ודור
הרלויה : ר"ת אללו כמ"ס כנר :

ח"ס צירחנו מן הקליפות מלך הספר מלך הנצורה מלך הח"ס יסודות
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ודוממתנו מכל
דקליפה ע"י הדעת כ"ס מלכות
הרשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש
עלינו קראת :

אלא אינאל

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבתיה למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה זמן חרותינו
כשנועם חג השבעות הזה זמן מתן תורתנו : נסוכות חג הסוכות הזה זמן שמחתנו :
נשמיני עלרם שמיני עצרת החג הזה זמן שמחתנו (באהבה) מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

ע"י הנצורה הקליפה חל"י
ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל

צריאס

אדמתינו ואין אנו יכולים לעלות ולראות
ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית
בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שםך
עליו מפני הוד שנשתלחה במקדשך : יש חלון א' שנקרא
זיהרל ומשם מקבל הכ"ס הארץ וכו' לורת יד והיתה כפופה וכשגברה הכ"ס נשתלחה

וחרב הבית : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו מקדך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל

מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל

כבודו : אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו

מהרה והופע והנשא עלינו געיני כד הי וקרוב

פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו בנים מירבתי ארץ

והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית

מקדשה

מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גְּעֵשָׁה לְפָנֶיךָ אֵת

**קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
בְּהִלָּכָתָם : וְאֵת מוֹסַף יוֹם (הַשְּׁבִיעִת)**

שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ הַחַג הַזֶּה : גַּעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כִּמּוֹ שְׂכַתְכֶּתָ עֲלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר :

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהיה : ובחמשה עשר יום לחדש תהי חג
שבעת ימים מצות ואכל : ביום הראשון מקרא קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו :

סעם אכילו, מנה ז' ימים מנוחר צוהר משל למולה כ"י ואזכל ימי מוליו מאכל איתו הרופא מאכלו המנגדי לחלו עד שיה' תגזי טוב ואס"י אוכל מה שירל' בן עתה שבו ישראל משוקצי' ציץ הקליפו' קוד המזץ האכיל אוחס הקצ"ה מנה המנגד לחלו ואחר ז' ימים שכבר נחרפאו כמ"ס צוונה הספי' לכן אס"י ז' ימי' מוחר' לאכול סמץ

ומנחתם ונסכיהם במדובר שלשה עשרונים לפך ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר לנזך צידו הנילוות ושני חמירים כהלכתם : בשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקיראי עונג עם מקרשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטופך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אהו קראת זכר למעשה בראשית : לשבועות

וַיְבִיֹם הַבְּכוֹרִים בְּהַקְרִיבָם מִנְחָה ^{חֵמֶת} חֲדָשָׁה לַיהוָה ^{מִלְכּוֹ}

בְּשִׁבְעוֹת יוֹם מִיִּט שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־

מִקְרָא דְעֵשִׂיז מִלֵּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

והקרבתם עולה מלכות לריה נִיחֻזָּה להמתיק הדינים ליהודה

ת"ת פְּרִים בְּנִי בִּקְר שָׁנִים יַעֲקֹב וְיוֹסֵף אֵיל אֶחָד

יִצְחָק שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה : שִׁבְעָה נַעֲרֹת שֶׁל מַלְכוּת

ומנחתם

מוסף של פסח

וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמְדוּבָר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרוֹנִים יי"י
לְפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים יי"י לְאִיל וְעֶשְׂרוֹן יי"י לְכַבֵּשׂ

וַיֵּין יי"י בְּנִסְכּוֹ יוֹד א' וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וַיִּסְרֹף דְּסִיטְרָא אֶתְרָא

וּשְׁנֵי תַמִּידִין אֶבְרָהִם וַיִּלְחַק בְּהִלְכָתָן : לְסוּכּוֹת

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ

יְהִיָּה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ

וּחֲגוּתָם חַג לִיהוָה שִׁבְעַת יָמִים :

וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה פְּרִים בְּנֵי כֶקֶר שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תַּמִּימִים יִהְיוּ : וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁנֵי פְרִים בְּנֵי כֶקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר
תַּמִּימִם : וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְרִים עֶשְׂתִּי עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר
תַּמִּימִם : וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הָרְבִיעִי פְרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תַּמִּימִם . וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי פְרִי תִשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תַּמִּימִם : וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁי פְרִים שְׁמוֹנָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תַּמִּימִם . וּבְנִיחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי פְרִים שִׁבְעִי אֵילִם שְׁנֵי כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תַּמִּימִם : וּמִנְחָתָם
הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תַּחֲיָה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ .

וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה פֶּרֶא אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תַּמִּימִם : וּמִנְחָתָם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתֵנוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ שׁוּב וּמִסִּיב הִדְרִישׁ לָנוּ :

שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמֶּן רַחֲמֶיךָ : בְּנִדָּה אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ : בְּנָה בֵּיתְךָ בְּכַתְחִלָּה

וְכֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנָו וְהִרְאֵנוּ בְּכִנּוּנוֹ וְשִׁמְחָנוּ בְּתִקְוָנוּ וְהִשָּׁב בְּהִנּוּם לַעֲבוּדָתְךָ וְלֹאִים

לְשִׁירָם וְלִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנִיחָם וְשֵׁם גִּעְלָה וְהִרְאָה וְהִשְׁתַּחֲוִיָּה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פְּעָמִי

וְנִגְלִינוּ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה וְרָאָה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם ; אִישׁ

בְּמַתְנֵת יָדוֹ בְּכַרְפַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ מְלִכּוֹס

לְחַיִּים ת"ת וְלִשְׁדוּם יסוד לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן

נ"ה בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה

פח"ת

מח"ל ולח"ל כס"י ולח"ל

בְּמִנְחָתֵנוּ קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ

סניקסל

ע"י מלכות

פיסוד

שֶׁבַענוּ מְטוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְשִׁחַר לִבֵּנוּ

לְעַבְדְּךָ

קצה

מוסף של פסח

לְעִבְרָךְ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהָבָה וּבְרַצוֹן

בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן שְׁבֹתֵי מִנְעָדֵי קִדְשֶׁךָ וַיִּשְׂמַחֲךָ בְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקִּדְשֶׁךָ
הַשְּׁבֹתִי יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִי :

מַרְנָלָה דִּימַי כִּי אֶמְרוּנָה לְדִכְיָי יִכְיֹו אֵלֶיךָ הָהָ יוֹד הָהָ : עֲתָה עוֹלָם כֶּסֶר דְּנוּקֵי נִתְּמָה
דְּלִי עֵילָלָה :

רַצָּה וְכו' בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמִּתְחַיֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מַרְנָלָה דִּימַי י' דִּיכְיֹו אֵלֶיךָ לְמַד הִי יוֹד בָּם מְכַנֵּס דְּנוּקָא צַנְלָה אֵימַל עֵילָלָה :

מוֹדִים כּו' וְעַל בּוֹלָם כּו' בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָא לְהוֹדוֹת :

מַרְנָלָה דִּימַי כִּי דִיכְיֹו אֵלֶיךָ לְמַד הָהָ יוֹד בָּם צְנִקוּד סוֹרֵק צִינֵס דְּנוּק' צִבּוּר דְּלִימַל עֵילָלָה

שְׁיָם שְׁלֹמֶם כּו' בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמִּבְרָךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

מַרְנָלָה דִּימַי ו' דִּיכְיֹו אֵלֶיךָ לְמַד הָהָ יוֹד בָּם צְנִקוּד מַלְאָכִים דַּעַת דְּנוּק' צִסְקוּד דַּעַת
עֵילָלָה אֵלֵי נִלּוּד כּו' אֵיךְ כְּלִסְיֵנוּ עֵלֵינוּ לִשְׁמָה .

בְּשִׁבְעָה מִבְּהֵמָה לְבִיתוֹ יֹאבִיר

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא שְׁלִימוּתָא חֲדוּתָא דְּמַלְכָא קִדְשָׁא : דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּקַבִּיָּה
וּשְׁבִינְתִּיהָ :

קוּדֶם הַקִּדּוּשׁ יֹאמַר

אֲלֵה מִיּוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קוּדֶשׁ יֵאָשֶׁר תִּקְרָאוּ אִיּוֹתָם בִּימְעוּדָם מִקְרָאֵי קוּדֶשׁ
תִּבְנוּן אֵלֶּה מִיּוֹעֲדֵי כִי רִיחַ אֲלִימִי כִי צִימַי כּוֹל דֶּק בְּאֵרֶם אֵימַל אֵיךְ עִי קִרְיִלְטֵנוּ אֲנוּ מִזְמַנִּים
לְבִאֲרֵם אֲנָה שִׂיבָה נִחְלָנָם צִבְאֲרֵם אֵי וְזִכְרוּ לִחוּסִים צִמְעוּדָם רִיחַ אֲלִי מִקְרָאֵי
צִנִּי שְׁנִיִּל חֲכוּוֹן לְמַסַּק שִׁיךְ נִצְרוּת שִׁכָּס כִּיִּם דִּין וְנִמְתַּקִּים עִי כִי אֲלִפִּין מֵל אֲדִנִּי כִּי
שְׁכִי וְעַם כִּיִּים כּוֹל שְׁנִיִּל אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֵי אֲלִיכִים פִּשּׁוּעִי מֵלֵי אֲלִיכִים צִיִּיִּן דִּין רִי דְּנוּע
אֲלִיכִים כִּי אֲשֶׁר וְנִמְתַּקִּים עִי בִּישׁ צִבְאֲלָם צִנִּי כִיִּם אֲלִיכִים אֲדִנִּי עִי צִנִּי
תִּקְרָאוּ .

וְתַקַּח הַיּוֹם בִּיד יִמְיִךְ וְתִבְרַךְ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם כּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן :

וְתִבְנוּן כִּי צִנְרֵכָה זֹו יִם צֵי מִיִּצוֹת לְמַעֲשֵׂיךָ בְּאֵרֶם מֵן טִי יוֹדִיִּין מֵל עִיִּי מִיִּג מִיִּם
צִיִּין לִטִי לִחוּסִיִּים מִיִּם צִנִּי צִיִּין .

בּוֹנֵת חוֹל הַמִּוֹעֵד וַיּוֹם ז' שֶׁל פֶּסַח

בּוֹנֵת חוֹל הַמִּוֹעֵד כּוֹל כֶּסֶר נִתְּמָה שְׁנִלִּיל רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח נִעֲשֶׂה זִיווֹת גְּמוּר מִצְוֵי הַגְּדֻלוֹת
זֶה הַזִּיווֹת נִמְשָׁךְ רַק צִיּוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח וְלִכְנֵן יִם צֹו כִּלְל שְׁלָם כִּי הִלָּל כִּיא סוּד אֲדִנִּי
סוּד הַנוֹקְצָה שְׁנִנְיָה צִנִּין שְׁלָם צִנִּיִּי הַגְּדֻלוֹת וְאֵי רַק לְצוּרִךְ יִלְיָאֵת מִלְרִים כִּיִּם כֶּסֶר .
וְאֲשֶׁר יוֹם רִאשׁוֹן חֹזֵר כִּדְבַר לְקִדְמוּתוֹ שְׁחִזְרוּ זִיִּי לְסוּד כִּקְטָנוֹת כִּרְאשׁוֹן וְכִתְמִלֵּי כִמוּסִין לְכַנוּס
צִיִּיל לֵאמֹר לֵאמֹר צִדְרִי הַדְרִי וְכִנֵּס מִיד אֲשֶׁר יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח תִּתְחַלֵּל לְכַנוּס צִיִּיל מוֹם שֶׁל
הַכֶּמֶס וְכֶסֶר נִגְזַע שְׁמוֹת הַכֶּמֶס כּוֹל עִיקֵר וְזֹו כְּלָלִין כֹּל כִּמוּסִין צִבּוּר כּוֹלֵם צִבְאֲלָה עֲשִׂית
וְכִסְכֵּם כִּנְכָסִין צִיִּיל יִם צִכֵּס ז' צִמִּי עַד צִמְעִיעַ בְּאֵרֶם כִּמוּסִין לְעִמְיִדָת כְּנוֹקְצָה שְׁכִיבָה עוֹמֶדֶת
מִלְאִסוּרִי מִיִּם דִּזִּיל שְׁכֵס הַכֶּמֶס וְצִינֵס וְכִדְעָה כּוֹלֵל צִי עֲטִרִין מִסְדִּים וְנִצְרוּת כִּיִּי דִי וְסִנְיָת
כִּיִּי ז' וְכִכֵּס זֶה הַמוֹם שֶׁל הַכֶּמֶס כִּתְמִלֵּי לְכַנוּס צִיּוֹם שְׁנִי שֶׁל פֶּסַח אֵם נִגְמַר מִיד צִיּוֹם זֶה אֵיךְ
צִמְעִיִּין לֹא נִגְבְּקוּ כֹּל כִּמוּסִין עִנִּיִּי כִיִּי יִם גְּמוּר כִּי זֶה כִּמוּם כּוֹלֵל כֹּל כִּמוּסִין כִּיִּיל אֵיךְ שְׁלָל נִגְמַר
צִיּוֹם

כוונות חול המועד

ציוס זה רק נכנס צו צמי' א' מן ה' צמינו' כמ"ש לקמן צאר היצו צכוד כספ"ע לכן הוא חול המועד ויש צו חלי הלל וא"ת הרי צכל יוס ג"כ נכנסין אלו המומין צכל ימות השנה ולמה הוא חול גמור זה אינו קושיא כי צאשר צציוס ראשון היה צו כל המומין שנכנסו צו דרך נס צבעם א' כמ"ש ועשו צז"ל רוסס גדול ולכן אף שנכחלקו אחר יוס א' עדיין אומר הרוסס לא נכחלק ועדיין הוא חול גדול . וכפי צמי' המומין שסס ז' צמי' כמ"ש לקמן כן הסתלקותם שאינם מסתלקים לגמרי עד ז' ימים ולכן כל ה' ימים סס צכוד מועד אך עד יוס ז' הוא ח"ס כ"ל וציוס ז' שהוא יוס ו' לעומר שאז נכנס צז"ל רשימו של גדלות שני של אצא שמזה הוא צנין הנוק' כמ"ש ככל לקמן צכוונת ספי' העומר ואז נעשה זוג גמור ולכן הוא י"ט גמור . וציוס ז' של עומר שהוא יוס ראשון אחר י"ט הנקרא אפרו מה נכנס צז"ל גדלות שני של אצא ממס אס צאשר סכנר ציוס ז' נכנס רשימו של גדלות דאצא א"כ צא"ס לא נחמדש צו חדוש כ כאשר שנכנס רשימו אלו נכנסה בגדלות ממס לכן אינו מועד אך עדיין יש צו הארס ויש צו שנסה וא"ל חסנין אצל אינו י"ט כי כל י"ט הוא מהמה שנחמדש צו הארס חדשה שלא היה מקודס : והנה צזה יחצאר לך מה ש"ס להקשות אחרי שנחצאר שמיד אחר יוס אחר דפסח מצרו ז"ל לבקר הקטנות ויש אחיזה לחלונים צצסי' הקטנות צנוקצא . ואינה יולא מנומלחה עד ספרה צעס צנונות צכוד ספי' בעומר שאז צליל צנונות היא מהסכרת מנומלחה לגמרי וטובל' צמקוס העליונה כמ"ש צמקומו א"כ היה ראוי שהיה אפרו חזונו מן ליל פסח א' עד אחר צנונות . ולמה הוצר חזונו מיד אחר ליל א' של פסח שרמזו צו חזונו צכוד וצני ישראל כלכו ציצסה צמוך הים . וגם צצצמות צנין פסח לעצרת ש"ס צהס זוג . אך בענין הוא . צאשר כי צו' ימים שאחר יוס א' של פסח נכנס צו כל מוס כחכמה ונחמקן כח"ס וכונו' בעומדה מחמורי ח"ס צאשר שהח"ס נמקן נחקה גם היא ע"י לכן יש צהס זוג קטנות צאשר שעדיין לא נכנסו צו כל המומין . והוא כוד קריעת ים סוף שנעשה גיוס ז' של פסח . כי אחר צזוכר דאומר רצ"י לר"א צנו צכאי מלס לא השל . והעסס הוא כי צכל פעס שהלדס דורס ושואל צכוד בגדלות הוצר ונעוליס אין לו סוס סכנה כי אין סוס אחיזה לחלונים ולא מחערין דינין לא לעילא ולא לחתא . משא"כ כשאלס עובק צכו' הקטנות אז מחעריריס כחלונים ומעריריס דיניס ומציריר עונומי של אלדס . ולכן אין להטמיק צכו' הקטנות והנה משה רציו ע"ס סכי' רצן של צניאי' ראה מה כתיב וישלך חוניה ויבי לנחש ויגס משה מפניו . כי כוד כמסה סנכסך לנחש הוא כוד עץ הדעת טו"ר כנודע שעי' נעשה חזיונו דקטנות . וככוד כי עץ הדעת טו"ר הוא כוד מטיטרו"ן שעי' נעשה חזיונו צכוד הקטנות מטיטרו"ן צני' שדי' כוד יסוד כמחלגס צמטיטרו"ן לצורך חזיונו דקטנות ואז הוא נוקצל רק מצי' אחרוייס של סס אחי' צצחימה כמ"ש כמ"ש וכואו עולה ד"ס כוד דס אלדס כנודע והנה שדי' עס ד"ס צני' נח"ס . והוא ממשיך כתייס מן האחרוייס דס"ג צצחימה צני' שפולה צני' הקמ"ד . והנה מלי' של שדי' צני' ח"ק וסס ד"ס הוא הקמ"ד וכסחכיר מן חקמ"ד חנין מילי' של שדי' שהוא ח"ק ישאר ח"ד ועס שדי' הוא צני' נח"ס ולכן ויגס משה מפניו כי משה"ה הוא צני' מטיטרי' אל שדי' ויביא צמי' יסוד א"ל כנודע שהוא קפ"ד קס"א צני' משה והוא צמי' בגדלות דיסוד ז"ל ולא הקטנות ולכן ויגס משה מפניו וצו חנין כוד האילה שרממה לר וכשרו' ליל מומין לה הקצ"ה נחס ונוסף צעריחה דילה ויולד וסוד הענין הוא כי זו האילה היא כוד הנוקצא דז"ל אילת אכניס ויעלת מן שהציצה על צעלה צכל עת ורממה לר שאין ציכוד שלה רק פ"ד דיניס מלד הקטנות צלא חקדים מצי' בגדלות וסס כוד ה' אוחיות מנלפ"ך צני' פ"ר ועס כללות ה' אוחיות וסס כפולות ענדע סס עשר הרי צני' ל"ר ואי אפשר לה להוליד . כי כנר נודע שהלויס היא מצי' חכקדים ועסה שאין צה חקדים הדינין מעצבין הלידה ולכן הקצ"ה הוא כוד ארי"ך ארמין ממשיך הארס ליסוד שהוא כנחס כ"ל ומזדווג עמה וע"י הארס מוקצל מא"ל אף שהוא צכוד הקטנות ולכן זוג זה מכונה צסס נשיכה מלד כדיין . עכ"ז מנח הארס דל"א נפתח רמ"י ויולד . וז"ס קריעת ים סוף שנעשה ציוס ז' של פסח כי מנח חזונו שנעשה ציוס א' של פסח נחעצרה ויאל חמיד צכוד צציעות כנודע ולכן הלידה הוא ציוס ז' אך שאחר יוס א' נכחלק צמי' בגדלות ונשאר רק צמי' הקטנות וכנה קריעת ים סוף הוא כוד מחימה רחמ' דנוקצא כי הנוקצא נק' יס צכוד כל כנהלים הולכים אל הים ויכוד שלה נקרא יס סוף קופס דכל דרגין וכסנפתח בהסס שלה לעילא ויולאס ממנה הנשמות כן נקרה גם

כיס למטה וילאזיכראל מן כיס אך כאשר שעדיין כיז צבוד הקטנות ח"א לכפחם דתוה כי רחמם נ"ר ולכן ויעק מזה אל כי לכמשיך לה כוד הכמדים ויחמר חליו ה' מה חעק חליו צעמיקא חליל מלחא וי עדיין גם חז"א צבוד הקטנות ולכן צעמיקא חליל מלחא לכמשיך מח"א בארס ליכוד כנחש וד"ל וכזה כאשר חיה זוזו אף מנח"א הקטנות לכן מותר כוזו עד ליל שצעות וככל כפי צח' המוחין שנכניין ככל ספי' בעומר כח"ש לקמן :

ונחזור אל הענין כי לאחר יום א' של סמך נכתלקו צמי' כגדלות ונמחר רק צמי' הקטנות חזק
הרישום של גדלות לא נחמק ונחמיל לכנס צו המומין לאט לאט ונחמיל מן מוח
כחממה שהוא ראשית חממה ככולל כל המומין ולכן נק' הול כמועד כנ"ל והנה בחפלת ערצית
ושחרית וממנה אין צו מידוש הארה רק הרשימו של הארה י"ט כנ"ל לכן אין צו חוספות רק
יעלה ויצא ואחר שהרית מחמיל להחמולץ הידוש הארה נולד מוח חממה ולכן מויליין ס"ח
וקורין ד' גזרי וכחונס כמו שנחצאר בד' גזרי דר"ח ועמוסף נכנס המוח כפי צמינתו צנל
ז' יוניס עד סנמור כל ז' צמי' שיש צנל מוח כנ"ס לקמן לכן מסירין החפילין קודם מוסף
כמ"ס צמוסף דר"ח ומחפליין כמו צמועד . ודי צזס :

כיוצת אברו חג

בה"ב אל ה' יואל לנו אפרו מה צעזעוים עד קרנות המזנח להצין קוד אפרו מה נעשיק לשונו של כפר הכוונה להכריז"ל ח"ל קוד אפרו מה שפאר אפר י"ט משא"כ צצנת וכלאורה היה נראה להיפך שקדושת צצנת יומר גדול משל י"ט כנודע א"כ היה נראה שפאר יומר קדושה אפר צצנת וי"ט אך הענין הוא כי היא הנוחנת כי צצנת כזר נח' שפאר עולה צדיקנא דא"ל וכונו' עולה צמיק אציה וא"כ נשאר מקום אימא חו"ג מקום פנוי כי כזר נח' כי גם אור"ל עולים צצנת ג"כ למעלה ולכן עולה הצריאה היינו י"ט דצריאה צמקום צינה שפאר אימי שפאר מקומו האמימי כי אימא מהנני כזרסי"ל קוד הצריאה עולם הכפא כנודע וי"ט דצריאה עולים צמקום ז"ל שפאר ג"כ מקומו האמימי כי ז"ל מתקן צמלאי"ל קוד היצירה עולם המלאכים כנודע ועסיה עולה צמקום נוקבא דז"ל כולם ככללים צקודם קוד עולם האלי א"כ צצנת נשאר כל בגי' צי"ט מקום פנוי ואם כן אפי"כ אפר צצנת סיורדים העולמות למקוונן אם היה נשאר צבס הארת צצנת שפאר גדול מאוד לא היה יכולת צעולמות שפאר פנוים מכל הארת לקבל הארת צצנת ולכן מהחלק וזבס כל הארת צצנת ואין פנוי חוספות קדושה אפר צצנת וכוז חול ממע משא"כ צי"ט שכל פליות חו"ג הוא רק צאימא כונ"ס וא"כ לא נשאר מקום פנוי צאלי" רק חו"ג וכזר נודע צמקום נוקבא הוא רק שיעור ד' גדוה שפס חנה"י דז"ל א"כ הצריאה עולה צמקום ז"ל ואין זה מקומו האמימי ולכן אין מקבל הארת כמו צצנת וביצירה עולה ד' ראשונות שלו צמקום נוקבא דז"ל צאלי" שפאר שיעור ד' מדות ונשאר ו' מהחונות דצירה צי [ראשונות דצירה הרי כי צי"ט יש צ' חוקי' מצצנת חל' שצי"ע אינם עולים למקומם האמימי צי"ט כמו צצנת ולכן אינם מקצלים הארת גדולה צי"ט כמו צצנת . כצ' שאף מקומם למעט לא נשאר פנוי כי הצריאה נעוולא וגם ו' ראשוני' דינ' נלאים ולא נשאר פנוי רק ד' מהחונות דצירה וכל פסיה ולכן יש כח צבס לקבל מן העולמות סיורדים אפר י"ט למקומם מן הארת י"ט ולכן יש אפר י"ט מה שפאר א"כ לא עליה אל העולמות כמו שפארם והוא קוד אפרו מה כלומר לאפור ולקשור הארת מה שפאר עם העולמות אפר י"ט ולכן אין צו נפילת אמיים :

והוא כי צא"ח יורדים בעולמות כ"א רק מדרגה א' היינו ד' ראשונות דצריאה עומדים צמקוס שבי ד' ראשונות דיגירה צי"ט שכול צמקו נוקצ' דלג' כנ"ל וכו' סתמיות דצריאה צמקוס שבי ו"ח דיג' צי"ט שכול ו"ר דצריאה וד' ראשונות דיג' צמקוס שבי ד"ר דעטיס צי"ט שכול ד"ח דצריאה וכו"ח דיג' צמקו ו"ר דיגירה וד"ר דעטיס צמקוס ד"ח דיגירה וז"ס הכחוד אל כ' ויחר לנו כו' כי נודע כי דיגירה מאיר צחול סס א"ל יהושע ועתה שהיגירה יס לה מעלה יותר מצחול סס"ר שלו עומדים צמקוס ד"ח דצריאה נחמלא סס אל שכול אל"ף למ"ד צג"י הק"ף ועס בוי"ס צג"י יא"ר והוא ע"י שמקבל הארה מעולם הבסא שכול שצריאה וכו' א"ל יכו"ס שביס מאיר צחול ועתה וי"ר שחמס"ף צו בארס כמנין יא"ר

כוונת אפרו חג

פרי מעקבל מעולם הכ"סא צג"י לנו חבו א"ל יכו"ס ויא"ר ל"נו כרי לך ציחור ד"ר על יצירי
אסיכ ציחור הארת ו"ת דיצירה שנחעלו ג"כ צמקוס ו"ר דיצירה חז"ס אפרו חג צענותים : כי
נודע כי ענות הוא אגודה של שלטה כעצואר צקוד עץ אבות כרי ו"ת דיצירה הם צ' ענות
וז"ס אפרו חג כלומר קשרו אותו הארה של חג צענותי צצ' ענות שהם ו"ת דיצירי אח"כ
ציחור חוספי הארה של ד"ר דעשי' ואמר עד קרנות המזנח כי קוד מזנח הוא קוד המלכות דיצירה
שזה מאיר א"ל הוי"ה צג"י מזצ"ת וצחול כנר נח' שהמלכות דאז"י הוא צד"ר דצריחא שהם
קוד ד' רגלי הכסא ומל' דצריחא צד"ר דיצירה ומלכות דיצירה שהוא קוד מזנח הוא צד"ר
דעשיה ועשה קד"ר דעשיה הם צד"ת דיצירה צוודאי כי המלכות דיצירה פשיטא שעלמה צ"ירה
וד"ר דעשיה נעשו לכ' ד' קרנות המזנח וכנר נודע שצכל עולם ד"ר הם קוד ד' מוסי' ודי
מוסי' הם ד' שמות יכו"ס של ד' מלואים ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן כנודע והם מלוצסין צנה"י דא"י
שהם ד' אהי"ס צ' דידיין א"י דהיי"ן א"י דאלפיין וכולי' עולי' צמנין שנו"ת קוד שנות מייס כי
פעוסין הם פיי כהלך כנודע שהם קוד אהי"ה הוי"ה אהי"ה צג"י מיי"ס ושנות צג"י קרנו"ת
והם קוד ד' קרנות המזנח כרי נח' לך הארה הנחוסף צא"ת זכו חורף. לשונו של קשר הכוונת
צשינוי לשון לקת חוספת ציחור :

כוונת ספירת העומר קצו

בחיב וספרתם לכם וממחרת השבת מיום הניצחם את עומר התקומה ואחר צוהר וספרתם לכם לכם לעמית' כמד"א וספר' לה שבע ימים מה החם לה לעמית' אף הכל לכם לעמיתם הזוהר צל לנחל קוד ספירת עומר שהוא שבעה שבתות ולא די שבעת ימים שהרי קוד הספירה הוא בקוד ספירת ז' נקיים אחר שפסקה העומה ונגלות מלרים היו הקליפות יונקי' מהקדושה והיה העומה שולט בישראל למעלה ולמטה ונפסק יום א' פסקה העומה ולריך לקבור ז' נקיים ולמה הולחנו לספירת ז' שבתות שהם זס"ז ולא היה די צו' ימים ולכן אחר לכם לעמיתם כמד"א וספרה לה שבעת ימים לה לעמיתם וכו' צלוח הענין כי קוד וספרה לה שבעת ימים הוא ללורך הנוקבא שהיא מדה א' כלולה מז' ולכן די צו' ימים משת"כ זה הספירה שהוא ללורך הדוכר שם צו ו"ק ועם העשרה הוא ז' מדות וכל א' כלול מז' וכל מדה נק' שבת ולכן הוא ז' שבתות שהם זס"ז ולכן מזה זו היא רק לאנשים ולא לנשים כי ספירה זו הוא ללורך הדוכר וזהו לכם לעמיתם וכדי לנחל כך כ"ז לריך אחת למודעה רבה : והוא כי כנר נ"ה קוד גלות מלרים שנתקלקל המוחין מן ז"ל ליסוד חיי' שהוא קוד מילד ים כנודע ונחלר ה"א בקוד הקניות ונחלחו צו ה"א וציוס א' של פסח נכבד צו כל המוחין גדלו' שבעי א' ושלח בקדקד שהגלות קדם לקנינו' כח"ש הכל לעיל . וכ"ז היה רק ללורך שעה להוליד ישראל ממלרים ואח"כ ניד נתקלקל כל המוחין והתמוסר לכנס דרך הדגה מעט מעט אף כקדר שנכנסו בפסח ולזה הוא מונה ספרי' העומר להמשיך המוחין לז"א עד שהיה בקוד שלימות הגלות ולזה לריך י' יום שציוס נ שהוא מן הסדויות נשלם בשלימות הגלות והיה נתינת המורה כח"ש לקתן . ולכן מחלה מדע שזוהי ז"ר חלוי בשלמות המוחין לז"א עד שמתפשטי' בח"ה שני ששם מחליל עמדי' הנוקבא כנודע ולז' מקבלת גם המוק' הו"ג מן הח"ה ונעשה הזויג . והנה להחששו' המוחין עד הנוקבא הם ז' צמי' כי הכתר חינו נכנס צמטנו כי כתרם עלאה עמיר וגני' וראשית חכמה הוא התחלת החששות המוחין הרי הם ו' מדות חכ"ד חג"ה וסנוק' היא צמי' ז' ונגדס לריך ז' שבתות . ומה שלריך ז' שבתות ולא ז' ימים הוא כי בכל צמי' יש צה ז' צמי' . ובכל שבע שהם ז' ימים נחקק מדה א' שהוא כולל ז' צמי' צל יום צמי' א' וצו' יומי' נחקק רק מדה א' בשלימות . ולכן לריך ז' שבעות . ומחלה נחלר כלל ה' שבעות . מה שנתחקק בכל שבע ושבע . ואח"כ נחלר כל שבע ושבע צו' ימים מה שנתקן מהמוחין בכל יום ויום עד כלות ע"ע ימי הספירה :

והוא כי שבע ראשיו' נחקקן כל מוח ההכמה צו' צמי' שלו צו' ימים כח"ש לשניך ולכן שבע א' הכוונה שם ע"צ . שבע צ' נחקקן כל מוח הניצ' צו' צמי' שני ולכן כוונ' שבעי' צ' שם ס"ג . שבע ג' נחקקן מוח הדעת אף כי הדעת כלול ממח"ג ולכן לריך צ' שבעות נגדו ושבע ג' נחקקן בקוד המסרים שני לכן כוונת שבע ג' הוא שם מ"ה . שבע ד נחקקן מוח הדעת מלד הנגזרות שני ולכן כוונת שבע ד' שם צ"ן . שבע ה' נחקקן המסד דז"א ולכן כוונת שבע ה' שם ע"ב . שבע ו' נחקקן נגזרת דז"א ולכן כוונת שבע ו' שם ס"ג . שבע ז' נחקקין ח"ת ומלכו' יחד שצומדים דציוס אף שהם צ' מדות לריך שבע ז' לני כוונת ו"ה וצ"ן . הרי נחלר כוונת ז' שצויו' דרך כלל ונחלר אותם דרך פרט כל שבע ושבע צו' ימים :

שבע ראשונה מוח החכמה לכן כל הגלות שם ע"ב וכנסיין המוחין ע"ד הסדר שנכנסו בפסח כח"ש לעיל :

יום א נכנס מוח החכמה גדלות א' דאבא והכוונה בשם ע"ב :

יום ב נכנס מוח החכמה גדלות א' דאימא והכוונה בשם ע"ב :

יום ג נכנס מוח החכמה קטנות עליון ה' והכוונה בשם אברמ'ם : חילוף שם אלהי' בה' אותיות שלו :

יום ד נכנס מוח החכמה גדלות ב' דאימא והכוונה בשם ע"ב :

יום ה' נכנס מוח החכמה קטנות א' והכוונה בשם אלהים דיודיין :

יום ו נכנס מוח החכמה רשימו' גדלות שני דאבא ב' גדלות שני דאבא גדול מאד ולא יכול לטביל בפעם א' אם יכנס בו מיד העצמות הגדלו' ב' לכן תול' נכנס הרשימו' לבד והכוונה בשם ע"ב :

יום ז נכנס מוח החכמה העצמות גדלות ב' דאבא והכוונה בשם ע"ב . שלם מוח החכמה ב' בחי' ב' ימים : שבע שניה מוח הבינה לכן בחי' הגדלות בשם ס"ג :

יום א נכנס מוח הבינה גדלות א' דאבא והכוונה בשם ה"ג :

כוונת הספירה

יום ג נכנס מוח הבינה גדלות א' דא' והכוונה בשם ס"ג :
 יום ג נכנס מוח הבינה קטנות עליין הב' והכוונה בשם אכרטיס שהוא א"ם ניל
 יום ד נכנס מוח הבינה גדלות ב' דאימא והכוונה בשם ס"ג :
 יום ה נכנס מוח הבינה קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דההי"ן :
 יום ו נכנס מוח הבינה רשימו דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם ס"ג :
 יום ז נכנס מוח הבינה עצמות דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם ס"ג הרי נשלם מוח
 הבינה ז' בחי' בז' ימים :

שבוע ג' מוח הרעת מצד החסדים לכן כל בחי' גדלות בשם מ"ה :
 יום א נכנסו החסדים שברעת גדלות א' דאכא והכוונה בשם מ"ה :
 יום ב נכנסו החסדים שברעת גדלות א' דאימא והכוונה בשם מ"ה :
 יום ג נכנסו החסדים שברעת קטנות ב' והכוונה בנ' שמות הוי"ה אלהי"ם שיש בהם
 ס"ט אותיות ועם ו' שמות בני' ע"ה כמנין אכרטיס ע"ה :
 יום ד נכנסו החסדים שברעת גדלות ב' דאימא והכוונה בשם מ"ה :
 יום ה נכנסו החסדים שברעת קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דאלפי"ן וציו"ר א' של
 מלוי ה' יו"י :

יום ו נכנסו החסדים שברעת רשימו דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם מ"ה
 יום ז נכנסו החסדים שברעת עצמות דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם מ"ה נשלם
 מוח הרעת מצד החסדים : שבוע ד' מוח הרעת מצד הנכורות לכן כל הגדלות
 בשם ב"ן :

יום א נכנסו הנכורות שברעת גדלות א' דאכא והכוונה בשם ב"ן :
 יום ב נכנסו הנכורות שברעת גדלות א' דאימא והכוונה בשם ב"ן :
 יום ג נכנסו הנכורות שברעת קטנות ב' והכוונה בשם אכרטיס במספרו ע"ד :
 יום ד נכנסו הנכורות שברעת גדלות ב' דאימא והכוונה בשם ב"ן :
 יום ה נכנסו הנכורות שברעת קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דאלפי"ן וא' דמלוי
 ה' בציו"ר יו"ד :

יום ו נכנסו הנכורות שברעת רשימו דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם ב"ן :
 יום ז נכנסו הנכורות שברעת עצמות דגדלות ב' דאכא והכוונה בשם ב"ן :
 שבוע ה' מוח החסד והוא דונמת החכמה שהחסד הוא ענף החכמה לכן הכוונה בז'
 ימי שבוע ה' כמו בז' ימי שבוע ראשונה :

שבוע ו' מוח הנכורה והוא דונמת הבינה כי הנכורה הוא ענף הבינה לכן הכוונה
 בז' ימי שבוע ו' כמו בז' ימי שבוע שניה :
 שבוע ז' מוח הת"ת וחמ"ל יחד לכן צריך ב' כוונות כוונה א' נגד הת"ת שהוא
 מקבל החסדים ולכן הכוונה כמו כשבוע ג' שהוא ג"ב סוד החסדים וכוונה
 ב' נגד מלכות המקבלת הגבורות ולכן הכוונה כמו כשבוע ד' נגד הגבורות הרי
 נזכר כוונה א' ועתה נבאר עוד כוונה ב' :

נבאר כי גלות מצרים היה בחשא ארה"ר שפנס ברעת דז"א וניצוצות
 הנשמיות שנפגמו ע"י חטאו נתלגלג ברור ההוא . והאורות שברעת שהם
 מתפשטים בכל קומת הו"א בסוד וברעת חדרים ימלאו . נתעלמו למעלה במקום
 המיצר ולא נתפשטו למטה והנה עתה ע"י ספירת העומר כוונתנו להמשיך אורו
 הרעת שיתפשטו בכל קומת הו"א והנה נידע שאורות הרעת הם ה"ח וה"ג .
 ומתפשטים בחג"ת ג"ה דבינה שחסד א' מתפשט בחסד דז"א והסד ב' כנכורה
 וכן כל ה"ח עד היד . הרי ה' בחי' וכן הנכורה ער"ן . אח"כ מתקצצו כולם
 ביסוד סוד יוסף המלקט כל הכסף ה' כסף כנודע . ולכן נקרא ב"ל ה"ה כ"א
 כלול מ"י בני' כ"ל ואח"כ יורדים למלכות כל"ה הכלולה ג"כ מכולם הרי ז' בחי' .
 וכ"א כלול מ"ז הרי הם ז"פ ז' שבנגד מ"ט ימי הספירה ז' שבועות וכל שבוע
 מתפשט בחי' א' שיש בז' בחי' בז' ימי השבוע בדרך זה שבוע א' יום א' מלכו'
 שחסד א' מן ה"ה הסוד מתפשט בחסד דז"א יום ב' יסוד שחסד א' מן ה"ה
 מתפשט בחסד דז"א . ונרתה המלכות אל הנכורה דז"א : יום ג' נרתה המלכות
 בת"ת דז"א ויסוד כנכורה ומתפשט ההוד שחסד א' בחסד דז"א יום ד' נרתה
 המלכות בנצח ויסוד בת"ת והוד כנכורה ומתפשט הנצה שחסד א' בחסד דז"א .
 יום

יום ר' נדרה הכלכות כהוד ויסוד כנצח והויד בת' ונצח כגבורה ומתפשט הת' ענכד א' כהסד ז"א יום ו' נדרה המל' ביסוד ויסוד כהוד והוד כנצח ונצח בה' וה' כהסד ז"א יום ו' נדרה המל' ביסוד ויסוד כהוד והוד כנצח ונצח כקובו כלכות כהוד וכן כולם עד שמתפשט החסד שבחסד א' כהסד ז"א . דרי נשלם שבוע א' כולם בכח' חסד איועד' הוא שבוע ב' רק הוא בח' חסד ב' של ה' וכן כולם עד ה' שנועות שנשלמו הה"ח ושבעו ו' נכנס כללות ה' שהם ביסוד ויש בהם ג' ב' ז' בח' כגילרק שהם מכללות הה"ח שביסוד . וכן שבוע ז' כללות ה' שבמלכות ג' ע"ז הדרך . דרי לך ביאור כוונה זו בוי שבועות של ימי הספירה . ועתה נבאר עוד כוונה ג' :

כבר נת' שבז"א מאיר בו שם הו"ה במלוי אלפי"ן בגי' מ"ה וכליות מצרים נכתלק אות א' של מלוי ו' ונשאר דם והנה שם הו"ה זה מאיר בכל ספי' וכפי' מ"ס של ז"א הרי י"פ דם בגי' מ"ת וסוד סילוק אות א' זו הוא כי א' זו היא אות א' הרמוז לאהיה כי א' צורתו יו"ד ועם הכולל בגי' אהיה והוא מתלבש בז"א שהוא סוד ו' כנוד' כי ו' מתגלגל בצירופו כחשבון הקדמון עד אהיה בסו' ואהיה אצלו אמון והנה שם מ"ה כשהוא בלא א' הוא דם ושם מ"ה מתפשט בכל י"ס של ז"א הרי י"פ דם בגי' מ"ת הרמוז לאחיות ס"א הנקרא מ"ת והחיות שלו הוא סוד דם הנפש והוא סוד א' זו המתלבש בו' שהוא ז"א וזו האחד הוא שם אהיה דאימא שברכיב עולה ד"ס סוד ד"ס הנפש המחיה אותו וכשאו' א' מתלבש בו עולה בגי' אדים שהוא ו"ק של אמ"ת בסוד תתן אמת ליעקב ודנה בזמן הגלות נכתלק אות א' סוד דם הנפש מז"א ולכן אחר יום א' של פסח שחור הז"א לקדמיות בסוד הקטנות כנודע כוונתנו עתה להמשיל לו זו האו' א' שיתפשט בכל קומתו עד שיכלע הדם באיבריו ואח"כ סוד המילה כמו שכתנו בבאבר רז"ל באותה אשה שאברו לה המתן לו עד שיכלע הדם באיבריו ואח"כ תמול אותו וסוד המילה כבר נתבאר . והנה בליעת דמו צריך לגי' יום כי י' שמו' אהיה הם מ' אחיות וברכיב שהוא סוד דם הנפש הם י' אחיות הרי ג' ולכן צריך לכיון בכל יום מימי הספירה להמשיך הארה מ' שמות אהיה ל"י שמות הו"ה של מ"ה עד שיכלע דמו בכל איבריו שהם י"ס שלו ואז נעשה היווגו ביום ג' ומקבלת התורה כמ"ס במקומו ובכל יום מימי הספירה מתלבש אות א' של י' אהיה באות א' של שם מ"ה כמו שאצי"י לפניך הציור לקבן עד מ"ט יום והרי נחב' לך כוונת ספירת עומר : ועתה נבאר עוד כוונת ד'

בבר' נדע ספרי"ן נחשו מ' מלכים דמיתו שם סוד קוד ז"א חס וס' ועם כעטרה פעל כצרות סוד מלכות דז"א חס ז' מדות וכל מדה יס סס מ"ס סוד אד"ס כרי ז"ס אד"ס וסס בגי' טט"ו וסס סוד דינין חקפין צקוד טט"ו כעס ולקטו סוד וס"ט שכול אד"ס צקוד דיני' כמ"ס טט"ו יניקתו מנכרון וא"י יניקתו מכוטט ולכן דינין מתעצין מינה ויצעו את כצקור' מרגומו וס"ט עשו ית יכורחל ועס ה' לחיות ונלפ"ך שכול ו"כ סוד דינין כול טט"ו וס' לחיות כרי ס"ך דיני' ויולח' מעורס דיין כננו צמוחל ספימאל שממנו יולח' ל"צ נחיות וכל א' כלול גי' כרי י"ס ל"צ בגי' ס"ך ומשכים לזינה צקוד ל"צ אלהים דמעשה צראסית ונחלקים ל"י מערים ומסס נחשכין לז"א וסס מחנלי' כל"צ נחיות כמנזאר צוה' דל"צ נחיות כס צמחי' ספימאל' וסס כס נעלמים ונקראים ל"צ נחיות פליאות סממה ולינין מתפרסין צמוחל דז"א וסס כס ס"ך דינין גמורי' טסס ז"ס אד"ס ע"ס כנ"ל ואח"כ מתגלגל יותר צקודל שכיח סוד כי ו"ס צה כ"פ אדמי' בגי' טכ"ס סוד נערי' ונחוסף צה ה' סורס סוק' סוד כי וכולן כס דינין חקפין וסס סולטין צימי' כספירה שכול סוד עומ"ד ודי' לחיות בגי' ס"ך כצמור כול כמ"ס ונחמקי' ע"י כחלצט' כמ"דלח' צז"א וא"י עד כו"ד אפססוה' דילה כנודע כסס כ"ס מ"ס כ"ס כל א' כלול מעשר הוא כי סוד כי פערי צינס סנחגלו ציליחל מלרים צכוד ונחמכים טלו צני יסרלל חס"ך דיני' כנ"ג זכר כ"פ יליחל מלרים צמורים וע"י כי פעריס אלו מנחמקס אלו חס"ך דיני' כי כל שער כולל ס"ך ונצאר סער כראשון סל סערי' כי הוא כולל כולם והוא שורס לכל כנשמות אף יס כנמות ססס מעשר כסעריס אף זה כראשון כול כבורס לכל כנשמות ולכן עיקר ככוונת' צה סער כול אף יכוון סלס נשמות מליחל סער יומסך לו כללס מעסער סלו להמחיק דיני' דס"ך סצז"נ ואז ימוקן מס ספסס צל"ס עד סצז"נ וסול כי סער כראשון כול סס ס"ג סנלי' ואימל כול כול כי עיללס כנודע

כוונת הספירה

כנודע ויש צדד הספירה כ"פ ס"ג צני' שט"ו ועם ה' ערשית הוא ש"ך והנה צפ"ג יש צו יי' אוחיות הרי כ"פ יי' הוא יי' ימי הספ' מיום ראשון של הספ' עד שבעות . ולריך לכוון להמשך בכל יום משם ס"ג כמנין אר"ם להמשיך הו' אר"ם שצ"ו מדות של ז"א . צדד האוסף כי הנה ז' מדות של ז"א כנר נודע שכל ה' כלול מו' הרי הם מ"ט ימי הספירה . וציוס ראשון לריך לכוון להמשך משם ס"ג סכום יו"ד כ"י וא"ו ה"י וציוס א' להמשך מן יו"ד כ"י צני' ל"ה וגם צ' אוחיות ויא של מלוי וא"ו הוא ז' הרי מ"ט ולכן חקק ג' נקודו' מן ו' אחרוני של מלוי וא"ו סכום צני' שם חקק ממנו ג' נקודו' הסלי ממספרו ותלרף למ"צ הוא אר"ם א' . וציוס צ' חקק ג' נקודו' הכתארי' מן אוחה ו' וגם כ"י שגשאר מס"ג ותלרף יו"ד ה' וצ' נקוד' מי' דמלוי ה' מס"ג צ' הוא ג"כ אר"ם וכן ע"ז הדרך בכל יום ימי הספ' כמו שאל"י לפניך חמוני כל שבע ושבע ומידי יום ציומו :

גם לריך אחס לידע כי כמו שנכנסו' החקדים שיש צדד ז' צה' וכ"א כלול מו' כנ"ס והם נכנסו' צנופא דז"א כן נכנסו' ג"כ הצנ"ו שהרי הדעת הוא כלול מחו"ג ויש צו ג"כ ס"ג שיש צדד ז' צה' כמו נכנסים והם נכנסים צנופא דנוקבא ג"כ כל צה' ציוס א' כמו צז"א רק עיקר כוונת הספ' הוא ללודך הו"א וממילא נמשך הארה גם לנוקבא ולכן לריך לכוון ג"כ להמשך הארה גם לנוקבא ואף שנעשה מאליו :

גם לריך אחס לידע כי כמו שמקבלי' הכות' הצנ"ו צנופא דילה עוד היא מקבלת הארה מיוחדת מו"א והארה זו הוא כמו שיש צז"א צ"ס שלו יי' שמו מ"ה קן יש צנוקצ' צ"ס טלה י"פ צ"ן אף שצנ"ה יש עשר אוחיות משא"כ צצ"ן יש רק ט' אוחיות . ולריך להמשך לה משם מ"ה אוח א' לשם צ"ן ונעשה אכן פני"ה אכן שחיה הכוא אצנא טנא שה"י מלוי צלוארו של א"א וכשעת חלוא צנגלל חמה כמ"ס זה הסוד הצנירי שגכ"ע והארה זו נמשך כי נקודת הו"ה דז"א הוא שצ"א ח"לס קמ"ץ **יהוה** ר"ת טהק צכוד מי' צסחק יערוך ליכוס וכנה נקודות אלו צני' מ"ו ונשאר א' : יו"ד מן מ"ה שהוא הו"ה דז"א ולחמו א' נמשך לשם צ"ן ונעשה אצ"ן ג"כ צ"י אוחיות כזה יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה ונכנס ה"י צ"ן צ"י ויו"ן צכוד שארז"ל היה א' יש וכשהעולם נלךד ליוס מנכסת ראטה צ"ן צרכים ולועקת והקצ"ה מתעלל רמעים כו' והוא קוד עמוק ומנואר הצנירי הכל' ולכן כמו שלריך לכוון להמשך א' של אה"ה למ"ה דז"א כן לריך לכוון להמשך א' דמ"ה לשם צ"ן :

גם לריך לכוון כי שם אה"ה צני' כ"א וצנ"ו יש צו יי' אוחיות הרי צני' א"ל והנה הם יי' שמות אה"ה שבים קוד יי' דמ"ס כמ"ס לעיל הרי יי'פ א"ל צני' עומד חסר ו' ככחת ועם ה' כוללים צני' ש"ך וחכוון להמשך הארה מ"ס א"ל לנוקבא קוד נדכ"י הרי א"ל אצ"י שהוא צנוק' . וזה א"ל מחמלל צני' הק"ף ועם אצ"י היא מלחיה צכוד נ"ר מל"ס וכנה אחרי כודשך אלהים א"ת כל זאת עמה אצאר לך קוד כוונת כצרכ על כנכזן ואח"כ לך כחמונה שצו מלוייר כל ימי הספ' מידי שבע ושבע ומידי יום ציומו עד כלות הספ' וע"י הקדמות הכל' צקל מוכל להצין כל דבר על מכונו :

לשם יחוד קב"ה ושכינותיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ה בוי"ה ביהודא שלים ע"י ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל .

הריני מזכר ומזבחן לקיים מצות עשה של ספירת העומר במו שבתוב בתורה וספירתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמיכות תחיינה עד במחרת השבת השביעית תספרו חיה חמשים יום :

יסקר לו"א חקק יוד הא ווא הא צנורה צינס צינס דעת כ"ה ירוח ברק אחה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מלחמ

ספירת העומר : היום וכו'

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן התלה חכין כי צדד זה הוא ללודך הו"א להמשך לו צדד מציניכ העליונה הארות מקיפים לו"א כי אורות פנימים היו נמשכים ע"י קרצן עומד ועמה שאלן לנו קרצן אין כח צידינו להמשך הפנימים כ"א אורות המקיף שהוא לעולם צכוד כצרכה וכן ז"א ימשך גם אור העקיף למקצא צכוד הכל היולל וון הפס ע"י צדד אורות הפנימים נמשכים מאל"הם ע"י כוונת הרמזן הוא יחזיר כ"י :

אח"כ חנוך להטלים גם צנין הנוק' שהוא אצ"י הומו צר"ם ספירת ה"עמר וחכוון להמשך א"ה

אלה הארבע זמן " אכ"ס עם " אוחיות שכם י"ס אל"ל גני' פני' ולא נקרא אל"ל
 אדני' וחכו"ן להחזיק ז' אד"ס שכם סוד'ל"ך נלולות עם ה' של מנל"ך וס"ך נלולות דנוקני
 שכם ה"פ ד"ן גני' פני' ע"ר עם ד' אוחיות ויחזקו ע"י שרשם שכם צמחם ל"ז נחיות כ"ל
 כלול מ"י גני' ס"ך ומחפשיים גני' טערי צינה ומחלקים ל"ך נלולות ככל שער ונכל שער ששם
 שורש נסמך יומשך להם הארבע הכתמה להחזיקם ויחזקו מה שפגמם שורש נסמך ונשימם
 הארבע זאת לז"כ ככל יום צליח מה כמ"ס צמח' יחזקו הסנס מה שפגמם צליח מה
 למעלה :

אח"כ תאמר למנצח - אנא בבח - רבשיע :

למנצח בננינות מזמור שיר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
אלהים	יחננו	ויברכנו	יאר	פניו	אתנו	סלה	שבוע	א	י	ש	מ	ח	ו	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י
לרעת	בארץ	דרבך	בכל	גוים	ישועה	יודך	שבוע	ב	ר	נ	ו	ל	א	מ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	י	י	י	י	י	י	י
עמים	אלהים	יודך	עמים	בולם	ישנהו	ורננו	שבוע	ג	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
לאומים	כי	תשפוט	עמים	מישור	ולאומים	בארץ	שבוע	ד	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
הנחם	סלה	יודך	עמים	אלהים	יודך	עמים	בלם	שבוע	ה	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
ארץ	נחנה	יבולה	יברכנו	אלהים	אלהינו	שבוע	ו	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
ברכנו	אלהים	וייראו	אותו	כל	אפסי	ארץ	שביע	ז	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
הגה	צנה	המזמור	י' צו	מ"ס חיות	ונפסוק	יסמחו	י' מ"ס	אוחיות	ולריך	לכוון	נלמרו	ז	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
וצאות	א' של	פסוק	יסמחו	ולריך	לכוון	נלמרו	י' מ"ס	כיו"ס	י' מ"ס	כיו"ס	י' מ"ס	ז	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
סבול	צו"ל	להמשיך	מענו	הארץ	לאל"ל	אדני'	שננוקל	-	למ"כ	ילמד	אנא	בבח	ויחזקו	כע	ז	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	

שלא יירד צמחנה :

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
אנא	בבח	גדולת	ימין	תחיר	צורה	אביג	יתין	שבוע	א	י	ש	מ	ח	ו	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
קבל	רנת	עמד	שגבנו	טהרנו	נורא	קר"ע	שטין	שבוע	ב	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
נא	גבור	דורשי	יחידך	ככת	שמרם	גנ"ד	יב"ש	שבוע	ג	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
ברכם	טהרם	רחמי	צדקתך	תמיד	גמלם	בט"ר	צח"ג	שבוע	ד	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
הסין	קדוש	ברוך	טיבך	נהל	עדתך	הק"ב	מ"נע	שבוע	ה	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	
יחיד	גאה	לעמד	פנה	זוכרי	קדושתך	יגל	פז'ק	שבוע	ו	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע העלומות : שקציית : שבוע ז'
 חפדה זו מיוסדת על ס' מ"ס וי' צו מ"ס חיות ונפסוק יסמחו י' מ"ס אוחיות וליך לכוון נלמרו צנה נשם א'
 כי אלז' סמות הם צו' מדות של ז"ל שכם חג"ס נה"ס וצו' ימים ככל שנוה לריך לכוון
 צלות א' מ"ס כסולט צו' הסנוה היינו צו"ס א' כסולט מ"ס חסד סולט ס' אביג יתין וצו'
 יום אוח א' וצו"ס ז' יכוון ככללות כל הס' כסולט צנה :

רבשיע אחה צויתנו ע"י משה עבדך לספור סה"ע בדי לטהרנו מקליפותינו
 ומטומאתינו במ"ש וספרתם לכם ממחרת השבת מיום רביאכם את
 עיכר התנופה שבי שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תכפרו
 חמשים

י די אהי"ס ואו די מ"ס יהוה וו די זין יהוה " ה ווא הי דסיג אלי לי נשנס אלי
לי סלה י יכוון סימקן מ"ס " שפנס נמסר " דז"ס אביג ית"ץ כללות השם :

שבוע ב נכנס מוס זינה זוי צמי ונכנס מסד זי צוי צמי צנוט דז"ס וגנזי זי צוי צמי צנוט
יוד כי וואו כי דנוק, ח"ס די אהי"ס זוי"ס די מ"ס חז"ס מנין מ"ס מס"ס אלס זי להמתי ס"ך
דיינס חז"ס דמ"ס הארי דוכר' מאירין לז"ס דז"ן ומאירין זי תינות דמזמרי ח"ס דמסקו
ישמטו ושם זי משם מ"ס ומתקן גנזי דז"ס צוי צמינותיו ומאיר שם ס"ס צכל צמי גדלות

היום שמונה ימים שהם שבוע כוד פנימיות דז"ס צמוס זינה דז"ס גדלות לי מלד סנס
אחד ויום אחד בעומר מלכות דמסד שני מן ה"ס נמסר דז"ס
פסד שנגנורס יוד כי וואו כי מלכות דגנורס זי נמסר דנוקס
ה די אהי"ס הא די מ"ס יהוה הה די זין יהוה יוד הי וא " דסיג אלס לי לרעת ר ק

היום תשעה ימים שהם שבוע פנימיות כוד דמנורס צמוס זינה דז"ס גדלות לי מלד לימנל
אחד ושני ימים בעומר יקוד דמסד זי מן ה"ס נמסר ז"ס ונדסה העלכות לגנורס דז"ס
גנורס שנגנורס יוד כי וואו כי יקוד דגנורס זי נמסר דנוקס ונדסה העלכות לגנורס דנוקס
א די אהי"ס יוד די מ"ס יהוה יוד די זין יהוה " ה הי יוד ה " דסיג אלס זי בארץ ג ר

היום עשרה ימים שהם שבוע סלוניות גנורס דלוי"ס צנינה דז"ס קמנוס זי מלד לימנל
אחד ושלשה ימים בעומר כוד דמסד זי נמסר דז"ס ונדסה יקוד לגנורס ומלכות למ"ס ז"ס
ח"ס שנגנורס ח"ס ג"ל כוד דגנורס זי נמסר דנוקס ונדסה יקוד לגנורס ומ"ס צמי"ס דנוק'
ה די אהי"ס הא די מ"ס יהוה הה די זין יהוה ( ) ווא הי דסיג אלס גי דרכך גע

היום אחד עשר יום שהם שבוע פנימיות גנורס לימנל צנינה דז"ס גדלות זי מלד לימנל
אחד וארבעה ימים בעומר ננס דמסד זי נמסר דז"ס ונדסה כוד צנזוי כוי ומלכות לננס דז"ס
ננס שנגנורס יוד כי וואו כי ננס דגנזי זי נמסר דנוק' ונדסה כוד לגנזי כוי ומני לננס דנוקס
י די אהי"ס ואו די מ"ס יהוה וו די זין יהוה " וד הי ואו ח " דסיג אלס די בכל ו ש

היום שנים עשר יום שהם שבוע סלוניות כוד דלוי"ס צנינה דז"ס קמנוס לי מלד לימנל
אחד וחמשה ימים בעומר ח"ס דמסד זי נמסר דז"ס ונדסה ננס לגנזי כוי ועלנס צכוד דז"ס
כוד שנגנורס ח"ס למד כוד יוד מס ח"ס דגנזי זי נמסר דנוק' ונדסה ננס לגנזי כוי ומני לכוד דנוק'
ה די אהי"ס הא די מ"ס יהוה הה די זין יהוה (נשורק) יוד הי ( ) דסיג אלס די גוים ל ט

היום שלשה עשר יום שהם שבוע רשימו דפנימיות גנור' דז"ס צנינה דז"ס רשימו דגנלזי מלד לימנל
אחד וששה ימים בעומר גנזי דמסד זי צמי דז"ס ונדסה ח"ס צנזוי כוי ומני ציכוד דז"ס
יקוד שנגנורס יוד כי וואו כי גנזי דגנזי זי נמסר דנוק' ונדסה ח"ס צנזוי כוי ומני ציכוד דנוקס
א די אהי"ס יוד די מ"ס יהוה יוד די זין יהוה ( ) או הי יו " דסיג אלס די ישועתך אן

היום ארבעה עשר יום שהם פנימיות גנור' דז"ס צנינה דז"ס עלמנו גדלות זי מלד לימנל
שני שביעות בעומר ס"ס דמסד זי צמי ונדסה גנזי לגנזי כוי ומני צמלי ז"ס כ"ס צמקמו
מלכות שנגנורס יוד כי וואו כי מסד דגנזי זי צמי ונדסה גנזי לגנזי כוי ומני צמלי נוק' כ"ס צמקמו
ה די אהי"ס הא די מ"ס יהוה הה די זין יהוה " הי וואו הי דסיג אלס זי נשלי אלס זי יורד מ

יכוון למקן ונה שפנס נמלד גנורס דז"ס קר"ע שט"ן כללות השם שנוג ג
סניי

כוונת הספירה

שביע ג נכנס מוס הדע' לז הסקרי' זואל וסס' ג' שלי מן ס'ס זז' צווי' לז'ס' וז'ס' ג' סלס מן יז' סל וסל סל

הַיְיטִיב בְּזֵי בִּחְרָה בְּנוֹתֵי הַדּוֹקֵר ה' אוֹתִירִי מִן אֵלֵיהֶם מַחֲלֹבְשֵׁי בְנֵי אוֹתִירִי מִן יְיָ שְׂמִיר מִיָּה וְהָאֵל מִיָּה כִּפְלָרִי לְכוֹרֵל לִי אוֹתִירִי בְּזֵן מִאִירִירִי וְהָאֵל מִנִּיךְ מִיָּה תִּסְבֵּג בְּזֵן אֵלֶם לִדְלִי ג' וְהָאֵל מִיָּבֹת מִמַּחֲמֹד וְהָ אוֹתִירִי מִן פִּסְקִי יִשְׁעֵמוּ וְשֵׁם ג' מִן תִּיב מִאִירִים וְכֵל בְּקִי גְדֻלֹת שֵׁם מִיָּה :

וְהַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהָם מֵוָּם הִדְעָה לָדֹסֶסְדִּי בְּמֹס ז"ל גְּלוּת אֵל לִדְכָל פְּנִימִי דִּקְסוּ י"ס
שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת וַיּוֹם אֶחָד בְּעוֹמֶר מַלְכוּת דְּחֶסֶד ג' מִן ס"ס בְּסֶסֶר דְּז"ל פְּנִימִי וּמִקִּיף
סֶסֶר שְׁמַנִּים יוֹד כָּל וְלוֹ כָּל מַלְכוּת דְּגִנּוּרָה ג' מִן ס"ג בְּסֶסֶר לְנוֹקְדָל פְּנִימִי וּמִקִּיף
י ד' אֶכֶסֶס וְאוֹ ד' עֶכֶס יְהוָה וּלְ בִין יְהוָה יוֹד הִי וָא "ל דָּס ג' אֶסֶס אֵל עֲמִים י ג

הַיּוֹם שֶׁשָׁה עֶשְׂרֵי יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי פְּנִימִיּוֹת יְסוֹד תְּצִנֶּה דְּז"ל גְּלוּתוֹ א' לְחֵמָה
שְׁבוּעִית וְשְׁנֵי יָמִים בְּעוֹמֵר יְסוֹד חֶסֶד ג' בַּסֵּד דְּז"ל וְהִדְמָה הַמְּלָכּוֹת בְּגִזְרֵה דְּז"ל
נִצְרָה סִמְכָה יוֹד הָא' יְסוֹד נִצְרָה ג' בַּסֵּד לְנוֹק' וְהִדְמָה הַמְּלָכּוֹת לְגִזְרָה לְנוֹקְבָה
ה' ל' אֶחָיִם הָאֵלֵּי מִ"ה יְהוּה הָה' ל' צ"ן יְהוּה הִי יוֹד ה' דַּס"ג אֶדֶס צ' אֱלֹהִים ׀ ג

היום שבעה עשר יום שהם שני מיליונים חמשה אלפים שבעים ואלף קטנות ג' דל"א :
שבעות ושלשה ימים בעומר הוד חסד ג' נסמד ז"ל ונדס יסוד לנצורה ומלכות למ"ח ז"ל :
מ"ט שטמ"ח אלכד"ס פ"ס הוד גזורה ג' נסמד חוקבל ונדס יסוד לנצ' ומלכות למ"ח דנוקבל :
א די אה"כ יור די' מ"ס יהוה יור די' צ"ן יהוה ואו הי דס"ג אלס ג' יודוך ב ר

היום שמונה עשר יום שהם שני סנימיות ח"ט לחימל כדעת ז"ל גדלות צי' וכלל חיתא
שבועות וארבעה ימים בעומר כלל חסד ב' כסדר ז"ל ונדסה הול לגטרה כיו' ונולי כללס דז"ל
כלל סנח"ט יוד הל ולו הל כלל נצורה ב' כסדר נוקבל ונדסה הול לגטרי כיו' ונולי כללס דנוקבל
ה ד"י אסי"ה הא ד"י מ"ס יהיה הה ד"י צ"ן יהיה יוד הי ואה דס"ג אלס ד' עמ"ס י

הַיּוֹם תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי מַלְכוּתֵי יִסְדֵּי דָלוּ"א דְּעֵצָה ז"א קְטִנּוֹת אֵל דָּלוּ"א שְׁבוּעֹת וְחֻמָּשָׁה יָמִים בְּעוֹמֵר תִּיֵּת חֶסֶד ג' חֶסֶד ד"א נֶלֶם כְּדָס לִנְבוֹ כו' מֵלִי לְהוֹד ד"א כֹּד שֶׁחֶסֶד אֵלֶּף לֹד ה' יוֹד אֵם תִּיֵּת גְּבוּרָה ג' חֶסֶד מוֹקֵבָל נֶלֶם כְּדָס לִנְבוֹ כו' מֵלִי לְהוֹד מוֹקֵבָל אֵל יוֹד יוֹד

י' די' אפי"ס ואו די' מ"ס יהוה וו די' צ"ן יהוה (צמורק) יוד הי דק"ג אדס פ' בלם ת ב

הַיּוֹם עֲשִׂירִמִּיּוֹם שֶׁהָזֶה שְׁנֵי רִשְׁמוֹ מִפְּנִינִיּוֹת חַיִּים דִּי יָם צִדְעִי ז'א רִשְׁמוֹ דִּגְלָלִי ב' תַּלְדִּי אָזָא שְׁבִיעִית וְשֵׁשֶׁת יָמִים בְּעוֹמֵר נִצְרָה דַּסְקִי ג' נַחֲסֵל ז'א חַיִּים דַּסְקִי לִגְבוּרִי כִּי יִסְדֵּל לִמְלֻכּוֹת ז'א יִסְדֵּל סַנְחִים יוֹד סָא וְסָא נִצְרָה דִּנְצֻרָה ג' נַחֲסֵל נִקְבָּא חַיִּים דַּסְקִי לִנְצֻרָה כִּי יִסְדֵּל לִמְלָא דְנוּקָא הַ דִּי אֶסְרִים הָא דִּי מִיָּסִי יְהוּהָ הָא דִּי בִּנְיָן יְהוּהָ אִוּ הִי יוֹ דַּסְקִי אֵלִי וְיִשְׁמַחוּ שְׁשֵׁ

היום אחד ועשרים יום שהם עלונו פנימיו ת"ס ד"ס דנע' דו"א עלונו גדלונו שני מלך אלה
שלשה שבועות בעומר ספר דמסד ג' נסח' ז"ל גבו' דמס' לגבו' כוי' חל' למל' ז"ל כ"א נמקמו
מלכות נסח"ת יוד כל וזו כל ספר דגנורס ג' נסח' נוק' גבו' דמס' לגבו' כוי' מל' למל' דוק' כ"א נמקמו
א' די אס"כ יוד די ע"ס יהיה יוד די צ"ן יהיה הי ואו הי דס"ג אד' ז' שכל' אד' ג' וירגנו

יכוון לחקן מה מפגש צמדת ח"ת לזו"כ   נג"ד יב"ש   כללות השם

שבוע ד

כִּנְסָה מוֹת הַדַּע' מִלִּי הַגְּבוּי' בַּדַּע' ז"ל כְּכִי חֲסֵד ד' מַה"ס בְּגוֹס' דְּז"ל ב'ז'

צמ"י צו"י ימ"י • נכנס גז' ד' תן ה"ג בגוס' לטוק' צו' צמ"י צו' ימ"י •

יוד סה וו סה ז' אַסות דאָסעם צו אַסות דאָס ז' זײַט דעם דאָרף וואָס איז צו אַסיר' צו צו' דאָס

למנוח : ז' אחרית ז'ין מקבלת מז' אחרית דמיס מנין ז'ס מ"ס דס"ג אחרית ז'ין אר' ימי
ז' חזית דמנוח אחרית ז'ין ימי ז'ס אחרית דמיס מנין ז'ין ימי

היום שנים ועשרים יום שהם שלשה פנימיות יסוד י"ס מלד כגזורה גדלו' א' דלצא דעמ' דז"ס
שביעות ויום אחד בעומר מלכות דסד ד' צמק דז"ס צמי פנימי ומקוף
מסד סגלס יוד סה וו סה מלכות דגזורה ד' צמק נוקי צמי פנימי ומקוף
ה ד' אכ"ס הא ד' מ"ס יהיה הה ד' ז'ין יהיה יוד הי וא מ"ס אדס א' ראמים ט ב

היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה פנימיות יסוד מנוח מלד כגזורות גדלו' א' דלצא דעמ' דז"ס
שביעות ושני ימים בעומר יסוד דסד ד' צמק דז"ס מלכות דמית לגזורה דז"ס :
גזורה סגלס יוד סה וו סה יסוד דגזורה ד' צמק נוקי מלכות דמית גזורה דנוקל :
י ד' אכ"ס ואו ד' מ"ס יהיה וו ד' ז'ין יהיה הי יוד ה דס"ג אדס ז' כי ע ט

היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה מלונות מ"ס א"ס קטנ' צ' דלצא נולד כגזורי דעמ' דז"ס :
שביעות ושלשה ימים בעומר כוד דסד ד' צמק ז"ס יסוד דמ' לגזוי ומלכות דמ"ס דז"ס :
מ"ס סגלס אכד"ס ג' ע"ד כוד דגזוי ד' צמק נוקי יסוד דמס לגזוי ומל' צמ"ס דנוקי :
ה ד' אכ"ס הא ד' מ"ס יהיה הה ד' ז'ין יהיה ואו הי דס"ג אדס ג' תשפוט מ ר

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה פנימיות מ"ס מנוח גדלו' צ' מלד כגזור' דעמ' דז"ס
שביעות וארבעה ימים בעומר נלס דסד ד' צמק ז"ס כוד דמס לגזוי כוי מל' סגלס דז"ס :
נלס סגלס יוד סה וו סה נלס דגזורה ד' צמק נוקי כוד דמס לגזוי כוי מל' סגלס דנוקי :
א ד' אכ"ס יוד ד' מ"ס יהיה יוד ד' ז'ין יהיה וד הי ואו ה דס"ג אדס ד' עמים יצ

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה מלונות יסוד אצא מלד גזורות קטנ' א' מלד א"ס דעמ' דז"ס :
שביעות וחמשה ימים בעומר מ"ס דסד ד' צמק ז"ס נלס דמס לגזוי כוי מל' צמק דז"ס :
כוד סגלס אלק למד סה יוד מ"ס א"ס לזיר יוד מ"ס דגזור' דצמק נוקי נלס דמס לגזוי כוי מל' צמק דנוקי :
ה ד' אכ"ס הא ד' מ"ס יהיה הה ד' ז'ין יהיה (צמק) יוד הי דס"ג אדס ס' מישור מ ת

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה פנימיות ד"ס רשימו פנימיות מ"ס רשימו דג"ס דלצא דעמ' דז"ס
שביעות וששה ימים בעומר גזוי דסד ד' צמק ז"ס דמס נלס לגזוי כוי מל' ליסוד דז"ס :
יסוד סגלס יוד סה וו סה גזוי דגזוי ד' צמק נוקי מ"ס דמס לגזוי כוי מל' ליסוד נוקי :
י ד' אכ"ס ואו ד' מ"ס יהיה וו ד' ז'ין יהיה ( ) או הי יו דס"ג אדס י' וראמים ב ג

היום שמונה ועשרים יום שהם עמוס פנימיות מ"ס י"ס גדלות צ' דלצא דעמ' דז"ס :
ארבעה שביעות בעומר מסד דסד ד' צמק ז"ס גזוי דמס לגזוי כוי מל' למל' ז"ס כ"ס צמקומו :
מלכות סגלס יוד סה וו סה מסד דגזוי ד' צמק נוקי גזוי דמס לגזוי כוי מל' למלכו נוקי כ"ס צמקומו :
ה ד' אכ"ס הא ד' מ"ס יהיה הה ד' ז'ין יהיה הי ואו הי דס"ג אדס ז' נלס אר' ד' בארץ :

יכוון למקן מס סמס צמקס נלס דז"ס בט"ר צה"ג

שבוועה
נכנס מוס מסד צ' צמי ונכנס מסד כי צ' צמי צמק דז"ס גזוי הי
צ' צמי צמק דנוקי דז"ס אכ"ס ד' אכ"ס צ' א' ד' מ"ס מנין מ"ס
מס"ג אדס כי לכמתיק ט"ן דיניס דז"ס דמ"ס אר' דוכר' אחרין
לז"ס דנין דמלרין ס' מידות דמנוח דז"ס דס"ג אדס וסס כי מ"ס
(ב)
מ"ס

כוונת הספירה

מ"ב ונחמן ג' דז"א צ"ז פנימיותו ומ"א שם פ"ב בכל צמ"י גדלות

היום חשעה ועשרים יום שהם ארבעה פנימיות נלח י"ם גדלות א"י מלך אלף צמקד דז"א
שבועות ויום אחד בעובר מלכות דמקד כ' צמקד ז"א פנימיות ומקף
מלך שצכוד יוד כי ויו כי מלכות נצורה כ' צמקד נוקבא צמ"י פנימיות ומקף
א ד"א אכ"ס יוד ד"א מ"ס יהוה (צמקד) יוד ד"א צ"ן יהוה יוד ה"י וא דמ"ג אלס א"י הנחם שח

היום שלשים יום שהם ארבעה פנימיות נלח הצונח גדלות א"י מלך אימא צמקד דז"א :
שבועות ושני ימים בעובר יסוד דמקד כ' צמקד ז"א ומלכות נדמה לנצורה דז"א :
נצורה שצכוד יוד כי ויו כי יסוד דנצורה כ' צמקד נוקבא נדמה לנצורה נוקבא :
ה ד"א אכ"ס ההא ד"א מ"ס יהוה (צמקד) הה ד"א צ"ן יהוה ה"י יוד ה"י דמ"ג אלס צ"י סלה וק

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה פנימיות מלך א"א קטנות שני דא"א צמקד דז"א :
שבועות ושלשה ימים בעובר כוד דמקד כ' צמקד ז"א יסוד נדמה לנצורה מל"י למ"ד דז"א :
מ"ס שצכוד אכ"ס כוד דנצורה כ' צמקד נוק' יסוד נדמה לנצורה מל"י למ"ד דז"א :
ד"א אכ"ס ואו ד"א מ"ס יהוה (צמקד) וו ד"א צ"ן יהוה ואו ה"י דמ"ג אלס ג' יודוך ר ב
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה פנימיות מלך דחצונח גדלות שני מלך אימא צמקד דז"א :
שבועות וארבעה ימים בעובר נלח דמקד כ' צמקד ז"א כוד נדמה לנצורה כ"י מל"י לנלח דז"א :
נלח שצכוד יוד כי ויו כי נלח דנצורה כ' צמקד נוקב' כוד נדמה לנצורה כ"י מל"י לנלח נוקבא :
ה ד"א אכ"ס הא ד"א מ"ס יהוה (צמקד) הה ד"א צ"ן יהוה ור ה"י ואוה דמ"ג אלס ד' עמים וט

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה פנימיות מלך א"א קטנות א"י מלך א"א צמקד דז"א :
שבועות ורביעה ימים בעובר מ"ס דמקד כ' צמקד ז"א נלח נדמה לנצורה כ"י מלכות לבוד דז"א :
כוד שצכוד אלף למ"ד כי יוד מס מ"ס דנצורה כ' צמקד נוק' נלח נדמה לנצורה כ"י מלכות לבוד נוקבא :
א ד"א אכ"ס יוד ד"א מ"ס יהוה (צמקד) יוד ד"א צ"ן יהוה יוד ה"י דמ"ג אלס כ' אלהים ל ג
היום ארבע ושלשים יום שהם ארבע פנימיות מלך א"א קטנות א"י מלך א"א צמקד דז"א :
שבועות וששה ימים בעובר נצוי דמקד כ' צמקד ז"א מ"ס נדמה לנצורה כ"י ומלכות ליסוד נוקבא :
יסוד שצכוד יוד כי ויו כי נצוי דנצורה כ' צמקד נוק' מ"ס נדמה לנצורה כ"י ומלכות ליסוד נוקבא :
ה ד"א אכ"ס הא ד"א מ"ס יהוה (צמקד) הה ד"א צ"ן יהוה או ה"י דמ"ג אלס ו' יודוך א ע
היום חמשי ושלשים יום שהם חמשה פנימיות מלך א"א קטנות א"י מלך א"א צמקד דז"א :
שבועות בעובר : מקד דמקד כ' צמקד ז"א נצוי נדמה לנצורה כ"י מל"י למל"י ז"א כ"א צמקד :
מלכות שצכוד יוד כי ויו כי מקד דנצורה כ' צמקד נוק' נצוי נדמה לנצורה כ"י מל"י למל"י נוק' כ"א צמקד :
י ד"א אכ"ס ואו ד"א מ"ס יהוה (צמקד) וו ד"א צ"ן יהוה ה"י ואו ה"י דמ"ג אלס ז' נסלי אלס ס עמים ו

יכוון לחקן מה שנסח צמח כוד דז"א חק"ב פנימיות
נכנס מוח נצורה צ"ז צמ"י צ"ז ימים נצורה דז"א נכנס כללית ה"ס שצכוד צמ"י
דז"א ז' צמ"י צ"ז ימים נכנס כללית ה"ס שצכוד צמ"י צ"ז ימים צמ"י צ"ז ימים
יוד כי ולו כי י' אכ"ס צ"י מ"ס י' מ"ס דנצורה צ"י צ"ן דנצורה צ"י צ"ן דנצורה מקבלי
מן י' מ"ס דנצורה ז"ס מנין מ"ס דמ"ג צ"ז אלס ז' חצונח דנצורה
מאירים צ"ז ימים ז' חצונח של ישמחו ז' חצונח חשם מ"ב מאירים צ"ז :
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה פנימיות כוד ד"א גדלות א"י מלך אלף נצורה דז"א :
שצכוד

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה פנימיו כוד לחצוני בלתי אף מלך אינא בנברה דז"ס :
שביעות ושני ימים בעומר יסוד של כלליו ה"ס שניסוד חסדק ז"ל מלכו דלמים בנבני דז"ס :
גברה שניסוד יוד הי ואלו הי יסוד של כלליו ה"ג שניסור' חסדק נוק' מלכות דלמים בנבני דטוק' :
א ד' אה"ס יוד ד' מ"ה יהיה יוד ד' צ"ן יהיה הי יוד הי דס"ב אלס צ' ארץ י' ג

212

כוונת הספירה

היום ארבעי וארבעי יום שה' ששה פני יסו' חנו' ב"ר לך חסדי' מל' א"י צ"ח דז"א ול"ג צח"ח דלוקי' שבועות ושני ימים בעומר יסו' של כלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א ומל' נדח' לגבו' דז"א צח"ח פו"ח צבו' שצמל' יוד הא ווא הא יוד סה וו סה יסו' דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' ומל' נדח' לגבור' דנוק' ה ד"א חס"ה הא ד"א ע"ס יה"ה ה' ד"א צ"ן יה"ה ה' יוד ה דס"ג אלס צ"י אלהים ג ק

היום חמשה וארבעים יום שהם מיליוני ח"ח דז"א ק"ש עזר"ה ל"ח צח"ח ז"א ול"ג צח"ח נוק' ששה שבועות ושלשי ימים בעומר סוד דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א ויסו' נדח' לגבו' ומל' צח"ח דז"א ח"ח שצמל' אכד"ס אכד"ס ע"ס סוד דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' ויסו' נדח' לגבו' ומל' צח"ח נוק' א ד"א חס"ה יוד ד"א ע"ס יה"ה יוד ד"א צ"ן יה"ה וא"ה דס"ג אלס ג' ויראו הו

היום ששה וארבעים יום שהם ששה פנימיות ח"ח חנו' ב"ש מלד אי' ל"ח צח"ח ז"א ול"ג צח"ח נוק' שבועות וארבעה ימים בעומר נלס דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א וסוד נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח דז"א נלס שצמל' יוד הא ווא הא יוד סה וו סה נלס דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' ויסו' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח נוק' ה ד"א חס"ה הא ד"א ע"ס יה"ה ה' ד"א צ"ן יה"ה יוד וא"ה דס"ג אלס ד' אותו ס צ

היום שבעי וארבעים יום שהם מיליוני יסוד א"ה קטנות אי' מלד לו"א לך חסדים לו"א שבועות וחמשה ימים בעומר צח"ח סלו וול כגזרות צח"ח דנוק' סוד שצמל' אלף למד הא יוד מס ל"ו יו"י ח"ח דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א ול"ג נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח דז"א לז"א אלף למד הא יוד מס ל"ו יו"י ל' נוק' ח"ח דכגו' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' ומל' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח נוק' ד"א חס"ה ואו ען י' ע"ס יה"ה וו ד"א צ"ן יה"ה (נצורק) יוד ה' דס"ג אלס ה' בל ס י

היום שמונה וארבעים יום שהם רשימו פנימיות ח"ח י"ס רשימו דג"ש מל' אצא חסדים צח"ח ששה שבועות וששה ימים בעומר דז"א וול כגזרות צח"ח דנוק' יסוד שצמל' יוד הא ווא הא יוד סה וו סה גבו' דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א ומל' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח דז"א גבו' דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' ומל' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח נוק' ה ד"א חס"ה הא ד"א ע"ס יה"ה ה' ד"א צ"ן יה"ה או ה' יו דס"ג אלס ו' אצ"ה לת

היום תשעה וארבעים יום שהם עלמיו פנימיו ח"ח ד"ס עלמות דג"ש מלד אצא ל"ח צח"ח ז"א שבעה שבועות בעומר ונ"ג צח"ח דנוק' חסד דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח ז"א ומל' שצמל' יוד הא ווא הא יוד סה וו סה גבו' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח דז"א כ"א צמקונו חס' דכלל' ה"ם שצמל' צח"ח נוק' גבו' נדח' לגבו' כו' ומל' צח"ח דז"א כ"א צמקונו כלל' חס"ה עשירי נלע דז"א ונל' דמו כלל' אצרי כלל' עש' שמו' דמ"ס יוד הא ווא הא יה"ה כלל' עש' שמו' דצ"ן יוד סה וו סה יה"ה ה' וא"ה דס"ג אלס ז' ארץ ה' יסודן לתקן מס שג' צמל' דז"א י

כתוב וביים הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה והקרבנתם עולה לה' תאנא בפסח כתיב והקרבנתם אשה עולה לה' והכא לא כתיב אשה אלא והקרבנתם עולה לה' כתיב אלא בגין דיימא דא עיילת כלה לחופה והיא נפקת מכל פטרא בישא ונשרת יומי דבי' בדקא חזי ורזא דא מלבא טעם בתולה טעים בג"כ לא כתיב ביה אש דהא אחרא לא קריב למשכנא והא אתרחקת מתמן יעד אישים לא אצטריכו להכא אר"ש ארימו ידי בצלו למרא דכרא עלמא דרזא דא אשכחן בספרי קרבאי אישים אינן באמצעיתא ואתיין בסטרא דא ובסטרא דא ארבעו ביילנא ודעת טוב ורע ארבעו בטוב וארבעו ברע ובג"כ בשאר יומין כליל לאישי' וכתיב בחו אשה עולה לה' אכר בההוא יומא דאלנא דח"י קיימא ולא אחרא לית אן צריכין לאישים ע"כ :

עוד תאנא וביים הכבירים בהקריבכם מנחה חדשה מאן יום דא נהר היוצא מעדן דאיהו יומא מאינן כבירים עלאין ודא איהו דאורייתא תליא ביה ואיהו אפי' כל הוין דאורייתא ובגין דאיהו אילנא דחיי פרי אילנין אצטריכו לאייתאה ע"כ :

תו תאנא בשכונות אמאי לא אשתכחו ביה ז' ימים כו' פתח ואמר ומי כעמך ישראל וגו' אלנא הוא דאקרי אחד וען חייס אחד הוא וביה קשורא דכל מהימנותא וישראל מתקשרין ביה כג"כ ישראל גוי אחד בארץ ויומא דיליה אחר ודאי קשורא דכולא ואמצעיתא דכולה הה"ד עין החיים אשר נתון הנון בתוך ממש באמצעיתא כו' ע"כ :

תו תאנא ת"ח עד השתא אקריבו ישראל תכונת הארץ - כונת - ארץ ודאי כו' ואקריבו שעורים דאיהי קדמא' מכל שאר תכונא דהא אחידו דישאלא קדמא דאתא חור בקב"ה כהאי אתא אתאחדו כו' כנסת ישראל לא שקרת במלכ' קדישא לעלמין כו' תוהתי אשר תשט' אשה תחת אישה כו' : והוא קטח שעורים דאיתית ההיא אתת' מנחת קנאות איתקרי פי' איתקרי הכי כו' ת"ח האי עומר כו' מפי'ן מיני' עשרון מנפ' כו"ג נפה ודא שבז שבתות תמימות - לבתר דכלקין שבז שבתות אילין אתא מלכא קדישא לאורוונא ככ"י ואורייתא אתיהיב' וברין אתעטר מלכא ביחורא שלום ואשתכח אחד כו' וגל אינן אילנין דמרבא סלקי איביהו שירתא כו' כג"כ בהקריבכם מנחה חדשה התם מנחת קנאות הכא מנחה חדשה וכו' : ת"ח כשעתא דמלכא קדישא אשתכח בעשרוי חרותא דכ"י הוא כו' ובגין דכל קשורא דמהימנותא כהאי אילנא אשתכח אקרי יום אחד דבתי' יה יום אחד יודע דה' וגו' ע"כ :

הנה המאמרים האלו כלם באי יגידון וייעידון גדול - מעלת יום חג השכונות על שאר חגים והמיעדים : וברי באר לך כל זאת איני'ה לפניך איזה הצעות ועיי' הצעות אלו יתבארו המאמרים סאליהם ויתבארו לך עוד כמה דברים : ותן דעתך עליהם :

הצעה א' הוא כמה שאמרנו שמי' ימי הספירה הם נגד מ"ט שערי בינת ויום ה' שהוא יום הכבדים הוא שער ה' וכו' נתנה תורה לישראל והנה סוד זה עמוק עמוק מי ימצאנו וכבוד אלהים הותר דבר ואני אנלה לך טעם ואספה טפחים : והמגין יבין : כסר נודע כי כל פריצק יש בו י"ס וכל ספ"י כלול מעשר : והנה ה' שגרי בינה הם כיסוד הבינה כסוד : ויסוד הבינה יש בה ג"כ בחי' עשר : והנה כהי' המלכות שבוה היסוד הוא סוד חומת ירושלים : ונשאי' ט"ס שהי' חביר חגית נה"י ובכר נת' שלעולם כחי' הדע' הוא במקום הכתר כי לעולם הכתר עצמו ככ"מ הוא סמל' ונעלם ונחשב הדעת במקומו כי הוא נצוץ הכתר כמו שנאמר כי' באריכו' כחבורי שגה"ע : והנה י"ס הכלולים כיסוד כי'א הוא סוד ה' שהוא שורש הבינה ה' עלאה הרי יפ"ה הוא ג' : והם סוד ג' שערים כי כל בחי' יסוד נקראים שערים : בסוד הכתוב שאו שערים ראשונם וכסוד שערי צדק : הרי כי נח"י הדעת שביסוד בינה שהוא משמש במקום הכתר שם הוא שער הני' והנה בזה שער הני' יש בי' דעות בין חכמים הראשונים : האי הוא כי שער הני' הוא מן הבינה עצמה ג"כ והוא כללות המ"ט שערים כמו שמבאר כחבורי הנ"ל : הכ' כי שער הני' הוא סוד שבי' דקיק דלא אתיידע ועייל בההוא נתיב דלא ירע עיט ולא אתיידע אי איהו לעלא ואי איהו לתת ומתוך היחוד גמור נחשב לשער הני' שבעיניה : ובשתעין היטב תראה כי כי' הדיעות מתחוררים לדעת א' והוא סוד עין הדעת כי יש דעת ויש דעת ולא כולו שוין : והוא עין החיים אשר נתון הנון בתוך ממש באמצעיתא ובלא דעת נפש לא טוב כי כל הנשפוט יוצאים מיסוד הבינה ששם מקבלים כל אחר ציורם כמ"ש כחבורי הנ"ל וכל א' יוצא משער מיוחד וחכ"ד חגית נה"י שביסוד הם סוד ג' חדרים שבתחם האש' פרודור וחדר וגליה : ועי' אר"ש ראיתי בני עליה והם מועטין וכו' כי בעליה שם הוא סוד ודעת וכנגדם הם סוד ט' ירחי לידה שהם נגד חביר חגית נה"י כי הכל' הוא ככתוץ כמ"ש הכל באר היטב כחבורי שגה"ע : וארז"ל ג' חדשים הראשונים ושם חולד במדור התחתון וגם חדשי אמצעים במדור אמצעי וגו' חדשים אחרונים במדור העליון

כיונת הספירה

העליון שהוא סוד חב"ד וז"ס מי יתנני בירחי קד' ונ"י כהלו נרו עלי ראשי כי נודע כי לעולם חב"ד נקראים ימי קדם ושנים קדמוניות ושם נר דליק על ראשו כי שם הוא יחור ג' יחורים הוי"ה אחי"ה הוי"ה אלה"ם הוי"ה אר"י בנ"י יוהנ"ה : והנה עתה עת דורים לגלות לך סוד גדול משאח"ל שמשנה לא השיג' בחייו רק מ"ט שערי בינה ולאחר מותו השיג שער הג' דכתיב ותחסרהו מעט מאלה"ם ואח"כ בכור והרר תעטרהו והסוד הוא כי לפעמים רומז משה למדת ז"א כמבואר בזוהר בכמה דוכתי : והנה כבר נודע שהז"א בשהוא במקומו והוא בסוד הגדלות שנבנסו בו כל המוחין שהם היי המלך וזה נקרא שהוא בחייו אינו משיג רק מ"ט שערי בינה כי שער הג' הוא מניע עד שליש עליון של ת"ת בינה וזה לא נבנס בז"א כמ"ש כמ"פ : וזוה השער נעשה הכתר לז"א בסוד עוטר ישראל כתפארה והוא סוד מקוה העליונה ששם טיבלת הניקבא דז"א בליל שבויעות קודם שיאיר היום כמ"ש לקמן : וזה הכתר אינו משיג בחייו אלא אחר שיסתלקו פנימית אורו שהוא סוד שמתו לאימא בסוד מ"ז אחר כל הגדלות שיש לו כרי שידווגו או"א זיוג יותר מעולה וימשיכו הארה מע"ק מסיד פנימיותו : וזה הנבחי נחשב לז"א סוד מיתה שהיא התלקות נשמתו למעלה לעולם העליון ואז נמשך הארה זו גם לז"א שיוכל לעלות למעלה בשער הג' סוד הכתר ואז אח"כ מקבל מוחין יותר מעל"י ועולה עד דיקנא דא"א שהוא סוד כתר האצ"י כנודע : והניקבא עולה עד כתר אי"י ומקבלים הכתר לשניהם היינו הז"א מקבל בתרו למעלה במקום הדיקנא דא"א ונמשך הארה זו לנוקבא במקום כתר אימא ומקבלים כל א' בחי' כתר כ"א לעצמו והוא מעלת גדול יום חג השביעות מן פסח וסוכות כי בפסח וסוכות אינו עולה גם הו"א רק בכתר אימא ושניהם מקבלים כתר א' מן כתר אימא כמ"ש בכיונת חג הפסח משא"כ עתה שב"א נוטל כתר שלם לעצמו וגם זה הכתר בא ממדריגה עליונה מהארת ע"ק והנה נודע כי בתחילת האצילות היו זיוג שהם סוד שמש וירח בסוד שני מאורות הגדולים שוים זה לזה והיו שניהם משמשים ככתר א' שהשער הג' של בינה נעשה כתר לשניהם כמ"ש בכיונת ר"ח והיו שניהם מקבלים מן הכינה בלי אמצעי ואחר שנתמעטה צריכה לקבל הארתה מן השמש ובכל ר"ח נתחדשה הלבנה ועולה למדרגה שהיתה תחלת האצ"י שנעשה שהולו ובחי' כחתי' יש לה מעלה יתרה ממעלת השבת כי אף שבשבת נתוסף בה קדושה יתירה שהיא עולה בחיק אביה סוד קודש ממש עכ"ז עיקר הארתה צריכה לקבל מן הז"א והיא טפילה אליו משא"כ בר"ח כמ"ש שכן בשבת כתיב על עולות התמים ונסכה לשון נקיבה לפי שצריכה לקבל מן הז"א וכל מקבל הוא נקי' משא"כ בר"ח כתיב על עולות התמיד ונסכה לשון זכר שאינה צריכה אליו והיא נקי' שהיא אליו והנה זו הבחירה נעשה לה ג"כ בליל חג השביעות קודם שיעלה הז"א לדיקנא דא"א עולים שניהם לשער הג' דבינה ומקבלים שניהם הכתר מזה השער ולזה נק' הניקב' מנחה חרשה ולבאר לך זאת נבאר תחלה סוד קב ישן וקב חדש הגי' במאמר חז"ל :

הצעה ב'

והוא כי כבר נודע שיש כמה מיני מוחין ואף בקטנות וגדלות הן בקטנות ראשון ושני וכן הגדלות אינם שוים שהרי גם בחול כבר נתבאר בכיונת תפלת חול שיש לזיוג בחי' קטנות וגדלות אבל אינם שוים הארת החול להארת י"ט ושבת שאז נמשך להם הארה מהארת אי"ם עצמו שמתחדש הארתו באלו הזמנים כמ"ש לעיל ולכן גם : "המוחין הסג"כ אינם שוים : והנה המוחין דנוקב' כבר נודע שהארת' הוא מן ג' שמות ע"כ סג"מ מ"ה ע"כ מאבא סג"מ מאימא מ"ה מו"א והיא אינה מקבל' הארה רק מן המלואים לכך שעולים בנ"י ק"כ והנה בחול זה הק"כ נקרא ק"כ תרובין שהם באים ע"י העלאת מ"ן מן הנצוצי' שנפלו בשברי כלים שנחרבו ובשעולים בסוד מ"ן ממשיכין הארה מן אלו המלואים שהם השרוש שלהם שמשם נפלו כמ"ש הכל בחבורי שנה"ע והם סוד המוחין דחול ולכן נק' ק"כ ישן ומוחין דשבת היא שנתחדש תוסף קדושי מאור א"ם ואז היא מקבלת מוחין מעולים הארה חדשה מן אלו הג' שמות ואף כי לעולם הם הוי"ת שוים עכ"ז מבואר בזוהר דאמר אית הוי"ה ואית הוי"ה ולא כל הוי"ה שוין ולכן נשתיא מקבלת תוספת הארה חדשה שנתחדשה מא"ם נק' מנחה חרשה כי מנח"ה בנ"י ג' מלואות אלו

שהם

שהם בני ק"ב וע"ה בני מנחיה והוא סוד ק"ב חדש ז"ס שיצאה בת קול ואמרה חנינא בני מחפרנס מק"ב חרובין מע"ש לע"ש כי שורש נשמתו היה כזה הבחיני כי ג' בלואים אלו יש בו ח"י איהיות סוד ה"י ברכאין דעמידה דהול הריק"ב וחי"בני ק"ך בני חנינא ע"ה יהם סוד ק"ך צרופי אלהי הכתפשטי מן עין הדעת כמשי"ל השולטים בימי החול ולכן כל ימי הספירה שאז הוא שלימת הדינין כסמרא דעין הדעת בצד הק"ך צרופי אלהים כמ"ש נקראת מנחת קנאות כמשי"ל ועתה בהג השבועות נמתקו הדינין ע"י שרשם שהוא סוד שער הג' דבינה ונחחדשת הלבנה ע"י תוספת הארה הדשה מאור א"ס נקראת מנהה הדשה הרי נהבאר לך סוד הכתיב בהקריבכם מנחה חדשה וסוד חדותא דסיהרא שנהחדשת בהג השבועות : ועוד יתבאר ביתר ביאור לקמן :

הצעה ג

בתיב לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה חקת התורה זאת דא את קיימ' דלא אהפרע וכד אהפרע דא כולא איקרי זה וכנקבה עייל לדרך ועיד שמיור וחבור בר מחהברין : להבינך זה צריך אתה לדע סוד איש ואשה והנה ביצור חתונה אוכר נקראים איש ואשה בברית שלום סוד שתי אותיות שכן בפירם שלום הכוונה כי כבר נודע שכל הדינין נאחזים בזוג והדינין הוא סוד א"ש כנודע א' רומז לאלהים פשוט כמ"ש ש' מלוי אלהים בני' ש' ולא היה קיו' לעיל כי תאכלנו האש הגדולה לולא שנה"י דא"א שהם סוד ב' איהיות י"ה כנודע מתלבשים בהם ע"י ברית שלום ואז הז"א מקבל הארת אבא סוד י' ונקרא א"ש ונוק' כקבלת הארת איש סודה' ונקראת אש"ה והארת או"א ממתקים את הדינים ויש קיום לעולם וע"י ברית שלום מזדווגים א"ש ואש"ה וזה הזוג הוא בסוד עין הדעת בסוד וידע אד"ם את חיה שזה היה אחר שאכל מעין הדעת ונהש אטיל זוה"ב בחו' ואכתא' מקדשא והזוג הוא בכור א"ש ואש"ה שערין לא נצטנן היטב חום האש והדינים שולטין כסמרא דעין הדעת אבל בשעת דעין החיים שליט היינו בשנכחקים כל הדינים לגברי ע"י הארת ע"ק שהוא למעלה מא"א היינו אחר שעולים ז"ג בשער הג' סוד הכתר ואז שואבים הארה מכתר עליון ואז מים מכבים האש ואינם נקראים בשם איש ואשה רק חתן וכלה והטעם במ"ש לקמן :

והוא כי כזר נח' סכדור סכ"י צנלות ונרים היו לחתן גלגולים שפלו צקליפס ע"י מטל חלח"ר שאל כל מנץ כדעת טו"ר וקיץ צנטיעות וכפריד ספרי מתחילין וכל כשמות שילא ממוקד כשמות היה כלל צקוד נילוי קרי הוא סוד כנולות שילא מלדס"ר צנעת ספירם מלשמה ק"ל שנים צקוד לחוריים של סס מ"ה שכול צג"י ק"ל וכולרנו לכנס צקוד כנצ"ל לכהנרף וכנס הנס שצפסח ילאו מזור כנצ"ל זה היה צקוד חפזון ולא נחמקן זה ספנס לנמרי ואף כי נחקיים סוד כמ"ל עדיין לא היה סוד ספריע"ה כמזכור צוקר שאלר ונלרנע עשר דכל כדון מצנלין סמץ ושארר ואכתלקו ישראל מרשותא חסרל ואחשקרו מיניס ואכתלקו צמלס קיסורל קדישא צחר דלחמזרו עאלו זה עד דלחפרע ואחנליל רישומל קדישא כדון יכיד לון קסורל צחר עיללס קיסורל דמכיתומל צחר דכתיב כנני ממטיר לכם לחם מן השמים וכן מזכור שזוכמל דמס לא כחלק מישראל עד שצמזו צממל בקדוש וקיצלו את כחורס ולכן היה כזוג של פסח צקוד ט"ז סדעל שכול צקוד ח"ס ואש"ה שכול צקוד סס חלכ"ס ולא צקוד כו"ה וכל הכוונות היו צלותו פסח כולם צקוד חלכ"ס צקוד כ' הוא חלכ"ס וכזן כ"ז כי צמק"ס זה חסיר לחרמי צנלור ולכן מיד ממחרת הפסח כולרנו כנסת ישראל לנדוק עלמן צונמח קנלות סוד עומר סעורים וכולרנו למנוי ימי כספ' חוד ז' נקיים ולכן כל ימי סעומר הוא צקוי דינים של ק"ך לירופי חלכ"ס רק צניוס ל"ג צעומר היה מעט מיתוק מלד החרת מ"ח ונלסר דלחמל לככל נלר חנז סוד כ"ד חלף חלמירי ר"ע שמתו צ"י סעומר ונל"ג צעומר סמך כי חלמירים ונמקיימו וכסוד הוא כך :

בי הדע שר"ע היה שורש נשמתו בסוד עין הדעת אך שבו"ו עין הדעת יש בו כמה בחי' שונות והוא כי יסוד אבא בר עייל בהאי בתיב דלא ידעו ע"י"ט ששם הוא סוד הדעת כמ"ש כבר אז נקרא עין הדעת רק שהוא כולו טוב כי שם אין שום יניקה לרשותא אחרא וכבר נודע שיסוד אבא מתלבש ביסוד אימא ושניהם מתלבשין בז"א ושם משתנה לבחי' שונות כי תחלת התפשטותו הוא ברישא

כוונת הספירה

ברישא דז"א והנה בהתפשטות בניולגלחא ובמנוחא דיליה נקרא עין ההיים ומשם באים חיי המלך ושם אין ג'כ שום יניקה לרשותא אחרא ובהתפשטותא כדעת דיליה שהוא כמצח אזי באור פני מלך חיים אך מה שיוצא ממנו הארה גם לאהוריו ללאה העומדת מאחוריו בגר העירף שם יש יניקה לרשותא אהרא שזה היה יניקת פרעה שהוא הערף כמ"ש כבר ואז נקרא עין הדעת טוב ורע ובשמתפשט יותר למטה כגרון דחמן אית וורידין דרכים סוד ג' אלהים בגי' גרון שם הם יותר דינים עד שמחפשט למטה כחג"ת ואז בחי'ג' שהם הארבעות והוא מקים הסתיות כנודע שם הוא אחיות ישמעאל ועשו שיצאו מאברהם ויצחק שהם סוד זרועות עולם כנודע אך כח"ת ששם מכתיים יסוד אימא ומתגלים ההסדים ריסוד אבא כנודע אין שום אחיזה לרשותא אחרא ולכן יעקב שהוא בחי' ת"ת דת"ן איהו קשורא דהימנותא בכוד תתן אמת ליעקב היה משתו שלמה שלא יצא שום פסול מזרעו ואז חוזר לבחינת עין החיים ושם סוד שם אלהים שהוא סוד עין הדעת סוד הדינים מתהפכין לרחמים בסוד שם אבדט"ס בגי' ע"ד כי בת"ת היא סוד שם מ"ה כנודע והוא ממתיק לדינין של ג' אותיות לה"י של אלהים שהם ג'כ בגי' מ"ה וחוזרים לאותיות הפני' שהם בדיט בגי' גל'ז"ש וי"עקב קרא לו גל' ע"ד . והנה נודע שיש בשם אלהים ק"ך צירופים בי כל אות מתביה שיש ה' אותיות כל אות בינה ב"ד בתים הרי ה"פ ק"ד הוא ק"ך וכרישא דיליה שם הוא מקים הרחמים כמ"ש ומשם ואילך מתחיל להתפשט ומתהילין הצירופים להצטרף . ותהלת הצירופים הוא מן אות א' של אלהים שיש בו כ"ד צרופים ובוים היו שורש גשמות של ב"ד אלף תלמיד ר"ע להיוחס כן האות אלף ושורש ר"ע היה כסוד עין הדעת למעלה ברישא ולכן היה רב לבו'ס וחי' ק"ך שנים נגרבל הקיך צרופים . ולכן בימי העומר שאז הוא שליטת עין הדעת בהתפשטותו למט' ששם שליטת הדינים מתו כולם עד שבא לי"ג כעומר ואז נתעוררו הרחמים מצד שם אבדט"ס שנתהלפו ג' אותיות לה"י שהם הדינים לל"ג שהוא כ"דט כסוד הרחמים לכן כמך ה' תלמיד ר"ע ונתקיימו כי שם הוא סוד עין החיים . ולכן לאח שעמידתה מן הערף עד שריש ת"ת כנודע נקראת דינא קשיא ורחל שמתהלת משליש ת"ת ולמטה ששם מתגלה הארת החסדים מסיוד אבא נקראת דינא רפיא אך עכ"פ דינא דמלכותא דינא לפי שכל מה שמתפשט למטה יש אחיזה לרשותא אחרא אשר ששנים קשים כ"כ מחמת גילוי החסדים שבתית ולכן גלות אדום וישמעאל קשה מאד שאחזיתם במקום הבריות ואין מיתוק להדינים .

בשיא"כ שאר השרים שיש להם אחיזה למטה ואין קשים ב"כ :

ונחזור לענייננו כי צפסא הים כזווג צסוד אל"ש ואש"ה ולכן כל הכחות הנאמרים בזה"ל ונשפצים מהם נקראים אישיים ולכן צפסא כתיב וקצרתם אש"ה עולם שהוא כליל לאשים .

ואחר כפסא כדדקת צמנחת קנאות עומר התנופה חמ"ו פ"ה כי צמנחת צגלות עננים כתיב צעלונו אדונים זולתך ועליה כתיב נאלמתי דומים כי הקול חתרק מנייה ולא הים פה כעצמא צזוכר וע"י מנחת קנאות לחתקריב למיעל רחמי צין אחת ובעלה ופאשת צזונים ערקת וחתרקת מתקן דלא יכילת למיקבל ריפא דצדיקותא דכ"י מנחת קנאות וזו חמ"ו פ"ה . כעצמא צר"ת לחמר דכ"ד צדיק דאשת חיל הוא כמא דנוחא לאשת צזונים ואלמלא צבסוד זמנא דאשת חיל אצדקת צרונה אידי חתקריצת לגנא כוח אחת צצדית מעצמא וע"ד לא צציל לחתקריצת מתקדש וצרתקת מתקן ואשתחארו ישראל זכאין צלא ערצוציא חמר לגני רזא דעבימותא . וסתר דא חרין אחזין עד כאן . וזו הוא סוד חסלת ימי הספירה לשומר סוד ז' נקיים סה' ז' שצחות חמיות ולכן כל הימים עד סג הספירות חין כזווג רק מסתר דעין הדעת וכל ג'ה שמקבלת אינה מקבלת אלף וז"ל ונק' אשה כי מליס לוקחט זאת שכל קבלת מליס ונקראת זאת לשון נקבה כי כל נקבל נקרא נקבל כנודע ועדיין הוא צסוד הדינים כליל לא כ"כ לפי שצדיין לא נתגלו אורות כעליונים צסוד כפריצת ח"ס זאת חקת התורה נצית דיין דלורייתא דע"ד לא חתפרע ולא נתגלו אורות עליונים עד יום הסתמים כח"ס לקמן ואז הוא עולה וציצלת צמקוס כעליונה שער כ"י דצינה ונשחוס אל הז"א ונחמדסה כלצנה ע"י ימי ליצנה סה' ז' נקיים וזו דא חתפרע כול' חקרי זה מנקבה עייל לזכר כדכתיב צר"ת על עולת חתמיד ונסכו לשון זכר כח"ס צצוינא ר"ס ופ"ד סוגר חכור כי סוד שמירה הוא צנוקל כמ"א שמה נפשי . וחכיר דציקרא וכאן חמר שמור לשון זכר כי צמ"ת נתגלו האורות ונעשה סיד הפריעה ונעשה היסוד צעלימות גדול צסוד

שער ה' ו'ש' כד מ'ספרי' וכל הדינין נמחקו לגמרי וא"ל לאיסים כח"ש לקמן' והנן כל ז' הגשם ד' :

תאנא א"ר יהודה במתיבתא דלין אוקימנא ה' דחנינן בארבעה פרקים בעולם כידון בעמך על הסבולה בעמך על פירות האילן כי שירוחא קדמא דשריאו ישראל למיעל בחולקא קדישא דקנ"ה ולבער אמיניו חמץ טעוין אחרנין די מנחן פל שאר עמין ולמיעל במלך חולקא קדישא דקנ"ה ולא איהו חבואת הארץ כע"ל קדש ישראל לה' רשית סבולתה דה' ובעמך על פירות האילן הא איהו אילנא דברכא וחקין לעילא כמה דכתיב א"י כבוד רענן' מו חאנא א"ר אליעזר מסא' אילנא חמזו כל שאר אילנין למחא וכו' אשחאשא על מד כהר עמיקא דנגיד ונפיק ולא פסקי ימיו לעלמין עליה כתיב ויהי כעץ סחול על פלגי מים ועל יובל ישלח שרשיו ותאנא מאי סמיה יובל סמיה :

תו תאנא חרין לוטין דלוריתא נכסטרל דמי לריך לקרבא לגבייהו שמי הלמס' דמדין לוטין איון י"ו לריך לקרבא לגבייהו שמי הלמס' דמדין לוטין כהמי דלוריתא דלחמך דיה לכו לחמו בלחמי :

תו תאנא וכו' אשה בחוליה יק' ר"ש פתח והנה הוא שם לה עלילות דברים וגו' וכתיב כי הוליד שם דע על בחולת ישראל כי ובר"מ שם האי איהו דחר בשוין כי ותאנא ולאחוריהו הסבולה הקרובה אליו אשר לא הייתה לאיש לה יעמא' ר' אבא פתח מי זה בא מאדום חמין דגדים' זמין קנ"ה לנצח לנצח נוקמא על אדום כי עד דליין לנשין אשחאצו כה"ד וכל מלגשי אנאלתי' וכ"כ לה דכתיב ולאחוריהו הקרובה אליו דא כי אשר לא הייתה לאיש דלא היא חולקא דעמו איש סדה איש יודע ליד ולא הוה בעדיה לה יעמא דגיה יעמא לאיון לנשין' והנה קוד בחולת ישראל נחבאר באר היטב כח"ש וציתי ליצנה שומרת פתחה לכל יגב צה ערל ועמא בקוד מ"ס סבולה של למרבה המשרה שמן צ' דלחמין נעשה מם סבולה כמו סבולת' כ"ז באריות בספרי סג"ע' ולכן היסוד שנעשה בזה הסביעות מלכא טעם בחולה טעם' ולכן לא כתיב אשה עולה : הלכה ה' :

תאנא כד קרינו ישראל לשורא דקניי נהיה א' דבראשית דאיו א"י נחית עליה כהר ועשר אחרין ואשחא אילנא בכל חיקוין דליה ובספר הכוונות כתב הא דאחריו הז"ל כי צים דנמה הקנ"ה לישראל כנחור איש עלמא גבור וחקין בנחור כהר' אשר בלגנון קוולותיו חלמליס ספורות' ונח"מ דמה לסם בזמן יושב ציצינה ושער רישים כחלג חיוור ושער זקנו כעמר נקי' הכוונה כי עד מן הסביעות עדיין לא נשלם כל חיקוין ועדיין היה הכל בקוד עץ הדעת בקוד הדינים וכל מ"ס יום של הס' כתיב לדיק מ"ס לפני דש' ולריך מלמא לכן היה ספורותיו ספורות בקוד הדינים וכשבא יום הממשלם שהוא קוד הכתר כי ידעת כי הכתר של ז"ל נעשה מן הדינה דכתיב למה וראנה צמלך שלמה צעורס שערס לו אמו ציום סחונתו הוא מן הסביעות שבו עיילת כלס למיפס ואו הוא עולה עד דיקנא דא"ל ונעשה זקן ושעריו כפך כולו לנ' - והנה צימי הספ"י אף שנחקנו ז"ל צו' שבתות חמימות עכ"ז עדיין לא היה לסם הארת הכתר ופתח הוא מקבל הארת הכתר מן א"ל ויורד הארת זו גם לנחבא ועולה צעור ה' דינה שהוא קוד הכתר ג"כ ושם סובלת עלמ' צמקוס העליונה ומקבל ג"כ הארת הכתר צמקוס פ"כ' הנה אחר סלעית אלו מי שיש לו לצ משכיל יצין וישכיל הכל וא"ל להרמ"ז ציציור מן נכסס ויו"ק לקס' ועיקר הכוונה כי בזה הסביעות ניתוסף אור א"ס צח"מ דליעא שנעמו נעשה כהר ז"ל ונקרא עץ הסיים והוא מעלת זה הי"ט משאר הי"ט :

סדר ערב שבועות קודם סלות לריך לגלות הראש ולריך ליסור מאד צו' והכוונה כח"ש כד ששערות הו"ל צם נאחוס דייס קשים ופתח אנו לרייך למחך כל הדינים ולכן לריך' גלות לסביר הדינים שלא יהיה צם שום אסיה צו"ל והנה לכאורה יש לחשוב שזה הסם על הפשתת בזמן ופאות סנראס וכד נודע דערי רישא שעיין ושערי דיקנא קשיין וזה מורה ששערות הזקן יותר דינין משערות הראש א"כ היה ראוי לגלות בזמן יותר מן הראש אבל הענין הוא ע"פ קוד שאמר יעקב ואנכי איש חלק בקוד צו' כי כד נחבאר סג"ל י' צו שערות הראש וגם י"ג חיקוין דיקנא והם ש"ס לריי' אף שהם לגני' והם מנעיין לכל' הדינין דלחמ' כי אין הדין נמחק אלא צשרו כנודע והם מניעים עד שצרי' ראשו של ז"ל ומתחיקן הדינים דייס' דז"ל אבל אורא אין לסם שעריו לא בראש ולא בזקן כי דיקנא דא"ל מוסף עליהם וא"ל לשערות כי קוד ששערות והם נמחק אור מקיף כנודע והוא נעשה כסוי לגורך הווג' שלא ימחל צם שהוא ד"ע ע"ן והם קוד הכנפיים ההכסים את גוימן ונהיות סאו"ל ענידתן מן הגרין

כוונת חג שבועות

הגרון דל"א עד תיבורא דליה סעד סם ענינא דל"א והוא מוסף עליהם ול"א לספרו
אזל ז"כ סעמינתן למטה בן הטיבור ואין מניע סם הדיקנא לריכס לשעריא ולעמוד סיעלו
זי"ג במקום חו"א כתיב ולא יכנע מור וגו' כמ"ס כבר ולכן פתח סז"כ עולים במקום חו"א אז אין
לריכס לשערום ונריך גילוס להעציר הדינין שלא יהיה להם אחיזה במקום גבוה כזו . והנה
יעקב סבר סיקבל סברכות ע"י עלייתו למעלה במקום חו"א ולכן אמר ולאנכי איש חלק אצל לא היה
כן כי הוא קיבל סברכות במקומו למטה מן ילסס שהוא למטה מחו"א דכתיב והנה עשו בל
מלידו ח"ת מלידו אלא מלידו שהוא למטה במקומו כמ"ס סברותי סג"ס בלריכות ולכן סבר
סענוות סז"א מילה עד דיקנא דל"א נריך גלוס ושאר כוונת סנלוס נחנאלר במקומו ככוונת ע"ס
גם נריך לקנון סלפריס וכוונתם נחנאלר בכוונת ע"ס :

אחר חצית נריך לספר עלנו דרגל ונריך טבילה וטבילה זו כוונתם כמ"ס ככוונת ע"ס
סטיבילה זו היא למטה במקום דלמחל שהוא סוד סם אהי"ס דהס"ן גני' מקו"ס
והוא למטה ביקוד בינה משל"כ טבילה סניס סנריך לסבול קודם חור ביקוד סזס סטיבילה הוא
במקום עליונה סוד סער בני' כמ"ס כוונה אחרת ונחנאלר במקומו :

תפלת מנחה ככוונה כמו צ"ס בנפשות ודמות ונשמות כמ"ס ככוונת ערס סנח ויכוון כי
מנחה זו סוד מנחה סדסס להסלומס במקום סיוחס קודם סקערוג כמ"ס :

תפלת ערבית סכל כמו בערבית סל ססס עם סל סכוונת סענואר סם וזס נוסף סכל יוס
סנרכס נריך לכוון לב' סמות סו"ס אה"ס בסיבול בנקודותיהם כוס יארהויהוה

וסעסס כי סל סמועדים סס בליעל סוד מקרא קודם כמ"ס כבר ולימאל הוא סוד * * *
אסיס סכודע וסיס נכרל עניקל סכל סוד גריכס עליונה וסכול חילנל דסליס

ביומל דל אסחרס על סכול נכרל כמ"ס לעיל והוא יורס מזה סנריכס סע"י אסחלים סכול
חילנל ססוד גלות ססיל עסר ספירות סלמות סל אחד סלול' ע"י הוא סוד מלס ברכות וזכו

נקודות אה"ס עסר נקודות גני' מלס ולפי ספסס מוספות קודםס הוא ססוד ס"ס חילנל דסי
כמ"ס לעיל וזכו סו"ס בנקודות סולם שהוא סססס סכודע :

וגומר חתפלת עמידה . עלינו . קדיש .
גם נריך לכוון בנקודתם יוס סוב סוד חילמל ססס סם ס"ג עם י' אומיות גני' יו"ס סו"ב

וזכו נריך לכוון ג"כ סכל ססס בנסיססן לבס"כ :
בכוונת מבה"כ לבייתך תעמוד בצד שולחנך ותאמר :

אתקיננו סעודתא דמלבא עילאה רא היא סעודתא דקב"ה ושכינתיה סעודתא
דחרותא שלימותא .

ויכוון ג"כ ב"ג עם י' אומיות גני' י"ס :

סדר ליל חג השבועות

סוד ליל חג סענוות כי כבר נחנאלר סנסי' ימי סספיר' נכנסו סמוסין ב"זל ללס ללס
עד ססגדילו זי"ג סכל קועתס וקבלו סלרס לכל סיעור קועתס מן מ"ע סערי בינה
אלך סכסר סכול סוד סער בני' דבינה עדיין לא קיבל כי עיקר סלרס סכסר הוא מן ח"ס שהוא סוד סכסר
דליליות סכודע וממנו תקבלים סו"ב ססס סוד ב' סססיס סל ח"ס כמ"ס ססקדסס וסס מלביסין לל"א מן
סגרון עד סססור וסנס אס סססיל לטע' סוד סעידתן סנין סליס עליון דח"ס דל"א הוא סנד
ספי' בני' דבי' דביס עי"ל סכול סביל דלל אסייד' וססליס ס"ס עליון סל ס"ס דל"א סם הוא סמיר
ונכוו יסו' ע"ק סעמנו עיק' סלר' ח"י כי זו מחלסס סוס סל ח"ס פלנו סכודע ולכן כ"ו סז"כ
אין מניסס לסער בני' דביס ח"סס תקבלים סלרס סכסר בסימות מן ח"ס שהוא סכסר סלסיית
אלך בינה סלילה סכול ליל יוס סססיס לספי' אז ססס תקבלים סלרס סכסר ע"י חו"א ססס סוד
י"ס סכודע ולכן סוב לכוון קודם סלימוד בינה סלילה דבי' סמות י"ס בסיולסיס ע"י סילוב וננקודת'
כמו סלנייד לפניך והוא סוב לזכיר' ססס סלריז"ל וסס ד' י"ס סניס ביודי"ן וסני' בסי"ן
ומסולסיס יסד כזס ל"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו
סלמיר בסיפ' יזירס ד' דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו דר ה"ה י"ה י"ו
וססס בביס ד"ל סלסולס סבי' סלולה סכסר' וסכס' סלול בביס וסנס סס סוד ב' סספי' דל"א וסכסי'
סמס עסריס אסס קלסיס לכתף וסנס ססס ימין דל"א סמחלני' בלני' סוד ססכמי' סוד יוד' וביס סלולס זו
סוד ס"י סרי סוד י"ס בכתף ח' שהוא גני' ע"ו וכן בכתף סמחל סמחלני' בבי' סוד ס' וסכסי'

וחמתי כלול זה קוד יי כרי י"ב ג"כ ג' ב"ו ונסו היחוד כשעמקלים הנכרות מן א"י כנודע
 שפיקר קנלם הוא ע"י זוזו כחצ שכל אח ידיו ומחשבים מזרועות יחד ולא כס ד"ס י"ס
 וכסמ' דכ"ה כי נכח ימין יס ד"ס י"ב צמלי א' צ"ד וד' א' צכ"י וכו"ד י' גוצרין פס'
 כוד חסדי' שצמדי' וכו' צכ"י שס קוד כנצו' שצמדי' כנוד' ולכן מלוד צ' שמו' י"ב צכס'
 ימין מלי' כ"י ציד"ן קוד' למלי' כ"י הרי כי צכל כס' יסו"ד כ"י יו"ד כ"י וכו' י"ב
 ונצור' שצנצור' ושם מלי' כ"י קוד' למלי' כ"י הרי כי צכל כס' יסו"ד כ"י יו"ד כ"י וכו' י"ב
 כ"י צנ' ס' ויו"ד פ' כ"י צנ' ר' כרי ש"ר . צנ' כ"ס' ונקודותיהם כננין קל"פ כי ניקוד כס'
 ימין כס' ט' פחמין שס ט' וויין צנ' ס"ד וקמ"ץ א' הוא יסו' כ"י צנ' פ' וניקוד כס'
 שחל שס ז' קמין צנ' יצ"ק ונ' פחמין צנ' ס"י כרי כ"י צנ' ק"ל ושם כס' ימין הוא
 קל"פ וכו' כ"ו קלע"ס לכס' וכו' צ"ס כ"ס' צנ' א"ל' ונקודות שס קל"פ צנ' ר'
 וכו' קוד כאלף לך שלמה ומלמ' לנוטרים את פרו כי הנקודות כס קוד כנשמו' וכו' כשומרים
 את כמלות כנוד' וכו' כאלף מקבל כמלך שלמ' כמלך כסל'ו פלו כיינו כנשמו' וכו' כז"ל כנודע
 כי הוא שמוקמו כקוד מלח י"ס כ"ל כלול מ' הוא מלח וכסל'ו' צדיקל' דל"א קוד כסמ' הוא
 כקוד א"ל' ולכן מועיל זה היסוד של אלו שמו' לזכיר כי נודע שסכס' צלח מל"א שים לכס' אס"ז
 צו"ג וכס' פולים למעלה כמקום א"י' קוד י"ב הוא זכיר זכר י"ב וזכיר צנ' צכ"ס קוד זוזו
 א"י' כנודע ככוונת צד"ך והאנא צלד"ר רצ' כלי עמיקל' דמחיקין אקרי אריב' דמקין וכו' וכו'
 דלצ' אקרי ז"ל וכו' אסמכל לכ"י כולל דלמח' אסמקן ואנמו' מתפשטין ואריכין צכ"ר' זמנל' ולא צכל
 שעהל' כמ' דעמיקל' וכו' כאלר' זו של כסמ' דזו"ג מחמיל לכנס' מתחלת ליל שצנעות שכול ליל
 דמס' ומחמיל לקבל כאלר' מן שער כ' ונמנ' ליכנס' צלשומרת כצוקר קודם עלות כסמ'
 כהוא קוד א"ל' כסמ' אז מלוד לכנול כמקום ועליו נלמ' דזרקתי עליכם מים טהורים וכו' כי
 כניקב' בוצלת שולח כמקום עליונה קוד שער כ' דניס' ומקנת כלרת כסמ' קוד כנצורות
 של א"י שס' מים כהורים כמ"ס לקמן :

הזוז אקוד צס כליל' וצד"ך ללמוד צחור' ונצ"א'ס וכחוצים ומצויים וספרי קנל' כי ע"ז
 כלימוד אלו ממשכין ככר לז"ל ודע מי שלל יסן צס כליל' ולא פסיק פומי' נצרכ'
 כלל ופיקר שלל יפסיק צסיח' צליל' ומס' שצד"ך דלצ' יצבר צלסון כקודם מונעת הוא ס' שלים
 שנוחיו ולא יארע לו שום נזק וכורח' פיי כאלס' הוא צליל' כס' כמ' דמניין צערת' על
 פירות כליין וכנר נח' ככליל' זה הוא חילנל' דצד"ר אשר עליו כחצ' שמו' פרייך נמל' כי
 פירות כליין כס' שמו' של ישראל כמזול' צוכר שמו' נשמו' דישרל' נפקין מנו כהוא כסמ'
 נקרא עמיקל' לכהוא חילנל' דלשחר' על כהוא כסמ' ככר' דכחצ' כעץ שכול על פלג' מים וממין פסין
 לנו כהוא ארץ ג' מעכ' לנו לנו ור"ד כי כחיו אסמ' ארץ שס' כ' וכו' קוד כלמוד של ז'
 כליל' כנר כסמ' דפוס' חיקין ליל שצנעות פס' כל ככוונת' וכשמו' כיוולאים מן
 כוף כ' מלמ' חורס' ונצ"א'ס שס' כ"ד שמו' צנקודת' וכ"ד לרוע' אד"י שס' כ"ד
 קסומי' כלל כלרי' לקטע' את הכלל שסכנס' למופ' וישפד' אורימל' דכחצ' עם אורימל' דנע"פ
 וכנר נחצרו' כסמ' כלמוד של ג' כסמ' שצנעת' לכן לא שניח' לכוונת' כאל' :

כמך

לחור כצוק' כמו רציע' ש' חלך למק' . ומכוון כי שס' גמ' כייס' כסמ'
 לז"ל ונע' צפ' א' מן כסמ' שצנלי' עליון של ח"מ שחל' לז' שחל' מן חלי'
 כלי' נע' כח' לז"ל ומן חלי' כנ' נע' כח' לנזק' והשמו' שניס' כסמ' א' כמו שסיכ' קוד'
 כקסרו' ונחמדי' כלנ' צקוד' מנה' חסר' וננכ' כאלר' לז"ל מלמ' א"ל' לכת' פלו ומס'
 לנזק' ולא כ"ל טונל' כמקום כעליון כסר' כנ' דניס' ואנו שושינין דיל' מוליכין אסמ'
 לז"ל כסליל' וכו' צליל' עמ' ומקצלין ככר' מכהוא מים טהורים . ומכוון כי כמקום כס' כ"ל
 כוד מדור כעליון כקרא' עלי' שס' הוא כוד כסר' כנ' דניס' כמניע' עד שלים ח"מ כעליון
 דניס' אשר מל' נע' צמ' כסמ' כנודע . וכס' עייל כהוא שניל דקי' דלל' אסמ' . ושם
 הוא צ' שמו' דע"פ וכ"ג . ונ' שמו' מלי' י"ב . ולכן לריך לכוון שמוקבל צ' מוסין שס'
 צ' שמו' יו"ד כ"י יו"ד כ"י צנ' פ' ומלואים של ע"צ כ"ג שס' וד' יו"ד יו"ד יו"ד צנ'
 פ"ג כ"י צנ' קי"ג חסר' צ' כללות' ככוונת' ככל' קל"א כמין מל"א וכו' כוד כס' אכ"י
 דכ"י צנ' מקו"ס ושס' כ"ל כונל' כמקום עליונה ונקבל' כלרת' כסמ' ומכוון לכסמ'
 כאלר' זו גס' לכסמ' ויקרי' צד' וזרקתי עליכם מים טהורים וכו' ויקרי' ג"כ צד' כסמ'
 כסמ' נצורי' כע' ש"י מתהד' עמ' ונצכרת' מכל בומלח' כן שסמ' נשמו' ומסמ' :

כּוֹנֶנֶת חַג שְׁבֻעוֹת

תּאנא

וזיוס הצבורים צהקריצנס מנחה מדשה לקבל דרגא דיעקז (פי' יום הצבורים לקבל דרגא דיעקז) דהא כדון אההדש עלמא (פי' הנוק' בנקר'א' מנחה הדשה) ולכן מניין שבע שבועין צנין למד' כולא ציוכלא עלאס (פי' שפ' ככ' כנק' יונל שני הכמיס'י) דיבצא לכא' צרא צוכר' עכר' דאוריית' (פי' כחר מן צפוי' בע"מ) דלחכללי' צמ"ט אפסין (כי שער הכ' הוא כללות כמ"ט שערס) ונפסה מחמב' עלאס צאינון ממסין שער' צינה (כי שם הוא הכוח שציל דקיק שציל הוא י"ט ל"ב סוד הכמחב') ולחסייכנס ל"ט ע"י דמשה דלסיד נמי צבאי' (כי משה הוא קפ"ד קכ"א יסוד לו"א) הכ"ד חלנס ורלנס צמלך שלמס צעמרה שפטרס לו חמו ציוס מחונכו דא יומא דלמיכיצ' אוריית' צמורס בעליסי דלחמכר האי דרגא דחקרי שליסי צמד"ש דא הוא המונחמ' י"ד כתיב ויחנכם ישראל נגד הכר ישראל איהו כהוא צרא צוכר' דכתיב צני' צבורי ישראל נגד הכר הכוח דלחסיידע דלחכו זעיר מכל טורא דלעילא וכד לחמב' לעילא איהו רס ונפס ולחקרי כר סיני (סיני צני' ק"ל סוד ה"ב ה' הוי"ת) צ"כ :

ובשם

כרצ בארז"ל סגריך לנצול ד"ס נגד ד' אוחיות הוי"ה ויכוון צבוי"ס כזס (יהוה בקמץ) כי זה הוא הוי"ס דכחר כנודע' ונפעכ ראשון יכוון צלות י" ונפעס צ' צלות ה' ראשונה ג' צלות ו' ד' צלות ה' אחרונה וכלל צנקוד קמץ' ונפסל"ס כחצ צאמר טקנלס כלרס ככחר הוא מדיקנא דל"א ש"ס צו י"ב מכלין דרמעי לכן טוב לומר צמקוס י"ב מדות צמלוק א"ת צ"ס כזס :

מִצְפֵּן מִצְפֵּן תָּךְ גִּמְפִּי פִּכְכִּפֹּט תָּגֵל תִּמְיָי פִּנְשׁ סָחָק פִּתְיָא
טַפְּהָג כֶּהָק בְּתַכּוּמִי מַבֵּת זָפֹט מְבִיז פִּסְתָּרֵן פִּשְׁרָן

היינו שיאמר הייג מדות כמו שסס צמורס ונפעמייס דק צכל מינה יכוון צמלוק אוחיות כגיל' . וסכוון כי מ"ג מכלין דרמעי ד"ג מקוני דיקנא דל"א ימסך כלרס לנחר זויג ועמנו חקנל גס אחר כלר' לנפעמך . וסלמר ליסלד סמייס דקצ"כ וסכיכתי' דמסילו ורמימו צסס כל ישראל הריני טונל אס גופי צמקוס זו לספר אס עמלי מסומלמי לקנל כריג עמלמא דדכורא מעסרל דלנילות :

אח"כ תלך לבה"ב להתפלל חפלת שחרית :

האנא יומא דפנרת דא איהו פאי יומא דעיללס כלס לסוסס וסניין כל צאינון ספריי' דכיי ביכלא דכלל אסמדיכו צבכוי' ליליי דכלי' אדמתי' למכר ליומי' אסרי' נו סופי' צבעלי' לריכין ספריי' למכוי' עמס כל ספוי' ליליא ולממדי' עמס צמקנסלס דלכיי אסחמקנא כוי' וליומא אחר' לא אעלס למוספ' אלא צבדייכו ולחין אקריין צני' מוספס . וכיון דעיללס למוספ' קצ"ס סחיל עלייכו ומצרך לון ומעמד לון צעסרלס דכלס זכאס מולקיון . וסנא סוד המוספ' הוא שער הכ' דצינס סמענס מקנלס ככחר טלס כי כצר נמי' ספער הכ' הוא כולל הפ"ט שפרי' וסנא מ"ט וזי' צניי' סופס וסס הוא כוי"ה דס"ג עס י" אוחיות סוד יו"ס סריג כמ"ס וססס פ"ג וכו"ה צני' סופ"ס ולכן צשחרית מיד כסיאיר היום סלז כצר נעסס סעצילס ולכן סוסצינין דילס סוליכו אוחס אל סעציל' ואחר סעצילס לריכין אכן סוסצינין דילס לסוליכס אוחס אל כמוספ' ולימסס צצעלס צמפלס סמריס :

ובבואך

לבה"ב הכיון לשילוב ב' שמות אה"ה הוי"ה יאההויה . גס תכוון לשם ס"ג י" אוחיות בגי' יו"ס טו"ב .

כיונת חפלת שחרית כמו בפסח רק שבחפלת עמידה בכל סייס הברכה תכוון בוי' שמות דברגלא דיי"ט כמו בפסח ועוד תכוון כיונת היום שהוא ב' שמות הוי"ה אה"ה כגיל' שהוא סוד עלייהן בשער הני' : כיונת דצאות ס"ת והעולים לחורה כמו בפסח : ובשעת היוצאות ס"ת יאמר ייג מדות בטעמיהם גיפ ואח"כ יאמר רבש"ע .

תפלת מוסף

יכוון צסס הכ"ל ולקבל נסמס מסערל דלנילות :

אבותי וגבורותי וקדושה כמו בשחרית אחר כחרחמי' וכפני חטאינו כוי' כמו בפסח והשיאנו כוי' . אין כאלהינו . עלינו קדיש

תאנא

בכל יומא צריך לשדורי דורונא למלכא בידא דכסרוניתא אי איהי ברשות בעלה צריך תוספות כגון מוסף בשבת ור"ח ויומין טבין כוי' ויחגיג

הנינו בגין דאתקינו בכל יומין למחתם בשם ה' דאיהו הוותם דכל ברכאין דצלותין ולא אמרין מוסף ולא כתר: ובשבת וי"ש תקינו לומר מוסף וכתר יהי לך וגו' בגין תוספות נפש דאיתוסף בכר נש לכל חד בפום עובדיו כו' ואיאהי בר נש דאשתלים בכל מרות יהבין ליה כתר בשם ה' הה"ד ביהו"ה אלהינו בכל קראנו אליו אין קדוש ביהו"ה מעלמא דדבורא . דאיהו תפארת מוכתר בכהרא עלאה דבה ימלוך בשכינתיה דאיהי נפש יתירה . יהו"ה רוח דאתמר וישפתי רוחי על כל בשר כו' כ' של ביהו"ה כתר על רישיה והאי איהו נשמה דאתוספא בשבתות יומין טבין כו' ולית שולטנותא לסמאל ונחש ולכל מבזין ומשריין דלהן וכולרון מחטמירין מן קדם משרייתא דמלכא ומטרוניתא . ע"כ והוא מובן .
על השולחן צריך ללמוד מסכת י"ט ומסכת בכורים ומסכת חגיגה :
סליק כוונת חג השבועות . בעזרת האל אל לנו למושעות :

כוונת תשעה באב

תאנא ר' נחמיה אמר איכא מאן אמר דא . סבא רוסא עילאס פנימאס עלמא דמתי ועל דא איכא דא רומי ולא אית צה שופו כלל לא לישן ושניין ושפון כלל . אינוא סאלס על צרחא דא קרקורא דקר אדון רב ושליס . רצמי עם סרמי צמדינו איכא יסבה ולא עומדת . צחמל עומדת וכל אוכלסיס עומדין כשחא יסבה וכל אוכלסיס יסבו לארץ איכא יסבה דדד כמ"ל דדד יש ממוץ למחנה מוסבו כמאן דעסאז צמסאזו ושפסא כי מירס חא גצירסא סבא דכורס צמסאזא יחצא צחמרכא . כמאמר סבא כוא מונן לייס ומכאן רעז סנס"ב יס לישב על הארץ :

תאנא שלחו לכו בני צבל לבני ארעא קדישא יאות דאחין לריבין למצבי ולכון יאות למסד ולמענד אגלא צמחזיכון צנין היכלין דאיעא סרצין ואחר ערסא דאחאפיך צאצא וביא לית חנון ופרסא מנכון ולא ידעמון מיכא . חיתרון דאיסי עיונא גו גלותא ונחמא לדיירא גיוונא . לי ככי אכן לריבין למחדי דכא יחאקאל נביאס חמא לפ' ככא וכל אוכלסיס עומא . ודאי על דא אכן לריבין למצבי ולמענד כחתיניא וכיעני מדצרא דאיסי אחמרכא לבר מהיכלא . ואכן צגלותא ואיסי אחת עלנא צמרירו וסמא לנא צבל יומא צכמא עאקי צכמא נמוסין צכמא נגדין דגורין עלנא צבל עידן ולא יכלא לאעלאס מיען עאקין וכל אינון מחטמירין דאכן סבלין צגלותא :

שלחו לכו בני ארעא קדישא . יאות דאמנא ערסא מנו היכלא דילא ונחמא לגצייכו צמרירו וצבל עיבי צחמא דיתנא צלא דעמא וכנצרא דלס יכול לשיצא ויאות לכו למסד . אגל אכן אית לן למצבי ולמענד צקל ככי וסי צמרירו דאכן חמאן צבל יומא היכלא סרצא וסעלון דמדצרא עליון ונפקין ועיניס סרקין צגויס ואכן חמאן וצכאן . ובעידן דאכן צכאן וסכצין עומא צעפרא אכן סמעין קל נעיינו דרגלסא צחמא עסממיו די צלילא ואחמא וסמא להיכלא היך אינון מחוקדן ואעלא מהיכלא להיכלא ועדין דודן וגעא ומיללס וצכא עלנא ועל נפשא . ואכן מחערין לקל נעיינו דכיוחא ויללחא דילא ורומא אגלא אצמרא ופרמא לגצא ולסוס סעמא איסי ואולס ולא סמענא מידי ולא ידענא לאן אגלא ואסמארגנא צכאן דמיוון צלא רוסא צלא דעמא לעקין ואמרין איכא אי"ה

תו תאנא צבל לילה ולילא קל מרירו דכאצא דליין אסממע מרוס רקיע למחא לרקיע כמ"ל ה' נמרוס יסאג וממעין קדשו יחן קולו סאג יסאג על על כורס . וכד מתי סאי לילא דאחמרג מקדשא צמירומא דלילא איסי אסכוונת צכביס וסאגת מרוס רקיע לעילא ונחמא למחא לאחר מדמס כמלון ומנחא דוכמא סרצ מוסאז צמסאזו וכל אחר לא אשחכא צה געא צכביס ומיללס צקל עגב לווסח צקל מרירו ואמרג מדצמי מדצמי פרכמי דכור מרוס לי צכמא נכוכין צכמא עליון דכין קדישין כל גצין קדישין דצרבין ממון סו מרוון מיך ומדלין אכלין לפידיון מפליגין סולקיהון צרימי רקיע . ועסא יסבו צך נצילות סל ססידין קדישין צני דאמנמו עגך רוו לך מדמיון . כל גצין קדישין דצרבין ממון נפלי מדוכתייכו לקל לווסחיון . יחצין לבר לווסחין וצכאן אינון אראליס קדישין דלס דשנא קדישא סיס מחעטרא עלייכו וביא אינון מדלן וקיימין ועסא לקל דכיוחאן חא דא פרחא מנייכו וסלקא לרוס רקיע לרוגי מרומין ואסמארו כנוקצא דגכאס ומיללס סכ"ד כן אראליס לעקו סולס אראליס

כוונת תשעה באב

אראלים בלא יו"ד . מדבחי מדבחי לבחר דמרווח לי בנצלות בני חסידין קדישין דמכרו גשמיותו
עלן ליחנניחא און אשכח לך . און הוא אשכח דעלך געט ומיללח ונכחא צקל ענינא שחא אלסי
בצרי קדישין בכל ספירא דארבע ספירי עלמא אינון דהוו אכלי קרנא בכל יומא . נחמי צהדס
ונכחא על מדבחי דעלון : ויחיר הוו אלא דאחמעטו . ואפילו אינון דקיימי לנר צרום אחרא
דכוון מרוון מאינון אימורים וסדרים . צשירות ליליא לוחסין וגעין ומיללין על מדבחי ווי
למחרא דאנר אינוסא אחר דמחרוי מניח . מלון מנימו דכני נהינו דגזרין קדישין משריין
דמטרוניחא לוחסין וגעין ומיללין מתחא לעיל . ומעילא למחא . נפלגות ליליא אעלא לנו הווא
נקודא דליון אחר דצית קדיש הקדיש . מתחא ליה דאחמרי ואחמאז אחר צי עותהס וערסא געט
ומיללח גסקא מתחא לעילא ומעילא למחא אשכחלח באחרייכו דכרוציס לוחס צקל מרייר
אריעס קלא ואחרת ערסי אחר צי מוחצי על כלי דוכתא בחצי על משכני צלילות משכני ערסי
אחר מקדשי אחר דמרגלאן טנין דפרוכתא וכסורתא דהוו סעכין עלובי סיחין אלפין דרצנא
אנני יקר סדרין סדרין סורין סורין מתחללאן דא ללא . סדרין דרמונין מתלפן עלך לארבע
ספירי עלמא קיימין צניך כד הוינא דעון עלמא צעלי הווא אחי לגבאי וכוס סכני צין דרועאי
וכל מה דמחייני מני . וכל צעותי צעיר וסציק צי מדוריה ומתחשטע צין שדי כמלא צין שדי
ליין ערסי ערסי לית אח דכר כד הוינא אחי לגבא צמדווא לקנלא לי עפרא דנך הווא קאסי
מדוכתיה וחי איך אשכנסי מני ארונא דאורייתא דהוי הכא מכא נפקא מזונא לכל עלמא
ונכורא ונרכאן לללא . אשגא לנעלי וליח הכא צעדנא דא כד הוי אחי צעלי לגבאי וסאחרי
כחא צנין חסידין קדישין וכל אינו עולמחאן זמנין לקנלא ליה וכווינא שמעין מרסיק קל זונין
דפעמונין מתכסעין צין רגלי צנין דאחמע קלי עד דלא יבול לגבאי וכל עולמחאן דלי מתצטין
ואורן קמאי לנחר אליון כל מד על צי מוחצי . וכוין יחידאן נאצקין צנשיקין צרמינו בני
צעלי בעלי און פתח הסחא הווא ענדא דהוינא אשגא כך אשכחלח לכל כטר וליח אונא און
אשכח לך לאן איצני צניך דא אינו אחרך צעירנא דא למיחי נגבאי סכ"ד על מעכני צלילות
צקסחיו ולא ונלחיו ע"כ :

הגה ראח תראה כי צלילה הווא מעשוררת הסכני וכל משריין קדישין וצונין ומיללין על
חורצן הצית ואיך לא נכחא אשגא על חורצן הצית דמעה דמעה עיינינו מלין הסוגות
ולא די צקול צוכיס אלא לריך לכוריד דמעות על סריסת צית אליונו . ועל נפילת עטרת
ראשינו עד ירא וישקוף משמים לרחם עלינו :

תאנא ר' יוסי פתח משא דומה אלי קדי' משעי' שומר מה מלי' משא דומה כל זמנין
דכו ישראל אשכחנו צלילות אשכחנו אשכחנו וקלא דלוחא וכו' גלותא דלדוס הווא
משא דומה דלא אשכחליא ולא אחייעא ונאחא דלילה קצ"ה אומר חלי קורא משעיר קלא
שמתנא צלילות דשעיר מליצון דחמי' צינייכו אינון דשכני לעפרא ומאי אמרי שומר מה מלי' א
אינון הצעין על מטרוניחא דלי דאקרי לילה וכך אמרי שומר אונא דאחמרי שומר מה
מלי' מה עצדיה מן מטרוניחא דליך . דין כניס קצ"ה כל פמליא דלי' ואומר להם חמו צני
רחמיין דחמין צלילות ופצלין כחא לערין כחא מתחשין ופצקין לערא דלכון וחצנין לי על
מטרוניחא דלי מה עצדיה מן מטרוניחא דליך צדין קצ"ה אחמלי רחמיין כו' המאמר הווא צא
ללמד לאדם דעת סכל כוונת לערו וצכיימו יידי על גודל לער הסכינה דשכינה לעפרא ואחר'
מייכלא דמלכא סכולה ונלמודא כמ"א איכה ישבה צדד ועל עוונותינו ועוונות אבותינו שגרמו
לנו ואנחנו גורמים באריות הגלות לכן כל מי שסרימו בסם צרים היראה צום חורצן צית קדשו
ונוטל כבוד עבית חיינו לריך להרצות צצני וקונה ונני על לערא דשכינתא ועל סריסת צית
אליונו שגרמו עוונותינו :

תאנא צני' אסור באכילה וצמחיה וצמחיה בסנדל וחשמים כחסי . גם אמרו שלא
ללחוש טליח של ליניח ואסור לכניס חפליין ואסור צמלכא . וסנא ה' דצרים שכם
אכילה סחיה רחילה נעילת חשמים ים להם רמז בארמיאן רחם פליית לאך הנשאר . וסנא
צמלח נשאר' רחמים ה' ענוים נביל נשאר' נוסריקין רייעלח בסנדל שמים אכילה ר' חילה
חשמים' ונצאר כוונתו :

תאנא אם אחרת יקח לו שאר כסותו ועונתו לא יגרע . חלה חילין אינון שמען עליון
דעין לא ראחא אלכיס זולתך וכולו צעלנא דאחי ואחשנאן מתחן . מד ויינייכו
שאר משיכו דנלינו ונהירו דנהיר צאור' סמים מזונא דון בלא ואקרי יו"ה בנקוד' אלפי' .
שאר' צהפ' אחרון אחר' ה' ודאי מאמר שמען למען ודא הווא שאר' . כחוס' פרישו דלנושא
דמלכא

כוונת תשעה באב

דמלכי דא משיכו עלאי דהאי ונעיר לה חדיר פרישו דלנושא דמלכי דפריי פלה אקרי אלוה דא צנגדו זה חדיר דלא אמצעי מינה ודא הוא כפוחא ויגות' מאן איכו דא משיכו דעלמא דאמי דניה כולא יהו"ה אלהי"ם לנאומ' איכו כו' המאמר הזה לריך ציאו ועיי הביאו ימי ה' ענויים שהם ה' דברים האסורים צפ"ב הכרזוים צמלח נשארית :

בת"ב צלע אמרתו אשר היה ימי קדם וארז"ל צלע אמרתו דנזע פורפירי דליה ימי קדם מלינון יומין עמיקין דליקרון יומין קדמאלין כדי לצלח זאת נקדי מה שכבר בארתי בצמנדי פנ"ה צפ"ב המעק' והו' כי כבר נוד' כי ד' אותיו הו"ה רומזי' לאו"ה קוד י"ה זו"כ קוד ו"ה וצאותיו י"ה אין שום אחיז' למנוני רק צאותיו ו"ה שזכנדם הם י"ה יריעות עזים תכס' לאהל צני' י"ה כמנז' צוהר' וכבר נוד' שיש לכל אורו צ' צמי פנימי וחיון' ומאור החיון נעשה קוד המלנום לכל א' והנה יש לנוקדי קוד המלנו מנסי' אור החיון של עלמי' ועו' יש לה מלכים א' מן א' החיון של ז"ה שזכנ' ממנו מלנו' לו"ה וגם לנוק' ודא הוא צנגדו זה כמ"ש לפניך והנה זה מלנו' של זו"כ נקראי' לשון צגד שו' מלשון צובדי' כמד"ל למח חזית צובדים כי הסי' יש להם אחיזה באלו הכנדים כקוד ויעצו' אח צגדו אללכ אך יש הפרש בין הכנד של ז"ה לצגד הנוקדי כי עיקר אחיזת קס"ה הוא צנוק' שהנמש כרוך צעקניה כנודע והכנד של ז"ה נקר' סתם צגדי מול שהז"ה הוא קוד עולם הילירה ששם הוא קיד ו' ימי המעשה יומין דמול ושם אין כ"כ אחיז' לקס"ה כנודע ונוד' כי צו"ק של ז"ה הוא שם מ"ב ולכן זה הצגד נקר' אלוה"ה צני' מ"ב והוא אמרת אלוה"ה כי לשון אמרת מלשון צגד כמד"ל צלע אמרתו א' אלל הצני' של נוק' שהוא קוד עמי' כנוד' ששם הוא עיק' מדור הקליפו' שנקראי' תשך זה הצני' נקר' לנז' דקדרי' צגדי שסור והנה כשהי' צחק צעלי' אזי פרישו דמלכי' עלה ולא צנגדו זה לעם נכרי לא יתשול לחכרי' משליכ' נשעת' דלחמרכי' מהיכלי' דמלכי' ונשתלק ממנ' זה הלנום דז"ה ולא יתלכס צגדי אומנות' צגדי שסור' ולא כתוב אל חרלוני שאני שחרמורת שזאמני השמש דלשתלק ממני נהירו דשמשא שסור' ז"ה הנק' שמש כמ"ש לפני' ולא היא נמכרת לעם נכרי צקוד כי מנס נמכרת' צלח כקף והנה באשר כי עכ"פ גם צננו' ז"ה יש אחיזה לקס"ה אף שאינו אחיזה גדול' כדי שיוכלו להשתעצ' צישראל' עכ"פ תקצלים כח ממנו' והנה צעת כוונת שהיא עיקר קצנת השפ' שלמעלי' לריך שלל יהיה להסתונים שום אחיזה לזה אחימא עלאה ונכנסת אחזה חסת כנסי' צקוד והאם רוצלי' על הצני' ועושה להם עוד מלנום א' לשניה' מאור החיון שלה' וז"ש השתמל' צני' מלנו' ולא נקרא צגד' כי צבור הנייה אין שום אחיז' למנוני' וזו אחיז' נקר' פרישו דמלכי' משיכו עלאה שהוא נחמש' מלמעלי' מן הכני' ואור החיון של אלה כליל דו' שסור' קוד עמי' לכן שיש צו ד' ליגית לצ"ב מוטיין קוד לצ"ב נתיצו' הסתמה כמ"ש צכוני' הליג' : וזה המלנו' נקרא ג"כ אמרי' צפ"ב אמרת' ה' לרו"פה מנן היא לכל המוסים צו' שהוא מנן על זו"כ המוסים חסת זה המלנו' שהוא קוד אמרת' היול' משם הו"ה עיי' לירוי' כי יו"ד ה"ה קו' או"ה וא"ו ה"ה קו' זו"כ וכן יו"ד פ' יו"ד הוא ת' ה"ה פ' ה"ה הוא ל"ו וא"ו פ' וא"ו הוא קס"ט ה"ה פ' ה"ה ל"ו ס"ה צני' אמרת' שהוא צני' שמש' ע"ה והוא קוד ויפג' צמקו' וילן שם כי צא השמש והנן והנה צ' אותיו לירוי' י"ה היא חל"ו והלרו"ף של צ' אותיו ו"ה היא צני' ה"ר והנה כמ"י ובשפעי' שולט' אמנם ולא נקרא זה המלנו' שהמלנו' של אית' שצו כלול גם אור אלה ונשתלק מהם ונשארו אדם ואשמו ערומים וזה המלנום אז ויפתרו עלה חלנה רזא דס"ה כמד"ל כי חוילנה הוא מנכס' כמנז' צוה' והנה זה הליקו' של שם ת"ה הוא רזא דל"דס הכולל דו"ה הוא נקרא ליו"ן צני' יוס"ף כנוד' וז"ס ה"ר ליו"ן ששם שועלים דלכו זה הם השועלי' תמצלי' כרמיי' ונחזור אל הענין כי מאור החיון של אחימא נעשה מלנום לזו"כ ומה שהוא צגד הקומה שלהם נקר' מלנום ומה שצרגליה' נקרא נעל וקדל' כי צאימא יש ד' אהי"ה צ' דירדיין א' דלפטיין א' דהס"ין וצאור הסנון יש צו ג"כ אלו ה' וצ' ראשונים דירדיין עם שם ס"ג דלית' וזה ה' נעשה צשי' המלנו' כי צ' אהי"ה דירדיין וס"ג וצ' כוללים צני' מלנו' וז"ה דהס"ין צני' נעלי' ע"ה וא' דלפטיין ע"ה צני' סכד"ל : וזה המלנום נקרא צגדי שז"ש שהוא אחימא קוד הצריאה שהוא קוד צגדי שז"ש ו"ה כנודע' ועיי' נאמר ורמיזיה וזכרתי צרי' עולם ורמיזיה צלנטיין דנונין נהירין מיד זכרתי וגו' כמנזאר צוהר' והנה מזה אור הסנון מה שהוא יומר מקומת זו"כ שחמת רגלי' זו"כ דל"י שהוא קוד קרקע הא"י והוא ג' הצריאה כנודע' והמותר מתקבל למעלה צקוד המעקה כי הוא קוד אמורי'ם של שם אלהי"ם שהוא צמי' הסתמנה דלימא והוא צני' ר' ועם עיו' אומות שנה היא צני' מעקיה

כוונת תשעה באב

מעק"ה וכו' סוד הכתוב ועשיית מעק"ה לנגד פן יפול ממנו הגוף כי כאשר 'מסתלק זה הגוף צדק' נצט' אחרתו דנצט' פורפירא דליה סוד נגדי שנת וי"ט ונצט"ה שזו האמרת"ה הוא קאי על מלכות סבי' לזו"י וכן אור"ה ואחר אשר היה יומי קדם מיומין קדמאין שהם אור"ה שנקי' יוני קדם כי זו"י נקרא ימי עולם ואור"ה נקי' ימי קדם כנודע וכת"ש צאר היטב צמזורי שנס"ע שאור"ה נקנים מהכחו יומין עתיקין יומין קדמאין וכנסתהלק זה המצוות ונחלקלקל המעק"ה והנגד נפרץ אז כי יפול הטופל היותו דאחר עלי' חיד נפלת משמים הילל בן שחר שז"ל ירדו שמיים למטה כמזוזא דזוהר דאחר השליך משמים ארץ תפארת ישראל - וכי מלך ייבד ארץ צמזורים דקאחר השליך משמים ארץ - אלא ארץ דא' חיהו הא' ארץ דאיתמר עלה וסארץ הדום רגלי ובהאי זמנא כתיב ולא זכר הדום רגליו ציום מרון אשו וכיון דהאי ארץ נפלת נפל ב"כ חכארת ישראל עתה' ומנלן דאמת נפל א"ף חיהו דכתיב וישלך אמת ארלה : וכיון שנפלו ונשאריו ערומים מן הסוד מלכות הלכו ב"כ יתק' צלי נע"ל וס"לדל' - הרי נחצ' לך שנים שמרצ צית קדשנו ונפלה עשרת ראשינו אחר ללכות נגדים נאים רק נגדי חול ונגדי שמלות וליך יסף צלי נעל וסנלדל' : הרי נחצ' לך המאמר צבור כמותה' ונצט"ה סוד שארס :

תאנא כתיב ולדיקים לעולם ירשו ארץ - ח"ס לדיק חסדקין לוי' לסאי ארץ וארירק עלה צרכאין יומא ויהיב לה מזונא ותפנוקין ועידונין צנגידו עילאה דנגיד עליה והא' חוקימנא מלה דכתיב מאשר שמנה למנו והוא יתן מעדני מלך - ועכ"ז מלה אחרא דכתיב ראיה צנות ויאשרוה וע"ד אחרס לזה צאשרי' כי אשורני צנות וכלא שפיר - ות"ס מעלמא דאחי אהעשיך ואחנגיד להאי לדיק לעיבז מזונא ותפנוקין ועידונין להאי ארץ דחיהו לסס עני ועציד לסס סננ סה"ד מאשר שמנה למנו והוא יתן מעדני מלך ודאי - ח"ס מאשר דא' חיהו אחר דכלא מאשרי' ליה ומאי הוא עלמא דאחי דעלמא' ותמאי מאשרין ליה ומכספי' ליה שמנה למנו כוי' למנו לסס וי' לסס מן השמים דהא' מיני' אחרן הא' חילנא והיא מעשרא ליה דכתיב צצצירה שצצירה לו אמו - וכד חיהו נקיס ודאי הוא יתן מעדני מלך ומלך דא' כ"י דהא' מיניה אמוניה והוא ייבד לה ע"י דלדיק כוי' אשר צחקינא קיימא' כשאר צנטיין ואי' לאו דגלי משה לא אחידע דכתיב יטובל צמון רגלו וכתיב צרוך מננים אשר ע"כ המאמר הזה מוכן ל"ה' - ועכ"פ מי שיש לו עינים יראה ויצין כי מזונא דכלא מעלמא דאחי אהעשיך צארס סתים דא' דרגא דלדיק דאקרי אורס סתים צבור ואורס לדיקים כאור נוגה ועלמא דאחי דא' הוא סיד' ה' עלאה הנקרא אש"ר צבור אש"ר אש"ר אש"ר ולכן שנו"ס למנו צבי' וזה נכורא עלמא' דאקרי רא"ש רא"ש הוא אש"ר ומאי רא"ש אהעשיך צמאי ירבות דנשטא דכ"ה הנקרא שתי"ן ודאי חיהו צרוך מננים אש"ר וכתיב כי אשורני צנות - וכלא מד דלא מחפסין דא' מן דא' - וזה נכחור המאמר צבור שאר"ה - וינ"ס ואקרי יכו"ס צנקודת אלה"ס רומז לכ"ס של צרכה כי כוס של צרכה הוא סוד נוקצא דז"ל כנודע כוס"ג ב"י אלה"ס ונקוד' אלה"ס הם ז' נקודו' צגי' יי"ן דנשטא ונטייר להסול כוס דאשרא לה צבי' עלין חקיסין דאקרון ישועות כעד"א כוס ישועות אשא ונשם ה' אקרא וכו"ה עם יי"ן צגי' א"ל אלכ"י דאחצור ימינא רזא דא"ל צאדני' ולכן לריך ליתן הכוס ציד ימין ולכוון צבי' אלצעות לה' עלין דאקרון לשוטנס ונטייר לה ממנע גוי וערל וטמא וחכור ואל תשכח מה שכבר נצט"ה צבור אכילה ושמיה סהוא אכל י"ה שתי"ה וצנונות ה' דמזליה ותראס ססוד אכילה ושמיה הכל הוא מהארת אור"ה וכיון שצצת ספורנן נכחלקי הארס זו לכן אקרי צאכילה ושמיה ולכן אמרו שצצעותה סתפקת לריך שלא יאכלו ג' צידה שלא לצא לדי יומון דכתיב דדד יסב כי יומון לריך כוס של יין כנ"ל ועכשיו יתן זה הכוס צידה דעלמא' וא"י צוהר :

תאנא כוס של ברכה איצטריך למיה' בירא דימיני' בדין בל חירו ובל חרווהא אשחב' בזמנא דהאי ימינא אתהדר לאחורי' במ"ד השיב אחור ימינו בדין האי כוס אתיהיב בירא דשמלא וברכאין לא אשתכחו שריאו עלאה ותתאה למפתח עלה קניה ומאי קאמרי איבה אי בה אי בוש דברכה דאחר עלאה ויהיות יתבה בגוה הא אתמנע כוי' ורתא דשמלא נפיש בנין דלא אתחבר מינא ואסתלקו חרו וחירו לעילא ולא שביך ולא אוטיב ולא חדי כוי' :

תו תאנא כוס דברכה דתקינו ביה עשרה דברי' באורח רזא כוי"ס בני אלה"ס ואקרי כוס ישועות מאן ישועות ה' אצבעין דאינין ה' עלאה אלה"ס חיים בינה מתפשטין בהון להמשין עשר פ' ה' הוא חמשין וע"ד תקינו י' דברים בכוס כוי' יאין להארץ והוא מוכן ועתה נבאר סוף המאמר בסוד העונה ויתבאר ג"כ מה שאין

שאין מנהיגין טלית וחפילין בטיב והוא :

כתיב

ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לכבי ולמספד כו' תאני מא ביום ההוא דא יומא דאיתחריב ביה מקדשא דאיתמר עלי' יום ההוא יקבוהו כוכבי נשף וכתיב ביום ההוא אלכיש שמים קררית וגו' ותאני תיה כד אתחריב בי מקדשא ושביניתיה אתגלייא בגו עמא נוכראה מה כתיב הן אראלים צעקו הוצה מלאכי שלום מר יכניין בולחו כבי על דא וקשירו בכי' ואכלא וכל דא עלה דשבינתא דאתגלייא מן אתרהא וכמה דאיהו משתנית מכמה דהות אף הכא בעלה דלא נהיר נהורי' ואשתני מכמה דהוה דכתיב השך השמש בצאתו ועיד כתיב כן משחת מאיש נראהו ותאנא כתיב וגם אני אכה כפי אל כפי דכד אינון כפלוגתא אסתלקו כרכאין דלעילא ואז כתיב שמש וירח קדרו אירם וכד מתחברין כתיב בך אחת עשרה זהב מלאה קטורת .

תו תאנא

כתיב במסותרים תכבה נפשי מפני גוה איז יצחק מפני גאותן של ישראל שוטלה מהם ונתנה לאיה רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאותה של מלכות שמים שוטלה בו' והנה מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי והא איתא דהא כתיב אשיר' לה' כי גאה גאה חר לישראל וחד למלכות שמים דהא תנינו אשירה לה' דא מלכא קדישא כי גאה גאה דסליק ואחערער בעטרוי לאפקא ברכאין וחילין וגבוראין ככלא כי גאה גאה בעלמא דאתי ובעלמא דין ולבאר כז' נבאר תחילה סוד הגאווה של ישראל ושל מלכות שמים **כתיב** אמרו לבנונכירים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד : בכתבי הארזי' זל הנה תדע כי ג' כחי' יש לז"א הא' כשהוא בסוד העיבור שאז הוא כבוד ג' גו' כנודע אח"כ כשהוא בסוד הקטנות דאז יש לו רק ו"ק ואין לו הרמת ראש אח"כ הוא בסוד הגדלות שיש לו כל כחי' י"ס שלימות ויש לו הרמת ראש ואז נקרא גדול ראוי לביאה ונקרא ישראל שהיא נופריקון לז' רא"ש ולכן ישראל נקרא גוי אחד בארץ גוי ג' ו' י' ואימתי נקראים גוי אחד כשהם בארץ כמבואר בזוהר כי סוד הגדלות דז"א הוא בא ע"י המוחין שהם סוד נה"י דא"א המתלבשין בו ובגדילים אותו כנודע ואלו המוחין לא באי' לו אלא לצורך הזיווג בסוד ושני דוחות אכנים הוריד בידו שהם סוד ניה דא' כנודע אימתי בעמדו על הר סיני ואז יש לו כל הכחי' ונקרא גוי' אחד בארץ' ונקי' ישראל שיש לו ראש וז"ש אמדו לכו ונכחידם כגוי' ולא יזכר שם ישראל עוד ע"כ לשון כתיב הארזי'ל . והנה מבואר בזוהר שסוד המוחין הם סוד ג' טפין דאחמשהו ואתנגידו כמבואר עלאז ואינון תלת נקודין כרזא דסגולתא ואינון תלת אינון תשע תלת לכל סטר אינון תשע והכוונה הוא כי הטפה היורד מיסוד א"א לאז"א הוא סוד יו"ד והוא טמיר ונעלם רק בסוד קוצה של יו"ד כנודע וכשמתפש' באז"א נעשה יו"ד דאית לה תלת קוצין כנידע ואז אינון תלת נקודין דיקין ומתפשטין בז"א בסוד תלת מוחין דיליה ונשלם ב"ס ונעשה לו ראש משם נתפשטו בסוד ג' יו"דין דלכל חד אית לה ג' קיצין ואינון תלת אינון תשע והם סוד ט' יו"דין שיש בר' מלואי הוי"ה הרי ט' בגי' גא"ה ומתפשטין בנוקבא שהיא בקטנותה רק כרזא דנקירה חדא ועי' ט' יו"דין אלו בתגדלת בסוד י"ס שלימות והוא ט' שנים בגי' גא"ה הרי גא"ה אחד לישראל וגא"ה א' למלכות שמים וביפ' ט' הוא ח"י והוא סוד ח"י עולמים עלמא דין ועלמא דאתי כי ז"א נקרא ג"כ עלמא דאתי נגד המל' שהיא נקרא' עוה"ז ומזה מקבל מט'טרוז' כ"ט של מטפ'ת שהיא סוד ר' מאיר דימין מצא תוכו אבל בו' כי מט'טרוז' כוד עין הדעת מו"ר ויש בו טו"ב הוא ט"ט שהיא ח"י והוה תוכו אבל ונשאר אותיות רמוזין וזהו וקליפה זרק' וטפ'ת הם סוד התפילין דמארי' עלמא דכתיב ביה כי מי גי' גדול ומי כענך ישראל' גוי' אח"ד כא"רין והם סוד המוחין שבאים מאז"א וכזה נתבאר כל הגיל' על נכון והנה כאשר כי ביום סוד הרכין הבית נטלה כבי"ד מבית ח"ייון סוד ליב נתיבות הכמה ול"ב אלה"ים שהם סוד ג' שערי בינה והוה הט"ט שהיא סוד ח"י המלך סוד טלית והפילין שהם סוד המוחין כנודע נסתלקו והשכו המאורות שמש וירח קדרו אורם אזי ויקרא ה' אלה"ים צבאות סוד נה"י דאז"א כנודע לכבי ולמספד ח"ן

כוונת תשעה באב

ח"ו אין עצבות קמ"ה דקב"ה קמ"ה דיקא רק ויקרא לבכי לתתא כנתי ברא במ"ש כחבורי שגה"ע באריות גדול וכוה נתבאר המאמר בסוד העונה דאמר ועונתה דא משיכו עלאה דעלמא דאתי ה' אלהים צנאות איהי הרי אם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף כמד"א חנם נמכתם ועתה נבאר שארי דברים האסורים בט"ב ומנהג ישראל להסיר הפרכת ושלל לימוד תתקבל ושי"ד תאנא כתיב מים תיבן במדה במדה ממש גאתקין להו כד מטין לגווה ואינון תקונין דעלמא כד מטו כסטרא דגבירא ע"כ ופי' המאמר כי במעשה

בראשית נאמר ה"פ אור"ר וה"פ מים וה"פ רקיע יהענין הוא כי ה"ח מתפשטים מן אבא ויש בהם עשר היינו הסודים שבחסדים וגבורות ונחשבו רק ה"ח כי הגבורות נכללים בחסדים והם סוד ה"פ אור כי אור הוא סוד החסד כמד"א וירא אלהים את האור כי טוב וה"ג מתפשטין מאימא אך שבמקומי הם רחמים רק שלערך החסדים דאבא נקרא גבורות והם סוד ה"פ מים בסוד גבורות גשמים והחסדים והגבורות נכללים כדעת דז"א והם ה"פ רקיע שהוא סוד הדעת הנקרא רקיע שממנו מתבלאים כל הספי' בסוד ונדעת חדרים ימלאו והם ש"פ צנורות כמנין רקיע והנה הה"ג שהם סוד המים הם ביסוד כינה אשר שם הם מ"ט שערי כינה כנודע וז"ש מים כמד"ה במדה ממש מד"ה גי' מ"ט ששם הם סוד המים ואינון תקונין דעלמא סוד הנוק' דז"א שנקרא עלמא כנודע כי ה"ג הם תיקונין דילה כנודע וז"ש כד מטו מכטרא דגבורא שבא לפרש על איזה מים מדבר כי יש מים והם חסדים ממש אך שנגד אור מים הם גבורה הרי נת' כי המים נמשכין מן אימא עלאה

תו תאנא ולמקוה המים קרא ימים דא איהו בית כנישות מיין דלעילא דחמן מתכנשי כל מיא ומתכין נגדין ונפקין א"ר הייא ולמקוה המים דא צדיק כו' ר' יוסי אומר אף ישראל איקרון מקוה דכתיב מקוה ישראל ה' ופי' המאמר כי כבר נתבאר בכוונת חנ' השבועות שכבינה יש בה סוד גי' מקוואות הא' מקוה עליונה שהיא למעלה במדור העליון של יסוד כינה שהוא שער הני' הכליל כל זמ"ט שערים ושם הם כלולות ה"ח שבגבורות וה"ה שבחסדים שנמשכים שם מאבא ע"י ההוא שביל דקיק דעייל בה ויש מקוה למטה במדור התחתון ששם הם סוד המ"ט שערים ושם הם סוד ה"ג דאוי"א ושם הוא שם אה"ה כמלוי ההי"ן בגי' מקוה והנה זה נודע שלעולם העליון כולל גם לתחתון משא"כ איפכא א"כ מקוה העליונה שהוא סוד שער הני' הוא כולל גם המ"ט שלמטה ועם הכללי שלהם הם גי' חרי מאה והוא סוד כריכה העליונה מקור הכרית שמשם מתפשטים סוד מאה ברכות בני ימ"ם וז"ש ולמקוה ה"מ קרא ימים ומפרש איזה מקוה ואמר דא בית כנישות מיין דלעילא כי החסדים הם סוד מים עליוני' והגבי סוד מים התחתונים כמבואר בזהר ומתכין נגדין ונפקין ואמר כי לשונות נגדין ונפקין והוא כי סוד אלו המים נמשכים בכי' בחי' בחי' א' סוד פנימיות והוא סוד השתיה שהוא בסוד הפנימיות הכי' בסוד הרחיצה והיא סוד הרחיצה שהיא בסוד החציניות ונגד בחי' הפנימיות אמר נגדין ונגד חצינית אמר נפקין והנה כוס של ברכה צריך הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ לפי שהיא כקוה ישראל שהיא גי' סוד מקוה המים בסוד כל הנחלים הולכים אל הים ושם היא טהרת נשמת ישראל כנודע והיא מקבלת המים מן צדיק יסוד עולם ששם נמשכים כל המים בסוד יקו המים אל מקום אחד כמבואר בזהר והיא סוד המקוה שהיא סוד אה"ה דה"הין בגי' מקוה הוא סוד החציניות ואה"ה דיודי' סוד מים סוד פנימיות ושניהם בגי' ש"כ ועם כי כוללים בגי' שד"י סוד צדיק שבו שם שד"י ושם נקצצים כל המים ומקבלת ממנו הכוס של ברכה ואז נעשי' גי' מקוה ישראל והוא כוונת ר' הייא ור' יוסי ידי כזה והנה רחיצה ע"ה גי' בגי' שד"י א"כ עתה שנחלק המים דכתיב אלו מים בני ים ונהר יחרב ויבש לכן אסור בשתיה וברחיצה :

והנה איסור סיכה לא נרמז במלת נשא"רת כי איסור סיכה הוא ק"ו מרחיצה

כי סיבה הוא לתענוג ולערך והוא פשיטא דאסור והכוונה כי סיבה הוא בשמן הרימו להארת אבא בנודע שהיא סוד הערך והתענוג הרוחני בנודע ואם הארת אימא נסתלק פשיטא שגם האר' אבא נסתלק וגם אמרו שצריך לככות כל הנרות ולא יהיה רק נר א' לחזן דכתיב במחשכים הושיבני כמתי עולם והכוונה דכתיב אמלאה החריבה ואמרו לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים הסוד היא כי כנר נידע שהמל' היא רק נקודה א' סוד נקודת הכתר שלה וט' אורות היא מקבלת מן היסוד כסוד אח' א"ח הוא יסוד ספ' ט' בגי' א"ח והוא משפיע ט' אורות לר' סוד המל' ובכך נודע שיסוד נקרא אורח כסוד ואורות צדיקים באור נוגה ואנשי סדום שלא רצו להכניס אורח בכיתם גרמו להפיר א"ח מן ר' ונשארת בסוד נקודה א' והט' אורות נסתלקו למעלה אבל לא ירדו לקליפות אבל בחורבן הבית כתיב ערו ערו עד היסוד שהט' אורות שלה שמקבל' מן היסוד גפלו כולם בקליפות והיא נשארת רק נקודה א' ואז נתמלאה צור' מחורבנה של ירושלים וז"ס ותגדל חטאת בת עמי מהטאת סדום וגו' הרי במחשכים הושיבני סוד הקליפ' הנקרא' חושך כמד"א ורשעים בחושך ידמו ולא נשאר רק נר א' לחזן חזן בגי' אד"נ סוד נקודת הכתר שלה : גם אמרו שצריך להסיר הפרוכת מן הארון הקודש כי הארון הוא סוד ארון הברית סוד המלכות וכה ס"ת הנק' בריית והפרוכת הוא סוד אור המקיף שבא"י מאזיא בנודע וביום חרון אף ה' בתיב פן אפשיטנה והצנתי ערומה וכתוב בצע אמרתו כמ"ש לעיל גם אכרו שצריך לישב בארץ ככפית ראש הכוונה כאשר נתבאר שהז"א נעשה לו הרמת ראש בששואב מהנחל עליון כסוד מנחל בדרך ישתה ע"כ יריס ראש ועתה שנסתלק הנחל אין לו הרמת ראש לכן צ"ל ראש לו כפוי : גם אמרו שא"א תתקבל צלותהון כי צלותא דישראל הוא כ"י סוד תפלה לצני כי יעשור כמבואר בזוהר ועתה כתיב כפית בענן דך מעבור תפלה זוה הענן הוא סוד מחיצת הברזל המפסקת וגרנן בפירי אלוף ולכן נצטוו ישראל וכל כלי ברזל לא ישמע בכית בהבנותו וכתוב סתם תפלתו : בכוונת התפלה כמו צחל דק סלין לכוין לעשות זוג איתי ללורך הנשמות כי ציוס זה נסחם תקור הנשמות דק הזוג הוא להיו' העולמות שזו לא נפסק לעול' אש' רגע וצריך לומר נחם בכונחה

איסור' ונללכ' צט"צ כטע' כנר נארכו צטער מקר' קודש כי סוד כנללכ' היא נסו' כנבג' עולם היגיר' סכו' ו' ימי כנענ' וז"ס ונללכו' אף האסורו' צימי הסול לפי שהם צאים מלך דס"ח כמ"ס שס ונצ"צ שזה היום גנר' הס"ח שהיא נגד סמל"ל כמבוא' בזוהר חיקו' גיד הכסה שיום ע"צ הוא חלקו של סמל"ל לכן אחירי' זו כל המלכות ולא הוא מתגבר ויונק מלל הק"ך רלוסי' אלבי"ס דיינס קסים והיא מועד שלו דכתיב קרא עלי מועד"ל בגי' ק"ך ולי צה :

האנא צטעחל דשכינחא חסל' על טורא עלל' ותכך ותנש' לאצין מיד סחך לירושלים ותשני לה צמורצנה תיעל לליון ותמן מקרק' קירא כמלקדמין על אחר צי מושנ' ועל קירא דיל' צהסו' אחר ותמן אומיא' דלל עעול ונחמן ואלל' סיפוק עד דקצ"ה יפר' לנכסא דלל חסל' זה יתנש' כמלקדמין ואמר' לכלי ורוני יושנת ליון כי גדול דקדצך קדוש ישראל מלך גדול דל קצ"ה דליהי אחי לנכסא לחקמ' תצטרא ויימי' לה סתנערי מעפר קומי שני ירושלים ותניין צהסו' זימנא דיתחצר קצ"ה דשכינחא כתיב לזאת יקר' אשה צטולטנות' עלאה על כל עלמא דנא מעדי לעלי כדין חריק וחס' כל מלכות' והיא תקוי לעלם ולעלמי עלמיי' אכיר'

שער התשובה

כתיב אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול וס"ת ד' יודיין עוב להטענו' מי יום להסלי' ה' יום ציו' כפור וס' נגד מ' יום שעל' עשה לקבל לוחו' שניו' וציוס"כ קיבל הלוות ויר' אף שיש צה' עשרה ימים שאסור' צהס להטענות ביינו צ' ימי' דר"ס אלול וצ' ימים בל ר"ה ושש' טעמות שצאחזן מ' יום לכן לריך להטמ' שיטענה עשר' ימים כפרו' מורס אז כדי שישלים סת' הטענות ציוס כפור וכנגד ה' יום סס דל' יודיין סל"ל שהם בגי' וי' וסוד סל' יודין הוא סה"ס צהסו' גזר עליו מדס"ד מלך כגבורה ולכן צאלו סת' יום לריך לכוין להטמיק הדינין סגבורה ע"י הסמ"ד סכו' בגי' ע"צ וצט' ע"צ יש צו ד' יודיין ולרי' לכוין בכל יום להטמ' הדינין נענע נענע

שער התשובה

ובני יום יומת' מעט ע"י חלק א' מן י' ראשונה של ע"ז וילייד צעכלו כאלו זס יו"ד נחלקי
לעשור נקודי וצכליוס מן המ' יוס עשסי נקודי א' מן היו"ד עד פיוסלי י' נקודות צעשרס
ימים וזל נשלג י' ראשונה : וכן י' שנים ושלישית ורביעית עד חשלוס הד' יודי"ן צמי
יוס . וצכל יוס לרדך לכוון ללמשי מייג חיקוניס דרישא דליא שחס ג' אהי"ס והכולל וכול' של קס"א ומן י"ג
חיקוני דיקי דל"א למקיף דל"א ומן מקיף דל"א לז"א ומן ז"א לנוקי הס ד' המשכ' נגד
ד' אותיות הוי"ס ויכוון למקן מה שגסס צלויז אות של הוי"ס . ולרדך טבילה לעשר נשמתו
ויכוון לעשר נפשו ורופו ונשמתו ולכן נרדך י"ג טבילות כמ"ש לטניך . והוא כי נודע כי הספס
מן המלי ורומ מן הז"א ונשמת מן חני' ולכן לרדך י"ג טבילות טבילה א' יכוון א' של אהי"ס מליירס
צבירה הוי"ס צז"א דל"א צמל' י"ג טבילות טבילה א' יכוון א' של אהי"ס מליירס
צ"י של הוי"ס טבילה צ"י של הוי"ס מלייר צז"א של דל"א טבילה ג' ה' ראשונה של אהי"ס
מליירס צה' ראשונה של הוי"ס טבילה ד' ה' ראשונה של הוי"ס מלייר צד' של דל"א טבילה
ה' י' של אהי"ס מלייר צו' של הוי"ס . טבילה ו' ו' של הוי"ס מלייר צכ' של דל"א טבילה
ז' ה' אחרונה של אהי"ס מליירס צה' אחרונה של הוי"ס טבילה ח' ה' אחרונה של הוי"ס מליירס
צ"י של דל"א טבילה ט' מתייחדים ומליירס יחד ג' אותיות ראשונות של ג' שמות שחס אהי"ס
טבילה י' מתייחדים ומליירס יחד ג' אותיות שניות של ג' שמות שחס דה"ד : טבילה י"א
מתייחדים יחד ג' אותיות שלישית של ג' שמות שחס יו"ט . טבילה י"ב מתייחדים יחד ג' אותיות
אחרונות של ג' שמות שחס דה"י . טבילה י"ג מתייחדים יחד כל הג' שמות ומליירס זס
צזס . אז יסזור להלייר נשמתו צרומו ודופו נפשו וכולס יאירו אל גוגו לסייעו לעבודת
צדל"ו

בוונת הטבילה קודם סיכני למקו יאמר פסו' ו' למקו' המ"ס ק' רא' ימים : ויכוון כי ר"ת צג"י קכ"א הו'
כמעין הוי"ס אלהים צג"י יצ"ק וס' אותי' שצ"צ שמו' הרקכ"א ויכוון למחק דינין של אלהים ע"י
המקדים של הוי"ס אפי"כ יאמר ויקרא' אלהי"ס ליצנש"ה אר"ץ ותכוון כי ויקרא ע"ה צג"י
צ"י קוד שיש הסדס שהוא קוד שס אלהים צמלוי יודי"ן צג"י וס' אותיות הששס וי"ג
אותיות הנוילוי שחס קוד ה' עלין חקסיין דשושנס דיתצין עלס וי"ג עלין דסערין לשושנס הרי
ס"י"ס הרי אלהי"ס אחד אלהי"ס הוא צ' ליצנש"ה אלהי"ס ב' כי ס' של ליצנש"ה הוא מלוי אלהי"ס
דיודי"ן נשאר ליצנש"ה צג"י מ"ז וסס י"ג אותיות המלוי דל"ל אותיות דמלוי המלוי הוא מ"ז אר"ץ
הוא אלהי"ס ד' כי אלהי"ס צמלוי אלפיין צג"י אר"ץ וד"ש אלהי"ס ע"ה צג"י משה שהוא צג"י
אל"ל שד"י והוא המנוקס כל הדינין צמי יוס שסיס למעלה לקבל הלומוות וצכל יוס המשיך המיס
לכנות האש וסס קוד ט' יודי"ן שיש צד' מילוי הוי"ס שחס צג"י מ"ס שחס קוד המיס
שנמקוס וסס מ' קלס נגד מ' יוס כי מלוי ע"כ שצמכמה הוא העיקר וכולל כול' כי כולס
צצמכמה עשית כתי' וצו ד' יודי"ן צג"י מ' ואס חמשיצ מ' פגמים מ' הוא ס"כ חסיר ממנו
י"ס שהוא קוד ימ"ס יפ"ס הוא י"ס ספ"י הוא י"ס הרי ימ"ס נשאר מן ס"ס צג"י עש"ה
ותכוון כי כלי המנוקס אחר צו המיס הוא קוד אהי"ס צהי"ן צג"י מקו"ס והוא קוד יסוד לימא
וצו יסוד אצח שס פ"צ שיש צו ד' יודי"ן סוד המיס מ' קלס וסניסס סס קוד י"ס כנודע שהוא
קוד ימ"ס וזסו ולמקוס המיס קרא ימ"ס :

בר"ה אלול נפתחים י"ז מקורו' של י"ג חיקוני רישא ומלייר' ל"ג חיקוני דיקנא ומלייר'
צמקסי של אהי"ס שלכן נחצאר למצלי שרדך י"ג טבילות ולמשיך מיי"ג חיקוני
דיקנא למקסי אהי"ס ומן אהי"ס לז"א ומן ז"א לנוקי והסס אהי"ס סס קוד הוי"ס אהי"ס ומקצלין
מן הוי"ס דיי"ג חיקוני רישא ומן אהי"ס דיי"ג חיקוני דיקנא וכצד נח' כי הוי"ס זו היא דקס"ג
ואהי"ס דקל"א ולכן תכוון כי מלול רומז לז' שמות אלו כי ס"ג שהוא כזס יו"ד ס"י וא"ו ס"י
יש צו יי"ח והוא אל"ל של אלול וצקס"א אל"ל ס"י יו"ד ס"י יש צו יי"ח צג"י ל"ז והוא ל"ז
של אלול ולכן מיד אחר ר"ח אלול תחשנה צ' ימים לרופים צלי הפסק שנת צנתיים והסס צג"י
ימים סס מ"ח שמות צג"י הוי"ס אהי"ס ע"ה ותכוון לסמשיכ' עד הסוק' דז"א כנ"ל והסס ס"ג
קס"א צג"י צ"ס יצ"ק שחס צ"פ הוי"ס אלהי"ס ותאמר מזמור יעקב ותכוון כי תחלת מזמור
יעקב יי"סו"ס צ"יוס מלרס צג"י יצ"ק וסוק המזמור ייענינו צ"יוס קרלינו הוא ג"כ צג"י יצ"ק הרי פ"צ
יצ"ק צג"י דר"ך וז"ס הסומן צ"יס דר"ך כי צ"יס צג"י צ"ן קוד המלי כנודע וזס סדר"ך סולך צ"יס
והסס צג"י ימים יש צסס כ"ד שמות צלל לילות ותכוון צכל סעה ללרוק א' של צ' שמות הוי"ס
אהי"ס כי צהי"ס יש צו י"צ לרופים וכן צהי"ס ומתחלקין ל"צ מלשי השנס ומתחילין מן ניסן
ואס

אם לא תוכל לכוון השמות ע"כ נכל ד' שמות תכין לך לירומים נסד ולירח א"י קידם
לכו"ם וכנס אלני לפניך על סדר :

י א י ל ו פ ד ה ה ה
יטן איהו יהוה אייר איהו יוה סין אהוי יהוה תמוז האיה היה

י י י ו א ו ר ו
אב היאה הויה אלול ההאי ההי תשרי יהא יהיה חשון יההא והיה

ה ה י י אה י ה י ה י ה
בסליו יאהו ויה טבת האהי הירו שבס ההיא זיהוי אדר היהא הויה

והנה נכל שם תכין לירח א' ולאות א' שלמעלה שם כו"ם דס"ג וסא"ס דקס"א :
כוונת הסענים כי תחק"ל א"סרין דמים שנאלס כמין סעניס והסעניס הוא נמקיס קרנן כי
כמו סהקרנן תמלס כסעקרינן ע"ג סמזנס כוא עולס לרין ניוס להי וסא"ס יורד
סספע עמוסל עלאס ללנל ונלנל לכל סייפין דנופס כמדע . כן כוא ססעניס סאכילס סכוא
לולכ קודס ססעניס אס כוא נכוונס רלוס כמ"ס נכוונס אכילס אזי תמלס עקנל ככנד וסא"ס
סלנ וסא"ס סמוס וניוס ססעניס אז יורד סספע סל כמוס ללנ ומן סלנ עספסע נכל סאינירס
וסול עזון כרומי סספע מן סמוס סכוא מלסל כמזון לכל סאינירס ומסס ניוניס וזס ככוונס
לרין כסענסל לכוון :

ובספר הכוונת כתב כי נשח בהיהו מ' יום למעלה לקבל לוחות שניות ומ'
יום ומ' לילה לחם לא אכל ומים לא שתה תיקון הר' יוריין שבשם ע"ב
שחם בנ' מ' והנה יש חסד שהוא ע"ב בת"ת שנקרא יום ובן יש חסיד בנוקבא
הנקרא לילה וע"י החסדי המתיק את הגבורות שבשניהם ת"ת ומלכות . ואנו
שאין לנו כח להמתיק כח הרין שבנוקי וחלואי שיהיה לנו כח להמתיק הריון
של ת"ת לכן אנו מתענין מ' יום בלא לילות :

הנה אמרו ז"ל ת"ח אסיר להתענות וכן איתא דאמר האי צורכא מרבנן דיתיב
בתע יתא ליכול כלנא לשירותי' לא כל אדם יכול ליטיל את השם אלא
מי שתורתו אומנתו ובט"ח בעצמו שלא חטא ואף שחטא כבר תיקן חטאו ע"י
תשובה כמ"ש רז"ל אל תהרהר אחריו כי ודאי עשה תשובה . וזו כוידאי אם
מתענה והתענית מעכבו לעסוק בתורה נקרא חוטא כי סעלת התורה גרולה מאוד
ממעלת התענית . כי ע"י התענית הוא מושך מזונו מן המוחין דקטנות . כי
בכוונת הרב רבי חיים ויט"ל ז"ל כתב שהמוחין דקטנות הם שמות של אלהים
ותנה האחרונים דאלהים דיודיין הוא בגי' אל"ף סוד אלף הרים וזהו כהמה
רברכא רביצה עליהם . תסיר מהם הפשוטים שהוא בגי' ר' נשאר ת"ת והם כי
מוחין של חו"ב שלו ובמיה הרעת יש בו י' שמות אלהים ממולאים שבכל אחד
יש י"ג אותיות הרי י"פ בגי' ענ"ו הרי סוד תעניית הוא סוד מוחין דקטנות .
אבל לימוד התורה הוא מושך מזונו כמוחין דגדלות כמבואר בזהר אבל מי שלבו
ניקפו שעדיין לא תיקן כל מעשיו צריך להתענות וענין התענית כולל כמה דברים
נביש לפניך :

סוד התענית הוא כי תענית נוסחיקון . ת' תשובה . ע' עונה י' נתינת צדקה
יחוד יראה ת' תורה חפלה ואז יקיים בו תשובה חפלה וצדקה מעבירין
את רוע הגזירה כי אלו השלשה הם צוים קויל ממוין ששלשתי הם שוין כמניני ושלשתי
יחד בגי' זא"ת וזאת יתהלל המתהלל וזאת יכא אהרן אל הקידש . אבל כסור לא
יבין את זא"ת ושמעתי ממורי אחי ז"ל דבר נאה ומתקבל בפסוק השמיעיני את קולך
כי קולך ערב . כי הנה על שני דברים מן הגי' יוכל האדם להתנצל כי צי"ל
צריך כה וגבור ואני הייתי תש כח ולא יכלתי להתענות . ממוין אוכר מסופל
בב"ם הייתי ולא היה ממוני מספיק אף לצרכי ביתי . אבל דבר הגי' שהוא קל
תירר

שער התשובה

תורה וקול תפלה ע"ז לא יוכל להתנצל והנה מי שמחזיק ברבר הני' שהוא קו"ל אז הקול קול יעקב ואין ירי עשו שולטות בו. אבל מי שאין בידו גם זה הרי אין לו התנצלות גם על אלו הבר' שהרי מה שהיה ספק בידו עכ"ז לא קיים וגם אלו היה ספק בידו גם הבר' ראשונים לא היה מקיים ואז נקרא בסל' שלא יבין את זאת והנה צוים ממנו בנ"י ערב וכו' יוכן השמיעני את קולך כי קולך ער"ב וק"ל. ונחזור אל הנוטריקון של תענית ונבאר כ"א בפ"ע ותחלה נבאר אות ת' שהוא תשובה:

איתא בספר הכוונות כשאדם חטא ולא עשה תשובה אז ממשיך עליה רוח מסאב' לכן כל המצות שיעשה הוא נותן כח לס"א ולכן תחלת תענית הוא אות ת' הרומו אל תשובה כ"א מתענה ולא יחזיר בתשובה הרי באלו טבל ושרין בידו. וכללו של תשובה הוא תשוב ה' וזו ה' היא ה' עלאה ה' תתאה ור"ד ובפ"ש יבס' שלחה אמכם יבתיב משרד אב מכריח אם:

תאנא וערות אמך לא תגלה אמך הוא ר"ש אקיש ירו ונכה ואמרו ווי אי אימא וגלינא רזא דא ווי אי לא אימא דייבדון חברייא מלה דא: כתיב אהה ה' אלהי' בלה אתה עושה את שארית ישראל מאי אהה אלא בזמנה דה' מתתרכא מהיכלא דמלכא ה' אחרא עלאה בגינה מנעת ברכאן וכו' מ"ט בגין דברכאין לא משתכחי אלא באתר דשריין דוי' וע"ר כתיב ה' במרום ישאג ממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על גוהו כו'. וע"ר ערות אמך לא תגלה אמך היא דהא מכל סטרא ערייתא הוא. על כן המאמר הזה יתבאר מאלו ע"ש מה שאציע לפניך:

תאנא ד' חלוקי כפרה היה ר' ישמעאל דורש מי שעבר על מצות עשה ועשה תשובה לא זו משם עד שמוחלין לו מי שעבר על ל"ת ועשה תשובה תשובה תולה ויה"כ מבפר מי שעבר על חייבי כריתות ועשה תשובה תשובה ויה"כ תולה ויסורין ממרקין ומתכפר מי שעבר על חייבי מיתות כ"ד ועשה תשובה תשובה ויה"כ ויסורין תולין ומיתה ממרקת וביאור הדברים היא כן:

הנה כבר נודע שהאדם יש לו נפש מעשיה ורוח מיצירה ונשמה מכריאה ונשמה לנשמה מאצ"י ואף דלא כ"ע זוכין לכל הבחי' עכ"פ אף אם זוכה לאחת היא כלולה מכילם כנודע שכל עולם כלול מן אב"ע וכן כל בחי' נשמה כלולה מכילם ועוד שהוא מוכן לקבל כולם וכבר נודע שר' עולמות מאיר בהם ד' אותיות הו"ה י' באצ"י ה' כריאה ו' יצירה ה' עשיה וכן כל עולם כלול מן ד' אותיות אלו אבא י' אימא ה' יציר ו' מלכות ה' והנה כשאדם עובר על מ"צ שלא עשה שום מעשה רע רק שלא עשה המיב אין פגמו גדול כ"כ ועכ"פ עושה רושם שפוגם בבחי' נפשו ומניצ' הפגם כעולט העשי' כאות ה' אחרונה וכפריצא נקבא והוא גורם שתרד המלי' דעשיה ה' אחרונה כנ"ר דקליפה שהם קרובים אל הקדושה והם סיר ג' ערי מקלט כנודע אשר בעבר הירדן כמבואר בכתבי האריז"ל והוא סיר גלות השכינה שגורם אדם בעיונותיו אך שע"י חטא זה לא גרר לה כמה מסעות רק מסע א' לכן מיר שעשה תשובה תשובה ה' לגקומה ומתכפר אבל מי שעבר על ל"ת שעשה מעשה הרע כפועל ופגמו גדול אז הוא פוגם בחי' נפשו ורוחו ופוגם בעשיה ויצירה ובאות ה' של הו"ה וגורם למלכות דעשיה לירר ב' ירירות היינו ג' דקליפה וגם ג' אמצעי' והמלכות דיצירה שהוא יושבת בראש העשי' כנודע גורם לה ירירה א' היינו בגי' אמצעי' דעשיה בקדושה י' ואז כשעשה תשובה אין בח בתשובה רק להעלות את שניהם רק מסע א' אבל מלכות דעשיה שירדה כי מדרגות ואינה עולה רק מדרגה א' היינו מן ג' אמצעי' דקליפה לגיר דקליפה והנה עריין יושבת בעולה ולזה תשובה תולה באויר שעלה ממקום ירידתו ולא עלתה למקומה לקדושה עד יה"כ שאז יורדים אורות גדולים מלמעלה ממקום הסליחה כנודע וגורם ג' עלי' מדרגה א' לכל המדרות והרי תשוב למקומה לקדושה ומתכפר ואם עבר ח"ו על חייבי כריתות שנינו גדול מאיר אז פוגם בחי' נפשו ורוחו ונשמתו ופוגם בנ' עולמות כ"ע נפש מעשי' ורוח מיצירה ונשמה מכריאה ופוגם בג' אותיות הו"ה דהו"ה וגורם

וגורם ירידה לכל ר"י מלכיות כן ג' עולמות וגורם למלכות דבריאה היושבת בראש היצירה כג"ר דיצירה שיורדת כג' אמצעות דיצירה ומלכות דיצירה היושבת כג"ר דעשי' הרד כ' ירדות עד ג"ת דעשיה ומלכות דעשי' ג' ירדות עד ג"ת דקליפה : ואז בשעושה תשובה אז תשוב ה' כל א' מעלה א' ותשוב רק מלכות דבריאה למקובה כאשר שלא ירדה רק מדרגה א' ובכח יוה"כ תשוב כ"א ג"כ מעלה א' ואז תשוב ה' היינו מלכות דיצ' תשוב למקובה א' אבל מלכות העשיה עדיין תולה באויר שעדיין לא תשוב למקובה רק נשארת כג"ר דקליפה . וצריך יסודין לברק עוונותיו וע"י יסודין בשמקבל באהבה גורם להארת או"א שהם סוד י"ה כנודע . ומאיר בכל העולמות ובכח הארה זו גם המלכו' דעשי' עול' עוד מדרגה א' ותשוב למקומ' ועול' ממקו' המות למקו' החי' וז"ס יסוד יסודי י"ה ולמות לא נתנו אבל אם עבר ח"ו על חייבי מיתות כג' דשאין גדול עונו כנשוא כי פוג' בכל כחי' נשמתו שהיו נפש רוח נשמי' ונשמי' לנשמי' . ופוג' בכל הדי' עילמיו נפש דעשי' רוח דיציר' נשמי' דברי' נשמי' לנשמי' דאצי' ופוג' בכל ד' אותיו הו"ה וג' ר' ירד' לכל המל' של כל הד"ע היינו למלכות דאצי' ירדה א' ומל' דבריאה כ' ירדות ומלכו' דיצ' ג' ירדות ומלכות דעשיה ד' ירדות עד שהרד בכל' דקליפה ובשעושה תשובה אז תשוב ה' היינו מלכות דאצילות שירדה רק מדרגה א' תשוב למקומ' ויוה"כ מעלה ג"כ מעלה א' ואז תשוב גם מלכות דבריאה למקובה ויסודין עושים פעולה שתשוב גם מלכות היצירה למקובה אבל מלכות דעשיה עדיין יושבת בגולה כג"ר דקליפה כי לא עלתה רק ג' מדרגות מן מל' דקליפה לנה"י ומנה"י דחג"ת וכחג"ת לחב"ד ועדיין לא עלתה לקדושה ולכן הכל תולה עד שמיחה מכפרת מדה נגד מדה שגורם מיתה בעולם החיים גרם מיתה לעצמו והנה כל זמן שלא העלה המלכות דעשיה למקובה אין זיווג שלם בכל העולמות לת"ת ומל' גבחי' שורש נשבתו ואין זו תשובה גמורה עד שתשוב ה' תתאה סוד מל' דעשי' למקובה וביוון שאין זיווג אין אימא עלאה תשוב ג"כ לתת מוחין לזו"ג דבתיב והאם רובצת על הכנים בניס' תרתי כשמע' ובאתרא דלית דבר ונוקבא שרין כחדא ה' עלאה מנעת ברכאין וזהו ובפשעכם שילחה אביכם וזהו שלח תשלח תרין שלוחין חד לאימא עלאה וחד לאימא תתאה ואז הוא ערייתא דכולא אשתבח דהא את וי' שרייא בין תרין הה"ן ומכסה פתחא דתרווייהו וכיון דאתהרבת ה' תתאה בהיכלא דמלכא וה' ע אה אמתלקת הרי ערייתא אתגלי בבולא וזהו ערוות אמך לא חגלה אמך היא ודי בזה .

ועתה נבאר אות ע' דתענית

הנה כנר אמרנו שאלו ע' רומז לענוה וכנה סוד הענוה הוא יסוד גדול למעלה בסעוד' ומע' טעמא חכמה עטרה לראש וזהו סוד חכמה מחלף חכמה שלמה דכתיב עליה ראשית חכמה יראה ה' טעמא ענוה עקב לסולייס דכתיב עקב ענוה ירא' ה' וכענוה מצינא לילי כמה פעול' טוונות כפולות ומכופלות ואין לרין להרמיז ציבור כי הוא מפורס' כי אז לנו חלל צקצרו ואין שליטה לז"כר עליו . רק נבאר איזה מאמר צענין זה :

תאנא ר' אגא פתח זמני אלכסיס רום נשגורס באי קרא אוקונס דרעומא דקצ"ה לא אחרעי נקצנן דצ"ח על מוצאי אלל רום נשגורס . וז"ל לא ידעי מאי קאמרי וככי טעמא מוצלינא קדישא דכר צ"ח אכחאצ צבונאי אמשיד עלי' רוסא מקסר' דמסאנא ואחגלי על סה"א צ"ח וסליט עליה לכל רעומי' וכסוד סטר מסאנא אמשנר צמילי' ואחסקף וסליט על כסוד צ"ח לרעומי' . אחי צ"ח לאחסדאצ צעין למשלט על כסוד רוסא ונאכספי' ל' . צומא דכוס צ"ח מקדסי' קוים אקריב קרצני' . כל כפרס דילי' תליט עלי' עד דליחמירי ותצר לכסוד רוסא ענו גאחאח דילי' ומאיד' ל' . ואל איכו חצירו דכאי דרגא דמסאנא . וכד אימנר כסוד רום נאסאנא וקרינ קרצני' דא איכו קרצנא דליחסקניל דרעומא דקא יאות . ואי לא אימנר כסוד רום לאו קרצני' כלום ולכלנא אמשנר דכא קרצנא דא לאו דקצ"ה הוא אלל דכלנא . וצ"ח זמני אלכסיס דקא יאות רום נשגורס . וע"ד מאן דימנר ל' דקא יאות עלי' כתיב רום כולך ולל יסוד' להוי כסוד גצרא צאנצמוחא דלא ימוצ כסוד רום לגני' לעלמין כס"ד ולל יסוד' וכלין לב נשגורס ודכס כסוד גצרא דלא אחגלי ולא אהעניג צענוגין דעלמא אלכסיס לא חסנא . ציקרא איכו לגני' ע"כ ; העאמר כזה מלעד לחדם דעם טעמאניט נאכא צמקוס קרנן לרין למימנר לכסוד רוסא רגאוה

שער התשובה

דגלים שמיז לא יצאם לסתודות על סכאיו סזכו עיקר הססונה דכתיב מודס ועוז ירוסס ומכסס ססעיו לא יללס

ונבאר סוד איסיר הנאווה

תאנא ססי כ' לדיק ה' לדקוט אסז יסר יסזו סנימו * מ"ט מסוס דיסר יסזו סנימו רזז עלסס איכו דלינון ימי קדס דע"ק ססימס לכל ססימין וימי עולס דעסיר אספין אקרון סנימו דלינון סמאן צאורס מייסור מ"ס דלסטרדין למיסימי כו' וכל עלמין מסזכרין מ"ט מסזכרין מסוס דמססכלין אלין צללין צאורס מייסור :

תו תאנא לים נכסרו לעינא סמסס ללסססמסס מלדמוסימס צר כד מוי מסיא נכורס מורס דעינא עלסס דלקרי מוז עין כוס יצרך כו' וכסיז אשר עין צעין נרסס אסס

ה' כו' וכסיז עיך מרסיס ירוסלים נוס סלון כו' * ססס סס סני מלמרים כחזים כלסס עלמדים ליסוד סגלו' כסווי' כ' כזר נודע סלריך אספין ססוס סוד כסר סללי' דלסו מולס

אריס מססילין מן סגרון סלו ולמסס עד ססיצור ח"א מססל מן ססיצור עד סיום רגליו ונוקצס דויס מססלס מן סססו דז"א ולמסס וכו' עומדים מלד ססנים דל"א * וסס כזר נודע ססז"כ

יס אססס אל דסיי' ללס קדישין וכסלסס מוסס סוס גורס סססלויס ינוקיס מסורס ססמסו סיס לו למעלס דז"ו כמ"ס ססזרי ססס"ע * וסס מנאר צזכר ססוד כססו כן סמיס לא זכו

צעיניו ססס קלי על סז"א סגקרא סמיס ססוס לריך סיקון סמיד כנודע ולימי' עללי' מסקנא סוסו ועססרס סוסו וסמיד מססלס דלסס צסוד כענוס ועיניס לנכסס יציטו לססניס ססני סז"א

לרלס סולי לריך עוד סיקון וסמיד נרסס צעיניס סעדיין לריך עוד ליזס סיקון וססו כן סניס לא זכו צעיניו * וגס סלריך אספין מססיל דלסו ועזיס סמיד צסני סולי' ח"א צסוד עין ה' אל

ירסיו כסיסלים לססוד כנכורס צסור * ועייז מסיידיס כל ססלורוס יסוד גמוד ולז כסיז עין צעין ירלו צסו כ' ליון וסזן כ"ז * ולס סלסס מססלס סוס גורס לססללקוט ססמסס מ"א

למעלס סלל יציגס נסססוסי * וגורס סוסך צעיני כסוקי' דסיא רזז דעילימלס סססרסל וליס לס עיינין רק ססקנלס כלרסס עיי סססכלוס סז"א למסס כמ"ס כזר כמ"ס * ודי צזס : סרי

נכסר לך גס כוונת סוס ע' דעסניס ועסס נכסר כוונת סוס ג' סל סעני"ס סרומו ללדקס * ססס אסרו רז"ל אגרא דעסניסל דלדקס כ' עיי סלדקי' סוס גורס יסוד למעלס וסוס סוד

סססו ססוס ה' לוי וסיניסס עוליס עד ע"ק למעלס מסקוס סולי' צסוד וסי"ס מעסס סלדקס סלסס סלסוסי ויס קודמים ללסוסי י"ס וסו עוסס עיי נסינת סלדקס ליד סעני כמ"ס כזר

צסוונת ססריס סל סול * וסוס סוד סססוק לדקס סרומו גוי' כמ"ס כזר :

תאנא וסי סלמרו מ"ס נלכל כו' ר' יסודל ססס צסס צ"י ועסס סוב ססן סרץ ורעס אסווס לעולי' יסס צ"כ זכסר צמלרי' וידקס לצי' צמסימוסל עלסס גגין דיכוי סלים צמלרי'

דכד לסר סלים צי' כל צני עלמל לא יכלין ללזלסל גי' * ח"ס צסס צ"י ססי סנינין צעידל דלססל יססר עינדל לעילל וסל חוקמוס * ועסיסס סוסס כסיכול סוסס סעגדון לון צגין דוסל

לססרוסל דלנון דלסון עגדון לססל וסססר עינדל לעילל * וע"ד ועסס סוב כסיז וסין סוב עלל לדיק כיון דלסון סגדון סלי וסלי סלי סוב אססר כדין ססן סרץ ורע"ס אסווי' וכולל

סד ססן סרץ עלסס וכו' ורעס אסווס דכד לס לכל רעוסך כו' וסוס מונן לי"ס :

תו תאנא כל נדיז לב יציאס סלין לינון ארצע משריין עללון דככלל דלסון כלול כל לינון סלי' משריין ולילין לינון דכסקין מלזכר עללין דלקרון נדיני' כמס

דלוקימלס כרוס נדיני' ססס לינין אכזר יציאס יציא לא כסיז אלל יציאס לסלקל לס נגני צעלס כמס דלסטרך כו' לינין לינון י"צ משריין כו' וכולסון סלקין לכורסיא קדיסל ללעללס

לס לעילל ללסססרל צעלס גגין למסוי כולל סד כו' נדיז לב מלי לב כמל"ס וסוב לב מלסס ספיד כ' סרי זס סמללי' מרלס סניס מסזירות ססלדקס סוס קוד כססווס ססוס ה' עללס

קוד וסוז לב נ"ססס סמיד לב מנין וסמן ליכו יין דמנירל ולימני' ססוז ה' עללס כד לסססרין ס"ו וססוז ה' ססלס ללסססר צו' :

תו תאנא צעסלס דצ"כ סז לגני קצ"ס ולדנין צי' קצ"ס רסי' ליס ומסדר ליס דורנל וסלי דורנל מסכני גגין דיזכס צי' וכוין דזכס צי' אונסיך עלי' מוסל דקסד ופריס

לריסל ורסיס ליי כו' דססלס מלללל יזכר צי' כו' ודי צזס * ועסס נכסר סוס י' סל סעני"ס סרומו ליס ד לירלס :

תאנא פקודל דל ליסדל סמיס דקצ"ס ככל יומל דסל כמס דמייסי סמל דקצ"ס לססל ססי רסיסד סמיס לעילל אסססס קצ"ס יפידלי עילל וססל מלן דמייסד סמי' דקצ"ס יסיו

ישו ונצח ונצח יסודל דקלמדרן ויסנר כל סייפוי נרזל דסד צבכסל יסודל לטכוי כולל
סד כמל דסוי כל סייפוי נרזל דסד סכי לעילל עסנר כל סייפין עללין צבכסל יסודל לטכוי
כולל סד נטעמל דלמי לייסמל עמל דקצ"ס כל סיילי סמיל כוללו קיימין סורין סורין ננין
ללסמלל וללסמלל כוללו צבכסל יסודל לטכוי כולל סד ניסמלל סלל כוללו עסמקנין נסיקייסין
כדקל ילום ע"כ וסל עינן :

והנה כבר נודע שהארם בחמאו גרים פרידה באורות עליונים כמדיא ונרגן מפריד
אלוק ולכן בשרוצה לתקן מה שפגם צריך לעשות יחודים ויהא מעילמאי
לנשמתו לכל דבר . והנה מהים שם וכיוון דאטייחדין כל שייפין כדן אתקרי
כולל קרבן שלים . ועל רזא דא אעיל ליה קב"ה לאדם כנ"ע כמה דכתיב לעכדי
ולשמרה . ומאריך שם בעינן זה ולכן לפי שהתענית הוא במקום קרבן לכן נרמז
בו אות " הרומו ליחוד שהוא עיקר סוד הקרבן . וככתבי האר"י ז"ל מפליג מאוד
במעלת היחודים . ובתב שם שהארם צדיק אחר מותו עולה נשמתו למעלה בסוד
והרזח חשוב אל אלהים אשר נתנה ונעשית שם בכחי' מינ' וגורם יחוד לכל
העולמות והנה אותם שיש בינם כח לעמוד כהיכל המלך וזכו ליריעת החכמה
ולייחוד איזה יחודים כל א' בפי השנתו א' המרבה וא' הממעיט רק שיכוון לבו
הם עושין בחייהם מה ששאר גשמות הצדיקים עושין אחר מיתה ולא עוד אלא
שהם יותר במעלה כי בכל פעם הולכים ומחדשים ומוסיפים כח למעלה מדי יום
ביום ובתב עוד שגדול עסק היחודים מעסק התורה כי גם בתב שעי' היחודים
ימשוך אליו גשמות הצדיקים להתעכר בו בסוד העיבור כי הם חפצים מאוד ביחודי'
כי גם הם מתחברים ומתדבקים באותם יחודים ונמשך להם אור גדול ומאותו אור
שנמשך להם נותנים חלק לאותו אדם ומסייעין אותו לעבודת הבורא ומגלין לו
ראי תורה ומאריך שם מאוד במעלות היחוד ודי בזה .

ונבאר סוד היראה

תאנא פקידא ליראה באורח כלל ובאורח פרט בגין דאית עלי' דבי' לרחלי
מקמי קב"ה תדיר . ובגין יראה יסחמר בארחי' . יראה הוא אתר דאקרי יראה
כמדיא ליראה את השם הנכבד . והנראה הזה את ה' אלהיך בגין דתמן שרייא
דחלא דקב"ה ואיהו יראה במש לרחלי' מינ' ור"ד וממקדשי תיראו כהדוא יראה
שרייא פולסא דנראה לאלקא' לון לחייבי' דלא נטרין פקורי אורייתא וכ"ד באורח
כלל : ובתר באורח פרט כד ידע כי' מאן איהו יראה ה' דא איהו דחילו דחביבותי'
דאיהו עיקר ויסורא למרחם ל"י לקב"ה כתר הא יראה עכיד לנטרא כל פקורי
אורייתא למהו ב"ג עבד גאמן לקב"ה כדקא יאות הכוונה בזה המאמר כי כבר
נודע שיש חכמה עלאה וחכמה תתאה ואיגון תרגין יורדין של יארהוה"י ו' אתיוון
בינייהו דא עמודא דאמצעותא וכבר נתבאר בסוד שאנו אומרים ליחודא שמי'
דקב"ה ושכינותיה בדחילו ורחימו שחכמה עלאה נק' יראה וירא' זו מתיתד באחבי' שהוא
בינ' שנח סוד אהבי' רבה כמבי' כזו' והי' כולל את הכל כמדיא כול' בחבמי' עשי' ונקרא
יראה לפי שנכור' דעתיק גנו' במותי' סתימי' והי' שורש לכל הדינין וממתק לכל הדינין
בי אין הדינים נמתקים אלא בשדרשם והוא גק' יראה פנימיות שרוא יראה מאהבה
ומי שיש ממדה זו הוא ממשיך הארה מן החכמה עלאה דאמצעותא לחכמה תתאה
ומתחברים יחד הוי"ה ארמי' בסוד יארהוה"י שהוא סוד התשובה והנה חכמה
תתאה אקרי ג"כ יראה ושם הם דינא דמלכותא דינא ושם שריא דחלא דקב"ה
במבואר כוזה בסוד וראתם אותו ואתם את כל מצות ה' בגין דתמן אית
רצועה לאלקי לחייביא ואיהו אקרי ארון כל הארץ ובגין דאיהו רב ושלט
צדיק למדחל מינ' ומי שעדיין לא הגיע למדת היראה מתוך האהבה רק שיש בו
מדת היראה מאמת שהקב"ה רב ושלט וצריך למדחל מינ' זה נקרא יראה חצונה
וגר יראה מאהבה אכל עכ"ז גם זה היא מדה טובה מריבה נגר שאר היראה וזאת
נק' ג"כ יראה פנימיות נגר שאר היראה שהוא יראה העונש ולזה יכיים המאמר
כד ידע כי' מאן איהו יראה ה' והה היראה הנ"ל שהיא פנימיות לחצונה כמש
גק' ראשית חכמה יראה ה' דאיהו חרעא קרמאה לאעלה לגו לגו עד דבטי להאי
חכמה

שער התשובה

חכמה עלאה ואקרי שערי צדק כמד"א פתחו לי שערי צדק אבא ב"ס אורה י"ה
כמי"ש כבר :

תאנא פקודא קדמא דא אקרי ראת ה' דאקרי ראשית דכתיב ראשית חכמה
יראת ה' ודא איהו הרעא לאעלאנו מהימנותא ועל פקודא דא יתקיים ת"ח
יראה אתפרש לתלת סמרין תרין מנייהו לית כחו עיקרא וחד עקרא דכולא אית
ב"ג דדחיל מקמי דקב"ה בגין דלא ימותו בנייהו או דחיל מעונשא דגופא או
ממונא ואית כינ דדחיל ליה מקמי דקב"ה בגין דדחיל מעונשא דההוא עלמא
עונשא דגיהנם ושאר עונשין דההוא עלמא תרין אלן לאו עקרא ושרשא דיראה
וזר אקרי יראה ריעה דשריא עלי ההוא יראה רעה ולא שריא עלי ההוא יראה ה'
אבל שרשא ועקרא דיראה למדחל ב"ג למארי בגין דאיהו רב ושלט עקרא
ושרשא דכל עלמין ויכלא קמי' בלא הו' כמד"א וכל דיורי ארעא בלא חשיבין
ולשוו רעותיה כההוא אחר דאקרי יראה הרי מכוואר שזה היראה הוא תרעא
קדמא לאעלאנו מהימנות' ומה היראה בא לירי' פנימיות' וזה שסיים ולשוו
רעותיה כההוא אחר דאקרי יראה . והנה הוא עיקר התשובה תשוב ה' שמיחד
לקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו שאז תשוב ה' עלאה ותשוב ה' תתאה לכן
נרמי היראה כמלת תענית : ועתה נבאר אות ת' של תענית הרמז לתורה
ותפלה :

תאנא אית ב"ג לבתר דייחוב מחטאי ומחכפר לי' איהו אויל בדרך מצוה
ומתעסק בכל כחו בדחילו ורחימו דקב"ה דא זכי לתשובה תתאה דאקרי
ה' תתאה ודא איהו תשובה השוכה ה' תתאה ואית ב"ג לבתר דמתחרט מחובי
ויעביר תשובה איהו מתעסק באורייתא בדחילו ורחימו דקב"ה ולא על מנת לקבל
פרס דא זכי לאת ו' דאיהו בן י"ה ועל שמה אתקרי ב"ג'ה ודא גרים דתשוב
ו' דגבי ה' יובלת תשובה הכי היא תשוב ו' לה' ולעולם לא שריא ה' בכ"ג
בלא דחילו ורחימו דאינון י"ה יראה ואהבה קרינון להון ודא' ימתכן אתייהב
התורה והמצוה דאינון בן ובת . וכגון ד' ישראל בקיימים התורה והמצוה אתקריאו
בנים לקב"ה הה"ד בנים אתם לה' אלהיכם . הנסתרות לה' יראה ואהבה דאינון
ממוחא ולבא והנגלות לנו התורה והמצוה דאינון כרישא ובגופא מלבד דהא אי ב"ג
דחיל לקב"ה או רחים ליה דא לא ידע ב"ג אחרא בגין דאיהי מלה דלא אתגלייא
אלא בינו לבין קינו : אבל ב"ג דמתעסק באורייתא ואויל בפקודא דאורייתא ואויל
בפקודא דאורייתא ומתעסק בכצוה דעשה דא אתגלייא לכל ב"ג . וקב"ה עביר
בב"ג באתגלייא פומא לאתעסק באורייתא ועיינין לאסתכלא בה ואודינון למשמע
בה כו' חוטמא לכאי נפקא מינ' ויפח באפיו נשמת חיים כו' וסיום המאמר
ודא איהו תשובה גמורה דגרים לאהדרא בינה דאיהו יהו' לגבי ה' דאיהו מלכו'
דאזלא מנדרא מן קנהא' ושם מיד אתהדר ב"י שם יהו"ה וירפא מאינון נשיבין
דיצה"ר ונשיבין דיסורין הה"ד ושב ורפא לו . הרי ראה תראה כי עסק התורה היא
עיקר התשובה וע"י התורה מקרב כל בוחות שלמעלה ומייחדן ביחוד גמור יותר
מכל הקרבנות דכתיב זאת התורה לעולה וגו' ולכן התענית שהוא במקום קרבן
נרמז בו עסק התורה בת' שהוא סיום התענית : סוד התפלה

סוד התפלה כבר נתבאר בסוד ונשלמה פרים שפתינו . וכמו שארז"ל תפלות
במקום המידין הרי כי התפלה היא במקום קרבן המקרב ומייחד
לכל הבוחות תפלה הוא מלשון צמיד פתיל כי ע"י התפלה הוא מחבר תפלה
של יד עם תפלה של ראש תפלה של ראש דא איהו דאקרי פאר כנדע דא
הוא עטרא ועטרא לו אמו ביום חתונתו דיקא דא תפלה של יד כהה' :
תאנא ובשעתא דב"ג קיימא צלותא כל אינון מלין דאפיק ב"ג מפומיה
בהחיא צלותא כולהו סלקין לעילא ובקעין רקיען עד דמטי לההוא
אתר דמטו ומתעטרי כרישא דמלכא ומתעביר מנייהו עטרה כו' הרי נתבאר
שע"י תפלה נעשה סוד העטרה וזו העטרה אינו נעשה אלא ביום חתונתו דאתחבר
ו' כה' והיינו דתנינן בכל יומא צדק למשרר דורנא למלכא בידא דמטרוניתא
מאי איהו דורנא דא צלותא דהא פתחא קדמא לאעלאנו מלכא לא עלא
אלא

אלא במטרוניא הרי כי ע"י התפלה מיוחד לוי' ואז כתיב והאם רובצת על הבנים וז"ס תפלה מלשון צמיד פתיל כי אימא עלאה צריכה להשפיל עצמה ולרחוק גופא ברישא דז"א כרי שיכנוס היסוד שלה בת"ת של ז"א כמ"ש כבר ואז נעשה מן הת"ת שלה סוד הכתר דז"א והוא סוד העטרה שניעשה ע"י תפלה הרי נתבארו כל האותיות של תענית בסוד תשובה :

כתיב ואני תפילי לך כי עת רלון הנה מנכג ישראל חורס הוא הכחשע בכל תפלות ישראל מתחילין דר"ם אלול לתקוע צוסי' ואמר שנת אחרון של אלול משכימין לומר סליחות וכבר אמערו צ"י סנרייא ונחנו סימן אחורי ארי ולא אחורי אשה והכוונה כי כדודם אז מזלו ארי' ונמקדם אלול מזלו כדודם ולזה אמרו אחורי ארי פי' שימעורר האדם לפשעם צועשיו מיד אחר מודם אז וזכו אחורי ארי ולא אחורי אשה שלא ימחין להמערור עד אחר כלות אלול וצ"ה אז הוא צדאמו יום כדין הוא ממעורר : גם אמרו סימן לדבר איני ל"דודי ו"דודי ל"י ר"ם אלול . ולכן מתחילין לתקוע בשופר דר"ם אלול לעורר את האדם כמד"ל הימקע שופר צעיר והעם לא יחרדו אלל הכוונה הוא כי דר"ם אלול עלה משם למרום לקבל לוחות סניות . וכבר בארתי צמזורי שנה"ע שכלומות סניו' היו מקטרת דלימא קוד צינה ולא מקטרת דמכמה בסוד שאמר משה עם ככל ולא חכם ומתרגס דקצילו אורייתא ולא מכינין :

והנה בזמן הגלות אנו אומרים עירה למה חישן כי הקילה אל חונס לנלם וכתיב פקע עיניך ורלם . לפי שבזמן הגלות אין מומין שלמין לז"י ואף שבכל יום ויום אנו כונתינו בכל התפלות להמשיך מומין לז"י עכ"ל אינן שלמים ומעולים כמו סניו בזמן הצית ולכן אמרו שכל זמן ימי הגלות אין כמות הדעות ומלאים צעולם רק הכל לגולל כשמי' יסנות . לפי שכלכות אשר ממנו תולדות כל כשמות ע"י זוג עם ז"ל עתה נמכע רק שיהי כונת מספמי פניציה ויש ספמיים יש ספמיים ספמיים כידוע ל"ס . כפי העת רלון כמ"ס צעת רלון ענימך שבו קוד כזוג כמד"ל והסמיים יענו את הארץ : וכ"ל אין לו מומין גמורי' הוא צקוד הדורניי' שבו קוד שיהי כמ"ס לקמן בשער ר"ה ולכן לר"ך לעוררו צקול קול יעקב קול חורס וקול חפלה . והנה דר"ם אלול עלה משם למרום לקבל לוח' סניות מקטרת דלימא שבו עלנו קוד כי קילות שסם קוד כי מומי חורס מלימ' כמד"ל ויהי קול הסופ' הולך וקוק עד תי' קוד אר"ם ולא משה יצבר והאלהים יענו צקול והמשיך המומין לז"ל כמ"ס לקמן צב' הסופר ועי' נמערור וממערורים רחמים . והני כל ימי השנה שזורים הדברים נקדמותן שחל' עשייתן עשה רוסס לעולם שז"ס כל הזמנים וחגים ומיעדי' ומדי' מלש צדימו לכן כשאל דר"ם אלול הוא עת רלון לעורר שהוא קול שופר כדי לעורר הרחמים ולא וצעת רלון ענימך :

וסוד הסליחות הוא

הנה ארז"ל כי אלהי' נידון צר"ה וקצב קצ"ה יום זה לדורות והנה לזה אמרו צמשרי נצד"ל העולם שרומע על אלהי' שאלם נקרא עולם קטן כדודע ואף שחלל צריח העולם המיני נכ"ה צכסלו שהוא קודקניעו' צה"ר כדודע ויום הששי היה ר"ה שבו ציום נצד"ל ובו ציום קרם ובו ציום נידון ולפי שחלל צריחות העולם הוא ה' צשזיל האדם כמ"ס צמזורי כנ"ל לא נחשב כל מה שצד"ל צ' ימים לפני צריחות האדם אלל צמזריחות האדם סניו' צר"ה שבו חשרי ועוד כי כל מה שצד"ל קודם צריח האדם הכל היה לורך חיקון כמד"ל וכל שית הסדס ערם יהיה צארץ וכל עשב הסדס ערם ילמח כי לא המעיר ה' אלהים על הארץ ואדם לין לענוד את האדמה ולכן כל אלו הימים שסם מן יום א' שקודם ר"ה עד ר"ה הכל הי' צקוד דיניים ולכן מתענים צבם ואומרים סליחות צאשמרות שצאמו זמן ממעורר קטרת דמקד קטרת דאצרהם שצבם דיניים חמת ידו ואנו נמעררים הרממים לנחק דינין שצאלו הימים . והנה יום ה' של סליחות שהוא ער"ה סביה המישי לצריחות עולם מרבים צבלימות לפי שכבר נודע שקטרו של כלננה היה ציום ריניע ונולדה האשכרי' וצברו דינין מאוד שכבר נצבר צינים ראשונים מן יום א' עד יום ד' מצירורי המלכי' עמה שזו ירדו לנעם וציום המישי התחילה להתחקן וצלתה נגד כה"ל של ז"ל וציום הששי עלתה עד שלש ח"ת דז"ל אך שבוירכה להידבק צז"ל אמו' באמו' תמחם דיניים שלא יאמזו צמזריהם כי עיקר אחיזת דינין הם צמזורים ולא צפנים וצנחי' זו נמלח נשמתו של אלהי' ציום כששי ואלו היה ממחין אלהי' להזדווע עם חוב כד שיכנס שנת ה' מתקן הכל ומתצטרר הכל אך כי אבות אללו צוקר ושי' צנים תקכהם שאללה פנה וזה גרם בקלקול של אכילת עץ הדעת כמ"ס לקמן בשער ר"ה ונאשר שצער"ה התחיל להתחקן וכל שנה חוזר הדבר לקדמות :

כוונת אלול וערה

לכן אלו מרצים בסליחות ועוד שהוא ער"ם וכמו שער"ם נק"י"כ קטן ומרצים בסליחות כמ"ס כנר זכוונת ער"ם ונוכ"ס עתה שהלכנו יש לה עני"ן נר"ה למעלה למעלה כעצור בזוהר צדור כנפא ליום סגנו דסליקת לאתר דלחמור עלי' וננוכסא מתך אל חסקור לכן מתענים ומרצים בסליחות :

סדר מלקות לבצל תשובה

שלשה

דיינים יושבים פניהם נגד העמוד שמלקים עליו הדיין היושב הימני יכוון מרכבה לחמור דז"א שבו מתלכס כלל חמור והדיין היושב שמאל יכוון שהוא מרכבה לזינה דז"א שבו מתלכס כור חמור והדיין היושב צמלע יכוון שהוא מרכב' לדעת דז"א שבו מתלכס יסוד חמור כי המלקות הם ומסירה דל"י דחצי אחר יסורו אמו והשליש צ"ד המכה יכוון שהוא מרכבה למל' והכה הדיין היושב צמאל הוא אומר להשליש הכס והשליש מכה והדיין היושב צמין מונה ואינו לומר אחת ושמים כו' אלל אומר ג"פ .

א ה י ה א ל q ה ה י ו ד ה והוא רחום יכפר עין ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : והנה יש כלן י"ג מידות ונ"פ י"ג ה"ל ל"ט מלקות ויכוון בכל ח"בה לאות ח' מן אה"ס היינו פשוט ומלא ומלוי דמילוי הכל צמלוי הדיין שיש צהם ט"ל חסיות נגד ט"ל מלקות . ודיין היושב צמלע אומר אלו הפסוקים צטעמים אס לא תשמור לעשות את כל דברי החורס הזאת ליראה את השם הנכבד והנורא הזה והפלא ה' את מכותיו ואת מכת זרעך מכות גדולות ומלאים רעים ומלאים והשליש המכה ישלים את המלקות שליש צמק ימין ושלש צמק שמאל ושלש צמז והחיל צמק ימין חמ"כ צמאל אח"כ צמז והמכה יכוון כי ע"י פגאו גרם שהמקדים המהגלים מן המזל והמכה ומאירים בכל ה"ק של ז"א ע"י מטאו נסתלק למעלה צמקס הסחוס שהוא צמ"ג ושלש ח"ת למעלה צמקס המזל ולא יכלו להאיר ועתה הוא נוקבל מלקות ע"ז ומארו המקדים להחגלות וירדו למטה צמקו' הגלוי להאיר בכל הו"ק ועי"ז יומחקו הדינים שהם צ"פ מנל"ף טעם האותיות הם צנ"י חקע"א ע"ה ויומחקו ע"ה ח' אלפין שיש צנ"י מלואי אה"י וברי חקע"א ור' הוא חקע"א צנ"י מלקות גם יכוון כי אלה"ם צידד"ן צנ"י ש' ואמור"י של אלה"ם עם האותיות צנ"י רי"ה הרי שרי"ה ואדנ"י הוא ס"ה הוא צנ"י חק"ף ע"ה צנ"י מלקות עם האותיות שיותבקו חוקף הדינים שיש צאלה"ם אדנ"י ע"י עם אה"ה שיש צמלוי ומלואו כ"ל האותיות כנ"ל ע"י כ"ל מלקות ויקשור ידו הימנית על השמאלית לאכפיל דיין של שמאל צמין ויאמר המוכס יסרני יהורח אף צמשפט ויכוון כי א"ף צנ"י אה"ה אל צאפק פן חמעיטני . ויכוון כי ר"ת א"ף צ"ממשט א"ל צ"אפק פ"ן צנ"י אלה"ם דינים של מלכות ויומחקו ע"י רחמים של הו"ה שצח"ת הנק' משפט וכש"אין רחמים של ח"ת אז יש נקמה צלל משפט . ושלש המכה יכוון כשלוש צמק ימין וצמק שמאל ו"ה וצמז ו"ה ה"ה נקודת פחם נגד המכה נקודת לרי נגד צינה נקודת קטן נגד כפר המא' צדעס . וז"ס יסור יסרני ו"ה . אח"כ ילך לטעילה לקיים צאלו צאש וצמים ותוילאנו לרזיה רו"ה צנ"י אר"ך להמשיך אר"ך אורות לז"א ען פני א"ל צמלוי שיש צנ"י פלות של א"ל כנודע יצ"פ א"ל צמלוי צנ"י ש"ע כהורין ולוקם מכה אר"ך אורות הז"א וקין יורדים למלכות ויכוון כי המקום הוא סוד מ"ם סתומה כזה ם סתומה ליסוד א"י ונ"י סלין סמקום סס ד' יוד"ן שיש צסס ע"צ ומקו"ה הוא סוד סס אה"ה צה"ס"ן סניסוד חמור ועי"ז יוטר נפשו ורומו ונשמחו מן עונותיו .

שער ראש השנה

בתיב בחורש השביעי באחד לחורש ועשיתם עולה מאי ועשיתם והקרבתי מבע"י ליה כמה דבתיב בשאר כל יומין מאי ועשיתם ארא ועשיתי וראי כמדי"א גבורי כח עושי דברו :

חאנא מ"ד אל תראוני שאני שחרחירת . אבל בשעתא דא גו רחימו סני לגבי רחימא דילה אזערת גרמה בזעירו סני עד דלא אתחזי את מינה בר זעירא נקודא חדא ומאי איהו אות י' בדין אתכסיאת מכל חילין וסשרין דילה ואיהי אמרת אל תראוני שאני שחרחירת דלית באת דא חוורא בשאר אתון ולית לי אתר לאעלה לכין תחת גרפאי כו' דאנא נקודא חדא זעירא מה עברי אינין

אינן גברין חקיפי הילא בוי וכדין מגו קלין ושאגין דאינן גברין תקיפי חילא נפיק דורה רהימא דילה בנא היללי בכמה בתנן ובכמי נבוכזין ובריהין זבכוסמין ואתי לגבה ואשכח לה בלא דיוקנא ושפירו כלל . קריב לגבה ומנשק לה עד דאתערית זעיר זעיר מגו ריחין ובכוסמין וכחורה דרחימא דעמה אתבניית ואחעברת בתיקונא בדיוקנא בשפירו דילה וע"ד כתיב גבירי נח עושי דברו דבתקופא וגבירתא דלהון גרמין דא עושי דברו ודאי מתקנין לה ומהדרין לה דיוקנא קרמאה ע"כ ובבאר המאמר זה תבין ג"כ סוד הכתיב תקעו בחורש שופר בכנס ליום הגיו כמ"ש לקמן :

והנה להבין כל זאת נעזר תחלה על אלו הימים נוראים והשנויים שיש בהם מן יום א' של ראש השנה עד שמיני עצרת הא' שאנו עושין ב' ימים בתחלת חשרי ימים טובים וקורין כל א' מהם ראש השנה מה נשתנו אלו הימים שקבעו אותן להיות ראש השנה ויותר ה' מהראוי לקבוע ר"ה כר"ה ניסן שהוא ראש לכל החדשים ומזלו ראש המזלות ה' . איך הם ב' ראשים שהרי אם יום ראשון הוא ראש הרי השני לא נק' ראש ה' מה שאמרו ש' ימים של ראש השנה כימא אריכתא דמיא למה דיוקא אלו ב' ימים ולא שאר ב' ימים טובים של גלויות . ואיך הם יומא חדא ביין שהם ב' ימים ה' מה שמבא' בזוהר דיומא קרבמא הוא דינא קשיא ויומא תניינא דינא רפיא ולמאן דרחים ל' קב"ה דאין ליה ביומא תנינא . למה הוא כך . ועוד שמכאן מובח שהקב"ה דן העולם בשני הימים ואינם כמו שאר ב' ימים טובים שעושין מספק רק אלו ב' ימים כל א' הוא ראש בפני עצמו ומה ענינם ה' מה הם אלו העשרה ימי תשובה ומה ענינם שנקראו ימי תשובה ולא זולתם ה' כי אם כל העשרה מתוקנים לתשובה למה נשתנו הם עצמם אלו מאלו ש' ימים ראשונים בהם נידן העולם ועושין אותן י"ט . וגם יום העשירי הוא שבת שבתין ובתענית בו ונתקן בו ה' עניים הני ה' עניים כנגד מי ולמה הימים שבתניים אינן י"ט ומרכין בתחנונים ה' מה ענין הכתיבה כר"ה וענין החתימה הוא כיה"כ ה' מה שארז"ל כל האוכל בתשיעי כאילו התענה תשיעי ונשירי מה נשתנה יום זה מכל ה' ימי תשובה שעיקר הדין יום זה ע"י אכילה ושתיה ולמה אין אימרים בו תחנון ורובו תחנונים כמו בשאר ימים . ה"ט מה הם ענין ה' ימים שבין עשירי לסוכות שאין בהם תחנון והם ימי חול סוכה וכיום ט"ו הוא חג . ה' למה יום ט"ו נקרא ראשון והלא ט"ו הוא ח"א מה טעם למצות סוכה דיוקא באלו הימים ולא זולתן שהרי טעמו הוא כי בסוכות הושבתי ושם ישנו כל ימי השנה ולמה נקבעו דיוקא אלו הימים הי"ב מה הם ענין ימי חול המועד ולמה הם ששה ימים ובכנס רק ה' ימים . הי"ג מה ענין הושענא רבא ביום ז' ומה נשתנה יום זה משאר ימי חול המועד ולמה אינו י"ט גמור כמו בפסח שיום ז' הוא י"ט גמור הי"ד מה ענין גמר החתימה כליל ה"ד ומה ענין הסרת הצלם למי שנגזר למיתה דיוקא בזו הלילה ה"ט מה ענין יום ח' שהוא י"ט גמור ונקר' עצרת וכל אלו השאלות צריך לעורר עליהם כי בוודאי הכל מיוסד על דאני פז ויש להם שורש למעלה וכדי לבאר כל זה צריך להציע לפניך הצעה אחת והיא הקדמה כוללת כמה ענינים ועפ"י יתבי' הכל בס"ד :

כתיב ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וישן וגו' ויכן ה' אלהים את הצלע הנה כבר נודע לפי שהקליפה יש לה אחיזה דוקא באחוריי' כי הפנים הם תמיד בסוד החסדים והאחוריים בסוד הדינים והפנים הם בסוד שם הוי"ה ואחוריים בסוד שם אלהים וכתיב מלך אלהים על כל גוים כמבאר בזוהר . והפנים מקבלים מן הארת אבא שבו סוד ה' חסדים לפי שהוא מלביש ליד יריין של א"א והאחוריים מקבלים מן הארת אימא שבה סוד ה"ג לפי שהיא מלבשת ליד שמאל של א"א כמו שבארתי כ"ז כאריכות בחבורי שגה"ע ולכן דינן מתערין מינה כנודע היינו שבמקומה עוז וחדוה ולית עציבו קמ' רקב"ה קמיה דיקא היינו שהוא למעלה מן ז"א שנקרא קב"ה רק בהתפשט אורותיה למטה ובתלכש ב"א או דינן מתערין מינה והוא סוד שם אלהים שבכונה המתפשט

שער ראש השנה

עד למטה ומגיע מזה כח גם לס"א הנקראים אלהים כמבואר בזוהר בסוד
 נצל אלהים על ניים ולכן באשר שיש להם אחוזה באחוריים של ז"א
 שהם סוד ויה' כג' י"א וכנגדם הם עשתי עשרה יריעות צינם במבואר בזוהר ובדי
 שלא יהיה להם אחוזה גדולה באחוריהם ויטשטשו את העולם כי סביב רשעים
 יהלכו כי הקליפה סביב חמוה והם שובנים סביב ז"א וי"א היו עומדים פנים
 בפנים והיו אחוריהם מגולים יהי' להם אחוזה גדולה והיו מחריבין את העולם
 הקליפה תמיד מהרר אחר שממון וחורבה רבתיב ושאינה יוכת שער כמ"ש בחכרי
 הנ"ל ולכן היו רבוקים אחר באחור שלא לתתגלות אחוריהם . והנה כבר נודע
 שהנוקבא דז"א נחלקת לשניים וזיינו שמן הראש שלו ולמטה מתחלת הרעת
 שלו ולמטה עד שליש ת"ת עומדת מאחוריו הנוקבא הנקרא לאה אך שנוקבא
 זו אינה רבוקה עם הזעיר אנפין אב"א רק שעומדת מאחוריו פניה נגד הז"א
 ואחוריו לחוץ והטעם כי למעלה אין שום אחוזה לקליפה בנודע ואין חשש שיאחזו
 בהם הקליפות . יעוד כי לאה אינה ספ"י ממש רק שנבנית מהארת מלכות דאומא
 כמ"ש בהקדמה ובכר נודע שבהארת אימא אין שום אחוזה לקליפה ועוד כי
 עד שליש ת"ת דז"א שם כל האורות מבוסים ובתומוס ביסוד אימא ואיני יוצאים
 לחוץ ואין אחוזה לקליפות לכן נקרא' לאה עלמא דאחזכסא במבואר בזוהר לכן
 אינה רבוקה עם ז"א אב"א משא"כ משליש ת"ת ולמטה שאז מתחלת עמידה
 רחל וה' ספ"י ממש בסוד רחל היתה עקרת הבית ונסתרים כל הטעמים הנ"ל
 והיא נקרא' עלמא דאחגליא לכן יש חשש מן אחיות הקליפה לכן רבוקה רחל
 עם ז"א אב"א ובכר נודע שעקבי לאה הם נבגלים בכתר של רחל בסוד עקב
 ענוה יראת ה' ובסוד שנתבאר מה שעשתה חכמה עטרה עשתה ענוה
 עקב לסוליותא כמ"ש סוד זה באריכות בחבורי שגה"ע א"כ כיון שכתר רחל
 רבוקה אב"א גם עקבי לאה יש להם רבוקות ג"כ :

ודע . וכן מה שאלו אומרים שיש זוג נצח"י ספ"י ויש זוג נצח"י אב"א וזה הנצח"י הוא דני
 הממתיב ואין לו סתר כי נצח"י זה אפשר שיקרא נצח"י יסוד ולא נצח"י זוג אצל הענין
 הוא . כי הנצח"י של זוג ספ"י הוא כסא"ל מזדווג עם רמל שהיא נוקבא דליה עקרת
 הבית וממם והיא נאצלת מן יספ"י המלכות העיקרית שהיא סוד הנשים וכסא"ל נצדרי' וכן
 האחור ונצואה לפני המלך זה הנצח"י נק' ספ"י . משא"כ כסא"ל מזדווג עם לאה אף
 שהזוג מוכרח להיות נצח"י עם לאה נצח"י סעדיין רמל עומד' מאחוריו שהיא עיק' נוק' שלו
 כרי זה הנצח"י נק' אב"א . גם מדע כשהזוג עם לאה אינו לנודך הולאות נשמות רק
 לנודך חיות העולמות כי הנקוד והאור שהנשמות יולאות הוא רמל ולא לאה כי לאה היא
 רק הארה בעלמא :

גם נא"ל כמה מעלות יש לרחל והיא נצח"י שש מעלות לכסא כלומר כי צו' מעלות עדיין
 נק' כסא ונמעלה הז' נק' מערובתא דמלכא והוא כי נצח"י א' כסא"ל יורדת נצריאה
 והיא רק נקודה א' . כז' סעדיין היא נצריאה אף שנגדלת בכל קומתה כז' מעלתה מן הנצריאה
 לאז"י והיא קלרה קומה מאוד רק שמועדת נגד נה"י דז"א . ודע שכל פלי' היינו כשעולה
 נצריאה לאז"י או מן האחור לפניס אף שכבר היחס נקומה עלייה לריכה להקטין עצמה צבור
 נקודה טרם שמועלה אף שאין אלו מושגין זה נצח"י מעלה ולכן אף אחר שעת' נאז"י כבר
 הולכה להיות צבור נקודה תחת היסוד כנודע צבור והארץ הדוס רגלי' אינה נחשבת זו הנצח"י
 בתוך ה' מעלות כי כל פעם שהיא צבד נקודה א' הכל הוא נצח"י א' ולכן אנו מושגין נצח"י
 ג' אחר שעתה נגד נה"י דז"א . ה' שנגדלת עד שלש ת"ת העליון של ז"א ועדיין היא אב"א
 וחכו מקומה האמיתי שהיחס צינס שטי' לנצריאה עולם שהיא סיום אשר נצדא צו ארס"ר . ה'ה'
 שנגדלת בכל קומת ז"א ונעלת אף מקום לאה אחר שלאח חוזרת לעינס לנודך הזוג אצל עד ין
 היא עומדת אב"א . ה' שחזרה פניס אף סעדיין היא קלרה קומה כרי הם שש מעלות ועדיין
 לא הגיע למלכות עד מעלה הסעדינות שהיא ספ"י ונגדלת בכל קומה' כז"א . והנה בזה הנצח"י
 הז' יש זה נצח"י צ' נצח"י . א' שהיא נגדלת בכל קומה' כז"א אף שכתר גדול מתפרס :
 כז' שפניס משמשים בכתר א' . וזה הנצח"י עמה היא רק לפעמים כמ"ש כ"ל בעקומה :
 ולעמיד יהי' זה הנצח"י תמיד והיא צינס ה' ה' אסד ושמו אסד כמבואר בזוהר :

סוד החיפון הוא כי כבר נודע שהרשם שנקראת עקרת המים שהיא עיקר הנקודה ד"א נחללה מחלת אלילותה רק נקודה אחת שהיא ספי' אחת אשר עשר קצירות שנחלל צהירו סתם כי מן ספי' הכתר נחשקן פרטוף אריך ומו"צ הם סוד אור"א ושם חסירו הב"ת נה"י מזה יחשקן פרטוף ז"א ולכן נקרא הו"א עולם שהוא וק' ד' רומות ונעלה ומטה כנודע בסוד ק"ש שרדך להמליכו דד' רומות והעלה ומטה שהוא סוד המעשה אור מלמעלה בכל הו"ק שלו שעי"ז נקרא מלך העולם כנודע. והנה חסרים ממנו ג"ר סוד הראש כמ"ש כבר בנקודת זה הספר ורמל היא נקודת המלכות שהיא ספי' אחת וכבר ביארתי בחצורי שבס"ע שזו הנקודה היא בסוד אות וי"ד נקודה אחת כוללת עשר צמיגה וסיני נקודת הכתר שבה אך שהיו כלולים בה כל העשר אזל לא היה בסוד צינן פרטוף וזאת הנקודה היא עומדת אחורי ז"א נגד הש"ס מ"ת שלו כנודע. וכדי לנחמה צינן גמור שמהם פרטוף צ"ס שלימות בסוד דיוקנא קדישא פרטוף אדם. לריכה הוא שתקבל צ' מיני גבורות לנורך צינן הכלים והוא סוד אך עלם מעלמי וכבר מנשרי לזאת יקרא אשה. והכוונה כי כבר נודע שבגבורות הם סוד אותיות מלפ"ך גי' פ"ר סוד פ"ר דינין דיוקנא ואותיות מלפ"ך הם כפולים וחס צ' צמי' של ה' בגבורות היינו חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות והחסדים שבגבורות הם סוד העלמות שהם לצנים והגבורות שבגבורות הם סוד העשר שהוא אדם. ולאו הכ' צמי' גבורת היא נקבלת ממנו היינו מו"א עלמו וע"י אלו הכ' צמי' גבורת היא נקבלת ממנו היינו מו"א עלמו וע"י אלו הכ' צמי' גבורת לצנים הכלים שלה. והוא אך עלם נעלמי וצשרי לזאת יקרא אשה המירה על הדינים ועל הגבורות של הכלים שהם לעולם בסוד דינים בסוד אשה רים נישות כנודע וזה נעשה בסוד הדומימא סוד החדומה של ז"א כמ"ס לפת"ך. וכבר נודע שיש גי' צמי' בכלים וג' צמי' באורות. היינו בכלים מלוגיות הכלי. ופנימיות הכלי. ואמלמי צין המלין והפנימי. והכלי הבחי

שער ראש השנה

צמתי כלים עלמן • וגם צאורות יש אור פנימי שצחוך הכלי • וחקיק גדול וחקיק קטן שנין חקיק גדול וזין הכלי כמ"ש כבר :

ועתה נבאר קוד הדורעיתא שבוט לנורך המחקת דינין של ז"א ולנורך צנין הכלים כמ"ש לפניך • ובוט כי הנה נשמות הדריקים שסם צנים לקציה ופכינתי כוודע ונעת השינה סם מוסרים נשמותיהם לשכינה ובוט קוד מ"ג סלה כנצואר צוורר ועי' מ"ג אלו הוט מזדווגת עם דודס ועי' הוט מחדשח אה הנשמות בכל צוקר כמ"ש כבר צכוונת ק"ס סעל המטה סלנו אומרי צ"דך ח"פקיד ר"מ ר"ח צא"ר סעי' מ"ננעשית צסוד צאר מים מים מים כמ"ש סם כן דוגמחו לנעלה סוויג ססם צנים לאו"א כוודע עולים פנימיות אורס ססם המוסין סלסס ססם קוד נשמתס המקצנים מן או"א כמו סלסס החסחון קוד נשמתו מן קצ"ה וסכינתי ונשעת הסינה עולים למעלה כנ"ל כן עולים קוד נשמתס סל ז"א צסוד מ"ג לנורך זווג או"א ומחדשין סם ואס"כ יולחין מן או"א ונכנסין צסם מוסין מוסרי' ונולחלמי וסם קוד מוסין חדשי' סל ז"א ססם ענשותי וסיל חיינלת גדיל לז"א סלסח סמתחחקים הרינים סלסס יכולים להזדווג פצ"פ כי אין יכולה לסתנונים להחלחוד צלחוריים סלסס כי כבר נמחקו דיניהם כמ"ש • אך הענין הוט כי אס הוט לנורך סנייה לז"א אזי עילים סנייה צסוד מ"ג כ"א למעלה זולמו ואס הוט רק לנורך צנין הנוק' די הוט צעליית המוסין דז"א לצדו סהוט למעלה הנוקצל לצד והספרס הוט זכ כי צעליית סנייה הרי הוט טפילה אליו ומקצלת כל הדרסה עי' ז"א ולל מלימח פלמח ולו או"א סתגדל כווסו צלסר סתקצלת ממנו אך צלסר סהוט עולה לצדו הוט מקצלת החרה אף מלי' עולה זולס מוס סתקצלת מן ז"א • והענין הוט כן כי כבר כוודע ספנימיות ז"א סהוט קוד נשמתו סם צי מוסין ססם מו"ג וסם נכנסין צמוי"צ סלו וחרין עטריין ססם ס"ח וס"ב נכנסין צדעת סלו • ונעת הדורעיתא סהוט קוד הסינה מסתלקין כולס ומנו ומסחר צו רק קוספסא דמיוחח כמ"ש כבר • וכסמסתלקין ממנו אינו עולה למ"ג רק מוס המכמה ועשרח דמסד ססם ס"ח • ומוס הצינה ועשרח דגצורה סכיו צו נכנסים נקקודת הנוקצל סכיל עדיין צסוד נקודה אי צלחור סלו ומוס ננניח צנין סלס צי"ס סלימות היינו צמי' הכלים סל י"ס סלה • והענין הוט כי צהיחם צנין גמור צקומי סלימח סל י"ס וכסהיח מקטנת עלמח צסוד נקודה אי אזי ס"ס סלה נכנסים צז"א ועסח חוזרים אליה מן הז"א וננניח צי"ס סלימות אך לל צפסס אי רק עזיר עזיר כמ"ש לפניך • והנה צחללת אלילוחס סל ז"א הוט סני מאורות הגדילית סנייה מוס צקומח סלימח • ואחר הקערונ סלמחר ח"א לצי מלכים סיטתמסו צכחר אסר הולרסה להקטין עלמח צסוד נקודה צלחור ז"א כמ"ש כבר צכוונת קידוס המדס • והנה צי"ס כסשי לצי אחר סנוול חרס"ר והספלל להקצ"ה והסחיל סחיקון אז ויפל ה' אלהים חרדמח על החרס כי ה' אלהים סם עור או"א כוודע סילקו המוסין סלסס מן הז"א ויטן ולו נכנסין מוס סנייה מן ז"א לנוקצי' וסנייה צסוד דינין כי צינה דיין מתערין מינה וצפרט סנח מן הוד דלימח כוודע סנח קוד דינין אך עכ"ז סם יוסר ממוחקים מן הנצורות סהוט עטרה דנצורה אך צהיות צסוד הדורעיתא סם סנייה צסוד גצורות קסות וסוט לנורך צנין הכלים דנוקצל צמתי' הגוניות הכלים אך הז"א נסחר הכל צסוד הדריים היינו סנסחר צו מוסין פנימים דקסנות דלימח סזה אינו מסתלק ממנו אף צעת הדורעית' סהוט קוד קיסטא דמיוחח כמ"ש כנר וסנה אסר סעלה הז"א לצדו צסוד מ"ג כנ"ל אזי יורד החרה מלימח קוד קיסטא דמיוחח לנוקצל דז"א וסם ג"כ צסוד גצורת לפי ססם צליח מלימח וסוט ג"כ לנורך צנינה אל צמי' אלתעית הכלים וזח החרה הוט מקצלת מלימח עלמח סלל עי' ז"א וזח מועיל סתכנה צנין גמור קומח סוס לקומחו ואחר סמזדווגים או"א עי' המ"ג סל ז"א וכצד כוודע סצכל זווג או"א סם ממשיכים חחרה מדסס מן ח"א ולו נולדים מוסין חדשי' יוסר ממוחקי' הסינים ונכנסים צז"א וסנה צעת הדורעית' נעסח הנסירה כי כבר נכנסו כל הגצורות צנוקצל דז"א ומתקצנים כולס צכחר סל נוקצל כי נקוד' הנוק' ששעומדת צלחור הז"א הוט קוד חכר סלה וסוט כלולה מיי ועוונות חסח סלים ח"ת דז"א ולו ננסר חכר סלה מן המ"ת דז"א וספרדו סלסוריים סל חכר סלה מן המ"ת ז"א עם סתקצנים סל ללח ולזיכולה לצד פצ"פ עם הז"א וזח נעסח עי' ספלת חרס"ר מיד סנצרה כמ"ס לעיל דוגמח זלח חוזרים הדצרים לקדמותן סצניוס ר"ח עי' ספלות ישראל ססם גצורי כח וצסלגין וקלין צחילת חקיק נפיק דודס ממנו היכלי' כו' וסוט הדורעיתא סיוול צמי' פנימיותו מן הכלים סלו ססם היכלין דילי' וסוט סחלת חקין צנינה ועי' נעסח הנסירה צכחר סלה וללח יכולה לצד סנ"ס עם ז"א ולכן נק' יוס זכ ר"ח כי סנה הוט קוד הנוקצל ופק סלסעמים אנו אומרים סהסנה הוט צז"א ומדסיס צנוק' אך גס הנוק' נקי ג"כ

"כ שנה הכוללת י"ג חדשים שהוא קוד י"ס של שלמה העימד על י"ג צדק כבודע ולפי שעה נחמן הכה' שלה נקרי' ראש השנה והוא צדוק דינא קשיא לפי שעה נחמקת כל צחי' לאה שנבסירט הכתר דרחל כדר נחמקי' לאה כולה וכדר נחבאר שלאה נקי' דינא קשיא וגם שכל הנצורות ונחבגלים עשה נבחר שלה שהוא ראש השנה ולכן הוא דינא קשיא . והנה זה נעשה קידם תקיעת שופר ועיי' תקיעת שופר אנו מעוררים לקול פנינואה דכליל מילא ואשא ורומא והוא קוד כז"ל סנקי קי"ל ומויליין אותו מן אימא שהוא קוד השופר כמ"ש לקמן בזכונת השופר ומתעורר משינתו שחורין מוסין חדשים לכנוס צו"א אי' דודא רמימא דילה אחי לגבא נמחנן וכנצזין ורימין וזבוסמין ואמר ד' לשונות נגד ד' מוסין חדשים שנכנסו צו ואלו הוא נותן אליה הנצורות חדשות שהם ממוחקים ועיי' נעשה צחי' פנימות הכלי דכתר ואלו נבנה הכתר צנין שלם ומתמחקים הדינים שנבחר והוא קוד כוונת תקיעת שופר לספק מזה"ד למד"ר כמ"ש הכל צמקומו כדי נחבאר לך יום ראשון של ר"ה ונעשה נבאר יום שני . רק תחלה ל"ל קדר עמידת הנוקבא איך היא עומד' אחורי ז"ל שהיא נקודה א' וכוללת י"ס :

והוא כי זה הנקודה הכלולה מ"ס מתחלת מן שלים ח"ת דז"ל עד סיום רגליו צדוק שאמרו זנב היה לו לאד"ר וממנו נבנה פרלוק הנוקבא . והוא עד"ז נקודת הכתר שנבחר דילה עומדת נגד ח"ת דז"ל ונקודת הכתמה דכתר נגד פרק א' של נלם ז"ל ונקודת צינב שנבחר נגד פ"א דכוד ז"ל ונקודת הדעת שלה נגד פ"א דיסוד ז"ל ואף שאמרו שהדעת אינה כפי' מנחם רק הארת הכתר בעלמא עכ"ז לפי שנדעת שלה לרד' להמשיך לה מוסין פנימין מן ז"ל ללורך הזוג כמ"ש לקמן לכן לרד' ג"כ שיחוקו זה ג"כ צחי' כלי כדי שיוכל לקבל צמוכו מוסין פנימיים ונקודת הכתם שנבחר שלה נגד פ"צ דלנא ז"ל ונקודת נצורה שנבחר נגד פ"ב דיסוד ז"ל שהוא קוד העטרה קוד מלכות שנז"ל קוד עטרת תפארת ישראל ותדע ש'סוד ז"ל לא נחשב רק לז' פרקים ונשא"כ יסוד אצא שנחשב לז' פרקים והטעם כי פ"א ד'סוד לעולם הוא עמיד וגני' לפי שהוא נעלם לנעלה צין כ"ה ומצברי אחזה אלוה ממש"כ יסוד אצא שהוא מכניס כל הנבי' שלו צז"א ללורך המוסין כבודע לכן גם פרק עליון נחשב ג"כ צפני עלמו ממש"כ נבי' דז"ל אף שנעשים ג"כ צדוק מוסין לנוקבא עכ"ז כדר נחבאר שאינם נכנסים מנחם צנוקבא כמו יסוד אור"א צז"א רק שמשאירים זה מרחוק והארתם אחד נעשה מוסין לנוקבא צדוק הכתוב מרחוק נראה לי ה' לכן פ"א שהוא נעלם צין כ"ה ואינו יולא ממנו הארה כמו מצי' תחלין לכן יסוד ז"ל לא נחשב רק לז' פרקים ונחזור לענין עמידת נקודת נלם שנבחר שלה נגד פרק תחתון של נלם ז"ל ונקודת כוד שנבחר שלה נגד פ"ת של כוד ז"ל כי כדר נחבאר שנבי' ים צכל א' ג"ס והנה נקודת יסוד ומלכות שנבחר שלה אין להם על מה ש'סמכו . והם נחמקים עיי' צ"ס תחלין של כ"ה דז"ל ג"כ כמ"ש לקמן .

ובזה נבא אל הביאור

והוא כי נודע שלעולם הכתר צכל מוקם שהוא הוא עמיד וגנון ואף שנקרא ראש הוא צדוק הנעלם ועיקר הראש הוא הכתמה שנקרא ראשית דכתיב ראשית תכמה וכתיב צראשית' ומתרגמינן צמורמתי' כמבואר צוהר וכתה' נעלם צמור צדוק כי עמד מקור מים והוא קוד אות א' שנבלי' ראש וקוד א' של צראשית' כעצמו' צוהר' והוא ראש אל הדי' מוסין כי מזה הראשון הוא צמכמי' שלו כבודע והוא כולל כולי' דכתי' כולם צמכמה עשית וגם הכתמה דז"ל הוא כלי ראשון לקבל המוסין ולכן יום שני של ר"ה שצו נחמן כלי הכתמה שלה הוא נחשב ג"כ לראש צפני עלמו ולכן הולרך ג"כ לדורעיתא ותקיעת שופר כמו ציוס ראשון ולכן גם יום שני נקרא ראש השנה שנתקן הכתמה שלה שהוא ראש שלה שהיא קוד שנה כנ"ל והוא נחמן עיי' יום ראשון אך שהיא דינא רפיא לפי שיום ראשון ה' חיקון לאה ולא חיקון רחל כי עיקר חיקון רחל הוא הכתמה שלה שהוא ראש אל המוסין המתקנים אותם ללורך הזוג לכן הוא דינא קשיא ומש"כ יום שני הוא חיקון רחל ולא לאה כי לאה כדר נחמקת כולה ציוס א' וציוס שני הוא חקון רחל לצד שהוא קוד דינא רפיא וצפרס שנתקן ציוס צ' הכתמה שהוא כולל כל המוסין וכללו נחמקו כולם כי כולם ים להם שורם צמכמה לכן הוא דינא רפיא ומה שקורין כז' ימים כיומא אריכתא והם צ' ימים לפי ששנייהם הוא חקון הראש ולכן אינם מתפק כמו צשאר מועדי' וככתר נעלם צמכמה כנ"ל והם שני ימים וכיומא אריכתא כי שניהם נקראו ראש א' והכתר חמדי' דצוק צמכמה צדוק אות א' שנראש וגם כי לאה ורחל לפעמי' נכללים בצמלוק א' ואף שהם שני פרלופים ולכן הם צ' ימים שהם חקון לאה ורסל וכיומא אריכתא דמיא .

כוונת ראש השנה

הרי נחצאר לך יום ז' של ר"ה שהוא חיקון החכמה ואלו נעשה הנסירה צין האמוריים של חכמה דנוקבא וצין האמוריים של פרק ראשון של כלל דז"א ונעשה לה צמי' כלי גמור להכמה שלה שחובל אח"כ לקבל מוסין הפנימיים בחוכה . ועתה נחצאר שאר הימים שצין כסא לעשור . ותחלה לריך לנאר ההפרש שצין ז' ימים של ר"ה לשאר הימים . וגם ההפרש שבאותן ימים עלמין . כי יש הפרש צין יום ג' וד' לצין שאר הימים . וגם יש הפרש לכל הימים שצין כסא לעשור ליום כ' שהוא עי"כ שצאלו הימים יש צהם חענית ותמנן משא"כ ציום ט' אדרבה כל האוכל בתשיעי כאלו החענה וכו' וההפרש שיש צין כל הטי' ימים ליה"כ . ונחשיל לנאר :

רע כי ציום א' של ר"ה כבר נצארנו שזוקפת כל הגבורות והנסירות והמוסין שבהם קוד כלים פנימיים לנאר שלה היינו חמלה לזקפת הגבורו' הישנות ללורך צמי' חלוציות הכלי ואח"כ הנסירות ע"י האר' אומא ונעשים לצושים להמוסין שיצאו אח"כ וזה נעשה ע"י אומא עלמה ואח"כ המוסין ע"י חקיעת שופר וכל אלו צאין מן הכתר עד סיום הכת' של ז"א לנאר שלה . וגם ציום שני מתקבלת כל הכל' היינו ר"ה בחכמה דז"א עד סיום פרק א' של כלל לחכמה שלה כי הארת הכתר שלו אינו מניע למחמה רק נשאר צבאר שלה וכל השאר צאין אל החכמה . ולפי שהם אורות גדולות לכן ז' ימים של ר"ה הוא ימי גמור שאחר שמקבל המוסין ע"י חקיעו' שופר הוא עולה עד מקום אומא ונקרא מקר' קודש כמו שאר המועדי' . משא"כ יום ג' וד' וכן שאר הימים שצין כסא לעשור א"ל לדורמיעא ולא לחקיעת שופר כי כבר נעשה שורש כלום כמ"ל וכיון שנשרשו הסרשים הם נלמחים מאליהם ולכן צבאר הימים נעשה הנסירה מאליו ונעשה הכלי ע"י שצכל יום ויום נותן הז"א הגבורות שלו אל הנוקבא ותמקצן צלותו מזה השייכה לאותו יום כמ"ש לפניך ועי"ז נעשה הנסירה ואף חוץ לצושים הבריךין למוסין פנימיים הנעשים צמי' יומים של ראש השנה ע"י אומא עלמה עתה צבאר הימים נעשו ג"כ מאליהם ע"י השורש המושרש בכלי החכמה שלה חבו כול' צהכונה עשים וכתוב צהכמה יצא צית און צית אלא אשה שכל צנינה שחבא צקומה שלימה הי"ם גמורות וצפרוף גמור ככל הוא ע"י החכמה כי צו יש שורש כלולם הרי נחצאר לך ההפרש שיש צין ז' ימים של ר"ה שהם ימי גמור ושאר הימים הם ימי חשונה וימי הדין לפי שהנוקבא שהיא קוד כסא דין היא דנה את העולם צאלו הימים לפי שצאלו הימים היא מתקבלת הגבורות ולא חסדים ולעולם הגבורות הם דנין את העולם כי מדרך החסדים להיטיב אף לשאירו ראוי משא"כ הגבורו' הם דינין עפ"י הדין לתת לאיש כדרכו כי כן דרך הגבורות כמו שצוירתי כ"ז צבצורי שג"ע וחלמלל שהקדים הקצ"ה חרופה שהוא קוד חשונה שקדמה לעולם היינו הארת אומא שהוא קוד חשונה כדוע וכו' ומתקת את הגבורות קשות המתקבלת מצי"ל לא כי יכול לעמוד כי מי יזכה לפניו צדין אצל ע"י חשונה שהוא ממשך הארת אומא נמחקו הדינין והוא סוד שחוק רחמים צדין ולכן אלו הימים מתוקנים לחשונה ונקראים ימי חשונה ולכן מרצים צחפלה ומחנכים צחפלה דליוני גנרין חספין וקלין ושאגין דלבוץ עושין להאי דבר שצכל יום נחקן לה כלי א' דבר יום ציומו וכן עושין דברו מונס וממשיכין אליהם הארת א' כמ"ל ואחערית זעיר זעיר מדי יום ציום עד שיצנה כל צנינה כמ"ס לקמן . ועוד יש הפרש צין אלו הימים עלמין שצין כסא לעשור כי יום ג' וד' יש להם מעלה א' יתירה עד שאר הימים . וערב י"כ יש לה עוד מעלה כמ"ס הכל לפניך :

ידו"א כי ביום ג' אזי יורדין כל הגבורות דז"א מן כתר ער סיום פרק עליון דהוד דז"א שבגדרו עמידת בינה דנוקבא ונשארו גבורות כתר דז"א בכתר שלה וגב' חכמה דז"א בחכמה שלה והשאר יורדין אל הבינה דנוקבא לנסרה ג"כ אך שאינם נשרשים כולם בכינה רק השייך אליה היינו גבורת בינה דז"א והשאר ירדו בה רק דרך מעבר לירד למטה לשאר הכלים וההפרש הוא כי בב' ימים ראשונים דר"ה שאר כאשר מתקבצים שם כולם נשרשים שם ואף שביום ג' ירדו כולם לכינה ולא נשאר בכתר רק גבורת כתר ובחכמה רק גבורת חכמה והשאר ירדו לכינה עכ"ז כאשר שעשו שם שורש מן השורש יצא ענף שאף שאח"כ יצאו מושם נשאר שם רשומיהם שם השורשים משא"כ בכינה שלא נשרשו שם אחר שיצאו השאר לא נשאר מהם אף רשומיהם הרי לך הפרש גדול בין ב' ימים של ר"ה ליום ג' ובמטעם זה ג"כ ב' ימים ראשונים הם ימי משא"כ השאר ימים וזה הבחי' נעשה ג"כ ביום ד' שנכנסו כל הגבורות דז"א בדעת שלה והיא אינה מקבלת רק גבורת דעת דז"א והשאר יורדים למטה ואינם בדעת שדה רק דרך

כוונת ראש השנה ר"ה

דרך מעבר בלכד כמו ביום ג' משאיכ בשאר הימים שאינם מקבלים שאר הגבו' שאין שייכין להם אפי' דרך מעבר רק הם מקבלים כ"א הגבו' השייכין לכל א' הרי לך ההפרש שיש בין יום ג' וד' לשאר הימים ולטעם זה באלו הכ' ימים נ' וד' כא בהם צום גדלי' כאשר שיש שם קיבוץ הרבה גבורות ואין בהם מיתוק כ"ב כמו בכ' ימים ראשונים ולכן עושין צום גדלי' ביום ג' וכשחל בו שבת דחה ליום ד' ששניהם שוים בבחי' א' :

ועתה נבאר כל יום ויום מאלו הימים שבין כסא לעשור והוא כי ביום ג' נכנסו הגבו' דו"א כולם בבינה שלה ואז נעשה הנסירה לנקודת הבינה דנקבא מן האחוריים של פרק עליון דהיה דו"א ונעשה כלי לבינה ונכנית נקודת בינה שלה בנין גמור ספ"י שלימה כוללת י"ם כמו שנכנו כתר וחכמה שלה יום ד' נכנסו הגבורות דו"ה כולם בדרע' שלה ונעשה הנסירה לנקודת הדרע' שלה מן האחורים של פרק עליון דיסוד דו"א ונעשה כלי לדרע' שלה ונכנית בנין גמור כנ"ל וגמרו חב"ד שלה :

יום ה נכנסו רק הגבור' דחסד דו"א בנקוד' החסד שלה ונעשה הנסירה לנקוד' החסד שלה מן האחוריים של פרק אמצעי דנצח דו"א ונעשה כלי החסד שלה בנין גמור כנ"ל :

יום ו' נכנסו רק הגבור' דו"א בנקוד' הגבו' שבה ונעשה הנסירה בין נקודת הגבורה שלה מן האחוריים של פרק אמצעי דהיה דו"א ונעשה כלי הגבורה שלה בנין גמור כנ"ל .

יום ז נכנסו רק גבור' ת"ת דו"א בנקוד' ת"ת שלה ונעשה הנסיר' בין נקודת ת"ת שלה ובין האחוריים של עטרת יסוד דו"א ונעשה כלי התחת שלה בנין גמור כנ"ל .

יום ח נכנסו רק גבור' נצח דו"א בנקוד' נצח שלה ונעשה הנסירה בין נקודת נצח שלה ובין האחוריים של פרק תחתון דנצח דו"א ונעשה כלי נצח שלה בנין גמור כנ"ל .

יום ט שהוא ערב יח"כ נכנסו רק גבור' הוד דו"א בנקודת הוד שלה ונעשה הנסיר' בין נקוד' הוד שלה ובין האחוריים של פר' תחתון דהיה דו"א ונעשה כלי הוד שלה בנין גמור כנ"ל .

והנה נשאר יסוד ומלכות שלה צליל חסדן שצדיין לא נתקנו צננין שלהם . אלל הם נתקנו ע"י שפאר שילחו כל הגבורות מן הז"א אז נתפסו צו המקדים לצד . והנה יש מקדים המפשטי' וכן המומין שהם מו"צ שהם מרין מומין דו"א כנודע ומתפשטים צ"י קיום שלו עד קיום נ"ה שלו א"כ נ"ה יש להם מקדים מלד' חס' מומין . ועוד יש ה' מקדים דנצח שלו שהוא עטרה דמקד וכתיב דנצח מדרים יתלחו ומתפשטי' ג"כ עד קיום הוד שלו . וכבר הי' די לנ"ה שלו דהמקדים מלד' המומין של מו"צ . ולכן נ"ה נותנין חס' המקדים מלד' הדעת ליסוד ומלכות דו"א שהיא צהי' יסוד עם העטרה שלו . כי לעולם נ"ה הם המפשטי' ליסוד צבור חרי' ציעי דדבור' שהם סוד נ"ה פנימי' כנודע . ועי"ז נחמק ציבור ומלכות שלו אור גדול כי כבר יש צה' קיבוץ כללות הס"ח בן מלד' המומין דמו"צ בן מלד' המקדי' שדעת כמ"ס לקמן ולכן יסוד שהוא סוד דקין מוכן ונותן אל יסוד ומלכות דנוקבא חס' המקדים שצאים לו מן נ"ה ועי"ז נכנו כלים של יסוד ומלכות דנוקבא צנין גמור צבור ליון וירושלים חס' תלמידי חכמים מרזים שלום צעולם שפאר וכל צנין למודי ה' אל מקרי צנין חלל צונין . כי נ"ה נקראים חס' שהם למודי ה' כמזכר צבור והם מרזים שלום פ"י מרזים אור יסוד שנקר' שלום כנודע והם מרזי' צו אור גדול כדי לתקן צנין הכלים של הנוקבא הנקרי' עולם כנודע . והוא חס' צנין חלל צונין שהם צונין הכלים שלה צנין גמור וזהו הטעם שאין תענית ביום ט' שהוא ערב יו"כ ולכן צו מתקן לפי שצוים זה נתקנו ג' מלות של הנוקבא שהם הוד יסוד ומלכות כי אחר שסיימו ציום זה כל הגבורות נתפסו גם המקדים דו"א ועי"ז נתקנו גם יסוד ומלכות שלה כנ"ל . וגם כי נתקנו יסוד ומלכות שבה ע"י מקדים ולא מן גבורות . וגם לוקחת היום צ' מקדים חס' צנין עולם קודם זמן כמ"ס לקמן צמקומו . והטעם כי יסוד ומלכות דנוקבא שם עיקר אחיזה המלונים כמ"ס הכל לקמן צבור כוונת הכפפות שוכנין צער יו"כ לכן לריך שיהיו חס' צנין עולם לקחת אחיזה כי צמקדי' חס' אחיזה למלונים כנודע ולכן חס' צו תענית רק אדרבי' אכילה ושתייה לפי שצוים זה

שער ראש השנה

זכ נתקנו יסוד ותלכות דנוק' ע"י יסוד ותלכות דז"א שהוא סוד אכילה ושתים שלמעלה צדור הכחוז כי אם הלסם אשר הוא אוכל . וכתיב אכלה ומתה את פיה כי שם סוד הפה צדור שאתרו היכי דמי לאלתר כגון שערין הרוק צדור פיה . וכתיב צאתי לגני אחוסי כלל אכלתי יערי עם דבשי וגו' . ולא עוד אלא שנוטל עליו שדר כי כל האוכל צמשיני כאלו התענה כו' וכוונת אכילה זו הוא כי מן ר"ה עד יו"כ כבר נתבאר שבעשה הנסירה ללורך צנין הכלים של הנקבצא כנ"ל . וצו"ה"כ היא מקבצת ה"ג פנימיים מאימא עמה של ע"י ז"א כו"ש לקמן צמקומו . והנה השפע שמקבצת הנקבצא מן ז"א הוא צדור לחם ומזון ויין וחלב ודבש ומזה אלו נשפעים וכיוצאים כל השנה . והשפע שמקבצלים לז"א מן ז"א הוא רק צדור הכל פה שהוא סוד קו"ל שהוא צני' לוי"ס חו"ס עו"כ אין צו אכילה ושתים כי לז"א נקראים עו"כ"כ נגד זו"כ שמקראים נגדם עו"כ"כ כדודע . והשפע שלהם הכל צדור קולות וים רבים אדירים צדור גבורת גשמים . ולפי שצו"ה"כ תקבל אלו ה"ג פנימיים שהם סוד ה' קולות ונא"י עונה של ע"י ז"א ששל כן נקרא יום כפורים חרין חיי' וצרתא כחל שריין כעצו' צו"ה' ולכן כנגד' תיקנו ה' ענויים צו"ה"כ כי ענו"י צני' לז"ס ובג"י קו"ל . נגד ה' קולות שהם סוד ה"ג כע"ש צמקומו . ולכן אלו מתקנין תמלה את הכלים שלה קודם יו"ה"כ להיוחס צנין שלם כדי שיוכלו אח"כ לקבל צו"ה"כ ה"ג פנימיים . ולכן צערצ יו"ה"כ שנתקנו יסוד ותלכות שלה ע"י יסוד ותלכות דז"א צדור אכילה ושתים ואז נגמד כל צנייה צנין שלם שחוכל לקבל . ומתוך ה"ג פנימיים ע"י ה' ענויים הרי אכילה ערצ יו"ה"כ גורם לה' ענויים של יו"ה"כ וזהו כל האוכל צמ' כו' . הרי נתבאר לך כל הימים מן יום א' דר"ה עד יו"כ וניתרו כל השאלות ונתינת טעם לכל השנויים שיש באלו הימים וגם נח' ונאליו הכחוז והנאמר שהחלטנו בפזזה זה השער ושאר הימים מן יו"כ עד שמיני עצרת יח' כל א' צמקומו טעמו ונימקו עמו וא"ל להרמז צבם צניאו' יומר כי הם צוננים מעצמן לצנין . ועמה נתחיל לבאר קדר כוונת התפלות :

כוונת תפלת ראש השנה

כללות כוונת תפלת ר"ה והעליות של כל תפלה ותפלה הוא כן . כבר נתבאר ציוס א' דר"ה חוזר לתחלת האלילות . וכבר בארתי באריכות צמקומו שנה"ע שחמלת האל"י היה צדור דין ואח"כ שיתק הרממים צדן וצ"ה שנו נולד אלה"ר שהוא חכלית צריאות עולם חזר בדבר לקדמותו . ונפתחו התלונות של הגלגלים שצניצ הטיירו והאיר דרך התלונות אור ח"ס מקוד שורם הדין' ונעשה הדורמיתא שהוא סוד הדין ואח"כ מאיר דרך התלונות אור ח"ס מפורם הרממים . אך שהוא שיתק רממים צדן והוא סוד תקיעת שופר כו"ש לקמן . ואור ח"ס הנאיר דרך התלונות מניע עד נחת הצורה של א"י שאית' מלך עלוה . הוא רחמיים וחדים רק דיין' ומעריך מ"ה כדודע אך שגם הדין' שבה הם שדר' הדינים הכופין דיין' לנחתא וצ"י נעשה הנסירה ודומה הדינ' לחמוריים לנחתא ומנתיקין לחסם . ולכן כל העליות עשה הוא צדור קו השמאלי רזא דגבורה ולכן נקרא יום הדין ונבאר כל העליות בצדד התפלות צר"ה : תפלת ערנית יעקב ורחל שניהם נהוד ז"א . אך היא אינה מקבצת רק דרך מן ולא מו"ל עלמו פי"ו כי נה"י דאימא מתחלקים מו"ל ואז אין צו מוסין להאיר לנקבצא . ונתייחס פועלת כבוד שלו מניע אליה הארם מאימא . שמאירה ללוא שצומדת מאחורי ז"א נגד הדעת כו"ש כבר ומשם גם לרחל ולכן אף שמן ר"ה עד אחר יו"כ אין האור עם רחל רק עם לז"ה עכ"ז לריך לבויד המוסין עד למטה צדל לתק צריה : תפלת שמריה צעמידה ללחם עולים שניהם צמקומו דז"א ונחזרה עולים שניהם צדעת דז"א אך צעמרא דגבורה שצדעת שדעת כולל צ' ענדין מו"ג וסם צימין ושמאל שצדעת עלמו וסם עולין דרך קו השמאלי עד עטרא דגבורה שצדעת שלו :

תפלת מוסק צעמידה ללחם עולים שגם הם צנייה שלו שהוא ג"כ צקו השמאלי' ונחזרה עולים שניהם עד הצורה דל"י . ונקדושה עד צינה דל"י . ועולים צ' מדרג' יסד שדולג'י מדרג' מ' הוד ועולי' עד הצורה' וזהו ששואלי' איה מקו' כדודו להעיריו כע"ש כבר : תפלת מנחה צעמידה ללחם חמורים כבר שניהם נהוד ז"א וע"י תפלה זו חמורים צמקומו שלו . ונחזרה עולים עד הצינה שלו . והנה קדר התפלות יום צ' כמו ציוס א' רק שכוונת יום א' הוא לעשות הנסירה ולדמות הדינים מאחוריים דז"א שהוא נגד לזה וכתר רחל

רמל • וציוס ג' מחמיל הנקירה צין לחוריים דז"ל וצין רמל • ונגמר הנקירה צערצ יז"ב
כמ"ש הכל לקמן :

בבניסחך לנב"ב חמור הכיני צמאי להחפלה וכוונתי ליחלל שכינתא קדישא צדוע שמאלא
דקצ"ה גדחילו ורמימו צסס כל ישראל על ידי הסוף טויר ונעלם :

וביום א' דר"ה חכוין לשילוב הוי"ה אהי"ה כזה יאהוהויה וציוס ג' יאהוהויה ובעם
הנקודות של אלו הסמות כי שם הוי"ה זו של יום ראשון

הוי"ה דלחא כי כדר נודע כי צכל פרטוף יש הוי"ה שווא אור העלמות של כל פרטוף כחצור
צזוכר ולחא היא הארת צינה כנודע ע"כ נקראת עלמא דלחאכסיי ונקודת הצ"ה הוא לרי כנודע
ולכן הוי"ה זו ניקוד לר"י • והוי"ה של יום ג' הוא הוי"ה דרמל דינא רפיה כנודע והוי"ה של
רמל ניקוד לנחום כנודע • וכוונתי להמשיך אורות חינוח צדוק מקרא קודש כנודע צדוק הספד
שבווא שם אהי"ה צנקודת קנול כנודע :

בערבית ערצ ר"ה קודם החפלה נקודת רמל עומדת צראש הצריאה וע"י החפלה היא עולה
צאלי צחמור דז"ל ועולה עד פרק חמלעי של הוד ז"ל שסס הוא נקודת הצנורה
דרמל נגדלת עד החזה כמ"ש לעיל • חפלת ערצית ק"ש עם צ' צרכות שלפניה אחת ואחונה
השכינה כוונתיה הכל כמו צדוק • ואומר ופיוס ואין צו שום כוונה כי אם חל צשנת כוונתה
כמו צשנת • ואומרים חקעו צמודש שופר וגו' :

תפלת העמידה

אדני חכוון כי צהיחא צצריאה נקראת אדני כי שם היא צדוק עמיק לצריאה וצריאה היא
קוד ארץ נגד עולם האלי והוא קיד ארון כל הארץ • ויש צ' מיני דיין האחד הנמשך
לה הארת מפקמה דז"ל שחחגלים שם ל"צ נחיצות חכמה כחצור צזוכר דלונר ל"צ נחיצות
סחיעין חינוך לעילא ואחגליין צזעיר חנפין וכל א' חל"צ נחיצו כלול מן עשר הרי י"פ ל"צ צני'
ס"ך קוד ס"ך דיין דלכורא וסס ג' כ"פ דיין וחכוון להחמיק דיין כי שמוכל לעלות לאלי וחכוון
להמשיך אליה הארת מן ה' אלפיין של אהי"ה ואז נעשה מן ה' כ"פ דיין כ"פ אדני צני' נערה
וצזה הנער"ה צחה אל המלך • וזה נרמז צאלדיי וחכוון כי חל"ק זו של אדני נורחא כזה •
א צני' ל"צ וכשאר דיין צדוק קרוב ה' לנצצרי ל"צ שזו האל"ף כשנצצר לשנים הוא צני' ל"צ
וכשהצצרים קרובים אז הוא צני' הוי"ה ועמ' אחר שנחמקו דיין אז היא עולה לאלי ונחצרת
לחוי"ה צדוק ה' אחרונה כנודע ואז זו האל"ף צני' כ"ו ועם דיין צני' וי"ס רומז למסדים
המחמקים • עוד יש לה דינים וסס פ"ר דיין של ונלפ"ך הנמשך אליה מדעת ז"ל והיא נרמז
ג"כ צאלדיי כ"ל חל"ר האל"ף כזה א' הרי דיין ועם דיין חל"ר הנשאר חל"די צני' פ"ר וכשעולה
צאלי ונעשית ה' אחרונה של חל"ר הרי פ"ר • קוד פרה אדומה וצ' מיני דינים חלו נחמקים
ע"י שפתיים כמ"ש לפיך :

שפתיי הנה חלו צני' מיני דינים סס צ"פ צצורה צני' חצ"ל וחר צפ"ה שבווא צני' פ"ה
אלהי"ס וסנה צ' חניכים סנהם השיניים יש צסס צ"פ צצורה • כי החניכים הוא
חחוריים של אלהי צני' ר' הרי צכל אחר ר' וצכל א' י"ו שיניים י"ו למעלה י"ו למטה הנרמז
צצורה חל"ר • הרי צ"פ ר"יו ססס צ"פ צצורה • וסס נחמקים פ"י לעיסת השיניים כי שנים
צני' ח' חל"צ של השיניים הרי ח"צל ואח"כ יולאלי לשפתיי ומחמקיי יותר כי חותיות
השפתיים סס צומ"ק צני' ד' חלואים של ע"צ ס"ג ח"ה צ"ן צלל חותיות השרשים סס ג"כ
צני' צומ"ק :

הפתח עוד נחמקיים יותר ע"י הארת חו"ל ססס קוד חותיות חח"ע גיכ"ק כנודע וסס
צני' ר"יו ח' יותר נחמקא חח הרי"ו • ומחמקיים ע"י ד' יודיין שסס ע"צ
סנחמקיה סכל א' כלול חיי הוא ח' ונקודת הסכמה הוא סח"ה הרי חפח"ה :

ופי חכוון להחמיק חחח' ח"י מן חלפ"ך ג' פ"י ע"י ט' יודיין חיינו ד' יודיין דע"צ וצ'
יודיין דס"ג חל"ק של אדני יש צו צ' יודיין הרי ט' יודיין צני' פ"י וכשאל' ו' של
חל"ק שני צ' יודיין הרי ופ"י סס ס"ג ח"ה חותיות עם שורש ה' של ה' חלואי חפה
ס"ה צני' פ"י :

יגיד תהלחך פירש ימשך שפע אור חל"י לצריאלי לנקודת חמלי חנק חל"ה צני'
ח"ס צדוק ויעקז ח"ס ח"ס צענה דח"ס • וע"י חוחו שפע חעלה חצריאה
לחלי

שער ראש השנה

לא"ה ולסוף יגיד הוא מורה על הרמזים שהוא המערכת שפע ולכן תכונן כי מן אל"ה המורה
 דין נעשה עמנו יגיד שהוא המערכת היינו שמעיר אל של אל"ה כי זה א שהוא גני' ק' שהם
 ב' יודין של יגיד כ"י של אל"ה חס' ה' נעם' ג של יגיד וד' של אל"ה הרי
 יגיד ותכונן כי יגיד הוא י"ג י"ד ר"ל ג' יודין ד' יודין היינו שמעיר י' תחלה דל"ה של
 אל"ה גני' יודין של שם ס"ג ו' תחלה דל"ה יודין של ע"ב ועשה ט' יודין גני' פ"י כנ"ל
 ותכונן כי ר"ת של ופ"י יגיד ת"הלך הוא ח"ו הוא המל' שכללם כ"ב תכונן מל' עד ת'
 שהיא משימה פניה לעלות לא"ה ויומתך לה שפע תאל"ה להמשיך כל ס"ב תכונן שבה וס'
 אותיות מנלפ"ך יונתקו ע"י שם דו"כו אותיות שניות של אה"ה גני' ל"ד הכרזת בסי"ת של
 ופ"י יגיד תהלפ"ך שהוא יד"ך גני' ד"ל . ותכונן שיתחלל שם אל"ה צמלוי דמלוי שיש צהס
 ד"ל אותיות כמנין הסם דו"כו :

ברוך ו' גני' ה'

ד ע כי תחלת ר"ה בצרכה זו אין הפרש בין ר"ה לשאר ימות השנה רק סוד ר"ו הוא גנימטרי'
 בצורה שאלו מוספין מכל צחי' וצחי' כי הוא יום הדין וכחצי לל תתקום שור דרשו
 שאין לצטנו ומנלכחו רק לריך להמשיך והנה עשה נקוד' המל' לנעם בצריאה רק נקוד' א'
 כולה מ' ואנו רוצים להעלותם בל"ה עד מקום אלימות שהוא נגד המזה אב"ה ואח"כ לעשותה
 פרק' גמור ולהחזירה פנים צפנים ולכן לריך אחת לידע כי ד' צחי' יש לה הא' שיש לה
 שורש למעלה תחת ג"ר שהם חצ"ד דו"ה צדוד קשר של תפילין . הני' יש לה שורש תחת חג"ת
 במקום המזה . הני' יש לה שורש נה"י . ונ' צחי' אלו הוא צדוד ה' אחרונה של שם הוי"ה
 כי חצ"ד הוא יח"ו והיא ה' אחרונה תשלמה להוי"ה . וכן חבג"ת וכן צנה"י . עוד יש לה צחי'
 ד' תחלה הצריאה ושם נקראת אל"ה . ולא חין לה אפי' צחי' דעת ק"ל שלה כי חין לה פרק' ו
 רק נקודה שהוא סוד אות וי"ד שיש לה ג' קולין כדוד כי הוא צמחי' תחת כלילן צ"ח כי
 חצ"ד שלה כלולין צמג"ת גם נה"י שלה כלולין צמג"ת כמו אות וי"ד שיש לה ג' קולין וכל
 קוץ יש לה ג"כ סוד סת"ר הרי ט' וכלולין תחלת . בנקודת מל' הנושלמה לעשר והוא נקודה
 מל' . דל"ה ג' וליה ט' וליה י"ג כמנאר צורה . והנה אנו רוצים לתת לה סוד דעת ק"ל
 שהם סוד כ"ג ה' הוי"ה ג' ק"ל . ונאשר שעינין הוא צדוד ג' קוים חין יורדים צה רק ג'
 הוי"ה שהם האחרונים ג"פ ע"ב ג' ר"ו . והנה עשה צכריעת גיף תכונן שהסוד שהוא סוד
 ו' כודע יורד עמו שורש ה' שיש לה תחת יסוד וס' זו לוחה ר"ה הרי ר"ו והנקודה העומדת
 צחלם הצריאה הוא אל"ה והתחלת מן השפע ונעשה אל"ה צמלוי שיש לה י"ב אותיות ושם
 ר"ו הוא גני' ברוך . וסוד זה הרי"ו הוא סוד ג' צמות ס"ג כמנשכים מ' אה"ה גני' ס"ג
 וג"פ ע"ב י' אותיות חסיד הכולל מכל אל' נאשר בכל אל' ע"ב הרי ג"פ ע"ב גני' ר"ו
 וכ"ז נמשך מן אות אל' של שם אה"ה דמלוי הדין שדורתה ר"ו . והרי הם צ"פ ר"ו :

בינה בקציר

ברוך בורע גופו ותכונן כי יסוד הנקרא ברוך והוא סוד ו' בורע גבי ה'
 סוד המל' העומדת בבריאה להעלותה אל האצ"י והוא כבר קיבל
 המוחין שהם סוד י"ה ומשפיע ע"י שהוא ו' לה' ונשל' שם הוי"ה ג' כי והוא
 אינו ניתן לה רק עטרה דגבורה שהוא א וריים של הוי"ה שהוא גני' ע"ב ואחריו
 של שם מ"ה גני' ק"ל הרי ע"ב ק"ל גני' ר"ב ועם כ"ו הנ"ל הרי ברוך ותכונן
 כי ע"ב הנ"ל מתפשטים בג' קוים שלה והם ג"פ ע"פ גני' ר"ו וי"ב אותיות שיש
 במלוי אדני' הרי גני' ברוך ותכונן כי היא עומדת בבריאה בכל הני' רבויין
 דכלהו ברכאין והיכלין דבגוה והיסוד יורד בכל הני' רבויין וברכאין להעלותה
 מבריא' לאצ"י והוא סוד ו' יורד עם שורש שלה שתחת נה"י סוד ה' וה'
 זו צורתה ר"י בזה ה' ו' הוא ר"ו סוד עטרה דגבו' שהוא ניתן לה הרי ב' ר"ו :

אמת י' גבי ה'

הנה נקודת הסוקל העומדת עתה צחלם הצריאה לריכס צ' תקונים . הא' להעלותם לא"ה .
 הב' לעשותה פרק' . והנה צמלת צרוך המשכנו לה כה ע"י צ' ר"ו שתוכל לעלות
 מהצריאה לא"ה נגד יסוד ז"ל ע"י כריעת גיף שהוא ו' יסוד גני' ה' נוק' . ועשה צמלת אח"ה
 דחין גמין רישא שהוא י' שהוא תחת שהוא סוד הוי"ה שג"ג וי"ו שהוא יסוד כמנאר צורה
 ולריך לכודע ראשו ותכונן להוריד השפע מן י' שהוא תחת לגני' ה' הוא השורש שיש לנקודת
 ניקנת דצריאה בל"ה . וזהו מותן כס לאותה נקודה שאמר שתעלה בל"ה לעשו פרק' גמור' .

וכבר נודע שזנין הפרלוק נעשה ע"י האותיות שהם הצוניים כנ"ש צספר ילירה ג' אותיות צוניים
 ששה צמים וכמו שנזכרתי כ"ז צלריות צמזרי סנה"ע ולכן עתה צכריע' זו נותן הסמ"ח ע"י
 היסוד שבו סוד כ"ז אותיות ק"צ אותיות מן א' עד ת' צסוד נגילה ונשמחה צ"ך כמבואר צוהר
 וז' אותיות מנלפ"ך כדי שיהיה צה זה הסם שמוכל אס"ח צעלות' צלז"י לסיפוט פרוק' . וזה
 נרמז צמלת אס"ח ע"י ק"צ אותיות מאל' עד ת' ה' ה' אותיות מנלפ"ך . והנה עיקר הדינין
 הם צמנלפ"ך שהם פ"ר דייס לזונצא כדוד ; ולר"ך למחשק ולא לצטלס לגמרי כי זה היום הוא יום
 דיין וכל המיחוק הוא על ידי רי"ו שהוא עמנו רומז לדין כי רי"ו נצור"ה חלל נרמז צו גם
 המסד כי ג"פ מס"ד גי' רי"ו . ולכן לר"ך לכון כי אס"ח צגי' רי"ו לפ"ך למחשק ג' אותיות
 לפ"ך מן מנלפ"ך ע"י רי"ו . כי צ' אותיות מ"נ כבר נמחקו צכריעס ראסונה של צרוך ע"י
 צ' רי"ו המצוארים כזונת צרוך' ועתה צכריעס זו נמחק' ג' אותיות לפ"ך ע"י ג' רי"ו
 הכרמזים צמלת אס"ח כמ"ש לפניך . והענין הוא שחרי נצחר לעיל כי א"ת של אס"ח רומז
 לק"צ אותיות' וז' למנלפ"ך והנה צק"צ אותיות יש צו סוד רי"ו כי כל כ"א מ"צ אותיות כלול
 מ"סם כרי י"פ כ"צ גי' ר"ך לר"ך להסיר וזה ד"ל גיכסס היינו הסרסס לצד כפאר רי"ו .
 ומה שאלו מקידין אלו הדי' אותיות כי הס"צ אותיות' יולאים מה' מולאות הפ"ה כדודע ואלו די'
 אותיות גיכ"ק הם יולאים מן הסיד כדודע סוד הסמחה שהוא סוד הסיד כדודע והם רחמים
 גמורים ואם לא היו מקידין אותן היו מנלפ"ן הדינים לגמרי ועדיין לא עת צטולס רק לר"ך
 למחשק' שיהא הדין פועל פעולתו רק שיהיה רחמים צדין ולכן אנו מקידין אלו הדי' אותיות .
 כרי רי"ו אחד . ונשאריו אותיות לפ"ך כי אס"ח צגי' רי"ו לפ"ך והנה רי"ו נרמז צל"ח שהם
 כ"צ אותיות ונשאר ה' של אס"ח הונום להי"ה כי הנה צגי' ו' ה"א הוא ו' סר כ"ו צגי' הוי"ה
 וחסרף הוי"ה ללפ"ך כרי רי"ו שני . וצ' רי"ו אלו נרמזים צצ' אותיות א"ת של אס"ח כי א'
 לורסה רי"ו כזה א' גם ת' לורסה גיכ' רי"ו כזה ה' כרי צ' רי"ו נרמזים צצ' אותיות א"ת של
 אס"ח א' למחשק כ"צ אותיות . הצי למחשק ה' אותיות מנלפ"ך . והנה לר"ך לכלול כל הכ"ז
 אותיות צרי' אחד וכו' רי"ו כג' . וסוף שר"ך לעשות אס"ח צצורת אהי"ה עד"ז א"ה של
 אס"ח הוא תמס א"ה של אהי"ה נשאר ת' דלח"ה שיהא לורס רי"ו חסס ה' חסס כרי"ס כרי
 נעסה ה' ונשאר ה' שיהא נקודת רגל סה' כרי י"ה של אהי"ה כרי מן אס"ח נעסה אהי"ה
 סוד המיחוק וכה אהי"ה גי' כ"א וכל א' כלול מ"סם כרי י"פ אהי"ה גי' רי"ו ויש צמלואס ו'
 אותיות זולת הפסוקים כרי רי"ו כרי נצחרו ג' רי"ו צמלת אס"ח ועתה ל"ל ע"י מי סט
 נמשכים :

ביונה בקיצור

בורע בראשו תכיון להמשיך הארה מת"ת ז"א שהוא סו' י' על ו' שהוא רא'
 ו' כסוד וישתחו ישראל על ראש המטה ה' על יסוד ו' זעירא ראש י'
 דעל גבי ו' הוא ת"ת והוא נותן בה ע"י יסוד הארת כ"ו אתון ק"ב אותיות מא'
 עד ת' והי' אותיות מנצפ"ך הרי א"ת ה' . ותכיון כי את"ה נגי' רי"ו צפ"ך להמתיק
 ג' אותיות צפ"ך מן מנצפ"ך שנשארו בלי מיתוק כי ב' אותיות מ"ן כבר נמחקו
 באמרינו ופי' עידי תהלתך כמ"ש לעיל . והנה כ"ב אתון הנרמזים כא"ת כל אחד
 כלול מ"י הרי י"פ ב"ב הוא ר"ך תסיר מהם ד' אותיות גיכ"ק שהם סוד הרחמים
 ישאר רי"ו שאין כונתנו לבטל הדין לגמרי רק למחשק . והנה במלת את"ה במלת
 א"ת נרמזים ב"פ רי"ו כי א' צורתה רי"ו כזה א' גם צורת ת' הוא רי"ו כזה ת'
 הרי ב' פעמים רי"ו א' נגד כ"ב אתון הבי' נגד' ה' אותיות מנצפ"ך הנרמזים
 באות ה' של את"ה . והנה עתה צריך לכלול כל הכ"ז אותיות הנרמזים באת"ה
 באהי"ה כזה כי א"ה דאתה הם ממש א"ה דאהי"ה נשאר ת' דאת"ה והיא כצ"ר
 רי"ן כגיל תקח הוי' ותשים תחת הרי"ש נעשה ה' ונשאר י' מן התי' הרי י"ה
 מן אהי"ה הרי מן אתה נעשה אהי"ה ואהי"ה עולה כ"א וכל א' מכ"א כלול מ"י
 הרי י"פ כ"א הוא רי"ו ויש במלואו ו' אותיות לבד הפשוטין הרי רי"ו . ומשכים
 ע"י י"ה שבחכמה ובינה דז"א שהוא גיכ' רי"ו כג"ל . וחכמה שהוא י' נותן לבינה
 שהיא ה' ובינה נותן לת"ת שהוא ו' והוא נותן לטוקבא שהיא ה' ונשלם השם .
 ונמשכים ע"י אות א' דאהי"ה דיודין שצורת ג"פ רי"ו כג"ל הרי יש כאן ג' רי"ו
 יוככר"ך ב' רי"ו הרי ה' רי"ו שע"י אלו ה' רי"ו היא עולה ה' מעלות ובכל מעלה
 זש בחי' רי"ו ה' שעול' מכריאה לאצי' ואז יש לה בחי' רי"ו ואז היא תחת יסוד
 י"א

כוונת ראש השנה

א' הב' נגד היסוד ושם ג'כ' יש בחי' רי"ו הג' נגד נ"ה ושם יש ג'כ' רי"ו •
 הרי נגד שלישי תחתין של ת"ת ושם יש ג'כ' רי"ו • הרי נגד שלישי ב' שהוא
 מקום אצילותה נגד החזה באחור ושם יש ג'כ' רי"ו • למתק כל הדינים אשר
 מתחלקים להתר"ף חלקים שבשעי' הרומז לנוקבא והי"פ רי"ו בני' תת"ר"ף
 והנה עתה כירע י' שבשם גבי ה' שצורתה ר"ו כזה ה' הרי רי"ו • גם כירע ו'
 של הוי"ה גבי א' דאדני' להעלותה לאצילות עי"י • הי"פ רי"ו ה' מעלי' שבכל
 מעליש ג'כ' ב' שמות הוי"ה אדני' שהם בני' תנ"ה וימתקו ב' מיני דינים שהם
 דיני דדבורא הי"פ הוי"ה בני' ק"ל והי"פ אדני' בני' שכ"ה הרי תנ"ה יומתקו עי"י
 ג' מלואי אהי"ה שהם ג'כ' גי' תנ"ה • ונרמזו בתיבת את"ה שהיא ר"ת אשר תנה
 הודך וגו' :

והענין

כי עתה כריעה שניה בראש י' גבי ה' שהם חוי"ב של ז"א עצמו
 והנה אותיות י"ה הוא רי"ו כי ה' צורת ר"ו כזה ה' ועם ה"י הוא
 רי"ו ותכוון כי זה הרי"ו הם סוד ג' שמות הוי"ה בידוי"ן שהם בני' רי"ו
 והם נמשכין מן אות א' של אהי"ה בידוי"ן שבכינה ואות א' הוא רי"ו כזה
 הרי ג' רי"ו אשר מהם נמשכים ג' רי"ו הנרמזים במלת את"ה כנ"ל • והנה
 עתה נמתקים כל ה' אותיות מנצפ"ך • מ"נ עי"י ב' רי"ו שבכריעה ראשונה במל'
 כרו"ך צפ"ך עי"י ג' רי"ו בכריעה ב' במלת את"ה • והם ה' רי"ו • ותכוון כי עי"י
 ה' רי"ו אלו יש בח' אל נקי' הנוקבי' העומדת בראש הכריאה שתעלה ה'
 מעלות למקום אצילותה • ובכל מעלה יש בו יאהדונה"י כמבואר בתקונים • היינו
 יאהדונה"י במלכות שתחת היסוד לפי שהי" קו אמצעי כולל הוי"ה ואדני' יאהדונה"י
 ביסוד ג'כ' קו האמצעי יאהדונה"י כניה הוי"ה בנצח קו ימין אדני' כהוד קו שמאל
 יאהדונה"י בת"ת קו אמצעי • יאהדונה"י כח"ג הוי"ה בחסד אדני' בנכורה הרי
 הי"פ יאהדונה"י שבחס' עולה נקודת המל' מכריאה לאצ"י ער החזה של ז"א שהוא
 מקום אצילותה באחור ז"א • והנה בכל מעלה מאלו ה' מעלות יש ככל א' סוד
 רי"ו והם ה' רי"ו והוא כי במלכות שתחת היסוד יש רבוע אדני' בני' קכ"ו ועם
 יאהדונה"י הוא בני' רי"ו עי"ה ביסוד שם יש קיבוצ' ג' שערי בינה והם סוד קכ"ה
 והוא כי נשיב נחלקים כ"ה לזכר כ"ה לנקבה כי יש בהם הי"ח והי"ג ובי"א כלול
 מה' הרי הי"ח הם הפיה הוא כ"ה וכן הי"ג הוא כ"ה • והם ג' שארי בינה והחסדי'
 מתפשטים בזכר כה' ספיר' חגית נ"ה כי היסוד הוא יתום מאמו כנודע רק שמתקבצי'
 שם כל הה"ח בסוד וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף כנודע אי"ב הם כ"ה
 ביסוד • ובאשר שבכל ספי' שיש בו חסד א' הוא ה' וכל ה' כלול מה' שהוא לעולם
 סוד הכלילות באורות עליונים אי"ב ככ"א מהם יש כ"ה • רק בת"ת באשר ששם
 מקום סיום יסוד בינה אשר ממנה יוצאים כל הני' שערים אין בו בחי' כ"ה והם
 למעלה כדעת שלו • וביסוד ששם הכלילות יש בו הי"פ כ"ה בני' קכ"ה ועם יאהדונה"י
 הוא רי"ו • נ"ה יש בהם ג'כ' רי"ו כי לעולם התחתין נוטל ממנו • שלמעלה ממנו
 היינו נה"י מקבלים מחגית וחגית מחב"ד אי"ב נ"ה יש בהם כ"ה כ"ה ועוד מקבלי'
 מהיסוד שהוא המכריע שביניהם כ"ה וכ"פ כ"ה מלמעלה מן חסד וגבורה הרי
 הי"פ כ"ה קכ"ה ועם יאהדונה"י הוא רי"ו • ת"ת יש בו ג'כ' רי"ו • כי כבר נודע
 שהוא כילל ג"פ מ"ב כמבואר בכוונת הקדיש שהם מ"ב דע"ב מ"ב דס"ג מ"ב
 דמ"ה וג"פ מ"ב בני' קכ"ו ועם יאהדונה"י הוא רי"ו עי"ה • הסד וגבורה יש בהם
 ג'כ' רי"ו : כי חוי"ב יש ככל א' ג'כ' סוד כ"ה כי שם הוא שורש לה"ח והי"ג אי"ב
 יש בחו"ג כ"פ כ"ה ומקבלים מחב"ד ג"פ • כ"ה הרי הי"פ כ"ה ס"ה בני' קל"ה ועם
 יאהדונה"י הוא רי"ו הרי הי"פ רי"ו כה' מעלות שנקודות המל' עולה מכריאה לאציל'
 למקום אצילותה נגד החזה של ז"א והנה אנו חושבין הי"פ כ"ה רק בני' טעלות
 שהם ביסוד א' כניה ב' כח"ג ג' הרי ג"פ קכ"ה בני' שע"ה בסוד ואל קין ואל
 מנחתו לא שע"ה וכן ארז"ל אין לך אדם שאין לו שעה ובמ"ש בכוונת אשר יצ"א
 אפשר להתקיים אפי' שע"ה והשע"ה מתחלק לתת"ר"ף חלקים כמ"ש בחבורי שגה"צ
 הרי תת"ר"ף בני' הי"פ רי"ו :

ונחזור לכוונת הכריעות • והענין הוא כי נכחד יש זו תר"ן אורות שנגדס תר"ן אותיות
 ב'.

צ"ח דצרות וזהו נותן . הסתי' לאח"כ שהוא כמנין י"ח צבור י"ח תאריך שהם מקצתו
י"ח אורות מן הכתר הנק' אי"ן זה הי"ח מתחלק קכ"ה אורות לאחד קכ"ה אורות לאיח
צבור קנה חכמה קנה צינה . אך שזריך כח לאיח לאוליא ו"ק של ז"א לריך לה' ו' אורות
יותר הרי קכ"ה עם ו' גנ"י קס"א והוא סוד שם אהי"ה ציורדין גנ"י קס"א שהיא צאיח' גס
אהי"ה להסיין גנ"י קנ"ה עם י' אותיות גנ"י קס"א . והנה צלל י' אותיות צהסיר צי
כללואיהם ק"ס ק"כ גנ"י י"ח ועם י' אותיות הוא גנ"י ש"ך והוא סוד ל"ב נחיצות כ"א
ככולל וזו' הוא ש"ך סוד ש"ך יטליין דבוליא דקדדנות' . והם נחלקי' יור' לאחד י"ח לחי' .
וכן הל"ב נחיצות המתגלים בז"א מתחלקים י"ח לז"א י"ח לנקבא' . אך שאיח' לריכה לאוליא
ו"ק דז"א לריכה ו' יות' והם כ"ב נחיצות . וכן גוף' דז"א לריכי' לאוליא ו' היכלין שהיא
מתלגש' צהס לריכי' ג"כ ו' יות' והם ג"כ כ"ב וצוה חזין אלו הנה' כריעות שהוא ו' לגבי ה'
לגבי ה' . י"ח הם אלה וז"א אלה י"ח ז"א ו' כדוע . ובי' הסיין א"י
וצרמ' כדוע . והנה כריעות אצוה ו' לגבי ה' כי' זו ה' היא ה' תחלה'
סוק' דז"א וה' זו תחלה' היתה ו' כי ממנו עיניה ונתפשט' לה עוד קר לרמז' כזה ה' הרי
צ' ווי"ן גי' י"ב ועמה היא ד' הוא י"ח נחיצות שלה ואנו כרעים להוריד לה עוד ו'
שפע' ה' כזה ה' הרי י"ח עם זו ה' הוא כ"ב ליתן לה ו' יותר לאוליא ו' היכלין דתחמה'
וכריעה שניה י' גי' ה' זו ה' היא עלאה וה' זו תחלה' היתה י' כי ממנו ציניה ונתפשט'
צ' קוין לארכה ולרמנה והם צ' ווי"ן גי' י"ב ואנו מורידין לה אום י' צחור הנה' קוין
ועשה ה' כזה ה' הרי י"ב ו' גי' כ"ב ג"כ ו' יתירים לאוליא הוי"ק והנה דד' י' עוקר
עלמוריו והוא ג"כ י' ואנו אין חוסדין רק צ' קוים לפי שאנו כוונתנו לעשות מן י"ח דר"י
לכן אנו עושים רק צ' קוים שהוא ד' ולא ד' והנה כללות הכוונה של הכריעות להוריד י'
של הוי"ה אל א"י של אדנ"י כדי להעלותה לאלי' וג' אותיות דכ"י כלולים צל' ונעלמים בה ויורדי'
עליו יודיין דהוי"ה ונעשה מן אדנ"י אהי"ה צמלי' יודיין וחכוון כי ה"פ יאדדוהי הנה' כ"ב
גי' חנה' והם ונתחמקים ע"י ב' עלואי אהי"ה ג"כ גי' חנה' זה נרמז צמל' אח"כ שהוא ד"ח
א"שר חנה' סודיך על השמים כי אשר הוא צינה כנצוחר צוחר וזה י' עלואי אהי"ה גי'
חנה' ובה"ס סוד ל"ב נחיצות שהם עלמ' כי שרי צינה המתפשטים בז"א סקרק' שמים צד'
כוד כנצוחר צוחר דאמראי' עלאה מתפשטות א"י עד הוד וחו' א"שר חנה' ה"ודך על'
השמים ונרמז צמלת אח"כ כי מלת אח"כ הוא עלמ' אהי"ה כנצוחר למעלה :

יִדְהוּדָה גּוֹפֶד ה' לִגְבִי ו'

דגה אחר שירד אור השפע מאילנות לנקודי האלכו' שצדאש הצריאם ונתן לה כח לעלות אל האילניו' אלו עשים צי זקיקות להעלות' למקומו' וליתן לה כח לעלות עוד יוח' עד הכח' דז"א וכו' צמם הוי"ה וז"ש כל הווקף וזקף צמם והענין הוא כי הז"א הוא קוד וי' קו וא' וק"י ש צו הוי"ה בכללות הכולל לכל הוי"ק וגם הח"ת עלמו שצו הוא ג"כ קוד וי' כי הוא קו חמצי הכלל כל הוי"ק יוש צעמם הח"ת ג"כ שם הוי"ה הכולל רק לח"ת עלמו ואם חמלק בכללות לשגשים וגם הוי' של הכללות לשגשים הרי נה"י הוא שלים א' חג"ת שלים צי חצ"ד שלים ג' וחמלק הוי' ג"כ דז"ז הרי חמך הוי' הוא ששה והם צי' שלים נגד נה"י וחג"ת וחי' פעל הוי' ש"ס לה גי' קולים הוא נגד חצ"ד ועד"ז חמלק כללות הוי"ה ואם חמלק הח"ת עלמו ע"ד הכ"ל חגיג חלק הכ' נגד החמום ושם חמקיים נמשך הוי' הן של הכללות והן של ח"ת עלמו והנה קודם שחמלה חג"ת עלמו הוא רק חמשך הוי' דכללות ואין צו קוד עשירית כי אינו חגיג עדיין ונכון עשר לחלק שלים החמחון של הוי"ה דכללות ואחר שחמלה צהוי"ה דח"ת אזי כשחגיג למקום החמום הרי שם חמחיל ראש הוי' שהוא י' פעל הוי' ויש כבר צהוי' עשירית מן חנן הוי"ה והוא קוד הוי' זקיקות הח' ה' לגבי וי' שצוקיפה זו עולה עד נה"י דז"א וזקיקה צי' עד החמום שהוא ה' לגבי י' והנן כ"ז והנה חמלה לרד לכוון כי י' של הוי"ה מעלה לח' של חצ"י ושאר אותיות ששם דיין כלולים צה' העונתק אותו כי א' רומז לחי"ה ועולה מן הצריאה לח"י למקום שורש החמחון שלה ש"ס לה צה"י שהיא למעלה חמח היסוד דז"א דח"י וזה השורש הוא קוד ה' חמחה צכל מקום ונחמחר זה ה' עם הח' עם זה ה' ונעשה ח"ה שזו ה' נחמלח' צה' חלואים שלה ציורדיין וצהיין וצחלש"ן קוד ח"ה צה' י"ו קוד י"ו נחיות שלה ואז עולה ה' גבי וי' הוא וי' הכללות נגד נה"י דז"א ונחמך לה וי' נחיות כרי כ"צ נחיות להולוי וי' היכלין דחמחה ועולים הכ"צ אותיות שהורדנו חמלה ואז אנו לריבין לעשות

כוונת תפלת ראש השנה

[illegible]

ביונה בקיצור

צריך ז' זקופות מחלה תזקוף ויכוון להעלות כל הכספי שירדו לנריאה ע"י זקופה זו ותחלה לריד לעשות לה דעת ק"ל לכן מחוון כי עתה עולה א' לדד"י עם י' דכו"ה והנה יו"ד אל"ף ג' קל"א סהול ק"ל ע"ה ועוד י' באלד"י עתמה א' בראש י' בסקוף והול ג"כ ק"ל סני ג' רס"ב סהול רי"ו וכשאר ת"ו מלוי ע"ב סוד עלייהם הרי י"א י"א ר"ת י"הס א"לסניו י"הס א"סד והיא ג' כ"ב להעלות כ"ב לחוון והנה הס רק ג' לחסיות י"א"י ג' אהי"ה סכניה פסס פורס הכ"ב לחוון ותכוון כי בזקופת ה' גזי ו' ה' ו' היא לור' ר"י כזה וסס ו' היא רי"ו אס"כ תזקוף ראסך ה' גזי י' והנה בזקופת א' היא עולה עד ראס ו' שהיא יסוד וגס י' כה והנה לעלות עד הסזה סהול סוד פעל ו' ועתה בזקופת סניה היא עולה עד הסזה סהול ה' גזי י' ועוד י' לה כה והכנה לעלות עד הסתר דז"ל לכן לריד לחוון ס"בזקופת זו סהול ה' גזי י' בינה דז"ל עולה להסמה דז"ל וסניהס עולה למ"כ לאול ותסחדש ה"ז"ל ונוטל ספע וכס סה"י סס מ"ה יו"ד ה"א ואל"ו ה"א ועי"ז הול תסגדל ויש כה לתסן גס כנין הנוקדל ותכוון ביה ז' סהול ה' גזי י' סזו ה"ה לורסר ר"ו כזה וסס י' הרי רי"ו והנה בזקופת ראסונה היא עולה ג' מעלות וגס הכנה מעל' א' סהול ען סנרי"ל לאל"י ע"ד הסזה וכלל מעלה י' הוי"ה אהי"ה וק"ד וד"ס הוי"ה אהי"ה ב' פק"ס סהול אהי"ה רי"ו רי"ו וכו' לחוון וזקופת סניה הכנה לר' מעלות וכהס ג"פ הוי"ה אהי"ה א' קמ"ה סהול אהי"ה וסה"ן כסכר" ססון י' לחסיות ה' הרי ז"ס הוי"ה אהי"ה כני" ס"כס סהול ג' פ"ר וכשאר מ"ס הול סול הוי"ה אהי"ה עתמה עם ז' כוללים סעי"ז תמחקו הפ"ר דינין וכלו ג"כ למעלה :

מדרגה

מדרגה   א' כוללת ג' מעלות וגם הכנס למעלה ד' • והיא ע"י זקופה א' שמולה עד
הת"ס דז"א באילנות וקצר העליה חסלה עולה מזריחה לאנ' חסת היסוד של
ז"א בקוד והארץ הדום רגלי ושם יס בתי הוי"ה אהי"ה שמיים ציורי"ן בגי' רג"ל הסך מהם
" אומיות של מלי' הוי"ה ועוד ח' אומיות פשוטים של צ' שמות ותלרף ע"ה כרי רי"ן כרי
מעלה אחת :

מעלה

מעלה ב' היא פולס נגד יקוד ז"א ויש בו הוי"ה אהיה ביודי"ן ואהיה בהי"ן בסך

כוונת תפלת ראש השנה

הסדר הנכס מנין ח' אומיות של צי השמות והלך הכולל כרי רי"ו :
ג' היל עולם נגד נ"ה ויש צהם הו"ה אה"ה הו"ה ציד"ן אה"ה צלפ"ן
נ"ה צני"ו רי"ו :

מעלה

למעלה די אה"ה עולם זקופה מני' עד המזל דז"ל וכבר ידעת שמעם נעם
צמי' הכתר דנוקבא לכן עתה הוא צמי' צ' הו"ה הו"ה שלו הוא פ"צ וכה"ה
צמ"ה צמ"ה גי' קד"ם קד"ם וע"כ הוא רי"ו ועוד זקופה זו נעשה ככה לגי'
מעלות :

הכנה

שעולה נגד ח"ג ויש צמי' הו"ה אה"ה הו"ה דלפנין צדצוה הוא ק"ל
ואה"ה צדצוה הוא מ"ד ומלוי מלוא' של אה"ה ים צו מ"ה אומיו' וע"ה
הוא מ"צ ס"ה הוא רי"ו :

מעלה ה

היל עולם צמ"צ ויש צמי' הו"ה אה"ה הו"ה דס"ג צדצוה הוא קס"ו
ואה"ה צלור כזה א הוא יו"ד ה היל דו י' נשאר י' כי אין לה ל"ה
אחר ה הוא דו ס"ה צמי' י' וקס"ו הוא רי"ו :

מעלה ו

היל עולם עד הכתר היינו צקשר של חסילין כי אין עולם צכשר ענמו וקס'
יש צמי' הו"ה אה"ה והנה אה"ה הוא קוד צכשר ענמו כי אה"ה צמ"ה צ"ס
הוא חל"ץ צמי' כח"ר והו"ה זו כוללת ד' מלואים צמי' דל"צ הסר מנין יו' אומיות הספוטים
ישאר רי"ו :

מעלה ז

די מעלות הם ד"ס הו"ה אה"ה צמי' קס"ח שהוא אה"ה דידיו"ן קס"א ומלוי
מלואו כ"ז אומיות כרי קס"ח וג' מעלות ג"ס הו"ה אה"ה צמי' קמ"א שהוא
אה"ה דידיו"ן ע"ה צקשר הספוטים ישאר קמ"א יגס אה"ה דהס"ן צכשרת מנין י' אומיות
ישאר קמ"א וכללות כל הו' מעלות צמי' צמ"ה שהוא צמי' פ"ר מיתוק ס"ד דיקים כי ע"ה ס"ס
הו"ה דל"ה נמחקו הסכ"ה דיו"ן כי ס"ס הו"ה דל"ה צמי' סכ"ה כמ"ס ומתה נמחקו גס ס"ר
דינים ונשאר מ"ס מן צמ"ה הוא הו"ה אה"ה ענמו ע"ה הממחקים את כח"ר דינים וסוד מ"ס
כי אין העל' עולם עד הכתר ענמו דז"ל שהוא סוד סער כ"י דנינה בנודע דק עד הקשר
דחפילין והיל דק מ"ס : ככה עד הכה הוא עליות הנוקבא צמ"ה דז"ל דק צמ"ה נקודת בלא סרלוק
וכדי לבנותה צמ"ה נמור לר"ך לעשות זיו"ה אה"ה בי ע"ה זקופה צ' עלה כז"ל למ"ה לנודך הו"ה
ועתה אתו מכוונים לזיו"ה אה"ה לנודך צנין כונו' כמ"ס לפניך :

והנה

אלהינו ואלהי אבותינו

הנה כבר נודע מצבונות ק"ה נכנסים צז"ל מומין ספיג' ומקדים ממנו מומין מקיפים
ולכן לר"ך להעלות מ"ה לאה"ה להוליד מומין מקיפים : ולכן לר"ך למסור נשמתינו ג"כ
ציענו צבור מ"ה לאה"ה כמ"ס צבונות ק"ס : וככה עתה ברוחנינו שזדונו אה"ה לנודך הולדת
המומין מקיפים : וככה חנונו כ"ה אה"ה הוא אה"ה ו' של ואלה"ה הוא מולת מלך צקשר
דעת עליון המזווג לאה"ה אה"ה הוא אה"ה : אצותינו הם המומין ענמו כמ"ס לפניך :
וכטעם קדימה ל"ה לאה"ה הוא כי עתה כוונתינו לנודך ז"ל וכפי' כוון שמ"ס צמ"ה ומומין
דז"ל קס' ענמו כה"ה דלוי' כנודע ונפ"י דל"ה נעלמים דהם : ועוד כי כבר נודע כי מומין
דל"ה נכנסים קודם מומין דל"ה : ועוד ענ"י אלו המומין נגמ' כח"ר ז"ל : וכבר נודע כי כח"ר
ז"ל ענמו נעם : מן ח"ה דלוי' : ועוד כי אלו המומין הם
מומין מקיפים ועיקר המקיף מל"ה שהוא סוד ק"ו ירוק המקיף את
העול' סודי ז"ל צבור וי"ס צקשר עולם : לכן קדמה לזיו"ה לאה"ה : וככה לר"ך לכיון כוון
צמי' שמוה היינו ע"כ צמ"ה : ק"ג צמ"ה : ק"ה צמ"ה : ומל"ה פנוון כי א"ל מן אלהינו
הם : י"ה"ה ש"ס צמ"ה דלוי' צמי' א"ל ונשאר ונשם ק"ג מנין ל"ב וי"ס סוד המקיף לל"ב
בחינות המגלים צז"ל : ונשאר אומיות היינו מן אלהינו גי' ע"ה ספ"ה דין צמ"ה : והוא
גי' סוד ש"ס כי המלוי של ק"ג צמי' סכ"ל סוד המקיף אור סכ"ל פה : נשאר כ"ו
ועקשר עס סס מ"ה צדערת וורד לז"ל כרי כ"ו מ"ה צמי' ע"ה : והוא ספיגור דעת
צמ"ה ומיגור דעת צמ"ה הוא צמלת ואלהי כמ"ס לפניך : לכן חנוון צמלת ואל"ה סכ"ה של
ואלהי הוא המכדיע ומזווג לאה"ה ולכן הוא צין מלת אלהי כרומו לאה"ה וצין אלהי כרומו
לאה"ה לכן לר"ך צוה כ"ו שהוא קוד ש"ס מ"ה כי ופ"י צמי' אה"ה שהוא ל"ו והוא מתחבר עס
אזל קוד י' כרי מ"ה ע"ה : אלהי הוא אה"ה אלהי י' כנ"ל : והוא אלהי סוד דעת
עס אה"ה ולכן צמלת אלהי חנוון שוק צמי' מלוי ע"כ שהוא צמ"ה : נשאר כ"ו מן ע"ה
ומתחבר

כוונת תפלת ראש השנה

ומתחנן ב"כ עם מ"ה דדעת ויורד לז"א אך שהוא נעלם לכן אינו נרמז כאן והנה לא"ל שצ"ע שהמלאך צהורא אחיות כ"ו סמוכים רומזים לסוד דינים של ה"ג דמנפ"ך שם פ"ר דיני' וכשתחלק אותה לכה' חלקי' שהרי הם ה"ג יגיע לכל חלק כ"ו . והנה ידעת כי ה' אלפין יש צדי' מלאי' כו"ה וצא"ה"ה אחד וכן כמותקים לפ"ר דיני' ונעשה פ"ה ואז מגיע לכל חלק כ"ו וכן ס' הוי"ו"ת ומילואם כך יו"ד כ"ו ו"ו ה"ה צג"י כ"ו והנה יש כאן צ"פ כ"ו אי' צמחא אלהינו צי' צמחא אבותינו . וכן סוד המקיפים העליונים של מוחין מקיפים . ולדין אלה לידע סוד כל המקיפים הנה ידעת כי הם ד' מוחין פנימיים צדוד ד' פרטי' של חסילין וכן יולאים וזולטים ע"י שהוא ימלא דשערי דא"ל המכה ממאמרי רישא דז"א ונחמק אור גדול צפנים וזקע וזולט לחן וכן סוד הד"פ שחפילין זה נעשה צ"פ אך שעדיין אין להם מקיפין . ועשה ע"י זוג אור"א נמשך עוד הארה מדפס מל"א צהורא ימלא דשערי ונעשו המקיפים הם סוד ד' קלפים במקיפים לפרסיות וסוד יש מקיף חנון סוד הכתום דחפילין והוא מן אימא והוא סוד שם הכ"ל שהוא סוד כ"ו מן אלהינו וכו' של אבותינו הוא מקיף על אצא ואין לו מליאות חפילין כי הוא נעלם . ולכן חכוון כי אצות הם סוד מקיפים שנעשה ע"י שהוא ימלא דשערי דא"ל ע"י זוג אור"א שנקראים אצות ונשאר כ"ו מן אבותינו הוא מקיף הסכנה ואף שסוד כ"ו שהוא סוד מנלפ"ך הוא רק צאימא כנר צארכו שיעקר שנקיף הוא סוד אימא צדוד כונן שמים צחצונה לכן נרמז צ"פ כ"ו בכל מקיף והנה צ"פ כ"ו צג"י כו"ה אלהים סוד אור"א שמהם צאים המקיפים לצי' עשרין דמו"ב והנה אחר שכולו המוחין הם נכנסין צחצ"ד דז"א :

ביונה בקיצור

צדין למסוד נספך שיעלם צדוד מ"כ עם ז"א לא"ל לזווגי' לחת מוחין מקיפים לז"א וחכוון כי אלהינו הוא אימא וא"ל מן אלהינו הוא אחיות י"א של ס"ג שצאימא ונשאר מן ס"ג חנין ל"ב הוא סוד ל"ב נחיצות שצ"א שאלו המקיפין מקיפין לאלו ל"ב נחיצות . ונשאר הי"ו מן אלהינו צג"י ע"א סוד ע"א סנהדרין שצנינה . וסוד סוד כ"ו מ"ה צג"י ע"א כי מ"ה הוא דדעת ויורד לז"א וס"ג שחשיר המלוי שהוא צג"י הכל סוד אור המקיף סוד הכל פה נשאר כ"ו כדי כ"ו מ"ה צג"י ע' :

ואלהי

הנה אלהי הוא אצא שבו שם ע"ב ומלוי ע"ב הוא מ"ו צג"י אלהי ואור"א מוודווגי' ע"י המזל ע"ל שהוא סוד ו' של ואלהי . והנה וס"ו צג"י ל"ו צג"י אלהי ומתחנן עמו י' סוד אצא הוא אלהי צג"י מ"ה ע"ה שהוא ה"ה היורד לז"א :

אבותינו

הנה אחר הזוג יולאין המוחין המקיפין הנקראים אצתא והוא סוד אצות מן אבותינו נשאר כ"ו הוא סוד מקיף העליון של אימא סוד שם יו"ד ה"י ו"ו ה"ה צג"י כ"ו סוד חלק אי' מן ה"ב של מנלפ"ך שהוא פ"ר דינים חתלק לכה' חלקים כל חלק כ"ו ואחר שמתקצרים עמם ה' אלפין לחתק ונעש' פ"ה הרי כל חלק כ"ו כמנין שם הכל' . והנה צחפילין שהם סוד המוחין יש עליהם ד' קלפים המקיפים לפנימיים ומקיף ה"ה הוא נגד שם הכ"ל שהוא מקיף לכולם . וכו' של אבותינו הוא מקיף הסכנה ואין לו מליא' חפילין כי אין לנו כהנה צו והנה צ"פ כ"ו צג"י כו"ה אלהים הם סוד צי' עשרין דמו"ב היורדין דדעת ז"א :

אלהי אברהם

צדין אלה לידע שמה שנתנאר לעיל שצ"ע נעשו לז"א מוחין פנימיים ומתחנן לו עדיין מוחין מקיפים שכלאורי' אין לו שחר שהרי גם סוד חפילין שנעשו לז"א צכוונת ק"ם הם עמם מוחין מקיפים כי המוחין פנימיים הם צפני' וחפילין הם צמוץ צס' אור מקיף נעש' ב"כ ע"י הכחא שהוא ימלא דשערי דא"ל כח"ש א"כ איך אלו אומרים שצדין חסרין ממנו מוחין מקיפין . אלא הענין הוא כי חפילין צוודאי הם סו' מוחין מקיפ' פנימיים וכן מקיפין רק הקרקפתא דמח חפילין סוד הכתר דז"א ועדיין לדין לעוקפי חלונ' ומתקפי חלונ' נמשך גם מקיף לכל הקוהה דז"א . והנה המקיפי פנימיים הם סוד ה"ה פרסיות . והנה חלונ' הם סוד הקלפים והצח"ה בסוצים אח הפרסיו' והם נושכו הרצוע' למטה . והנה צוודאי שיש קדושה יתירה צד' פרסיות מן הקלפין והצח"ה והרצועות . והענין הוא כי מקיפי פנימיים נמשכים מן חצ"ד דאימא כי לעולם אור המקיף הוא עיקר מן אימא ומקיף הסכנה נעלי צחוכו ולעולם חצ"ד קדוש כדודע משי"ב מקיפי חלונ' נמשכ' רק מן חב"ה דאימא . וכנר דודע ששם ס"ב הוא צו"ת דא"י והנה עתה כוונתנו להמשיך אלו מקיפים חלונ' נמשכים מחב"ה דא"י ואלו המוחין מקיפי חלונ' נקראים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלה

יעקב • כי נמשכים רק מן חג' ששם שלשה חצות ספן סן המרצבה היינו כי אצרכם ילמך ויעקב הם הכלים להמוחין הכ"ל והמוחין הם נקראים אלהי אצרכם כו' אח"כ כשיואלים לחץ כי חמלה הם צנח"י דליתא כנודע שם שלשה ואחר שנכנסים צרישא דז"א ויולאים לחץ צדור החפילין נחלקים לרי כע"ש ככוונת חפילין צמקומו • ועתה נבאר כוונתם כל אי ואחר • ככה חמלה נמשכים אלו הד' מקיפי חלוניים מן חג' דליתא אשר צכל אי ים שם ס"ג וצפ"ג ים יי"א"י ג' יוד"ן וא' כנודע • שהוא קוד שם א"ל וכאשר יודין נמשכים צמקיים ראשונים שם צבחר ז"א כמ"ש לעיל שהוא ח"ת דליתא צדור עיטר ישראל צתפארה ושואצים אור עמקיפי ראשונים שם צבחר ז"א • אח"כ נכנסים צנח"י דליתא צרישא דז"א שם הם מוחין פנימיים ממע ושואצים גם אור עמומי הפנימיים ואח"כ ע"י הכחא ההוא נימא דקולי דשערי דא"ל יולאים ג"כ לחץ • ושואצים גם אור מן הד' פרשיות הרי ים להם ג' צחי' ואלו ג' צחים הם קוד מלת אלה"י • צחי' אי כשפוגעים למעלה צח"ת דליתא שהוא צחי' כחר דז"א וחס עלמם קוד יי"א"י נשם ס"ג כמ"ש לעיל או שואצי' נשם אור מכל הד' מוחין כ"כ קוד יי"א"י היינו שלוקמין נשם ס"ג שצכל אי מהם ג' יוד"ן מן צ' מוחין חר"ב ועטרא דחסד הוא לנודך ז"א עלמנו ואות אי שהוא עטרא דגבורה לנודך צנין הנוקבה הוא מן הגבורות כנודע • והוא קוד א"ל של אלה"י שהוא צני' יי"א"י צחי' צ' כשנכנסים צרישא דז"א ושואצים האור גם מן מוחין הפנימיים שצרישא דז"א שם כה"י דליתא שם לעולם צדור ווי"ן כנודע אזי לוקמין מן ד' מוחין ד' ווי"ן היינו ג' ווי"ן רצתי שם קוד כה"י וחס ג' מוחין שם ג' חר"ב ועטרי' דחסד ועוד ים ציפוי' ו' צעירא קוד ו' קטיעל דשלוס והוא קוד פסייעה לצר כרומו לנודך • והוא קוד עטרא דגבורה מוס הד' לנודך צנין הנוקבה • ונעשה מן ג' ווי"ן רצתי אות ה' • ונעם שרגל הכ' שהוא ו' ג' כרומו עטרא דחסד ח"ן לכל חסור עס כז' ווי"ן כרומוים לחור"ב • וקרא שג' עטרא דחור"ב צאים מן הדעת כנודע וכדעת הוא נעלם צדור נחיצ לא ידעו עיני • וקרא ג"כ שג' דיק דלא אחידע אי חיצו לעילא או חיצו לתתא • והו' צעירא שהוא קוד עטרא דגבורה והוא ג"כ מעולה אי עס עטרא דחסד נדצק צזו הרגל דה' צדור פסייעה לצר כזה ה והוא קוד אות ה' מן אלה"י • צחי' ג' אשר שיואל לחץ ממחמ הכחא קולי דשערי דא"ל ושואצים גם מן הד' פרשיות שם צצית אי וכבר נת' צמקומו שהעקום שמכח שם ההוא קולא דשערי הוא צעור' שם הוא כעין גומא נורת יו"ד ולכן כשהם יולאים הם ג"כ צצית אחד שהוא נורת יו"ד ולכן מה ששואצי' נשם הוא קוד אות י' מן אלה"י • וכבר נת' שעיקרם הם ג' מוחין יולאים מן חג' דליתא וחס ג' אלה"י שם הם ג' כלים שהוא אלהי אצרכם אלהי ילמך ואלהי יעקב :

ביונה בקיצור

הנה לנסין זאת חדע כי ככה המוחין יודי' ללחץ מן הצניע ולכנס לרישא דז"א ותחלה יורד מקיף מוס חכמה דז"א ממחם צינה ויורד עד ח"ת דליתא שם צבחר ז"א ושם עומדים ד' מקיפים ראשונים של ד' מוחין שם חר"ב חר"ב וצכל אי ים שם ס"ג וכשפוגע מוס מקיף החכמה דז"א צאלו המקיפים שם צח"ת דאי' לוקמים אור גם מהם ואז לוקמין מן ג' מוחין שם חר"ב ועטרא דחסד ג' יודין נשם ס"ג שצבם ומן עטרא דגבורה אות אי מן חלוי וא"ו דס"ג הרי א"ל של אלה"י ואחר שנכנסים צרישא דז"א ויולאים וצוקעים לחץ ממחמ הכחא ההוא נימא דשערי דא"ל צדור החפילין כנודע ונעשה צדור אור מקיף ואז הם ג' יודין נמשכין צדור יימין של ז"א שם חכמי כלם והאי שהוא יו"י שהוא מעטרי' דגנז' נמשך אל הכו' צ' יודין מן אי צצית שמונים שם הפני' דנוק' והו' שצמלמע היודין צמוס נוק' הרי נת' צ' אותיות א"ל מן אלה"י ונבאר צ' אותיות כ"י והוא שמתוך מוחין פנימיים ג"כ מני' מוחין חר"ב ועטרא דחסד ג' ווי"ן ומעטרא דגבורה ו' קטנה צדור פסייע' לצר ונעשה מהם אות ה' כזה והם צנצק מוסם יימין דז"א ומחפטיים צכל הם קיים של ז"א ג' ווי"ן וזה הפסייעה לצר נחפסעו ונחייש ציפוד כדי לסת לנחיצה לנודך צנין פרנוד שכל • אח"כ מתאחד שהוא נימא דקולא דשערי דא"ל עד הפדוך דז"א ויולא הארה דרך המלם צדור י' וחס קוד ה' של אלה"י :

אברהם כבר נודע שהוא קוד דחסד דז"א וכאשר נחמלו חג' ונעשו חניד אי אצרכם הוא החכמה דז"א שהוא הכלי לקבל מוס החכמה דז"א :

ועתה נבאר התפשטותם למטה • אלהי אברהם יורד מוס החכמה לזיא מן חסד דאימא והם יי"א קוד א"ל מן אלה"י ואחר שמתפשטים בכור החפילין נמשכים בקו ימין • על ז"א שהוא חכמה חסד נצח ולוקחים הג' יודי' • והאי נמשך :

כוונת תפלת ראש השנה

נמשך לנוקבא וזו הא' הוא צורת יו"י כזה א מן ב' יודיין' הוא בנין ב' פנים שלה . וה' בחיטם . והוויין שהוא סוד ה' כנ"ל ג' וויין רכתי מתפשטים כג' קיים דו"א והפסיעה לכר אצל יסוד ז"א כדי לתת לנוק' לבניה והיא אלהי אברהם . וה' של אלה"י הוא כנוקב ימין של חוטם ז"א שמשם יוצא רוחא דחיי כמביאר בזהר . ועדין יורד מוח הכינה מן נבורה דאימא ומן ג' יודיין' ואל"ף סוד א"ל מן אלה"י ג' יודיין' בקו שמאל דו"א שהוא כינה נבורה הוד והא' צורת יו"י ב' יודיין' ב' דרועין דנוקבא ו' גופא דילה שהוא ת"ת דילה והוויין שהם סוד ה' ג' וויין רכתי ב' קוין של ז"א והפסיעה לכר אצל יסוד לתת לנוקבא וה' של אלה"י שהוא ה' הגעשה ע"י קיצי דשערי הוא כנוקב שמאל של ז"א . והוא סוד אלהי יצחק . ועדין אלהי יעקב שיורד מוח הדעת לז"א ובו כלולין ב' עטרין דחויג ויורד מן חצי ת"ת עליון דאימא . ויורד דרך חצי ת"ת התחתון ונטל ממקפי ראשונים יו"י וג' יודיין' מתפשטים בקו אמצעי דו"א שהם דעת ת"ת יסוד ז"א ואל"ף שהוא יו"י לבנין הנוקבא ב' יודיין' נ"ה שלה ו' יסוד שלה והוא סוד א"ל מן אלה"י ה' הם הוויין הנ"ל ג' וויין רכתי מתפשטים כג' קיים דו"א פסיעה דלכר אצל יסוד לתת לנוקבא י' מן אלה"י באמצעות חוטם ז"א וז"ה אלהי יעקב :

אלהי יצחק

הנה כבר נחנאל סאלו המוחין הם מוחין מקיפי מלניי' וסם נרועים מוחין מקיפי פנימי' לכן מוחין מקיפים נמשכים מן מנצ"ד דלימא כי לעולם המקיפים עיקר המשכתם מן לימא כנוד' ואלו מקיפים נמשכין ממנצ"ד דלימא . ומזו זה הוא מוח מקיף סלון דנינה דז"ה כנמשך מנצורה דלימא ויש נה שם ס"ג ש"ס זה יו"י וכסוד סוגע נקמפי דלסוניה סלונים ממש כמ"ס כבר :

כוונה בקיצור

יורד אור מקיף כינה דו"א מן נבורה דא' ועובר דרך ת"ת אימא ושואב ממקיפי ראשונים היינו מן חוי"ב ועטרא דחסד ג' יודיין' ומעטרא דגבורה אות א' והוא סוד א"ל מן אלה"ים כנ"ל וג' יודיין' מתפשטין בקו שמאל דו"א בניה : ואות א' שהוא יו"י ב' דרועין וגופא דנוקבא . גם שואבים ממקיפי פנימי' ג' וויין מתפשטין ב' קוין דו"א ו' זעירא אצל יסוד לתת לנוקבא . והוא סוד ה' של אלה"י כזה **ה** ואח"כ בוקע במצח והוא סוד י' של אלה"י והוא כנוקב שמאל של חוטם ז"א . יצחק הוא כלי הכינה דו"א שבו הוא מוח כינה דו"א : ואלהי יעקב

עתה יורד מקיף מוח הדעת דו"א כנמשך מן פני ת"ת עליון של דנינה כמ"ס לעיל אך עתה נחטוף לוח ו' של ואל"ף יעקב . וכענין הוא סודי נחנאל סאלו המוחין הם מוחין מקיפים שנמשכין מהכל פה דל"י ויורד ממנצ"ד סלם ומשם נמשכים אליו המקיפי' וזה ההכל הוא סוד מלך דס"ג שכלימא כי כבר נח' ססס ס"ג הוא דו"ה דלימא בפנימיותם ועולם תפנימיותם למעלה ויולא זה הס'כל מן הפה וכנס הכ"ל בניה' ל"ז וכבר לקחו אליו המקיפי' ג"ס א"ל מן מנצ"ה וכסוד ג"ס ויין והוא סוד הדעת של לימא שהוא סוד ו' כנודע והוא שסם שנמשך לו' מלקים היינו נחנצ"ד ומנצ"ה כי הדעת הוא הכנצ"ד דין מו"ד וכן מו"ג שסם צ' דיעות כסוד כי אל דעות ה' . וסם ו' וויין' . וכבר נחנאל סאלו המוחין הם נמשכין רק מן מנצ"ה וסם ג' וויין' ונכללין דו' א' של ואל"ף הרווח לדעת שהוא סוד ו' וכלל גס לני' וויין' כל ד' מוחין מו"ד כרי למניך אך ננצ"ה פרוץ רחל ע"י עטרא דגבורה כי כל בנין הנוקבא היא מן הגבורות אך שעדיין היא חסוד גלסוד עם ז"ה מן הפה דז"ה ולמטה . ומלם יעקב הוא כלי הדעת שבו הוא מוח הדעת דו"א . והנן מה שאלו קודמים לאלו המוחין שסם מנצ"ד אחרים ילמס ויעקב והכל הם דו"ה דמנצ"ה ולא מנצ"ד כנודע . הענין הוא סודי עיקר דו"ה לינו אלא ו"ק שסם מנצ"ה נה"י רק כשנכנסין צו המוחין אזי עלו מנצ"ה ונעקש מהם מנצ"ד ונכ"י עלו ונעשו מנצ"ה ומסופו לו נכ"י מדשים כמ"ס כבר א"כ אלו מנצ"ד הם עלמם מנצ"ה שסם סוד כלותם :

כוונה בקיצור

הנה עתה יורד מקיף חיצון של מוח הדעת דו"א מן חצי ת"ת עליון דאימא אשר שם מקיפי ראשונים דר' מוחין ז"א ושואבים מן ב' מוחין חוי"ב ומעטרא

דבר

האל

כיונה בקיצור

הגדול

כיונה כקיצור

בבזר

כוונת תפלת ראש השנה

הגבור

כבר נחצאר הכל למעלה ואין לריך לחזור לגור וזהו מוצן מאליו רק שכלל הני מלות של הגדול הגבור והטור, בכל אי לריך לכוון שפני הכנס' הפרקים דלימא נגדל הז"א נוסו ונעשה כל ספי' שלו צדוד סגלות צלניות זולת הנוסחין שלו רק גדול ליצרים ממש אשר צחוכס מתלנשין המוחין ספרי כל ספי' שלו מסר שלים * והענין הוא כי הז"א מתחלה הוא רק ויק' וכאשר נכנסים צו המוחין אזי עולים צי שלשים מן חג"ת ונעשים חצ"ד ועולה שלים מן נה"י ונעשה סג"ת הרי בכל ספי' נסמר שלים וע"י פרקי לימא נגמרים צלניות ואף שלכאורה הוא סומר למ"ס כבר עליתם צדך אשר הא וסא לימא :

כוונה בקיצור

הנה עתה נבנס פרק אמצעי דהוד אי' בגבורה דז"א וגם נבנס בו חסר בי מן הי' שביסוד אי' דגבורה שבו וזהו הי' גבור :

והנורא

הנה כבר נה' סנה"י דלצא לינס נכנסים אלף נגמר הכנסת נה"י דלי' ולכן עשה שכבר נגמרו נה"י דלי' לכנס צו"א מתחיל לכנס נה"י דלצא * וכבר נודע סיפור אלף יולא מיסוד אי' והנה עשה נכנס היסוד אי' צדעת ז"א והוא קלר ומגיע רק עד חס"ת דז"א ויסוד אלף יולא ממנו ונכנס צח"ת עלמו דז"א חסו והנורא וי יסוד אלף שסוף לעולם סוד וי הי' ספר גי מן הי' דלי' סוד הי' שניסס נכנסים צח"ת ז"א סקי' נוד"א כנודע :

כוונה בקיצור

הנה עתה נבנס חסר גי' מה"ח לת"ת שהוא גופא דז"א הנקי' גיורא וזהו הי' נור"א וגם נבנס בו פרק תחתון דיסוד אבא שהוא סוד וי' של וי' הנורא :

אל עליון

הנה כבר נודע שחיקן ז"א צא מהארת אי"א ע"י חו"א ותיקון יעקב הוא מהארי' אלף ותיקון נוקבא מהארת אי' והנה כבר נודע כי יעקב מתחיל מן הסוף דז"א ולמטה מדר הפנים דז"א והסוף, מהארתיו דז"א ג"כ מהארת ולמטה ולכן עשה שכבר החליל להחלות אור אלף צח"ת ז"א צסד וי' של והנורא וגם נכנס צח"ת הארת לימא לריך גי' כוונות הא' לנורד * הז"א עלמו סני' ל ורך יעקב * הני' לנורד נוקבא * ולכן חכוון מחלה להמשיך הארת אי"א סנקרא ח"ל עליון * לח"ת ז"א ויחיר סס מ"ה ספח"ת וע"י הארת האורות יעלה סס מ"ה צני' ח"ל עליון היינו י"ס ה"א הוא ק"ך וח"ו פי' ה"א הוא ע"ס הרי קל"ח צני' ח"ל עליון ע"ה והוא חיקון נה"י דז"א עלמו חס"כ מחלק צני' חלקים ח"ל צני' יי"אי לכחר יעקב * עליון צני' חסריים דס"ג לנוקבא :

כוונה בקיצור

הנה עתה מתגלה הארת א"א שנקי' א"ל עליון ומאיר בשם מ"ה שבת"ת ז"א לצורך תיקון נה"י שלו וגם לצורך כתר יעקב ובתר נוקבא :

גומל חסדים טובים

הנה כבר נודע שחיקן יעקב הוא מהארת אלף * ותיקון נוקבא ע"י הארת אי' רק שלימא לינה מאיר צה עד שמאיר צה גם הארת אלף צסוד צלצא יסד צרחה ולכן עשה שכבר נכנסו ג"פ מחלין דלצא צחג"ת שלו ומאירין צנה"י שלו לכן לריך ג"כ כוונ' הא' מחלה חכוון לחיקון ז"א עלמו היינו לחיקון פרקין עליון דנה"י דז"א ע"י עימין דלימא שכבר נכנסו צהס וסס סוד ססדי דוד הנלענים ומאירים ליסוד כנק' סוד דכח"ז ליגרו ללדיק כי סוד וסס מאירים עמה איר גדול ע"י ג"פ דנה"י דלצא ססס צחג"ת וסס גי' סויות צני' גומ"ל וסו גומ"ל חסדי"ס סויות"ס וחס"כ מחלק ליעקב ורחל לננין סרנטי' גומ"ל גי' סויות"ס דלצא ליעקב ומענו נעשה צי מוחין שלו סו"כ כי הכחר כבר נחקן צלל עליון * חסדים סויות"ס צי חסדים מן הי' דלימא לנוקבא וזהו גומ"ל חסדי"ס וזו יעקב ונוקבא נאירים שניסס ונעשו סויות"ס סוד סס ס"ג עס די' אוחיות צני' סויות"ס :

כוונה בקצור

הנה עתה נכנסים ג"פ אמצעים דנה"י דאבא בחכ"ד ז"א וג"פ תתאין נרחין בחג"ת שלו ומאירין בנה"י דז"א והנה ג"פ דאבא הם גי' סויות"ס ע"ה כני' גומ"ל ומאירים ליעקב ונוקבא ונעשים צי מוחין חו"כ ליעקב ונוקבא וגם נכנסים כ"ח מן הי' דאי' בניה דז"א וזהו חסדי"ס ומאירים גם ליסוד וזהו סויות"ס :

כוונת תפלת ראש השנה

רכה

וקונה הכל

הנה כבר נודע שכלי דז"א צאים לו צדוד חסדות וזהו לריך להמשיך הארת א"ל והנה לנ"ה כבר התשכנו האר' א"ל צדוד א"ל עליון כמ"ס לעיל ועתה לנורך חיקון יסוד ז"א לריך להמשיך פעם ז' הארת א"ל וריך לכוון לעשות זיווג עליון במזל עלאה עם מזל חמלה ויורד הארת ממזל חמלה שהוא ונקי"ה קוד אה"ה לידר"ן גני' ונקי"ה וכו' מתע אופיות קוני"ה וזהו הארת מזל ניחן כח למחוק לזכר שירדו במצב א' לא כמו מוחי איתא שנוסעים ז' מעשות א' גרונן ומתעכבים שם ואחר כך יורדים למח"ה משא"כ מוחי איתא נגמרו הכל במצב א' בלי עיכוב וזהו וקונה הכל שנגמר הכל ברגע א' וגם מתקן היסוד ע"י הארת המזל ונכנסים בו ה"ס כ"א כלול מ"י הרי כ"ל וגם ה"ג לנורך הנקונה וזהו וקוני"ה הכ"ל. וגם מאיר צדעת יעקב ורחל. והנה הם ג' כוונת הא' לנורך ז"א עליון לחיקון יסוד שבו. כז' ליעקב ה' לנוקבא. ולכן מתקן וקונה קוד אה"ה לידר"ן גני' קוני"ה הארת איתא קוד דעת לנוק' ככ"ל הוא שם ע"כ הארת איתא היורד ליסוד ז"א והם ע"כ אורות וכו' גנוז במו"כ טו"ז אורות צדוד וירא אלפים את האור כי טו"ז וגנוז לנדיקים שהוא גנוז צדוד יסוד הנקרא לדיק צדוד אמרו ללדיק כי כזו יסודי"ה קרא טו"ז כנודע. ויסוד איתא נק' ר"צ טו"ז וז"ס מה ר"צ טו"ז אשר למח לירא'ד כמנזלר צוהר דאמר דטו"ז גנוז צוים ונשאלו כ"ה אורות כמנין ככ"ל כמאיר צדעת יעקב לנורך זיווג עם כל"ה הכלולה וזהו וקוני"ה הכ"ל :

כוונה בקיצור

הנה עתה יורדים ג"פ עליונים דנהי דאבא בחב"ד ז"א שהוא מקומם ויורדים ג"פ אמצעיים בחג"ה וג"פ תחתונים בנה"י דז"א כל א' למקומם במש יוא נגמר הכל ע"י הארת המזל שהוא ונקי"ה אותיות קוני"ה ואז נגמר חיקון יסוד ז"א הנקרא כ"ל ע"י שנכנסים בו כללות ה"ה דאימא וזהו וקוני"ה ה' כ"ל ג' דוקח ה"ג לצורך נוקבא כ"ל ה' הכלולה וזהו הכל הכ"ל ותכונן כי המיוחן עצמי שהם ג"פ עלי"י שבחב"ד הם ג' שמות ע"כ ג' רי"ו בני' קוני"ה הכל ועי"כ נעשה מוח הדעת ליעקב ונוקבא :

זוהר חסדי אבות

הנה כבר נעשו חז"ל ליעקב ורחל כמ"ס לעיל. ועתה נעשים להם חג"ה. והנה חג"ה נקרא' חנות וסב"ד נקרא' חקדי חנות שסם המאירים וגומלים חסד למח"ה שסם האנות ומב"ד שם הוא ז' שמות כ"כ קס"א בני' זוכ"ר ומתשכים אל חג"ה צדוד זכירה שצמח כי ז' שלשים ח"ה דז"א המנולים הם ז' בתרים ליעקב ונוקבא. וג"פ עליוני' דנהי דז"א חס"ד דיעקב ורחל יצ"פ אמצעים דכ"ה עם העצרים של יסוד ז"א הם חג"ה דיעקב ונוקבא ובג"פ דכ"ה שם הם צ"ח מן כ"ה דאיתא. והם קוד חקדי חנות שאלו החקדים מאירים לחג"ה דיעקב ורחל חנות כנודע :

כוונה בקיצור

הנה עתה נעשים חג"ה של יעקב ורחל ע"י ג"פ אמצעיים דנהי של ז"א חג"ה של יעקב ע"י שם ע"כ דאבא וחג"ה דנוקבא ע"י קס"א דאימא. ע"כ קס"א ג' זוכ"ר וזהו וזוכ"ר חסדי אביו כי חג"ה נקראים אבות :

ומביא גואל לבני בניהם

הנה חז"ל נקרא' ג"כ אביו כי הם עליון היו חג"ה שסם האנות אלא שעלו צדוד חז"ל. ועתה חג"ה שסם עליון היו כה"י ועלו צדוד חג"ה נקראו צנים. והנה נק' בני צנים וזהו חז"ל דונומא זאת נקראו כ"ה דיעקב ורחל ג"כ בני צנים כי הם נכנסים מן צ"פ תחלין של נ"ה דז"א. והנה יסוד יעקב ורחל נהרל ונגדל הפורת צלור כוונה כי כבר אמרנו שחג"ה שלהם נחננים ע"י צ"פ אמצעים דנהי דז"א והעצרים של יסוד ז"א וז"ס שלהם מן צ"פ תחלין דנהי ז"א והיסוד אין לו על מה שישנוין ואין ליסוד שלהם אחיזה דז"א רק שמקבל הארת מרחוק מן קוד י' והוא פורת צלור כי אין להם סמיכה ואחיה דז"א ולריך להביא וזהו פורת צלור"ר וזהו ומביא גואל שהוא קוד יסוד הנקרא גואל כי יסוד הזכר נקרא גואל פ"ס ג' א"ל שמקד אל מחגלה צפומא דאיתא צדוד וכו' וזהו פתח האהל ובתו"כ א"ל יגאל טו"ז יגאל יסוד נוק' נקרא ג"כ גואל כי הם ז' דלתות צדוד כי לא יסגר דלתי בני' ובני' דלחות נעשים מס סתומה כזה ב' בני' ארבעים שהוא בני' גואל וזהו ומביא גואל לבני צנים :

תפלת ראש השנה

צנייהם משא"כ צמחית אמר וזוכר חסדי אבות וזכרה צעלמא כי כבר יש להם אחיהם ומשא"כ כחן אמר ומצינו הפאה חדשה. והפאה זו מן " של הוי"ה להפאה וא"י של אה"י"ה לדימא. והנה יו"ד צנ"י כי א"י לורתו ג"כ יו"ד כזה א ג"כ כי הרי מ"י צנ"י גוה"ל :

ביונה בקיצור

הנה עתה נעשים נה"י די'עקב ונוקי' ע"י ג"ם תחאין דניה דז"א וגם נעשה ל ם סוד הנקרא גוא"ל :

למען שמו באהבה
 כֹּה־עָתָה וְעַשִׂים צָדִיק הַמֶּלֶךְ לִיעֲקֹב וְרַחֵל כִּי לַעֲלוֹס
 צָדִיק הַמֶּלֶךְ נִקְרָא שְׁמוֹ וְהוּא נִעְשֶׂה עִ"י הַכֹּל הַיּוֹלֵא מִתִּי יִסְדֹּר

שהוא לנזיר הנקרא רנ"ן שהוא גני' שמו' והוא נמשך' מהארת סנימיות' ליקוד' אימת' שאל' אהי"ה יודי"ן גני' קס"א ואחוריים' ליקוד' אצא' שהוא אחוריים' דע"ג גני' דפ"ק הרי קס"א קס"ד גני' שמו' ח"ם למען שמו כי למע"ן גני' ק"ן סוד המלכות' דכ"ו סוד ק"ך הימין כמזכר' צוהר' והם דח"י המל' יעקב' ורחל' והתמסכת' ד' שמות' הכל' שהוא גני' שמו ואומר' דאברהם' הכונה' להבטיח' מ"ג מאכל' אהבה' העליון' שצנצורה' כי ים' ד' ימיו' היכולות' שצנצורה' ובק"ם' התשכנו' לעלו' מ"ג וכן אהבה' א' שהוא לנושא' ועתה' כוונתנו' להשלות' מ"כ מאצרה' ד' אהבה' עליונה' ליפור' חו"א' כדי' ש' תשכנו' אור' מאל"ל' ללורך' הנסירה' כי אחר' שנגמרו' הפרולות' של' ז"ל' ואלה' ורחל' יעקב' אך' שהוא' עדיין' עומדים' אסוד' דאסור' עם' ז"ל' וכדי' להשלות' לאלה' ולהביאם' שנים' כי יזוה' ד"ה אלה' עם' לאלה' כנודע' ולריך' נסירה' בין' האחריים' והוא' ע"י' דורותיה' שהוא' עלמנו' סוד' העלאת' מ"ג כנודע' ולזה' אומר' צ"אברהם' ד' אהבה' כנודע' ע"י' אהבה' ד' שהוא' היכל' אהבה' עליון' :

זכרנו לחיים ^א מלך חפץ ^ב בחיים ובתכנו ^ג בספר החיים ^ד למענך ^ה אלהים חיים ^ו :

1 3 1 3

[illegible]

בסוף העולם תשא"כ הכתיבה הוא הפענוח בלור וכולו מיי הכפש סגנון כן ימשוך לנו נ"כ
לשמועו מיי הכתיבה מלד הזכירה ומיי הכפש לנוד מלד הכתיבה ומיי הכפש נמשך עיבוד
אלה ומיי כפש עיבוד חיות הנקי אלפים מייס כנודע וע"י הארת יסוד חיות נעשה הכתיבה
של כל קומת לאה שיהא סוד מלי חיות כנודע הנקרא אלפים מייס וגם כשר רחל שכולה סוד
ד' של למענך ורחל קן הימין כנודע בני למען וזכו למענך אלפים מייס . וכנה נעשת
הכתיבה שלח מחלקים המושין מן ז"ל ונכנסים נפ"י לחיות דליות כנודע וכשמתחיל ליכנס מחלס
נכחד נקראת תליך אח"כ נכחד וזכו עז"ר אח"כ נכנסת וזכו ומושיע ואח"כ נכסי וזכו ומנ"י
כמ"ש כנר נעמידה מול' ולא נחמלה שם אלג"י ד"ל לחיות בני' השם של נכסי' כמ"ש שם :

בינה בקיצור

צריך לבין להמשיך הארה מא"י שיש בהם בי שמות ע"ב קס"א בני' זכור
ע"י ג' שערי בינה לצורך הנסירה וזהו זכרנו זכור ג' אך שאינם
יורדים מהם רק הבלוי כנודע והם מ"ו ל"ז היינו מן ע"ב כ"ג זה גרמו ברי"ת
זל וסיתמן וזהו זכרנו לחיים . ויש בזכרנו עד מלך עזר י"א תיבות נגד
י"ס של לאה ובתר רחל שנכר ביום א' דר"ה ויש בו מ"ח אותיות
נגד הוי"ה אחיה ע"ה והם סוד תפילין שחט סוד החיית וזהו לחיים . מלך הפך
בחיים ר"ת בני' ג' שערי בינה שהוא חיי המלך והם דוהין הדינין מהאחוריים
דז"א ונעשה הנסירה ואזלאה באה פכ"פ עם ז"א ואז היא נקראת מלך ומקבלת
חפץ ורצון מן רצון עליון שהוא סוד החיים . ובתבנו בספר החיים להמשיך האר'
לח"ג דז"א שבהם סוד הכתיבה ונכנסם כתחיל בת' רחל שהנכס' ג"כ ע"י האר'
היורד מח"ב ליסוד הנקרא ספר החיים למען אלפים חיים וע"י נכסר בתר רחל
שהוא סוד כ' הרוכז לבתר ואחר שתבא פכ"פ נק' ג"כ אלפים חיים וזהו
למען ד' אלפים חיים :

מלך עזר. ומושיע ומגן כוונה באלו ד' תיבות לר' איתיות של שם בוכי'
שע"י הנוקבא נגד' בכל קובתו של ז"א ומקבלת המלי' ג' מוחין שלו
שהם ט' יודין מן ג"פ א"ל כמ"ש לעיל ומתפשטים י"י בחב"ד י"י בנגי' י"י
בנהי שלה וגם מקבלת מן ג' אלפין של ג"אל שצורתם י"י כמ"ש ומתפשי
י"י בי אנפין וחיתם שלה י"י בי דרועין וגופא י"י בי יריבין ויסוד שלה הרי מקבלת
ג"פ א"ל בני' מנ"ן וכולם מאירים בכ' אנפין וחוטם וב"פ א"ל במילוי בני' ש"ע
גהרין ועם א"ל הג' במילוי בני' תקניה שע"י היא נחקת לחזיר פכ"פ וג"פ אלף
ג"י של"ג סוד הדינים ואחר שהזרת פכ"פ נעשה ש"ג לימין :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָנוּ מֶגֶן אֲבִרָהִם

ברכה זו נגד מזה הכתם דז"א . צר"ך כפיפות הגוף ו' בני' ה' וי"ד ס"א (כ"א
כ"י) תלירי' נו נתיני הארת חג"ת דז"א נכנסת דל"ה (כ"א נכ"י שלו נכסי'
דל"ה) את"ה כפיפות הראש י' לבני' ה' ולח"ך כ"א תליריס נתינת הארת נכ"י דז"א נכסי'
דל"ה (כ"א חג"ת שלו נכנסת דל"ה) יסו"ה ג' זקופות זקופות הגוף ה' לבני' ו' ולח"ך כ"י
תליריס (כ"א ס"א) זקופה ג' זקופה הראש ה' לבני' י' וי"ד כ"י תליריס (כ"א ס"א) לזקוף
קומת לאה נתינת המושין שלה ממוסין דז"א :

מגן אברהם להמשיך הארה מן ג' א"ל שצ"ז פנים ומושיע דז"א בני' מגן לג'
א"ל של לאה שיהא ג"כ ונגין ונכנסת דז"א יחד הרי בני' מקו"ס הוי"ה
נכסי' יפ"י ספ"ה וספ"ה ספ"ה בני' נקום שע"ז מחרת סב"ס לנקומ' עם נעלה וכולל ע"י
הפסד סוד לזכרם היורד נפומא דלמא ומתקן הכל ועולה מ"י מן סוכל אלהה שהוא נגד
הפסד וזכו מגן לזכרם :

אַתָּה גְּבוּר לַעֲלֹם אֲדָנִי רַחֵם אֶגְלִיל מְחִיחַ סָג מִתִּים אַתָּה מַלְכִים דְּמִיתוּ וְרַב לְהַשִּׁיעַ :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ע"ז מְחִיחַ סָג מִתִּים בְּחִימִים רַבִּים סִמְךָ נִזְבָּלִים ע"י שם אֲכַדִּים
קומת לז"י ורופא חולים וממיר אסורים ומקנים אמונתו נוקבא דז"א לישני' ע"פ

כוונת תפלת ראש השנה

נילוזי קדוש! ננלעי! צקלי! מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: מי כמוך אב הרחמן (נמוק) הרחמים זוכר יצוריו לתמים ברחמים: ונאמן אתה לתחיות מתים ברוך אתה יהוה מתיבת המיתים:

ברכה

זו נגד צינה דז"א • תיקנו לומר מי כמוך שיש צו ח' חיות נגד ח' תיקוני דיקנל מן רצ חסד ולמטה לנחמק סוד ח' צנדי כסונה דכ"ג והנה צי' ימי חסונה גם צר"ה ערצית שמרים מנסה לוורים אב הרסמן למחק ש"ך דינים הרמזים צט"ו של שופר ע"י אורות אימא וס"ו צג"י אב הרסמן וכו' רומז לנ' שערי צינה • ונמוקף שאז הוא נוקבל מן אלה ליל אב הרסמים שהוא אב לכל הרסמים כנודע • והנה הרסמן ורסמיי"ס שוים במספרם רק שזה מסתיים צג"י הרומז לנ' שערי צינה וזה מסתיים צ"ס סוד י"ס הסכמה • ולומר זוכר יצוריו ולא אמר זוכר אותנו כע"ש זכרנו כחננו לפי שזה הוא יום הדין על כל יצורי קדש ואף על דין גלגול נשמות שקדמו לעולם כי מי לא נפקד ציום הזה והוא דומת חסיית בתמים לעמיד ולפי שאנו מאמינים צדין גלגול נשמות יש לנו האמנה ג"כ בת"ה לעמיד וזה שמתיים מיד ונאמן אתה להחיות מתים • ולפי שצרכה זו היא צרכות גבורות אנו תכווין להמתיק הגבורות ע"י נש"צ כע"ש צשער השופר ולכן לריך לכוון צר"ח י"לוריו ליתיים צ"רסמים צג"י מ"ג סוד שס מ"ג שהוא שס סג הנצרי ועס איתו ו' של זוכר הוא מ"ט ע"ג • וגם נמתקים ע"י ל"ג חיות חסמה הנרמז צר"ח ליתיים צ"רסמים ותלך מ"ט ל"ג צג"י אכנ"י שצ"ד הרומז לצינה כמנולר צזוכר שנה נכללים מ"ט ע"ג ול"ג אלהים דמ"ג וע"י מתמתקים הדינים • גם ר"ח מ"י כ"מוך א"ב ס"רסמים ר"ח אלהי ע"ה וס"ח ע"ב צג"י מס"ד הסמחק דיני אלהי:

אתה קדוש ז"א ושמך קדוש מלכות וקדושים י"ב שצטים בכל יום יהללוך סלה: לרור אלה לרור רחל המליכו יקבלו מלכותו לאלל פי הוא לבדו מרום רחל וקדוש ואלה:

הנה

צלחה קדוש יש מי חיות וכן צלור ודור נגד אלה ורחל שס צשטיס סוד צי' דלתי"ן ע"ה הוא ח' והנה לדור ודור הם ללה ורחל שנקראים דור ודור צקור וזה זכרי לדור דור זכר"י הוא יסוד המספיע לדור דור • המליכו סוד מלכות וזהו לאלל כי הם נעשים עמה צקור מלוכה ע"י שמקבלים הארה מן אימא שיש זה שס ס"ג שנו ייח"י גי' א"ל וגם שס אלהים צמלוי יש צו ג"כ ייח"י גי' אל אך רחל מקבלת מטס ס"ג שמחלחה יו"ד לכן בגי' יודי"ן קודמין לאלל"ף והוא ל"ה וללה מקבלת מן אלהים שמחלחה א' לכן הא' קודמין לגי' יודי"ן והוא א"ל וזהו לאלל שהוא ח' ונלטרף לכלן ולכאן הרי ללי' א"ל • ורחל מקבלת צ"ב מ"ג מן ס"ב מ"ה וזה כי הוא צג"י מ"ג לצד"ן גי' מ"ג וללה היא לנעלה נגד כדעת שנקרא מרום וקדוש:

ובגן יו"ד ה"י וי"ו ה"י ויתקדש שמך יהוה נגד אלה אלהינו י"ל ישראל נגד רחל עמך ועל ירושלים מלי שנה עירך ועל ציון יסוד שנה מישון כבודך ועל מבואך מ"ה שנה

יהי צדק ו' סיכנות:

בב"ן

גי' ע"ב אב שנקרי קדוש וצו שס ע"ב שיש צו ד' יודי"ן כ"ה כלול מעשר הוא ח' ויש צו י' אוחיות הרי י"ח קדוש • ובכן גי' מולא שנס' מן גי' הויר"ח צג"י מזל"ה להוריד הארה זו לורך ללה לטיות שמאלה מחת לראש • גם תכוון כי יתקדש הוא אוחיות ח"ק שד"י כי מלוי שד"י צג"י ח"ק וזה לוקמות ללה וסד"י פשוטה לרחל וסניהם יסד נקראים מלכות שד"י צקור למחן עילס צמלכו שד"י יתקדש שו"ך יהו"ה ס"ת גי' שח"ה למחן ש"כ דינים ע"י ה' אלפיים כנודע • שמך ה' אלהינו שנקרא שמו הגדול הוא ללה • אלהינו על ישראל עמך נגד רחל שהיא חופשת על ישראל להליס ור"ח גי' אלהים צהי"ן וס"ת של אלהינו על ישראל עמך צג"י אלהים ויכוון צמלת יתקדש שזה יהיה צרכות אצרהם שמקדש נפשו על קידוש השם • ויש כאן ס"י חיות נגד חז"ל חנ"ה כה"י ללה וכן דרמל:

ובכן יודי' ה"ו וא"ו ה"י ה"ן פתחך י"ק יהוה אלהינו עד כל מעשיך עש"ה ויציאתך יעד כל מה שבראת נריאם ויראיך כל המעשים עש"ה וישתחוו לפניך כל התרואים נריאם וישעו כלם אגודה אחת נדעם לעשות רצונך רטון עלינו בלבב שלם ללא ורמל שירענו הוה אלהינו ש' השלמן אלה לפניך עוז בידך ימין נשמאל וגבורה בימינך שמאל צימין ושמך נורא מלי מקבל חס"ת על כל מה שבראת ומשפיע לנריא

הנה זכן הראשון הו' נגד אלה שממנו יצאם אברהם וצ"ח זה נגד אימא שממנו יצאם ספר יצאם וצא"ת' הוא ס"ג ע"י אוחיות צני' זכן עם הכולל ועם הו' של וצכן גי' מזל"ת הנשעצ מג' הו"ו' צני' וצכן להוריד האר' זו לנורך לזה סיכ"י וימינו חסדקי' זכנ"ה למעלי' אחרנו שמאלי חס"ה לראשי הוא כלולות הימין שהוא אברהם נשמאל וכן הוא סוד כלולות שמאל צימין והנה ספר"ך צני' יצ"ק שהוא צני' הו"ה אלה"ס למח' צ"ם מנלפ"ך שצנינ"ה וצמל' המקנינים צצריאם ועש"ה ח"ס ה' אלהינו על כל מעשי"ך עש"ה ולימחק על כל מה שבראת נריאם ולפי שכל מנלפ"ך הוא כפל כנודע לכן מזה ואמר ויראוך כל המעשים עש"ה וישתחוו לפניך כל הצדוקים נריאם ויעשו כולם אגודה א' שיכללו כולם נדעם הכולל הכל וואמר לעשות רטון להמשיך רטון העליון ע' הדעם עד הנוקבא דא"י שהם ללא ורמל שהם סוד אדני ושמאל עד סיכ"ה ד"ל אוחיות צני' לנ"צ וכל א' מהם נקרא לנ"צ כנודע וזהו לנ"צ צ' ויקבלו מן ס"ע כנורין דנכירין מהלי רטון וזהו שלם צני' שיע' ואמר שידענו שהשלטון לפני' להמשיך חסידים מן אלה שהיא סוד המכמה וכולם נמכמה עש"ה שמן המכמה נמשך עד המכמות דא"י שהיא סוד עש"י דא"י כסוד נמכמה יסד ארץ והיא משפעת צצריאם ומסס עד עש"י שנעש"י והנה באלה הוא סס ע"צ ש"ס צו ד' יודי"ך כ"א כלול נעשר הוא ח' צני' כשלטון וזהו לפניך וע"י נכלל המכמה צצני' וצני' נמכמים ויורדים כנורות צמל' וזהו ושמך והמכמים נח"ת וזהו ניר"ה ומסס ימשוך עד עש"ה וזהו על כל מעשי"ך ויש צזה מ"צ חיצות נגד סס מ"צ סס הנורות :

ובכן יו"ה יודי' ה"א וא"ו ה"א ה"ן קב"ר יהוה מלי דא"י לפניך תהלה מלי דנריא לריאיך ותקוה טובה מלי דניירה ועש"ה לדורשיך ופתחון פה לנינונו הנלעים למחלים קך שפחה לארצך היכלות חילונים וישעו לעירך היכלות עניניות וצמיחת קרן לדור עברה מלכות דמלכות ועריבת גר לבן ישי משיחך יסוד מלי במהרה בימינו :

בבן צני' הו"ה מ"ה ע"ה וזהו המכמה אור הדפ' לח"ת שצו סס הו"ה גי' מ"ה וזהו נגד יעקב הרי שלשה חצות שהם המרכנ"ה לפניך וצכ"ן גי' מזל"ה גי' הו"ה להמשיך האחרו לח"ת לנורך רמל סיכ"ה שמאלה חס"ה לראש"ה והיא נק' כצור כננול' צוהר' ומסס יתבך למלס שהיא סוד מלי דצריאם כנודע ומסס ימשוך לינירה ועש"י שהם סוד חייק לו"ה ו"ה ס"י נרמל סל ו"ה סוד ח"ת ומלי המלנשים צניירה ועש"ה וניירה ועש"ה חייק לו"ה ונאמר שצניירה ועש"ה סס שלטון הס"ה הנעשים ג"כ חיק לו"ה כנודע אך שהם חקוק רעה המכמה"י אלוך נעריה ולכן ויספין מלת מוצה ואחרים חקוק טובה לרמוז אל הקדושה ופחמין סה היא סוד המלי המעלה את נליות הקדושה הנלעים צקלימות ונעשים לה מ"ה והיא סוד פחמון סה והנן שמח לארץ כנר נולע שצבור המלי יש לשכות ועזרות ומה צמינות שהם היכלות פנימיות ומילניות והמילניות צמוד ארץ הכולל לכל המדינה והפנימיות כסוד עיר הקודש ולמחמת קרן כי כנר נולע שצמ"י המלי שהיא סוד דוד כנודע היא רק נקודה א' והיא נקודה כנר שצב והיא נקראת קרן ומסס עלמ"ת זה הקרן עד שמצננה ומכונן וזהו סוד מלמ"ת קרן יסועה וזהו סוד צנין ירושלים שהיא סוד מלכות דעלי' כנודע ויסוד שגמלכות

כוונת תפלת ראש השנה

שנמלכו' נקרא בן ישי כמ"ס בחצורי שנה"ע שהוא ליון עיר דוד ושם הוא פריכז כ"ר ומשיח
 בן דוד הנא מלאה וכוונתו להמשיך לה הארה מן ג' יסודים שהם הוי"ה אלהים הוי"ה
 אלהים הוי"ה אלהים בנ"י כ"ר ומשיח הוא האר"י נפ"ש ר"ס למשיח בן דוד - והנה עד עתה
 הוא ג' כנ"ן כ"א ג"י ע"ב נגד ג"ס ויסע וינא ויע שכל א' יש ע"ב אותיות והם ג' רגלי
 הכסא מרכבה עליונה :

וּבְכֵן י' י"ה י"ה י"ה י"ה צְדִיקִים לְדִקְלָהּ יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים
יַעֲלוּזוּ בְּחַי' הַיּוֹד וְחַסִּידִים בְּחַי' נֹחַ בְּרָגָה יִגִּילוּ
וְעוֹלָתָהּ תִּקְבֹּץ הַסֵּף פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה שְׁמִים שֶׁל שׂוֹא וְאֶרֶץ
חֹסֶה בְּלֶה פֶּעֶשֶׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת סַמָּא ל"ז דָּוִן
 ומקב' מן הארץ מלכות :

וְתִמְלֹךְ מַלְכוּת אֲתָה ז"ל הוּא אִמָּא יְהוָה אֲבָא לְבָרְךָ א"ל
מִהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ עֲשֵׂה בִירוּשָׁלַיִם
 מלכות נוקבא עיר קדשך ובהר ציון יסוד נוקבא משכן כבודך
בְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן דָּדוֹר וְדוֹר ר"ת אֵלֶּנוּ הַלְלוּהָ :

וּבְכֵן זה הוא נגד רגל רביעי שהוא דוד קוד שם צ"ן שאין בו ע"ב רק הוי"ה צרביע
 ג"י ע"ב נגד כללות ג' פסוקים הכל' שיש בו ע"ב שמות : ובכ"ן ג"י
 מנצח ג' היותם לנורך רחל להיות וימינו חסדקני :

הנה עתה אין השם שלם כי די אותיות הוי"ה כבר נודע שהם כוללים כל אלה וכל
 הדי' עולמות כי י' רומז לאבא ועולי האלי' : וקולו של י' רומז לבתח הכשע'
 מל"ס ה' ראשונה א' ועולם הצריאס : וי' ז"ל ועולי הילירס : ה' אחרונה מל' ועולם
 בעש"ס והנה עתה שפלה סיכת דוד קוד המל' ונחמדי' נעם מלכ' ומלכ' שריו צלל מערובי' ויה
 ונעשה הסירוד צין אותיות ו"ה : וגם אותיות י"ה שהם אורא אין להם יסוד עם אותיות ו"ה
 כנודע : שכן' מו"ק אינם צמוד אין שורה עליהם ו"ה : וכל היסודים והזווגים אף לעצמם
 באותיות י"ה אינן יסוד שלם רק לנורך סיוט העולמות כי נשבע הקב"ה
 שאינו נכנס צירושלים של מעלה עד שיכנס צירושלים שלמעלה כנודע : ובאשר
 שהמל' נפלה צלות ולריך להחלש צשרי האצות כנודע ואז הקליפות
 שנעשים שינעין צעולם ורישא מליך חננא שלמא : ולעמיד כתיב והיטה ליסוס המלוכה וגו'
 ציום שהוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד שיהיה יסוד לאותיות הוי"ה וצלע המות נלמס שיטת
 העולם מן הקליפות ואף עליה העשים יטהר ואז יסו כולם שכם אחד לעצוד את יהו"ה ולא
 יהיה שום פליטה לשום שר רק המלוכה ליהו"ה לבדו ואז יכנס צירושלים שהיא קוד עי"ד
 צקוד מנצח"ך בנ"י עי"ר והיא קוד מל' נוקבא כנודע : ואין הוא יסוד נוקבא שהיא משכן
 ליסוד ז"ל סק' כבוד שלמעלה והיא קוד ו"ה שצירופה וא"ו פ' וא"ו ה"א פ' ה"א בנ"י ה"ר ואז
 והיטה ליהו"ה המלוכה : שהיסוד יהיה חדיר צו"ט כמו צא"ל הרעזו צרי"ת א"ל כיד' ליוון
 ל"דוד וידור שהוא ר"ת אלהי' שציהים המלוכה תמיד אללו : ואז שם הוי"ה נעשה יהי"ה
 כנודע ח"ס הללו"ה כי ז"ל' שהם אותיות ו"ה יהיו כמו אורא שהם אותיות י"ה : והנה
 יש כלן כ"ז אותיות נגד שם הוי"ה ע"ה שיהיה צמוד וכל הכ"ז אותיות יאירו צאור צהיר
 ואף מנצח"ך יתמחקו ויאירו כמו השמיים :

קדוש דעת אֲתָה וְנוֹרָא לֹא שְׁמָךְ וְאֵין אֵלֶּה מִבְּלַעֲדֶיךָ
בכתוב

כוונת תפלת ראש השנה

רכב

בפתוב ויגבה יהוה יסוד ז"ל צבאות
במשפט והאל לאלה הקדוש נקדש בצדקה רחל ברוך
אתה יהוה נ"ל יהוה המלך לאלה הקדוש :

ברכה זו נגד דעת דז"ל שנגדו הוא לאלה מאמוריו ומקבלת עתה סמויין ונכ"י דלימא
שנסתלקו מז"ל לנורך הנסירה כנודע גם הזיווג נעשה למעלה יעקב ולאח ואז עולי
היסוד צפור פנימיומי לנורך הזיווג למעלה . ויבוד נקרא יסודי לנאות . גם נכ"י דלימא
יש זה ג"כ קוד יסודי וזכו וינכס יסודי לנאות . נמסע כזו ז"ל כנודע ואז לאלה מקבלת
הסמויין סכס סוד קודש וז"ש והאל הקדוש הא"ל אומיות לאלה נעשה האל בקודש . וגם יורד
זה הקדושה לרחל לנורך נסירת הכתר שנה ורחל נקראת לזקה כנודע לזק מקבל
מן לזק עליון כי עילא נעשה לזקה ולפי שעתה אין זיווג רק לאלה וז"ל מקבלת המלכה
ע"י כי עילא וזכו המלך הקדוש סמויין צל"ל לה מלונשין נכ"י דז"ל והסמויין הם סוד
קדש וז"ל סוד וי ברי קדוש וז"ל נאום וז"ל סוד כי ברי הקדוש :

אתה ז"ל בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו מלך
המלך ורצית בנו מלך גבורה ורוממתנו מכל
הלשונות מלך ח"ת וקדשתנו במצותיה מלך נכ"י
וקרבתנו מלפני לעבודתך מלך המלך ושמך הגדול
מלך דעת ודקדוש עלינו קראת : (ותודיעני) ותתן לנו יהוה
אבא אלהינו אימא (באהבה את יום השבת הזה) את
יום הזכרון נכ"י לאבא הזה (זכרון תרועה) יום תרועה
מלכוסים לנכ"י דלימא מקרא קודש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו (אימא) ואלהי (דעת אבא) אבותינו (מ"ס) יעלה ויבא ויניע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר (ר"ת זי ויין נגי' שם מ"ב שם הנזרה) וזכרוננו (מסטרל דזכרנו
ופקדוננו (מסטרל דזכרנו) וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלי
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה (מלך כז) לטובה (מלך
נכ"ס) לחן ולחסד (יסוד מסד) ולרחמים (ח"ת) ולחיים (דעת) ולשלום (יסוד) (ביו)
השבת ו) ביום הזכרון הזה זכרנו (מלך ח"ת) יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו (מלך
מ"ל) בו לברכה והושיענו (מלך דעת סמויין) בו לחיים וברבר ישועה (מ"ג) ורחמים
(ח"ת) הום ורחם (נכ"ס) עלינו חום יחנינו (כז) והושיענו (יסוד) בי אליך ענינו
בי אל מלך (מ"ל) חנון ורחום אתה :

אלהינו אימא ואלהי דעת ואבא אבותינו חג"ת מלך אימא
על כל העולם כולו בכבודך אימא ימלך על ז"ל
בהארת אבא והנשא על כל הארץ ביקרה והופע בהדר
גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך ותשפיע למלך הארת
אימא וימתקו ש"ך ופ"ר דינים ע"י הארת א"ל ב"ג מכילין דרחמי וידע כל
פעול

בוזנת תפלת ר"ה

פָּעוּל עֲשִׂים כִּי אֶתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבֶן כָּל יִצְוֹר יִלְרֵס כִּי
אֶתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כִּד אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּיֶאֱס בְּאִפּוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲלִינָה מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכִד מִשְׁקָה

צ"ן דאלי' שהכנעו כל הקליפות :

**אֱלֹהֵינוּ אֵימָא וְאֵלֹהֵי דַעַת חֲבָא אֲבוּתֵינוּ חַג"ת (רְצָה
בְּמִנוּחֵתֵינוּ) קְדָשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ י"ה וְתֵן**

חֲלֹקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ מִ"ה שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ יִסּוֹד וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ מִ"ו וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת
טִיוֹב עַם מִ"ה וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שִׁבְתִּי קִדְשְׁךָ כִּי אַתָּה

אֱלֹהִים אֱמֶת אִימָא בְּהִי וְדִבְרָךְ אֱמֶת מִן בְּהִי וּקְיִים לְעַד
יְכוּל בְּמַלְכוּת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה (כ"א יְיָהוּה) מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ לֹא דִינָא קִיטָּא מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרֶן :

אמן יאִהְדוּנָהּ יוס ב' רחל דינא רפּיא

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם והשכ את העבודה לרובך ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה הקבל ברוצן ותהי לרוצין חמיר עבודת ישראל עמך . ותחזנה עינינו בשווכ לציון כרחמים ברוך אתה יהוה המהמיר שכינתך (מלי) לציון (ליסוד) אמן ייחדנהי

צרכה זו נגד כלל ז"ל שכול תום חכמה דנוקצא

מזדים ה' גני ה' ס' גני י"ד אנהנו לך
שאתה הוא יהיה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו

צור חיינו מגן ישענו לדור ודור
גידה לך ונספר תהלהך על חיינו המסורים בידך צביכל זכות ועל נשמותינו
המופקדות לך צדוק מִיג ועד נסיד שבכל יום עִבְנו עִי יִישׁ ועל נסיד שבכל יום
עִבְנו עִי יִישׁ ועד נפלאותיך עִי יסיד וטובותיך עִי מלכות שבכל עת עִרְב מל' ויבקר
יסוד וצהרים מל' השוב מל' יסוד כי לא בלו רחמיך ורמיהם כי לא חמו חסדיך
מעולם קוינו לך : כי צדוק חמו ב'ם עכ"ז צאים כללום ציסוד ולנו מכוונים לעסות
קו צדוק ינספ קו על ירושלים וזה ימסוך גם חקיה טוגס לנו מן המל' שנק' עולם וזהו
מעולם קוינו לך :

ועל כולם יחברך ויתרומם ויתנשא המיד שמך הגדול מלכנו לעולם ועד.
ובחוב לחיים טובים כל בני בריהך :

וכל החיים יורד סלה ויהללו את שמך הנדיל באמת האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב :

עמך אנו צבור דז"ל שטיף צינף דנוקבא וסם סוד הכתיבה למי
טונים כי שם במסד מולד הקדים טונים כח"ש לעיל צבור גומל מסדי"ם טוני"ם
ברוך ד' גני ה' זיפת כנוף ה' לר' ו"ו כ"ה כ"ה מאירים (א' י"וע ס"י מאירים צ' אלף
כ"י מאירים)

כרוך

ברוך אתה יהוה המביט שמך ולך נאה להודות: זקני כדלם כי לוי יידי כ"ס פלירס :

אמן יאהרונה' זרכה זו נגד כוד דז"ל שכול מוח זינכ דנוקנל :
יסוד כוד נלם נזורה חכד ח"ת

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כולנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת
חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים והיים ושלום וטוב בעיניך לכרך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :

מלך הסמכה זינכ ח"ת נלם כוד

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה וגזירות טיבות
יסוד מלכות

נזכר ונכתב בפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום
ברוך אתה יהוה עושה השלום : אמן יאהרונה' :

זרכה זו נגד יסוד ז"ל שכול דעם נוקנל :

השלום

זני ספריאל וכול המלך הכוסר וכוחו ומחסו כל בני אדם למיים וסרסו
מן יסוד ומכוון כי כללית ח"ת שניסוד ז"ל מליר לקו חלמני דנוק' ויירד
הכפס מדעת ז"ל שנו יסוד ח"ת שנה ח"ת וסרסו ח"ת כוד יו"ד ח"ת כ"י ועמס
כניסס הכטרה דז"ל זיכוד נוקנל וחו סיס כלום וסיל הכוסס כלום למימד חו"ה חרני
צבוד יאכדונס"י ומכוון כי נקודס חו"ה זו חיל שוריק סנק' מללסוס וצ"י יחסכרו דנרי חורס
צלנו צזכירס כפלאה וכלילס סלומריס כלום רכ כול גיכ יסוד ח"ת סנק' כן וממס כמסכיס
ח"ת לז"ל וס"ג לנוקנל וכזוג חיל עמס יעקב וללס למעלה נגד חנ"ת דז"ל .

אל-י נצור כמו בחול עם כל הכוונות המכוונות שם

לדוד מזמור ליהוה (ג"א יהוה) ע"ס גי"א ככ"ל הארץ ומלואה חבל ויושבי בה :
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר יהוה :

ומי יקום במקום קדשו . נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא
נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והגשאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה נזכר מלחמה : שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה .

קדיש כו' עלינו כו' קדיש כו'

וגיהגין לאכול תפוח בדבש ויאמר יהי רצון כו' גם ראש כבש ויאמר נהיה לראש
כו' .

בערבית

חסר כסעודס ילמד ד' פרקים צמסכת ר"ס ויכוון להליר נד' לחיות
חו"ה שז"ל לדי לחיות חרני סננוקנל וסעלומס ד' מדרגות סכסרסס

עד נגד כל קומס ז"ל וכל פרק יכוון ללומס סל חו"ה מליר כלום סל חרני :

אבינו מלכנו תמצא קודם מוסף .

ביונת הוצאת ס"ת והעולים לחורה כמו שאר י"ט וכשעת הוצאת ס"ת יאמר י"ג
מדות ג"פ ואח"כ זה יהיה רצון .

רבש"ע מלא משאלות לטובה והפק רצוני ותן שאלתי ותן לי ולכל בני ביתי חיים
טובים וארוכים בכבוד ומנוחה ביראהך ובתורתך בשלום כהשקט וכבטח
ופדינו מכל צרה ויגון ומכל צרה וצוקה ואנחה כמות מדלות משפלות ומכל שעות
רעות ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ותן לנו פרנסה טובה בכבוד
ולא בכזיב ושלל צטורך לירי מתנות ב"ו ולא לירי הלואתם כ"א לירך המלאה
והפתוחה והקרושה ונזכר ונכתב בזה יום הדין אני וכל בית ישראל לחיים ולשלום
ובקר עונותינו ואשמותינו אבי"ר ויאמר זה ג"פ ואני תפילתי כו' ג"פ וכן יאמר
במוסף וביוצר יום ב' :

ועוד לכוון כלל הסעות וזה נוסחם .

פ יולל מוסקס חסרון סל ספר צללסס וימס י"וס"ף . עג ספר סמות כי ע"נ"ן
הת

כוונת תפלת ר"ה

הת סוף ספר ויקרא אלכ ס'ענ"ס . הת סוף ספר נמנר אלכ ס'מנ"ס
הר סוף דנ"י ולכל ס'ייד די סוף ש' כסירי נרס ד"ד"י מי סוף ענ"י אסמ' כי מרדכ"י
הר סוף רות ועוזר כול"ד . אמ סוף איכס כי ס'ס' את סוף קכלס כי ס'ס' .
בנ סוף יוסע וליפזר נ"ן" הם סוף שופטי ציני ס'ס'ס שם סוף שמואל וינן ס'ס'
את סוף מלכס ולרומסו ס'רומס וו סוף יספ"ס וילאו ו"רל"ו
את סוף ירמיס ולרומסו ס'רומס' שח סוף יחזקל ס'נצ ס'מנ"ס
לכ סוף מרי עשר וספס "לכ" הה סוף סכלי כל ס'ס'ס'ס אב סוף ס'יוז וימס ס'יו"צ
לה סוף מסלי סנו ל"ס" לך סוף דניאל ולסס ל"ד" אר סוף נספסי כס ס'מ"ר
הם סוף עזרס ולקרנן ס'ענ"ס .

ויס נוסחלות סכסוניס כלן אלו סלרופיס וגס סלרופיס ססניס סיולסס מללו ספסוקיס מסינ
סלסני סוף ספסוק וממלסס מסודריס נליל ס' סל סנופס צסיקון סלילס וגס ממלסס נכ"ר
סריקס סססס סלומריס צ' סעודס סל ססס .
סליק כוונת תפלת שחרית של ראש השנה ובזכות זה נובה לעלות לציון וירושלום
ברנה

שער השופר

תקעו בחדש שופר בבסא ליום חגיני תאנא איזוה חג שהלכנה מתבסות בו
היי אומר זה ר"ה ואמאי מתבסית הלכנה לפי שכזה היום הקב"ה יושב
על כסא דין ורן העולם והשטן בא ומקטרג על ישראל ומזכיר עונותיהם ואומר
לו הקב"ה עפ"י שני עדים יקום דבר והולך להביא הלכנה והיא מתבסית ומבקש
אותה ואינו יכול למוצאה ואז הקב"ה עומד מבסא דין ויושב על כסא רחמים וכו' :
הנה להבין אמרי כינה כוונת מאמר רז"ל לפי פשוטו הוא קשה הלכנה מאוד שהרי
פדיש ענין התחלת המאמר לפי פשוטו כי כוונת הפסיק לתקוע בשופר בחג
ואינו יודע באיזו חג ונתן הפסוק סימן באיתו חג שהלכנה מתבסית שהוא ביום
ר"ח שאז מתבס"י הלכנה ואיזו חג הוא בר"ח הוא אומר זה ר"ה א"כ מאי תקשה
ולמה מתבסית ומתרץ לפי שכיום זה כו' דקשה הלא היא מתבסית בכל ר"ח ואין
הכוונה שחקיעת שופר הוא לפי שמתבס"י שהרי בכל ר"ח מתבסית ואין בו
חקיעת שופר . וגם מעיקרא דדינא מאי פריך ולמה מתבסית שהרי דרכה בכך
להתבסות בכל ר"ח שהוא יום המולד ואינה נראית בארץ . רק כוונת הפסוק ליתן
סימן לתקוע בשופר באותו חג שהוא בר"ח . גם על זה נפקח עינינו שאמר
ומבקש אותי ואינו מוצאה הלא ידוע לחכמי תבונה שלכן ביום המולד אינה נראית
הלכנה בארץ לפי שהלכנה מצד עצמה אין לה אור והיא שחורה ונקי לבנה ע"ד
סני נהור שקירין לסומא רק שהיא מאירה מן הארה שמקבלת מן השמש כעין
לטיש' אור השמש בצלוחית שחור' שהשחורית מאירה כנגדה והלכנה תקועה
בגלגל הלכנה חציה תחת הגלגל לצד הארץ וחציה למעלה נגד החמה ולכן כל
מה שהיא מתרחקת מן החמה מאיר החמה בה בהצד שכנגד הארץ ואז מאירה
מחמת קבלתה מאור השמש עד שכיום ס"ו לחודש הואעת הניגוד שהיא עומד'
ממש נגד השמש ומתמלאית הארתה נאח"כ הולכת ומתקרבת אל השמש
ומתחלת להתמעט אורה עד שכיום המולד היא עומדת ממש תחת השמש ואז
מאיר בה כל הצד שלמעלה נגד החמה והצר שתחת הארתה אין לה שום אור
וזכן לא נראית בארץ כידוע שזה הוא סוד מלואה וחסרונה אבל תמיד היא קבוע
בגלגל שלה וא"כ איך אמר שאינו יכול למוצאה מטעם שמתבס"י כי אדרבה
למעלה

למעלה היא אז באותו פעם מאירי כולה . ועוד מיט לתקיע' שופר כשביל שמתכסית הלבנה ומה תועלת יש בתקיעת שופר חלא בל"ו הקב"ה עומד מכסיד לבסיד לפי שאין ב' עדים . ולכן אנשי לכב שמעו אמרתי . והנה לבאר לך סוד מאמר חז"ל וכיוונתם אבאר לך תחלה מאמר זוהר פ' אמור וז"ל :

תא חזי כד ההוא שופר עלאה דנהירו דבולא ביה אסתלק ולא נהיר לבנין בדין דינין אתערזו ובורסיון אתתקנו לבי דינא . כדין יצחק אתתקף ואתתקן לדינא בעלמא כו' ובעינין לאחזאה עובדא בשופר ולא תער' שופרא אחרא ולאפקא בהאי שופר אינון קלי לאחזא' דכל אינון קלין דלעילא כלילין בהאי שופר עלאה נפקין מהאי שופר ובההוא קלין יהבין ישראל חילא לרחמי מתתא ואתער שופר גדול לעילא . וע"ד בעינין לזמנא שופר ולכוונא ביה דביה כלילין קלי בנין לאתערזא שופר אחר' ולסדרא קלין בשופר . סדרא קרמאה קלא נפיק ומתעטר לעילא כו' ומטי לגבי דאברהם ושריא ברישא ואתער הוא ואתקין לכורסייא כו' איהבי סלקא תניינא תקיפא לתברא תוקפא רגיוא כו' עד דסליק לאתריה דיצחק כו' ובהאי בעי מאן דתקע לכוונא לבא ורעותיה בנין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשיא כו' סדרא תליתא קלא נפיק וסריק כו' ורחמי מתערין ומטי ההוא קלי לרישא דיצחק ויעקב אתער כו' הני תלתא סדרין כולחו סדרא חד . סדרא אחרא קלא נפיק ונטיל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתתא לאתר דתוקפיהוין דיצחק שריין וקיימין ליה לאברהם כגווייהו . סדרא תנינא קלא נפיק תבירא ההוא קלא לאו איהו גבי יצחק דתמן תוקפא תקיפא שרייא אלא לגבי אינון דלתתא מותבן דינא דאינון רפוין יתיר וכולהו חמאן לאברהם לגבייהו ואתבפין קמיה . סדר' תליתא קלא נפיק וסליק ואתערז ברישא דיעקב ונגיד ליה לתתא לההוא אתר דגבוראן שריין וקאים לקבלייהו כו' והנהו תלתא סדרין כולחו סדרא חד סדרא תניינא . סדרא בתראה דבעי לסלקא לון לאתרייהו וליישבא ביניהו ליצחק כמלקדמין בנין דבעי למשרי ליה באתריה ולא ינפוק בתוקפיו לבר כדין דינין כולחו אתבפין ורחמי אתערזו ע"ד בעי לכוונא לבא כו' ואהר' שופר עלאה וכד אהדר מעט' ל"י ליעקב ואתתקנא על כולא ובורס' אחרא רמיו וכדין חידו אשתבח ככולא וקב"ה מרחם על עלמא . ע"כ המאמר :

תו תאנא א"ר אליעזר כתיב כנסא ליום חנינו דאיתכסי סיהרא . ואיך אתכסי' אלא כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסיא כו' וע"ד כנסה בה' כתיב דאתכסי' סיהרא וכמה נהיר בתיובת' ובקול שופר דכתיב אשרי העם יודעי תרועה בדין ה' באור פניך יהלכין . זה המאמר כולו סתום וחתום וכולו מקשה לז' פשוטו . הא' מ"ש ואיך מתכסית הא כבר פ"י זקנינו לפי שהוא ר"ח שהלכנה מתכסית בו בכל ר"ח הב' מ"ש כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר עיבא מאי בעי הבא וכי בכל ר"ה קיימא עיבא . ועור מ"ש ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסייא מאי תלי זה כזה ואם רצונו לומר שכיון ששמשא לא נהיר אין אור לסיהרא וכ"ש דסיהרא לא נחיר א"כ מאי קאמר כנסא בה' כתיב דאתכסייא סיהרא חלא גם שמשא לא נהיר . ועור מה תועלתא דשופר להעביר ההוא עיבא . אבל כולא רוא חרא איהו והכל יתבי' בחדא מחתא עפ"י הצעה א' שאצינע לפניך ויתכארו הכל מאליהם . ותן דעתך עליהם :

בכוונת הארז"ל סוד השופר צריך לירע כהו השופר ומי הוא התוקע ומה הוא הפת התוקע בשופר ומה הוא ההכל הנכנס תוך השופר ומה ענין הקולות היוצאים כתוך השופר . ומה ענין התשרית ותשית ותרית . ומה ענין המאה קולות שצריך לתקוע ברי"ה . וכיאר הדברים שם אך שהם מעורבים שלא על הסדר וגם קיצר באמרים כמקום שיש להאריך כי סמך עצמו על המבין מדעתו ואין כל אדם יכול להשיג . כי בצוק העתים הללו נסתמו מעיינות החכמה ואף אין א' בעיר ושנים במשפחה שיכול להשיג הדברים על אמית' כיוונתם ואמרתי חלא ארז"ל ובמקום שאין אנשים השתרל להיות איש ובפרט כאלו הדברים עתיקין שנעתקו מהבריות והם עומדים כרומו של עולם ומגיעים עד עתיקא קרישא וע"י הקב"ה עומד מכסא דיין ויושב על כסא רחמים ודן העולם ברחמים לכן אורתי בנכר חלצי בחרכי ובקשתי בחרבי

שער השופר

בחרבני זה לשוני הרב חרה . ובקשתי זה קסת הסופר אשר כירי . ואנאר אותם הכל באר היטב כולם על הסדר נכון כפי קיצר השנתי . ואם שגיתי אתי תלין והשם הטוב יכפר בערי והנה תחלה נבאר סוד השופר מה ענינו :

סוד השופר משתמש בשתי לשונות . הא' הוא מלשון שופרי דשופרי . הב' מלשון שפירי והם רומזים למדת הבניה הן בינה המקוריות שהוא סוד אריך אנפין שהוא סוד בינה המקוריות כמ"ש בחבורי שגה"ע . הן בינה ראצילות שהוא סוד אימא שנתקנה מן הרשימו של בינה מקוריות כמ"ש שם . והנה בא"א רומז אל הדיקנא דא"א שהוא שופרי דשופרי כמבואר בזהר דאמר כל יקירות' בהאי תלייא ואמר דמתתקני שערי מהאי גימ' ומחאי גימא כשיפור' סני יאי' למיחזי כי' גם כבר נתבאר שהדיקנא דא"א נעשה כסוד אור המקיף והוא מלשון שפופרת שהוא קולל כן אור המקיף הרי כי השופר רומז לדיקנא דא"א . והנה השופר הוא מיצר מצד הפה ומרחיב למטה כמו הדיקנא שהוא מיצר מצד הפה ומרחיב למטה .

כתיב מן המיצר קראתי י"ה ענני במרחב י"ה הנה כבר נודע שהדיקנא מתחיל מן הב' פאות שכראש ושם מתחילין פאות שכוון וזכר הפאות והם המלכיות שבתקוני הראש וי"ס שבתקוני רישא מסתיימין בפאות . והפאות שכראש הם בחי' המלכיות : ופא"ה בגי' אלהים : והתקוני דיקנא הם במטה למעלה שמתחילין מן הפאות והם המלכיות ומתקרבין המלכיות שכראש עם המלכיות שבריקנא בסוד אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא גימא והב' פאות שבריקנא הם ב"פ אלהיים ובשם אלהיים יש בהם איתיות הי' הרי ב"פ הי' והם ב"פ י"ה המשתלשל מן כי' אלהיים והאחר הוא במיצר הדיקנא שהוא סמך לפה החופף על הגרון . הב' הוא למטה במקום המרחב שהוא תליא עד ליבורא . והנה בגרון הם סוד הורידון סוד הדינין ולמטה בטבורא הם סוד החסדי' הכמתקי' את הדינין שבגרון כנודע לכן צריך י"ה להמשיך סוד י"ה שהוא במיצר למטה במקום המרחב וז"ש מן המיצר קראתי י"ה כי קרא לשון המשכה כמכור בזהר בסוד ולמקוה המים קרא ימים אז ענני במרחב י"ה וסוד י"ה הוא כי הדיקנא חופף על א"א שהם י"ה וכבר נתבאר שזה הב"פ י"ה שבריקנא הוא כמלוי ה' כזה יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה והוא סוד שופר' כי נודע שהדיקנא הם סוד אור חוזר שעולים ובוקעים ממותרי המוח שבפנים והם כסוד הדינין כמבואר בזהר דאמר שערי דריקנא קשישין מ"ט משום דאינן תוקפי דתוקפין והם שורש הדינין לאכפאי דינין דלחתא והנה כבר נודע שיש כי' מיני דינין והם ש"ך דינין שהם י"פ ליב שהם סוד ליב אלהים דמ"ב ופ"ר דינין שהם סוד מנצפ"ך כנודע והם סוד שופר' כי ש"ו מן שופר עם הי"ד האוחז בשופר שיש בו י"ד פרקין הוא ש"ך כי אלו הדינים יד עלאה אוחזות בהן לאכפייא להו כמבואר בפייט בסוד האוחז ביד וגו' ונשאר פ"ר מן שופר והם ממש איתן ב"פ י"ה כי יוד פ' ה"ה גי' ש' בגי' אלהיים ביודי' כי באים משורש אלהיים כנ"ל וכן י"ה שני הוא גיב ש' הרי ת"ר בגי' ש"ך פ"ר . הרי נתבאר לך סוד השופר הרימו לדיקנא דא"א שהו' ממחק הדינין של ש"ך פ"ר וכבר נודע שהדיקנא כולה כסוד שם ס"ג אך שהוא כסוד אור מקיף שהוא סוד הב"ל היוצא מטה כי הכל הוא מלוי דס"ג ומלוי בגי' אלהיים ולכן כסוד הדינין אך הם שורש הדינין הממתקין לכל הדינין והנה זה הדיקנא ממקום המיצר שהוא בתרין תפוחין הסמכין למטה עד למטה במרחב הם ז' תיקונים שהוא מן ואמת עד נוקה כנודע והם סוד ז' הכלל' שאמר קהלת שמהם יוצאים ז' קולות שבמזמור הכוכב"ש כבר והוא סוד ההב"ל היוצא מן הפה ועובר דרך השופר שהוא הדיקנא יוצאים הקולות למטה מן מקום הרחב כמ"ש לקח' והוא סוד הכתיב חכמות בחוץ תרונה וכדחוכות תתן קולה כי השערות יוצאים ממותרי המוח שהוא סוד החכמה ובוקעים לחוץ ונקראים חכמות ויוצאים מן הפה כסוד הב"ל שהוא סוד אור מקיף של הדיקנא וזהו חכמות ויוצאים מן הפה כסוד הב"ל שהוא סוד אור מקיף של הדיקנא וזהו חכמות בחוץ תרונה : מן הפה שבו סוד הרנה ועוברי' דרך הדיקנא ואז כרחיבות תתן קולה ש"ן המרחב

הנרחב יוצאים הקולות בסוד ענני בכרחב י"ה כנ"ל הרי נתנאר סוד השופר
אחר כבחי' אימא :

כתוב ויהי קול השופר הולך וחזק עד מאוד האנא ריש' אומר קול השופר אתרא
דקלא נפיק טיניה איקרי שופר תו אריש' ת"ח קול
השופר היינו דכתיב כי על מוצא פי ה' יהיה האדם מאי מוצא פי ה' דא קול
השופר להפץ זה הכתוב והמאמר של ריש' אוריעך תחלה הקדמה א' ותהיה
שגורה בפך כי הצטרך לכמה ענינים והוא כלל גדול בזה החכמה וכמה מכעלי
החכמה הזאת שלא עמדו על תוכן הדבר זה : והוא כי לכאורה יש קושיא גדולה
במה שאמרנו למעלה שסוד השופר הוא סוד אור המקיף הוא
גדול מאור הפנימי ונחשב לערך חסדים נגד אור הפנימי
ואור הפנימי נחשב לערך דינים נגד אור המקיף וכאן אמרנו איפכא שאור הפנימי
הם אותיות הפשוטים של הוי"ה דס"ג ואור המקיף הוא סוד הב"ל שהוא מלוי
דב"ג וכל כלי רומז לרין כמ"ש למעלה אבל לא ראו אור כהיר כי הענין הוא
כי בכל מדה ומדה יש בה שני מיני אורות הן באור פנימי הן באור המקיף וזאת
אור העצמות המתפשטת בכל המדות בעולם האצ"י כמ"ש בכוונת שבת יב' מיני
אורות הם הא' אור של המדה עצמה והוא בסוד הנפש והבלי דגדמי המחיה את
הגוף הב' האור הבא אליו מהמדות שלמעלה והוא בסוד רוח ונשמה המאיר בגוף
וגוהים כח להנפש להחיות את הגוף ובהסתלק אור שלמעלה נחלש כח הנפש
ואין נוחן חיות לגוף והוא סוד השניה באדם אנשי וכן דוגמתו למעלה נוחת
ממעלה למטה : והנה הא"א יש לו אור עצמותו ויש לו אור המתפשט כי מן
העיקר כגודע : והנה זה האור ע"ק המתפשט בתוכו כשבא למדת היסוד שהוא
סוד שם שד"י שאמר לעולמו די חוזרים האורות למעלה בסוד אור חוזר בסוד
דכתיב עשרה עשרה הכף אחת כמבואר בזוהר ויוצאים בסוד ההבל מן הפה והנח
לו אור בקיף : וזהו אור המקיף נקרא מקיף קטן והוא בערך דין נגד אור
הפנימי פני שנעשה מאור חוזר : ועוד יש לו מקיף שני הנמשך לו ג"כ מן המקיף
של ע"ק : והוא נקרא מקיף גדול : והוא בערך החסדים גם נגד אור הפנימי
והוא שמוזכר בכל מקום שאמרנו שאור המקיף לעולם גדול מאור הפנימי הוא זה
המקיף גדול שנמשך ממקיף שלמעלה : אבל זה המקיף קטן הנמשך באור הפנימי
דרך הפה הוא גרוע מאור הפנימי : וזכור כלל זה : והנה נתבאר כמה פעמים
שהמדות שלמטה מקבלים מן המדות שלמעלה רק מסוד המלוי ולא מן שמות
הפשוטים והיינו שאור הגרוע מה שלמעלה מתפשט בפנימיות המדות שלמטה
והוא זה אור מהמקיף הקטן שהוא סוד המלוי כנ"ל הוא נעשה אור פנימי לאוי"א
ומזה האור עצמו בשבועי' ליסוד או"א חוזר למעלה ויוצא בסוד הב"ל ונעשה
ביכנו אור כקי' קטן לאוי"א וגם נמשך להם ג"כ מהמקי' הגדול של א"א מעט
אור ונעשה להם ג"כ מקי' גדול וכן עד"ז נמשך ממקיף קטן של או"א שהוא סוד
המלוי ונעשה אור פנימי ומקי' דו"א וגם נמשך לו מן המקי' גדול שלהם ונעשה
לו ג"כ מקי' גדול וכן עד"ז מו"א לינקבא ומנוקבא לעולם הכריאה ומכריאה
ליצירה ומיצירה לעשיה וכלל זה נקוט בידך כי יצטרך לך לכמה ענינים :

ועתה נבא לביאור הכתוב רק הדע כי בז"ת דאימא יש בה ז"פ שם ס"ג ויוצא
בסוד הב"ל מן הפה כי הב"ל הוא מלוי של ס"ג כנ"ל וזה הז"פ ס"ג נמשך
מן שופר של א"א כמ"ש לעיל שהוא סוד כ"פ י"ה שהוא כקי' קטן שלו : והוא
גמ"ש בן ז' תיקונא דדיקנא מן תיקון ואמת כנ"ל : ונעשה אור פנימי לאימא כי
אימא היא נתקנת מרשימי של כינה המקוריות שהוא עתה א"א : והיינו לז"ת שנת
לפי שהוא נמשך מן ז' תקוני תהאין דדיקנא שכתחילין מן תיקון יאבת : והנה
ז"פ כ"ג ע"ה בנ"י אמית : לפי שנמשכין מן הדיקן זה שהוא ואמת : והנה
אותיות הפשוטים מן אלו ז"פ ס"ג שבז"ת דאיבא נשאר בפנימיות ז"ת שלה ואותיות
המלווי"ה שה' ז"פ הב"ל הם חוזר"י בסוד אור חוזר והם ז' הבלי' היוצא"י מן הפה והם דינין
כי הם סוד מלוי רוח דאלהים וכתבתקי' תוך הפה כבש"ל והנה ז"פ הוי"ה שהם אותיות
הפשוטים מן ז"פ ס"ג הנשארים בפנימיות ז"ת הם בנ"י יעקב והם סוד קול יעקב כי באלו
ז' הוי"ות בתלכשים אורה אבא שהם סוד מלוי של ע"ב בנ"י ב"י ואם הסיר ב"י
מן

שער השופר

מן מנין יעקב נשאר ק"ל והוא נקרא ק"ל פנימאה ק"ל דמנח דקה דלא אשתמע
 לבר כמבואר בזוהר ואמר יכר האי קלא נפיק לכרא אזי אשתמע קלא והכוונה
 כי ז' הכלים הנ"ל יוצאים מן הפה לתוך השופר נעשה ק"ל ק"ל כי ז' פה הנ"ל ע"ה
 בגי' כ"פ ק"ל והם ק"ל אי מהפשט לז"א שהם סוד ה"ה ה' היות גי' ק"ל וק"ל
 א' לנוקבא הם ה"ג ה' היות גי' ק"ל והיינו בשעה שעולים פנימיות ז"ה בסוד
 מ"ג לאימא שהז"א הוא סוד ויק' ועם העמדה הוא ז' ונוקבא ג"כ סודה ז' כנידע
 ואז הם מושבים מן ה' תיקונים דא"ה כנ"ל לפנימיות אימא כנ"ל אח"כ יוצאים
 בחוקנים בסוד ק"ל ק"ל אבל כר"ה שאינו עולה למ"ג רק פנימיות ז"א לבדו
 שהוא סוד הדורמיטא כמ"ש כבר שהוא סוד קול יעקב לבדו אינו יוצא גם מן
 השופר רק קול א' שהוא קול יעקב ואותו ק"ל זשי"ך לנוקבא כבר יצא תחלה בעת
 הדורמיטא קודם קול השופר כי עיקר קול השופר הוא לעורר הז"א משנתו כמ"ש
 וזוה נבא לכיאר הכתוב והמאמר הנ"ל שאמר הכתוב ויהי קול השופר הולך
 וחזק עד מאד שבא הכתוב לפרש מהיכן נגשך זה הקול שופר אם מא"ה הנקרי
 שופר גדול שעליו נאמר בוי' הה' יתקע בשופר גדול אומרים שנק' ג"כ מלשון שפרה
 שמשפרת את הולד בסוד ושמים לא זכו בעיניו כמבואר בזוהר ולכן פירש שאמר
 הולך וחזק עד מאוד כי כבר נודע שאורת אימא כל מה שבהפשטים לבטא
 דינן מהערין מינה משא"כ אורת א"ה שדוחין כל הדינן ולכן בא לפרש שזה
 קול השופר הוא רומז לשופר של אימא שהוא הולך וחזק וזה שפי' ג"כ ר"ש
 שאמר אתרא דקלא נפיק מינ' אקרי שופר כי באימא הוא ז"פ ס"ג בגי' אמית
 וגם אה"ה בידרין בגי' קס"א הרי אמית קס"א בגי' אתרא ר' ומשם נפיק קלא
 ודא אקרי שופר כי שופר עם הי"ד האוחזת בה עם ב' כללים בגי' אתרא ר'
 ובא לפרש פירוש הכתוב שזה השופר הוא רומז לאימא שמשם ניתנה תורה
 לישראל שהוא סוד תורה דבריא מצד אימא כמ"ש בחבורי שגה"ע אך שהכתוב
 אומר ויהי קול השופר ואינו יודע איזהו קול שהרי משופר זה יוצאים ב' קולות
 שהוא ק"ל לז"א והוא סוד ו' הוא ק"ל וק"ל לנ"ק והיא סוד ה"ה הוא ג"כ ק"ל
 ואינו יודע באיזה קול מדבר הכתוב וזהו ר"ש ופירש ואמר היינו דכתיב כי על
 כל מיצא פי ה' יחיה האדם פי' אותו קול שיוצא מן הפה שהוא סוד הכלל שממנו
 יחיה האדם סוד ה"ה שנק' אדם כנודע כי בעת הדורמיטא שהוא סוד השינה
 שהוא א' מ"ס במיתה וע"י שמגיע עליו קול השופר מתעורר בסוד החיות כי
 זה הקול הוא סוד המוחין שלו שהוא סוד חיי האדם וזהו ופי' יוחר ואמר מאי
 מוצא פי ה' דא קול השופר הבוונה כ"ה תוצא אותיות הנעלמות במלה פי ה'
 כזה פ"י יו"ד יו"ד ה"י וי"ו ה"י או יהיה בגי' יעקב גי' ז' היות הנרמז במזמור
 הבו ז' קולות ז' היות ז' היות הוא סוד יעקב שהוא הז"א שיוצא עתה מחוך
 השופר שהוא רומז לדיקנא דא"ה שהוא קצר למעלה סמוך לפה ורחב למטה
 וגם רומז למקי' ז"ת דאימא והוא ג"כ קצר למעלה ורחב למטה בסוד ויכן את
 הצלע שכנאה בעין אוצר קצר למעלה ורחב למטה לקבל את הולד והוא סוד
 הקול שבשופר שהטפה הוא סוד ע"כ כנודע ומצטייר בז"ת דאימא שבה שם ס"ג
 הרי ע"כ ס"ג ע"ה גי' ק"ל והוא יוצא כתיך השופר סוד יסוד אימא כמ"ש
 לעיל כרחובת תתן קולה ששם הוא סוד רחובת הנזה כנודע ודא אתר' דקלא
 נפיק מינ' ואקרי שופר :

עתה נבאר מי הוא התוקע הנה לשון תוקע משמש ב' לשונות הא' כפשוטו
 מלשון תקעתי יחד במקום נאמן שהוא תוקע מן ההכל שבפיו בתוך השופר
 הב' מלשון נתקע בימכתו שהוא לשון זיווג והענין כי כבר נודע שלצורך הולדת
 המוחין צריך זיווג לאו"ה וממשיכין הארה מן א"ה ואותה הארה היא סוד הטפה
 היורד ממוחא סוגימא שבתוך א"ה והוא סוד יו"ד דאית לה תלת קצוי' ברזא
 דסגולתא כמבואר בזוהר ומתפשטין לתלת מוחין וזה הטפה אינה יורד מן א"ה
 אלא ע"י זיווג ג"כ אך שא"ה אין לו סוד נוקבא כדי
 שיהיה לו זיווג בדרך אומא או ז"ה כי עליו נאמר ראו כי אני אני הוא ואין אלהים
 עמדי הכוונה כי סמרא דנוקבא שבו הקראת אנ"י כמ"ס אני ה"ה ר"ל שגם
 סמרא

שער השופר

רלב

סטרא דניקבא נק' הויא רוא דרוברא שכללא דרזינ' וואו גכלל בפרצון א' והכל ברזא דרכורא וזהו ואין אלהים עמרי כי איא הם קוד הוי"ה אלהים משאיכ בא"א אין אלהים עמרי כי כולא דכורא ואיכ איך נעשה שם הזווג אלא הענין כי בפה של איא נעשה הזווג כי כבר נודע שבינה של איא הוא בגרון שרו והוא סוד ה' של הוי"ה והחיד הוא סוד החכמה שלו היינו כי הפה כולל כעצמו יים והחיד הוא סוד י' של הוי"ה ומזדווגים בני' ובי' עיי' הלשון המכריע ביניהם שהוא סוד הדעת ותית' שלו סוד ו' של הוי"ה וכולל גיב' לוי"ק היינו שהחנכים הם סוד ח"ג שפתיים ניה ראש הלשון סוד יכור ופה סוד המל' כולל כולם במיש לקמן בסוד הפה של התקוע וכבר נודע שא"א שהוא סוד בינה המקוריית עיקרו סוד שם ס"ג והוא בזית שלו וכמעט יוצא הכ"ל שהוא סוד מלוי של ס"ג לתוך הפה ועם ה' מוצאות הפה שהם כ"ב אתון הרי ס"ג וב"ב גי' פ"ה הרי כאשר מזדווגים סוד י"ה שכפה דאיא הוא סוד חקיעה תקע י"ה . והנה זה ההכל שהוא מלוי של ס"ג וכל מלוי הוא סוד הדין כנודע הוא מתמתק עי' ה' מוצאות הפה במיש לקב' ואז הוא תוקע זה ההכל מן הפה בתוך השופר שהוא סוד הדיקנא שרו שהוא סוד שופר כמיש לעיל ויורד לאוי"א שהם מקבלים מן ב' מזלות שכדיקנא כנודע ובתפשט ויורד עד למטה בנהי' של אבא המלובשים בנהי' דאיכא שנק' גיב' שופר ומשם יוצאים הקולות שהם מוחין של ז"א שכולם הם בסוד קולות כנודע ובתפשטים בז"א ואז מתעורר משינתו כמיש הרי נתי' מי הוא התוקע . ועתה נבאר סוד הפה ואיך מתמתקין הדינין בתוך הפה ויוצאים ממותק' שזהו עיקר המיתוק של הדינים שבי"א כי הדינין של ז"א מתמתק' עיי' שרשם שהם דינים דא"א שיוצאים ממותקים .

והענין הוא כי זה הסכל עולה מז"מ שס"ז מלואים ק"ג שס"ז לוחיות כזה וד' י"ל וי' שס"ב גני' הכ"ל הרי ז"מ ו' הוא מ"צ . ובס"ג עלמו בשטו' ומלוי ומלוי עלולו יש צו גיב' מ"צ לוחיות . הרי ז"מ מ"צ גני' אס"ע שס"ב לוחיות גרון והנה כבר נודע שסורם שם מ"צ הוא שורם דין ועם צ' כוללים גני' אל"ה"ם והוא מיתוק ה"ג שס"ב ה' לוחיות אל"ה"ם . כאשר בעולים גרון מתמתקים עיי' אס"ע שס"ב שס"ב עם צ' כוללים גני' אל"ה"ם . אס"כ עוצרים דרך הסידך כסמך אל בגרון שמתנו חוללות לוחיות גיב'ק ומזדווגים יחד גיב'ק עם אס"כ"ע וכו' וכו' רי"ו ע"ה סוד מיתוק הגבורה גני' רי"ו כמ"ש כבר בחפלת העמידה . ואם תחבר שם ס"ג שמתנו יולא הכ"ל עם גיב'ק אס"כ"ע הוא גני' פ"ר והוא מיתוק פ"ר דינס שס"ב ה' לוחיות מל"פ"ך עוצרים דרך כלשון שהוא המכריע ונחצר למיך עם בגרון וכו' כולל שניכס הרי ז"מ רי"ו גני' חז"ל וכאשר חסיר צ' כיללים פשאר ח"ל גי' ה"פ אל"ה"ם והוא מיתוק כ"ג . ותחבר שם ס"ג הרי חז"ל גני' דעל"ת שס"ב לוחיות כלשון . אס"כ עוצרים דרך כס"ג . והנה הם ל"ג י"ו למעלה י"ו למטה וס' סוד קוד ל"ג אל"ה"ם של מ"צ שהוא חמלת צריחת עולם צוה"ל עד ששיקף נד"כ"ר היינו כשהשיני' נפרדים הם י"ו למעלה י"ו למטה הוא ל"ג וכו' קוד לוח' א' כזה א' וכשהתחברים יחד צמוד הסמיכה נעשה לוח' א' כזה א' וכו' וי"ו גני' הוי"ה קוד הרמתי צמוד קרנ' ה' לנצנצי' ל"ג . והנה הל"ג אל"ה"ם הם שורם לש"ך דיני' שס"ב י"פ ל"ג כנודע ועם פ"ר הרי מ"ר תחבר צ' אלפין הכ"ל שס"ב גני' כ"ח שהוא קוד שם ס"ג צבסיר מנין ד' לוחיות והכולל וכו' שם הוי"ה הכולל ל"ד מלואים כזה וי"ד ה"י וחי' הרי חר"נה גני' זס"ר"ך ע"ה שס"ב לוחיות השיניים וכל אלו הדינין נמתקין עיי' עניות השיניים כי הדינין כשהן נדנקים יחד הם קשים וכשהם נפרדים נמתקין יתפרדו כל פועלי און ואין לחי' חמלון שס"ב פועלי און צמוד פיזר לרשעים הנאם לכם ונאמר לעולם וכשהדינין שלמעלה שס"ב שורם הדינין נפתחים ונפתחים יתפרדו גם כל פועלי און . דמיון האם כשהוא צמקו אחד הוא ונחבר מאלו ואם תחבר לוח' א' לפירורים עיד נכזה ואס"כ עוצרים דרך כשפתיים . והנה הם צ' מיני דינים שס"ב ש"ך ופ"ר וס' צ"פ דין גני' קכ"ח . וכשהעוצרים דרך כשפתיים מתמתקים עיי' לוחיות כשפתיים שס"ב צו"מ"ך שס"ב גני' ד' מלואי הוי"ה ע"כ ס"ג מ"ה צ"ן סוף לוחיות כשפתיים שהמלואים נלדס גני' צו"מ"ך שהוא גני' צ"פ ד"ן ומתמתקים כ' דינים ש"ך ופ"ר ומתמתקים יוטר כשהם עוצרי' דרך השופר שהוא סוד הדיקנא עם סוד האוזנות צשופר כי י"ד ושופ"ר גני' ש"ך ופ"ר וס"ד הוא סוד לוי"א על"א בעלגמח ליר פנאל של א"ל ואוזנות בעולת חמלה שהוא מיתקן י"ג עיי' תיקוני דיקנא הכולל

שער השופר

כל ה"ג חיקונים כנודע ונקרא מדה משפט. כי השערות דליקנא קשישין צבור דינים אף שהם מתחמקים לדינים מחלים ונקראים משפטים שהם צבור הרממים כנודע צבור ויש נכפה צלל משפט וז"ל האומר ציד מדה משפט והוא סוף היד הפשוטה לקבל פנים כי שם מקור המשפט שהוא מיקון ו"ג שהוא ונק"ה לשנים בתשונה צבור שם הא"ה צידו"ן צני" ונק"ה. שהוא צנינא עלאה ציבור שלה שהיא פה התחמין שמשם יולא קול השופר ששם מתחברים צי' הוי"ת ע"כ ס"ג כנודע ע"ה צני" קו"ל וס' סוד המושין דז"ל שהוא סוד קו"ל יעקב כתי"ש כנר. והאי שופר הוא סוד אילו של ילחק חוקפא דילחק צבור עשרא דגזירה כתי"ש לקמן וס' סוד מנלפ"ך שהם ציבור דלימא ונמתקים צי' אותיות ונ"ב ע"י כי יודין שיש צד' מלואי הוי"ה שהוא צני" ונ"ן ונעשיי מחוק כדנש סיד ס"ו של שופר צני" דצ"ס צבור ושעמו כלפיהם דנש ונשאר לפ"ך ונן מנלפ"ך שהוא פ"ר של שופר ונמתקים ע"י מלואים של ע"כ ס"ג ו"ה עם השופר שלהם שהוא סוד י' סיה גי' לפ"ך ותהצר עוד שם הוי"ה הוא צני" רי"ו שהוא עיקר כוונת ר"ה כתי"ש כוונת התפלה ועתה נבאר סוד הקולות היולאים מן השופר וסוד ה"ג סדרים ונעתיק לשון הכוונת :

בספר הכוונת וז"ל סוד הסדרים הנה כנר נחבאר כי צרי"ה חזר הדבר לתחיל הא"י שהיו זי"א חצ"ה תשעת הדיני' שהם באמוריים שלא יאחזו צהם החלונים הולכרו לידבק חצ"ה. וכדי להציא אותם פצ"פ לריך נסירה כי ע"י הנסירה יתנסרו כל הדינים של אמורי ז"ל וידבקו כולם בנוקבא ויבאו מקדים צמקים הדינים צבור ויסגור צנר תחת' ולא יהיה הוא כולו מקדים והיא כולה דינים ואז אין להם דציקות זה דזה כי הם צי' קצוות מרוחקי' ולא קרב זה אל זה ואח"כ יתחמקו גם הדינים דנוקבא צבור וינן את הללע שקסתי ככלה כתי"ש לקמן ואח"כ ויציאה אל האדם ע"פ"ך שקודם נסירה לריך לבוד היורעני' שהוא סוד הסינה צבור ייפל כי אלפים מרדמה על האדם וישן ולא נעשה הנסירה דכתיב ויקח את הללע צבור ולללע המסכן והנה סוד הסינה הוא התחלקות נשמה למעלה סוד פנימיות הז"ל שהם סוד המושין שלו שהם ח"צ וצי' עשרין עשרא דמסד ועשרא דגזירה אשר נחלשנו צני" דלימא ונכנסו צני' חללי דגולגלתא דז"ל כנודע ועתה נבאר לללע תמנו נה"י דלימא עם הדי' מושין המתלששים צמחם ופנו למעלה דרלם הז"ל צבור אור מקיף לצד ולא נשאר הז"ל צבור הסינה. ולאננס כנר ידעת כי הז"ל השופר שלו הוא רק ו"ק לצד שהם חג"ת נה"י וכשנצאים לו המושין אזי מתעלי' חג"ת צבור חצ"ד כדי לקבל המושין ואחר שילאו מהם המושין הם ישיגים הרי כי חג"ת עלמו הם חצ"ד ולאנו קורא הזוה' אצרהם ילחק ויעקב שהם סוד האצות שהם חג"ת שנקראים אצות אף שמתעלים צבור חצ"ד. ע"כ לשון הכוונת :

והנה דע שמה שכתב שמועין אחר שמתחלקים נשאר צבור אור מקיף צרישא דז"ל היינו רק צי' מושין שהם מוח החכמה ועשרא דמסד וכן הוא נעזרם ג"כ כוונת ה"ל. אצל צי' מושין שהם מוח הצינה ועשרא דגזירה חזרו למעלה עם נה"י דצינה. וכנר ידעת שמוח החכמה הוא נקרא ריש' דאצרהם כי אצרהם הוא סוד הכלי המקבל מוח החכמה והמוח חכמה הוא רישא דליס. וכן הצינה נקרא רישא דילחק וצי' עשרין ח"ג שהם סוד מוח הדעת נקרא רישא דיעקב ע"ז הדרך וכנר ידעת שמוח החכמה הוא צלל דלימא ותללנש צמחמה דז"ל שהוא סוד מסד דז"ל רק שמתעלה צבור החכמה לקבל המוח הנקי אצרהם ומוח הצינה הוא צבור דלי' ומתלנש צצינה דז"ל שהוא סוד ילחק כנ"ל וצי' עשרין חו"ג הם ציבור דלי' ומתלנש דעת ז"ל שהוא סוד יעקב. הרי כי מוח הפכמה שהוא סוד אצרהם יולא מתחמקי אחר שיואלים נה"י דליי' מן הז"ל הוא יולא ונן נלה דליי' וסירה צרלם כז"ל צבור אור מקיף משל"ח מוח הצינה שהוא סוד ילחק נשאר צבור דלי' וליינו יולא תמנו רק נשאר דנוק צני". וכנר נודע שא"י נקרא' כנר היולא מן הפדן להשקות את הנון כמנצח צוהר וצוהר תצין מיש צוהר וז"ל אצרהם לא אחצק צהכוא נכר כמה דילחק אחדק צה. וכנר ידעת שציקר קצלת הנוקבא דז"ל הוא עשרא דגזירה ולכן אחר שמתחלקו סוד נה"י דלימא שהוא סוד השופר ונחוכם צי' מושין כנ"ל אזי אינה מאירה כלל לז"ל כי עיקר כוונת התחלקות זה הוא שיתחלק ממונו סוד החיים העליונים וישאר צבור הסינה ולכן היא מתחלקת כל הארחה ממונו ונעשה כעין מוסד מצדיל צינה לצין ז"ל סוד הפנים המכבים האור וס' סוד הדינים הכוזבים אותו ואינו יונק שום יניקה אור לכל הוי"ק שלו שנקי צנים כנודע ואחר שמתחלק ממונו כל הארץ היא מאירה רק למוק, לנדה כי היא לא נשארת צבור הסינה כתי"ש כנר והפנימיות שלה נשאר זה ולא נסתלקו מהארת אימא נעשה אור מקיף אליה לנדה צלל קושתה ולא המאור סקנן לממשלת

למחשלי הליכה שאז ניתן מתחלה לנ"ד של הדינים לדון את העולם ומתעוררים דיני דינים וזה הכנ"ה קוד לוי עלאה שנק' קצ"ה כמזכיר נזכר כמאמר רב המנונה כבא הוא יושב על כסא דין שהוא קוד הניקי שנק' כסא דין ולכן חנו עושין עובדא בשופר להחזיר המומין לז"א ויתעורר משנתו כמ"ש לקנן ולו חזרת אימא עלאה להאיר לז"א וזכו ששומד מכסא דין ויושב על כסא רממים שהוא הז"א שנקרא כסא רממים ונודע שזמן שנקבים בה"י דל"י ז"א הוא מאירה לז"א לזדו והנוקבא מקבלת הארחה מענו משא"כ כשתחלקת מן הז"א עמה היא מאירה אליה ונעש"י לה אור מתקף זה האור נכס' אחת שלא יוכלו ההלוי' לחמוז זה כי כבר נודע שבהא"י אינ' יכולים הקילוני' לחמוז כלל וזכו רגון המאליל כ"א פיו היה מתחלק אור אימא גם ממנה נאשר שכחש כרוך נפקדים היה אחיזה גדולה להטונים והיו כדינים מתגברים מאוד עד שלא יכול העולם להסתיים והיו קבולים מכלים את כרס ישראל משא"כ עמה שהיא מתכס' צמלה חדשה ואינם יכולים לחמוז זה ולא שחלזים ז"א אין הדינים דז"א קשים כמו דיני דנוקבא וזה נבא לביאור המאמר של ר"א שצא לפרש הכתוב דכתיב חקעו צדוקים דופר צנכס ליום חגיגו שפי' הכתוב הוא שלרין לחקוע בשופר מספי' שהוא כסא ליום חגיגו * הכוונה שלרין להמשיך המומין שהם סיד הקולות שיואלים מתוך השופר כמ"ש לקמן כדי לעורר הז"א משינתו שיעמוד לפני חכמ"ה מכסא דין ליטב על כסא רממים וז"ש צנכס ליום חגיגו צגין להחכמא סהירא היינו לפי שאימא נכחנק' ז"א הז"א ונעשים אור מתקף שהוא כסא לסיבא שלא יאחזו זה הדין ועדיין הוא יושב על כסא דין כנ"ל ולכן לרין לחקוע בשופר שיבמוד מכסא דין לכסא רממים . ואמר ח"ד לחכמא סהירא ונפרש בעיני ונמר אלל כד קיימא עינא ושמעא לא נהיר פי' שכור העצבים הם נאך המגדיל צין אי' לז"א כדי שלא יקבל שום הארה וזהו ושמעא שהוא ז"א לא נהיר ונאשר נקוד הסינה והגזינים מתכסים את העינים קוד העצבים הונכסים אור השמש וכדין לחכמא סהירא . וראה והנן שסינה צלשונו שגני שמש שהוא קוד ז"א אחר לא נהיר וגני סהירא קוד הנוקבא אחר לחכמא אלל בן בן הדברים שאמרנו שהז"א אינו מאיר כלל ונשא"כ הסיבא נהיר כי לא נכחלק אור הפנימית שלה כמו שנתחלק אור פנימי' ז"א רק שהיא לחכמא כדי שלא יאחזו צנכס התלונים ויתגברו הדין מאוד . ולכן לרין לחקוע בשופר שאז ממשיך אור אימא קוד החשונה ומתוך אור נשופר גדול שהוא דיקנא דז"א מתקין ונאמ"ת שהם קוד הפני' דל"א כמ"ש לעיל וז"ש וצמח נהיר צחיונתא ונקול שופר דכתיב אשתי בעם יודעי חרועה אז ה' צאור פניך יתלכון קוד הארה נפנים שלמעלה שכולו קוד הוי"ה ואין אלהים עמדי . והנן כ"ז :

ונחזור אל עניינינו ונאמר שבהשקלות נכ"י דאימא ז"א נכחלקו גם המומין מן הז"א ונאשרו צ' מומין שכתב ועטרא דחכד צרישא דז"א וצ' מומין שהם צינה ועטרא דגזורה נכחלקו למעלה עם נכ"י דאימא והנה כדי להחזיר המומין לז"א לרין עובדא לחסא לעורר עובדא לנפילא ולחו חוקעין בשופר וזהו מתעורר שופר גדול לעילא וממשיך הכסא מן הכס והם קוד המומין כדי שיחזרו ויתחשבו ז"א כמ"ש לפיך . והנה חקיעה א' הוא חקיעה * והוא קוד חקע י"ה שהוא מן המילר קראתי י"ה עניי צמחצ י"ה כמ"ש לעיל :

והנה כאן לרין להרחיב מעט צביאור ז' . והוא שהרי כבר נבאר שציוס ר"ה נחוסף אור של א"ס צמחצ הגזורה דאימא ולכן כל היחודים והציונים והעולות שציוס זה הכל צמוד הגזורות ולכן נק' יום הדין . אך שיש גזורת חזקות וקשות ויש ממוחקות ויש גזורות שהם שורש הגזורות והם הכופין לכל הדין וממחקין כל הגזורות לחסא . והנה עמה שנתחלקו המומין דז"א וכדי להמליא לו מומין חדשים כי כבר נודע שלעולם אחר הכתולקות המומין צאין לו מומין חדשים יותר ממוחקי' ולזה לרין לעורר זוג פליון של א"א שחזרוב מיני' וצ"י כנודע ויורד הטפה ממוחא סחימאס כי לעולי הטפה צאח מן המוח ונאשר שחזמן גרמא שהוא יום הדין אזי זו הטפה נמשכת מלד הגזורות כי צמיחא סחימאס גנוח גזורים דעתיק כמ"ש צחצורי שגכ"ע והוא שורש לכל הגזורו' וממחק אוחס וכופה כל הדינים ודוחה אותם ולכן זו הטפה שהיא קוד י' מתחלק לפני הה"ן והם שורש לה"ג שהם הא' מנלפ"ך והם כפולים כנודע והנה זה הציווג של א"א שהא מני' וצ"י היינו הוי"ו שלו צעלמו שהם קוד י"ה כנודע ועי"ז צא הטפה שהם צ' ההי"ן צ"ש מנלפ"ך צג"י קסת ועם צ' ההי"ן הוא חקיע . ועם י"ה הוא חקיעה * . ולאו הכי מנלפ"ך הא' יורד ציביד צינה שהיא אימא והא' ציביד הנק' דז"א והיא קוד צנכמס יסד ארץ כי מוח סחימאס הוא קוד המכמה כנודע ולכן לא אחר נבא ארץ אלל יסד ארץ . והנה זו הטפה יורד מן המוח דרך פ"י חוליות עד שנא ליסיר

שער השופר

ליסוד ח"א וחסד לעלות בשר אור חסד וחסד הכנל שילא מן חסד כמ"ש לעיל ומוקע צפופ- גדול קוד הדיקא דא"ח כמ"ש לעיל ומקבלין דין מדין עד שכל לנה"י דא"ח ונעשים שם פדי' מוסין כנודע . ורצ' הה"ח הכ"ל מזה נעש' ב' מוסין כי ב' הה"ח הכ"ל הם קוד חסדים שנגזרם שמה נעשה מוס הסכמה ד"ח וגבו' שנגזרם מזה נעשה מוס צינה ד"ח ומוס הסכמה מתלגם בנחם אי' ומוס צינה צדור ח"מא ועוד ב' עשרין דירות צדור בוכר' ונא"ח שהוא עשר' דמקד ועשר' דגזורה זה מתלגם ביקוד ח"מא שהוא ג"כ קוד השופר כמ"ש לעיל והנה ע"י ענדל' זו חסד ענדל' לעיל' וזה הקול הילול מחוך השופ' עולה למעלה ובוקע כל הרקיע' ומתפשט' לעיל' לעיל' עד שמתעורר שופר עלה שבו דיקא דא"ח ואז יורדין המוסין עד שגלים לנה"י דא"ח כמ"ש וע"י חקיעה פשוטה שהוא קוד חסיד' שדרכו להשפיע כנודע ופול' צני' ע"צ שהוא שם הסכמה כנודע שיש בו ד' יודי"ן ככליות עשר הם ח' שקל כסף שמתפשט' ען ח"א צני' פשוט' והוא קוד חקיעה פשוטה ומתעורר מוס הסכמה של ז"ח שהיה ביקוד שהיה והוא קוד חסדים כמ"ש לעיל והוא עתה צריש' להצדקם שהוא כלי המקבל זה המוס כמ"ש לעיל ועמו עשר' דמקד כנודע וכיון שמתעורר עושך אליו ב' מוסין שם צינה ועשר' דגזורה כי צאשר שגבוקו מוסין פדמים צני' דא"ח דמוין אה הישנים למוך ויורדים צריש' דז"ח ונעשים צדור כסה נמוסין חסדים . וז"ש ר"ש כל קלל נפיק הם קוד המוסין שם קוד קו"ל כנודע כדין חסד חסדים ואחין לכורכיא . וכ"ז נעשה ע"י חקיעה ראשון' וגם נכנס פק' א' שהוא פק' מחסין דלגל דא"ח שזו מוס הסכמה צנחמה דז"ח והם קוד חסדים שנגזרם והוא כוונת חקיעה פשוטה ראשונה דקדרא קדמאה . ואח"כ ע"י חקיעה שנייה שהוא קוד הגזורה יורדים הגזורה שנגזר' צדור דא"ח שם היה מוס הצני' חקיעה דילמק דהיה חסדצק צההוא נכר וחס שורש הגזורה הכופין לכל הדיני' וז"ש חסדי סלקא חנינא חקיעה למצד' חקיעה רגיו' עד דסליק לאחרא דילמק ולא אמר ושריא צריש' דילמק כמ"ש בני חסדים שהוא מוס הסכמה מתחלה הוא צריש' וכסידר זה המוס שריא צריש' משא"כ כלי צינה לא היה צראשוכמו מוס הסכמה כי עלה ונשחלק עם נה"י דא"ח כמ"ש לעיל רק שצאשר במקום פנוי ועתה מתלגם צזה הכלי ולכן אמר צאשר' דילמק ונכנס פ"ח דהור אי' עם מוס הצני' צני' דז"ח שהוא אחרא דילמק והוא חקיעה ב' דקדרא קדמאה : חקיעה ג' הוא חרועה . וזה לא נזכר צמאמר הוזהר רק בתיקונים ונזכר שם ד' חקיעות שם חשר"ח . וכטעם כי חקיעה זו רומז לעשר' דגזורה שזו לנורך הנוקב' דז"ח שגין בנוק' הוא מעשר' דגזורה לכן אינו מוזכר כאן חקיעה זו כי כאן מיידי רק מה שהוא לנורך ז"ח עלמו . וגם כי עשר' דגזורה הוא ביקוד אי' עם עשר' דמקד יחד וכיון שאינו יורד עדיין עשר' דמקד גם יסוד אי' אינו יורד להחלגם צדעה ז"ח רק עשר' דגזור' מתלגם צדור אי' עם מוס הצני' שמתוכו ומתלגם צז"ח וכיון שהיה נכלל עם הצני' שכבר ירד ע"י חקיעה שנייה לכן אינו מוזכר כאן חקיעה ג' :

והחזור

אל הפנין כי ע"י חקיעה חרועה יורד עשר' דגזורה צז"ח והוא לנורך נוקב' דז"ח קוד מלכות צית דוד ועדיין אין היסוד אי' מתלגם צז"ח . והטעם שיוור החלם עשר' דגזורה קודם עשר' דמקד לפי שזמון גורם להיות יום הדין דז"ח דגזורה ולכן הוא מקדים לעשר' דמקד . ועוד כדי שיסבצו חסדים לגזורת צדור שם חסדי' שיעקר השם שלה הוא דיי"ן צדור ד"ן חסדי' אך שם דיני' הקיפים מתגבצים חוסם ב' חותיות ח"מא אי' מאח"ה וי' מוה"ה אי' צראש וי' צקי' צדור חסד יסבצנכו ולכן גם עתה לנורך מיתוק בגזירת לריך חקיעה פשוטה צבוק וצראש . וז"ש צמאמר הוזהר הכ"ל חסדים מהאי גיבא יעקב מהאי גיבא כי יעקב היה קוד חקיעה פשוטה אחרונה כמ"ש לפינך וילמק צמאמציח' ולא יכול לנפקא חוקשא לצר אח"כ חקיעה פשוטה קוד עשר' דמקד צנו ד' יודי"ן צני' פשוט' כמ"ש ואז יורד גם היסוד דא"חא עם עשר' דמקד ומתלגם צדעה דז"ח וז"ש חליתאי וסיה חקיעה פשוטה אחרונה קלל נפיק קוד עשר' דמקד ורחמי מתערי' ונטי' בהוא קלל לריש' דיעקב שהוא קוד הדעה שהוא ריש' דיעקב קוד חס"ח כמ"ש לעיל ויעקב אחר' הוא עשר' דמקד שהיה צבוק' שהינה כמ"ש לעיל והנהו כולכו קדרא מד דא"ח קדרא קדמאה : קדרא אחר' הוא קדרא חניינא קלל נפיק וסליק ונטי' לחסדים מאחרי' ונגיד ליה לחסד לאחר דמוקפין' דילמק שריין . הכוונה כי חשר"ח קדרא קדמאה ברי משכנו את סד' מוסין הראשונים צמאמה צמק"ר דז"ח שם קוד קדרא קדמאה דהא אינון חלת קשורין דמאי מנות' ששם מצ"ד פג"ח נה"י ולקבליון ג' קדרא אך שהמוסין הם ד' כנודע ולכן הם ד' חקיעות חשר"ח

משרת"ם בכל קדרה . והנה צקדרת חנינא הכוונה להמשיך נה"י דל"י למטה צנח"ת דז"א ע"ש
 כמוסין שנסוכין . ובקדרה ג' למטה צנח"י דז"א כדי להמשיך גם מוסין לנוקבא שעימדי
 מחסוריו נגד נכ"י דז"א כנודע ואז יתלכטו המוסין כ"א צמקומו הראוי לו . כי כנר נודע
 בהמוסין יש צהם כללות י"ס והם צנח"י ח"י צד"ז נלח דל"י ובה נ"י המכמה יש צמות הזה
 כלל קו ימין שהוא חס"כ וחס צנ"י פרקים ט"ס צנלח דל"י כנודע . היינו קוד חכמה דמוסין
 צפרק עליון דנלח חסד דמוסין צפ"צ נלח דמוסין צפ"ג . ועד"ז צהוד דל"י כללות קו שמאל
 דמוסין שחס צנ"ה צנ"ה דהוד דל"י . ויסוד דל"י סס כללות קו אמצעי שחס דעת מ"ת יסוד
 דמוסין ציבור דל"י וצטליש ח"ת החמחון דל"י שהוא נכנס ג"כ צדעת ז"א אחר שמרכנת ענמה
 כמ"ס כנר . ח"כ צקדרת קדמאם סלז נכנסו רק פרקי חמחין דנח"י דל"י שסס חס נה"י
 דכללות המוסין ומתלצטין צנח"ד דז"א כנ"ל ח"כ ח"כ צמקומו רק אחר שנגמרו כל ה"י
 פרקים דנח"י דל"י לכוז צז"א ח"י כ"א יורש מקומו וז"ש צזכר צמאמר כנ"ל צקדרת צחראם
 דצעי לסלקא לון צמארייכו מתקדמין פ"י כמו שביזי ומסודרים כמוסין חמלה קודם שמתלקס
 ח"י מן הז"א כן לריך להמשיך כמוסין משרי עמה :

וגחזור אל כענין קדרת חנינא קלא נפיק ונטייל לאצרכם מחארי ונגיד ליה לחתא פ"י ע"י חקיעה
 פשוטה של קדרת חנינא נטייל לאצרכם קוד מוח החכמה שח"י צפ"ג דנלח ח"נוח ויהי מחלצט צחמה
 דז"א עמה נוסע ממקומו ויורד למטה צמח"ד דז"א ונכנס פ"צ דנלח ח"י צחמה דז"א וז"ש ונגיד
 ליה לחתא לאחר דחוקפיהו דילמך שריין שהוא עתה הצורה פחד ילמך שהוא נגד חסד ז"א
 וחס ה"י קוד היכל זכות שסס כצ"ד שלמעלה יושצין ודינן את העולם אדכבי סלקא קלא חנינא
 חנינא הוא שצרים שהוא קלא לאו איכו גני ילמך דחמן חוקפא חקיפי פענין הוא כי הצורה
 דז"א שהוא ילמך יש נ"כ ג"פ כנודע וצי פרקים עליונים סס החס"ים סחומים כנודע וצי
 פרקי עליונים סס החסדים סחומים כי שס הוא יסוד ח"י צמח"ת שזה החסדים סחומים כנודע
 שזה נקרא מקום הסהם וחס חס גבורות חזקות וקצות חוקפא חקיפא ופרק כנ"י שביז
 הוא נגד שליט ח"ת החמחון שסס כנר נסחיים יסוד ח"י ויוולאים באורות מנולים וחס ממחקין
 את דינין ולכן שס דינים רפויים וז"ש צזכר דינין דעכורא חקיפין צרישא וניימין צצופא
 וזה פרק כנ"י שהוא ח"י"ד ש"ס צו י"ד פרקין כנודע וכ"א כולל ח"י"ג מנלפ"ך החמגלים צה
 חלצטות כיד הרי ח"פ י"ד הוא ע"י וחס קוד ע"י סהדריין שצטיכל זכות שהוא נגד הצורה דז"א
 וחס דינין רפויין ולכן לריך להמשיך המוסין צחקיעת שצרים זה שירדו צפ"ג שהוא ח"י"ד שסס
 כצ"ד יושצין וחס יולאים באורות מנולים ומחמקים דינינים וז"ש לאו איכו לגני ילמך דחמן
 חוקפא חקיפא וכו' פ"י צמקים הסהם חלל לגני חינון דלחמא מוחנן דינא דחיון רפויין
 יתיר כו' חלמאי קלא נפיק ח"א חרועה ואז יורד עטרה דנצורה קוד דוד מן הדעת לח"ת
 כנ"ל וזה לא נזכר כאן צזה המחמיר רק צחיקונים קלא צחראם ויהי חקיעה פשוטה יורד יסוד
 דל"י עס עטרה דחסד עדעת דז"א לח"ת דז"א וז"ש ואחעער צרישא דיעק' שהוא הדעת ונגיד
 לחמא צח"ת להבוא אחר דנצוראן שריין שהוא נגד חסד' הצורה ומחמיק דיני' ע"י אורות
 המנולי' החמגלי' צח"ת כנ"ל עד היכל הוא קדרת חנינא שהוא יסוד חג"ת שנכנסין פ"ח דנח"י
 דחמא צחג"ת צפרקין חלמעין צנח"ד ועדיין לא ירשו מקום החמית קדרת צחראם דנעי
 לסלקא לכו לאחרייכו צזה חמשר"ת נעמרים לכנס נח"י דל"י כ"א צמקומו כמ"ס לעיל וכן
 ומ"ס לטון לסלקא שח"א לטון עליה ויהי עלי' זו היא ירידה שצכל קדרת וסדרא . הכוונה
 להמשיך ולהוריד למטה הענין הוא כי ע"י כניסת המוסין בכל קדרת וסדרא כל קשרא וקשרא
 עולה מדרגה ח' למעלה כמציאר צכוונת החפלה עד שעולים נגד חסד דל"י כי ע"י זה נקרא
 צבוד מקראי קודם ועמה נחצאר כל המחמיר על נוכחו וח"ל לחרמי עוד צציאור וחסהם
 עיניו צראשו ויוסיף לקח והנה נחצאר כוונת השופר כדי שחמור חמא עלאה קוד שופר עלאה
 להחלצט צז"א והמוסין שחס קוד הקולות שחס כללותם ג' מוסין המתלצטים צנח"י דל"י כי צי
 עטרין נחצצין לפד כנודע וכ"א כלול מ"י הרי ל' קולות שחס ג"פ חמשר"ת ג"פ חש"ת נ"ס
 חר"ת כמ"ס לקמן צקלרם צכוונת החקיעות והחקיעות דמחמיר ואחר החפלה כ"ס קי קולות
 נגד שס כ"ג ובצ"ל :

ועתה נצא לצאר כוונת החקיעות צקלרם וכוונת השמות שצריך לכוון צזה וכמחמיר שהחמלנו
 צפתח השער הזה הוא מצואר מחיליו למי שעניו פקומות עפ"י הקדמות כנ"ל ומ"ס
 חמניא את השמש ורואה לכצ"א גם את הצננה ולא מולאה כי אחכסית הכוונה עפ"י מחמיר נ"ס
 בעיזותי סיום את השמים ואת הארץ שחמים דלעילא והארץ דלעילא דלחמיר עליהן השמים
 כסאי

שער השופר

כסא' והארץ כדום רגלי וחס עזמן סוד שמש וירח כנודע וסוד עדותן כי יש שלמים צ"ד
כמעייני דרדכי אנום והחבולותיו וילרי מעללי הים לתת לאיש כדרכיו ולהאכילו מפרי מעלליו
והס נקראים עיני ה' משוטטיו בכל הארץ לתת לאיש כדרכיו ויש שלמים מן הצ"ד שצביכל
זכות דנוקבא ויש מבצ"ד שצביכל זכות דנכורה כנודע שמו סים היכולות צנוקבא
כן יש דנכורה וכן המעידים וכה עשה שהליוסין כסתלקו וכן הצ"ח סוד השמש ואז
יש אחיזה לריני: צ"ח וריני מחטירין וסלומין יולאין מן הצ"ד שלו ומעידין חבל
עלדו כאשר שחכסית צבור חנקיק דל" כח"ס לעיל ואין לריני אחיזה צבס ח"ס יולאין
סלומין מבצ"ד טלח ואין מעידין וצחק כך אנו מעוררים רמתיים עיי שפרר כו"ס לעיל
ומחמסקין לריני והבצ"ה שהוא הצניח שנקי מלך המעטש עומד מכסא דין שחורר המוסין
מלכאיר לנוק' כוד כסא דין ויושב על כסא רמתיים שחורין להתנש צ"ח שהוא סוד השמי
כסא' ונידון העולם צרמתיים ושאר המאמר כולו מונח מאליו :

כלִּיק שַׁעַר הַשּׁוֹפָר בַּעֲזֶרֶת הַנּוֹתָן אִמְרֵי שֹׁפֵר :

התוכן

התוקע ימסוג צמחשצמו סכס דוגמח א"ל סכוא כחוקע צסופר גדול ולכן זריך להכיר אחר חוקע היודע כוונת הסייכ"י לתקיעת סופר דכתיב אשרי העם יודעי חרועה כצמחור צמחור כה"ל וצכאי צמי מלן דחקע לכוונת לנא ורעוסי וכו' ועכ"פ המסד' את התקיעות יכיה מי שצקי ככוונת אלו וענ כוונת המסדר יכוון החוקע שכוה עמיד כאי עמידה לעורר עמידה לעילא עפ"י כוונת המסדר ולכן מנכב ישראל שמסדר כוה כהצ"ד או סכס יושב צצנח סחכמוני . ועכ"פ יכיה יודע ספר ורגיל ופרקו נלה זקן סכוא דוגמח א"ל ומנכב ישראל שחחוקע לוצס לציניס ומחטעק לציניס כי צא"ל סס סוד הלננו כנודע .

וזה תוקע

[illegible]

ומתקנים" דרך אור המקיף של ז"ת דא"י שביא ג"כ עוד השופר ויולחץ אליו הקולות וזה השופר וע"י מתעורר הז"ל וכן השיגה ומתעוררים הרמזים והדינים נכפין :

תקיעת מיושב שופר קטן בתכונה :

כוונת כלל התקיעות שיכלו הקולות מהם קוד פנימיות הז"ל מעלה לחוד חיותו קוד שופר נקוד מ"ג ועמה יולחץ הקולות מהם המושך לז"ל מיוחסים כל הדינים שבו מחוד השופר שהוא קוד אור מקיף ז"ת דא"י ומתחמקים ע"י ש"ע נהורין של הפנים דא"ל ואז נחור פניו ילכוין לכן כל עיקר כוונת התקיעות להנתיב כל הדינים לדוכרה ודנוקא כח"ש הכל לעיל בשער השופר לכן לדרך לבחון בשם קר"ע ש"ן ולשלב עם אותיות הוי"ו נקוד יגדל יס"ו ב"ך השטן כזה יקרהו ישהשנה גם אחר שכל מיתחוק הדינים הוא ע"י ה' מוללות מהם כ"ב אותיות ^{ההנהגה} לכן לדרך לבחון בשם נכס של כ"ב שהוא חקת"ס פתח"ס וכו' :

גם לאל"ל כי כל חקיע' גם שגרי' גם חרוע' יש בכל שמו' פי טרומיטין והכוונ' נכס כי כל טרומיט' ג"י נפ"ר נקוד נפ"ר גרונ' כי נגרון יש ג' אלפ"ס ג"י חר"ן קוד הדינים מהם קוד ד"ס שגורידין של גרון ולריך להנתיחם ונז"ל נחש"ל כח השטן והילכ"ר וכו' כי פי טרומיטין הם ז"ך פנעים אלפ"ס - והנה בתשר"ת יש ד"ס פי טרומיטין הם ל"ו טרומיטין ג"י לאל"ה לתחם הדינים לאל"ה שהוא דינים קשי' והנה פי טרומיטין הם ז"ך פי אלפ"ס ג"י ב' אלפ"ס ש"כ לתחם על ידם קוד אחרים דלדני' צמחי' מהם ג"י אל"ף מתקע"ס חסיד י"ב אותיות הפסוקים של המלוי נשאר מ"י אותיות חוסף עליהם ד' אותיות הפסוקים הרי כ"ב וטס מתקע"ת הרי ב' אלפ"ס ועם ש"ך נילולות מהם ה"פ ד"ך י"ב מללים של אלדני' וש"ך הרי ש"כ וב' אלפ"ס ויונתקו ע"י ב' אלפ"ס ציד"ן מהם ג"י ש"כ וע"י ש"ך יונתקו ש"ך דינים ונשאר ב' הם ב' אלפ"ס נותק ב' אלפ"ס דלדני' כ"ל וכל זה תכוון בתקיעה ראשונה פשוטה ע"י שם ע"ב שיש בו ד' יודיין בכלילות עשר הם ח' ג"י פשוטה :

ובשברים תכוון כי בשברים יש ג' קולות נגד ג' אלפ"ס שנגרון ואח"כ נעשים שלש של שלש ס' טרומיטין ויונתקו ע"י ב' מ"ב כח"ל מהם ג"י אחר"ע - ונחירועה תכוון שהוא ג"י ש"ך פ"ר ח"ף והם כולם דינים מתחמקים ע"י השניים מהם אותיות זמשר"ן ע"ה ג"י חר"י ועם כ"ב אותיות מהם כללות הס"ה כ"ה ג"י חרוע"ה :

תקיעה אחרונה מ"ז לכוונה ראשונה לכולל כל הקולות נקול פשוט קוד התב"ד ויונתקו ע"י אחר"ע ג"י רי"ן והוא קוד מכהם צינה דכללות הפה ונכודע ובהם ב' שמות ע"ב ס"ג כנודע ע"ה ג"י קו"ל :

ונבאר ענין הטרומיטין והוא כי בתשר"ת יש ל"ו טרומיטין אל"כ ג"פ חשר"ת הם ק"ה טרומיטין והם ג"י ס"ג מ"ה קוד מושך דא"י הנכנסין בז"ל כי ס"ג בל"י ע"ה ב"ל כנודע וג"פ חשר"ת לפי שג"הי דליונא יש ב"ל מ"ה ג' פקין לכן הם ג' קדרים כי בכל קדר נכנס פרק א' - ונחזור אל הטרומיטין והוא כי יש י"פ חשר"ת כי מנהגן היה שהיו חוקעין ק' קולות היינו ל' קולות צמיוט ונמוסף היו חוקעין למלכו' חשר"ת חש"ת חר"ם וכן צמיוטות וכן צמיוטות והוא מנהג נכון לפי האונת כי בשחרית התקיעות הם צמיוט כי צמיוטות חיונו עולה אלל צמיוטת והכוונה בתקיעות להכניס המושך מלל הצמיוט אלל צמיוט עולה עד חיו' עולה קוד צינה ונכנסין בו מושך מלל ח' עולה ולכן לריכין ל' קולות כח צמיוט וטע' עכ"כ שללו חוקעין רק ג"פ חשר"ת ולין חוקעין חש"ת חר"ם צמיוט לפי חש"ת וחר"ם כי חש"ת להוריד השפע מל"י לצריחה וחר"ת להעלות הצריחה לאל"י כח"ש צמיוט חדר חנינא ונפיק קלל ונשיל ליה לאצרכם תלחרים ונגיד לתחא כח' קדרת צמיוט נפיק קלל וסלף לכו מלחריהו - ובאשר שכתב עלה הצריחה בל"י בתקיעות מיושב אל"ל עוד לחש"ת וחר"ם - אלל האמת יורה דרכו שגב צמיוט לריך להעלות הצריחה כמו צמיוטות כי צמיוטות שהיו צמיוטת הצריחה עונדת לנטה בל"י וצמיוטת שצולס אל"ל דל"י בל"י עולה גם יש עליה לצריחה ג"כ חדרה ח' כח"ש צמיוט ונקרא קידש לכן לריך גם צמיוטת ל' קולות כמו צמיוטות - ועוד כי לפי מה שכתבנו בשער השופר שירות מלחמך באשר שכל כוונת הידיעה והעל"ה הכל ה' בל"י והיה די רק בתשר"ת רק שאלו חוקעין חש"ת חר"ם נקסם כח"ש צמיוטת ולכ"ז גם צמיוטת שהוא עיקר התקיעות לריך ג"כ חש"ת חר"ם נלחמ

שער השופר

יחיד קטן והרי למנהג' הם כ' קולות בשמירת ומוסף לח"כ היו נוכחים לחקוק חש"ת חש"ת אמר החפלה דמוסף וכוונתי להמשיך המוסין ליוקנא מנכ"י דז"א לכן הוא רק קדרי א' של חש"ת וחש"ת וחר"ת הרי ע' קולות וחש"ת חוקעין ל' קולות אחר כל החפלה כמנהגנו ג"כ הרי מלא קולות והוא נגד שם ס"ב וז"ל ה' יולא ממנו שהוא גבי' מל"ה :

ועתה

נחלק הסדרים למנין טרומיטין - הנה צמח קולות יש י"פ חש"ת וזכר חש"ת ל"ו טרומיטין הרי י"פ ל"ו גבי' ש"ס שהוא ג' פט"ן וא' יותר ממנוטלו שאלו א' רומי' לכתר שממנו כח ציטול השטן ויש י"פ חש"ת בשמירת ומוסף ואחר חפילה ועם חש"ת ש"ס בחש"ת שאלה העמידה מלפני ג"כ וחס י"פ חש"ת והטעם שאלו מלפנים חש"ת זה עין חש"ת זה לפי שיהי צדין לחקוק גם אחר מוסף חש"ת חש"ת חר"ת רק כי חש"ת חר"ת הוא לנדרך הכריחא לכן עתה ל"ל כי אין עליה עוד לנריחא אחר מוסף - וגם כדי שיהיה רק מנין מלא קולות כנ"ל ועכ"פ נחשבים החש"ת זה לנ' סדרים שהם חש"ת חש"ת חר"ת כי כנלל מלפנים מנה והכן זה הרי י"פ חש"ת וזכר חש"ת הם ז"ך טרומיטין י"פ ז"ך גבי' ר"ע הוא ציטול ילד ר"ע וחכוון כי פ"י חש"ת שהוא דינא קשיא יחצטל כח היל' הרע של מלות ל"ת וע"י חר"ת שהוא דינא רפוא ויש זכס ג"כ ר"ע טרומיטין יחצטל כח ילד"ר של ו"ע - וכשתכוון צלל טרומיטין חח"ק הוא ג' שד"י צמחי ושס אלכ"ס פסוקי הוא ג"כ חח"ק ואם חלף י' סדרים של חש"ת שהם בעיקר כח"ס לעיל' הוא חח"ק ועם קו"ל ה' יולא עכס הוא ג' כ' חרו"ס וסוד כמו חרו"ס חרו"ס ה' והוא ג' שס חנקס"ס וי' צמחי אה"כ כי שס חנקס"ס הוא שס כ"כ כללות מולאח הפס י"ג צמחי אה"כ הם זכס"י דלמנא שטעם יולא"ס קולות הרי נחצאר כוונתם :

סדר תקיעת שופר

צריך לומר מזמור מ"ז כל העמים תקעו נף ז' פעמים
למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף הרעיו לאלהים בקול רנה כי יהיה עליין נורא מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תחתנו ולאבים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יהיה בקול שופר : זמרו אלהים זמרו למולכנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משביל : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו : גריבי עמים נאספו עם אלהי אנכרם כי לאלהים מגיני ארץ מאד נעלה :

ומצמח ש"ס ספוד מד"ד למד"ר ומצטל המנך הנדל ש"ס ספוד ויחמוס פי השטן ומקטרג מעליו ויכוון שהנצ"ל ממזמור זה עולה למעלה בסוד עולה אלהים בחורעו לצער ולצטל ולהכרית כל המקטריגים ושטנים המגדילין ציניו לזין אצטו שנשמים ויש צמזמור זה ד"פ אלהים ויש ז' גבורות נגד צנ"ד כסר"ת וז' ימי השבוע - וצמחידה זו מחצטלין ומחצחקין כל דינין קשים ורפ"ס ומחפכין מד"ד למד"ר ויש מ"ס חיצין נגד מ"ע פנים סכור וע"ס פנים עתה וזכר מחצחקין ויולאין זכאין צדין :

הפלה קרושה לאימרה בשעת תקיעת שופר :

יהי רטון מלפניך יהיה נחלות אלהי אצתי הקדושים והסגורים ויש צמח צמחא הפעה הזאת שאלו מלפניך לפניך שעת רטון כמו הפעה הזאת למען פלמתי כדנריך כן פ"י חקיעה שופר חש"ת שאלמנו חוקעין שנחחקין הדין חקיעה ויכרפס הנכללין צנ"ד כסר"ת שחלקם לי לכל ששעי ומחמול על כל עיונתי ומכפר לי על כל פטאומי ומכצוס את כל עיונתי ודיונתי ומקס לכל שגיונתי ומשא לכל אשמותי שחשתי ושעיותי ושסעתי לפניך צלונס ונרנן צסוג ונמזיד מיום היותי על האדמה עד היום הזה נכס שס הנדול והקדוש ה' יולא מ"ג מדחיק יהיה יהיה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עין ופשע וחטאה ונקח : שלין חזרת ריקס מלפניך וסרז ככמי מעוני ומפסחתי סכרני חכני להיות עכשנים לפניך ככל לז אשר פחלסם לז חזכור עוד ומחפוד מד"ד כחזק ויכרפס למדת חסדק ויכרפס ומכצוס רממין את כעסך מעליו ויגולו רממין על מדחיק ומחכג פמנו צמח חסדק וצמח הרפמים ומכנים אומנו למנים מפורת הדין ויקויים צנו מקרס סכמוז פלס אלכס נמרועה יכוס נקול שופר ויומחקו פ"י חקיעינו כל ש"ך וש"ך דינין דכורא ודמוקנא ויחסוס

יחסות ויחסות פי כטון ולא יסנין עלינו ופדנו מכל גרס ולקח יגון ואנחה ומכל שנות
רעות המתרגשות ומתפסות ויואלות לעולם וכפר עוונותינו ואשמתינו לזמן זמן ימי רגין :
חפלה לתקוע מהאר"י ולה"ה :

יהי רצון מלפניך יהי אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם ואלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא שתשלח לי כל המלאכים
המהורים משרתים וגאמנים בשליחותם והחפצים לזכות את עמך ישראל המלאך
הגדול פצפציה פציפה הממונה להוציא זכותיהן של ישראל בעת שתוקעין עמך
ישראל בשופר ואת המלאך הגדול תשבש המלאך הממונה להשמיע זכותיהן
של ישראל להבעית את השטן בתקיעות ואת המלאכים הגדולים הדרגא
ג' אלף למד הי יוד מס וג' מטריא ברחמים וג' מצפ"ן והוא אלהים
דבריא והוא מעלה התקיעה לפני כסא הכבוד וסנדרפון ג' פ"ר (ושניה ג' שרף
ועם ו' ג' שופ"ר גם תקיעה עם כולל) הממונים על התקיעה המעלי את תקיעתו
לפני כסא כבוד ואת המלאך הממונה שמיאל הממונה על החרוה ואת
המלאך תרסמאל (תוספאל) הממונה על תשרית להיות מזמנים בשליחות
להעלות תקיעתו לפני הפרכת ולפני כסא כבוד ותמלא על עמך רחמים
ותסתכל באפרו של יצחק אבינו הצבור על גבי המזבח ותתנהג עם בניך במדת
רחמים ותבנס להם לפני משורת הדין וזכור היום עקרי יצחק לורענו כי אתה
אל מלך נאמן הברית . ברוך זוכר הברית :

יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמך את כעסך ויגולו
רחמך על מדותיך ותרחם על בניך ותחפך להם ע"י תקיעותיהם ממדה
למדה"ר ותזכור להם ברית שלשה אבות ויהיו הם חקוקים בכסא על סדר תולדות
אברהם בראש יצחק כנגדו יעקב כנתיים ואל יענב כל חטא ועון ותבנס להם
משורת הדין ותרצנו לפניך ותרחם עלי אמן :

קודם תקיעות שופר אלו הם כוונותיו חסלו יאמר אלו הפסקים כול
רס והוא מנהג לפ"ת חז"ל :

מן המצר כל המקום לר של שופר **קראת ייה** מלך אל **ענני במרחב**
לד המרחב **יה** סקון

ורב מסד :

וכבר כחצתי שרדך לכפות הדינין ע"י שרסם וכו' הדיקא כח"ל לכן תכוין לז' י"ה
כח"ל שכו' א' תמקין א' כנקרא אל מקום לר הדיקא י' מיתין ה משמאל ויש
יה צמרח בזקן צמדה ורצ מסד כח"ל יה וסע ח"ד ראשונים ככללן צמדה ז' ססס מלך שופר
ותכוין להוריד ז' יה אלו לא"ת שצו"ת צדינה שכו' נ"כ דינין כח"ל שכו' השופר דוגמת זקן
כח"ל לר מלך א' ורחם מלך ז' ועי"ז יכפו הדינין כח"ל :

יאמר שספ פסוקים אלו שר"ת קרע שטן :

ק ולי שמעת אל תעלם אזניך לרוחתי לשועתי
ר אש דברך אמת ולעולם כל משפטי צדקך
ע רוב עבדך לטוב אל יעשקוני ודים
ש ש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
ט וב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
ג דבות פי רצה נא יהיה ומשפטיך למדני

ויכוין סהסס קרע שטן סנדר"ת ע"ה השל וכו' ג' אלף למד הי יוד מס ג' ש
וה"פ אלהים ג' תל כרי תשל כס אלהים אלהים אלהים וכו'
ג' קול שופר עם אומות והכולל וכו' ג' אלפים דיונין כח"ל ג' מצפ"ן ג' ש ג"כ וכו'
עמתיק לז' אלף פסוקים כח"ל ג' תל ויכוין אותו סס מנוקד כזו קרע שטן ואמ"כ ישלג
סס זה עם סס זה עם הוי"ו כזו וכו' ניקר' של הוי"ו עשירית ה' : כויום שסס
כ"ג מזכיר צי"כ יקרה עה ישהטונה גם יכוין חמיד כי מלא קולות כרי קו ר"ע פדומטיין

צ"פ חס"ת כרי קר"פ ושכ"ט טרומיטין צ"פ חסר"ת כרי שט"ן קר"ע שט"ן ויכוין כי כל
התקיעות הם נקוד סס כ"ב של צרכה הכהנים וכללקן יואמר חסלה זו :

שער השופר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי המשפט שזכות אלו הסומות היוצאין מר"ת אל גא קרב חטונתך בלפניך אנקתם פהודיך סר תוליתם ממש' פתחם פדים סופים פתח סומים ימיך מלמים פכפכים דלה יוקשים וקנץ נפולים סומך יה מופלגים דיוגסים סביבה עתה רצון לפניך וחקרע נרהמך הרצים וחסדיך הגדולים כל המסכים המגדילים צינך וצין עמך ישראל עד היום הזה ובעזר מלפניך כל הנוקטיים והמקטריגים על עמך ישראל פתחם פי סטן ואל יסטין עלינו כי אלך תלויות עינינו אלהי הנוקך אלהי המשפט שומע קול תרועת קונו ישראל נרמשים :

ואמ"כ יצרך ויאמר קודם פסוק **עלה אלהים בתרועה :**

צנינ' מסד	למ"ת	גצירה	צנינ'	צנינ'	ונח"ת	נ"ס	ע"י יסד
ברוך אלהי יהוה	אלהינו	מלך	העולם	אשר	קדשנו	במצותיו	וצונו

היולא ענינ' סתמה דעת צנינ' אלף לחד הייוד מס אלהים
 קשמוע קול ש ו פ ר
 א אל אלה אלהי אלהים

ברוך אלהי יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

חקיעה נצח יהוה צבאות שברים ע"ס נ"א דוד אלהים צבאות תרועה ע"ס נ"א עטרה דגזורה תקיעה יסוד שרי

אברהם תקיעה הכל זה עולה עד כלי מוח סתמ' הנק' אצרכם ומעורר עטרה דחסד ומוח סתמה העומדים נריבא דז"א ומסכים אלהים מוח צנינ' ועטרי' דגזורה ונעשים כסא למוסין חדים ומזדווגים הו"צ דז"א סוד י"ה ויולא מהם צ' מלפ"ך גי' חק"ע א' ליסוד חיי' א' ליסוד נוקבא הרי מקיעס פסוטיס גי' ח' ד' יודיין דסס ע"צ תקיעה גי' פסח"ס גי' עטרי' י"ה קין נכורין להמשיך מן א"ל נז"א ונכנס סרק מחסון דלגלס חיימל נסכתס דז"א :

יצחק שברים הכל זה עולה עד כלי מוח סנינ' הנק' ילמך ומעשי' הכוד דז"א ומחלנשי' צ' מוח צנינ' ועטרה דגזורה ונכנסים ככל סנינ' דז"א ונספר הכו' כחז סכוד חיי' מחפסי' עם צ' מוסין אלו עד ס' ז"א ונעשו מוסין לנוקבא ולענינ' הראשון עיקר סצרי"ס גי' אלהי"ס ציודיין ורצונו אלהי הרי ש"ר וצ"ן אוחיו' דמלוי מלוי אלהי' ואלו סנינ' יומחק ע"י סוי"ס סנינ' גי' צ"ן גס גי' פספסי"ס דיוגסי"ס וסס מ"צ סל אצ"גית"ץ צנינ' סצרי"ס :

דוד תרועה הכל זה עולה עד כלי מוח צ' עטריין ועולה צל סחאל סכנגדו עימי' לאס סתונס נ"א דוד ומוסך חלוי עטרי' דגזורה סביה צימד עם מוח צנינ' ונכני' דעת מוד סמאל וסכוד' סהרי' יס נ"א וזה עיקר תרועה עם כ' אוחיות וסכולל צנינ' ד' מלואי סנינ' וגי' מלואי אלהי"ס גס גי' ע"ס וסמלס מלוי אד"ני סס האוחיות גס גי' פסח"ס דמלוי כזה ס"ה סמ"ך חלוי מ"ס י"צ נוסרים נגד י"צ אוחיות סל אד"ני

יעקב תקיעה הכל זה עולה עד כלי סדעס ונועור' עטרה דחסד סהי' רישל דיעק' ומחשי' עמו יסוד חיי' דעז' ז"א עם עטרה דחס' מקיע"ס עם האוחיות וסכולל' גי' אנקח"ס מקיע"ס גי' פסח"ס עם האוחיות וסכולל' וס גי' עטרי' פ"י י"ס ק"ן אורות מן א"ל נז"א פסוטיס גי' ח' ד' יודיין דע"צ סוד חסד להסודי' סצרי"ס גס תרועס ססס צסוי' סנינ'ס להמחיקין לקול פסוט סוד חסד :

תקיעה חסד אל שברים נצורה אלהים תרועה עטרה דגזורה מקיעה תקיעה ח"ת סכוס אברהם תקיעה הכל זה עולה עד כלי סתמ' דז"א ססס מוח סתמ' הנק' אצרכם ומוס' אוחו מן סתמה למס' ז"א למחק דיניס סצנצורה סכנגדו ונכני' פ"צ דלגלס חיימ' נכנוני' דז"א ופ"ח נכנס נחסד ז"א חקיע"ס גי' פסח"ס עם האוחיות וסכולל' גס גי' עטרי' י"ס סוד ק"ן אורי' מל"א לז"א פסוטי"ס גי' ח' ד' יודיין דע"צ :

יצחק שברים הכל זה עולה עד כלי סנינ' דז"א ססס מוח סנינ' הנק' ילמך ומוסך אוחו נצנינ' דז"א נצני' דז"א ונכנס פ"צ דכוי' חיי' צנינ' דז"א וס"צ דכוד נדסס נצני' דז"א סצרי"ס סכוונס כנ"ל נמלס סצרי"ס :

דוד תרועה ככל זה עולה עד כלי הדעת שסם צ' עטרין חו"ג ומוטך עטר' דנז' קוד
דוד מן הדע' לח"ח דז"א וכל הכוונת ללעיל צמלות תרועה דלעיל :
יעהב תקיעה ככל זה עולה עד כלי הדעת שכו"א ריסא דיעק' ועו"ש עטרא דמקד מדעת
ז"א לח"ח ז"א ונכנס יסוד חיונא צפרק אי' דח"ח ז"א עם עקרא דמק' גם
גם הכוונ' הנזכ' צמלי חקיעה דלעיל

חקיעה חכמה יפ' שברים כונה יהוה תרועה כללות ה"ג תקיעה דעם יכו"ה כרי נמלמו
ג' קשרי מסימנאות :

אברהם חקיעה ככל זה עולה עד ססד ז"א הנק' אברהם ומוטך מוח חכמה שצמקד כללם
דז"א ונכנס פ"א דללח חית' צמקס דז"א ופ"צ צמקד ופ"ג צמקד דז"א
ויורשים כ"א מקוים ומאיר לנזק' . כרי נגמרו כל הג"ס של כלל אי' ליכנס צקו יומן דז"א
גם כל הכוונות הנזכר' לעיל .

יצחק עברים ככל זה עולה עד צנורה דז"א הנק' יצחק ומוטך משם א"ח מוח סנינה לסוד
דז"א ונכנס פ"א דכוד דאי' צנינ' דז"א ופ"צ צנורה דז"א ופ"ג צנוד דז"א ואז מאיר גם
הכוד למוקצ' . וכל הכוונות הנזכרים צמלות שגרים דלעיל .

דוד תרועה ככל זה עולה עד עטרא דצנורה מדת דוד ומוטך כללות ה"ג נעטר' דצנורה
ליסוד ז"א אורו' מוגלי' ומוטך יסוד עטרא דצנורה לנזק' לצנינא וכל הכוונות
הנזכרים צמלת תרועה דלעיל .

יעקב חקיעה ככל זה עולה עד ח"ח ז"א הנק' יעקב ומוטך משם כלל' ה"ח מעטרא דמקד
ז"א אורו' עגולים ואז מאירים כל כ"ב דז"א לנורנא וכל הכוונות הנזכר'
צמלת חקיעה דלעיל .

יך"מ שתקיעות תשרית שאני תיקע תהא מרוקמת ביריעה ער יד הממונה
(טרטילאל) בשם שקבלת ע' אליהו ז"ל (וישוע) שר הפנים ושר (מש"ט)
והמלא עלינו ברחמים ברוך אתה בעל הרחמים :

אברהם יצחק יעקב כל הכוונות כמו לעיל חש"ח צקידא קדמאס רק שסם צראש
חקיעה שברים תקיעה כצריאש ולכן לא נזכר תרועה שכו"א עטרא דמוקצא וכנר עלתה
חקיעה שברים תקיעה חכמיהאל :

חקיעה שברים תקיעה כל הכוונות כללעיל כצריאש וכו"א כמו צקידא חנינא :
כל הכוונות כללעיל כצריאש וכו"א כמו צקידא חליתא

יך"מ שתקיעות תש"ת שאנחנו תוקעין שיעשה עטרה ממנה על ידי הממונה
(שרשיה) להיות עולה ויושב בראש אלהי הצבאות ויעשה עמנו אות
למנוחה .

חקיעה תרועה תקיעה כל הכוונות כמו חש"ח רק שחוזר צאליות שפולה
חקיעה תרועה תקיעה כצריאש צאליל' ונכנס תרועה צמקס שגרים שסכצרים
חקיעה תרועה תקיעה סם דינים קשים ועסה נמחקו קוד תרועה כנודע :

ובכן יך"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו . המלאכים היוצאים מן השופר
ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן תשרית ומן חשית ומן
תרי"ת לפני כסא כבודך וימליצו בעדינו לבפר על כל חטאותינו :
טוב להסודות צין החקיעות צלמס ויפרוט עונותיי :

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכין :
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת
עוזמו אתה וברצונך תרום קרנינו :

יודעי תרועה שיידיעין לכייסא לריקין . כי תרועה הוא עלשון תרועה שצנז צרל
וכחיד יידיעו כל צני אלפים אז ה' סכיא ע"ק צאור פניך ילכונן הארת הפנים
חרץ ספוסין דממן חקן ז' ע"ג חיקוני דיקנא חק' ואח"ח שכו"א קוד השופר כח"ח כנר :
ואז נכ כסא דין שכו"א קוד חנוק' נספך לרחמים וזהו צמקן יגילון כל היום ע"פ גי' הוי"ה
אלה"ה

שער השופר

אלה"ם קוד מיהו' כדין ונשלם אחיו' ו"ם על ה"ה ונ"י על אלה"ם וס' אחיות כ"ם
והי"ם אלה"ם ס' קוד ז"י שנחלקו נ"י המקיפות : וזה כי פתחת כ' הוא ז"ל קרנו
קוד נוק' שנקרא קרן סוד מלכות ז"ר שנמשך בקרן : כמזל' צוהר ונכסד ונל' לו לקרן
דרומ' :

סדר תפלת מוסף דר"ה

ג' צרכות ראשונות כמו בשמירת רק בשמירת עולים ז"ל בשמירה ובמקום באימון עילאם פוד
פנינה ונלמם עולים עד הגזירה לדימא עילאם - ובמזרה עולים עד הכינה לדימא עילאם שכול
גזירה לדימא ולכן אומרים כהר יתנו לך כי א"ל הוא קוד הכהר ומקנלים שניכם מן כהר
לדימא כהר א' לשניכם כהר שפסם וכל הפליות נקו השמאל כיונה קדושה כהר כהר נחמא
לך צריס וי"כ טוב לשאול עילאם א' מן ג' שאלות או עושר או צנים לדיקים או השנה רום
הקדוש ;

צמח שבש"ץ אומר ליה מקום וגו' יאמר

יחי רצון מלפניך יאויא שתחן לי היום מתנה טובה מאיזרות מתנת חנם אעפ"י
שאני כדאי ברכתיב והנחתי את אשר אחין ותזכני (ויפרוט א' מנ' דכרים
הנ"ל) ותמלא שאלתי ובקשתי בשם יי"ה (נ"א יי"ה) ותמשיך לי שפע טוב מן כור
הכחר הנרמי באית א' של אהייה לאויא כור יי"ה של אהייה ומשם לוויג ומשם
לעכרך עכ"פ העומד ומבקש מלפני כסא כבודך ואל תשיבנו ריקם מלפניך
אבייך :

הארוח: גיי יסריה יולא עפסקו חומזה צנסקנינו ונרי יסור ע"ה ובר סס אסיה וכו' כות למעפט להזכירו ולכתוב על עץ חמר ולאחר צידו עמאלו *

הבחן   **מקד** ג' אלדי וכו' סם מעולה למעלה מציב שמו :
הנואל   נ' כוזיז ג' יכוס אסר וגו' טל יוד כל ולו וגו' ידידה ומוצים לנאולה ריפועה
               וסימן למען ימלאון ידיך :

הרן צלילם צ"ש לקט שם כמר הנקרא לורקם וטוב להזכיר לנדה"ד הרן יסירי גיי אלסינ
ואי ימר וזכו שאין דן יסירי אללא אמר .

ההגוי נ"י אצונוה וע"ה ג"י דודי למ ואורם ופוד להללם ולרממים וס"י אל יסוד דך
כללם

הודאי לחיות הודאי עם התפוצה וזוהי הכסף עלה חשב למרו' והם לחיות יוד הו' וס' ודאי יולד מן 'הצדד' 'דוד' 'האם' 'היה' וגי' 'היה' מוד לפני מלחמת מלחמה.

הזיכר גיי כריס"ו סוד לאנציה וג"י רזאל סוד זוכר וכותב זכיות לישראל .

החותר: 'ולא מעסקו עומת את ידיך גי' דיקרנוסא סס סל מרנסא *

הַטִּיב גַּם וְהוּא שָׁפָא לִי דַעְתִּי מִמָּוֶת

ה'יודע ג' המלך שמו של בשר הבנה"ה וכו' של משפט *

הכל כל צאית"ם צבי"ב ש"ר הוא ממעור"ן גי' סדי יכול וכוללם יסד ר"ס י"ו

ג' אלפים ונ' הימאל בד נהרל המערבה וסווב לפני השרים נסמר ג' אכמריאל וינאל

מחפשיהם חילום אחו לן אשר לא יברת ובהם קומיות ער אברמיהל זלל ער יי מחפ

צאלו בשמים בשמים חסד לך יש לחלוק ולהפריד ציד חסד לחסד צלל ג' בחלוקתו :

במחזור ו"ו בפתח חוץ לדבר ויחלם חמו ו"ו בפתח חוץ לדבר ויחלם חמו :

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּדָה כִּי יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּיָהוּדָה כִּי יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּיָהוּדָה

ר"ח חמנו חילוח חיים :

בְּחֹרֶל וְיִי אֱלֹהֵינוּ וְנִזְדָּו לְמַחְשָׁה לְיִלָּד וְחַי' יוֹסֵף מִלְּאֵל חֲלִיבֵינוּ שְׁמַעְלֵנוּ כִּי אֶחָד

חליוני וני חנו חנו, שם של חנו, וני יחזיקו וני לחתום :

העליון פליין פייב פינגט שס טאג פלייז אביי ימקולונד ופוז במחנה

הפירוח כך נקראו גם הסופר במחוז ספרים וספרי דמיון וביי כמחוז

המחבר: **ד"ר יצחק יעקב ויינברג**

התורה נאמרה ביום הזה ונאמרה ביום הזה ונאמרה ביום הזה

י"ד ט"ז שבט ה'תשס"ב

הקצו נאם יא חז מיל יאכלוסי ובי ענ היריעה ודא חתום
 אבות אה חתום ונא חתום :

לכנס שם החפנה ולזון נרחמים :

כוונת תפלת מוסף ר"ה

הרחם ספר וי וסוף של הקצ"ה גי' אנרכס גי' אוראל וגי' ריאל וס' שרי החורס
 וסרי הרמנים
 חשיה גי' קלפאל וגי' רפאל כי ז' המנינים שזה וס' מקנלן ומכאל וגנרלל א' מימין
 העשקל וא' משמאל ומזכיר מדס"ר וס' נלס וסוד :
 התם סס המספט בספר הקופס ונעלס שלו לוחיות ליום וזכו ליום ונורס הוא ממנו
 משפטו ושמו ילס ולמנו מוטל על הכריות וסוד כולל כל הל"ג להזכיר זכות
 החורס :
 חס"כ יאמר חז"ג וכו' . ויאמר בשמך שד י"י לנלות שפעס שאלמי ונקשמי וסיה ה' למלך
 על כל הארץ וכו' :
 ומפני חטאינו נהגבר הס"א גלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתינו ואין אנו יכולים לעשות
 חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש
 שנקרא שםך עליו מפני הך שנשתלחה
 במקדשך : (יש חלון א' בס"ת הנק' זיהרל שסס מקבליס תוקף וכת
 הדניס וס' יש לורת יד וסיתה כפופס תחת הסכינה ובעת חורבן נשתלחס זס
 היל וחרכס ללס ז"ס שלמענה ושלמטה) יהי רצון מלפניך יהוה אבא
 אלהינו אימא ואלהי דעת אבותינו חג"ת מקדך רחמן א"ל
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך מלך ברחמיך
 הרבים רחמי א"ל ותבנהו מהרה בנין הנוק' ותגדל כבודו :
 גדלות גדול אבינו אבא מלכנו אימא גלה כבוד פרטוף מדכותך
 מוקד' עלינו מהרה והופע והנשא עלינו דעיני כד
 חי וקרב פזורנו נלומס זו"ג מבין הגוים ונפוצותינו
 נשמות דלזלין ערטיילאין פנם מירכתי ארץ מעשים : והביאנו
 לציון עירך יסוד מוקד' ברנה ולירושלים מלך מוקד' בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידין מלך חג"ת בסדרן ומוספין
 בהלכתם מלך יסוד את מוספי (יום השבת הזה ו) את
 יום הזכרון הזה : נעשה ונקריב לפניך
 באהבה פמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור :
 וביום השבת שני ככשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה כלולח
 בשמן

כוונת תפלת מוסף ר"ה

בשמן ונסכו רביעית ההין עולת שבת כשבתו על עולת החמיר ונסכה :
זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור :

ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום חרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה המימים : ומנחתם וגסביהם כמרובר שלשה עשרונים לפרושי עשרונים איל ועשרן לככש ויין בנסכו ושעיר לבשר ושני לשבת המירין כהלכתן :

במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקרשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו ישמחו ויבשביעי רצית בו וקרשתי חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :

ויכוון כי פנינו לשגשג גי' אב"ג ית"ץ וינקט סהול עת רלון לתפלתו

עלינו לשבח לאדון אל"ה הכל לתת גדולה כריאה
ליוצר בראשית שהמלא לזירה שלא עשנו ולי

בגויי שהמלא לעסיה הארצות ולא שמונו במשפחות
הארמה עסיה שלא שם חלקנו בהם כמו הקליפות שבעסיה
וגורלנו בכל המונם (שהם כו') גמלי הקליפות ואנחנו
פורעים ומשתחווים ומודים להמשיך מאל"ה לבריאה ולי' ועסיה
לפני מלך בנה מלכי ז"ל המלכים דאל"ה ב"ע הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ז"ל ויוסד ארץ נוק
ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי
מרומים הוא אלהינו אין עוד אחר אמת מלכנו
אפס זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום והשבות
אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד :

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלכנו שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
וכל אשר בה כי יהוה אלהיכם הוא אלהי אלהים ואדוני האדונים האל הגדול
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד כי שם יהוה אקרא הכו גורל
לאלהינו יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

אוחילה לאל מלך נוק אחלה פניו אשאלה מכסו מענה לשון כספעת דעת אשר
בקלה עם מסד אשרה גנורס עוזו מ"מ אביעה רבנות יספיעו לניס בעד מפערין
שידונו יסוד ומי' לאדם מערכי לב ז"ל נקבל מן ז"ל ומהוה מענה לשון מן ז"ל
מקבל יסוד ארני שפתי תפתח אזי כמי' מזדונו עם יסוד ופי יגיד תהלתך ואפיכ
מספיע לבריאה :

אל פול מסד ע"ק כמחלצת נכח דל"ה ונמנו מקבל דעת סהול סלסון דל"ה כמכרי'
בין סך וגרון ססס מו"צ דל"ה משפיעים לאורא למכ"ד ומכ"ד סלסס משפיעים לסמ"ת
סלסס ומכ"ס משפיעים לנכ"י ולזו מזדונו' יסודות דל"ה ומשפיעים העוסין לנרץ ז"ל וסס
נכ"י דלימח ולס"כ מקבל כו"ל מן ח"מי עלתה סוד בנה סקף' לז ומלך ר נו סס כו"ל
בעלימות

צטליתית שם ח"ה ב' אדום יי אחיות צייס שלו שצ"י המחזיק הוא כלסם צי"ס כנידע ואז
סידור ז"ל שהיא צריח המעיר המחזק נגד צריח הלסון מקבל הפ"ה וה"ה סידור תדעת עניון סוד
הלסון ואז תזדווג יסוד ומל' ונותן הפ"ה למלכות סיד אדמ"י ונפחמים השפחיים שלה שם סוד
כ"ה שלה ואז ופ"י שהיא סוד מל' אלילי תשפיע לצריח הנקרא חסלב :

על פֶּן נִכְנָה כְּתֹר לֵךְ יְהוָה אֲלֵהֶנּוּ אִמָּנָה לִרְאוֹת
מִהֲרָה בַת־פָּאֶרְתַּי עֵינֶיךָ וּמִלֵּךְ לַהֲעֵבִיר גְּלוּלִים
ס"א מִן חו"ב הָאָרֶץ מַעֲשִׂים וְהָאֱלִילִים זו"כ דס"א פְּרוֹת יִכְרֹתוֹן
לְתִקֵּן עוֹלָם מל' גֵּלָה בַּמַּלְכוּת רַחֵל יִשְׂרָאֵל ע"י יִסּוּד (שְׁדֵי בִלְאֵה
י' בְּרַחֵק גֵּם שְׁדֵי מִלֵּל יִפְשׁוּט בִּלְאֵה וְרַחֵל) וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ
בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ יִפְרִיּוּ וְיִדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לֵךְ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ כִּי תִשְׁבַּע
כָּל לִשׁוֹן יִסּוּד לִפְנֵיךָ יְהוָה אֲלֵהֶנּוּ אִמָּנָה וְכִרְעִי
וְיִפּוּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ וְיִשְׁפְּעוּ לִמְלֶךְ יִקְרִי וְיִתְּנוּ וְיִקְבְּלוּ כּוֹלָם
אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ מל' דִּלְאִי וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וְעַד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶךָ הִיא (וְלֹא יִבֹּא בָּהּ עוֹד עֶרֶל
וּטְמֵאָה) וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבוֹד זו"כ יִהְיוּ בִּשְׁמֵיךָ כְּכֹתֹב
בְּתוֹרַתְךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

וַיֹּאמֶר לֹא הָבִיט אָזְנִי דָם"א בִּיעֶקֶב בַּת"ת דְּקְדוּשָׁה וְלֹא
רָאָה עֵמֶל חו"ב דָּם"א בְּיִשְׂרָאֵל בחו"ב דְּקְדוּשָׁה יְהוּדָה
אֵלֶּכָּה אֱלֹהֵיוֹ אִמָּא עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ הַסַּפְעָה דִּיקְנָא דָּא"א
וַיֹּאמֶר וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מֶלֶךְ מַשְׁלִים ת"ת וּלְמַטֵּה נִקְרָא יִשׁוּרֵן וְשֵׁם
עֲמִידַת הַמֶּלֶךְ בְּהַתְּאִסְפָּה רֵאשִׁי עִם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
י"ב גְּבוּלֵי אֲנִכְסוֹן †

הגה פטרה תלכיות לכלול כה"י דנוק' צמח"ת ז"ל כי צד"ה הנוק' תחשנית לחתלה תחש"י שנו
ולכן נקרא תלכיות ששם עתה תוקים עמידת הסוליות וזכר צמח"ת י"ש ט"י פרוקים וסם
הפטרה שהוא קוד עשרת תפארת יצראל כידוע ליו"ת הם פער ונגדו י' תלכיות תלד התורה.
ועפסוק דלשון בכוונה לכלול פ"ח דנלם נוק' שהוא תחמה דנלם נוק' צפ"ח דמכר ז"ל ועפסוק
צ' פ"ח דכור נוק' שהוא צינה דכור נוק' צפ"ח דנגזר דז"ל ועפסוק ג' חלק ח' מיתור נוק'
שהוא דעם דיתור נוק' צפ"ח דח"ת ז"ל ולכן הפסוקים צחורה תלד חת"ת :

וּבְדַבְרֵי הַדָּשִׁף כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לֹא זֶה הַמְּלִיכָה מִן הַיָּם וּמִיֶּשֶׁל בְּגוֹיִם וְנֹאמַר יִהְיֶה מֶלֶךְ
גָּאוֹת מִי נִימֵן דְּרִישָׁא דַּלָּא לְבִישׁ זָקֵשׁ יִהְיֶה עוֹן הַתְּאֵדָה אֶת חֲבוּן תַּבְּרָא בַּל תִּמְוֹשׁ :
וְנֹאמַר

כוונת תפלת מוסף ר"ה

וַיֹּאמֶר שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִיָּה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה עִזּוֹ וְגִבוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד מִיָּה הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

הנה כנר נודע פסכמונים הם צנח"י דנוק"י וצנח"ים צנח"י דז"ל וצנח"ר שעתה נחשלו לנח"י
דנוק"י וצנח"י דז"ל לכן קדמנו פסוקי כחוצים מן פסוקי לנח"ים :
פסוק ראשון לכלול פ"ג דנח"ס נוק' סכס' חסד דנח"ס נוקנא צפ"ג דחסד ז"ל
פסוק ג' לכלול פ"ג לכול נוקב' סכס' גזורה לכול נוק' צפ"ג דגזורה דז"ל :
פסוק ג' לכלול חלק ג' ויסוד נוק' סכס' חסד דיסוד נוק' צפ"ג דח"ס ז"ל וסכס' חס"ס דיסוד
נוק' נקראים כחוצי' כמו סח"ס ז"ל נקרא חסד כי לעולם חס"ס כולל כולם :

ועל ירי עבדך הנביאים כתוב לאמור ב' אמר יהוה מלך ישראל וגואלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומשגרי אין אלהים :

וַיֹּאמֶר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּחַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ וְהִתְהַלֵּךְ לִיהוָה הַמְּלוֹכָה :
וַיֹּאמֶר וְהִיא יְהוָה הַמֶּלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁמַח אֶחָד
שִׂפּוֹט יִזְבֹּחַ חֲזִירִי לְזִזִּי כְמוֹ חֲזִיר

הנה צנח"ים הם צנח"י דדוכרל' והם מלח"ים מנח"ס לנח"ס צסוד חור חור לנח"י דנוקנא
לר' הסוד שנח"ס צס"ס ז"ל שסס עתה עמידת נח"י דנוקנא כנח"ס לנח"י .
פסוק ח' לכלול פ"ג דנח"ס נוקנא סכס' כלל דנח"ס נוקנא צפ"ג דחסד ז"ל .
פסוק ג' לכלול פ"ג דסוד נוקנא סכס' סוד לכול נוקב' צפ"ג דגזורה דז"ל
פסוק ג' לכלול חלק ג' מיסוד נוקנא סכס' יסוד דיסוד נוקנא צפ"ג דח"ס ז"ל :
ובתורתך כתוב לאמר ששם ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

פסוק זה לכלול צנח"י מלי דנוקנא צעצ"ס חסד"ס ישראל וזו נכללת חסד"ס צנח"ס צסוד

אלהינו ^{צנח"ס} בלש' ואלהי דעת אבותינו חכמה מלך על כל
העולם בולו וז"ל בכבודך הארת אבא והנשא
על כל יסוד הארץ ומל' ביקרך והופע מולא בהדר גאון
עוזך על כל יושבי תבל כ"ס ר"י ארצך גבו' נוק' וידע
כ' פועל כ' אתה פעלתו עש' ויבין כל יצור כ' אתה
יצרתו יציר ויאמר כל אשר נשמה באפו צריאס
יהוה ז"ל דלנח"י אלהי ישראל מלך ומלכותו נוקב' דלנח"י
בכד משדה יכניע כל הקליפות :

אלהינו ואלהי אבותינו (רצה במנוחתינו) קדשנו
במצותיך ח"ס ואיר לנח"י דז"ל ותן חלקנו בתורתך
הארת ח"ס שבעינו מטובך הארת יסוד ושמחנו בישועתך
הארת מל' דז"ל ומהר לבנו נוק' דז"ל חס' טהורס לעבדך
באמת

כוונת תפלת מוסף ר"ה

בַּאֲמַת לַלֵּוֹד יִזְוֹג (וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שָׁבֵת קֹדֶשׁ) כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֲמַת וּדְבָרְךָ
אֲמַת וְקִיָּים לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרֶן :

חבוון לבטל בחקיעות אלו יצר הרע של השחתת זרע לבטלה :

אברהם יצחק דוד יעקב	כוונת חקיעות אלו כמו חקיעות מיושב אך ששם
חקיעה שברים תרועה חקיעה	המשכנו אל ז"ל מוסין מלד חנוכה ועמס בחנוכה
חקיעה שברים חקיעה	לכונסין מוסין מלד חנוכה חמלם עלאה וככה ים
חקיעה תרועה חקיעה	כאן נ' סדרים נגד כח"ל דלחמלם שזכס מחלנשין
	המוסין סים זכס י"ם כח"ל לעיל ונגדס עקסרס

קולות אלו ונתקיעות אלו נכנסים פדקים מחמונים דכח"ל דלחמלם נכסד דז"ל :

היום הרת עולם היום יעמיר במשפט כל יצורי עולמים אם בבנים ואם בעבדים
אם כבנים ורחמנו כרחם אב על בנים : ואם בעבדים עינינו לך הללויות
עד שתחננו ותוציא כאור משפטינו איום קדוש :

הנה כזר נודע שזר"ה נצח אלה"ר ואדם נקי עולם קטן וזבל ר"ה חוזר הדבר לקדמותו
כח"ל כזר ומתקבלין כל הנצורות ציבור נוק' בן הנצורות דדוכרי שזס שז"ה דינים
בזס כ"ס אלה"ר ופ"ר דיני' דנוקנל שזס ח"ל מחלש"ך הרי שז"ה ופ"ר ג' הרי"ה וכול
סוד הרי"ה שזעש זר"ה כי כל הנצורות נכללות דרסם לזס וכול סוד המוסם הנעשק
ביסוד שזס ועמידתם נגד ח"ל שזס סוד הזרועות וסוד הכניסה ולכן זר"ה יכתובין וכול
יום הדין ועומדים בנושפט כל יצורי עולמים כן המים שזס בעולם כן המים נדינים אם
ינטרכו לגלגול . אם כננים הם הזוכים לנפש רוח גאון דלז"ל שזס נקראים זנים כמד"ל
זנים אחס לה' וגו' ואף כעצדים הם דרום ונפש שזס מלד ג"ע ג"ע זכס סוד חמס
ועד ושפס עגליהם נאמר כי לי צני ישראל עצדים ואמר אם כננים רחמנו כי עולם האלי
נחקן זזס היום וכחמדים מחפשיים זו ע"י חקיעה סופר כח"ל לעיל לכן אחר רחמנו מיד
משל"כ ג"ע צ"ע עדיין לא נחקנו לכן אחר אם כעצדים עינינו לך חלומות עד שתקן הנוקנל
ונשפיע לז"ע ולא חמנו וחוליל כלור משפטיט ע"י חלרת חו"ל חכז חו"ל קדוש כי ח"י
נקי חו"ל כי דינין מחשירין מיכס ומוסין דלחמלם מקדימין לכנס דז"ל ולא נקי כול ג"כ
חו"ל שכול זני' ח"ל חו"ל כדודע וחמ"כ נכנסים מוסין דלז"ל שזס סוד קדוש כדודע
וכסנכנסים זז"ל שכול סוד וי נקרא קדוש ומקנל חלרת מח"י גימין דרישא דל"ל זני'
קדו"ם :

ג' סדרים דזכרונות נגד ח"ל דנוקנל לכלול חמס צמז"ד דז"ל ולפי שז"ד ספ סוד המוסין
שזסס סוד הזכרון כי הזכרון הוא מלד המוס כדודע לכן נקראו זכרונות :

אֲתָה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְדִיָּה כָּל יִצְרָיִךְ דָּרָם לְפָנֶיךָ נִגְלוּ בְּדַתְלֹמֹת וְהָיָה נִסְתָּרוֹת
שִׁמְבְּרָאשִׁית אֵין יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָי כַּסָּא כְּבוֹדָךְ וְאֵין נִכְהַר מִנְּגַד עֵינֶיךָ : אַתָּה זֹכֵר אֵת
כָּל הַמַּעֲשֵׂה עֲשִׂים וְגַם בְּדַתְלֹמֹת יִיטֵר לֹא נִכְהַר מִמֶּךָ דְּכָל גִּלְוִי צִרְיָא וְיִדְוֶע חֲנִינִי לְפָנֶיךָ

יהוה אלהינו צופה ומביט עד סוף כל דורות כי תביא חוק וזכרון להפקד כל רוח ונפש
הזוכר מעשים רבים והמון בריות לאין הכלית מראשית ביאת הודעת : ומלפנים אותה
גלות יה היום תחזק מעשיך וזכרון ליום ראשון כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב :
ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום איזו לרעב ואיזו לשבע ובריות בו יפקד
הזוכרים לחיים ולמות מי לא נפקד בהיום הזה בו יזכר כל היצור לפניך בא מעשה איש
ופקדתו ועלילות מצערי גבר בחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש אשרי איש

כוונת תפלת חג הפסח

שֶׁאֵל יִשְׁכָּחָהּ וּבִן אָדָם יִתְאֲמֵן בָּךְ כִּי דֹרְשִׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁנוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לִנְצַח כָּד
הַחוּסִים בָּךְ : כִּי יִכָּר כָּל הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בְּאֵצְמַח דֹּרֶשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם : וְגַם אֶת נַח בְּאֵהֶבָה
זָכְרָה וְתַפְקָדָהּ בְּדַבָּר יִשְׁעָהּ וְרַחֲמִים כְּהִבְיָאָה אֶת מִי הַמְּכֹבֵד לְשַׁחֵת כָּל בְּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ
מַעֲלָלֵיהֶם עַל בֶּן זִכְרוֹנוֹ בְּאֵל לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבוֹת יָרְעֵנוּ כַּעֲפֻרֹת תִּבְלֵנָּה וְצִאֲצִיּוֹ כְּחוֹל
הַיָּם :

כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכּוּר אֱלֹהִים אֶת נח וְאֶת כָּל בְּחֵירָה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּחִלָּה
וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׂכּוּ הַמַּיִם :

וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲדָהֶם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹתָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :

וַיֹּאמֶר וַיְבָרְכֵנִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אֲבֹרָהֶם אִזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אִזְכּוֹר :

[illegible]

וּבְדַבְרֵי קְדָשׁוֹכְתוֹב לֵאמֹר יִכָּר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי חֲנוּן וְרַחוּם יי :

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ נָתַן לִירֵאָיו יִכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :

וַיֹּאמֶר וַיִּזְבֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו :

. פסוק א' לכלול ת"צ חסד נוק' שהוא חסד דחסד נוק' נחמד דחכמה דז"א :

ו' לרלוס ח"ג דח"מ יור' שבו' ח"מ דח"מ נובל' צה"מ דבני' ח"א :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱיֶינָם הַנְּבִיאִים כְּתוּב הַלֹּחַ וְקִרְאתָ בְּאִזְנוֹת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה

יִכְרְתִי לָךְ חֶסֶד וְעוֹרֶיךָ אֶהְבֶּת כִּלְלוֹתֶיךָ לְבָרֶךְ אַחֲרַי בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא יִרְעָה :

וְנֹאמַר וַיְכַרְתִּי אֹתוֹ אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לְךָ בְּרִית עוֹלָם :

וְנֹאמַר הַבֵּן יָקִיד לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד יִשְׁעִישׁוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּו יָזְכּוּר אִזְכְּרֵנוּ עוֹד עַל כֵּן

הָמִי מַעֲיָלוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ אָמֵר יי' :

בסוף ה' לכלול פ"ג דחמד נוק' טכוא נלס דספד גוק' ננלה חכמה דז"א :

ב' נכנול פ"ג דגזורה דנוק' שכול' כוד דגזורה דנוק' צבור דצינ' דז"ל :
ו' לכלול פ"ה דמ"ח נוה' שכול' יסוד שצמ"ח נוה' ציבור שצדקת דז"ל :

ע"ק

אלהינו אימא ואלהי דעם אבא

קס"א גי' זכור בְּזִכְרוֹן טוֹב יסוד לַפְּנִיָּה וּפְקָדָנוּ

בַּפְּקוּדֹת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמִי שְׁמִי קֶדֶם מֵהָרֶת ע"ק

זִכְרוּר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְדָּמוֹת חסד 77 לא"ח

את הברית ואת החסד והשבעה שנשבעת

לְיַחֲזָקָם וּלְהַחֲמִידָם בְּעוֹלָם הַבְּרִית

המזבח

כּוֹנֵנַת תּפִּלַּת מוֹסַף ר"ה

הַמִּזְבֵּחַ וּכְבַשׂ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם
 בֶּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻמָּתְךָ הַחֲסִידִים יִמְתְּקוּ הַדִּינִים וַיְגַדְּלוּ
 רַחֲמֶיךָ רַחֲמֵי ע"ק עַל מַדּוּתֶיךָ עַל יַג מַדּוּת וּבִטּוּבֶךָ הַגָּדוֹל
 יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ יִסּוּד ע"ק יִסּוּפוּ כָל הַדִּינִים מַעֲמָד וּמַעֲרִיךְ
 וּמִנְחֻלָּתְךָ וְקִיּוּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי

פסוק זה לכלול מלכות שצטטת דח"ת
 נוקטת צעורה יסוד שצצת ז"ל :

כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר וּזְכַרְתִּי קְדָם
 בְּרִית רֵאשִׁוִּנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם דְּהִיּוֹת לָהֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה כִּי זֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אֶתָּה
 הוּא מַעֲוָלָם וְאֵין שִׁכְחָה לְפָנֵי כִסֵּא כְּבוֹדְךָ וְעִקִּידַת
 יִצְחָק לְזַרְעוֹ בְּרַחֲמִים הַיּוֹם תִּזְכּוֹר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

אמן יאדהוה

זֹכֵר הַבְּרִית :

תכונן רבטל יצה"ר של ג"ע

אברהם יצחק דוד יעקב כוונת תקיעות אלו ג' סדרים להכניס ג"פ
 חקיעה שברים תרועה תקיעה חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח
 חקיעה שברים תקיעה חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח
 חקיעה תרועה תקיעה חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח
 סדרים ונגד המיומן המלכצין דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח
 עשרה קולות שיש באלו ג' סדרים : היום הרח עולם וגו' :

הנה ג' סדרים אלו של שופרות הכוונה לכלול חצ"ד דנוק' דכ"י דל"ח סוד צינח
 חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח
 חמשים דכ"י דל"ח על"ח סוד צינח :

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵצְךָ כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדִישְׁךָ דְּרַבְּר עִמָּם מִן חֲשָׁמִים הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ
 עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טוֹהַר גַּם הַעוֹלָם כּוֹלֵל חַל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁיּוֹת חֲדָדוֹ מִמֶּךָ
 בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּבָנוֹ עַל הַר סִינַי לְלִמֵּד לַעֲמֹד תוֹרָה וּמִצְוֹת וּבְשִׁמְעִים אֶת הוֹד קוֹלְךָ וּבְרִיּוֹת
 קְדִישְׁךָ מִלְּהֻבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְחֻקִּים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵת : בְּכַתִּיב
 בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבּוֹקֵר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְחֻקִּים וַעֲנָן כָּבֵד עַד הָהָר וְקוֹל
 שׁוֹפָר תִּקַּח מְאֹד וַיַּחֲבֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה :

וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וַיִּחַק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וַיְהַלְהִים וַעֲנָנוּ בְּקוֹל :
 וַיֹּאמֶר וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלְּבָבִים וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עֵשֶׂן וַיֵּרָא
 הָעָם וַיִּעָוּ וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחֹק :

פסוק א' לכלול פ"ח דכמ"י דנוקטא סכוא סכמ"ה דמכמ"ה דנוק' צפ"ח דנלח א"י סכוא
 סכמ"ה דנלח א"י :

בסוק ב' לכלול פ"ח דכמ"ה דנוק' סכוא גי"ה דכמ"ה דנוקטא צפ"ח דכור א"י סכוא צינח
 דכור א"י :

כונת תפלת מוסף ר"ה

פסוק ג' לכלול פ"ג דדעת נוקב' סכוא דעת דדעת נוק' צמלק' ל' דיסוד אינ' סכוא דעת דיסוד
 אינא :
 ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בהרועה יהוה בקול שופר :
 ונאמר בהצוצרות וקול שופר הרעו לפני המלך יהיה :
 ונאמר תקעו בחודש שופר בבסס ליום הגנו בי חוק ישראלי הוא משפט לאהי יעקב :
 ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עוזו הללויה בנבורותיו הללויה
 ברוב גודלו הללויה בהקע שופר הללויה בנבל ובנור הללויה
 בתוף ומחול הללויה במנים ועונג הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה
 כל הנשמה תהלל יה הללויה :
 פסוק א' לכלול פ"ג דדעת נוק' סכוא סכד דמכמה דנוק' צפ"ג דנלס אינ' סכוא סכד
 דנלס אינ' :
 פסוק צ' לכלול פ"ג דדעת נוק' סכוא ננורה דדעת צפ"ג דכוד אינ' סכוא ננורה דכוד
 אינ' :
 פסוק ג' לכלול פ"ג דדעת נוק' צמלק' צ' דיסוד אינ' סכוא צמלק' דדעת נוק' צמלק' דיסוד
 אינא :
 פסוק ד' סוא מיומר כך סמסוק אחרון סכוא כננד צפ"ג סמלכות דמלכות לא נזכר צס חזנת
 סומר וכדי לסמלס ל" סופרות מניל כלן אלס סמסוקים סומר צס חזנת
 סופר :
 ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כל יושבי תבד ושושנני ארץ בנשא גם הרים תראו
 ובתקוע שופר תשמעו :
 ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים
 בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקודש בירושלים :
 ונאמר ויהוה עליהם יראה ויצא בפרק חצו ואדוני אלהים בשופר יתקע והלך בסערו
 תימן יהוה צבאות יגן עליהם בן חגן על עמך ישראל בשלומה :
 פסוק א' לכלול פ"ג דדעת נוק' סכוא נלס דמכמה דנוק' צפ"ג דנלס אינא סכוא נלס
 דנלס אינ' :
 פסוק צ' לכלול פ"ג דדעת נוק' סכוא סוד דדעת נוק' צפ"ג דכוד דאינא סכוא סוד
 דכוד אינא :
 פסוק ג' לכלול פ"ג דדעת נוק' סכוא סכוא סכד דדעת נוק' צמלק' ג' דיסוד אינא סכוא
 דיסוד צמלק' דינא :
 אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותינו ושם גם לקבץ גליותינו וקרב
 פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ : והביאנו לציון עירך
 ברנה ולירושלים בית מדרשך בשבחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו במצווה עלינו בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור : וביים
 שמחתכם וכמיעדיכם ובראשי חרשיכם ותקעתם בהצוצרות על עולותיכם ועל זבחי
 שלמיכם והיו לכם לזכרון פסוק זס לכלול מלכות סניסוד סנענת נוק' צמלק' צמלק' סניסוד
 לפני אלהיכם אני יהוה :
 אלהיכם כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דימה לך ברוך אתה יהוה
 שומע קול תרועת עמך ישראל ברחמים :
 חביון לבטל יצהיר של ל"ה
 אברהם יצחק דוד יעקב בוונת ג' סדרים אלס לסכנים נ"פ עליונים דנכ"י
 תקיעה שברים תרועה תקיעה דאינא עללס צמלק' דז"ל ויורדין ג"פ אמתנים
 תקיעה שברים תקיעה דנכ"י דאינא צמלק' ז"ל ונפ"ס צמלק' דז"ל וברי נמרו
 תקיעה תרועה תקיעה לכנס כל מוסין דז"ל ע"י נכ"י דאינא עללס וזכס
 מתלכסין כמסין דלכס מתלכסין כלל קה"י דלכס כנ"ס
 צמלק' עקדס קודס :
 אש"כ

כוונת תפלת מוסף

חֲקִיעָה	שָׁמַיִם	רְעִיעָה	חֲקִיעָה
מַלְאֲכֵי	יְכוֹלֵי	כּוֹדֵי	מַלְאֲכֵי
צְנוּלֵי	צִיּוֹד	צְהוֹד	צְנוּלֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

תקיעה	שברים	תקיעה	תביון לבטל יצהיר
ח"ח זמ"ח מליר	גנורח דז"ח מליר	ח"ח זמ"ח מליר	של מצות לית
חמ"ח נוקחח	גננ"ח דחוקחח	חמ"ח נוקחח	
יהוח	יהוח	יהוח	

תקיעה   תרועה   תקיעה
 כתר ז"ל מאיר   מכנה דז"ל מאיר   זינע דז"ל מאיר
 נבחר נוקבא   נבכחה לנוקבא   נזינע לנוקבא
 יהוה   יהוה   יהוה

אחר כל התפלות והקרישים חוקיים שלשים קיבות לשלשים למאה נד כ"ג ומלוי של כ"ג בני
 כנ"ל הרי כ"ה מאה וכוונת חקיעות אלו לכלול התלכיות נזכרות ואסורות וכן כולם כמו
 שאניגוס לפניך :

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
ס"א דמוס סמחה	ס"א דמוס זינה	ס"א דעמס עשרא	ס"א דעמס עשרא
מלכיות	מלכיות	מלכיות	מלכיות

אברהם תקיעה	יצחק שברים	דוד תרועה	יעקב תקיעה
פ"ג למח שמחה	פ"ג למח צינה	פ"ג למח דגנור'	פ"ג למח דמסד
זכרונות למלכות	זכרונות למלכות	זכרונות למלכות	זכרונות למלכות

מברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	חרועה	תקיעה
פ"ג דמות חכמה	פ"ג דמות זיכה	פ"ג דעשרה דנזור	פ"ג דעשרה
דמלכיות	סופרות דמלכיות	סופרות דמלכיות	סופרות דמלכיות

אברהם		יצחק		יעקב	
תקיעה		שברים		תקיעה	
כספעת	נריאה	כספעת	נריאה	כספעת	נריאה
פ"ח	דמות	פ"ח	דמות	פ"ח	דמות
מכזה	מלכיות	זכיה	מלכיות	מלכיות	זכירות
דזכרונות		דזכרונות		דזכרונות	

תקיעה	שברים	תקיעה
השפעת גרידה ס"ב עמוד	השפעת גרידה ס"ב דמות	השפעת גרידה ס"ב דמות
דמקד זכרונות	זינה זכרונות דזכרונות	זכרונות דזכרונות
תקיעה	שברים	תקיעה

השפעת	נריאל' : פ"ג תומ	השפעת	נריאל' : פ"ג תומ	השפעת	נריאל' : פ"ג תומ
מכנה	שופרות	זכרונות	זכרונות	זכרונות	זכרונות
נריאל'	נאלי' :	פ"ח תומ	נריאל' נאלי' :	פ"ח תומ	נריאל' נאלי' :
תקיעה	תרועה	תקיעה	תרועה	תקיעה	תרועה
זכרונות	זכרונות	זכרונות	זכרונות	זכרונות	זכרונות

שכמה	תלכיות	דשופרות	תלכיות	דשופרות	•	דסקר	תלכיות	דשופרות
דדיחם	צללי	פ"צ מוח	צריחם	צללי	פ"צ מוח	צריחם	צללי	פ"צ מוח
שכמה	זכרונות	דשופרות	זינף	זכרונות	דשופרות	דסקר	זכרונות	דשופרות

כוונת תלפת מוסף

תקיעה   **תרועה**   **תקיעה**

צריאה צלילי • פ"ג מוט	צריאה צלילי • פ"ג מוט	צריאה צלילי • פ"ג מוט
שופרות דסופרות	זינה שופרות דסופרות *	שופרות דסופרות

נכון לכיון צאמרו ככל אל"מ חסם הוי"ה ב"ה

אבינו יהיה מלבנו יהיה לו יהיה חטאנו לפניך :

אבינו	מלכנו אין לנו מלך אלא אתה :
אבינו	מלכנו עשה עמנו למען שמך :
עמ"ס	אבינו מלכנו חרש עלינו שנה טובה :
אבינו	מלכנו ברך עלינו שנה טובה :
אבינו	מלכנו בטל מעלינו כל גזירות קשות :
אבינו	מלכנו בטל מהשבות שונאינו :
אבינו	מלכנו הפך עצת אויבנו :
אבינו	מלכנו כלה כל צר ומסטין מעלינו .
אבינו	מלכנו כתום פיות מסטינו ומקטריגנו :
אבינו	מלכנו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומושחית מבני בריתך :
אבינו	מלכנו מנע מפנה יכוין צסס זסנגס ג"י עלוי פ"ג ק"ג מ"ה ג"ן עס ד"כ וסכולל
	מנחלתך :

אבינו	מלכנו	סלה ומחל לכל עונותינו :
אבינו	מלכנו	מחה והעבר פשעינו מגדר עניך :
אבינו	מלכנו	מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו :
אבינו	מלכנו	החזירנו בתשובה שלמה לפניך :
אבינו	מלכנו	שלח רפואה שלמה לחולי עמך :
אבינו	מלכנו	קרע רוע גזר דיננו חנין לשם קרע שטן סעי' יקרא רוע גזר דיננו
אבינו	מלכנו	זכרנו בזכרון טוב לפניך :
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר חיים טובים :
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר גאולה וישועה
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר פרנסה וכלכלה :
		ומחנין לשם ה' יקראנו וא' ונשם סח"ך ענ"א

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכי
על שולחני היום ובכל יום מזוניתי בכבוד ובזכות שמך הגדול
דְּיִקְרָנֹסָא הַמְּמוֹנָה עַל הַסְּרִיסָה :

מלכנו כחכנו בספר זכיות :	אבינו
מלכנו כחכנו כחפר סליחה ומחילה :	אבינו
מלכנו הצנח לנו ישועה בקרוב :	אבינו
מלכנו הרם קרן ישראל עמך :	אבינו
מלכנו הרם קרן משיחך :	אבינו
מלכנו מלא ידינו מברכותך :	אבינו
מלכנו מלא אסמינו שבע :	אבינו
מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו :	אבינו
מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :	אבינו
מלכנו פתח שערי שמים לתפלתנו •	אבינו
מלכנו זכור כי עפר אנחנו :	אבינו
מלכנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך :	אבינו
מלכנו תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך :	אבינו
מלכנו חמול עלינו ועל עוללינו ומפנינו :	אבינו
מלכנו עשה למען הדורגים על שם קדשך :	אבינו
מלכנו עשה למען טבוחים על יחודך :	אבינו

מבין

אבינו מלכנו עשה למען באי כאש ובמים על קירוש שמך :
 אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך :
 אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למענינו
 אבינו מלכנו עשה למענך והושיענו :
 אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים :
 אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו :
 אבינו מלכנו חננו ונחנו בך אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו :

כוונת תשליך

י"ג מדות דל"גן א מי אל כמוך ב נושא עין ג ועובר על פשע ד לשארית
 גהלתו ה לא החזיק לצד אפי ו כי חפץ חסד הוא ז ישוב ירחמנו חיבנוש
 צונותינו ט ותשליך במצולו יב כל הטאתם במקו אשר לא יזכרו ולא יפקדו
 ולא יעלו על לב לעולם י תתן אמת ליעקב יא חסד לאברהם יב אשר נשבעת
 לאבותינו יג מימי קדם

י"ג מדות של אריך אל טס אל"ל צני פלות בזקן ומקנלן מן ג' פלות כדלש רחום
 אל"ל צניור צ"ן וסס ע"ב וק"ל ג"י דמו"ס וחנן עס כמותות וככולל ג"י ג"ס מ"ב דע"ב
 ס"ג מ"ס ארך סוד אריך כהרין וע"ס ג"י צ"ס אל"ף אפ"ס אכ"ס צה"י"ן כמלוי לנד
 פ"ס צ"י אפ"ס ורב חסד וי סל ת"ס רוכנ על ע"ב ק"ל ג"י ר"ב ונוטה כלפי ססד
 ואמת אכ"ס פ"י נאכס ג"י ואתם נוצר חסד קס"ד קס"ל ע"ב ג"י נול"ר חכיון לסמטיך
 שפע מתקין זה למיקון טי סבול לאלפים לאלפים סיקון זה כול גבורה וסוד ולמטה סס
 ד' דורות לסקידת עון ואתם עונה חקב סל אלפים ומסכים גן צ' אלפים של צ' אכ"ס
 נמחמיקין לצ' סמות אל"ל אכ"ס ססס ס"ך וס"ר נושא עין גנינה עס אל"ל אל"ל ג"י
 כו"ס"ל עין ופשע ג"י אכ"ס צמלי ע"ס צ"י ופס"י וחטאה צמלי דמלי אל"ל ג"י
 ד"ל אמות ונקס אכ"ס צ"ידין ג"י ונקס

נקום כל אי צדיקס שערות הסמוכות לצאת הראש שערות שעל השפה העליונה
 ארחא דתחתית חוטמא שערות שתחת שפה התחתונה ארחא דפלגת דיקנא שערות
 שבכרחב הלחי תרין תפוחין קרישין עובי הזקן צד הנגלה למעלה מזלא עילאה
 שערות קטנות מובלעים בין הגדולים ע"י מיקון זה ימסכו קמאל ואלגים וכל בקליפות
 צנוק דחס"ר ואל יס' לכס ייקס מן בקדושת שערות שעל הגרון שערות דתליין
 בשיקולא עד טיבורא פומא דאתפני משערי צד הזקן כלפי הגרון הכמונה מולל סמלס
 אורות פנימים בינה דחכמה חסד דחכמה גבור' דחכמ' ת"ת דחכמה נצח דחכמה
 הוד דחכמה יסוד דחכמה מלכו' דחכמ' וחסד דבור' דבחר ת"ת דבחר

נצח דבחר הוד דבחר יסוד דבחר

לורות מקיפים מלכות דחכמה יסוד דחכמה הוד דחכמה נצח דחכמה ת"ת דחכמה
 גבורה דחכמה חסד דחכמה בינה דחכמ' יסוד דבחר הוד דבחר נצח דבחר ת"ת
 דבחר גבור' דבחר חסד דבחר

והנה

ונק"ס כול מלס י"ג הנקרא מולל סמלס סממנו ייקס ח"מי עללס סנס סוד
 כמקום המעברת סעליס נאמר ודקמי עליכס מ"ס טבור' ונס סס אכ"ס דכס"ן
 צ"י מקו"ס ואכ"ס צ"ידין ג"י וק"ס ופ"י סס זה יתעלו כל הנשמות וצולות הקדושת מכקליפות
 נקיים מכל זוכמל ומחרי' אל בקדושת סבור' מלכלוך כקליפות וסו ונק"ס לכן אומרים זה על
 מקום גזיס ואל"ל י"ג מדות סבול אל דמוס רק י"ג מדות של מי אל כמון כי סס למתלס
 וכול כמקור העליון למעלה מל"ל רק סנה"ך לכיון ככל הליור ככתוב ככל מלס נמס וכסמלס
 ומסליך וגו' סנער נסולי נגדיך :

אמר כך סממר אלו בסקוקים :

ואני תפלתי לך יהוה עת רצין אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך אמלל
 רעוול דרעוין :

הנה לא ינום ולא יישן שוכר ישראל
 הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים להסוד
 דגוד וסרר לגניו עז וחסדו במקומו
 נסורל דכולסו צ"ס
 ע"כ סכל ע"כ סודל
 ג' סודל דע"כ סכל
 כ

כוונת תשליך

בי עמך הסליחה למען תורא
הנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד
באור פני מלך חיים ורצונו בעב מלקוש
בי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים
אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכין רזא דסופרי אורות מקיפים בשמן
הטוב על הראש היורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו מקונא דכסא רזא
יהי רצון מלפני עולת כל העולות וסבת כל הסבות שע"י הארת תיקוני דעתיקא
דעתיקין יתמלאו אור גדול בכל המדות ובכל העולמות ויכבשו רחמין את
בעסך ויגלו רחמין על מדותיך ותתנהג עמנו במדת הרהמים ותכתבנו לחיים
טובים וארוכים ותקצוב לנו מיונותינו ופרנסתינו בכבוד בריוה ולא בצער כדי
שנוכל לעסוק בתורהך לקיים מצותיך ולעשות רצונך ולא נכשל בעה"ז ולא נבוש
בעה"ב אבי"ר :

בענין השינה היה הרב ז"ל מתיר אחר הצות :

כוונת תפלת יום ב' דר"ה

ערבית ליל ז' הוא צמ"ז בגמרות שצדעם כוקצא צהיות עדין דגנורא צפ"א דיסוד
ז"א ועולים שנים צמ"ז בגמ' אשר עמידה להפסדו אפ"כ סהא צגנורה
סנ"ק דנקצא דלזילוי :

שחרית יום ז' כמו ציוס א' גם צמוסף כל העולות שזין וגם כל הכוונות שזיס רק
צציוס א' הוא דינא קשיא כי כל תיקון הנסירה היה רק לנודך לאש סנ"ק
דינא קשיא ואף שזיס נסירה גם צמח רחל עכ"ז אין צמח צמ"ז המוחין כי סוד המוחין
מתחילין מן הכמנה . אך צציוס ז' שנסכירה צמכמה דחל וכו"ל שורש לכל המוחין ולכן הוא
דינא רפיא אך כל כוונות מן יום א' דר"ה עד ש"ע ככל צלחה ולא צמח אך לרדך לכוון
לכמשיך המיחין וכמיתוק גם לרחל :

בהוצאת כ"ת יום ב' ובכל יום מן י' ימי חשוכה בשיש הוצאת כ"ת טוב להתפלל
הפלה זו ותחלה יאמר בסוקים אלו :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי
עזרי בעם יהוה עושה שמים וארץ
ואורח צדיקים באור נוגה הולך ואור עד נכון היום
אפ"כ יאמר בסוקים כמחזים לעיל ואני תפילי עד גמירא והתפלה .

צכל יום מ"י יוני תמוזה טז לומר צין יסתמ צלולר מזינור ממשמקים כי עמ"ק ג' רי"ו
וים עשרה עמקים כנצואר צמ"י ואלו הן .

יום א דר"ה נעשה הנסירה צמח רחל ולפי שאין צו מוחין א"ל לרי"ו ואין צו עומק :
יום ב נעשה הנסירה צמכמה דחל וכו"ל שורש כל המוחין וים צו רי"ו עומק ראשית :
יום ג נעשה הנסירה צציה דחל וים צו רי"ו . עומק אחרית :
יום ד נעשה הנסירה צדעת רחל הכולל ז' עשרין סו"ג . עומק טז ועומק רע :
יום ה נעשה הנסירה צחקד רחל וים צו רי"ו עומק דרום :
יום ו נעשה הנסירה צגנורה דחל וים צו רי"ו עומק לפון :
יום ז נעשה הנסירה צמ"ת רחל וים צו רי"ו עומק מזרח :
יום ח נעשה הנסירה צנלח רחל וים צו רי"ו עומק רום :
יום ט נעשה הנסירה צכוד רחל וים צו רי"ו עומק תחת :
ועוד נעשה הנסירה צו ציוס ציסוד ומל' דחל ונחשצני כא' וים צו רי"ו עומק מערב :
וים עוד נוסמחות ולפי סוד הנסירה נוסמא זו עיקר .

לשם יחוד קירשא ב"ה ושיביתיה המבקש התרת החרם וקבלת נויפה עומד לפני
ב"ד ויודר טוב באם הם עשרה שהם עדה קדושה ויאמר בזה הלשון :
שמעו נא רבותי דיינים כימחים כל נדר או שבועה או איסור או קונם או חרם שנדרתי
או נשבעתי בהקין או בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם
נמהקים ובשם הוי"ה ברוך הוא וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו
נזירות

סדר התרת נדרים

רמד

נזירות שמשון וכל שום איסור ואפילו איסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של איסור בין בלשון איסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפי' של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר וכין כל נדבה בין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגטרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות או איזה הנגה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלש פעמים ולא התניתי שיהא כלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותן הידועים לי הן אותן שכבר שבחתי בכולהן אתחרטנא בהן מעיקרא ושואר ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אבשל ונלכדתי חס ושלום בעין נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות ואין אני תיאה ח"ו על קיום המעשי' טובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת העניינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או איסור או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואיסור וקונם וקבלה בלב לכן אני שואל התרה בכולהן אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדרברים הנוגעים בממין בין מהדברים הנוגעים בגוף בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה בכולהן אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות ואיסור וחרם וקונם וקבלה בלב והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוט הנדר אך דעו נא רבותי כי אי אפשר לפרוטם כי רבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים שאין להתיר אותם על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם :

וסממירין תשיצין לו ג"ס בלשון כזה

הכל יהיו מותרים לך הכל מחולים לך הכל שריוס לך אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא איסור ולא קונם ולא נידוי ולא שבטא ולא ארור אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה וכשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו מותרים מכית דין של מעלה ולא יעשו שום רשעם כלל :

ואמ"כ יבא מוסר מדעם לפניכם ויחמר

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואיסורין וקונמות וחרמות' והסכמות וקבלה בלב שאקבל עלי בעצמי הן בקצין הן בחלום הוי' מנדרי תעני' בשעת מנחה ויבאם שאשבח לתנאי מודעה הזאת וארור מהיום עוד מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהא כולן בטלין ומביטלין לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל וכלל בכולן אתחרטנא בהן מעתה ועד עולם :

ויעיל זה כסלף יזכור לתנאי בשעת הסגנוע כמנואר צ"ד ואמר הוודעא יאמר זה

אם ענרתי על סוס דבר שנחייבתי נזיפה או ארור או נידוי או חרם או שבטא או קללה בין מפי הסכמה בין מפי בית דין של מצא מעלה בין מפי עצמי בין מפי אחרים בין בעולם הזה בין בעולם הבא הריני שם בשבועה שלימה לענין ואשכנ יקף על הארץ כמנונה ואחפלא צמר צוכה ומצנכ ומתחרט ומחוד' על כל מה שכתאמתי ועויתי ופסעתי ומריתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה ואשפוק את נפשי לשאול סליחה ומחילה וכפרה מן השמים ומן הכריות ואשאל ממעלתכם שתחירוני מן כל הכזיפות והארורים והנזידים והסרמנים והשמתות והקללות שנחייבתי וסנכשלתי צום עד היום הזה .

ואז מתרחק מן העדה בקדושה ד' אמות צלילת מנעלים וילבש שק ויתפלא צמר כחלל ומקבל נזיפה ואמר בלשון כזה כסלופם את הסק וכסאין לו שק לא יחמר זה .

אתה כנדלת אטם מלאם ותנייכו לעמוד לפניך ונתת לו מרפא למזורי שיכוב אליך צמת שיפסא כי ידעם את יצר לב האדם רע מנעוריו ולכן חקקת לו חסונה לכפר את אשר פסא והנה אכני הסוטא סטאמתי לפניך ופגנתי צמרצמ ממות עולמות שקל כסא וגרמתי להנזיש שמים שק ונתתי כח לעשו וארצמ ממות איש אשר עמו להסילג על האלמים יעמם הנני לוצם שק זה להטיס כוסם ולשצר מתלעותם ויאלירו דרך נקני הסק ארצמ ממות עלמין דכסיפין ויקויים צי מה שאמר הכחוש אם יהיו סטאכס כסנים כסלג ילנינו ואם יאדיעו כחולע כומר יהיו וסנה אלכי יעשי נאמנה שגנצי צה' נזירות של סמנים לזם אני פטים אפר

התרת נדרים

אמר צמחי לכונן זה ליון ולפורר את האהבה בין ריעין עילאין ומשם יתמשך אחר כך השפס על ענדך פ' בן אמהך פ' להלצין את חטאי ולכפרם חכנכני ומשגל אנצין ואזכר לפיות מעשנים נחשונה שלימה סיס לנו פאר חמת אפר ונזכר לראות השמיים בלתי צומח וכלילת פטונוטי שיתוקנו ולא אצול עוד לירי שום פטל ועין צעזרחך חותי כי על החשונה מראש כנעמחמו ולתשונה עינינו יתחלמו כחזירנו נחשונה שלימה ללפניך אמן סלה .

וכסיושב ומקבל הכניפה ויחמי זה

הריני יושב לקבל הכניפה והנידוי אשר נאסינתי מפני בית דין של מעלה על כמה חלאים וכונוי ופסעים שחממתי ושפסעתי לפניך לפי ונזהר הרבתי אשמה צמורחך צגדתי ציחידותך פנמתי נפסירותיך השלכתי פנס נקדשך המים היוללים מניח פ' המלכות לניח הכסא מקום פטינופת אשם הזמה לייצחך לרשתי מנחמותיך חללתי צריחך ונפסכות הערלה על צריח הקודש ופנמתי בכל כיון אחרות הקדושים והגדלתי צלילולים והנני נחמינתי נדוי מפני בית דין הליך או מפני הקצ"ה או מפני השכילה נכן מתודס אני ומחמנך ומחמרת ונזכר ומחמנך על פטונוטי ולומר חממתי עינתי פסעתי לא אלוףך עוד לשוב בדרך הזה סחר סחר סחר יולר בראשים סלה סלה סלה אציר יעקב כי אל מלך טוב וסלה אשם וסיעני לפיות מעשנים חליך ללל שלם אשר חממלם לא חזכור עוד אמן סלה :

ולאמר סיטע מעט על הארץ כמנולי ולכל זה קורין אותו בערס הקדוש ולומרים לו אחינו אתה אחינו אתה אחינו אתה מאחר שקבלת עליך את הדין עמוד מעל הארץ ובא אצילנו

ולא יעמוד מן הארץ ויתפלל נדמעות שלים לימוד קצ"ה ושכינתים ויאמר יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שכל קללות והאדורים ונדויים ונזופים והחרמות והשמתות שקללתי או שארדתי או שנריתי או שהחרמתי או ששמתי את עצמי או אשתי או בני ביתי או את אחרים אשר מוצע ישראל הנה לא אחלי שקללו או שנידו או שהחרמו או ששמתו אותי או אשתי או את זרעי או את בני ביתי . יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אלהינו שבשמים ובארץ שאל ישרטנו ואל יעשו רישע וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדפתיב ויהפוך יי אלהיך כך את הקללה לברכה כי אהפך יי אלהיך :

ויפמול לפני בית דין ויאמר זה

מורי ורביתי הנני ישבתי יחף על הארץ כמנודה ורחקתי ארבע אמות והתפלשתי באפר והתחרטתי והתודתי על כל פטונוטי שחממתי ושפסעתי וששפסעתי וששמרתי ומיום היותי על האדמה עד היום הזה ושפכתי את נפשי לשאל מחילה וסליחה וכפרה להאל מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות צמו ישראל ועל כן גם ממעלהכם אשאל שתצטרפו עמכם השכינה ותתירוני בצירוף קורשא בריך הוא ושכינתיה מכל האדורים והזדויים וחרמות ושמתות והקללות שקללתי וש רכתי וששמתי את עצמי או את אשתי ובני ביתי וכל הקללות יתהפכו עלינו לברכה בדפתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהפך יהוה אלהיך :

ואמ"כ גם בערס הקדוש יאמרו לו ג"כ בלשון זה

כולם צויתרי לך כולם שרוים לך כולם מחולים לך בשם שאנחנו מתירין לך בבית דין של מטה כך יהיו מותרים מבית דין של מעלה וכל הקללות יתהפכו לברכה בדפתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהפך יי אלהיך :

כוונת ערב יוה"כ

תאנא

כתיב אך צעזעור למידע וענינים את נפשותיכם . וכתיב וענינים את נפשותיכם צמי נפושם חלל כל האוכל נחמיני חללו החפס חסיני ועשירי וכחצ נפסר ככוונות וכן כול צעזעור האר"י זיל וזיל צמי"כ יש לרבות צלילים ושמי כסיעור צ' ימים כי כול מקין יסיד וסלי טסס נגד צ' ימים צמי"כ וי"כ צממי החנויות ואמ"כ טניה צממי פנימיות נפנקים צמי"כ מצינויות פנינס וזכו חללו החפס פ' וי עכ"ל ואשחמס על כמראס חין ילאו צמיס חלו פסס קדוש וסרי בכל ימי הסנה אסור נרצוי חכילה ושמיס דכתיב

דכתיב לדיק אורל לשוב נסכו נכשו דייקא שיהו רק לקיום הנפש ולא למלאות כריס; עד שיגל תמנע עיניו. וכתיב שמנע פניה כסיה ותסכת אלה עושך וכתיב וישען יפורון וינעש ויום זה שלפני יום הגדול והנורא הופרה הרלווע למלאות כריסו צרצרו אכילה וסמיה. וכתב ז"ל עלמו כחם כמה פעמים שאין דבר המצוי את האדם לילי מסס כמו רצוי אכילה וסמיה כי צוה הוא כיון כח גדול לקט' וכו' נכסיר המכשיל מדרך עמי אצלר לך הדברים על הכוונה הנכונה כי אין הדברים כחצנן סירצה באכילה ומנע רק סירצה הכוונה באכילה יום ט' כשעור הכוונה של צ' ימים כמו שכתב לפניך. דלי לאו הכי אין סמך נדנריו סמרי לפי דבריו לריק צ' חיקויים ע"י אכילה וסמיה צ' ימים לתקן יסוד ומלי צמחי סמנויות ואח"כ צ' חיקויים ע"י תענית לתקן אותם צמחי פנימיות א"כ כך הכל כל האוכל במשיעי כשעור צ' ימים הוא האוכל גם בעשירי כי מה שסייע לריק לאכול צעזערי לתקן סמנויות הוא חקן זה באכילה צ' כשעור צ' ימים. ומה זה שאמר באלו התענה סמרי התענית הוא חיקון אחר. ובאכילה חיקון אחר. ועוד שלשון באלו מורה שאם היה מתענה היה יותר פזו פ' מי נתלה צמי ואסתם הוא האסור להתענות. ולדוסק לומר סמנויות כן הוא שאם ירצה באכילה יום ט' כשעור צ' ימים ועוסב צ' גם חיקון כשייך לעשירי עוסב ג"כ צ' חיקויים היינו לענמו ומה שהיה שייך כיום פ' הרי התענית נקטב לו באלו התענה ט' וי' זה דוסק כי למע העלימו עיקר זה חז"ל ואמרו כל האוכל צ' משמע אפי' אכילה כל דבר ולא פראו דבריהם לומר כל המרצה באכילה ט' וכו' סמרי זהו עיקר שצ"ל צללו התענה כו' ונחל"כ צללו דצו' אכילה לא נאסב לו באלו התענה לכן אנשי לבב שמעו כי ויראה ה' אלמדיכ :

כתיב

כי לא על הלחם נצדו ימים האדם כי על כל מוצא פי ה' • דעו אחי ורעי כי באכילה למעלה הוא קוד יחול באורות וזווג נפיל כ"א הלחם אשר הוא לכולל • וכו' דונתא לאכילה ומנע פ' כנר פירשו זקנינו שאין לך דבר בטובל בלא יסיה בו ניוץ קדש דומי המהי אותו דכתיב אשר עם מעפרו בחרץ וחז"ל אין לך עשב למטה שאין לו סר למעלה ואומר לו גדל וע"י רוח פיו של אותו סר כנכס הככל אשר הוא דומי בחוך בעשב וממהי אותו וע"י הוא מתגדל ונכלל מכלל אשר יאכל יש בו צ' צמי גוף המאכל שהוא צמחי והוא חומר עצ ובחורו ניוץ קודש שהוא דומי ואלם האוכל זה המאכל הרי מן גוף המאכל הגשמי כוון גוף האדם • ומן הניוץ קודש הוא מזון הנפש וכשהאדם נוכחן באכילתו לחקן אותו ניוץ קודש אזי הוא נותן פה גדול לנפשו ואש"ה לדיק אורל לשוב נכשו נפשו • ולא דגיל אחות הגוף • והנה דונתא זו יש צווי האנשי שיש צ' צמי צווי • ה' הוא גופני והוא זרע האדם • כ' הוא דומי וכנכס חוך הירב ודוסק את העוירות ומלייר את לורם בולד זה נקרא בצלי דגמי והוא קוד שהוא דומה לדיק צה בעלה כו' צווי • והנה זרע בנפשי זה מן המוח הגשמי • זה הככל זה מנח ניוץ נשמהו כשרי צמחו ואותו ניוץ קרוי מוצא פי ה' דכתיב ויפח באפיו נשמת חיים • ועל אכילה ממשית וגם באווג נאמר כי לא על הלחם נצדו ימים האדם כי על כל מוצא פי ה' • ועתה נקט דונתא למענה כי מעשרי לחם אלו ויסגור זה הכתיב צלר היטיב :

ודעי

כי אכילה זו וזווג זה הוא נק' צמי • סמנויות שהוא גופני ויש צוה אפי"ה גם לסמנויות לפי שיש בהם עוירות הנדמים לסוף שהיא מזון סמנויות כמ"ש כנר ככוונת אשר יר • וצוה חנן למע יסוד ומלי יש להם רק רי"ו ה' ונחמקיים צפפס ה' כי חיקון היסוד הוא מן הככל שהוא דומי כי היסוד הוא קוד יסוד ברוח צמי צמחי שגב"ע וסמק במלכות מן הסומר כי המלי קוד יסוד כשפר והנה צ' חקויים אלו נעשו צפפס ה' והנן ז' • וצוה חנן ג"כ למע כל החקויים עד יסוד ומלי שנטשו צמי ימים מן יום ה' דר"ה עד יום כ' לא נעשו ע"י אכילה וסמיה רק יסוד ומלי חקויים דווקא ע"י אכילה וסמיה לפי היסוד ומלכות גם קוד הווג שדונתא אכילה וסמיה ובעונדל דלמחא אסער לעילא ובכנ כ"ז :

והנה

יש עוד אכילה והיא כולה דומי ואף שיש צוה ג"כ צ' צמי כמ"ש לפניך עכ"ז שניכס הם דומי ולעומת זה יש ג"כ צווג שהוא דומי ג"כ צ' צמי • וכן יש דונתא למעלה אכילה וזווג דומי זה נקרא אכילה פנימיות וזווג פנימי שאין לקט' סוס אפי"ה מזה כי אין בהם עוירות כי כולה דומי כמ"ש לפניך • והנה אכילה דומיית הוא סיר

כוונת ערב יוה"ב

קודם החצות שאינו נזון תבוא מאלכל גופני רק מזון רוחני ויש צוה ג"כ צ' צמי' הא' שנוון
מן הסביל הסובל עתה מאור המקף של נשמתו וצ' נזון מרוחניות נשמתו השריו צמות שהוא
כולם מזונו בכל גופו . והנה כבר נחנא' סבור הנ"ל מן הצנים שבה שם ס"ג ונלוי ס"ג
צג' הנ"ל . וגם צמי' נשמה ג"כ מאינא' בבור ה' צמי' נשמה . ובזוהר צ' הסי"ן להו"ה
חרין פיות נמלא כי צינה שהוא סוד-ה' עלאה נקראת פי ה' ויונא' ממנה סוד הנ"ל וגם
סוד צמי' נשמה . והכו כי לא על הלחם לבדו יסיה האדם שהוא מאכל רוחני . והנה כנגד
זה יש ג"כ זוג רוחני . והוא עש"י הכתוב לא יסיה צ' עקר שלא יסיה עקר בתלמודו וחו
מנות פרי' ורבי' בתורה כי כנו עש"י פ"ו גופני נברא גוף האדם כן ע"י מה שממשה חיה
דבר בתורה נברא ממנו מלאך והוא רוחני והוא נקרא זוג עליון פנימי כמבואר בזוהר שאמר
כד אינש מזדווג עם אחת' צביחא שכינתא שרייא עליה . וכד חז"ל מצינ' ולאפרס מאסת'
ועסקו באורייתא וזוג עלאה יסיר חית ליה דלזדווג . צקצ"ה ובסיני' הרי צ' צמי' צווג
בתורה . וכן הפירש צווג צמח לאתפרס מציחא תחלה צמח קבלת התורה לכתוב ולזה שם
עמוד עמודי' ולאחר צווג עלאה . וזוהר חז"ן תשובת צ' עזאי טאני' נפשי חסקה צמח .
ועזאי' כה חמר ה' לקריסא אשר ישמרו שבתות ומצותיו צמחיה' חלו חס' שבת' וצמחיה' חס'
עלמא ועסקים צמחיה' מה כתיב צמח ונחתי להם יד ושם טוב מצמי' וצמח יד ושם חס' צ'
צמי' רוחניות והנה תענית נקרא' לוס צמי' קר"ל שהוא רוחני . ועתה נבאר דוגמתו למעלה

באורות עליונים .

הנה

כבר בארנו צד כוונת האכילה שיש לכל מדה ממדות העליונים צ' מיני שש חוץ
מן העלמות שהוא חוט של אור א"ס המתפשט בכל הא"י . ונחמיל מן אריך
אספין . הנה א"ס מקבל אור מע"ק צ' מיני שש . הא' המפיע צו ע"ק מן האור שקיבל
ע"ק מן א"ס וזה האור כשנא' לא"ס א"ס סיהיה כולו מוגבל בצניעות א"ס ויונא' חולה דרך
כסה דא"ס ונמשך דרך הדקנא' ולמטה ומגיע לפה דא"ס כי הדקנא' דא"ס סופג על זה
בבור שאינא' הסביל מן הס' ונזונים מזה ע"י שאינא' לבד . הרי זה אכילה שבהם והוא
אכילה רוחני בבור הסביל . ועוד יש צמי' צ' שמקבל דא"ס מן האור של ע"ק עלמא מאור
עלמא חס' האור אינו כ"כ גדול כמו אור א"ס וכשנא' זה האור לא"ס הוא מוגבל צא"ס
ואינו יולא' ממנו לחץ לאו"ס . והנה כמו שקיבל דא"ס צ' מיני שש מע"ק כן מקבלים
או"ס צ' מיני שש מא"ס . הא' אור ע"ק שאינו יכול להיות מוגבל בצניעותו של א"ס
יולא' לחץ ומגיע לאו"ס כזו מה שירד ממנו א"ס עלמו ומשם נכנס בצניעותו דרך הכרונ
שהוא סוד הכתר דא"ס כנודע ומתפשט עד כסה דא"ס ואז יורד בצניעותו או"ס דרך הכרונ
עד הו"ה שלהם ואלו הם סוד ה' קולות הפנימיים וזוהר חז"ן מה שנחנ' צכוונת הס' שר' מא"ס
צ' מנלפ"ד א' ליסוד חייני' וא' ליסוד נוקבא' דא"ס אך שהנוקבא' אינה מקבלת אורם עד י"ב
הוא זה ה' קולות פנימיות . כי כבר נח' כמה פעמים שא"ס הוא סוד צינה המקרית ודרך
כללות הע"ק הוא סוד י' וא"ס סוד ה' כי צינה היא סוד ה' עלאה וכל אורות היוצאים ממנו
הוא צד ה' ולפי צינה דינן מתעצבין מינה יולאים ממנה ה' אוחיות מנלפ"ד אך שהיא שורש
כל הדינים וממנה כל הדינים . וכבר נודע שמנלפ"ד הם כפולים לכן ה' אורות היוצאים ממנו
הם סוד ה' ס"ג וס"ה מתפשט' נאצא' והם ה' הו"ה צמי' ק"ל ועם ה' כוללים וא' סביל
לכולם ה' א"ס ונקראים ה' קולות פנימיים מתשרא דאצא' ונק' פנימיים נגד ה' קולות שיוצאים
מן השופר לחץ . וז' אוחיות מנלפ"ד שהם סוד ה"ג היוצאים מא"ס מתפשטים באינא' ונק'
ג"כ ה' קולות פנימיים מתשרא דאצא' . ולפי שא"ס שהוא סוד צינה המקרית כבר נודע
שהו"ה שלו היא ס"ג ויש צו ג"כ ג' אהי"ה כנודע והנה ס"ג עם י' אוחיות היא ע"ג וג'
אהי"ה הוא ס"ג הרי ק"ל . ולכן כל אורות היוצאים ממנו נק' קולות ולכן הם ה' קולות לפי
שכולם בבור רוחניות שהוא סוד הסביל וקול' . והנה צי"ב עולה הנוק' דא"ס צמקוס א"י בשר
שפירס הר"י משמע א"י וצמחא כחלל יסבין ואז היא מצללת ג"כ מנלפ"ד מתשרא דא"ס
כת"ש לקמן . ונחמיל אל הפעין כי מה שירד ממנו א"ס עלמו מא"ס חוץ או"ס בבור אכילה
רוחנית פנימיות . והנה ז"כ כוונת מן או"ס ג"כ צ' מיני שש הא' מה שמקבלים או"ס מא"ס
דרך המוסין שלהם יורדים דרך הכרונ עד כה' שלהם ומשם נזונים ז"כ . והנה זה סכמי'
נקרא אכילה רוחני שכלל אכילה גופני כת"ש למעלה באכילה האנושית ממשיח שהוא אכילה
גופני יש שו ג"כ רוחני שממנו נזון כה הפעם כך זה האכילה באשר שנא' מא"ס נקרא רוחני
אך באשר שמתפשט דרך גוף או"ס שאו"ס נק' גוף לערך א"ס הרי הוא צמי' רוחני שנגופני
והב'

ובז' שמה שיורד מן הכותשין דלוי"א עלמון ויורד עד הפס שלכם ואינם מחפשיים למצא צנירון
 הם סוד הדינין כנודע וכמ"ש כבר בסוד כוונת אכילה דסוד ולכן אין מחפשיים למצא רק
 יולאים מיד דרך הפס ויורד למצא ומשם נזונים ג"כ ז"ל. משא"כ אורות א"א אף שירדו
 דרך הצניון לא איכפת לן צוה כי אדרבא הם כופים כל הדינים ומחזיקים אותם וצוה הצנין
 הכפרס בין אורות א"א לאוי"א שגא"א אור המעולה יולא ויירד דרך הפס ואור עלמותו יורד
 דרך הצניון כמ"ס לעיל משא"כ צלוי"א הוא אפסא. והנה זה תזון צמ"י הוא ממש דוגמת
 אכילה גופני. וצוה הצנין הכפרס בין צוה מול לווג שבת. לפי ששבת עולים ז"ל בעקום לוי"א
 ונזונים מן המזון שגא"א נזונים מהם ואז מורישן להוליד כשמה ומקום גבוה וזכו והמקדשם
 והייתם קדושים דמשבין נשמחן קדישין מאחר עלאה כנצורה צוהר והבן כ"ז :

ועתה נבא אל הצאור רק זכור חזרה מה שנודע כבר כי כל ספי' כלולה מעשר א"כ הנוק'
 שהיא י"ס כל ספי' כלולה מ"י. ועמה נדמה מלחא למלחא כי שצודא ללחא לחצר
 מלה לעילא לעילא. וכאמר כי ע"י אכילה ושתייה ש"ס זה צ' צמ"י גופני ורופני מחקנים צמ"י
 כמ"ל דנוקבא היינו מ"ל שגמ"ל נוקבא ויסוד שגמלכות נוקבא צמ"י מלוניות לעשות לה כלי
 שחולל לקבל אח"כ המ"נ שהם ה' אוחיות מלפ"ך צמ"י ה' קולות פנימיים. וע"י הכעניות
 מהקנים צמ"י יסוד שצנוקבא ג"כ צ' צמ"י היינו מלכות שצניסוד ויסוד שצניסוד פ"י צ' צמ"י
 ש"ס צמ"י חעניות. והנה צ' תיקונים חלי א"א לעשות צפעס א' כ"א יאכל וישתה חינו נחשפנה
 ואם יתענה א"א לאכול ולשתות. והנה עמה צמ"י שגמלך לנו לחקן צ' מדות דנוקבא שהם
 יסוד ומ"ל צמ"י מלוניות כדי שחולל לקבל צ"כ ה' קולות פנימיים. א"כ לא נדע מה נעשה
 כ"א נאכל ונשתה לא יחוקן רק מדת המ"ל דנוקבא צ' צמ"י שג' ואם נחשנה לא יחוקן רק
 היסוד שג' רק צמ"י פנימיות ואנו לריכין לחקן אותה חמלה צמ"י מלוניות. והנה חורה
 הקדושה שנאמר עליה לי עלה וגזירה היא נחמה עלה חין ימננו ואמר אף צ' למודש חענו
 וגו' אף מיעוט שאין להחשנות ציוס שלפניו שהוא עי"כ רק צעשיר ואח"כ וענינים אף נפשותיהם
 צחשנה כרי א"א לומר וענינים ממש א"כ סמרי אהרדי. אלא ל"ל שיאכלו וישתו ונאחזם
 אכילה ושתייה יעשה דבר חעניות. והוא שגמלך אגרא דחעניות נדקחא. והכוונה כמ"ס רז'
 אלעזר יביז פרוטה לעני ודבר מללי. לפי שהחפלה שהוא סוד קול חפלה ע"י הכבל
 מחקן צמ"י פנימיות שהוא סוד הכל כמ"ס לעיל וא"א לחקן צמ"י פנימיות אף לא שיחקן חפלה
 צמ"י מלוניות והכל צמוד יסוד שגמ"ל צ' צמ"י צמ"י קול לכן נתן לדקה חמ"ל שהוא ממון ג'
 קו"ל ולא קו"ל ממש והוא צמ"י צ' שצניסוד צמ"י מלוניות והדר מללי לחקן צמ"י פנימיות ולכן
 אגרא דחעניות נדקחא שגמלך שהוא ממון ג' קו"ל נחקן צמ"י מלוניות דיקו' והחעניות צמ"י
 פנימיות. וא"כ עמה ערצ יב"כ שגמ"ל לחקן צ' מדות יסוד ומ"ל א"א צשום לר רק לאכול
 ולשתות ולהרנות צדקה ואז מעלה עליו כחצו כאלו החשנה גם צ' ח"ש כאלו החענה שאלו
 הים מחשנה הים נחקן גם הפנימיות רק עמה הוא כאלו החענה ולכן נכנה ישראל חורה
 שצמ"י נרצים צדקה אצל ח"ו להרנות צאכילה ושתייה רק אדרבא ימנע כל מה דאפשר שיבא
 מחשנה רק אכול קמעה כדי לחקן מדת מ"ל שגא"א לעשות צא"כ אחר. וז"ש שגמ"ל להרנות
 צאכילה פ"י להרנות הכוונה צאכילתו כשעור צ' ימים היינו לחקן צ' מדות יסוד ומ"ל דנוקבא
 שגמ"ל לחקן צ' ימים ועמה לריך לכוון לחקן אותם ציוס זה שניכס יסוד. ודי צוה כן נלעניד
 ועמה נבאר כוונת אכילה צמ"י

צער צ"כ נכסר פ"ג דכוד ז"א ודוד כולם דנוקבא ונכנס צה כל הדינים של אחרים דכוד
 יסוד מ"ל דז"א צמ"י דנוקבא ומקבלתם מהדעת ונחשנים יסוד ומ"ל דנוקבא צמ"י מלוניות
 כי כבר האירו צה האור הכמה שלה בכל קו ימין ואור הצינה בכל קו שמאל וכבר יש די
 אור צמ"י שלה. ועוד יש לנ"ה צ' חסדים המגולים כנודע וכן יחזיקו שאין נ"ה לריכין להם
 וזה זה גורם להא"י צניסוד ומלכות שלה להחמקן סוד כלי לקבל מ"נ צמ"י מלוניות כי חמיד
 נ"ה הם הנרצים אור צניסוד ומ"ל ח"ס ח"ס מרצים שלום צעולס ח"ס הם נ"ה צמוד וכל
 צניך למודי ה' מרצים האור של יסוד הנק' שלום ומ"ל הנק' עולם. ומאחרים צה ה"ב מלד ז"א
 וגם רשועין דכ"ס מלד א' צניסוד דנוק' מלד יסוד דא"י ורשועין דכ"ס מלד המ"ל דא"י צמ"י
 דנוקבא קודם זמנן קודם שקיבלם הכ"ב מלד א"י עד יב"כ עלתו כמ"ס לקמן
 ולריך להיות עניים על שולחנו כי ע"י הצדקה ואכילה הוא מחקן יסוד ומ"ל כמ"ס לעיל :

סדר הכפרות

מנהג

כרב ז"ל ליקח תרנגול לכן לכל אי' מאכס' ציחו זכר לזכר נקיזה לנקיזה ואשה מעוברת לירכה ג' צ' נקיזות וזכר א' נקיזה אחת לעלתה וזכר ונקיזה לעוברת מפסק' והכוונה זאת כי תרנגול נקרא בגר' הרומו אל הנצור' יציד מלאך נציראל כמ"ס צנרת כנותן לשכר צינה' וסמסין אותו באשתורם הנזקק שזו סט של חסד מחפשת פגוע ומוליך אל דמו להמתיק הדינים של יסוד ומלי' דניקנא ביינו מלי' שניסיד ולא מלי' סעיקרית כי דינו מלי' סעיקרית הם חקיסין מאלד ואין הם צידנו להמתיק רק צומן צ"ה כסחי' קיים כי מתחיקין אותם ע"י סעיר המספלת ולכן סעיר המספלת אשר נבאחם תחמת חוקק הדינים דמצינא עבלי עונותם עונות ח"ס הוא מלי' שנקרא ח"ס בסוד ויעקב איש ח"ס נעלה דחס אלל דינו יסוד אין חקיסין כ"כ ואנו מחפזין אותם ע"י ספינת תרנגול דומיא דסעיר' ונאשר סהם דינו ללא חקיסין נאשר נקדושה ומיחר נאכילא וירד' לכיון סכל אי' ש'לו סורס ציסי' כי דרך יסוד יולאים כל הנשמות ואף פיהם סורס שלו נמקס אחר עכ"פ הנעצר שלו דרך יסוד ולכן יפוזן להמתיק הדינים דיסיד תסורס נשמו ונק' כפרס דוגמת סעיר' והנה יסיד נק' כ"ה שים זו כללות ס"ג כ"א כלול מכולם כרי ס"פ כי הוא כ"ה וים זו מנלס"ך גי' פ"ר כרי כפר"ס וכן הוא צמלי ולכן סעיר נקרא ג"כ כפרס ;

ובוהנין לימר פסוקים אלו :

בני

אדם יושבי חושך וצלמות אסירי עני וברזל יוציאם מחושך וצלמות ומסכרתייהם יתק : איילים מדרך פשעם ומציונותיהם יתענו כר אוכל תתעב נפשם ויניעו עד שערי מות וינעקו אל יהוה בצר להם ומצוקותיהם יושיע' ישלח דברו וירפאם וימלט משהיתיהם יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם אם יש עליו בלאך מליץ אחר מני אלף להגיד לאדם ישדו ויהנו ויאמר בדיעהו יכין פדאל מלאך המנוח על כפדין מדרת שחת מצאתי כיפר .

ויסבז על ראש' ג"ש ויחמר

זה חליפתי זה תמורתו זה בפרתי ר"ת חתך וסוד המוסד פייס לכל מי זה התרנגול ירך למיתה ואני אבנס לחיים טובים ולשלום

ישמוע סינך נכוונה ואשר שנשפט נאשר נקדושה וא"ל לימו לעניים אלא מליחו נעשה נשמיסה

ויום זה הוא אסור במלאכה רק בעסק התירה ועיקר בספרי קבלה ותשובה והתבודדות :

כוונת יום כפור

כתיב

שבת שבתין הוא לכם ועניתם את נפשותיכם : וצריך ליתן טעם לשבת איד נחלה הינוי ביה"כ לפי שהוא שבת שבתין : כי לבאירה י"ל ארבה היא בשבת של כל השנה כתיב ביה עינג ואם זה היום שבת שבתין צריך כפל עינג ולא עניו גם צריך להבין פ"י המלות מהו שבת שבתין : ולהבין זאת אבאר לך סוד הצינוים של יוה"כ הגי' ה' עניינס נגד מו. ובוהיתכאר לך טעם הכתיב כפשוטו :

דע

כי אלו ה' עניינים הם נגד הג' שמקבלת רחל מן אימא עלאה ביה"כ כי כבר נתבאר שמן ר"ה עד יוה"כ נעשה הנקירה ושלם בנין פרצופה אך שהוא בכחי' חצינית לפי שה"ג שקבלה שמוה היא עיקר בנינה קבלה רק מ"א עצמו ע"י שקיבל הוא המוחין מאימא בסיד הקוליות שיצאו מן השופר כמ"ש לעיל וכיון שהם קול ראשטמע לכר לא אקרי קול פגימאה ולכן לא נתקנה רק בבחי' חציני' ועתה ביה"כ רחל עולה למעלה במקום אימא ונתחברו ביחד אימא וברתא בסוד יוה"כ תרין אי' וברתה במבואר כוהרואו היא נזנית זה המזון מה שאימא עצמה נזנית שהיא הארת א"א בינה המקורית דחבן איה קול דממה דקה ואקרי קול פגימאה ומקבלת הג' פנימיים מסוחקים מא"א שהם ה"א מנצפ"ך במסוחקים לצורך מ"ג שלה ועי"ז נתקנת כנינה גם בכחי' פנימי כמ"ש לעיל שיורדים מן א"א מנצפ"ך כפולים : האי לצורך אימא עלאה וא' לצורך בתה היא רחל : וה"ג אלו נקרא ה' קולות פנימיים רוחניים כמ"ש כבר בסוד אכילה ושתיה של ערב יוה"כ שזה א"א להמשיך ע"י אכילה ושתיה ותעניג גופי רק הכל בסוד עני :

ענוי שהוא גי' צום וגו' קול ונגד היג שהם סוד ה' קולות תקנו היפ ענוי
שהיא היפ קול להעלות אותה למעלה במקום אימא שתקבל ה' קולות פנימיים
ונגד ה' קולות אלו תקנו ה' תפלות ביה"כ ובכל תפלה היא מקבלת בחי' קול
א' עד שבתפלת נעילה אז כבר מקבלת כל ההיג ואז נעשה לה סוד החיות
והי' ש' וחתמנו בנעילה כמ"ש לקמן . ובכר ידעת שרחל היא סוד הושמטה הנקרא
שבת סתם רבתיב ושבתה הארץ שבת לה' לשם ה' סוד רחל שהיא סוד שם ה'
בנודע . ואי' עלאה היא סוד היובל ז' שנים שבע פעמים שכוללת ז' שבתות
ונקראת שבתון הביול לכל הכחי' של שביעית בנודע . וכזה מכוון הפסוק מאליו
שאמר לפי שיום זה שבת שבתין פי' שאימא וברתא כחדא יתבין בסוד יוה"כ
תרון לכן ועניתם וגו' והוא מוכן . והרי נתבאר טעם לה' ענויים בכלל ועתה
נבאר אותם בפרטות כל א' בפני עצמו :

איסור

אכילה ושתייה ורסיס וסיכה ציו"כ כמעט כבר נת' הכל רק אליהם לפיכך לשון
ספר הכוונות ז"ל כבר נבארנו איך צ"י ימים מן ר"ס עד י"כ נאסרו כל הדינים
מן אחריו ז"ל ונתנו אליהם ואח"כ נתקיים קלם ע"י ה"א עלמא אך עכ"ז עדיין לריכס
עיווק אחר כדי שחולל להיות ענוי פנימ' ולא יאמר הוא אלים סבי' עיניך מנגדי סתם
הרענוני כדפי' צוהר דלינין מוקדקין לו תרצו תיקף הדינים ולכן עתה נחמקת מן הדינים
עלמה ולא מו"א . והנה עד עתה בכל הסנה כולם היה לה ולז"א סוד אכילה ושתייה ורסיס
וסיכה בכל מן הדינים שהיו . אימא שהיא נותנת אליהם פיר' עתה סהנוק דז"א לריכס לקבל
עיווק הדינים שלא ע"י ה"א א"כ הוא לריכס לעלות למעלה יותר מננו ועולה היא עד
הדינה עתה . וזיון שהיא ס' נתקום אימא אליה מתפרנסת כל ה"ל מן אימא רק עתים
שהדינה עלמה מתפרנסת וכל אומם דברים אכילה ושתייה רסיס וסיכה הראשונים נאסרו עתה
כי הם למטה ועתה היא מתפרנסת למעלה . המקום נבאר ואינם מושגים אלינו כי כולם נא'
הכל סתם וכנגדם ה' דברים שיש לה עתה בכל צדוד הכל הסתם לנו כנגדם ה' תפלות ציו"כ
זה צדודי הכל סתם סוד ה' קולות פנימי' והם סוד מוסין פנימי' וז"ס כחמוז מקולו' מים
רבים אדירים משגרי ים שמי' נזוית וקלי' מים רבים שהם ה' קולות פנימיות שאף שהם
צדוד הגבורות הם רמעים גמורים צדוד מים רבים היינו רמעים רבים שהם רמחי א"א שנקרא
רמחים רבים ואלו ה' קולות שהם מים רבים נכללים נבאר פיר' סוד ציו"כ הכוללות לכל ד'
נבדוד כדאימא נבדרש וכו' הנבאר הגדול נבאר פיר' כולל מים רבים שהם היפ קול' גי'
פיר' ועתה גם כן דז"א נזוית מאיזה ה' קולות . ואף כי הנוק' נבדד עולה למעלה ולא
הז"א אך כי אין לנו שום יניקה מן הז"א אלא ע"י הנוקבא כנודע ונא' היא למעלה נזוית
מתכלל רוממות לכן גם אלו אף הזכרים יתענין כי ע"י התענית האדם נזון עוזן רומני
עכ"ל :

והנה

סיכה רמזו שהיא בכלל שתי' ואכילה ורסיס דכתיב ושמן בעלמותי הרי שנכלע
השמן בעלמות . וכלומר הוא כי כבר נודע שצדוד המזרחי דז"א הם הנכ"י דלימא
כי נכ"י דלמא הם בעלמים תוך נכ"י דלימא ואף עד שינא האדם מנוול מן אגא הוא
נכנס אל' כנודע . וכבר נודע כי האדם אגא נכ"י והוא נכלל בכלל שתי' שהוא האדם
אימא הנק' י"ן ועי"ס כדפי' והוא הראשון שמתהוה מזה"ל שסיכה בכלל שתי' מדכתיב כשמן
בעלמותי כי נודע שסוד הצדד שהוא סוד הגבורות אדומיות הדיני' הם עקשורא דלימא וסוד
עלמותי שהם סוד הרמחים לצניית מקדים הם סודא דלמא הנכלל בהארת אימא שזימא מזרעת
האדם ואגא מזרע הנוזן וזכר כתיב כשמן בעלמותי וזה מוכח שהשמן שהוא סוד האדם אגא
הנכלל בהארת אימא מזה מוכח שסיכה בכלל שתי' נכ' הרחילה כבר נאבאר בתקומתו רבים
סודא עקשורא דלימא :

ונבאר עתה איסור השמים :

ז"ל

ספר הכוונות . השמים גי' צ"ס עתה' לרמו' סכ"ז שים ז' זוגים היינו זוגת א"א
זוגת ז"א אז מותר השמים תשאל' כדפי' זוגת לז"א רק לא"א איסור השמים
ועתה צ"כ שאין זוגת רק לא"א לכן איסור השמים . ויש להקשות מכלל לומר כן שאין
זוגת צ"כ וסא דאפרין שרל עולה למעלה ומתנו זה אינו ראי' סכרי מן ר"ס עד י"כ אין
זוגת עם רחל עם לאה כדפי' כי עדיין לא נבדדו הנזירות ועכ"ז השמים מותר לפי שים זוגת
עם לאה וכמו שמותר השמים נחול אחר סתם כנודע ז"ל כי מן ר"ס עד י"כ אף שאין
זוגת

זוג לרשל מכ"ז כיון שהיה עומדת למטה יחד עם ז"א היא נכנית ג"כ לכוון להמשיך הארת המוחין למטה גם לרשל משא"כ עתה ציה"כ שרשל עולה למעלה ענינה ואינה מגיע לה אחרת הארת הזוג זה הזוג הוא נק' צחי' זוג גופני כמ"ש לעיל רק היא מתקבלת הארת וכן הא"א מן הזוג שלו מנ"י וציה"כ שהוא זוג רוחני כמ"ש לעיל בקוד הכל מה א"כ אם היה חשמים ציה"כ היה גורם לה ירידה ועוד כי עיקר צנין היסוד רחל הוא ע"י הארת אצל כי צאצא יסוד נרתא לא אמר צדא אז יר אלא יסד כמ"ש במכמה יסד ארץ והנה הזוג צא ע"י המוחין כנודע שנה"י דאצא עלובשין תוך כה"י דאימא וע"י יסוד אצל המהלכש ציפור ז"א כנודע ויולא הארתו דרך יסוד ז"א ומזה נמשא צנין יסוד לרשל משא"כ עתה שהיה למעלה צניה דא"י חין הארת יסוד אצל מגיע אליה וכבר נודע שפיקר הזוג הוא צרשל שהיה עקרת הצית והיה פריץ גמור משא"כ לזה הוא רק תארה בעלמא וזה פשלם ר' אצל לרשנ"י ח'מתי זוגא דמלכא דמנויניחא שלח ליה אמנא אחותי צח אצי היא ולא צח אחי וצחיה לי לאשה . ופירש דבר ר' אצל דבר נטלא עניה אצל ולא מניה אימא ויום כפורים מוכים לכן אף שיש זוג עם לאה לא נמשא זה לזוג ואין כאן רק זוג א' של אר"א ולא זוג' לכן נאמר חשמים ציה"כ : **איסור** נעילת סכנדל דוקא של עור אצל שאר המעלים של צמר מותר והטעם דכתיב ויעש להם כמות אור ויבלישם ולנ"י ש"ס הכוונה כמ"ש צוהר כמות עור משכא דמיוא כי ע"י סמא אדכ"ר נכרדה המלי למטה והולרסה להחלשם צנ"ע צ"ע שסם ים קליפות הסוגנים את הקדושה ונעשים כמות עור ומעלים היינו קליפות צריאה הם קוד כמות עור ועז"י פשטתי את בנותי איכה אלכסנה וקליפות ינ"י ועשה הם קוד המעלים ועז"י והדריך צנעלים וכתיב על אדום אשליך נעלי אצל ציה"כ שהיה מתעלית למעלה עד הצניה ומתחלקת מכל הקליפות ומתלשט צנדי לנן קוד הארת א"א וגם הנועלים הם מלד ג"ע דקדושה מעז"י מה ימו מעמין צנעלים לכן יכ"כ אסור צנעילת סכנדל ומעל של עור ולובשין צנדי לנן והוא מוצן . פרי נחצאר לך טעם ה' עניינים :

טעם סקרה זה היום יום כפור הוא מוצן ע"פ דברים הנאמרים כבר כי כבר נודע שפיקר הכפרס והבליטה הוא ע"י מיתוק הדינים והיא ע"י הארת י"ג תיקוני דיקנא דא"א דחמן הוא נושא עון ושע וחסאה וכבר נודע שצחי' א"א הכל הוא בקוד הוי"ה דעליו נאמר ואין אלהים עמדי וכסהנוקב' עולה ציה"כ למעלה ומקבלת המלפף שסם ה"ג עמוחקים מן א"א כמ"ש לעיל והם ממתקים כל הדינים כי הם שורש הדינים כנודע שאין הדין מתחמק אלא צטרשו הרי כמ"ר כ"ו פ"ר שזה המלפף שהוא גי' פ"ר הוא שורש הדינים שאל משרש הוי"ה שהוא כ"ו הארת א"א לכן ציוס יכפר וגו' והוא מוצן :

סוד השנועה והנדר הכה תחלה לריך להצין פירוש המלוג של הארת נדרים ושנועות עמו פ"י היתיר כי מלת לשון נופל על דבר איסור וגם לריך להצין פ"י הכחז שחמור לאסור איסור על נפשו וגם לריך להצין תאמרו ש"ל שאמרו ים מומר צנדרים משנועה ויש מומר בשנועה מנדר גם אמרו שהנדר מל דבר מזה משא"כ בשנועה גם אמרו שהשנועה לא חלה אלא על דבר שאין בו נפש גם מה שכתבו חכמי האמת שכל הנשבע כאלו נשבע במלך עצמו וכל הנודר כאלו נודר צחי' המלך והנה רבים וכן שלמים כתבו שהנדר הוא צניה שהוא קוד ג' שפרי צניה חסו נד"ר ג' דר והשנועה הוא צ"א שכולל ו"ק ועם קוד העטרה הוא שנועה חסו לשון שנועה מלשון שנועה ולכן הנדר מל על השנועה ועל דבר מזה כי שנועה הוא צ"א ומזה צמלכות והצניה היא למעלה מהם וחלה עליהם ח"ש כל הנשבע כאלו נשבע במלך עמיו שהוא ז"א והנודר הוא צחי' המלך כי הצניה הוא קוד פ"י ז"א כנודע אצל לפי דבריהם לא יתורץ למה השנועה חלה דווקא על דבר שיש בו נפש משא"כ הנדר דווקא לומר כי הצניה היא נעלם מאור ולא יתואר זה שם מעשית כי הוא רק רוחני משא"כ ז"א שנק' גוף לערך הצניה המתלשט צחוכס כמו הנשמה בגוף . זה דווקא וגם א"כ חין חמלא שיהא סמור מצנדר . וגם שאר שאלות לא יוגנו לפ"ד . וגם מה שכתוב ג' דר ז' מורה צאלנב שאינו קאי על הצניה שנה בעלמה הם ה' . שפריים נדרים ציה"כ לפי שציוס זה הוא הארת צניה שנס קוד הנדר חיתם צנדר ומה יעשו שנועה שהרי הארת ציה"כ הוא רק לנזק' דז"א ולא לז"א כמ"ש לעיל וא"כ לפ"ד נמשע צמלך עמיו שהוא א"א וצמה יתור השנועה . ולהצין כ"ו חרע שהשנועה וגם הנדר שניהם הם צנוקנא דז"א כמ"ש למינך ויחצארו כל הדברים . הנה כבר נודע שכל הכפשות הם לרירות צנוקנא דז"א שהוא רשל שסם שורש כל הכפשות וכל הכפשות שיודרים

שיודים נזה הפולס תמנה יונאים והסודרם נסאר למעלה שזכו קוד פעולת האדם צמחיו להרע ולהטריב כ"ל ירע ירע נלפשו ואם ימיצ ימיצ נלפשו . פ"י הלינורות שיש לכל שורם ושורם ען כל הכסמות וכפי סמניע לסודרם נסמחו ע"י מעשיו כן לחקנו או לפגמו כן הוא נגשמחו למעלה וכח"ש צמחורי שבה"ע צדוק תימה כרת . והנה הנסעב או הכורר מיד חוסרים שורם נשמחו שהוא צנוקא דז"א ושם מניע הסצועה וכנדר כח"ש לפניך וכו' צמחאר שאין מאירים לה דרך הכוונה שלה עד סיקיים הסצועה או נדרו . ואם מקיים אותה צלמח נוחמים לו שברו כטול . נגד מה שהיה צמחאר ויש לזאתו שורם נסמחו דציקות גדול צמחיה שהיה בוד צוקא דז"א . וחש"ה צמחו חסעב וכו' חידק וכו' זה הכחצו חלמד לאדם דעת הסצועה הוא צנוקא סנקי שמו כנודע . ח"ס הכחצו לאסור חיקר על נפשו סמניח נפשו צמחאר ע"י הסצועה . ועמה ספיר חל עליהם הכרה סמחיה כאסור וקוד הכרה סמס יסחלי לקמן . ונבאר לעומת חיקר שניהם הס צנוק' דז"א ויולקרו נזה כל כעלמרים של חז"ל . וגם חצין ח"ש כל נדרי צערצית יח"כ :

והוא כי כנר נמי סנקי שערים סצניהם הם קוד ח"ס ססחחנות סמס סחסי"ס שלה כ"א כלול ח"י הם ג' וצבם סה"ג כפולים סמס סה"ח היינו סקדים סצנצורה וס"ג סמס סצורה סצנצורה וכלולים וחד צבור חלפ"ך ומחקנלים ציבור שלה וסם סה' סערים כי כל צמי' סערים הם ציבור וסם קוד סמוחין של ז"א כנודע סנקרלים סיי סמלך וססלרה סיוולא סמס חק' לו"ס נעסה סמס מוסין סניעים לנוקא דז"א וכו' רק הארה צעלמח סיוולא עג"ר דז"א ולכן הכדר חל על דבר שאין צו ממש כי הארה זו חין ג"כ ממשות כי לעולם הארה חיי נק' ח"י חין צה ידיעה וזכו לטון נדר כי דר סה"י שער' דרים צו"א . וסם כל הכורר מניע הכדר צמחי סניעים דנוק' סמס צאים חן סמוחין דז"א סמס קוד ח"י סמלך ולכן כל הכורר כאלו גידר צמחי סמלך חלל שורם הכדר הוא רק צנוקא : וזה ל' ספר סכוונת קוד הסצועה של למחם היא צנוקא דז"א היינו שאור ז"ת דז"א עלמח כשעולין למעלה צבור חור חורר לגיור' הנוק' כנודע שערקר צין הנוקא הוא מאור חורר חז' סם יונאים דרך ספה דז"א וסם קוד סצועה של למחם כי כל צמחי' סז"א הוא בוד למחם כנידע צבור חחן למחם ליעקב ומי סססעב צלמח הוא מלגים חל הנוק' צלמחם ז' הצלים ונעסה לה חור מקיק . ואם ח"ו נסעב לשקר הוא מונע מונח זה האור סמקיק ומלגים חלמחם סצלים סנקי' סכל ורעוה רוח חרז"א דס"א סהוא רזא דשור וסקר וזה קוד סצועה מלשון סצעה . וקוד הכדר הוא כי חסר סקבל סז"א סמוחין חלי' סמס קוד כי סערי צינה וסנוק' נגדלח סכל שפור קומח סז"א אז סז"א סגלה חלמח ומססכל הארה עלמח סהוא נגד סדעת סלי וסם הוא יסוד חומח סהוא קוד כי סערי צינה כנודע ומניע הארה זו צמלח נוק' וסכסם צפניעיות שלה ומזח נעסה לס חור סניעי ולכן חמרו סססצועה חניה חלה על דבר שאין צו ממש כי הסצועה הוא קוד ססכל כח"ל וכו' דבר ממש משה"כ קוד הכדר סהוא רק סססכלות סמלח צמלח חין צו ממש לכן חל גם על דבר שאין צו ממש וז"ס יש חומר צנדר מנצצועה ויש חומר סצועה מנצדר כי הכדר ים צו ל' חומר סצח חסלרה סדעת חיקוד ח"י סנקרל ח"י סמלך משה"כ סצועה חן ז"ת דז"א עלמח סהוא סמלך עלמח ויס חומר סצועה כי הסצועה הוא קוד חור מקיק דנוק' משה"כ הכדר הוא קוד חור פנימי דנוק' ולעולם סמקיק גדול מאור פנימי פ"כ סרי עיניך ססונה חיסרים כי סניהם צנוק' דז"א וסנדר הוא קוד ח"י סמלך וסצועה הוא סמלך עלמח חז"ס ססכדר חל על דבר מלוח משה"כ סצועה כי נודע סקוד מלוח הוא קוד חז"ס סמס קוד חז"ס וסנקגלים סלרה חלמח סוד י"ס חק סכל הארה חורר למעלה היא מחללך ועססלפים חוסיות ח"ס צלמח צ"ס ח"ל סרי מלגים ח"כ סצועה סהוא קוד הארה ז"א עלמח חין יסור על דבר מלוח סמלך הכדר סהוא קוד הארה חומח סהיה למעלה לכן חל על דבר מלוח וצ"ס יסו ח"ס כל נדרי צערצית יח"כ כי חז' עולה חל עס כל פורשי סססמות חלי' עללה צבור יח"כ סרין ח"י ונרמח ונכר נודע סחומח עיללה הוא קוד חייכל סרי ססירות וכל סססמות צמחאר ע"י סצועה וכדר יונאים לסירות ודי צמח .

ערבית

יח"כ ילך לצב"כ לצות לצנים כי צנדי לצן הם מעולם הכדירה סהוא קוד הארה חומח דמקנן צבוריח וסרי' ד' צנדי לצן נגד חוי"ס וסרי' ד' לצון צלוב חוי"ס חס"ס חוי"ס צלרי חסיהם צנקות כמו סחי' יסחחחחח וסרי' ד' לצון כי כל פליות ויס זה הוא עליות חלל צלמי' עללה חל רחל לוקחח ח"ג ממוח"ס חן ז"א קוד צינה סמקורות סקס חלפ"ך כפולים צבור ח' קולות ססנגדס ח' ספלות ציוס זה וסלסר נעמרים דר

כוונת יוה"כ

כח' חפלות אלו הוא נמר כל הכנסת הכ"ג ואז נעשה לה קוד' החומס ציבורי שלם שמקבלת כח' ג' אחרת ג' אחרת ציודי"ן צאלצ"ן צבה"ן ג' חות"פ ע"כ והוא קוד' נעילת השערים שמקבלת כח' ג' לנרדך הזוג שיהיה צב"ע כח"ש לקמן ולכן לרדך חומס ציבורי שלם שלא ילא מן כח"ג מקבלת ג' כ' עד הזוג שלא יהיו ויהם החילוניים והיא קוד' ופתחמו שאלו אחרים נעעילם כח"ש במקומו ותכונן כי כפוד"ר הוא כ"ו פ"ר היינו שמקבל כ"ג שם ה' אחריות מנלפ"ך ג' פ"ר וכן גלים מתחסיס מן א"ל קוד' בוי"ה צג"י כ"ו וחו כפוד"ר :

קודם חפלת ערבית חסיר מעעלים של עוד וכבר נח' קוד' זכוכותון כי נע"ל וסנדל"ל הם קוד' צ' אחריות דאלפ"ן דהפ"ן ועמה היא מקבלת הארש עליונה מאה"ה דיד"ן ולרדך להחפוט צמלים גדול וא"ל צרכה לפי שהיא עולה עמה צראש התנוטה ואז הכינה קוד' א"י עלאה מקפת את רחל ונולשת אומה והוא קוד' טלים גדול שם קוד' מוקפין דגלות ראשון כנודע ולפי שקדושת היום גורם פאליו לכן א"ל צרכה .

ענין כהנאות יח"כ היה מן הדיון נשים ולא לאנשים כי עיקר בעלים הוא לרחל ולא לז"א והוא ענודר צפסר ככוונת ולרדך פיון ליטש ככל על נכון ולרדך להאריך צום עמוד ולאחנת הקינור מנעמי ידי מלכותם :

בצנין הספרים שמוציאין ליל יח"כ ואחרים עליהם כל דברי מלוא גדולה ליקח אחרו ספר ראשון צממון כל מה שפוסקין עליו ולכיון ציחוד זה וכוא יחוד גדול מאוד : והוא חיקון למי שצבר על נדרים : תכיון קודם לכל כי הנדרים הם צממא כמשעשת צז"א שקול ס"ח ואעפ"כ צככרם הוא גם צנוק' כי צנינה ח"א מאירין צניק' . וצנועה הוא צעל' כי יולא מהכל פיו דז"א ונמשך שפע לנזק' לז"א צבו' א"מ והנה מי שצובר על דברו מונע אור צממון של ז"א מליד צז"א או אם נצנע לשוא פונם צבנלי' ז' היולאין מפס ז"א לנזק' לז"א צקוד א"מ ומפני שקוד' הווי' דז"א ע"י צנוק ונשיק שם הכל פה לכן יקח הספר ויפנק צצורעומו שפע אמת הנקרא נדר לבס"ת שהוא ז"א ויולא הכל מפומא דז"א לנזק' להאיר ע"י שישק בס"ת ויחודם ויפרט פניומו וכן ספר ג' שם מה שפנס צצנועות ה' אחריו עכשוו תחזור הנזק' שנקרא שם לנזקיהם וכנגד מה שפנס צצרות קודש יכיון להעלות אותן כטיפות מקליפה לקדושה צכוכה כחורה ויאמר פכיון זה :

אלף למד אהיה : אלף למד אל אדני ע"ה : יוד הי ויו הי אלף הי יוד

אור זרוע לצדיק ה' ע"ה
ס"ח קרע מה שיהי לרדך חפלות כמנין ללדיק עמה יכיון לקרוע הקליפה ע"י פס קרע ולהעלות מקליפות אחרות כטיפות שילאו לחזק מייקוד הנקרא לרדך צמנס : וס"ת ג' אלף למד אלף למד ג' ש"פ נמשכין מן ש"פ נכורין שצננים דא"ל :

ג' ע"ה אלף למד אלף למד אלף למד : אלף למד הי יוד הם אלהים

ולישרי לב שמחה ע"ה :
לכחמיק שמוח אלהים אלו ע"י הנ"ל . וס"ת ג' טוב . עמה צכוכה כחורה טוב יתעלו שנית ויחזקן טוב שהוא יקוד' אור זרוע לצדיק ר"ת ג' צ"פ ודאמא מלוי מ"ה י"ס ללח' . ועוד דאמא מלוי ע"ה לרחל : ולישרי לב שמחה ר"ת ג' יהוה אלהים יסוב אלהים יהוה אלהים : ביסצ ג' אלף הי יוד הי . וניקודו אור זרוע לצדיק

החרת נדרים צליל יח"כ לפי שצנדרים הם צממא ואז עילין עד צנינה ויש לנו יכולת להסיר נדרים אשר הם לכן צנדרים חלון על דבר מלוא לביו' צנינה צנוה ממל' שהיא מלוא וצנועה צמל' לכן אינה הלה על דבר מלוא ולפי שנגד צנינה חין אחרת לחילוניים כי כל למטה צמל' הם סניצרשעים יתהלכון ונותן להם כח להחמא שם לכן עונם צנועה תחור מנדרים אף שצנדרים צכוכים למעלה :

קם רבי שמעון על דגלוי פליק ידיו לצני עילא . ושנח למארי עלמא . ואמר רבין עלמא עניד צנין שכינחא דליכי צנלוחא . אם ליכו צאומאס הא חנא ואימא

דאינין חכמה וצנינה יכולין למעמד חכרם סכ"ד ה' לצלות יצן ומי יפר אם החלמיד אומי כרז יכול למעמד חכרם ואם נדר אזי נצנע צן דליכו ו דלא יסרוק לב אלא דחכא צגלוחא כד זמנא ידיעא ונדר אזי שצנעה ליכו ציה דאינין חכמה וצנינה ואיכו אחרת כח חלת צני נסח

נשא יכלין למפטר ליה ואינון חלת אצקא לעילא לקצלייור ואם לא תחמרט אנה צעיא מיין ומהל חינוך דמשיכתא דלעילא ותחת דהעצד גנין רעיא ומימנא דלא זו מן שכיפתא בכל אחר ואיני עאל שלם כינך וצינך זמנין סגולין ומחר גרמיה למימא צנינא ובגין צנא פס"ד ואם אין מחלי נא מקפדך אשר כחצא : ואם הוא נדר מקפדך דאצא ואמא ולא צעי אנה סליק לצי כסא אחר דאחמך ציי כי יפלא ממך דבר דאחמך ציה צנופלא ממך אל תדרוש דיפטור נדר ואע"ג דשכינתא חיה בגלותא לגצי צעלא כהם דאיוו יפריש צין דם לרם ולתפחת מקורה דיה לדכאם לה צמים דאורייתא מים חיים דלא פסקין ואחפוש מינה דם נדה דאיוו ליג"ת דלא אחריגי' צהרם דאיוו חוצה : דשנחא דקאינת לה וליה נה רשו לקלקא כשנחא לגבי צעלה : לכסא אחר דאמייכצית ממחן ואחמך' צין דין לדין צין דיני כפשיה לדיני ממונות דאית מחן דאחמך צמונוי : ואית מחן דאחמך צנקשים וצין נפש לגנע כמה דאוקמייה איכה י'שבה צד דאיוו חשיבה ספינתא בגלותא כמלוע דאחמך צה יש צמחן לנחמה ממחן ודאיו דא גלותא דאיוו לצד מארעא דישראל דאיני מוחצ' דאח ולי מקורה צה יכול למפחת עד דיפתא לה סכא דקגרי לה : אנה משיכיי' ליה גנין יור הא ווא דאיוו מייחא דמורה עד מתן ובגין לצוין דאחלנש מיד אפמפחת מקורה ואחמכילא ספינתא ויזא דמלא מקום ישראל יהיה מושיע צעם לרם : מושיע ודאיו סכא דמקורא דמקום צידים אמן סכא :

ואומרים כל גרדי ג"פ: ומולאים ג ספרים ;

והקוהל יאמרו זלחם עם כס"ץ דאין חגלי הס"ץ מועיל ללצור :

ביו"הב עומד לעזר קודם חלום לילה פליחות וי"ג נודות חס שחין כן כל חסיד

ולומרים ג"פ

כל נדרי ואסרי ושבועי וחרמי וקומי וקסני וכניי דא נדרא ודא שבתא ודא חרמא ודא אסרא על נפשונא מיום כפורים זה עד יום כפורים הבא עלינו לטיבה : ככולהו איחרטא כחין : כולהו 'הין שביקין שביתינ בשלין ובמבוטלין לא שרירין ולא קיימין נדנא לא נדרי ואסרא לא אסרי ושבועתא לא שבועות : ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגו הנר בתוכם כי לכל העם בשננה

כ"ל גי' נ' שערי צינה סע"י הוחר הביתר כח"ס לעיל ואחרת מחל"ה ז' לשינוי נגד ז' ח"ס וחס"כ כולל כולם ואחר דלקרנ' על כפחמנא סע"י כולם נא הנפס נמאחר ויונא לפירות ע"י נ' שערי צינה : ר"ח טל זה הפסקה נ"י קע"ח נגד יסוד אימא סנא' טוב ובה חס"ה דיויד"ן ח"ה קע"ח וואוירים ג"פ הרי' ג"פ קע"ח גי' מקל"ד נגד ד"ל חומיות של חנ"י שמקבלת מן המלוי של סד"י שזיכור אימא שבוט גי' ח"ק הרי מקל"ד :

סברה נא לעון העם הזה בגדל חסרך וכאשר נשאת לעם הזה מבצרים ועד הנה ושם נאמר :

[illegible]

ואומרים ג"פ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה מִלַּחֲמֵי כִדְבָרְךָ

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והג'ענו לזמן הזה

כונן

כונת תפלת יוה"כ

כונת ספסיינו כנר נסבאר :

ר"ם של זה ספסוק נני' אל' אלדני' להמחיק דיני אלדני' פ"י חסד אל' וג"פ אל' אלדני'
נני' לעיון ספ"ס הז"ס וזכו סלמטי פ"י שמוס הנ"ל :

תפלת יום כפור

כונת ברכו וק"ש כמו בחול אך שבחול אומרים בשבמלוי' בחשאי לפי שרחל עדיין
למטה ומפני חשש החצוני' אנו אומרים בחשאי כמכו' שם אבל עת רחל היא
למעלי' במקו' אי' אין חשש מהחצונים ולכן אומרים בקול רם ואל חתמה על
החפץ באשר שהזיווג היא ישראל ולאה ולא עם רחל כי לכן נאסר תשמיש ביי"הב
כמ"ש וכיון שרחל עלתה למעלה מן ישראל ולאה איך יומשך לה הארה מזה הזיווג
זה אינו קושיא כי כבר נודע שכונת היחור בק"ש היא לצורך זיווג או"א כמ"ש
כבר ומן זיווג או"א נמשך הארה לרחל שעומדת במקום אי' הארה גדולה מאוד
והוא מוכן : עמידת ערבית הגה כבר נתי' שמיד בערבית ע"י קדושת היום עלתה
רחל בראש הבריאה דאצ"י שהוא ראש התבונה וזה נעשה מאליו וע"י עמידת
ערבית אנו מעלים אותה למלכות הבינה שהיא אימא עלאה והנה כל כונת תפלת
יה"כ הוא כמו ברה"ק ברה"ק כונתנו היה בסוד הנסירה לצורך בנין רחל בכח"י
חצוניות ולא קיבלה הה"י רק מצד ז"א עצמו ועתה כונתנו לכנותה בכח"י
פנימיות ומקבלת ה"י פנימיות כמותקים מאימא עצמה :

חסלם ספסיידס אלדני' ספסי' וגו' אלוס וגזרם וקדושות כמו דר"ס מי כמוד זכרנו ד' ונכן :
ובערבית יכוין להו"י"ה אה"י"ה כזה יהוה אלהי' ובשחרית שם ע"כ בקיץ
ובמוסף אה"י"ה ביו"י"ן נ"א שם ע"כ ואה"י"ה דאלפ"ן :
במנחה ובנעילה שם ע"כ ואה"י"ה יודי"ן ובכל פעם יכוין לייג מדות ובכל מרח
לשם ע"כ בנקודת קמץ להמשיך הארה מן י"ג מכילין דרחמי ע"י שם ע"כ
שנכתר שמשם המחילה והסליחה והבפרה :

אתה ו"ל בחרתנו מכל העמים אהבת אוזתנו מלד
החסד ורצית בנו מלד גבורה ורוממתנו מכל
הקשונות מלד ת"ת וקדשתנו במצותיך מלד נה"י
וקרבתנו מלפנו לעבודתך מלד המל' ושמוך הגדול
מלד דעת והקדוש עלינו קראת :

ותתן לנו יהוה אלהינו תימא באהבה את יום
(השבת הזה לקדושה ולמנוחה) את יום
צום הפפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה
ולמחל בו את פד עונותינו (באהבה) מקרא קודש
זכר ליציאת מצרים :

אלהינו תימא ואלהי דעת אבא אבותינו תג"ס יעלה
ויבוא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר

וַיִּזְכֹּר ר"ת ז' ווין כג' סס מ"ב סס הגבורה זכרוננו מסערא 77 וכרס
 ופקדוננו מסערא 77 ונוקבא וזכרון אבותינו וזכרון משיח
 בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון
 כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה מלך הוד
 לטובה מלך נלחן ולחסד יסוד חסד ולרחמים ת"ת
 ולחיים לעת ולשלום יסוד ביום צום הפורים הזה
 זכרנו מלך הת"ת יהוה בו לטובה ופקדנו מלך מל' בו
 לברכה והושיענו מלך הוד המנוגים בו לחיים ובדבר
 ישועה חו"ב ורחמים ת"ת חוס ורחם נלח עלינו חוס
 והנינו הוד והושיענו יסוד כי אליך עינינו כי אל
 מלך מל' חנון ורחום אתה :

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום
 צום הפורים הזה מחה והעבר פשעינו
 מנגד עיניך באמור אנוכי אנוכי הוא מוחה פשעיך
 למעני וחטאתך לא אזכור : ונאמר מחיתי כעב
 פשעיך ובענן חטאתיך שובה לי כי גאיתיך : ונאמר
 כי ביום הזה ע"י אימא יכפר ע"ק עליכם מכל חטאתיכם
 לפני יהוה ז"ל תטהרו קדשנו במצותיך נה"י דא"ל ותן
 חלקנו בתורתך ת"ת שבענו מטובך יסוד ושמחנו
 בישועתיך מלכות (והנחיקנו יהוה אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך ויגוחו בו ישראל מקדשי
 שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה סלחן
 לישראל

כוונת תפלת יוה"כ

דִּישָׁרְאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
וּמִבְּלַעַדָּךְ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֵלָּא אַתָּה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כ"א יְהוָה כ"א יְהוָה (סְתָרִים) יְהוָה כ"א
יְהוָה (מוֹסֵף) יְהוָה כ"א יְהוָה (מִנְחָה) יְהוָה כ"א יְהוָה (נַעֲלָה)
יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה
מֶלֶךְ עַד כָּל הָאָרֶץ מְקֹדֵשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם
הַכַּפּוּרִים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבירה לרביב ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכין ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך ותחונה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המ זיר
שבינתו (מלי) (לציון) (ליסוד) (אמן) (אֲדֹרְגָה)

זכרנו זו נגד כלל ז"ל שכול מוס סכמא דנוקא

מוריס ו' ג' ה' ה' ג' ו' אנחנו לך כפיסת סגור' ג' ה' יו"ל ה"ה מאירים זקופ' ה' ג' ו'
שאתה הוא יהוה אלהינו ואלו ה"א מאירים . ונמולי' דרנן שאל הכונה והשמות
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו כמ"ס שכול
צור חיינו כגן ישענו לרוד ורוד

נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך נהיכל זכות ועל נשמותינו
המופקדות לך נסוד ע"ז ועל נסיד שכול יום עמנו ע"ז נ"ה ועל נסיד שכול יום
עמנו ע"ז נ"ה ועל נפל אחריך ע"ז יסוד ומיכותיך ע"ז מלכות שכול עת ערב מלי יבוקר
יסוד וצהרים מ"ה המיב מ"ל יסוד כי לא כלו דחמך והמדהם כי לא תמו חסריך
מעולם קויעו לך : כי נסוד חמו ה"ה עכ"ז נאים כללחם נסיד ואלו מכוונים לעשות
קו נסוד יעס קו על ידועים חס יעסוך גם חקיק טוזה לנו מן המלי סנקי עולם וזהו
מעולם קויעו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך הגדול מלכנו לעולם ועד .

ובחזיב לחיים טובים כל בני בריהך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול באמת האל ישועתינו ועזרתינו
סלה האל הטוב :

הנה עתה אלו צהוד דז"ל שסיף צינה דנוקא ועס סוד הכתיבה לחיים
נונים כי עס הסקד מלך סקדים טונים כע"ס לעיל נסוד גומל סקדי"ס טונים

ברוך ו' נבי ה' ו' נבי ה' זקופת הגוף ה' לוי ו' ה' מאירים (א' יו"ד ה' מאירים ב' אלה' ה' מאירים)
אתה יהוה יקוד כשורק המוב שמך ולך נאה להורות: זקופת הראש ה' לוי יו"ד ה' מאירים
אמן יאהדנהי ברכה זו נגד הוד ד"א שהוא מוס בינה דמוקב
יסוד הוד לאם בצורה חסד ת"א

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכני אבינו כולנו
יחד כאור פניך כי כאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך: מלך הסמטה בינה ת"א לאם הוד יסוד מל'

בספר חיים ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום ברוך אתה יהוה עושה השלום:
אמן יאהדנהי: ברכה זו נגד יסוד ז"א שהוא דעת מוקבא

השלום ב' ספריאל והוא המלאך הסופר וכותב וחותם כל בני אדם וסרסו מן יסוד ותכונן
כי כללות ה'ם שניסור ז"א מאיר לקו אמצעי דנקי ויורד העצה מדעת ז"א שבו יס' דא'י
טבה ה'ם וה'ם והטפה היא סוד יו"ד ה' ויו"ד ה' : ועזה כניסת העצרה ד"א יסוד מוקבא : והו'
סים שלום והוא העושה שלום למיחד הוי"ם אר"י בסוד יאהדנהי : ותכונן כי בקודת הוי"ם זו הוא
סור"ק הניקוד מלאפוס : וע"י יתקשרו כל העולמות זה בזה וע"י יתקשרו דברי תורה בלבו כזכירה בפלא :
ובלילה שאומרים שלום רב הוא ב"כ יסוד אימא שנקי בן וממנה נמשכים ה'ם לז"א וה'ם למוקבא :
והזונו הוא עשה יעקב ולזה למעלה נגד חנ"א ד"א :

כשיאמר הודיו ביה"כ טוב שיחפיקו כל מילותיו :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונינו שאין אנו עזי פנים
וקשה עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל ואנחנו אבותינו חטאנו :

אשמנו אשר אדם בנפשו בגדנו בך שלא שגור חורתך בזלנו בלנו פנים בחסדים מולידים דברנו
דופי אחד בפה וא' בלב והעונו דרכינו היסרה והלכנו עקלקלות והרשענו עשינו רשעה
זדנו בכוה וברזון חסדנו מפלנו שרך ומרמה ופנס וסילק אור אימא עלזה יעצנו רע עמות רעות
כזבנו בין לתועבות בין בנסים ופוגם וסילק אור אימא לצנו והגביר ק"ך לרופי אלקים ב' ב"ן וסלק
אור א"א מדרגו המורד ברכו נאצנו סדרנו כיוד עבירה ופגמנו במצבנו עוינו במעשה פשענו צרנו
זוררים זה לזה או לעלמנו קשינו עורף רשענו גם ידענו שהרשענו ולא הלכנו
שחתנו ושחתנו לעלמנו ע"י שז"ל וגרמנו לנפשו העולה שלא תחבל פני הסנינה דאילות ויאמר
בסדרון ובאנסה תעבנו תעינו תעתענו : סרנו במלך פנס ביורה ופירוד בבריה"א וז"א מאימא ומוריד
מל' דעשייה חן הקליפות ב' אמצעים שלהם ממעותיך וממשפטיך המובים ולא שוה לנו
יאמר ואתה בהכנסה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום יאהדנהי ומה נספר לפניך שוכן יאהדנהי יחזקים הלא כל
הנסתרות והנגלות אתה יודע : אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה
חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ובכן
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרדם עלינו ותכפר בכח אלקי ה' יוד ה' לנו
על כל חטאתינו פנמי הכפס בכח אלקי ה' יוד ה' ותסלח לנו על כל עונותינו פנמי הרוח
בכח אלקי ה' יוד ה' ותמחול לנו על כל פשעינו פנמי הכנסה :

ע"ה שחטאנו לפניך באונס וכרצון : וע"ה שחטאנו לפניך בידיו פה :
וע"ה שחטאנו לפניך באימוץ הלב : וע"ה שחטאנו לפניך בלזול הורים ומורים :
ע"ה שחטאנו לפניך בבלי דעת : וע"ה שחטאנו לפניך בודון ובשגגה :
וע"ה שחטאנו לפניך בביטוי שפתיים : וע"ה שחטאנו לפניך בחזק יד :
ע"ה שחטאנו לפניך בגילוי עריות : וע"ה שחטאנו לפניך בחלול השם :
וע"ה שחטאנו לפניך בכסות : וע"ה שחטאנו לפניך בטומא' שפתי' :
ע"ה שחטאנו לפניך בדרת ובמרמח : וע"ה שחטאנו לפניך במשפחות פה :
וע"ה שחטאנו לפניך בדבור פה : וע"ה שחטאנו לפניך ביצר הרע :
וע"ה שחטאנו לפניך ביודעים : וע"ה שחטאנו לפניך בלא יודעים :
ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו
כפר לנו :

ע"ה

)("

כונת תפלת יה"כ

: ע"ה שחטאנו לפניך בכחש ובכזב :
 : וע"ה שחטאנו לפניך בכפת ושוחר :
 : ע"ה שחטאנו לפניך בלצון :
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בלישון הרע :
 : על חטא שחטאנו לפניך במשא וכמתן :
 : ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה :
 : על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית :
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיה גרון :
 : על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו :
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בסיקור עין :
 : על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :
 : ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו :
 : כפר לנו :

: ועל חטאים שאנו חייבים עליהם זילה :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :
 : ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת ועירי :

ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :

יא סקילה הרג וחנק על עשה ועל לא תעשה בין שיש בה קום עשה בין שאין בה קום
 עשה את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו את הגלויים לנו כבר אמרנו לפניך והורינו
 לך עליהם ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים כבר שנאמר הנסתרות ליהוה אלהינו
 והגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת כי אתה סלחן לישראל ומחלן
 לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה :
 אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני בחיי קל
 וחומר במיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בישה וכלימה יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהי ואלהי אבותי שלא תחצא עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק בדחמך אבל לא על ידי
 יסוריך וחלאים רעים : אלהי נצור כמו בחול עם כל הכונות המבוארין שם :
 קודם אל רחום שמך מייסד להקב"ה בנעימה ובלחש ויאמר אלהי אשר אלהי הוא הוה הוה והיה
 ממית ומחיה לפניו לא נולד אל ואחריו לא יהיה :
 ואח"כ יאמר זה

: ענינו אלהי אברהם ענינו :
 : ענינו עונה בעת רחמים ענינו :
 : ענינו פחד יצחק ענינו :
 : ענינו מגן דוד ענינו :
 : ענינו יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וכתבנו וחתמנו יהוה עשה למען שמך וחוס
 על ישראל עמך אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון את תפלתינו :
 : אבינו כסמים יהוה נח רחמך עלינו :
 : א"ש כחבנו בספר חיים טובים :
 : א"ש כחבנו בספר לדיקים :
 : א"ש כחבנו בספר פרנסה וכלכלה :
 : א"ש קמול עלינו ועל עוללנו ועל שפינו :
 : א"ש מלח משאלות לבנו לטובה :
 : א"ש לדיקנו במשפטין היום הוה :
 : א"ש סיס שלום בימינו :
 : א"ש תכון תפלתנו קצרת לפניך :
 : וטוב מכל גזירות

קודם קדיש בתרא יאמר יאמר לדוד מזמור לה' הארץ וסלואה על הפרנסה כנ"ל בתפלה ר"ה :
וגם קודם קריאת הגבר :
עלינו : וקבלה לאומרו ביה"כ עלינו ע"ב נקוה לך ז"פ ישר וז"פ הפוך ויאמ' שמות דאנא בכח :

יזהר שלא לישן אלא לעסוק בתורה שלא יבא לידי קרי ח"ו :
אחר גמר תפלה של ערבית טוב לומר דימוזורים ראשונים שבתהילים שיש בהן ש"י תיבות הוא תיקון לקרי' ור"ה וס"ה שלהם בגי' סמאל"כ כי הקרי' הוא נותן בו כח כדורש : ויכוון ליקם ממנו אותו כח להחזירו לקדושה :

וילמוד מס' יומא עם דרמטורה ויש בהם ס' פרקים סוד אמא עלאה ספירה ח' : וינמנע וזהר אחר מות ואדרות טוב ללמוד סודות התורה כי אז שיערי צוה נפתחין : ויבז נומר ספר תהלים ביה"כ : וכן הוא יגדל מקרי בכונת הויה בנקוד זה יהוה ובהגויס מראשיתיו נרוד בנגד כשני כוסות אבק ברז"ל :

תפלת ספרים הכל כמו בר"ה אך תכוון כי ע"י תפלת ספרים בנחש ביה"כ עולה רחל לחג"ת דבינה א"י עלאה : ובחזרה עולה רחל בדעת דבינה :

הולאת ס"ת קורין ו' גברי ה' כמו בר"ה ושבו לחוספת קדושת היום : ובסעף הולאת ס"ת יאמר י"ג מדות ג"פ ואס"כ יאמר זה :

רבש"ע מלא משאלותי למובה והפק רצוני ותן שאלתי ומחול לי על כל עונותי ועונות כל אנשי ביתי מחילה בחסד מחילה ברחמים וטהרני מחטאי ומעוני ומפשעי וזכרני לחיים טובים וארוכים ופרנסה טובה וכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבוש ועושר וכבוד ואריכות ימים ושנים והפק תעלה ורפואה לכל טכאוב לבנו ותברך מעשה ידינו וגזור עלינו גזירות טובות ובטל מעלינו כל גזירות רעות וקשות : יהיו לרצון אמרי פי וגוי ואני תפילתי ג"פ : וכן במנחה :

תפלת מוסף תכוון כי בלחש דמוסף עולה רחל לחו"ב דאימא עלאה : ובחזרה עולה לכתר דא"י עלאה וזהו קדושת כתר שאנו אומרים במס' :

תפלת עמידה דמוסף בני בשרים אבות וצדוקת וקדושת ד' ובכן אדם בחרתו עד זכר ליולדת מזרים :

מוסף יום כפור

ומסני חטאינו תגבר הס"א גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר שנשתלחה במקדשך (יש חלון א' בס"א הנק' זיהרא שסס מקבלים חוקף וכן הדגים ובה יס צורת יד והיזהר כפופה חמת הסכינה ובעת אורבן נשתלחה היר וחרבה חז ב"ה שלמעלה ושלמטה) יהירצון מלפניך יהוה אבא אלהינו אימא ואלהי דעז אבותינו חנ"ת מלך רחמן א"א שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך מלי ברחמיך הרבים רחמי א"א ותבנהו מהרה בניי הנוקב' ותגדל כבודו דגדלות גדול אבינו אבא מלכינו אימא גלה כבוד פרנ"ק מלכותך נוקב' עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פוזורינו ולוולת זו"ג מבין הגוים ונפוצותינו כסמות רחוקין ערטילצין כנס מירכתי ארץ מעשה : והביאנו לציון עירך יסוד נוקב' ולירושלים מלי נוקב' בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין מלך ח"ת בסדרן ומוספין כהלכתם מלי יסוד ואת מוספי (יום הישבת הזה ו') את יום צום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור :

לשנה

וביום השבת שני' כבשים בני שנה תמימים : ושני עשורונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה :

זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור :

ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא קודש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו :

והקרבנתם

כונת תפלת יוה"כ

והקרבתם עולה ליהוה נתיח פר בן בקר א' איל א' כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם :

ומנחתם וגנסיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתך :

מלבד חמאת הכפורים ועולת התמיד ומנחתה וגנסיהם :

לשנה

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי ישיביעו כולם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית : אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו וכו' תפלה בשמים :

הא לך סדר עבודה שמחזור אשכנזי מהאר"י ז"ל :

פנש וסמך ידו על ראשו פשעיו הודה ובחובו לא סמך :

וכך היה אומר אנא יהוה חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא יהוה נ"א ביהוה כפר נא לחמתי ולעונות ולפשעים שחמאתי שעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך כאמור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חמאתכם לפני יהוה (נ"א יהוה נ"א יהוה) תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם הנכבד והנורא יוד הא ואו הא מפורש אהבה (נ"א אהיה נ"א יהוה) יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ מ ל"ו : ואף הוא היה מתכוון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו ואתה ברוך טובך מעורר רחמן וסולח לאיש חסידך : צעד לו לילך לטווח העזרה וצמד שעירים מהון עדה צמורים אחוזים שוים בתואר ובקומה צנים לכפר עון בת השוכיכה : ציהוב חלשם שרף והעלה מקלפי צנה ודגדיל לשם גבוה ולצוק צעק בקול דם ליהוה חמאת צותותיו ענו וברכו את השם : צבע והורית קשר בראש : משתלח צותו אמן נגד בית שלוח צלח ובא אצל פרו שנית צחן מטוה פני צור התורה :

וכך היה אומר אנה יהוה חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנא יהוה (נ"א ביהוה) כפר נא לחמתי ולעונות ולפשעים שחמאתי שעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חמאתכם לפני יהוה תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא (אבנ יתן קרע שמן נגד יכש במר צתג חקב מנע יגל פוק שקוצית יהוה יוד הי ואו הי יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד) מפורש (נ"א עלוי מ"ה ועלוי מלכותו אהבה נ"א אהיה נ"א יהוה) יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ מ ל"ו : ואף הוא היה מתכוין נגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו ואתה בטובך מעורר רחמן וסולח לשבטי משרתיך :

קח מאכלת חדה ושחטו כסדר קבל דם במזרק ונתנו למזרם קרישתו דמו ימס עד עת הזיה קפוי פן יהיה ותעזור סליחה : קוץ לחשות כי עד מטה שבע :

כתר מכתה צינה צינה סו"ב צינה ת"ת צינה נ"ח

וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים אהת ושלוש אחת וארבע :

צינה כוד צינה יסוד צינה ומלכות

אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע : רץ והניח בכזן ושחט שעיר רצה וקיבל דמו באגן קודש רגל ועמד מקום ויעור ארון רצה הזיות כמעשה דם פר וכך היה מונה כדלעיל :

רחש והניחו ודם פר גמל כו' :

שב ובללם וחיטא מזבח סגור שבע על טהרו ובקרניו ארבע שקד ובא אצל שעיר החי שניון עם וזרזו יורה לאל :

וכך היה אומר אנא יהוה חמאת עוון פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא יהוה (נ"א ביהוה) כפר

בספר נא לחמאים ולעונות ולמשעים שחמאו שעו שמשעו לפניך כל עמך בית ישראל ככתוב בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם לפני יְהוָה תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והגדול (יהוה יוד הי ויוהי יוד ויוד דלת הי יוד ויוד ויוהי יוד אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף) מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ומודים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ מ ל ו : ואף הוא היה מתכוון נגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו : ואתה במובן מעורר רהמין וסולח לעדת ישראל שגרו ביד איש עתי וגו' :

תפלת מנחה עולה הז"א ג"כ כי עד עתה לא היה עדיין ענין לז"א רק לרחל לצדק והיה מזדווג עם ללא מתקומו ועתה הז"א עם ללא צדק מתקן . וצמחה עולה הז"א עם ללא עד חזה דצינה שהיא עלאה . ולפי שכן חזה דצינה נעשה כתר לז"א כדודע לכן אומרים קדושת כתר גם צמחה וחדע כי צמחין יו"כ מתגלים ג"כ אורות נה"י דלצ"א ולכן יש הולאה ספר חורב גם צמחה משל"כ צ"י ור"ה אך שאין רחל מקבלת מהם כי היא למעלה מז"א וקבלת אורות צ"א דוקא ע"י ז"א משל"כ אורות אימא יכולה לקבל מעומת עומת צ"א ז"א . ונגד ג"ס עליונים דכ"י דלצ"א שהם צמחין הסתום כדודע ולזה הוא הולאה ס"ת כדודע צמחה דשנת וקורין ג' גברי נגד ג"ס עליונים דכ"י דלצ"א וכו' קורא ומפסיר נגד ללא שעלמה ג"כ עם ז"א : תפלת נעילה צלם עולה הז"א צדק דצינה צ"י צדק וצמחה עולה ז"א ולזה ורחל ואימא עלאה כולם צדיקא דל"א ולכן יש צו ג"כ קדושת כתר :

ענין וחתמונו שאנו אומרים צנעילה היא ע"פ קוד הכתוב גן נעול אחותי כלה מעיין חתום . והנה מעיין הוא לעולם צחוד חגן והמעיין משקה חגן . והכוונה הוא כי רחל נקרא ג"ן דכתיב צחתי לגני אחותי כלה . והוא צקוד חלונים כמ"ס לפניך . וגם נקרא מעיין והוא צקוד הפנימיות כמ"ס הכל לפניך :

והוא כי כבר נחצאר שכן ר"ה עד יוה"כ רחל נמחקת צקוד החילוניות שלה ע"י הנקירה ואז היא מקבלת ה"ג צקוד שלה מן ז"א עלמו ולא מן אימא והם קוד הכלי שלה צחתי חלונות שתהא מוכן לקבל מ"כ ואז היא מקבלת אור ח' מן קוד נקודת של סם מ"ה סצ"א שעולים ח' יותר מן סם מ"ה כי הנקודת דל"ס מ"ה הוא שח"ק צקוד כי מי צחח"ק יערוך שהוא שצא חולם קמץ שהוא עיקר נקודת הוי"ה צכ"מ סרומן לז"א כזה יוה"כ וז"א מקבל וממורק המילוי . לצד כדודע שהוא ג"י מ"ו והוא נותן לה זה אור ח' . היתרון של הנקודה מן השם מ"ה ואז היא שהיתה צקוד צ"ן שהוא סם של הנקודה כדודע ואין זה רק ע"י אורות ואין זה קוד עשירי . ולכן נקראת דלה ועניה . ואחר שמקבלת מנחה אור ח' נעשית אצן שחיה שמונה הושח העולם ואז נקראת ג"ן ג"י אצן שדה הראוי לזריעה והנה כ"ז שעדיין אין לה הזווג שלם עם ז"א כי עיקר הזווג שלם לא נעשה רק צס"ע כמ"ס לקמן לריכה היא לנעילה דלת שלא יכנסו זרים צהיכ"ל קוד חדכי . ואז נקרא' כלה צקוד צחולה סדלתיה נעולות ח"ס גן נעול אחותי כלה . ועדיין המ"כ שלה צקוד חלונות . והנה ציה"כ שהיא מקבלת מ"כ פנימיים שהם ה"ג ממותקים מן אימא עלאה וקוד כי שערי צינה כי ה"ג כ"א כלול מ"י הם כי ואז נקראת מעיין שאז המ"כ שלה כוצעים ועולים המ"כ נגד המ"ד כמו המעיין שהוא כוצע . וקוד מעיין הוא כי ה"ג ממותקות הם קוד הי הוי"ה צג"י ק"ל ועם הכי שכי"א כלול מ"י הוא כי ומקבלת מן הצינה קוד כי שערי צינה הרי ק"ל וי' צג"י ק"פ שהוא צג"י מעיין . והנה כבר נחצאר שאותן ה"ג פנימיים היא מקבלת ע"י הי תפלות שהם קוד הי קולות פנימיים והנה תפלת נעילה נגמור ליכנסו זה כל ה"ג שהם קוד המ"כ פנימיים שלה שע"ז נעשה צקוד מעיין ולכן עתה נדונים העולם לחיים או למות כי הגזרות הם הדכין את העולם ואז נעשה לה

כוונת תפלת יוה"כ

קוד החומות וקוד החומות"ם הוא קוד תחומי סקוד חומות וקו חומות והענין הוא כי כתיב חומות צה ליון. וכתיב חומות ירושלים. והענין הוא כמו שהחומה הוא להגן על העיר מפני האויזים שלא יבנקו לעיר כן הוא צבאן. שהרי נודע שיש שני פתחים צרם צקוד הכחוצ שאלו שערים ראשיים והנשאלו פתחי עולם כו"ש זה הסקוד צבאורי שבה"ע והוא צבא צחי של הנוקצא. שהוא צחי יקוד ומלכות צבה שיקוד הוא יקוד נקודת ליון צבה והמלי היא יקוד ירושלים כנודע צקוד הכחוצ וליון הוא עיר דוד שקוד היא צחי יקוד נוקצא. ולכניהם לריך שמירה והוא קוד חומות צחוך חומות כי יקוד על מלכות ולפנים חומה. וכתיב על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים והיא החומה שלפנים מן החומה. שהח"כ שהם צקוד פנימיות וחלוקית שיהם לריכים שמירה ולכן עתה צנעילה שכבר נגמרו להכנף כל צחי הח"כ שלה לריכה לחומות והם קו"ד ג' ונולדו חיה"ם שציקוד חיוה שהם צג"י חומות"ם ע"ה ומן האלה זו נעשה לה קוד החומות"ם כי כבר נודע שצבאורת חיוה אין אחיה לחלוקים ואז נעשה תחומים עד פה תצא ולא לפנים מן החומות"ם כי זה החומות נעשה מאור הצבה שנקרא חומות. כי כבר נודע שלפעמים האויזים רבולה על שר צביה דכתיב והאם רוצלת על הצבים תרי ושמע ואז היא נקרא אש הצבים. ולפעמים שהז"א לצד יונק ומדי חומו צקוד שחמרו ומשמורה שלישית אשה ומקפת עם צעלה ותנוק יונק ומדי חומו ואז אין הנוקצ' ומקצלת האלה חומה רק הז"א ואז נקרא אש לז"א וחומות לנוק' לפי שהוא אש צעלה ונעשה לה חומות. וכן כשהנוק' לצד ומקצלת האלה חומה ולא הז"א כמו צר"ה קודם תקיעת שופר כו"ש וכן ציה"כ אז נק' אש לנוקצא וחומות לז"א. והנה זה החומות"ם הפנימי נעשה ציה"כ שהיא חומות לדלתי צחי היקוד צבה שהוא קוד געילה שער הסיכל כי צחי המלי לא ע"י היכל רק פרחדור כנודע. וחומות החילון שהוא חומות לדלתי שער לרק צחי המלי נעשה צהושענא רצא שהוא קמוד לעת הזווג שנעשה למחר צש"ע שאז לריך חומות תוך חומות כו"ש צמקומו. וצזה תצין ומשארז"ל אדם ידון בכל יום ובכל רגע דכתיב לצקרים תצמקנו ולרגעים תפקדו. ח"כ וזה הועילה החתימה ציה"כ. אצל הענין הוא כבר נודע שצבא ימות השנה קודם הזווג היא ומקצלת הי"ג שהם קוד מ"כ שלה. ללורך הזווג אלא שמקצלת חומות ע"י הז"א ולכן אדם ידון בכל יום ע"י הגבורות שמקצלת כי לעולם הגבורות דין את העולם אך הפערם הוא שצבא ימות השנה נדוין רק היחידים ולא כל העולם אך צר"ה ויה"כ כל צבי העולם עוצרין לפניו צבי ורון. והענין הוא כי כבר נח"ש שיש ה' צחי נשמה שהם נר"ן ח"י ונ"ר הוא מו"כ ונ"ח מן חו"א צקוד ונ"ח מלא ח"ן צעירי ה' עיני"ג חכמה ציה"ה ויחידה ח"א. וכתב צכוות ק"ש שלכן לריכין למקור נשמתם צקוד היחוד להשתתף עם פנימיות זו"כ ללורך מ"כ לפי שיש אדם צחי נשמה צבא ומצחי"א"א כדי להנשיך המוחין מן ח"א ואומר שם אף כי אמרו שאין שום אדם זוכה לצחי יחידה ח"א עכ"ז צאשר שכוונתנו לכלול תפילתנו עם כלל ישראל שהם קוד ח"ר אלא שהוא קוד קומה שליוה כולל מן ח"א ולנועה יש כח צלצור לתנושיך מן ח"א ולכן עיקר ק"ש לריך לקרוא צלצור. ח"כ כל ימי השנה שהיא ומקצלת הי"ג רק מו"א אין כח צאלו הגבורות לדון הכלל כולו שהיא צחי גבורה מן צחי חומות הגבורות משא"כ צר"ה שהוא תחלת מעשיו שציוס זה נצרא אלה"ר שהיה כולל כל צחי הנשמות של כל הקומה ובכל ר"ה מחר הדבר לקדמותו לכן נדונים כל העולם אך שלא נעשה קוד החומות"ם אך ציה"כ שאז היא ומקצלת ה"ג פנימים מן ח"א עלמו ע"י חיוה כו"ש לכן יש כח צאלו הגבורות לדון הכל וגם נעשה קוד החומות ע"י נח"י דל"י שיש צהם ג' חיוה"ת צג"י חומות"ם לכן אז אלו אומרים וחמיונו. ודי צזה :

מתפללין כמו במנחה ובמקום וכתבנו אומר וחתמנו ובמקום ונכתבונחתם וידיד
עד אתה יודע ואחר כך מתחילין כאן

אתה נותן יד לפושעים וימינה פשוטה לקבל שבים
ותלמדנו יי אלהינו להתודות לפניך על כל
עונותינו למען נחדד מעושק ידינו : ותקבלנו
בתשובה שלימה לפניך פאשים ובניחוחים למען
דבריק אשר אמרת אין קץ לאשי חובותינו : ואין
מספר לניחוחי אשמותינו ואתה יודע שאחריתנו
רימה ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו מה אנו מה
חיינו מה חסרנו מה צדקותינו מה ישועתינו : מה
פוחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי
השם בלא היו וחכמים בבלי מדע וגבונים בבלי
השכל כירוב מעשיהם תוהו וימי חייהם הבד לפניך
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל :
אתה הבדלת אנוש מראשית בירהו לעמוד לפניך :
כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק מה יתן
לך : ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את (יום השבת
הזה ואת) יום צום הכפורים הזה קץ ומחידה וסליחה
על כל עונותינו : למען נחדד מעושק ידינו וגשוב
אליך לעשות חוקי רצונך בלבב שלם : ואתה
ברחמך הרבים רחם עלינו כי לא תחפוץ בהשחתת
עולם שנאמר דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו
קרוב : ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסדוח :
ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
ואמת ומרבה להשיב : ורוצה אתה בתשובת רשעים
ואין אתה חפץ במיתתם שנאמר אמור אליהם חי אני

תפלת נעילה

נָאוֹם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים אִם אֶחָפוּץ בְּמוֹת הַרְשָׁעִי אִם
בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וַחֲיָה שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדְּרָכֵיכֶם
הַרְעִים וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל : וְנֹאמֶר הַחֲפִץ
אֶחָפוּץ מוֹת רָשָׁע נָאוֹם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדְּרָכָיו וַחֲיָה : וְנֹאמֶר כִּי לֹא אֶחָפוּץ בְּמוֹת הַמֶּת נָאוֹם
אֲדֹנֵי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וַחֲיּוּ : בִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׁרוּן בְּכָד דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדִיד אֵין
לָנוּ מִקֵּד מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ :

ואומרים אלהי עד שלא נוצרתי ואלהי נצור

אחר נעילה חומרים זכ

פ"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

והזווג ז"ח עם לאה למעלה דדיקנא דא"ח

ג"פ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

א' כגד לאה א' כגד רחל א' לכלול שניהם דדיקנא דא"ח א' ח'ן פחד ומהחלונים לכן
חומרים צקול רס

ז"פ יהוה הוא האלהים

ז"פ כפולים וצ"פ ראשונים שהיו"ה רומז לז"ח שנעשה עתה עמל להחוק' הנק' חלה"ם
לפי שהיה עלתה תחלה וסוף לא עלה עד תפלת מנחה . ואומרים ז"פ כגד ו"ק שבו עם
הענקה שהם ז' נודות . וצ"פ שניים יכוון כי היו"ה שהוא ז"ח עתה שעלה לדיקנא דא"ח
נעשה היו"ה זה צח"י אלהים כגד א"ח :

ואומרים ד"פ כגד ד' נודות שלו וצכל א' ים היו"ה . וכן מוצאנו צזוסר .

ד"פ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

לפי שכבר נת' ששם היו"ה כולל האל"י צקוד פשוט כפול ונשולש מרובע כזה י"ה יס"ו
יהו"ה פשוט רומז לא"ח ולאל"י שצח"י כפול א"ח וצריחה שצח"י נשולש ז"ח
שעיקרו חג"ת י"י שצח"י מרובע מלכות שכוללת כה"ם עש"י שצח"י . והנה עתה
שעלתה המלכות ג' מדרגות למעלה ממדרגתה עם דיקנא דא"ח וכגדס ג' היו"ה שצכל
מדרגה יס צה היו"ה וג"כ מלכות שעלתה ג' מדרגות וכעשית מלך צכל העולמות ועי"ז
היא נקצלת ה"ג ממוותקים שהם חותיות ונלכפ"ך שהם ג' מל"ך מל"ך מל"ך ועי"ה"ג
הוא מדרגות עם ז"ח ונעשה יחוד שלם וזן א"ח עד המלכות שקו אולעני כולל כולם והם
קוד ג' שנות אחי"ה צכתר היו"ה צז"ח אדני צמלי שהם ג' יצ"ק כמו שעולים הנקודת
של מלך מלך יעלך .

מנהג מדינותינו לתקוע תשר"ת א' אחר נעילה והוא מנהג בעלמא ונ"ל שיש לו סמך
והוא שכמו שבמ"ש נתבאר בסוד כוונת ויהי נועם שהכוונה לפי שבמ"ש חוזרים
העולמות לירד למקומן למטה ולכן כוונתנו להמשיך להם הארת הנועם העליון מקדושת
שבת וכן הוא עתה שהיתה העליה בדיקנא דא"א שהיא סוד שופר עלאה שופר הגדול
כמ"ש לעיל והה"ג שקבלה בזה היום הם סוד קולות פנימים מדוקנא דא"א לכן עתה
אחר תפלת נעילה שחוזרים לירד למטה אנו תוקעים בשופר להמשיך הארה זו למטה שישאר
קצת מאותה הארה אחר יה"כ :

ונקטק

ומקדשין הלצנה והולכין לנצחיהם לשלום ונצדילין על הכוס ועל אור ששנת ואין נצדילין אלא על אור ששנת ולא על אור חדש היולא מאצנים ומפי שהשטן לו היה לו שליעה ציוסככ"ל ולפיכך אין ראוי לנצד על האש החדש שהוא גופא דע"כדי שלא יתגבר על אור ששנת שכבר נכנע אל הקדושה שלא היה לקליפה שום אחיזה צו ציה"כ ככ"ל כי עתה חוזרין הדיקין והגבורות להתפשט צעולם ואנו מצרכין להשם שאין לנו חלק בצחוניים לכן מצרכין על אור ששנת דווקא שכבר נכנעו מהקדושה :

סליק בוינת יום כסוד : בעזרת האל אשר עצת אויביו יסיר :

בוינת סוכה

כתיב ולקחתם לכם ציום הראשון וכי ראשון הוא והלא ע"ו היא אלא ראשון ודאי והנה כדי לצאת לך זאת חדע כי וון ר"ה עד יוה"כ היה הכל קוד שואלו תחת לראשי ולא קבלה הנוקצה שהוא רחל רק ה"ג ללורך צנינה וצנה כצנית צנין שלם צמרלוק גמור עד שעלתה נגד הז"ח פצ"ט ואז היא שואלו תחת לראשה כי צהיות עמידתה למעט צמקום כה"י אז שואלו למעלה מראשה ואחר שעלתה צכל שיעור קומתה אז שואלו למעלי מראשה ואחר שעלתה צכל שיעור קומתה אז שואלו תחת לראשה ועדיין לא קיבלה וון החסדים כ"ח צי כללות של החסדים והיא כי חדע שאף שאמרנו צכ"ו שהם ה"ח וה"ג עכ"ז הם ז"ח ז"ב והוא כי ה"ג וה"ח מתפשטין צחג"ת וכו"ה הן צו"ח הן צנוקצא ואח"כ מתקצץ הארתם של כולם וככנס צימוד לא וון החסדים עלומם אלא הארתם אחר שמתערב הארתם יחדוה נקרא כללות ה"ג וכללות ה"ח ואח"כ יורד כללות זה צמלכו היינו צצח"ה הנלי של זה וכן צצח"ה הנלי דנוקצא וזה נקרא כללות שני חרי הם ז' צח"ה ה"ח וה"ג עלומם הוחפס צחג"ת כ"ה וצ' כללות הוחפסטי צימוד ונלי והנה חדע כי צערצ יוה"כ קיבלה כל ה"ח צח"ה של הגזירות ונלי ה"ח ועוד קיבלה הצ' כללות של החסדים צימוד ונלכות שלה כדי שחשך כלי מוכן לקבל ציה"כ ה"ג פנימיים עליונים כו"ט צבר והנה אחריה"כ היא מתחלת לקבל כל ה"ח והוא מתקבלת תחלה ה"ח פנימיים ואח"כ חקפים כי לעולם הפנימיים קודמים לחקפים אך ההפך הוא צין הפנימיים וחקפים כי פנימים צאשר שצריכים להיות מוגבצ צפנים צמקום לר מוכרחי לכנס מנעה למעלה שלא כקדר שמתחלה נכנס חסד ואחר שנכנס חסד התחתון נדחה למעט וכך הקדר עד שיכנס חסד העליון ומתישצ צמקומו למעלה וכ"ח ומתישצ צמקומו ונש"כ חס היה נכנס תחלה חסד עליון ח"כ אח"כ כשיכנס השני ילך עד העליון להיות נדחה למעט שהרי צהיותה למעלה אין מקום לשני לכנס לכן הם נכנסים מנעה למעלה שלא כקדר אך חקפים שיש להם מקום להתפשט נכנסים מנעה למעלה שלא כקדר : אך חקפים שיש להם מקום להתפשט נכנסים כקדר מנעה למעלה שמתחלה נכנס חקף חסד הראשון השייך לספי החסד ומתישצ צמקומו ואינו ז' ונש"כ ואח"כ נכנס חקף השני ומתישצ צמקומו צפסי הגבורה וכן כולם :

ועתה נצאר קדר הכנסת פנימיים וגם חקפים : הנה צבר אמרנו שצערצ יוה"כ צבר נכנסו צ' הכללות של החסדים הפנימיים ונלי ז"ח : צימוד ונלכות של רחל : וצמחרת יוה"כ מתחיל קוד וינונו תחצקי שמתחילין לכנס צרחל ה"ח עלומם ונלי ז"ח : וזה נעשה מאליו צלי התעוררות שלנו רק שהימים צעלום יש צהם שלימות לזה מנחת הארת ח"ס המוגיע צימים האלו דרך התלונות כנודע שיש עת וזמן לכל חפץ ולזה

כוונת סוכה

ולזה ציינים אלו אין מחשכין בהם ואין אומרים תחנון שמתעורר בהם אור חסד המניע בכל יום כו"ש והנה ציוס'א' שאמר י"ב ככנס חסד תהותון הפנימי מלדז"א השייך להודו וככנס צרחל : ציוס'א' ככנס חסד צ' השייך לללח : ציוס'א' ככנס חסד ג' השייך לת"ח ציוס'א' שיהא ערב סוכות ככנס חסד ד' השייך לגבורה וציוס'א' שיהא יום ראשון דסוכות ככנס חסד ה' שיהא העליון השייך לחסד והוא קוד אור קדמאה שבצרחל ציוס'א' כנודע שיהא יומא דכליל כל יומין כנצוצ'א' בזוהר צקוד הכתוי' יומא ילוא ה' חסדו דא יומא קדמאה דכליל כל יומין גם צקוד וה' הולך לפניו יומא דא יומא קדמאה וכו' ולכן נקרא זה היום ראשון : והנה אחר שנכנסו כל ה"ח פנימיים מלדז"א ואלו הם ככ"ל לוא הקצ"ה לעשות התעוררת למטה כדי שיכנסו גם המוקפים דז"א וגם פנימיים ומוקפים מלדז"א חסד והוא ע"י מלות לולב וסוכה כו"ש לפניך וזש"ה ולקחתם לכם ציוס'א' הראשון פרי עץ הדור כו"ש לקמן והנה כ"ז הוא לדיעה הא' : והוא מהקצרה שכתבו שה"ג קצלה תחלה מר"ה עד יו"כ וז"א ואח"כ ציה"כ תקבלת מלימא בן הוא קבלת ה"ח תחלה מלימא ואח"כ מלימא : אזל יס דיעה שניה והיא יתיר מלימא שזון יו"כ ותחלת לקבל ה"ח פנימיים מלדז"א חסד ע"י סגולת הימים פלומס צלי התעוררות ואח"כ המוקפים של ה"ח מלימא ע"י מלות סוכה וצחוחו יום הראשון של ח"ג שנקבלת חסד הראשון העליון הפנימי דלימא וגם חסד העליון דמוקפי' דלימא שיהא ככנס תחלה כסדר מועלה למטה ככ"ל וגם ככנס חסד ראשון של המוקפי' דז"א ע"י מלות לולב שיש צו שני דצרים הא' נעילה בצרכה צלל סיקף הצ' נעילה צהיקף והיא התעוררות לפנימי' ומוקף דז"א : והסוכה הרווח רק למוקף הוא מוקפי' חסד שנקר' סוכת שלום כו"ש צבוכות שצת צבוכות ופרוס עלינו סוכת שלומך : וזה מדיעה יתיר נכון : לדיעה הא' ל"ל שהלולב רומז לחסד וסוכה לז"א ודוק סיעצ :

ונחזור אל הענין ונבאר ע"פ דיעה הב' כי זו עיקר ולקחתם לכם ביום הראשון ראשון שמקבלת חסד הראשון השייך לספ' החסד שלה בסוד אור פנימי מן הא' ע"י סגולת הימים ואז צוה הקב"ה לעשות סוכה שע"ז יושב אל"ה סוד סוכת שלום שהוא סוד אור מקיף מיסוד אימא הנקרא סוכת שלום כמ"ש לקמן וע"י מצוה זו מתחיל לכוון מקיפי ה"ח דאימא בכל יום מקיף חסד א' והנה כבר נתבאר שאף שהם רק ה"ח עכ"ז הם ז' היינו עם ב' כללות כמ"ש לעיל ונגמרו בז' ימי החג ומתחילין כסדר ממעלה למטה וביום א' נכנס מקיף חסד עליון הנקרא ראשון וגם נכנס בו פנימי התחתון ומקי' עליון דז"א ע"י מצות לולב כמ"ש לקמן והנה יום זה נקרא ראשון מב' טעמים אם מחמת חסד עליון הפנימי דאי' שנכנס ביום זה אם מחמת חסד המקי' עליון דאימא ודז"א שנכנסת ביום זה והוא יומא דכליל כל יומין ולכן הוא י"ש גמור משא"כ שאר הימים עד ש"ע שאז כבר נגמרו לכוון כל ה"ח דאימא פנימיים וגם מקי' הראשון דאימא ודז"א ולא נכנסים רק שאר החסדים התחתונים לכן היא חול המועד ואותן הימים שבין עשור לחג לא נקרא מועד לפי שעדיין לא נכנס באותן הימים רק הפנימיים ולא המוקפים וכבר נודע שהמוקפים הם עיקר אך באשר שעכ"פ מתנוצץ בהם אור החסדים אין בהם תחנון ולא תענית הרי נתבאר לך אלו הימים וכוונתם ועתה נבאר ב' המצות שנצטוו ישראל בזה החג והם מצוה סוכה ומצות לולב :

כוונת הסוכה

כתיב צבכת תשצו שצעת ימים כל הארצה צישראל יצבו צבכת לזמן ידעו דורותי' כי צבכות הושעת' את בני ישראל צבול'א' חותם מאחז מלכים : תנה צוה הכתוב שכתבו ג"פ צבכת צ' חסדים צלל ו' וא' מלל והענין הוא כי סוד הסוכה שאחז"ל שיהא ראשון ורצו ושלחנו תוך הסוכה וגם אמרו שמים כהלכתן ושלשית אפילו

אפילו טפח • וגם אחריו קובה שהיא בצורה למעלה ומי' אמה פסולה • וגם ההפרש שיש
 בדפנות שהם שלשל הדפנות מועילה למטה או מועילה למעלה וגם אחריו שלריך לעשות זה
 לזרע הפתח ולריך לעשותה עגולה שתהיה פטורה ממוחזה • כל אלו הדברים יתבאר ע"פ
 הלשון אל • והוא כי חדע שלעולם קוד הסוכה הוא קוד אור אימא המקפת וסוכה אחת
 זו"כ צקוד והאם רוצלת על הצנים והוא כי בצר כודע שנה"י דא"י כנכסים צתוך הז"א
 וסנה כה"י שלה יורדים ומתפשטים בכל קומת הז"א צשי קוים ימין ושאל של ז"א כי
 צנה"י דא"י יס צכל אל והם ג' פרקין ומתפשטין צג"ס דז"א היינו ג"פ כלל דא"י צקו
 ימין דז"א שהם חכמה חסד כלל • וג"פ דהוד דא"י צקו שאל ז"א שהם צינה בצורה
 הוד דז"א ויקוד דא"י צב כודע שהיא קלר ודל כחצ צק לפק אל ומתפשט צדעת דז"א
 וכצ כודע כי ציקוד דא"י שם ה"ח וה"ג • וכה"י דא"י מתלצטין תוך כה"י דא"י ככודע •
 אך שיקוד אצא הוא חריך ויולא מתוך יקוד דא"י ומתגלה צתוך ז"א • וכצ כודע
 שדא"י מרכנת עלמה צקוד והאם רוצלת על הצנים ומכנסת היקוד שלה למטה צז"א ומתפשטת
 צשליש ת"ת דז"א ולז הת"ת דא"י הוא צדעת דז"א ולז נעשה הת"ת דא"י כתר
 לז"א ככודע צקוד עומר ישראל צתפארה כו"ש צב כו"ש והנה יקוד אצא מתגלה
 צז"א ומשליש ת"ת ולמטה והנה צב כודע שאורות אצא חץ שמתגלסלעולם הם מלוצשים
 באורות דא"י והיינו ששיפולי היקוד של דא"י יורדים צמחילות שהם קוד המול' דיקוד
 דא"י חק' שיפולי מעי' הם יורדים למטה עד קוים יקוד אצא שהוא מפתיים צקוד יקוד
 ז"א ככודע • וכצ כודע שיש לכל אור צ' צחי' היינו פכיו ומקיק והפכיו • מתפשט צפנ מוית
 ז"א והמקיק מקיפו לכל קומת ז"א היינו ראשו ורצו עד קוים היקוד עד המוקם
 שמוגיע אור המחילות דא"י וגם מקפת למוקצא שמתחלת ומשליש ת"ת דז"א ככודע
 והמוקצא נקרא' שולחנו ככודע והיינו כשהיא למטה תחת החזה שאז היא צקוד
 שלחן של ד' רגלים ככודע וצוה נצא אל הציאור • כי הנה צוה אור המוקיק שהוא
 קוד הקובה יס צו ג' צחי' הא' הוא לצחי' הז"א לצדו שהוא קוד האדם היושב
 צקובה: הצ' לצחי' הנוק' לצדה שלפעמים ומתלקים המוחין וז"א וכיתן לנוק'
 ככודע והיא נק' לפעמים ג"כ אדם צקוד זכר ונקבה צראם ויקר' את שום אדם
 שאף שהאמה הוא כי שניהם יחד נקראו אדם עכ"ז משמעו הכתוב שכ"א לצדו
 נקרא אדם • הג' לצחי' שניהם ציחד שהיא עיקר מורה קובה שיהא אדם ואשתו
 צקובה כו"ש לקמן • ולזה נזכר ג"פ צקבת צכתו צ' חסד וא' מלא כי סבה חסד
 ע"ה צג"י אלה"ים רומז אל' לצחי' ז"א לצדו שאז הוא צקוד הדיכין ככודע והצ'
 רומז לצחי' נוק' לצדה שנקרא ג"כ אלה"ים ומש"כ כשהם פצ"צ ציחד הם צקוד
 הוי"ה אדכ"י ככודע ולזה רומז קוב"ה מלא שהוא כ"ו ה"ס צג"י הוי"ה אדכ"י •
 ונצאר אותם הג' צחי' • הא' היא לז"א לצדו והוא כשהמוקצא עומדת למטה מן
 החזה דז"א וחז כה"י שלה אור המוקיק שלהם המתפשט למטה עד יקוד שצו ככ"ל
 אז הם מקיפים צקוד ג' דפנות גמורים לראשו ורצו וגם לנוק' מן החזה עד היקוד
 שהיא קוד שלחנו • והם קוד המחילות היורדות למטה מועילה למטה דרך אור ישר
 שהז"א מקבל חמיד דרך אור ישר ככודע ואז אם אין צין הדפנות לארץ ג' עפמים
 כשהם שרי לא נשאר צלי מחילות רק כ"ה שהם ל עה מן היקוד ואין צנ"ה ההם
 ג' פרקין שלמים שהרי למעלה צפרקין עלאין שם נעלם צחי' היקוד ויש צהם מחילות
 והצן זה • והנה הסכך של הקובה הוא קוד הת"ת דא"י והסוכך ל"א על ראשו וצת"ת
 דא"י יס צו שם ס"ג והמולוי שלו עולה לז"א צג"י ק' קוד ק' צרכות ככודע והוא צג"י
 סכ"ך צחי' הצ' ללורך הנוק' נצדה • והוא צעת שדא"י ומתלקת מז"א והוא צעת

כוונת הסוכה

הדומימית שכול ללורך הזוג כנודע ולא יולא פנימיות דז"ל סוד נשמתו ולא עולים האורית למעלה להחלק ממנו וכשמגיעים אל החזה ששם המור אשר דרך שם יולא הארה לנוקצא שיעקר קצלתה הוא מאור מורז ולא לימא מליירה רק לנוקצא לבדה מרחיק צבור מרחוק ה' נראה אלי ואותן אורות שעלו דרך אור מורז מן ז"ל והם ב"ב אורות לימא אשר היו בתוך ז"ל שכול סוד פנימיותו כנודע מזה נעשה פנימי ומקיף לנוקצא והם סוד הדפנות שמתחלשים ממנה למעלה שאם יש צדדים עשרה פסחים כשרה שכול מדת הנוקצא שהיא צבור עפסים . צבור הכתוב הנה טפחות נחת ימי כי עיקר צנייה ע"י ה"ג שהם סוד ה' אלצנות כנודע . ומה שעלה מן ז"ל ונחלק למעלה ללימא הם מליים וסוכים על האור למעלה שכול סוד סכך הסוכה ולא אינה מקפת וסוכתה כלל על הז"ל . והוא צמי' הצ' . צמי' הג' הוא עיקר הסוכה מלא כ"ו שהוא כ"ו ה"ם הרווח לזו"ג והוא סוד הסוכה אשר עליה נאמר כי צבורות הושגות את צני ישראל שהיו יושבים צ"י ענני כבוד דכתיב וה' הולך לפנייהם יומם . ומלי יומם כמד"ל יומם ילוח ה' דא חסר עלאה יומא דלזיל עם כולא יומין יומא דכליל כל יומין . והכוונה כי כאשר תחגל הנוק' צניין שלה צקומה שלימה והיא פצ"פ עם ז"ל נגד חג"ת דליה אז כתיב וימינו תחזקני שאז הז"ל מתחזק אותה צמינו . והנה כשנני צני אדם עומדים זה נגד זה פצ"פ ואחד חוצק צדיו צמינו הרי מקיפו צ' לדדים שלימים ועוד מעט מלד ה"ג כי ציד יש צו ג' פרקים הכתף והזרוע ופרק היד עם האלצנות שהיא טפח . ולכן כשהז"ל מתחזק הנוק' צמינו שכול סכך העליון יומא דכליל כל יומין א"כ צמינו ודלי שיש צו אור פנימי ומקיף מן לימא ולא צנת המיצוק מתפשט האור דכליל כולו ומקיף את הנוקצא מצ' לדדים שלימים ועוד מעט מלד הג' והם צ' דפנות כהלכתן והג' אפילו טפח . והת"ת דלימא נעשה סכך לשניהם . והנה לולי מיעוט הכתוב נשים לפוערן מן הסוכה לא היו נפטרם ממנה טעם מ"ע שהז"ג לפי שצנת הסוכות עומדים זו"ג פצ"פ וציום הראשון שכול סוד וימינו תחזקני שאז נכנס צה מקיף הראשון והפנימי סוד הסכך ונעשה לה ג"כ צמי' סוכה ולכן לריך קרא למעט אותם והוא מטעם כי הסכך שכול סוד ח"ת דלימא הוא רק כתר ז"ל רק שמתפשט ממנו מעט אור גם לנוקצא . ולכן עיקר מלות חשבון כעין מדורו איש ואשתו אצל מ"ע היא פטורה רק המיוצ צלם להסתכל על אשתו שחיה עמו כסוכה . והנה נח' הג' סוכות הגזכרי' ככתוב צ' חסרים וא' מלא והנה מ"ש למעלה מן' אמה פקולה . הסוכה הוא כמו שחז"ל עד ד' אמה אדם דר צלל סוכה וכו' והוא כי הנה שיעור קומת האדם הוא ג' אמות כנודע והנה הז"ל שכול סוד האדם שיעור קומתו ג' אמות כי יש צו ג' קיום היינו חס"כ קו ימין צג"ה קו שמאל דעת ח"ת יסו' קו אמצעי וכל ספי' שלו אמה שכול סוד מלה צלליו' עשר מעשר כמ"ש צצורי שגה"ע הרי שיעור קומתו ג' אמות וצלליות עשר הם שלשים אמות . והוא סוד שם הוי"ה שצ"ל עם ד' אותיות צג"י שלשים . שכול שיעור קומה שלו . וכבר נודע ששכנכנסים נה"י דלי' בתוך ז"ל וצג"ה דלי' יש צכ"ל ג' פרקים ומתפשטים צכל שיעור קומתו הרי כי נ"ה של לימא המספיקים לתחלצ צכל שיעור קומתו הם ג"כ שלשים אמות וכשמחליטין לכונס נה"י דלי' צז"ל נכנסים חמלה רק צ"פ תחלין דלימא : והם נכנסין צפעס אל' צרגע אל' . א"כ נשארים למעלה צ' פרקים שהם אמצעים ועליונים . וכל פרק הוא שיעור עשר אמות הרי הת"ת דלי' שכול למעלה מן נ"ה הם גצוהים עשרים אמה והת"ת הוא הסכך ונ"ה הם המחילות כנ"ל הרי דר אדם שכול ז"ל צלל שוכה שהת"ת אינו גצוה יותר מעשרים אמה והוא דר צה בתוך המחילות שהם צ"פ תחלין שכבר נכנסו צו . משא"כ כשעדיין לא נכנסו צו גם הצ"פ תחלין א"כ הת"ת שכול הסכך גצוה יותר מן' אמה והוא אינו דר צה כלל . ח"ש עד ד' אמה שלטא צ"י עיגל למעלה מן' כו' הסוכה הוא כמ"ש צצורי שגה"ע שלעולם העול משיג עליו אצל אינו משיג עלת עליו . והנה נה"י דלי' שכול קשורה תחילה מ"ג קשרי דומימיותה נקרי' עילת ז"ל ותג"ל דלי' שכול קשורה תניינל נק' עילת עילתו לז"ל . וא"כ כל אמן שעדיין לא נכנסו צו כלל מנה"ל דלי' הרי הוא אינו משיג רק נה"י דלי' שכול עילתו ואינו משיג לת"ת שכול הסכך כי היא עילת עליו ואז לא שלטא צ"י עיגל משא"כ כשנכנסו צו אף רק הצ"פ תחלין דנה"י דלי' ונעשים לו פנימיות ונשמתו ממש א"כ הת"ת נעשה עתה רק עילתו ולא עילת עילתו ולכן שלטא צ"י עיגל . והנן זה . ובספר הכוונת כתב שקוד עשרים אמה הם סוד עשר ספי' דז"ל וי"ס דנוקצא ודצריו אין מוצנים לו ולא עומדי על דעתו . ודוק צה היטב :

ומ"ש שריך לעשות נורת הפתח עגולה . כבר נודע שקוד הפתח הוא סוד יסוד הן צמי' הן צנוק' . אף שיסוד א"י היא צבור עגולה סוד אלה ס' דאפרסמון . ויסוד נוק' דז"ל הוא צבור רצוץ צבור אלה מ"ש של למרצה המשכה כמ"ש צצורי שגה"ע והנה צפתח התחמון יש שם סוד מנחה כנודע להגין מן החלונים שלא יכנסו זרים צהיכל . משא"כ למעלה צמי' א"ל מנחה כי אין שם אחיה להמלונגים . הרי תצטרך כוונת הסוכה . והנה לבאר שאר הדברים הנאמרים צענין סוכה שכול סוכה

והוא כי חזק שהללז ור' מיני רומזים לר' אבות הור"ה הכולל כל קומת ה"ז א כדוע אף לפי שכל כוונה זו להמשיך המסדים מן ז"ל אל הנוק' לכן לרד לכוון צבורי"ה זו לשם צ"ן שהוא צבורי"ן שהוא צנ' כדוע כמ"ש לפניך ויהנה לרד אחת לדע' כי המסדי"ה הם צאים כולם מחלה לנשי' הדעת דז"ל ושם נשרשים ואח"כ הדעת מחלק אותם הכ"ס לה"ס דז"ל שם מג"ת נ"ה דכתיב וצדעת חדרים ימלא ויהשורש שלהם נשאר תמיד צדעת ואח"כ מתעצבים יחד כל הכ"ס שיוגל מן אלו הכ"ס האחר למטה ומתעצב האחרם יחד ונכנסים ציפור וכו' עוד כללות א' שזכרנו שהוא ציפור צדור ויקח יוסף את כל הכסף ה' כסף ה' מסדים שהוא לוקח כללותם ולכן יסוד נק' כ"ל דכתיב כי כל צאמנים וצאנץ ומתרגמינן דלחיד צאמיל וארעא' שהוא היסוד דלחיד צאמנים הוא עוד הת"ת וצאנץ עוד המלכות ולפי שלוקח כל הכ"ס וכל א' יש צו י"ס כדוע שאין הקדושה פחות ממשה הרי כ' גי' כ"ל ואח"כ יורד הארת כללות הכ"ס מן היסוד אל העטרה שהוא צמי' המל' דז"ל ונק' כלה לפי צאמיל' המל' אף דדיכרא היא צמי' נוק' וזה עוד ה' לכן נקרי' כלה צמוספ' ה' כמ"ש זה הסוד צאמירות צמזורי ג"ה ששעולם הוכרח הוא להיות צמי' נוקצא דזוכרא וצמי' דוכרא צנוק' צבור יוסף ה'לדיק ונניימין ה'לדיק צבור הכתוב גם זה לך צ"ן הנאמר צנניימין כמ"ש שם וזהו כללות הכ' שזכרנו הרי הם ז"ס הכ"ס ממג' וצ' כללות חוץ מן השורש שלהם שהם צדעת ויהנה ז' צמי' אלו מתקצלת הנוקצא דז"ל מן ה"ז צז' ימי הכגע"י ה'ללז כמ"ש לפניך רק חסלה נצ"ר איך ה'לז מינים רומזים לשם הוי"ה דצ"ן שהוא כזה יר"ד ה"ה ור"י ה"ה וכו' וזהו צענין זה הדם רומז ליו"ד של השם כי ההדס לרד להיות משלש של שלש שלש דכתי' ענף עץ ואין עצות פחות משלשה וזה רומזים לחג"ת דז"ל ששם עוד האצו' ונאמר צהם ג"כ שאין אצות פחות משלשה ויהנה כ"א לשם כלול משלשין כדוע שהרי הם שלש של שלש שהם חשעה כי תמלא היו"ד כזה יר"ד וי"ו דל"ת שצו ט' אותיות הרי נגה' לך שהדס רומז לחג"ת ואות יר"ד צ"ן ערבי נחל רומזים לנ"ה כי ערבי לשון דצים ומיעוט דצים שנים יהם רומזים לאות ה"ה דצ"ן ולפי שכלולים ג"כ זה מזה הרי הם ד' כ"א תמלא צ' ההי"ן כזה ה"ה ה"ה הרי הם ד' ההי"ן ולכן נקראו ערבי נחל לפי שהם גדלים על המים כלומר על המים צצניל להמשיך המים מגופא היסוד הנקרא נחל וע"י הנחל גם הם גדלים כדוע ולפי שהם לצר מגופא לכן הם צבור הערצות שאין צהם לא טעם ולא ריח ולא עוד אלא שטעמם מר מחמת חוקק הדינים שצהם לפי שהם לצר מגופא כדוע הרי כי צ' צדי הערצה רומזים לנ"ה ולאות ה"ה דצ"ן וכבר ידעת שכה"ה הם עוד השפתיים כמזכור צכוונת אדני שפתי תפתח וגו' ולכן אמרו שערבי נחל דומה לשפתיים ה'ללז היא עוד אות ור"ו של שם צ"ן ורומז לדעת ויסוד דז"ל כי אות ו' רומז לדעת כדוע וגם רומז ליסוד שהוא עוד ו' רצתי ו' זעירא כדוע ולפי שהיסוד מושך הטפה מן הדעת דרך ח"י פולניות שצדורה שלכן נקרא אל"ח ח"י כדוע וזה כלולים ג"כ זה מזה הוא שם ד' ווי"ן ויהנה ה'ללז אמרו שגריך להיות גבוה טפה למעלה מן צדי הערצה כי אותו חלק מן ה'ללז שנקרא עם כצ' צדי ערצה רומז ליסוד שהוא נקשר צין נ"ה והחלק של מעלה מן הצדי ערצה רומז לדעת ויסוד ז"ל ולאות ור"ו דצ"ן האחרון הוא עוד עטרה של יסוד ז"ל ורומז לאות ה"ה אחרון

כוונת סוכה

אחרוני של שם צ"ן והוא כי חדע שאתרו נקרא פרי עץ הדד יהוא לטע' שהאר' העשר' דיסוד ז"א מאיר תמיד אל הנוקצא דז"א צבור אות ד' הרומו לנזק' שהיה דלה ועניה רק שמקצלה אף צעה דלוחה מן סוד יו"ד זעירא שהוא מאחורי אות כזה יד' כנודע והוא סוד יו"ד זעירא דפיננס צבור צדית שלום . והעטרה הוא סוד ה"ו זעירא והיא דצוקה תמיד צמלכות העיקרית שהיא נוקצא דז"א כמ"ש זה הסוד צאריכות גשגש"ע והנוקצא נק' פרי צבור עץ פרי עושה פרי כי הפטרה אף שהיא צחי' המל' היא צבור הוי"ה שהוא כולל כל י"ס דז"א ובו יש הוי"ה צהבה י"פ ה' ה"פ י' הוא ק' וי"פ ה' ה"פ ו' הוא ס' הרי ק"ס צגי' ע"ן והוא דצוק עם הפרי ואינו מתפרד ממנה וחסד"ל מאי פרי עץ הדד שדר הפרי עצנן כל השנה :

והגה העטרה עם הנוקצא הם צ' ההי"ן אחרונים של שם צ"ן והם כלולים ג"כ זה מזה והם ד' ההי"ן כ"א תמלא צ' ההי"ן ה"ה ה"ה הרי הם ד' ההי"ן וצד' יתורן שמלינו שארז"ל אחרון דא קצ"ה הרי כי רומז לזירה מדה מז"א עלמו וע"פ הרוב אמרו אחרון דא שכינתא הרי כי רומז לנוקצא דז"א אלא הן הן הדצרים שאמרנו שהוא רומז לצ' ההי"ן דשם צ"ן הרומו לעטרה של יסוד ז"א עלמו ורומז גם לנזק' עלמה ולזה לא נקשר האחרון עם הלולב כמו שאר מינים . כי רומז לעטרה הדצוקה צנוק' צבור אות ד' אצל עכ"פ צעה הנטילה לריד לפצר האחרון עם הלולב הרומו ליסוד כי העטרה דצוקה צבור ושלל לעשות פירוד צין אחריות הוי"ה . הרי נתצאר כך כי האחרון רומז לעטרה של יסוד ז"א ולנוקצ' ולאות ה"ה דצ"ן . הרי נח' כך כי הרי מינים שצולב רומזים אל כל המסדים המתפשטים מן הדעת צה"ס ה"ה עלמם שהם חג"ת נ"ה וצ' כללות שלהם המתפשטים ציסוד ומל' של ז"א אף נשאר לנו לצאר מה ש"ס להקשו' צזה הציאו' שאמרנו שהדס הוא שלל שלל שלל שהם ס' דדים נגד ט' אחריות של מלוי המלוי דיו"ד כמ"ש לעיל . והנה שער המינים אין צהם רומז למלוי המלוי . כי אות ה"ה ראשונה הרמוזה לערבי נחל הם ג"כ ד' ההי"ן צמלוי המלוי ואין אלו לוקמין רק צ' דדים והיה ראוי ד' דדים כמו צהסם גם אות ו"ן הרומו ליסוד דעת הרי צמלוי מ' ולאו יש צו ג"כ ד' ווי"ן ואין אלו לוקמין רק לולב א' הרומו רק לצ' ווי"ן היינו עם העטרה היוצא למעלה מן ההדס והיה ג"כ ראוי להיות צ' לולבין וכן האחרון הרומו לצ' ההי"ן דצ"א ועם מלוי המלוי הם ד' ההי"ן ואין לוקמין אלא אחרון א' . אצל העינין כי חג"ת הם כ"ג ספי' שלימל וכו"א כולל משלשמן לכן הם שלל שלל שלל . משל"כ נ"ה שהם חרי פל' גופא לכן ד' צצ' דדים לצד ולולב א' כי כוונתינו להמשיך מן הדעת עד היסוד כמ"ש לקמן ושלל לעשות פירוד ציניהם לכן לולב א' זה הטעם הוא ג"כ אחרון א' שלל להפריד היוד זעירא מן סד' ומשאר ר' וכתבי וולט אין כ"ל כנודע :

והגה צוק נתצאר הכל כי מה שנקראים אלו הימים חג הסוכות ולא חג הלולב לפי שסוד ח"ג כצד נח' צכוונת חג הפסח ומה עזרת שמלת ח"ג רומז להצ"ת חיימא . ומלות סוכה להוא סוד המקיפים מהארת חיימא כמ"ש לעיל לכן נקרא חג הסוכות משל"כ מלות לולב רומז שהארת ז"א אל הגו' לא נקרא ח"ג ומה שאנו מצרכין דוקא על נטילת לולב ולא על שאר מומינין כי עיקר מלות לולב להמשיך הארת מן שורש המסדים שצדעת ליסוד ולכל המדות כמ"ש לקמן : לכן ציצרכין עליו שהוא העיקר . וגם כצד"כ צצאר ש"א מן סד' מינים ומעבד אף לנטילה שלל לעשות פירוד נגן אחריות הוי"ה וגם מ"ש ערבי נחל הגדלים על המים נתצאר ג"כ לפי שהם לצד מגופא והם גדלים רק ע"י נ"ה דחיימא המתלבש צז"א שלכן נקראים ערבי נחל שהוא סוד נחל קדושים צבור נחל צדדך ישמה ע"כ ירים ראש והארת א' נקרא מים שהם ה"ה דחיימא צבור ה"ה מים הנזכר צנועש' צראשית כי ה"ה דלצא הם סוד ה"ה אור הנזכר צנועש' גם מ"ש שדומה לשפתיים כצד נחצ' ג"כ שז"ה הם סוד השפתיים כנודע ודי צזה :

ועתה נחמיל לצאר כוונת הנענועים וההקפות שאנו מקיפים עם לולב את החיצה צכל יום פעם אח' וצ"ה עושין ז' הקפות . וית' כך ג"כ למה צנטילה ראשוני לריד נענוע והוא כי חדע כי צמלות לולב יש צו ג' דצרים הא' הוא האדם העושה המזהה אות סוד ה' הוא המעשה שעושה מלור וצח' הגו' הוא קול ודבור הן צנטילה ראשונה הוא צד צהרה שיש צו קול ודבור הן צהקפה יש צו קול ודבור המזמורים והפיוטים המסודרים אחר צכל הקפה והקפה . והנה ג' דצרים אלו הם נגד ג' צחי' שיש צה הארת היוצא מז"א אל הנוקצא הא' היא האדם וגדו הוא הארת היוצא מפי ז"א עלמו היינו מו"ק שלו כי כל אורות עליונים יש להם אור עלמות מל"ס זולת הנוק' דחקרי' אספקלריא שאינה מאירה שאין לה אור מעצמותה רק מה שמקצלת מאלרת עליונים כנודע . והז"א נקרא אדם ששם מ"ה מאיר צו"ק שלו שהוא צגי' אדם ויש צזה האור העצמות ג"כ פנימי ומקיף ה' הוא המעשה שהוא עשיית המזהה ע"י הלולב . וכנגדו הוא

הוא הארה היורד מן הדעת דז"א שזו יש כללות ג' מוחין חצ"ד כדודע שהלובב רומז לו כמ"ש לפיל והנה זה האור הוא במקום הסחוס שיסוד א"י נעשה ממך וסחוס אוחס שלל יכלו לירד למטה כדודע ואף שיש צאיות ממך נקצים שהאורות מאירים דרך שם כמ"ש כבר בכוונת ופרס ע"ש א"י האורה פתומים שם א"י שמאירי מעט דרך הנקצים והנאים כמו בוכבים שהוא סוד סכך הקובע שלר"ך שיהא נראה בוכבים מחורו הכה הם מאירים מלמעלה ממוקומם דרך הנקצים כמו הכוכבים שקצוים צנבלם שקמועים צנבלם ומאירים דרך הרקיעים נמוט אצל אינם יורדים צענמם למטה והנה לר"ך הנענוע לנענוע הלובב הרומז לדעת ששם האורות פתומים שירדו הם צענמם מאירים למטה ע"י הנענוע . המשל הזה אם חמק קמח צבצרה אף שיש צבצרה כולה נקצים נקצים לא יפול הקמח ממנו ומיד כשינענע את הכצרה יפול הקמח למטה דרך הנקצים אף שיהיו הנקצים קטנים מאוד כן דוגמתו ל מעלה וצאחערותא דלחחא אחרער עוצלח לעילא ולז' יורדים הארה מן השרשים של ה"ח שצדעת דרך ממך מחילות יסוד א"י דרך הנקצים למטה ומחצרה אור גדול צו"ק דז"א וצוקע ועולה מעלה דרך אור חורז וילא מוץ לז"א צאחור חור שגד דז"א ששם מחזיל פלוק נוקצא וסח' שהשרש שלח חמיד ולז' היא מוקבלת הארה זו מן ה"ח ש"ח ע"לנו . צח"י ג' הוא שיש צו"א הארה ח"ינא וסח' נגד קול ודבור . כי קול ודבור הוא סוד צו"ח היונאים מן ח"ינא א"ס הצנים והארה זו יולא ג"כ עם הארה הז"א כנ"ל וכנסם צנוקצא ג"כ צחוד אור פנימי לנוק' . והנה כמו שיש ג' צח"י צאחור פנימי כן הוא צאחור מקיף דז"א אשר ממנו נעשה אור מקיף לנוקצא . והנה צנטילה ראשונה עלתה הנוק' עד החזה ולז' אנו נוטלין הלובב עם ד' מיניו הרומזים לכל צח"י הספדים כמ"ש ומעוררים ה"ג צח"י ספדים שהם ספדים דו"ק שהם הספדים עלמם המחשפים צו"ק דז"א ע"י האדם הרומז לז"א שהוא ע"לנו ו"ק כדודע . והספדים שהם השרשים שצדעת ע"י הלובב הרומז לדעת כנ"ל וגם הספדים דח"י שצו"א ע"י הצרכה שיש צו קול ודבור הרומז להארה א"י כנ"ל אך לנור"ך הארה הדעת לר"ך לנענוע צלול צלוריד מהשורש למטה וסוד הנענועים יח' לקמן בפרטות : ולז' מול"ך ומציא לז' רוחות ומעלה ומטה להמשיכם לכל הו"ק וצכל פעם מול"ך ומציא מן החזה אל החזה להמשיך . מסוד שצחוד דז"א לנוקצא העומדת נגד החזה הארה ספדים פנימי ופני שהאורות פנימיים שצדעת הם פתומים לכן לר"ך נענוע הזה הנטילה כי הפנימיים נכנסים חמיד קודם המקיפים ואח"כ אנו מקיפים החיצה צלול להמשיך לנוק' סוד החיצה ספדי מקיפים ולפי שאין לאור המקיף דז"א מחילות שיעכצו מליד ולהפסע לכן א"ל נענוע רק החעוררות ע"י האדם והלובב וקול ודבור המזמורים . להמשיך מכל ה"ג צח"י ספדים מקיפי' אל לנוקצא הרי חצ"י לך כוונת הנטילה והצרכה והספדים דרך כלל :

ועתה נבאר סדר הנענועים והקפות דרך פרט :

הנה כבר נחצאר שהספדים שצדעת הם כלולים מן ג' מוחין שהם חצ"ד וסח' סוד ג' אוחיות יח"ו כדודע ויש צי"ו ו' לרופי' ויש צהם ח"י אוחיות לכן אנו מנענעים לו' רוחות העולם נגד ו' לרופים וצכל רוח ג' נענועים נגד ג' מוחין והם ח"י נענועים נגד ח"י אוחיות שיש צאלו ו' לרופי' י אך לכל רוח לר"ך לכוון לזירי' א"י מן הו' לרופי' כי הם מחלקי צאחיות כי כל לירי' מורה על קלח א"י או למסד או לגבורה או לח"ת או לנלח או לזרז או ליסוד שכולם יש להם שורש צג' מוחי' שצדעת וכפי הכהנת המדה כן ירמוז הליד' על הכהנת אוחות מדה שהליד' רומז אליו והוא צד"ו ו' לרופים הם כזה : יח"ו הו"י וי"ה יי"ה ה"י ו' וד"י וסח' רומזים כסדר המדות חג"ל כה"י והנה כבר נודע שלעולם אוח יו"ד רומז לקו ימין ואוח ה' לקו שמאל ואוח ו' לקו אמצעי וקו ימין הוא סוד המסד וקו שמאל סוד הדין וקו אמצעי הוא רמזים הממוזג צין פסד ודין ולכן לירי' דחסד הוא יח"ו שהמסד שסוד סוד יו"ד גוצר וסולך צראש ולפי שיש כח צמדת חסד לעלמו למחך הדינים שצנצורה לכן ה' סמוכה לו וא"ל סיוע מן הו"י שהדין גוצר וסולך צראש ולפי שהיא גוצרה חזקה סוד פסד ילחח חוק' הדינים נחרחק היד ממנה מדה ח"ת הוא רמזים הו"א הולך צראש ויש צו כח יוחר למחך הדין של ה' מן יסוד לכן ה' סמוכה לו ולרופים וי"ה כי אין צו כ"כ כח למחך כמו המסד לכן לר"ך צ' אוחיות של רמזים להקדים לה' כדי למחקה נלח היא ג"כ קו ימין וגוצר צו ג"כ אוח יו"ד לילך צראש אך אין צו כח למחך ה' כמו המסד לכן לר"ך ג"כ צ' אוחיות של רמזים למחקה ולרופי' יח"ו הוא קו שמאל וגוצר צה אוח ה' לילך צראש אך הדין כל היה שירד למטה הוא יוחר חזק לכן הו"ד סמוכה לה כהמחיק ולירופו הי"ו יסוד ג"כ קו אמצעי וגוצר אוח ו' צראש אך שאין צו כ"כ כח למחך כמו הח"ת לכן לר"ך צ' אוחיות של רמזים לכצב אוח ה' מצי' לדדים למחקה כמ"ש צסם אדכ"י שצ' אוחיות א"י הם של רמזים ומסצבים את אוחיות ד"ן למחך אוחות ולרופו וסח"י . והנה קו ימין יניקתו מן הסכמה שיש צולשם ע"צ ויניקת שמאל מן צינה שיש צה שם ס"ג ויניקת קו אמצעי מהדעת שצו שם מ"ה ולכן הו' לרופי' מילוא' כפי יניקתם שצב' לרופי' של קו ימין שהוא חסד נלח מלוא' כמו ע"צ כזה יו"ד ה' וי"ו וסח' לרופים של קו שמאל שהוא גוצרה הוד מלואם כשם צ"ב כזה יו"ד

כוונת הדולב

וְאִי הָיָה וְהָיָה לְרוֹמִים שֶׁל קוֹ אֲמוּנָתִי וְנִלְוָה כֶּסֶם עֲנִי כִּזְהָר וְיִדְּ וְאִי הָיָה וְנִקְדָּחַם כִּפֵּי סֶדֶר הַמִּדּוֹת לִירֵד הַרְוֵנוּ לְחֶסֶד הוּא סְגוּלָּה וְלִירֵד גְּבוּרָה בְּצִבְיָה וְלִירֵד טַחַת צְהוּלָה וְלִירֵד נֶלֶם צִמְרִיָּה וְלִירֵד הוּד צְהוּרָה וְלִירֵד יִסּוֹד צְהוּלָתוֹ וְלִכֵּן כָּל פֶּעַם שֶׁתִּשְׁנַעַנַע לְחִיָּה רוּחַ הַרְוֵנוּ לְחִיָּה מֵדָה חֲכוּן לְכוּרִיד הַלְחֵם וְהַשְׂרֵם שֶׁל אֲחוּר מֵדָה הַשִּׁיךְ לָהּ הַרוּחַ לְאוֹרוֹ מֵדָה צְהוּקָה וְהַשְׂם אֵל הַבּוֹקֵי וְתַחְוִן לְאוֹתוֹ לִירֵד הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ מֵדָה צְהוּלָה וְנִקְדָּחוֹתָיו וְתִשְׁנַעַנַע לְכָל רוּחַ גִּיִּם לְהַשְׂחִיד וְהַנִּיּוֹשָׁה שֶׁסִּדְרָה שְׁאוֹתוֹ לִירֵד רוּחוֹ אֲלֵיוָהּ כְּמוֹ שֶׁאֵינִי לְפִינֵךְ צִפְרֻתוֹ וְתַחְוִן כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם יוֹרֵד הַלְחֵם חֶסֶד אֵל הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ יוֹם צְהוּתוֹ מֵדָה שֶׁל נִקְצָה אֲהוּהָ נִגְדָה הַסֶּבֶךְ הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ יוֹם וְהֵנָּה הֵם ז' צִמִּי חֲסִדִּים הָיָה יצ' כָּלִילוֹת כְּמִיִּם וְנִכְנָסִים צְהוּקָה צוֹ יְנִי הַסֶּבֶךְ עַד שְׁבַע־הָ שָׁוָה יוֹם ז' דָּחַ נְגַמְרִים לְכַנּוֹם כָּל הַזֶּה וְאֵל הָיָה מְוֹכַחַת לְחוּץ שְׁנַעַנַע צִמִּיִּם כְּמִיִּם לְקַמֵּן וְהֵנָּה הֵם מִן הָרָאשִׁי לְנַעֲנַע כָּל יוֹם רַק לְרוּחַ אֵל צִמִּיִּם שֶׁלָּהּ כִּכְסֵּם כָּל יוֹם רַק חֶסֶד אֵל אֲזַל צִמִּיִּם אֲשֶׁר כְּלִינֻתוֹ כָּל הַשְׂרֵסִים שֶׁהֵם הָיָה וְכוּלָּל לְכוּלָּם יַחַד הֵם וְלִכֵּן אֲנוּ מְנַעֲנְעִים כָּל יוֹם כָּל הָרֹחוֹת וְעַתָּה נִצָּר אֲחוּס צִפְרֻתוֹ כָּל יוֹם צִמִּיִּם שֶׁצָּקַל תַּחְבֵּן כָּל יוֹם כְּוֹנֵה הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ יוֹם :

תפלה נאה לאומרה קודם נשילת לולב :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי כפרי עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות וערב
נחל אבותי שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איך שמך
נקרא עלי ויראו מגשת אלי ובגענוע אותם תשפיע שפע וברכות מדעת עליון לנזה אפריון
למכון בית אלהינו ויהא חשוב לפניך מצות ד' בינים כאלו קיימחים בכל פרומותיה ושרשיה
ותריג מצות התלוי' בה כי כוונתי ליחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם
ויהי בך ביחוד' שלים בשם כל ישראל אמן ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

ברוך יקוד לו' א המספיעים אל אַתָּה חסד יְהוָה תפארת יוס א

יֵאֵדֶהוֹנָהי

יום ב פ"ו לחסד גז' ז"א למוקצא

יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ

יום ב פו"ח דחקד תפארת ז"ל לנוקצא

יְהוָה וַאֲהַדְוָנָהּ

יום ד' מו"מ דחשד דנ"ח דז"ח לבוקצח

יְהוָה יֵאָהֲדוֹנָהּ

יום ה פ"ונ דחמד סוד ז"ח למוקצא

יהוה יאֶהֱדוּנֵחִי

יום ב' ח"ו זמסד ישיב ז"א לניחא

יְהוָה וְנִשְׁבַּח שְׁמֵהּ יְהוָה וְנִשְׁבַּח שְׁמֵהּ יְהוָה

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדִיק וְיִשְׁמַר אֶת כָּל אֲשֶׁר יִשְׁמַר אֶת צְדִיק

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

יום ז' ט"ו לחסד תכ"ח נבוקצח

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

אֲדַהִינּוּ בַצֹּרֶה מִדֶּד צִיָּה הָעוֹלָם מִלְכוּת אֲשֶׁר צִיָּה הוֹחֲשֵׁנוּ קִדְשָׁנוּ

דעת ות"ת במצותיו כו"ה וצונו צימוד על נשילת לילב מלכות

פרויד יסוד או"ה המוספיעים אל אלתה מסד יהוה ת"ת ייד הא הא הא

אלהינו בצורם מלך צינם העולם ולכות שהחיינו ציפור

וְהַיְמָנוּת בְּיָמֵינוּ וְהַדְּרוּשׁ בְּיָמֵינוּ :

זוה סדר הנעניעים דיום א למדת חסד

דרום תכנוננו ג' נענועים ג' הולכות ג' הצלות צקירובין היינו פעם אימן מחזה לדרום

חסד ומדרוס אל החזה וכן פ"ג וכן פ"ג ולת' ג' הולכות יחד וחמ"כ ג' הצחות ותכוון

שבת   כהן משיח וחסד 7 סכנוים 873 עת המרת חסד סכנסקי הכנז 73 ספ' 73
לספר

כוונת הנענועים

רגש

לחסד ו"ק ז"א ויולא הארה זו מן החזה של ז"א לנוקי העומדת בגל החזה ויכנסו צפנימיות חסד שצחקד שלה ותכוון לזיוף א' שהוא יוֹד הֵי יוֹי וילעך עם הֵי שצוקי ולא שם ע"צ שלום :

צפון ג' נענועים ככ"ל : ותכוון להמשיך מוצ"ד שכלולים צדעת הארת גבורה שצחקד הכלול צחצ"ד שצדעת לגבורה של ו"ק ז"א ויולא הארה זו לגבורה שבחסד שצחקד שצוקצא והלירוף הוא הֵי וְאֵן יוֹד וילעך עם הֵי שצוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים ככ"ל ותכוון להמשיך הארה מוצ"ד שצדעת הארת ת"ת שצחקד הכלול צחצ"ד שצדעת לת"ת ו"ק דז"א ומשם לת"ת שצחקד נוקצא והלירוף שבחסד הוא וְאֵן יוֹד הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא מ"ה שלום : **מעלה** ג' נענועים ככ"ל : ותכוון להמשיך הארה מוצ"ד שצדעת הארת נלח נצח שצחקד הכלול צחצ"ד דדעת לנלח ו"ק דז"א ומשם לנלח שצחקד נוקצא שבחסד והלירוף הוא יוֹד וְאֵן הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא ע"צ שלום :

מטה ג' נענועים ככ"ל : להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת הוד שצחקד הכלול הוד צחצ"ד דדעת להוד ו"ק ז"א ומשם להוד שצחקד נוקי והלירוף היא שבחסד הֵי יוֹד וְאֵן וילעך עם הֵי שצוקצא ס"ג שלום :

מערב ג' נענועים ככ"ל : להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת יסוד שצחקד הכלול צחצ"ד יסוד שצדעת ליסוד ו"ק ז"א ומשם ליסוד שצחקד נוקצא והלירוף הוא שבחסד וְאֵן הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא מ"ה שלום : וזה סדר הנענועים דיום ב ותכוון למדת גבורה

דרום ג' נענועים ככ"ל : להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד שצגצורה חסד דדעת לחסד המוחפשו צחקד שצגצורה דז"א ו"ק דז"א ומשם לחסד שצגצורה שבגבורה לזוקצא והלירוף הֵי וְאֵן הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא ע"צ שלום :

צפון ג' נענועים ככ"ל להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד שצגצורה גבורה שצדעת לחסד המוחפשו שצגצורה שצגצורה דז"א ו"ק דז"א ומשם לגבורה שצגצורה שבגבורה לזוקצא והלירוף הֵי וְאֵן הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים ככ"ל להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד מות"ת שצגצורה ת"ת שצדעת לחסד המוחפשו צחית שצגצורה דז"א ו"ק דז"א ומשם לת"ת שצגצורה שבגבורה לזוקצא והלירוף וְאֵן יוֹד הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא מ"ה שלום : **מעלה** ג' נענועים ככ"ל להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד מנלח שצגצורה שצדעת נצח לחסד המוחפשו צללח דגבורה דז"א ו"ק דז"א ומשם לנלח שצגצורה לזוקצא שבגבורה והלירוף יוֹד וְאֵן הֵי וילעך עם הֵי שצוקצא ע"צ שלום :

מטה ג' נענועים ככ"ל להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד מהוד שצגצורה שצדעת הוד לחסד המוחפשו צהוד דגבורה שצ"ק דז"א ו"ק דז"א ומשם להוד שצגצורה לזוקצא שבגבורה והלירוף הֵי יוֹד וְאֵן וילעך עם הֵי שצוקצא ס"ג שלום :

מערב ג' נענועים להמשיך מוצ"ד שצדעת הארת חסד מליסוד שצגצורה שצדעת ליסוד סוד לחסד המוחפשו ציסוד דגבורה דז"א ו"ק דז"א ומשם ליסוד שצגצורה לזוקצא והלירוף

דגבורה

כוונת הנענועים

דגבורה ויאווה ויאא ויורד וילטרף עם דא לנוקצא מ"ה שלום :
זה סדר הנענועים דיום ג ותבון למדת תפארת

דרום ג' נענועים להמשיך מחצ"ד לזעת הארת חסד מחסד שצנ"ת שצדעת לחסד
חסד המחפשת צחצח שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם לחסד שצנ"ת לנוקצא והליכוף
שבת"ת יוד ה' יין וילטרף עם ה' ע"צ שלום :

צפון ג' נענועים להמשיך מחצ"ד לזעת הארת חסד מגבורה שצנ"ת שצדעת
גבורה לחסד המחפשת בגבורה שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם לגבורה שצנ"ת לנוקצא
שבת"ת והליכוף ה' ויאא יוד וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומ"ת שצנ"ת שצדעת לחסד
ת"ת המחפשת צח"ת שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם אל ת"ת שצנ"ת לנוקצא והליכוף
שבת"ת ואו יוד הא וילטרף להא לנוקצא מ"ה שלום :

מעלה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד כלל שצנ"ת שצדעת לחסד
נצח המחפשת כלל שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם כלל שצנ"ת לנוקצא והליכוף
שבת"ת יוד יין ה' וילטרף עם ה' לנוקצא ע"צ שלום :

מטה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מהוד שצנ"ת שצדעת לחסד
הוד המחפשת צהוד שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם אל הנוקצא להוד שצנ"ת לנוקצא
שבת"ת והליכוף ה' יוד ואן וילטרף עם ה' נוק' ס"ג שלום :

מעריב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מיקוד שצנ"ת שצדעת לחסד
יסוד המחפשת ציקוד שצנ"ת דו"ק דז"א ומשם ליסוד שצנ"ת לנוק' והליכוף
שבת"ת ויאווה ויאא ויורד וילטרף עם דא לנוקצא מ"ה שלום :

זה סדר הנענועים דיום ד ותבון למדת נצח

דרום ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מחסד שצנלח שצדעת לחסד
חסד המחפשת צחצח שצנלח דו"ק דז"א ומשם לחסד שצנלח לנוקצא והליכוף
שבנצח יוד ה' יין וילטרף עם ה' לנוקצא ע"צ שלום :

צפון ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מגבורה שצנלח שצדעת לחסד
גבורה המחפשת בגבורה שצנלח דו"ק דז"א ומשם לגבורה שצנלח לנוקצא והליכוף
שבנצח ה' ויאא יוד וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומ"ת שצנלח שצדעת אל חסד
ת"ת המחפשת צח"ת שצנלח דו"ק דז"א ומשם לת"ת שצנלח לנוקצא והליכוף הוא
שבנצח ואו יוד הא וילטרף עם הא לנוקצא מ"ה שלום

מעלה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד וכלל שצנלח שצדעת אל חסד
נצח המחפשת כלל דו"ק דז"א ומשם כלל שצנלח לנוקצא והליכוף הוא
שבנצח יוד יין ה' וילטרף עם ה' לנוקצא ע"צ שלום :

מטה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מהוד שצנלח שצדעת לחסד
הוד

הוד המחפשת צהוד שכלל דו"ק ז"א ומסס להוד שכלל לנוקצא והלירוף
דנצח **הי יוד ואו** וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מעריב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מייסוד שכלל שצדעת לחסד
יסוד המחפשת ציבור שכלל דו"ק ז"א ומסס ליסוד שכלל לנוקצא והלירוף
שבהוד **וואווי הוואי יווידי** וילטרף עם ה' לנוקצא מ"ה שלום :
וזה סדר הנענועים דיום התבון למדת הוד

דרום ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מחסד שצהוד שצדעת לחסד
חסד המחפשת צחסד שצהוד דו"ק ז"א ומסס לחסד שצהוד לנוקצא והלירוף
שבהוד **יוד ה' יווי** וילטרף עם ה' לנוקצא ע"ג שלום :

צפון ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומצורה שצהוד שצדעת לחסד
גבורה המחפשת צגבורה שצהוד דו"ק ז"א ומסס לגבורה שצהוד לנוק' והלירוף
שבהוד **הי ואו יוד** וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מחצ"ת שצהוד שצדעת אל חסד
ת"ת המחפשת צת"ת שצהוד דו"ק ז"א ומסס לת"ת שצהוד לנוקצא והלירוף
שבהוד **ואו יוד הא** וילטרף עם ה' לנוקצא מ"ה שלום :
מעלה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומכל שצהוד שצדעת אל חסד
נצח המחפשת כלל שצהוד דו"ק ז"א ומסס לכל שצהוד לנוקצא והלירוף
שבהוד **יוד יווידי** וילטרף עם ה' לנוקצא ע"ג שלום :

מטה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מהוד שצהוד שצדעת לחסד
הוד המחפשת צהוד דהוד דו"ק ז"א ומסס להוד שצהוד לנוקצא והלירוף
שבהוד **הי יוד ואו** וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מעריב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מייסוד שצהוד שצדעת לחסד
יסוד המחפשת ציבור שצהוד דו"ק ז"א ומסס ליסוד שצהוד לנוק' והלירוף
שבהוד **וואווי הוואי יווידי** וילטרף עם ה' לנוקצא מ"ה שלום :
וזה סדר הנענועים דיום ותבון למדת יסוד

דרום ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומחסד שציבור שצדעת אל
חסד חסד המחפשת צחסד שציבור דו"ק ז"א ומסס לחסד שציבור לנוקצ' והלירוף
שביסוד הוא **יוד ה' יווי** וילטרף עם ה' לנוקצא ע"ג שלום :

צפון ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד צורה שציבור שצדעת לחסד
גבורה המחפשת צגבורה שציבור דו"ק ז"א ומסס שציבור לנוקצא והלירוף
שביסוד **הי ואו יוד** וילטרף עם ה' לנוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד מחצ"ת שציבור שצדעת אל
ת"ת חסד שציבור דו"ק ז"א ומסס אל חסד המחפשת צת"ת שציבור לנוקצא
שביסוד והלירוף **ואו יוד הא** וילטרף עם ה' לנוקצא מ"ה שלום :
מעלה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שצדעת הארת חסד ומכל שציבור שצדעת אל
נצח חסד המחפשת כלל שציבור דו"ק ז"א ומסס לכל שציבור לנוקצא והלירוף
שביסוד **יוד יווידי** וילטרף עם ה' לנוקצא ע"ג שלום :
מטה

כוונת הנענועים

מטה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מהוד שזיכוד שזדעת אל חסד המחפסע צהוד שזיכוד דו"ק דז"א ומסס להוד לזיכוד נוקצא והלירוף **הי יוד ואן** וילטרף עס דז"א לזוקצא מ"ה שלום :

מעריב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מיכוד שזיכוד שזדעת לחסד המחפסע זיכוד שזיכוד דו"ק דז"א ומסס ליכוד שזיכוד נוקצא והלירוף **וואווי הוואי ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא מ"ה שלום :

דרום ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מחסד שזעטרה דו"ק דז"א ומסס אל חסד שזמלי נוקצא **שבעטרה** והלירוף **וירדף ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא ע"צ שלום :

צפון ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד ומגזורה שזעטרה שזדעת אל **גבורה** חסד המחפסע גזורה שזעטרה דו"ק דז"א ומסס לגזורה שזמלי נוקצא **שבעטרה** והלירוף **וירדף ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא ס"ג שלום :

מזרח ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מ"ת שזעטרה שזדעת אל **ת"ת** חסד המחפסע צ"ת שזעטרה דו"ק דז"א ומסס לחפ"ת שזמלי נוקצא **שבעטרה** והלירוף **וירדף ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא מ"ה שלום :

מערב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מללח שזעטרה שזדעת לחסד המחפסע זללח שזעטרה דו"ק דז"א ומסס לללח שזמלי נוקצא והלירוף **שבעטרה** **וירדף ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא ע"צ שלום :

מטה ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד מהוד שזעטרה שזדעת לחסד המחפסע צהוד שזעטרה דו"ק דז"א ומסס אל הוד שזמלי נוקצא **שבעטרה** והלירוף **וירדף ווירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא ס"ג שלום :

מעריב ג' נענועים להמשיך מחצ"ד שזדעת הארת חסד שזעטרה שזדעת לחסד המחפסע זיכוד שזעטרה דו"ק דז"א ומסס ליכוד שזמלי נוקצא והלירוף **שבעטרה** **וואווי הוואי עוירדף** וילטרף עס דז"א לזוקצא מ"ה שלום :

הרי נתבאר כל הכוונות של הנענועים על כל ז' ימי החג להמשיך הז"ח שהם ה"ח וב' כללות מן השורש שלהם שברעת אל הז"ה המתפשטים בו"ק ועטרה דז"א עצמם וא' נתרבה בהם אור גדול ויוצא מהם ז' בחי' חסדים אל הנוקבא בז' מדות שלה בכל יום חסד א' עד שזיום ז' נגמרים כל הז' בחי' לכנו' בנוקבא וכי' בבחי' אור פנימיים והמקיים' שלהם אנו ממשיכים אותן ע"י הקפות התיבה עם הלולב כמ"ש לקמן :

הנה חז"ל חלקו את הגלגל ריקע הסובב בכל יום את הדי' בוחות ומטה ומעלה לש"ם חלקים כנודע לחכמי תלונה וכבר נודע שהעולם נחתם באלו ו' צדופים כמבואר בספר יצירה והם סוד ב' ע"ב וב' ס"ג וב' מ"ה שצריך לכוון בכל יום בשש רוחות שהם עולים בגי' ש"ס

ועתה נבאר כוונת ההקפות שאנו מקיפים את התיבה עם הלולב והענין הוא כי כבר נתבאר שיש במצות לולב ג' דברים שהוא האדם והמעשה והדבור והם נגד ג' בחי' אור שיש בז"א שם הם מקבלת הגוף' אור פנימי ומקיף והנה כבר נתבאר' שיום ראשון של חג מתחיל בחי' וימינו תחבכני שהוא סוד אור החסדים שמקבלת עתה בז' ימי החג הז' חסדי' דא' הן חסדי' דז"א עצמו ונתבאר כבר כי ה"ח דא"טא הוא מקבלי' ע"י הסוכה כחי' מקיפים כי בחי' הפנימיים כבר קיבלה ע"י סגולת הימים עצמם שיש בהם תוספת קדושה כמ"ש כבר

כבר אך הפנימיים ומקיפים שצריכה לקבל מו"א עצמו הוא ע"י מצות לולב שיש בו ג' דברים שיש במצוה זו והנה ע"י הנמילה והברכה והנענועים נכנסים בה כל יום אור חסד א' בבחי' פנימים מן הז"א ע"י מצות לולב אך המקיפים של החסדים דו"א עצמו בודאי שיש בהם ג"כ ב' דברים אלו שהוא אור העצמות של ו"ק שלו שהוא סוד אדם הכולל בעצמותו ו"ק והיא סוד שם מ"ה שבז"ק ד"א דמ"ה ג' אד"ס וזה אנו ממשיכין ע"י האדם עצמו המקיף את התיבה שהתיבה היא סוד הנוק' כנודע בסוד תיבת נח ובסוד מגדול שהוא סוד מגדול עוז שם ה' ובוה אנו ממשיכין לה אור מקיף מן המקיפים של ו"ק דו"א אל הנוקבא והנה לעולם אור המקיף הוא סוד שם א"ל שבמלאו כזה אל"ף למ"ס בגי' הקיף כי כבר נודע כי שם א"ל הוא בחסד בסוד חסד אל כל היום ואור המקיף הוא תמיד בסוד החסד המסכב את הדינים וממתיק אותם בסוד הכתוב והבוטח בה' חסד יסובבנהו ויפרט שכאן עיקר הכוונה להמשיך מקיפי החסדים אל הנוק' ממקיפי ו"ק דו"א שהוא סוד אדם לכן צריך לכוון לשם מ"ה שהוא יי"ד ה"א וא"ו ה"א גי' אדם ויש בשם זה ג' אלפ"ין ורומזים לגי' אהי"ה כנודע והנה ג"פ אהי"ה גי' ס"ב שהיא שם ס"ג שיש בו אותיות יי"א כנודע והוא בגי' א"ל והנה לולב שאנו מקיפים עמו את התיבה כבר נת' שהוא נגד הדעת והוא סוד המעשה כמ"ש לעיל ועי"ז אנו ממשיכין גם אור המקיף מהשורש חסדים שבדעת ע"י המעשה שהוא הלולב שאנו מקיפים עמו התיבה להמשיך אור מקיף מבחי' מקיפים של הדעת שבז"א וכבר נודע שהדעת הוא כולל חב"ד שהוא סוד יה"ו לכן צריך לכוון בגי' מלואי יה"ו שמה משתנים ע"י מלואם שהם יוד"ן ההי"ן אלפ"ין הרי ג"פ יה"ו גי' ס"ג ויוצא שם א"ל כנ"ל וצריך לכוון בגי' אהי"ה כנ"ל בגי' יה"ו שהם מלוי ע"ב ס"ג ב"ה להמשיכם אל הנוקבא סוד שם ב"ן וכבר נתבאר שבחי' ה"ב שהוא בז"א הוא הארת אימא שהוא סוד הרבור וזה אנו ממשיכים ע"י הפיושים שאנו אומרים בכל הקפה והקפה שהוא סוד הרבור להמשיך אל הנוקבא גם מקיפי חסדים מהארת אי' שבז"א ולכן צריך לכוון לשם ס"ג עצמו שהוא בז"ק דאימא ומשם ס"ג יוצא ממנו שם א"ל כנ"ל הרי ג"פ א"ל גי' מג"ן שאז הוא מגן לכל החוסים בו וזוה נעשה המגן לנוק' סוד מג"ן דוד מלכות בית דוד בסוד שמש ומגן ה' אלהים כמ"ש בהיורי שנה"ע והנה כבר נתבאר שהם ז' בחי' חסדים ה"ח ובי' כוללים ויש להם ז' מקיפים ונכנסים בז' ימי החג על הסד' ממעלי למטה חג"ת גהי"ם בכל יום מקיף חסד א' ונגמרים ביום ז' שהוא היר ואז אנו עושים ז' הקפות לכלול את כולם חד כמ"ש במקומו הרי נתבאר כוונת ההקפות דרך כללי ועתה נבאר אותם דרך פרט רק נבאר תחלה עוד ענין א' כדי שתביין הכוונה בקיצור כל יום ביומו

והיא כי תדע שזולת המקיפי שיש לכל הדי' פרלופים נולד עלמון ומקיפי המוסין שלהם יש להם אור מקיף א' והוא המקיף הגדול המקיף כל המקיפים שלהם וזה המקיף נמשך מנה"י דע"ק המתלכדים תוך א"ל והנה מג' רישין דע"ק שהם נלענלס ומלילות כמזלזל בהקדמה נמשך אור מקיף לא"ל וזן צריך לאצא כי אור הכתר שהות סוד צריך תמיד שופע בחכמה סוד צריך תמיד שופע בחכמה סוד לאצא צלי הפסק בסוד כי ענין מקור חיים צלוצך נראה אור שזה נאמר על אצא שאור הכתר שהוא המקור תמיד דבוק עמו ואח"כ זן האור המשלשל מן אצא מתחדש האור למטה צבכ הפרלופים שלמטה וזהו צלוצך נראה אור זה האור תמיד למטה אינו זה האור שזן ג' רישין דע"ק רק נמשך מן נה"י דע"ק לאצא והוא נותן אוחזן לפרלופי שלמטה ונעשה ממנו מקי' גדול לכל המקיפים שלהם והנה בכל פעם שיש חוספון קדושה בכל העולמות מתחדש ג"כ חוספ' קדושה צזא אור המקי' ולכן עשה צז' ימי החג מתחדש ג"כ אור צזא המקי' א' אך לפי חוספ' קדושה שצאלו ז' ימי החג אינו צא בפעם א' רק מתקצבים נעטע נעטע צכל יום חסד, א' לכן גם זה האור המקי' הגדול נמשך ג"כ צכל יום למטה א' היינו לפרלופי א' עד כי לז' ימי החג נעשה מקי' לכל הפרלופים כמ"ש למיך והנה זה נודע כי וודאי אינו דווקא צחי' המקי' של פרלופי תפתון לפרלופי עליון כי תמיד האור הסמוך אל המקור הוא מאיר ציוחר וכל מה ציוחר למטה ומתרחק מן המקור הוא מתעבה ואינו מאיר כ"כ אצא עכ"פ כולם צחים ומקור א' שהוא שם הוי"ה שצע"ק אצא אית הוי"ה ולא כל הוי"ן שזין דלא דמי דגלוי דמלכא וכו' וכן הוא צזא אור המקיף המקי' לכל הפרלופים יש צכל מקיף צכל פרלופי סוד הוי"ה אצא משתני' עפ"י נקודתם שהנקוד' צלוחיו ויכונו נשמה צנוק ולכן צכל יום צשע' ההקפ' לרי' לכוון להמשיך ג"כ זה האור המקי' הגדול לאחור

כוונת הדקפות

ללאותו פרטו' הסייד ליום זה 'ורידך לכוון להויה' א' הרווח אל הנוקד שמעם נמשך זה האור והויה' הסייד
ללאותו פרטו' כמ"ש לקמן בצפרעות והנה מן אצא ולמטה י' ז' פרטו' י"א צינה תצוה ז"א יעקב לאה ורחל
והנה זה האור המקי' נמשך ממטה למעלה ' שצמי' אור המקי' הנגיע לפרטו' תחתון יורד ומתגבה תחלה
למעלה וצדו' ראשון ואז לוקח זה האור פרטו' העליון לעלמו אח"כ צדו' ב' ו' תגבה אור המקי' לפרטו' שני ונוטה
למעלה וכשמגיע זה האור לפרטו' עליון אז הוא ממזיק לעלמו ואור הראשון שקיבל צדו' א' נוחן אותו
לפרטו' שני שלמטה ממנו עד צדו' ז' מגיע לכל פרטו' אותו אור המקי' הסייד לו 'אצל רחל אין לה אור
הסייד לעלמה רק שנעשה לה אור מקיף מכל המקיפי' כדודע שלעולם כל האורות נוחנים זה ומחלקם
חלק א' כמבואר בספר הצהיר ' וצדו' חצין צקיור כל כוונת הקפות של כל ז' ימי חג כמו שאניג
לפניך כל יום ויום :

סדר ההקפות של ז' ימי החג

ייום א חקיק' לח חביבה עם הלולב ותכוון להנשיך אל רחל צמי' נקיק' נמור המסד 17"א
צכל ג' צמי' חור שיש צמ"א שהוא הארת חיינא שזכור ובלאת שורש המסד שצדעת
והארת המסד המתפשט צוק"א שלו צספי' המסד שלו ומזה נעשה חור נקיק' למסד רחל .
ולכן מהלה תכוון צסוד הדבור של הפזמון של אותיות להארת חיינא ותכוון צסס ק"ג יו"ד
ה"י וא"ו ה"י יולא מזה שס ייא"י צגי' א"ל חס"כ תכוון צסוד הלולב הכרומ צדעת שיש צו
כללות ג' מוסין הצ"ד ולכן תכוון לג' יה"ו צמלי כזה יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"א
וא"ו וג"פ יה"ו ג' ק"א ויולא ממנו ג"כ שס ייא"י ג' א"ל :

אח"כ תכוון בצדק ה'אלים עמנו המקיף את ה'מזבח הכרומה ל'ויק ז'אל שיש צי שם ו'ה צג'י א'ל'ים
לכן תכוון לשם ו'ה כזה יו'ד ה'א וא'י ה'א ים כזה השם ג' אלפ'ין כרומ'ים לג' א'ה'י'ה ו'הם
מ'ל'ים כזה אל'ף ה'י יו'ד ה'י אל'ף ה'י יו'ד ה'י אל'ף ה'י יו'ד ה'י ו'ג'פ א'ה'י'ה ג'י
ס'ג ויו'ל' מ'נ'ו שם י'א'י ג'י א'ל'

יְהוָה יִקְרֶה מַעֲשֵׂיהָ **יְהוָה** לְאֵל וּלְקוֹסֵם נִקְדָּה זֶה יִשְׁרָאֵל כִּצְחָה וְנוֹתָן חֶמֶק אֵל לְרַחֵם וְנַעֲשֶׂה לֵב
צַחֵי מַקִּיף לְמַדַּת הַסֵּפֶד שֶׁלָּה :

להמשיך ותיקף בצורה לזקוף, מנ' צח"י הארה שים צז"ל . הארת אימא
הארת הדעת . הארת ו"ק . דבור הארת . אי י"ד ה"י וא"ו ה"י : יולא
וממנו שם יי"א גי' א"ל :

לחולב האמת הדעת היא וי"ו יו"ד וא"ו יו"ד הא' וא"ו יו"ד ב' יס"ו ב' ס"ב יונ"ל ממנו יי"א ב' א"ל

[illegible]

יום ג תבויז להמשיך מקיף מ"ת לרחל נבי' צמי' הארס שצנ"ל הארס אי' הארס דעת
הארס ו"ק דבור האר' אינ' יו"ד ה"י וא"ו ה"י יולא ממנו שם י"א גי' א"ל

אדם הכרת ו"ק יי"ד ה"א ווא"י ה"א ג'י אלפין ג'י אהיה אל"ף ה"א יי"ד ה"א אל"ף ה"א
ו"י"ד ה"א אל"ף ה"א יי"ד ה"א ג'י אהיה ג'י ס"ג. יולא ממנו יי"א יי"י ג'י א"ל ג"פ א"ל ג'י
לעשות ממנו מג"ן סוד חור מיקף לת"ת נוקבא ותכוון להמשיך נוקף גדול מנה"י דע"ק אל"ף
ולאכל נותן מיקף ז"ל ל"ס ו"ס נותן מיקף יעקב לבניה וצניח נוחתה נוקף לאלה לתצונה ולכן תכוון ד'
כזה יהוה נקוד יהוה ז"ל יהוה יעקב יהוה יהוה לאלה ומדע כי
נקודת ז"ל

והתחזקו נוחתה מחלוקה לרחל צמי מקיף השייך לתחת"ם שלה :
להמשיך מקיף כלל לרחל מבי' האלה שיש צו"ל. אינאל דעת ו"ק. דבור הארת
אינאל יו"ד ה"י וא"ו ה"י יולל ומנו יא"י בי א"ל.

לולב

סדר אגודת לולב

תפלה נאה לאומרה בשעה שאוגרין את הלולב :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו עמי אגודות לולב זה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה עמי ג' הרסים שהם כנגד ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ועמי שני בדי ערבות. שהם כנגד משה ואהרן ועל ידי לולב ואתרוג שהם כנגד יוסף ודוד יתקשרו ר' אותיות של שמך הגדול והקדוש. ועמי ג' הרסים אות יו"ד של שמך הגדול ועמי שני בדי ערבות מילוי ה"ה של שמך הגדול ועמי הלולב מילוי ויו" של שמך הגדול ועמי האתרוג מילוי ה"ה אחרונה של שמך הגדול. ומשם יושפע לעבריך (פלוני בן פלוני) אמתך חיים טובים שעולה כמנין הדם וכמנין לולב עם שני המלות. ותתן לי זרע כשר וזכ"ם וצדיק שעולה כמנין ערבה עם הכולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תורה שעולה כמנין אתרוג עם הכולל. ותתן לי זכות שאגוד אותם בבית מקדשך במדבר אמן :

אח"כ תעריך צוכם שולחן ערוך ד' רגלים ונטע לשכר צה וישים שולחן דברים ומנחה צמח ויטע צד' דרום ולפון וטוב להדליק ז' כרות נגד ז' לדיקים הצאים צוכם הצרים ילחק ויעקב משה ולחכן יוסף דוד וחס נגד ז' נדות חיי"ו נגד מנ"ח משה ולחכן נ"ח יוסף יסוד דוד מלי וטוב לכוון צה ותקטע הסוכה בכלים נאים ככל מה דליפטר :

עיי"ש צריך גלוח הראש וכבר נתבאר סודו

בכניסתך לצה"כ תכוון כוונ"ש כזו ותכוון כי עתה צמח סוכות כל העליות הם צמוד הסמדים ככל הפרגופים. וכל עליות ז"ל הם רק צלימל ולא צלצל לכן נקרא נקרא קודש ולא קודש. כוונ"ש כזו. ואורות הצל צאים צלל לצום כה"י שלו ומתעלמים באורות כה"י דלי" וכל עליות הם רק צקו חלנעי חלך שנטע ללד ימין כי גם צקו חלנעי חלנעי יש צו צחי" ימין ומחלל והעליות הוא צימין של חלנעי. ותכוון כי יו"ם עו"צ צגי" שם ס"ג עם האותיות שזה השם הוא צחי" ותכוון צמלוצ הו"ה אה"ה שם קדושת כיום ששנים צלימל הו"ה צמקודת זכר פתח ימין פתח שנקודת עולים צגי" שם צ"ן הרוח לנזק' שמקצלת מהלכת חלנעי סוד מנח זכר צמקודת צמקודת אה"ה שם שגל סגול שגל סגול כהי" י נקודת צמספר מנח

כזה יאהדיהיה

תפלת ערבית שחרית מוסף ומנחה הכל כמו בפסח וכוונת עליות התפלות הם כזה

ערבית	שחרית	חזרה	מוסף	מנחה	חזרה
הנוק' עולה עד	עולה הנוק' עד	עולים ז"ל	חזרה	אחר תפלת מוסף	עולים ז"ל
שמגיע כתר שלה	שמגיע כתר	צמקודת יסוד	עולים ז"ל	חזרים ליד	צמקודת ח"ת
נגד ח"ת דז"ח	שלה נגד דעת	חלנעי חלנעי סה"י	נגד כתר חיי"ו	וצמקודת עולים	דלמל עולה
סזו י"י יסוד	ז"ח דעת שלה	צמקודת סה"י	עלל' סה"י צי"י	עד יסוד חלנעי	סה"י צמקודת
חיי"י חיי"ו	נגד ח"ת ז"ח	למלל מתצורה	לכן חלנעי	עולה סה"י צי"י	ולכן חלנעי
צמקודת	סזו י"י יסוד	צמקודת קדושת	כזה	כזה	כזה

צבואך וצה"כ תכנס מיד צמקודת ותעמוד על הפתח וצפנים ותאמר

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות סוכה כאשר צוני הבורא יתב"ש בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים תיבו תיבו אושפיזין עלאין תיבו אושפיזין קדישין תיבו תיבו אושפיזין דמהימנותא זכאה חולקיהון דישאל דכתיב כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו :

והסוכות הם ענני כבוד וצוה חנו נורים גדולת הקצ"ה כי שם סוכה גימטריא חו"ה חלכ"י :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשרה שכינתך בינינו ותפרנס עלינו סוכת שלומך בזכות מצות סוכה שאנו מקיימין ליחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא שם י"ה בוו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל : ולחלק אותם מזיו כבודך הקדוש והמהודר נמיו על ראשיהם מלמעלה כנשר יעיר קנו ומשם יושפע שפע החיים

החיים לעבדך (פלוני בן פלוני) אמתך ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי זאת כאלו הרחקתי נדוד והרב בכסני מעוני ומחטאתי מהרגי ומאושפיוני עילאין אושפיוני דמהימנותא תהינה אוניך קשובו רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחמי ומימי הנאמנים ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל בנפיך עד עת פטירתי מן העולם ולחסי מזרם וממטר כי תמטיר על רשעים פחים: ותחא חשוכה מצות סוכה זה שאני מקיים כאלו קיימתי בכל פרטיה ודקדוקיה וחנאיה וכל מצוי התלויים בה ותמיכ לנו החתימה ותוכנו לישב ימים רבים על האדמה אדמת קודש בעבודתך וביראתך ברוך יי לעולם אמן

זליל חי כשנכנס לסוכה קודם שיטע לאכול וזכל יום ויום קוד' סעודתו יאמר זה: אומין לסעודתי אושפיוני עילאין אברהם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן דוד
זיוס ראשון ימר במטי מינך אברהם אושפיוני עילאי דיתבו עמי ועמך כל אושפיוני עילאי יצחק יעקב יוסף משה ואהרן דוד:

זיוס שני יאמר במטי מינך יצחק אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יוסף משה ואהרן דוד:

זיוס שלישי יאמר במטי מינך יעקב אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יצחק יוסף משה ואהרן דוד:

זיוס רביעי יאמר במטי מינך יוסף אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד:

זיוס חמישי יאמר במטי מינך משה אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף אהרן דוד:

זיוס ששי יאמר במטי מינך אהרן אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה דוד:

זיוס שביעי יאמר במטי מינך דוד אושפיוני עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיוני עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן י

כל ירח שמים יזכר שיהיה לו עניי זכל יום ויום על שלחנו ויראה צענינו כאלו הוא אדן מאושפיוני הנ"ל שזמן אכלו ציומו ויתן לו מנה יפה כאלו היה אחד מאנשי מוסד אכלו מי שאפשר לו שיהיה לו שצעה עניים זכל יום ויום כנגד כולם זודאי ינות זרכה על ראשו:

תפלה כשיוצאין מן הסוכה

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו בשם שקיימתי ויישבתי בסוכה זו בן אזהה לשנה הבאה לישב בסוכה של לוויתן:

ותכוון זניור הסוכה שהדפנות של הסוכה הם סוד שיפולו מימנות יסוד חי מתרחצים זאלכסום ויורדים למטה זצוורך רוחם ומקיפים לז"א מכל לז וסכך וסכה היא ת"ת דליומא שנעשה כתר לז"א וסוכך עליו מלמעלה וסם חירות המגולים שעלו למעלה ואינם יכולין לירד למטה ממחמת יסוד ליומא שהוא זת"ת ז"א שנעשה מן צד סוכה שלום אך שואלים למטה דרך הנקצים שם זלוחו מן כמו כוכבים ולכן לריך שיראו הכוכבים דרך סכך הסוכה. וכלל הסוכה הוא סוד מקיפי הסקדים דאי שנכנסים עתה ומקיפים גם לנוקצא דז"א. גם תכוון שהז"א מתבק עתה הנוקצא צסוד ויימנו מתבקני ויש צו אור מקיף המקיף לנוקצא:

אח"כ כשתצז צסוכה תכוון כי שיעור רוחם הסוכה ד' אמות ומשכו נגד ד' אמות הוי"ה והמשכו נגד קולו של יי' וגוצה עשרה נגד י' אמות שם זצוה"י דיו"ן צגי חס"ד שהוא מתבק הנוק' דלכ"י ומתחזרים הוי"ה אל"ני גי' סוכה. ותכוון צו"ק של הסוכה. דרום. אלף ה"י יו"ד ה"י. לפון אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה. מזרח אל"ף ה"א יו"ד ה"א. מעלה אל"ף ה"י יו"ד ה"ה מטה אל"ף ה"ה יו"ד ה"י. מערב אל"ף ה"א יו"ד ה"ה כרי ו' מלואים אכ"ה צגי תחקי"ד כמנין שדי' צמלי שהוא צגי תחי"ד. וגי' אל"ל סוד מג"ן אור המקיף צגי' ג"ג ועם ו' אמות של ג' אל"ל והכולל הרי ק' הרי תחקי"ד גם תצדק שמן י"ה שנכנסים סוד אור הפנימי סוד שם אל"ג ית"ץ וזיוס ראשון של סוכות נגמרים לכוזם כו"ש וכנס אל"ל פשוט דלצ"ב ית"ץ. וכנס ל' פשוט היא תחקי"ד צמספר לל"ק צכ"ר וכשתכחז צמלואה כז' לז"ש הרי תחקי"ד הרי ג"פ תחקי"ד צמנין צ' אלפים תש"צ רומז לשם ע"צ סוד המקדים המקיפים שנכנסים ע"י הסוכה כי ע"צ אוח צ' הוא צ' אלפים עי' הוא זכלילוח עשר ת"ש נשאר מ"צ רומז לחמד הפנימיים שהיא מ"צ עלמו. קידוש כמו צספס ברך

כוונת הסוכה

ליל ויום א	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דחסד דחמא לז"א
ליל ויום ב	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דגבורה דחמא לז"א
ליל ויום ג	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דת"ת דחמא לז"א
ליל ויום ד	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דלכל דחמא לז"א
ליל ויום ה	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דהוד דחמא לז"א
ליל ויום ו	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דסוד דחמא לז"א
ליל ויום ז	יהוה יאהויהה	מקיף חסד דמלכות דחמא לז"א

אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :
עוד להמיר שלל לשמות אפי' מים חוץ לסוכה

כתב בשל"ה שיש ללמוד מסכת סוכה צליל א' דסוכות ונלענ"ד מאיר כי יש צו ה' פרקים נגד ה"ח ה' ענני הכבוד כדודע כי יסוד ומל' אינו רק כללות כדודע . מייצג לישן בסוכה ואין לפטור עצמו אם לא ע"י אונס גדול ומותר לשמש עצמו בסוכה ומזהב אם אין אששים עמו . שלל לדבר בסוכה אלף לה"ק וד"ת כי גדלה קדושתה . צרהמ"ז עיין בסדר של פסח : צדוקר תיקף צדואו מצ"ה יצרך הסוכה צדוקר ויכוין לפטור מעל"ע .

כוונת הושענא רבה

סוד המוחס הנעשה צליל ה"ר . הענין הוא כי כנר נחצאר שהצורות דכין העולם . כי הפסד דרכו להטיב לרעים ולטובים אצל הדין מעבצ לחת לאיש כפי דרכו . והנה צ"ה כנר נחצאר שאז מקבלת ה"ג מ"א ולכן ידווקין צו העולם ואז נעשה הכתיבה . וציה"כ אז מקבלת ה"ג מחמא וינדונים ג"כ העולם ונעשה החתימה . והנה עתה צליל ה"ר צהלי לילה הראשונה שאז מחתלקים ממנו המומין ואז נכנסין ה"ג צדוקר שהיא עטרה דגבורה שהי' צז"א אך שהם ממותקים מוחתם המסדים שמתרצו צז' ימי חג . ונעשים ג"כ מ"כ ציסוד רחל שהוא לזורך הזוג שיהיה צש"ע וע"י הגבורה ידווקים שזו העולם ונעשה מוחס שני כמ"ש לפיכך זה המוחס הוא על הפתקאות שמוסרין לשלוחי הדין לפעול הדין . כי המוחס הראשון הוא על ג' ספרים עצמם וסוחם זה על הפתקאות . אך עדיין אין נמסרים הפתקאות רק אחר ש"ע עדיין הדבר חלוי צתשונה אצל אחר שמוסרים הפתקאות צוודלי שיעפלו הדין כפי שנגזר . והנה כנר נחצאר שהסוחם שנעשה ציוה"כ הוא מוחס הפנימי שנעשה ציסוד רחל מן ג' אהי"ה שצנה"י דא"י ציוודין צהלי"ן צאלפי"ן ג"י מוח"ס ע"ה והוא סוד חומת ליון לשמירה שלל יכנסו צרים צהיכל כי יניקחם מהגבור כדודע לכן נעשה זה המוחס מהארת א"י שאין אחיזה צלמאוי . והנה עתה שהיא מקבלת ג"כ ה"ג מ"א לריכה ג"כ למוחס זה המוחס הוא צצמ"י המלכות שלל הנק' ירושלים ונק' חומת ירושלים ואז נעשה מוחס חוץ מוחס . והנה זה המוחס נעשה מן מוחס הראשון כי ה"א הוא סוד ג' אהי"ה עצמם אך זה המוחס הוא רק הארת ג' אהי"ה הכ"ל ולא עצמם והוא סוי' המלואים צלל הפשוטים והם ג"י ש"צ ועס' כוללים ג"י ג' משכ"ה שהוא משנה למלך והוא סוי' משנה חורה שנשנו צה כל הדינים שצמורה וכן עתה נשנו הצורות פעם שנית ציסוד רחל . ולכן צהלי לילה הראשון קורין משנה חורה כולה אח"כ עוד לקרו' כל ספר תהי"ל סוד הכתיבה שהם סוד המל' כדודע ודוד חיקון ספר תהלים צעשר מיני שיר נגד י"ס דווק' ששם אחיזתו כמזכר צדוקר . ולכן אחר חלות שכנר נעשה הדין ונכתב צפתקאות אז יש הסרת הכלל שאם סוי' נגזר מיתה מחתלק ממנו הכלל ודואין דוקא צאור הצנה המקבלת שפע אור מלצנה של מעלה סוד המלכות . וסוד הכלל נצאר אותו צפרענות לפיכך

סוד הכלל יחצאר ע"פ שארז"ל שהאדם יש לו צנואה וצנואה דצנואה והסדים אין להם צנואה דצנואה וגם אמרו שהסדים הם רוחות צלל גוף . וצמדרש הנעלם מצואר שהמלאכים אף שאין

שלין להם גוף ממש כמו האדם הגשמי שהוא מורכב מן ד' יקורות והיא חומר ממש אבל המלאכים אין להם חומר רק שגם שהגוף שלהם הוא רוחני כמד"ל עושה מלאכיו רוחות והיא דמיון בגוף הייט שיש להם גוף רוחני משל"כ השדים שליין להם גוף כלל ואצ"ל לך הענין .

הנה זה מוסכם לכל חכמי הטבע שבגוף האדם נעשה רק מהנקיצה לבדה שנתקדם תוך רסס הנקיצה צדדשי העיצור . רק שזרע נקיצה אין זה כח להקפיד ונהתקם מעב הולד וגם אין זה כח להמשיך נפש החייוני לולד רק ע"י זרע הזכר צמוד הכחוש כסגנ חסיכר ובגביונה תקפידאני . והענין הוא כמו החלב שמתחנן צו חייה דבר כמו קיצה ושאר דבר שפייז נקפה החלב ונעשה גביונה הנה הגביונה ודאי שנעשה מן החלב עלמנו רק שהקיצה שטיפדן זה יש זה כח להקפיד החלב ולעשותו גביונה כן הוא ממש שזרע הזכר הוא כח המקפי' את ארץ הנקיצה להתקדם ממנו הולד : ונס יס צו כח להמשיך אל הולד נפש חיוני והוא סוד הללס כמשי"ת לפיכך . ונצ"ל תחלה ד' כתובים המכחישים זה את זה עד שצ"ל הכחוש השלישי ויכריע ציניהם . כתוצ' אך צללס יתהלך איש . הרי מוצא שיש לאדם סוד לל"ס . וכחצו כי לל ימיני עני ארץ . הרי מוצא שיש רק לל ולא כלל . והכחוש השלישי הוא ונסו הלללים . ולא כתוצ' הלללים . והשמע שיש לו שני צללים אך ציחור הכחוצים הם כי יש לאדם ג' כוחות . הא' הוא כח הנקיצה שזה נמשך לו לל אי' וכח הזכר שזה נמשך לו ג"כ לל אי' . והס' ד' לללים . לל הנקיצה הוא מושך בגוף שנעשה מן הנקיצה ולל הזכר מושך כח צנפס . ועוד יש צו לל"ס הוא כח הרוח הממיה את הנפש והוא ג"כ נמשך הזכר כי צכח הנקיצה אין זה שום מיות כמנצור צוהר צמוד מצוק הנצי' זה הללס אינו נכנס צאדם ולל נראה כי הוא רק מופק עליו מלמעלה ומיך מיות לנפש . וכשהו הללס כר מעל האדם הנפש הולך ומתמעט עד שימות . ולכן לל נראה רק ד' לללים ולא הללס . והוא צצואה וצצואה דצצואה . וז"ש ונסו הלללים כי אחר שמסתלק הללס כר כח הלללים ואז ונסו הלללים . ח"ש אך צללס יתהלך איש כי עיקר הוא הללס ומ"ש כי לל ימינו עלי ארץ הוא קאי על לל שצ"ל מכם הזכר שהס סוד הימים סוד נפש החיוני שפיי הס נקצים הימים כמה יהיו שני ימי פייו נפש חיוני כי על הגוף אין קצס כי הגוף יכול לעמוד גם אחר מיתה ע"י סמים ומיטה כנודע :

והנה בשלדס מצדדו עם אשמו ומשמיים ד' לללים וללס . וכשהלדס מוצ"ל זרע צלי נקיצה הוא מישדקן לל אי' והללס ונצדלים מזה רוחין וליין שנקדלים נגעי צני אדם כנודע ואין להם גופני רק רוחות וכפס חיוני כי הגוף צל רק מהנקיצה . ועמה נקס ממנו דוגמתו למעלה . כשזרע יש להם זוג הס מושכין כח הדמיון בגוף מלד הזכר . וסו צנשמות צני אדם וגם צמלאכים כי צמלאכים יש צכס דמיון גוף וגם נפש הסכליות וגם סוד הרוח הוא סיוע עללה כמנצור צמדרס הנעלס . וגם צנשמות צני אדם יש צכס רמי"ח אצרים וסס"ה גדין שהוא דמיון בגוף ויש זה עוד נפש חיוני הממיה את הדמיון בגוף . ועוד סיוע עללה סוד הרוח הממיה את הנפש ויש צכס צלללים ולל וסוד צללליו ולל הוא צל מן ג' אהי"ה צלללים הס סוד צלל אהי"ה וסוד צלל א"ל והס סוד צ' אהי"ה צכס"ן וצללפי"ן אהי"ה דללפי"ן ג' צלל אהי"ה דסחי"ן ג' צלל א"ל . ואהי"ה דיודי"ן ג' ללס ע"ס . והס מנצור צוהר דלמנר זימנל דחיצוצח דכורל להזדווג צנוקצל ואשכח גריעתל ציסרלל דלתחל אהעדיחל הנוק' ואשכח צכ עפס דס כסרדל ואהתקח מן דכורל וכו' ואז יוצ"ל השפע חור שהיה רחוי ליתן לנזק' לצעלה ומ"ו נצדלים מהס שדים . לכן אין להם כח הנקיצה . וגם אין להם רק אות' שפע מכם להכרל שסס ד' אהי"ה דיודי"ן סוד צללס וצ"ל אהי"ה מלחי"ה דללפי"ן והס קס"ל קמ"ג ג' ש"ד לכן נקדלים שדי"ס ולכן השדי"ס אין להם רק צלל אי' שהוא צצואה ולא צצואה דצצואה ולכן צלל ה"ר שאל נחתמין . הסתקין ונעשה הסחות וכסנצור על חייה אדם למיחל אי' מסתלק ממנו ה"ל וגם ה"ל מלד נפש חיוני שהוא צצואה דצצואה להורות על גזירת מיתה ואח"כ מחרים למקומוס כ"ל לא יחזור למקומוס לא היה יכול להיות ויש שנצור עליו מיתה צסוק' וצמה ימיה אותו זמן אלא שחזר למקומו . ולי יוס קודם מיתה מסתלק הללס לגמרי ואז מיותו מתמעט והולך אדם לצית עולמו . והסס יגזור עליו למיטס :

סדר יום זה הוא הושענא רבה

צריך לעשות ז' הקפות לכלול כל המקיפים ביחד שיהיו כולל כלולים זה מזה ולכן בו הקפות ראשונות תכוון בכל הקפה כסדר הימים :

סדר הושענות

אם כל יום ראשון של סוכות ציור ז' אז יש זה הסדר של הושענות למען אמינתך : אכן שחיה
אערוך שועי : אום אני חומה : אל למושעות אום נלורה ואם כל יום ראשון ציור ג'
אז יש זה הסדר למען אמינתך אכן שחיה : אערוך שועי : אל למושעות אום נלורה אדון המושיע
ואם כל יום א' ציור ה' אז יש זה הסדר : למען אמינתך : אכן שחיה אום נלורה אערוך שועי :
אל למושעות אדון המושיע ואם כל יום א' ציור שבת אז יש זה הסדר אום נלורה למען אמינתך
אערוך שועי אכן שחיה אל למושעות אדון המושיע בכל יום אחר הושענות אומרים כהושעת אללים
צלוד עמך וכו' הושיעה את עמך וכולי בשבת אחר הושענות אום נלורה אומרים כהושעת אדם
יזיר כפך וכו' :

הושענא

למענך אלהינו הושנא : למענך בוראינו הושענא :
למענך גואלינו הושענא : למענך דורשנו הושענא :
למען אמינתך : למען ברייתך : למען גדלך ותפארתך למען דתך : למען הודך למען ויעודך
למען זכרך למען חסדך למען טובך למען יחודך למען כבודך למען למודך למען מלכותך
למען נצחך למען סודך למען עוזך למען פאריך למען צדקתך למען קדושתך למען רחמך
הרבים למען שכינתך למען תהלתך : הושענא :
כוונת הקפס א' עיין ציור א' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל :

לה"ר כי אמרתי עולם חס"ד יבנה
אכן שתיה בית הבחירה גורן ארגון דביר המוצנע הר המוריה והר יראה וזול תפארתך
חנה דוד טוב הלכנון יפה גוף כלילת יופי : לינת הצדק מכון לשבתך גוה שאנן סוכת שלום :
עלית שבטים פינת יקרת ציון המצינות קודש הקדשים רצוף אהבה שכינת כבודך תל תלפיות
הושענא :

כוונת הקפס ז' עיין ציור ז' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל :
לה"ר לך זרוע עם גבורה תעוז ירך תרום ימינך

אום אני חומה ברה כחמה גולה וסורה דמתה לתמר ההרונה עליך ונחשבת כצאן מבחה וזריה
בין מכעיסיה חבוקה ודבוקה כך : שוענת יחרק עולך יחידה ליחרך כבושה בגולה לומדת יראתך
מרושת לחי נתונה למכים סוכלת סבלך עניה סוערה פדוית טוביה צאן קדשים קהלת יעקב
רשומים בשמך שואגים הושענא תמוכים עליך הושענא :

כוונת הקפס ג' עיין ציור ג' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל
לה"ר ת"תן אמת ליעקב חסד לאברהם

אדון המושיע בלתיך אין להושיע גבור ורב להושיע דלותי ולי יהושע האל המושיע ומציל
ומושיע וזעקך תושיע חוכיך תושיע מלאיך תשביע יבול להשפיע כל שיח
תדשא ותושיע לגיא כל תרשיע מגדים תמתיק ותושיע : נשיאים להסיע : שערים להניע :
עננים מלהמניע פותח יד ומשביע : צמאיך תשביע : קוראך תושיע : רחומיך תושיע :
שחריך הושיע תמימיך תושיע הושענא :

כוונת הקפס ד' עיין ציור ד' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל :
לה"ר נעיונות בימינך נצ"ח

אדם ובהמה בשר ורוח וגשמה : גיד ועצם וסומה דמות וצלם ורקמה : הוד להבל דמה : וגמשל
כבהמות נדמה זיו ותואר וקומה : חרוש פני אדמה מיעת עצי נשמה יקבים וקמה : כרמים
ושקמה : לתבל המסוימה מטרות עוז לסממה : נשיה לקיימה : שיחים לקוממה עדנים לעצמה
פרחים להעצימה צמחים לגושמה : קרים לזרמה : רביבים לשלמה שתיה לרוממה : תלויה על
בלימה הושענא :

כוונת הקפס ה' עיין ציור ה' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל :
לה"ר יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים
אדמה מארר בהמה ממשכלת גורן מזגם דגן מדלקת הון ממארה ואוכל ממדומה זית
מגשל חמה מחגב מרף מגובאי יקב מילק : כרם מתולעת לקש מארבה מגד מצלצל נפש מבהלה
שובע מסלעם עדרים מדלות פירות משדפון צאן מצמיתות קציר מקללה : רוב מרזון שכולת
מצנמן תבואה מחסיל הושענא

כוונת הקפס ו' עיין ציור ו' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים צמח דרחל :

צדיק

לה"ר צדי"ק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :
 למען איתן הנזרק בלהב אש : למען בן הנעקד על עצים ואש : למען גבור הנאבק עם
 שר אש : למען דגלים נחית באור וענן אש : למען הועלה למרום ונתעלה במלאכי
 אש : למען והוא לך כסגן בארמלי אש : למען זכר דברות הנתונות מאש : למען חפוי
 יריעות ענן אש : למען מכס הר ירדת אליו באש : למען ידידות בית אשר אהבת משמי אש
 למען כמה עד שקעה האש : למען לקח מחתת אש והסיר הרון אש : למען מקנא קנאה
 גדולה באש : למען נף ידו ויורדו אבני אש : למען שם מלה חלב כליל אש : למען עמד
 גבור ונתרצה באש למען פילל בעזרה וירדה האש : למען ציר עלה ונתעלה ברכב וסופי אש :
 למען קדושים מושלכים באש : למען רבוא רבבן חז ונהרי אש למען שוממות עירך השרופה באש
 הושענא : למען תולדות אלוסי יהודה תשים ככיוור אש : הושענא

הקפה ? צריך כוונה אחרת כמו שאציג לפניה :

הקפה ? תכוון להמשיך מן כללות הכ"ז של המקדים וג' צמי' הארץ של כללות המקדים שצטטתה דז"א
 הן כללות המקדים להימנע הן כללות הארץ המקדים שצטטתה הימנע הן מכללות מקדים
 שצ"ק לעשות מהם חזר מקיף למלכות רמל :

רבור הארץ חיימל יו"ד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ו"ו וסנה כל יס"ו צה"י"ן שהוא צעמרה
 צמי' הנוקצ' צמי' מ"צ הכי"ג מ"צ ג' ק"ו כמנין רצוע אדני' שהוא סוד הכתר דרמל שאנו
 ממשכינן לה עשה וסנה ג' יס"ו ג' ס"ג יולל ממנו ייא"י ג' א"ל :
 אדם הארץ וק' יו"ד ה"א וא"י ה"א ג' אלפין ג' חסי"ס אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף ה"ה
 יו"ד ה"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א ג' חסי"ס ג' ס"ג יולל ממנו שס ייא"י צמי' א"ל הכי
 ג"פ ח"ל ג' מנן ומכוון כי צ"ו הקפות יש ו"פ מנ"ן צמי' תקינ' וצנדותם אל המלכות דרמל נעשה
 צה מנ"ן ז' היינו כי מנ"ן ג' ג"פ ח"ל וצמלוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ג' חסי"ס
 וס"ס ג' כוללים הכי תקינ' לסודות שזה המנ"ן הז' נעשה מן ו' מנ"ן עליונים : הכי
 כשלמו כל ההקפות כצונחתם :

לך יסוה הגדולה והנצורה והתפארת והגלגל והסוד כי כל צמנים וצאנן לך יסוה הממלכה
 והמתנשא לכל לראש : ויהי יסוה למלך על כל הארץ ציוס שהוא יהיה יסוה אחד ושמו
 אחד וצמורתך כחז לאמר שמע ישראל יסוה אליהו יסוה אחד :
 צדק שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אערוך שועי בבית שועי גליתי בצום פשעי דרשתיך בו להושיעי הקשיבה לקול שועי
 וקומה והושיעי זכור ורחם מושיעי חי בן תשעשעי טוב באנק שעי יוחש מושיעי :
 כלה מרשיעי לכל עוד תרשיעי מהר אלהי ישעי נצח להושיעי שא נא עז רשעי
 עבור על פשעי : פנה נא להושיעי צור צדיק מושיעי קבל נא שועי רומם קרן ישעי :
 שרי מושיעי : תוסיע ותושיעי : הושענא

אל למושעות בארבע שבועות גשים בשעות דוסקי ערך שעות הוני שעשועות
 וחדתם משתעשעות זועקים להשעות הוכי ישועות מפילים כך שעות יודעי בין שעות
 כורעין בשעות להבין שמעות מפיר נשמעות נותן תשעות ספורות נשמעות עדות
 משמיעות פועל ישועות צדיק נושעות קרב תשעות רגש תשעות : שלש שעות : תחיש
 לתשעות הושענא :

אני והו הושיעה נא :

כהושעת אלים בלוד עמך בצאתך לישע עמך בן הושענא : כהו גוי ואלהים דרושים
 לישע אלהים : כ"ה כהו המון צבאות ועמם מלאכי צבאות כ"ה כהו זכים מבית עבדים
 חנון בידם מעבירים כ"ה כהו מבעים בצול גזרים יקרר עמם
 מעבירים כ"ה כהו כנה משוררת ויושע לגוה מצוינת ויושע כ"ה
 כהו מאמר והוצאתי אתכם נקיב והוצאתי אתכם כ"ה כהו סובכי מזבח עומסי ערבה
 להקיף מזבח כ"ה כהו פלאי ארון כהושע ציער פלשת בחרון אף ונושע כ"ה כהו קהלות
 בבלה שלחת רחום למענם שילחת בן הושענא כהושעת שבות שבטי יעקב תשוב ותשיב
 שבות אהלי יעקב והושיעא נא כהושעת שומרי מצות וחוכי ישועות אל למושעות והושיעה
 נא : אני והו הושיעה נא :

סדר הושענות

הושיעה את עמך וברך את נחלתך: ורעם ונשאם עד העולם ויהיו נא דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים אל ה' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: לשנת

אום נצורה כבבת: בוננת כרת נפש משיבת: גומרת הלכות שבת: דורשת משאת שבת: הקובעת אלפים תחום שבת: ומשיבת רגל משבת: זכור ושמור מקיימת בשבת: חשה למהר ביאת שבת: מורחת כל משישה לשבת: יושבת וממנת עד כלות שבת: כבוד ועונג קוראה לשבת: לכוש וכסות מחלפת בשבת: מאכל ומשתה מכינה לשבת: נועם מגדים מנעמת לשבת: סעודות שלש מקיימת בשבת: שתי ככרות בוצעת בשבת: פורטת ארבע רשויות בשבת: צווי הדלקת נר מדלקת בשבת: קידוש היום מקדשת בשבת: רגן שבע מפללת בשבת: שבעה כרת קוראה בשבת: תנחילנה ליום שכולו שבת הושענא: אני והו הושיעה נא:

כהושעת אדם יציר כפיך לגוננה. בשבת קודש המצאתו כופר וחגיגה: כ"ה כהו' גוי מצוין מקיום חופש: דעה כונו לבור שביעי לגופש: כ"ה: כהו העם נהגת כצאן להנחות: וחוק שמת במרה על מי מנוחות: כה: כה זבורך במדבר סין במחנה: חכמו ולקטו בשישי לחם משנה כה: כה מפולחן הורו הכנה במדעם: יישר כוחם והודה למו רועם כה: כה כולכלו בעונג מן המשומר לא הפך עינו וריחו לא נמר כה: כה משפמי משאות שבת נמרו: נחו ושבחו רשויות ותחומים שמרו כה: כה סיני הישמעו בדיבור רביעי: ענין זכור ושמור לקדשו שביעי כה: כה פוקדו יריחו שבע להקיף: צרו עד רדתה בשבת לתקף כה: כה קהלת ועמו בבית עולמים: רצוך בחגגם שבעה ושבעה ימים כה: כה שבים עולי גולה לפדיום: תורתך בקראם בחג יום יום כה: כה משמחך בבנין שני המחודש: גושלין לולב כל שבעה במקדש כה: כה חבוס ערבה שבת מדיחים מורכיות מוצא ליסוד מזבח מניחים כה: כה ברכות ארוכות גבורות מעלסים בפמירתן יופי לך מזבח מקלסים: כה: כהו מודים ומיחלים ולא משנים כלנו אנו ליה ועינינו ליה שונים: כה: כהו יקב מחצביך סובכים ברעננה: רוננים אני והו הושיעה נא כה: כהו חיל זריזים משרתים במנוחה: קרבן שבת כפול עולה ומנחה כה: כהלויך על דוכנם להרבת: אומרים מזמור שיר ליום השבת כה: כהו נחומך במצותיך תמיד ישתעשעון: ורצם והחליצם בשובה ונחת יושעון כה: כה שבות שבמי יעקב תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא: אני והו הושיעה נא:

כחשעת שומרי מלות ומיכי ישועות אל למושעות והושיעה נא: הושיעה את עמך:

הושענות להושענא רבה

(בפולין אומרים בהושענא רבה הושענות אלו על הדבר שזכרנו) (למען אמיץ) (למען שזיה) (אזם אלהי מורה) (אזם המושע) (אזם ובהמה) (אזם תאמר) (למען אלהי) (למען אלהי) (אזם אלהי מורים) (אזם) וכן הושענות כמו שזכרנו על יבצקאקא אלהי אומרים (אזם) :

אני והו הושיעה נא :

תתנו

לשם ולתהלה : תישתנו אל החבל ואל הנחלה : תרושטנו למעלה למעלה : תקבצנו לבית התפלה : תציבנו כעץ על פלני מים שתולה : תפדנו מכל גנע ומחלה : תעמרטנו באהבה כלולה : תישתנו בבית התפלה : תנהלנו על מי מנוח ת סלה : תמלאנו הכמה וישכלה תלבישנו עוז וגדולה : תכתירנו בכתר כלולה : תישתנו באורח סלולה : תטענו ביושר מסילה : תחננו ברחמים ובחסלה תזכירנו במי זאת עולה תושיענו לקץ הגאולה תהדרנו בזיו המולה תרביקנו כאזור חתולה תגדלנו ביד הגדולה תביאנו לביתך ברנה וצלה תאמצנו ברוח והצלה תאדורנו כאבן תלולה תלכבנו בבנין עירך כבתחלה תעוררנו לציון בשכלולה תזכנו בנבנתה העיר על תלה תרביצנו בשושן וצלה תחזקנו אלהי יעקב סלה הושענא :

אנא הושיעה נא :

אנא

אזון חין תאיבי ישעך בערבי נחל לשעשעך והושיעה נא אנא נאל כנת נשעך דומה בטאטאך והושיעה נא : אנא הבט לבית מייבעך ומחישי ארץ כרמייך והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעך חסרך למו בהודיעך והושיעה נא : אנא מהורי לב בהפלאך יודע כי הוא פלאך והושיעה נא : אנא כביר כח תן לנו ישעך לאבותינו כהשבעך והושיעה נא : אנא מלא משאלות עם משועך נעקך בדר מור כמו שועך והושיעה נא : אנא סנב אשילי נטעך עריצים בהניעך והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבעך ציה מהם בהרביעך והושיעה נא : אנא קיראך ברועעך רעם במוב מרעך והושיעה נא : אנא שערך תעל כמשואך תל תלפיות בהופיעך : והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא :

אל

נא תעינו כשה אובר שטנו כספך אל תאבר הושענא והושיעה נא : אל נא רעה את צאן ההרבה קצופה ועליך הרונה הושענא והושיעה נא : אל נא צאנך וצאן מרעיתך פעולתך ורעיתך הושענא והושיעה נא : אל נא עניי הצאן שיחם ענה בעת רצון הושענא והושיעה נא : אל נא נושאי לך עין מתקוממיהם יהיו כאין הושענא והושיעה נא : אל נא למנסכי לך מים כממעניי הישועה ישאבון מים הושענא והושיעה נא : אל נא יעלו לציון מושיעים מפולים כך ובשמך נושעים הושענא והושיעה נא : אל נא חמוץ בנדים זעום לנער כל בוגדים הושענא והושיעה נא : אל נא זכור תזכור הנכורי בלתיך זכור הושענא והושיעה נא : אל נא דורשיך בענפי ערבות געים שעה מערבות הושענא והושיעה נא : אל נא ברך בעמר שנה אמרי רצה בפילולי ביום הושענא : הושענא והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא אבינו אתה :

דמען

תמים בדרותיו הגמלט כרוב צדקותיו מוצל משטף כבוא מכול מים לאום אני חומה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען שלם ככל מעשים המנוסה בעשרה נסים כשר מלאכים נם ייקח נא מעט מים לברה כחמה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען רך ויחיד נחנט פרי למאה זעק ואיה השם לעולה בשרוהו עבדיו מצאנו מים לנולה וסורה הושענא והושיעה נא אבינו אתה למען קדם שאת ברכה הנשטם ולשמך חכה מיחם במקלות בשקתות המים לדמתה לתמר הושענא והושיעה נא אבינו אתה למען צדק היות לך לכהן כחתן פאר יכהן מנסה במסה במי מריבת מים להדר המוב הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען פואר היות גביר לאחיו יהודה אשר נבר באחיו מספר רובע מדליו יול מים לא לנו כי אם למענך הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען עניו מכל ונאמן אשר בצדקו כלכל המן משוח לנאל ומשווי ממים למי זאת הנשקפה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען שמתו כמלאכי טרומים הלובש אורים ותומים מצווה לבא במקדש בקדוש ידים ורגלים ורחיצת מים לחולת אהבה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען נביאה מחולת מחנים לכמיהי לב הושמה עינים לרגלה רצה עלות ורדת

)"

סדר הושענות

ורדת באר מים למוכו אהליו הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען משרת לא מש מאהל ורוח הקודש עלינו איהל בעברו בירדן נכרתו המים ליפה וברה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען למד ראות למוכה אות זעק איה נפלאות מין מל מגזה מלא דספל מים לכלת לבנון הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען כלולי עשות מלחמתך אשר בידם תתה ישועתך צרופי מגוי בלקסם בדם מים ללא בגדו כך הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען יחד צוררים דש אשר מרחם לנזיר הוקדש ממכתש לחי הבקעת לו מים למען שם קדשך הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען מוכר הולך וגדל אשר מעושק עדה חרל כשוב עם מחמא צוה שאוב מים לנאזה בירושלים הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען חייך מכרכר בשיר המלמד תורה בכל כלי שיר מנסך לפניו כתאב שתות מים לשמך כך סברם הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען זך עלה בסעדה המקנא ומשכך עברה בפילולו ירדה אש ולחכה עפר ומים לעיניה בריכות הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען ושרת כאמת לרבו פי ישנים ברוחו נאצל בו בקחתו מנגן נתמלאו גבים קים לפוגחי מי כמוך : הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען הרהר עשות רצונך המכריז תשובה לצאנך אין בבא מחרף סתם עינות מים לציון מכלל יופי הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען דרשוך בתוך הגולה וסורך למו נגלה בלי להתגאל דרשו זרעונים ומים : לקדאריך בצר הושענא והושיעה אבינו אתה : למען גמר חכמה ובינה סופר מהיר מפרש אמנה : מחכמינו אמרים המשולים ברחבי מים : לרבותי עם : הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען באי לך היום בכל לב שופכים לך שית בלא לב ולב : שזאליים ממך עוז מטרות מים לשזורוך בים : הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען אומרי גידל שמך והם נחלתך ועמך צמאים לישעך : כארץ עיפה למים לתרתה למו מנוחה הושענא והושיעה נא אבינו אתה :

הושענא • אל נא • אנא הושיעה נא • הושענא סלח נא והצליחה נא : והושיענו אל מעוזנו :

הענה אמונים שופכים לך לב כמים • והושיעה נא : למען באי באש ובמים גזר וגם יוקח נא מעט מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו תענה דגלים גזו נזרי מים : והו' למען הנעקר בשער השמים ושב וחסר בארות מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו : תענה זכים מתחננים עלי חיים • והו' למען חלק מפצל מקלות בשקתות המים : טען וגל אבן מכאר מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו : תענה ידירים נוחלי דת משולת מים והו' למען כרו במשענותם מים • להכין למו ולצאצאיו מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו • תענה מתחננים כבישיומן עלי מים והו' למען נאמן בית מספיק לעם מים סלע הך ויזובו מים • והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו : תענה עונים טלי באר מים והו' למען פוקד במי מריבת מים • צמאים להשקותם מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו • תענה קדושים מנסכים לך מים • והו' למען ראש משוררים כתאב שתות מים • חלילה פין ונסך לך מים : והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו • תענה שזאליים ברבוע אשלי מים • והו' למען תל תלפיות מוצא מים תפתח ארץ ותרעף שמים : והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו :

רחם נא קהל עדת ישורון : סלח ומחל עונם • והושיענו אלהי ישענו :

אז כעיני עבדים אל יד אדונים : באנו לפניך נדונים גאה אדוני האדונים נתגרו בנו מדנים : דישנו ובעלוננו זולתך אדונים : והושיענו אלהי ישענו : הן גשנו היום בתחנון : עדיך רחום וחנן וספרנו נפלאותיך בשנון : והושיענו אלהי ישענו : זבת חלב ודבש : נא תיבש חשרת מים באביה תחבש : והושיענו אלהי ישענו שטענו בשמנה ביד שבעה ושמנה ישר צדיק אל אמונה והושיענו אלהי ישענו : כרת ברית לארץ עוד כל ימי הארץ : לבלתי פרץ בה פרץ והושיענו אלהי ישענו מתחננים עלי מים : כערכים עלי יבלי מים נא וזכור לנו ניסוך המים : והושיענו אלהי ישענו : שיחים יך ממעתם עומסים בשועתם ענם בקול פגיעתם : והושיענו אלהי ישענו : פועל ישועות פנה לפלולם שעות : צדקם

קול מבשר. מבשר ואומר :

ג"פ קול מבשר מבשר ואומר : הוסיפה את עמך וכו' .

הארי"ל הזהיר שלא לחבר הערבה כלל עם תגלבל רק אחר קריש תתקבל אז קח בידך הערבר ותחבט ה' פעמים בקרקע תקח בידך ה' ברי ערבה קשורים יחד בבונה העונה, אחר הסרת הלולב מידך ותחבטנו ה' פעמים בקרקע :

הבאה א חכוון לאות מ' דמלפס"ד לעורר גבורה ראשונה ציפור שלה וחכוון צסס יו"ד ה"א וא"ו
צבית' ט"ל וע"ה גימט' מ' סוד ע"ס קטומה שהיא יסוד שלה כבודע
יהוא צבית' ר"ה חזי"ט ל"א צרי"ך ואחר שתעלה רי"ך מן הקרקע חכוון כי ערציה גי' זר"ע סוד
מ"כ שלה וצגי' ע"ר שפעשה עזר כנגדו למחר צעת אצור שפלו וכו' :
לזה צדוק הערצה הדומה לשפלים :

כונת הכאות הושענות

הכאה ב ג דמנלס"ך גזורה ז' הכוונה כנ"ל :

הכאה ג צ דמנלס"ך גזורה ג' הכוונה כנ"ל :

הכאה ד ר פ דמנלס"ך גזורה ד' הכוונה כנ"ל :

הכאה ה ח ז דמנלס"ך גזורה ה' הכוונה כנ"ל :

לחכר העצם העצם ילמד רחם זו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בנביאים טובים ובמנהגם הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתנו והקפתנו וזכור לנו זכות שבעת תמימך ותסיר מחיצת הברזל המפסקת בינינו וביניך ותאזין שוועתנו ותשיב לנו החתימה תולה ארץ על בליטה וחתבנו בספר חיים טובים והיום הזה תתן בשכינת עונך חמשה גבורות ממותקות על ידי חביבת ערבה מנהג נביאך הקדושים ותתעורר אהבה בינינו ותנשקנו מנשיקות פיך ממותקות כל הגבורות וכל הדינים ותאיר לשכינת עונך (ייד ה"א וא"ו) שהיא מל אורות מליך ומשם תשפיע לעבדך המתפלל לפניך מחילה שתאריך ימי ותמחול לי חטאי עונותי ופשיעי ותפשוט ימינך וידך לקבל בתשובה שלימה לבניך ואוצרך הטוב תפתח להשביע מים נפש שוקקה כמו שכתיב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטור ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך אמין :

סליק שער חג דסוכות : וניכה לעלות לירושלים בדצות :

ליל ש"ע והוא ש"ת

נקרא י"ע זה עלות כי רחל שמזדווגת ציו"ט זה עולת העפה של הזיווג ואינה מפלת להסילונים :

כוונת התפלות עיין בחג הפסח :

בבניסת היום יכוין בקדושת היום **ייד הי ויו הי והיום** פשוט **יהוה** כיקוד צפת"ח

ליל ש"ע אסור ציווג מפני שעד עתה היום ציווג לאס אצל ציו"ט זה אין ציווג אלא צחל והיא אינה מזדווגת עד למחר צפת"ח מוסף :

הרב ז"ל היה נוהג לעשות שבעה הקפות לכבוד שמחת תורה בשמחה גדולה ומונח ומקד לפני ס"ת וכן אם היו מאחרין צה"כ אחר היה הולך לשם ועושה כך עמם וראיתי ונהג זה כלילה וציוס לא ראיתי ונהגה ותיקין לעשות גם ציוס ש"ע הקפות הכ"ל :

צריך לקרות פי' והאם הצרכה ערב שמחת תורה שמו"ת (מס' נגיד ונולה)

יום שמיני עצרת

במוסף ציווג ישראל עם רחל :

בחזרת מוסף חכוין כי אין הציווג וניתן לה ס"ג ממותקות צקוד ציווג ע"י יקוד ז"א דציאס ראשונה צקוד רחל דשציק

משיב הרוח ומוריד הגשם כי עתה יורד הגשם קוד הציווג צמוסף והוא קוד עפה זכית עלמה דחסדי

דב"ן שכותן לה ונק' אור ואח"כ ברחם הנוק' נעשה נים וז"ס ונוריד הבס כי גס
 נק' לפי שמים אלו צאן צאלו ונלוצשים צג' ונלוצים דג' אהיה צקוד חותם אומא
 כזה **לפיודי לפאודא לפהודה גי גשמים** והיא מחעצרת ממונו
 ונק' רקיע קוד הריון הולד ונושך עיצו זה עד שצעה מדסים מקיעעיי סיוולת
 ציוס ז' של פסח צקיד קריעת י"ס יעתה יתן נאות לשוערים של מעלה שקצלו הבחקין
 צהו"ר שיעשו מה שכתוב צהס כי גס עתה נעשה חותם צצח"י אחרת-סניחן לה
 הס"ג צעת הציווג חדשות ע"י ז"ל ללויך וי"ס לכך עתה נגמר הדין לשעול מה שכתוב
 צהס והנה עתה נק' שמיני עלרת כי עתה ציווג ישראל ורחל ויהיא מקבלת זרע עליון
 ועולרת וקולעת הזרע ואינה נופת והוה שנקרא עלרת ונקלעת הזרע דוקא בשלשה
 ימים הראשונים כי אח"כ היא נקרתת ואינו ראוי לכלוס וקוד הג' הס ג' מדות חג"ת
 שומס מקבלת הטפה לפיכך לריך נגדס ג' ימים לקליעת הזרע קוד ג' צח"י אלו והנה
 הטפה קוד ע"צ קוד חסד"י ויס ג' צח"י צע"צ סהס ג' **כד כד כד** ג' ע"צ והנה הס
 ע"צ א' צחקד וא' בגבורה וא' צת"ת והס ג' הויות של **כד כד כד** וכולס צח"י ע"צ
 לכן לריך לכיון צברכת סיס שלום צחת"ת לג' הויות סיס צו כ"ד עיינין הסלעיירי נגד
 ג' צה"י חג"ת *
 חסד בגבורה ח"ת

שם שלום קוד כניסת טערה הנקרא
 שלום והטפה צח"י **יוד הי ויוה**
ברוך אלה יהוה יהוה ואמר
למד הא יוד מש
 מרגלא דיי"ט **המברך את עמו**
ישראל כ"ת ג' אלמים

יהוה

סס של ע"צ חגין

בשלום יכוין שמוצווג יקוד ז"ל עס יקוד חסל זמנתקים הס"ג שצס **איהיהויהם**
 והטפה כך יכוין צג' שמוס צעיינין כנגד חג"ת * הסנושכת הס שלשה שמוס כולו
 צח"י חג"ת צל"ר הספרוס סרים ומלעיירת הטפה צה צג' ימי הקליעה :
אסרו חג יוס שגי לקליעת הזרע וקיסורו צרחס הנוק והסו אסרו חג שחקסרו הסווג
 הסעסה צחג ויס צו שעתה ג"כ אך יוס הס' צהכנס היום מקלת
 היום ככולו וכצר כחקסר אין לעשות שעתה יוס ג' וכל ימות הסווקר נעוצרת עד הספס
 כנ"ל אך שאר העיצובים של אונלע הסווקר אינס מתעכבים כל כך וציוס שכתעצרה מוליד אך
 ע יצור זס נמשך עד פסח כנ"ל צקוד קריעת י"ס

סדר הקפות בשמחת תורה

(יהנו לעשות ז' הקפות בשמחת גדולה ומקדים ומרניים לפני ס"ח) :
אתה הראת לרעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : לעושה נפלאות גדולות
 לבדו כי לעולם חסדו : אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : יהי כבוד
 יהוה לעול' ישמח יהוה במעשיו : יהי ישא מבורך מעתה ועד עולם : יהי יהוה אלהינו
 עמו כאשר היה עם אבותנו אל יעזבנו ואל יטשנו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
 והצילנו מן הננים להודות לשם קדישך להשתבח בתהלתך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה
 ימלוך לעולם ועד : יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום : ויהינא אמרינו לרצון
 לפני אדון כל : ויהי בנסוע הארון ואמר משה קומה יהוה ויפוצו אויביו וינסו משנאיך
 מסניך : קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עוזך * כהניך ילבשו צדק וחסידך ירגנו : בעבור
 דוד עבדך אל תשב פני משיחך * ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קינונו לו וישיענו : זה

סדר הקפות בשמחת תורה

יהוה קיינו לו נגילה ושמחה בישועתו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים : אב הרחמים

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה עננו ביום קראנו : אלהי הרוחות הושיעה נא : בוחן לבבות הצליחה נא : גואל חזק עננו ביום קראנו : דובר צדקות הושיעה נא : הדור בלבושו הצליחה נא : ותיק והסדר עננו ביום קראנו : זך וישר הושיעה נא : חומל דלים הצליחה נא : טוב ומטיב עננו ביום קראנו : יודע מחשבות הושיעה נא : כביר ונאור הצליחה נא : לובש צדקות עננו ביום קראנו : מלך עולמים הושיעה נא : נאור ואדיר הצליחה נא : סומך נופלים עננו ביום קראנו : עוזר דלים הושיעה נא : פודה ומציל הצליחה נא : צור עולמים עננו ביום קראנו : קדוש וגורא הושיעה נא : רחום וחנון הצליחה נא : שומר הברית עננו ביום קראנו : תומך תמימים הושיעה נא : תקיף לעד הצליחה נא : תמים במעשיו עננו ביום קראנו :

שישן ושמחו בשמחת תורה : ותנו כבוד לתורה : כי טוב סחרי מכל סחורה : מפני ומפניכם יקרה : נגיל ונשיש בזאת התורה : כי היא לנו עז ואורה : אהלל אלהי ואשמח בו : ואשימח תקותי בו : אהדרנו בסיד עם קרובו : אלהי צורי אהסה בו (נגיל) בכל לב ארגן גבורתך : ואספרה תהלתך : ביששון השיבנו לביתך : על חסדך ועל אמתך :

התקבצו מלאכים זה אל זה זה לקבל זה : ואמר זה לזה : מי הוא זה ואיזה הוא : מאחו פני כסא פרשו עליו עננו : מי עלה למרום : מי עלה למרום : מי עלה למרום : והוריד עוז מבטחה : (התקבצו) משה עלה למרום משה עלה למרום משה עלה למרום : והוא הוריד עוז מבטחה :

אגיל ואשמח בשמחת תורה : בא יבא צמח בשמחת תורה : תורה היא עץ חיים : לכולם חיים : כי עמך מקור חיים אברהם שמח בשמחת תורה יצחק שמח בשמחת תורה יעקב משה אהרן יהושע שמואל דוד שלמה אליהו שמח בשמחת תורה : אשריכם ישראל אשריכם ישראל אשריכם ישראל כי בכנס בחר אל והנחילכם התורה ממדבר (נ"א מסיני) מתנה : יחללו את שם יהוה וכו' :

מעשה רב

אני דוד בר יוסף ברדי חות עובדא פעם א' כתבתי ספר א' ועכבתי על הספר עד קרות הגבר ואח"כ עמדתי מהספר וסיימתי בפסוק ושעירים ירקדו שם : והלכתי ל שן : ולמחר ב' שעות קודם עלות השחר קמתי למלאכתי לכתוב הספר ופתחתי חדרי והנה איש אחד יושב על ספסל שלי במקומו וכידו ספר והיה קורא בו והאיש היה מאוים גורא מאוד פניו כנחלי איש וישערותיו מאירות כזהב ועיניו בולטות לחוץ : וכשראיתי אותו נבהלתי ונרתעתי והודי נהפך עלי למשחית וכמעט פרחו נשמת : אז פתח פיו וקראני בשמי ויאמר לי אתה נבל דע שלא כדון עשית שעמדת מן הספר וסיימת בפסוק ושעירים ירקדו שם : רק מוזק אני ושמי שומר דפין כי אני ממתינ על הרפך ובכל עת שהמלמדן אי סופרים מסיימן בספר בפסוק רע אני מוכן להזיק ועתה באתי להזיקך אבל אישא פניך בפעם הזאת כי שמעתי אומרים עליך טובות כפסליא של מעלה ב"י תשובה : אבל השבע לי שלא תכתוב אפי' אות א' מכאן ועד שבעות ובכן אלך לדרכי וכן עשיתי וקיימתי את נדרי שלא תכתבי : דבר גדול לי עסק והוצרכתי לצאת לדרך ובלכתי לדרך פגעת בי באיש א' רועה צאן : וגשען על מקלו והכרתי שהוא היה האיש הנראה אלי בלילה בחדרי יושב וקורא ונבהלתי : גם בפעם הזאת ואעמוד מרעיד ואביש אליו והנה אין רועה ואין צאן : והלכתי לדרכי ואבא ביער גדול ולא יכלתי לצאת מן היער כל היום פעם הלכתי בדרך זה ופעם בדרך זה עד לעת ערב מצאתי רועה א' שהראני הדרך הישר שבח לאל שפדה נפשי מכל צרה : ע"כ נמצא בפרש"י כתוב אצל פסוק ושעירים ירקדו שם : ומצוה לפרסמו למלמדים וסופרים :

תנא דצ אליהו כל המנודה יום אי' מלמעלה אע"פ שהחירו לו אין לו היסוד מלמעלה עד ז' ימים • וכל המנודה ז' ימים מלמעלה אין לו היסוד מלמעלה עד ל' יום • וכל המנודה ל' יום אין לו היסוד למעלה עולמות :

בס"ח קי' טל"ח המנודה אם בהסכמות הקהל כדוהו אין מוצרכים אותו אם מולה שגאור והבדילו ה' לרעה :

פסק רמ"א צ"ל מודין לאיש אפילו יש לחוש שעי"כ ילא לתרצות רעה • אין לחוש בכך :

בס"ח קי' רל"ח אסור לשורר לתינוק הצובה שירים של ככרים גם לא כיגונים של הקצ"ה • אבל חזו לימודים והם מנגנים כדי שיהיו זכור"י אע"פ שתינוק נהנה ושחק שרי :

לא ילמוד אדם אותיות לגוי ולא ינגן לפניו זמר נעים פן ינגנו לפני עכו"ם וכל שמנגנים לפני עכו"ם אסור לעשות כגון לפני הקצ"ה •

אין לך עזירה גדולה מן המנוחה והרולה להיכלל מונחה ירחיק מן הכבוד וכל מי שאינו חושש להתכבד לא ילמד להחזיק גם יזהר מליהנות מאחרים ולא ילמד להחזיק • **אדם** המנצי' חפז כוח שאין צ"ל אדם חוששין לדבריו ולכך חייו ומיתו שוין •

כל הרפואות והלחשים שצג' אסור לנסות דאין עומד על עיקרן וכי לא יעלו צידו ילגלג על דרו"ל ונלד הא דק"פ צמה חשד חד חד נחית חד חד דשרי לנסות לדוק ומנוסה הוא •

אינו ראוי לישב חוץ ד' אמות של היכל רק חכמים צעלי חורה מלאים מלוח כרמון ולא ע"ה שחס צני גהינם •

מי שרואה שיהיו לו ריעים הרבה יסבול ויעצור על מדותיו ויקבלם צבצר פנים יפות :

שונא אי' יהיה צעייך כאלפי אלפים שונאים • ואלפי אלפים אורבים יהיו צעיך כאיש אחד •

הנותן לדקה זוכה לזקנה שגאור עזרת תפארת שיצה צדק לדקה תוכל •

יש להדר אחר חשה שיש לה ה' צנוה כמו שרה ללא שצוה לזרע •

אין להעלות שם אלא מאצרהם ואילך ולא אדם ונח •

צריך אדם שיהיה לו מקור צצית הקצרות כדי שיזכה לקצור צאותו מקום • וכלן סמכו אנשי מעשה כשצאים צימים לקנות להם מקום קצורה •

אם ראית איש חס והפריילים מוצים אותו התחצר צו כי כל הנצוה צעיני האדם שלא מנחת ומעשיו הרעים לקוף יתעלה :

אין לזרוק דבר לרוח הנקרא קלל"ג מוע"ר והעולם עושין צוה •

לית עלנא קיים אלא מאיכון דליהצריחו משימושא דליל שבת וכד סליק עלנא צדינא אסתכל קצ"ה צאינו ונרחם •

במקום שח"ה נחמד חיה ד"ת צבוע"י לאחר מותו חוזר לאותו מקום •

דר"י ארץ שלא לצטר לצב"ה שום דבר קודם אכילה ללא לחמזי מנחת אכילה מנצרכו •

סדר הנהגות ישרות

הלוקח חסה וחסין לו צוה לפרנסה הרי הוא חפשי ונהננו' כדאיחא צ"ח פ' צהאשית

מאן לדליק ציגא צו"ש עד לזא נטו ישראל לקדושה דקדוה ונחלל צבתא

צריך ליזכר צחורה אפלה שיו"ח הכולות כתיקין ואל יאמנם צוכולה כדי שתהנה הנכונה צהם ופשיטא שלא יפקוק צשימה צטילה :

אם עונות צנסין גדול חט"כ לא חלמין צצלנך עד יום מוהך שאין ילח"ר דהיום דיונה לכל וזהר לאצילו צאורו דצר טלמו :

לזכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנוסח לך כח לנשות חיל : יש לחדש צכל יום לעורר האהבה ולינה צפיו פקוק זכרון יוליינו ויראמו כגין ונלא כל הארץ כבודו

ופקוק גדול הטלה וצ הצלילה וכן אשכי איש שלא יסבך וכן חדם יחלומן צך וגו' :

ה דצרים נשכחין את הלימוד האוכל ונוהה שסבביו אי חתיל אוכל ואוכל לצ צהמי והרגיל צוח"ס : ושוחה מים נשכחין דחילה והנוחן רגליו זו ע"ג וי"א אף מנחם כליו חחת מלשונותיו :

ה דצרים נשיצים את הלימוד פת חלשי ע"ג בחנים : ואוכל צילה נגילגלת צלא ונלח והרגיל צסמן זית : והרגיל צין וצחנים והטובל חלשיו צול' ואוכל

עשרה דצרים קשים ללימוד העובר חחת האפקר וצ"ש חחת גמל : והעובר צין שני גמלים והעובר חחת ריה נצילה והעובר צין צ' נשים והאשה העוברת

צין צ' חנשים : והעובר חחת הגש' שלא עברו חחתיו מים חצעים יום ואוכל פת שלא צישל כל לרכו והשוותה נאמנת הוים העוברת צין הקצרות : והמקחכל צפני המה : וי"א

אף הקורא כהצט"ג קצר :

יום שאין אומרים חמינות אין אוכלין קטניות 77 דמ"י לאצילו המחלגל צעולם :

כל הכופר צג"ס יצהליות הנות כופר צעיקר :

שלא להסתכל צלננה שלא נשעת קידוש הלננה

נשלם סידור דתפלה בכוונה יפה וברה בעזרת האל הגבור והנורא

מפתח:

הסכמות		מצות תנחומי אבלים	צד, ב
הקדמת הכותב	א	מצות פאה	צד, ב
זה מעשה המנורה	ד	מצות חלה	צה
הנהגות הקימה ממתו	ד, ב	מצות שחיטה	צה
סדר נטילת שחרית	ד, ב	כוונת מצות מזוזה	צה, ב
כוונות שחרית	ה	כוונת תפלת מגחה	צו
כוונות הברכות	ה, ב	תפלת ערבית	ק
הנהגות הלבושים	ו	הנהגת הלילה	קד
סדר תקון חצות	ו, ב	ק"ש שעל המטה	קז
סדר הלימוד	יד	הנהגת הלילה אחר הק"ש	קיא, ב
שער הציצית	טז	מצות פרי' ורבי'	קיב
שער התפילין	יח	כוונת הטבת חלום	קיג, ב
הלכות בית הכנסת	כג, ב	השמטה מן הלקוטים שבסוף	
כוונות אמן	כו, ב	חלק שני	קיד, ב
שער עליית התפלה	כח	כוונת שבת (מנחה לערב שבת,	
סוד עקידת יצחק	כט	קבלת שבת, ערבית לשבת	
תפלת העש'י	לא	(קידוש)	קטו
שער קריאת שמע	לד	סדר תפלת שחרית בשבת	קלח
שער הקדיש	מב	כוונת תפלת מוסף	קמה, ב
תפלת היצירה	מו	כוונת קידושא רבא דשבת	
תפלת הבריאה	נב	בשחרית	קמו, ב
תפלת האצילות	נח	כוונת מנחה של שבת	קנב
סוד ברכת כהנים	סח ב	כוונת מוצאי שבת	קנה
שער הסליחות ונפילת אפים	עא	כוונת קידוש החודש	קנט
סוד הוצאת ספר תורה	עו	סדר הלל בראש חודש	קסג
סוד קריאת התורה	עז, ב	כוונת חנוכה	קסו
שארית האצילות	עז, ב	כוונת פורים	קסז, ב
הנהגות אחר התפלה	פב	שער מקרא קודש	קסט, ב
סדר הלימוד	פג, ב	שער חג המצות	קעא, ב
הנהגת ודיני סעודה	פד, ב	כוונת ביעור חמץ	קעד, א
כוונת ברכת המזון	פז, ב	כוונת ערב פסח	קעז
כוונת הלימוד	פט	כוונת תפלות הפסח	קעז
כוונות הברכות	צא	סדר הגדה של פסח	קעה, ב
כוונת המילה וברכותי'	צג	מוסף של פסח	קעג
כוונת מצות פדיון הבן	צד	כוונת חול המועד	קעה
מצות ביקור חולים	צד	כוונת אסרו חג	קעז

מפתח:

רמט, ב	תפלת יום כפור	קצז	כוונת ספירת העומר
רנב	מוסף יום כפור	רה	כוונת חג השבועות
רנד	תפלת נעילה	רז	כוונת תשעה באב
רנה	כוונת סוכה	רי	שער התשובה
רנז	כוונת לולב	ריד	כוונת אלול וער"ה
רנח, ב	כוונת הנענועים	ריד, ב	סדר מלקות לבעל תשובה
רסא, ב	כוונת הקפות	ריד, ב	שער ראש השנה
רסב	סדר ההקפות של ז' ימי החג	ריח, ב	כוונת תפלת ראש השנה
רסג, ב	סדר אגודת לולב	רכט, ב	שער השופר
רסד, ב	כוונת הושענא רבה	רלה, ב	סדר תקיעת שופר
רסז	סדר הושענות	רלז, ב	סדר תפלת מוסף דר"ה
	כוונת הכאות הושענות	רמג	כוונת תשליך
רסז, ב	ליל שמיני עצרת והוא	רמג, ב	כוונת תפלת יום ב' דר"ה
רסז, ב	שמחת תורה	רמד, ב	סדר התרת נדרים
רסח	יום שמיני עצרת	רמו, ב	כוונת ערב יוה"כ
רסט	סדר הקפות בשמחת תורה	רמו, ב	סדר הכפרות
	סדר הנהגות ישרות		כוונת יום כפור

ברכות לראש צדיק ש"ב כבוד הרהנה"צ מגזע תרשישים האדמו"ר
ממאש שליט"א, במאנטרעאל קאנאדא, שהי' לי לעזר ולאחיסמך
בהוצאת הסידור הקדוש הזה. ישלם ה' פעלו הטוב.

המו"ל

ב ר כ ה ל מ נ ד ב י ם

הנני בזה לברך ולהביע את תודתי העמוקה מקרב לב ונפש חפצה לש"ב ה"ה הנדיבים היקרים אוהבי תורה ורודפי צדק מוקירי רבנן

ה"ה מוה"ר נפתלי רייך נ"י, ואחיו מוה"ר אלכסנדר זושא נ"י

ואחיו ר' חיים נ"י — מעיר מאנטרעאל

יברך ה' אותם ואת כל בני ביתם לטובה ולברכה בעבור שנדכו נדבה הגונה לטובת הוצאת הסידור הקדוש הזה. וזכות המחבר הקדוש זצ"ל יגן עליהם בזה ובבא ויאריכו ימים ושנים, בטוב ובנעימים, דשנים ורעננים יהיו, עד ביאת גואל צדק בב"א.

המו"ל

מ ז כ ר ת נ צ ח

בחתימת הסידור הקדוש הזה נפשי עלי תאבל ומעי מעי על
חללי עמי וקרובי בני משפחתי, שהושמדו ונהרגו ביום חמר והנמחר,
בגיא התריגה, על ידי המרצחים, הנאצים הארורים ימ"ש"ו, אשר טבחו
בכל חמת אכזריותם, אבות ובנים, אחים ואחיות, אחרי עינויים ויסורים
קשים ומרים, ולא השאיר להם שריד ופליט.

אעשה נא למען קדושים הללו, הי"ד, שהושלכו באש על קידוש
שמו יתברך, להציג להם מצבת זכרון בספר הזה, יד ושם לדור דורים,
וד' מן השמים יראה וירחם על שארית עמו ונחלתו.

זוכר עולם ולזכרון בספר

אבי מורי עמרת ראשי הרבני המושלם מו"ה מנחם בן הרבני הנגיד
החסיד המפורסם ר' שמואל ראטטענשטיין ז"ל (נפטר כ"ב אדר)

אמי מורתי הצדקת מרת אסתר בת הרבני הנגיד החסיד המפורסם
מו"ד דוד גליק בן הרב מוה"ר אהרן האדאסער ז"ל (י"ג סיון) הי"ד

אחי מוה"ר אהרן הי"ד (א' דחנוכה), — ואשתו מרת ראכעל בת הרבני
הנגיד מוה"ר אהרן מענדעל ז"ל, עם בתם הבתולה גאלדא הי"ד
(י"ג סיון)

אחי מוה"ר אליעזר זוסמאן הי"ד (כ"ח ניסן), — ואשתו מרת חי' בת
הרבני הנגיד מוה"ר אברהם שטערן, עם חמשת ילדיהם הי"ד
(י"ג סיון)

אחי מוה"ר מנשה הי"ד, אשר הובל למבח בחודש מרחשון מעיר בודא-
פעסט, — ואשתו מרת חי' בת הרבני הנגיד ר' חיים באדנער ז"ל,
ובנם הילד מנחם הי"ד (י"ג סיון)

אחי הב' חנני' יום טוב ליפא ע"ה (נפטר כ"א סיון)

אחותי מרת טשארנא ובעלה הרבני הנגיד מוה"ר אברהם בן מוה"ר
יעקב קאפל באש הי"ד, — ובנותיהם רייזל, גיטל, מרים הי"ד
(י"ג סיון)

אחי הרבני מוה"ר שמואל ע"ה (נפטר ב' כסלו), — ואשתו מרת מינדעל
ע"ה, בת דודי הרב מוה"ר דוד מנשה ז"ל, חתנו של הה"צ מטאש
זי"ע, ויוצ"ח דוד, יעקב זאב, דבורה, הי"ד.

לזכר עולם

חותני הרבני הנגיד מו"ה שמואל זנוויל דייטש בן הרבני החסיד
מוה"ר ר' דוד הארוואטאווער ז"ל

חמותי מרת שיינדיל הי"ד בת הרבני מוה"ר צבי ז"ל (כ' סיון).

דודתי מרת רייזל ע"ה בת זקני הרבני מוה"ר שמואל ז"ל

בעלה הרב מוה"ר יודא בן הרה"צ ר' עמרם יושע ביליצער הלוי ז"ל
אב"ד דק"ק סערענטש (חודש תמוז) הי"ד.

דודי הרבני הנגיד מוה"ר כתריאל בן זקני הרבני מוה"ר דוד ז"ל,
(י"ג סיון) הי"ד.

אשתו מרת גיטל בת הרבני הנגיד מוה"ר אברהם יעקב ז"ל, חתן הגה"צ
בעל כתב סופר זצ"ל.

בנם הרבני הנגיד מוה"ר אברהם יעקב, עם אשתו מרת שרה, וחמשת
ילדיהם, הי"ד.

דודי הרבני הנגיד מוה"ר יעקב בן הרבני הנגיד מוה"ר ר' משה
ראזנער ז"ל.

אשתו דודתי מרת פייגא בת זקני הרבני מוה"ר דוד ז"ל (י"ג סיון) הי"ד
עם בניהם וחתניהם וילדיהם יו"ח הי"ד.

האשה מרת חי' ע"ה בת מוה"ר אברהם ז"ל בת הרבני הנגיד מוה"ר
אברהם (ר"ח תמוז תש"ד), אשת מחותני הרבני המושלם מוה"ר
ברוך יהודה בערקאוויטש נ"י, — ובנם הבחור המושלם משה צבי
ע"ה (ל"ג בעומר) הי"ד.